Norsk Lovtidende.

2den Afdeling.

Samling af Love, Resolutioner m. m.

Udgiven efter offentlig Foranstaltning.

1893.

Udgiver: E. R. Bætzmann.

Kristiania.
Grøndahl & Søns Bogtrykkeri.

Moritz Hartleben.

Zum 25jährigen

Jubiläum als Verl., Redakteur u. s.

Mitglieder erster öffentlich Notenzeitung.

1893.

Mitglieder: G. M. Hartmann.

Redaktion.
Hartleben & Sohn, Mitgründer.

Norsk Lovtidende

2den Afdeling.

1893.

Skrivelse fra Finansdepartementet til en Skattekommissær, hvori udtales, at frivillige Bidrag til et Veianlæg ikke antages ved Skatteligningen at kunne fradrages Bidragsydernes Bruttoindtægter, og at det forsaavidt ingen Forskjel kan gjøre, om Bidragene sikres ved Panteret i vedkommende Gaardsbrug. 2 Jan.

Skrivelse fra Justits-Departementet til Amtmanden i Hedemarkens Amt, hvori paa Foranledning udtales, at Departementets Cirkulære af 13de Juli 1891 angaaende Indrykkelse af offentlige Bekjendtgjørelser i lokale Blade ikke har Hensyn til Tilfælde, hvor vedkommende Lovbestemmelse saaledes som Lov om Bekjendtgjørelse af tvungne Auktioner m. v. af 6te Mai 1854 § 2 alene giver Anvisning paa Indrykkelse i en lokal Avis, med Hensyn til hvilke Departementet henviser til sit Cirkulære af 21de Januar 1885, hvortil førstnævnte Cirkulære knytter sig som Supplement. 3 Jan.

Cirkulære fra Finantsdepartementet til Toldkamrene: 3 Jan.

Departementet skal herved paa Foranledning af en til samme indkommen Forestilling bede iagttaget, at den forrettende Toldinspektør paa Anmodning, forsaavidt han dertil ser sig istand, meddeler Oprindelsesbeviser for Klipfisk, der fra Toldstedsdistriktet udføres til Spanien eller de spanske Besiddelser i Vestindien. Saadanne Bevidnelser bliver at meddele uden Gebyr og antages i det væsentlige at burde gaa ud paa, at vedkommende Tilvirker har fremstillet sig for Inspektøren og erklæret, at han fra sit Etablissement i Distriktet har indladet til Udførsel i et bestemt Skib et med Vægt, Mærker m. m. nærmere angivet Parti Klipfisk, der er fisket med norske Fartøier og Produkt af hans Industri, samt at Tilvirkeren er Inspektøren be-

3 Jan. kjendt som en troværdig Mand. — Nærværende Cirkulære bør ved Opslag paa Toldboden bringes til almindelig Kundskab.

$\frac{5}{30}$ Jan. **Kongelig Resolution,** given paa Kommandovei, hvorved er bestemt:

1. At § 50 i Reglement for Søkrigsskolen af 21de November 1887 forandres til herefter at lyde saaledes:
„For at bestaa Examen saavel ved Opflytning som ved Afgang kræves, at Eleven opnaar mindst halv Karakter for ethvert Fag og enhver Bedømmelsesgjenstand. For at bestaa til Optagelse som fast Elev af Søkrigsskolens øverste Afdeling kræves endvidere, at Eleven ved Afgangsexamen fra Skolens lavere Afdeling opnaar mindst $\frac{2}{3}$ af høieste Karakters Hovedsum samt tillige $\frac{2}{3}$ af høieste Karakter for Bedømmelsesgjenstandene: „Militært og moralsk Forhold" og „Dueligheb som Sømand og til Officer".
2. At § 34 i Reglementet for Søkrigsskolen af 21de November 1887, andet Punktum forandres til herefter at lyde saaledes:
„I Almindelighed skal Søkrigsskolens Chef deltage i Kadetskibstogtet i mindst en Maaned".

5 Jan. **Cirkulære** fra Finansdepartementet til Skattekommissærerne:
Foranlediget ved indkomne Forespørgsler angaaende Anvendelsen af Bestemmelserne i Lov af 29de Juni 1892 §§ 11 og 23 finder Departementet at burde meddele følgende:

Ifølge Lovens § 11 har Skattekommissæren samtidig med Udlæggelsen til Eftersyn af Statsskatteliſten at oversende en bekræftet Extrakt-Afskrift af denne — efter det ved Departementets Rundskrivelse af 31te Oktober f. A. paabudte Schema — til vedkommende Oppebørselsbetjent d: paa Landet og i Ladestederne Fogden, i Kjøbstæderne Skattefogden eller Byfogden.

I Medhold af Lovens § 23 kan paa Landet og i Ladestederne Indbetaling af Statsskatten indtil Forfaldstid (den 30te Juni i Skatteaaret) efter den Skattepligtiges eget Valg ske enten til Fogden eller til Lensmanden (eller eventuelt til den i dennes Sted beskikkede Skatteopkræver). Fogden vil derfor, saasnart han fra Skattekommissæren har modtaget Extrakt-Afskriften af Skatteliſten, have at oversende en Gjenpart af denne for hvert Lensmandsdistrikt til Lensmanden (eventuelt den i hans Sted beskikkede Skatteopkræver) og herom at udfærdige og for Statskassens Regning lade kundgjøre den i Lovparagrafen omhandlede Bekjendtgjørelse.

Af Skattebeløb, der saaledes indbetales til Lensmændene før den lovbestemte Forfaldstermin, vil selvfølgelig ikke kunne beregnes Gebyr for Afskrivning. Heller ikke har det været Departementets Forudsætning, at der skulde tilstaaes Lensmændene særskilt Godtgjørelse for det forøgede Arbeide, der i denne Anledning paalægges dem (kfr. Departementets til Grund for Oth. Prp. No. 14 for 1892 liggende Foredrag Side 56).

Naar den foreskrevne Forfaldstid er indtraadt, vil Fogden 5 Jan.
have at sende en Fortegnelse over de Skattebeløb, der til ham er indbetalte, til Lensmanden (Skatteopkræveren). Denne afskriver Beløbene i den hos ham beroende Skatteliste og tilstiller derefter Fogden en fuldstændig Restanceliste over de udestaaende Skattebeløb. Efterat Fogden har oversendt den ovennævnte Fortegnelse til Lensmanden (Skatteopkræveren), foregaar Opkrævningen af Statsskatten kun gjennem denne, der nu er berettiget til at oppebære Gebyr for Afskrivning (Sportellovens § 115) eller Udpantning.

Med Lensmændenes (Skatteopkrævernes) Indfordring af Indtægtsskatten har Fogden paa samme Maade som ved andre Statsskatter at føre fornøden Kontrol. Om Skattens Indtægtsførsel (der selvfølgelig skal ske i Regnskabet over ordinære Indtrader) vil de fornødne Bestemmelser senere blive afgivne.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Kirkedepartementet 5 Jan.
angaaende Beskatning af en Oplysningsvæsenets Fond tilhørende Skov, hvis Brug er tillagt Sognepresten i et andet Præstegjæld. Departementet tiltræder den af vedkommende Stiftsdirektion udtalte Mening, at nævnte Skov i Henhold til den kommunale Landskattelovs § 25 ikke kan paalægges Formues- og Indtægtsskat til det Herred, hvori den er beliggende, men at vedkommende Sognepræst personlig kan skatlægges til sin Bostedskommune af den Indtægt, han erholder i Form af Ved fra Skoven.

Plakat*), hvorved det i Kraft af Lov angaaende Foranstalt- 6 Jan.
ninger i Anledning af ondartede smitsomme Sygdomme blandt Husdyrene af 20de Mai 1882 § 8 forbydes at indføre raa Huder fra Sverige. Denne Plakat traadte strax i Kraft.

Kongelig Resolution**), hvorved i Henhold til Lov af 7 Jan.
17de Juni 1869 om Udvidelse af Lov af 26de Mai 1866, indeholdende adskillige Bestemmelser om Politivæsenet i Kristiania, til at gjælde ogsaa for Rigets øvrige Kjøbstæder meddeles Stadfæstelse paa en af Kristiansunds Formænd og Repræsentanter under 25de April, 16de Mai og 19de November 1892 fattet Beslutning til Politivedtægter for nævnte Kjøbstad, dog med Undtagelse af Vedtægternes § 30, andet Punktum.

Kongelige Resolutioner***), hvorved i Medhold af § 8 7 Jan.
i Lov om kommunale Slagtehuse, Kjødkontrol m. v. af 27de Juni 1892 indrømmes Udsættelse for Kjøbstæderne Kongsberg, Drammen, Sandefjord, Kristiansund, Lar-

*) Bekjendtgj. 7 Jan. i Lovt. 1ste Afd. No. 1.
**) Bekjendtgj. 17de Jan. i Lovt. 1ste Afd. No. 2, hvor Vedtægterne er indtagne.
***) Bekjendtgj. 17de Jan. i Lov. 1ste Afd. No. 2.

7 Jan. vik og Skien indtil 1ste Januar 1894 og for Ladestedet Horten indtil 1ste Juli 1893 med Ikrafttræden af Paabudet i nævnte Lovs § 2.

7 Jan. **Kongelig Resolution**, hvorved der tillades oprettet et Apothek paa Notodden i Hitterdals Herred i Bratsberg Amt.

7 Jan. **Høieste Resolution**, hvorved den af Forstanderskabet for Spareskillingsbanken i Kristiania i Møder den 12te November 1891 og 17de November 1892 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre, ved Høieste Resolutioner af 27de November 1852, 12te September 1871 og 29de April 1879 stadfæstede Plan.

9 Jan. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Amtmanden i Jarlsbergs og Larviks Amt foranlediget ved en fra Justisdepartementet oversendt Forespørgsel fra en Auktionsinkassator om, hvorvidt der, efterat Lov om Auktionsvæsenet af 17de Juni 1869 er traadt i Kraft, skal beregnes 1/4 pCt. Afgift til Fattigkassen af frivillige Auktioner, og i bekræftende Fald om, hvem den kontrollerende Myndighed er. Justitsdepartementet havde for sit Vedkommende udtalt, at den Auktionsforvalterne ifølge Cancelli-Promemoria af 19de Marts 1805 paahvilende Forpligtelse til at indkræve 1/4 pCt.-Afgiften formentlig under enhver Omstændighed maa anses bortfaldt for de Auktioners Vedkommende, med hvilke Auktionsforvalterne fremtidig ikke vil have nogen Befatning.

Idet Kirkedepartementet tiltræder denne Udtalelse, bemærker det, at den Omstændighed, at Loven af 17de Juni 1869 nu er traadt i Kraft, ikke antages at medføre Ophævelse af Fattigvæsenets Ret til 1/4 pCt.-Afgiften af samtlige frivillige Auktionssalg, men at det derimod fra nævnte Lovs Ikrafttræden maa antages at være overladt til Fattigkommissionerne selv ved disse Auktioner, forsaavidt de ikke afholdes af vedkommende Embedsmænd, at varetage Fattigvæsenets Interesse. Departementet henleder i denne Henseende Opmærksomheden paa den nævnte Lovs § 7, hvorefter Underretning om frivillige Auktioner i Byerne skal meddeles Politimesteren, hos hvem saaledes de fornødne Oplysninger formentlig til enhver Tid vil kunne erholdes.

10 Jan. **Høieste Resolution***), hvorved i Henhold til Lov angaaende Udryddelse af Rovdyr og Fredning af andet Vildt af 22de Juni 1863 § 11 bestemmes, at Tiur, Aarhane, Hjerpe og Rype, fra 1ste April 1893 at regne, og saalænge Høieste Resolution af 5te April 1889 angaaende Fredning af Fugl og Hare i Bratsberg Amt bliver staaende ved Magt, skal være fredet i nævnte Amt fra 1ste April til 15de August.

*) Bekjendtgj. 17 Jan. i Lovt. 1ste Afd. No. 2.

Høieste Resolution, hvorved den af Forstanderskabet for Hobøl Sparebank seneſt i Møde den 15de Oktober 1892 vedtagne nye Plan for Banken ſtadfæſtes ſom trædende iſtedetfor Bankens ældre, ved Høieſte Reſolution af 12te Oktober 1859 ſtadfæſtede Plan. 10 Jan.

Høieste Resolution, hvorved den af Forſtanderſkabet for Gjerdrums Sparebank ſeneſt i Møder den 10de Juli 1891 og 16de December 1892 vedtagne nye Plan for Banken, der ſkal træde iſtedetfor Bankens ældre, ved Høieſte Reſolution af 10de Marts 1847 ſtadfæſtede Plan, ſtadfæſtes, dog ſaaledes, at § 5, anden Paſſus — overensſtemmende med den af Forſtanderſkabet i det ſidſtnævnte Møde fattede ſubſidiære Beſlutning — ſkal lyde ſaaledes: „I Forſtanderſkabets Møder, hvor mindſt $^2/_3$ Dele af Forſtanderne, Direktørerne iberegnede, maa være tilſtede" o. ſ. v. 10 Jan.

Høieste Resolution, hvorved den af Forſtanderſkabet for Byglands Preſtegjælds Sparebank i Møde den 28de December 1892 vedtagne nye Plan for Banken ſtadfæſtes ſom trædende iſtedetfor Bankens ældre, ved Høieſte Reſolution af 11te Februar 1868 ſtadfæſtede Plan. 10 Jan.

Skrivelse fra Forſvarsdepardementets Marineafdeling til en Navigationsexaminator, hvori paa Foreſpørgſel meddeles, at en Examinand, der anføres i en Række af Aar at have faret mellem Kriſtianſund og Finmarken dels ſom Kjendtmand dels ſom Skipper paa Fartøi af over 25 Tons Drægtighed, maa antages at opfylde den i Lov om Styrmandsexamen af 20de Juni 1891 § 9 opſtillede Farts-Betingelſe for at ſtedes til almindelig Styrmandsexamen, nemlig i mindſt 6 Maaneder at have „faret tilſøs" med Fartøi ſom ovenfor nævnt (kfr. Forhandlingerne i Odelsthinget ved Lovens Tilblivelſe, Sth. Fhl. 1891, VIII S. 466—474). 10 Jan.

Skrivelse fra Udenrigsminiſteren til Indredepartementet, hvorved meddeles, at „The South-American Cable Company for den af Selſkabet mellem St. Louis i Senegal og Pernambuco nedlagte Undervandskabels Vedkommende har tiltraadt den i St. Petersburg den 22de Juli 1875 afſluttede internationale Telegrafkonvention. 11 Jan.

Kongelig Resolution*), hvorved er beſtemt: 13 Jan.

1. At der i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæſtelſe paa en af Herredsſtyrelſen for Tjøtto Herred, Nordlands Amt, under 28de Mai og 26de November 1892 fattet Beſlutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.

*) Bekjendtgj. 23de Jan. i Lovt. 1ſte Afd. No. 3, hvor Vedtægterne er indtagne.

13 Jan. 2. At de kongelige Resolutioner af 14de Oktober 1871, 15de Januar 1876 og 21de December 1878, ved hvilke Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. v. blev gjorte gjældende for Tjøtto Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

13 Jan. **Kongelig Resolutioner***), hvorved i Medhold af § 8 i Lov om kommunale Slagtehuse, Kjødkontrol m. v. af 27de Juni 1892 indrommes Udsættelse for Kjøbstaden Arendal indtil 1ste Juli 1893 og for Kjøbstæderne Haugesund og Kragerø indtil 1ste Januar 1894 med Ikrafttræden af Paabudet i nævnte Lovs § 2.

13 Jan. **Kongelig Resolution,** hvorved den af Institutbestyrer J. A. Fjørtoft udarbeidede Bibelhistorie for Folkeskolen godkjendes som Lærebog i Kristendomskundskab i Folkeskolen.

13 Jan. **Kongelig Resolution**, hvorved det paalægges Norges Bank ved dens Afdeling i Hamar paa det Offentliges Vegne at besørge Ind- og Udvexling af Skillemynt dersteds.

13 Jan. **Høieste Resolution,** hvorved meddeles Stadfæstelse paa det ved Husmand Kristoffer Olsen Voldens og Hustru Martha Hansdatters Testamente af 8de Februar 1887, thinglæst 8de November 1892, oprettede „Kristoffer O. Voldens og Hustrues Legat" til Bedste for Trængende i Høilands Landsogn samt paa de for dette Legat udfærdigede Statuter, dog saaledes, at disses § 8 gives følgende Indhold:

„Disse Statuter er gjældende, indtil anderledes bestemmes med kongelig Approbation."

13 Jan. **Høieste Resolution,** hvorved Approbation i Henhold til § 30 i Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 samt § 40 i Lov af 14de Januar 1837 om Formandskaber i Kjøbstæderne meddeles paa den af Bergens Kommunebestyrelse i Mode den 25de April 1892 fattede Beslutning angaaende Omordning af Byens Skatteligningsvæsen m. v., forsaavidt angaar de i Beslutningens Post A I § 3 og Post B §§ 2, 4 og 6 indeholdte Bestemmelser, henholdsvis om Formuesskattens Størrelse samt om Ansættelse af en Chef for Ligningskontoret, en Kontorist ved samme samt sex faste Mandtalsførere.

13 Jan. **Skrivelse** fra Indredepartementet til Amtmanden i søndre Trondhjems Amt, hvori paa Forespørgsel fra en Distriktslæge om hvorledes Diætgodtgjørelsen bliver at fordele paa forskjellige Tjenestereiser, meddeles, at Diætgodtgjørelsen i de omhandlede Tilfælde antages at burde fordeles paa følgende Maade:

*) Bekjendtgj. 23de Jan. i Lovt. 1ste Afd. No. 3.

ad I. For de omhandlede i Løbet af 2 Døgn tilendebragte 3 særskilte Reiser bliver Diætgodtgjørelsen overensstemmende med Marine- og Postdepartementets i Lovtidenden indtagne Skrivelse af 21de August 1882 at fordele saaledes, at 1 Døgns Diætgodtgjørelse falder paa den inden det første Døgn tilendebragte Reise og 1 Døgns Diætgodtgjørelse paa de 2 andre i 2det Døgn tilendebragte Reiser med en Halvpart paa hver af disse. Da der paa den 1ste Reise igjen er udført flere Forretninger, bliver den paa Reisen faldende Diætgodtgjørelse i Henhold til Lov af 3die Juni 1874 § 27, kfr. Indredepartementets i Lovtidenden indtagne Skrivelse af 10de Januar 1890 at fordele med en lige Anpart paa hver Forretning. 13 Jan.

ad II. I dette Tilfælde, hvor der er foretaget 2 særskilte Reiser, der tilsammen ikke har medtaget mere end 2 Døgn, men hvoraf den første Reise har medtaget mere end 1 Døgn, antages det første Døgns Diætgodtgjørelse udelt at falde paa første Reise, medens det andet Døgns Diætgodtgjørelse bliver at fordele med en lige Anpart paa hver Reise. Paa 1ste Reise falder saaledes $1^1/_2$, paa anden $^1/_2$ Døgns Diætgodtgjørelse. Da der paa den første Reise igjen er udført flere Forretninger, antages den paa Reisen faldende Diætgodtgjørelse overensstemmende med den i Skrivelse af 10de Januar 1890 udtalte Regel at burde reparteres med en lige stor Anpart paa hver Forretning forudsat, at der ikke til nogen af disse er medgaaet et helt Døgn.

ad III. Foretages de under II. omhandlede Forretninger paa én Reise i Løbet af 2 Døgn, antages under samme Forudsætning som ovenfor Diætgodtgjørelsen at burde fordeles med en lige Anpart paa hver Forretning.

Skrivelse fra Justits-Departementet til Amtmanden i Bratsberg Amt, hvori Departementet i Anledning af opstaaet Spørgsmaal om en Sorenskrivers Forpligtelse til som Notarius publicus at modtage en af en Afskiber i Beskikkelsesform affattet Anmeldelse af „Søproteſt" i Anledning af, at et Skib efter Afskiberens Mening ikke var kommet i rette Tid til Lastepladsen, — meddeler, at det antager, at Notarius er forpligtet til at modtage en saadan Proteſt, som imidlertid ikke kan ansees som en „Søproteſt" [1]). 13 Jan.

[1]) Jfr. Søfartsl. 24 Marts 1860 §§ 20 og 23.

Cirkulære fra Indredepartementet til Amtmændene: 16 Jan.

Under 24de Juni 1892 er i Schweiz emaneret en Forbundslov angaaende Afgift af Handelsreisende. Loven traadte i Kraft 1ste Januar d. A. Ifølge sammes Art. 1 skal Handelsreisende, som i Schweiz reiser for der etableret Hus og som udelukkende staar i Forretningsforbindelse med Huse, der igjen forhandler de indkjøbte Varer eller anvender disse i sin Næringsdrift, være fri-

16 Jan. tagne for Afgift, medens efter Art. 2 alle andre Handelsreisende for schweizisk Huse skal erlægge en Afgift af 150 Francs for Aaret eller 100 Francs for Halvaaret.

Ifølge Art. 3 er Handelsreisende for udenlandske Huse sidestillede med Reisende for schweizisk Huse, forsaavidt der mellem Schweiz og vedkommende fremmede Stat i denne Henseende bestaar nogen Overenskomst. Er dette ikke Tilfælde, har den udenlandske Handelsreisende i det i Art. 1 omhandlede Tilfælde at betale en Aarsafgift af 300 Francs og en Halvaarsafgift af 200 Francs og i det i Art. 2 omhandlede Tilfælde en Afgift af henholdsvis 500 Francs og 300 Francs.

Uagtet der mellem Norge og Schweiz ikke for Tiden existerer nogen Handelstraktat, har den schweizisk Regjering paa derom fra Departementet udgaaet Henvendelse afgivet officiel Erklæring om, at saalænge der i Norge bestaar Afgiftsfrihed for udenlandske Handelsreisende, skal norske Handelsreisende i Schweiz være stillede paa lige Fod med de indenlandske Handelsreisende.

Efter den nævnte Lov af 24de Juni 1892 vil den norske Handelsreisende i Schweiz have at medbringe et Legitimationskort, indeholdende Bevidnelse om, at det Firma, for hvilket den Reisende agter at optage Bestillinger i Schweiz, er lovlig berettiget til at drive sin Virksomhed her i Landet. Er vedkommende Firma under Konkurs eller Likvidation, bliver dette at anmærke. Dette Legitimationskort bliver i Byerne at udfærdige af Magistraten og paa Landet af Fogden og gjælder — alt efter Varigheden af det tilsigtede Ophold i Schweiz — for et eller et halvt Aar. Det bør være ledsaget af Oversættelse paa Fransk. Formular til sammes Affattelse paa Norsk og Fransk vedføies.

Ved Forevisning af Legitimationskortet vil den Handelsreisende af vedkommende Myndighed i den Kanton, hvor han først agter at optage Bestillinger — i Tilfælde mod Erlæggelse af den bestemte Afgift — blive forsynet med et Adgangsbevis gjældende enten for et eller et halvt Aar.

Overtrædelse af Lovens Bestemmelser straffes med Bøder af indtil 1000 Francs.

Ved herom at underrette Hr. Amtmanden og idet man vedlægger endel Aftryk af Cirkulæret, skulde man anmode Dem om paa hensigtsmæssigste Maade at bringe dets Indhold til Vedkommendes Kundskab inden Deres Distrikt.

17 Jan. **Høieste Resolution,** hvorved Stadfæstelse meddeles paa de af Forstanderskabet for Mandals Sparebank i Møde den 20de December 1892 vedtagne Forandringer i Bankens ved Høieste Resolution af 8de August 1890 stadfæstede Plan.

Høieste Resolution, hvorved den af Forstanderskabet for Fredriksværns Sparebank seneſt i Møde den 15de December 1892 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre, ved Høieste Resolution af 11te Juni 1841 og flere senere Resolutioner stadfæstede Plan. 17 Jan.

Skrivelse fra Indredepartementet til Amtmanden i Søndre Trondhjems Amt, der havde andraget om, at der maatte blive udvirket naadigſt Approbation paa en af Amtsformandskabet fattet Beslutning angaaende Nedlæggelse af en faſt Station, i hvilken Anledning Departementet meddeler, at der efter det i Sagen oplyſte formentlig ikke udkræves nogen naadigſt Approbation paa nævnte Beslutning. Efter den Forstaaelse af Skydsloven af 21de Marts 1860 § 1 Litra a cfr. § 2, som af Departementet har været gjort gjældende, antages nemlig disse Lovsteder kun at have havt for Øie det Tilfælde, at Nedlæggelse af en Skydsanstalt vil have tilfølge, at Skyds paa nogen fra samme udgaaende Veistrækning ikke længere vil blive at erholde, ikke derimod Tilfælde som nærværende, hvor der kun er Spørgsmaal om Nedlæggelse af en Mellemstation. 17 Jan.

Skrivelse fra Arbeids-Departementet til Amtmanden i Stavanger Amt, der efter Andragende af Opsidderne paa en Gaard havde forelagt Departementet Spørgsmaalet om Sløifning af en Grind i en gjennem Eiendommen førende Hovedvei og Opførelse af Gjærder langs denne, idet de ikke ansaa det hensigtsmæssigt for sig, at deres paa begge Sider af Veien liggende Havnegang blev afgjærdet mod Veien og saaledes skiltes i 2 Dele. 19 Jan.

Efter hvad der af Amtmanden var oplyst, maatte — bemærker Departementet — Eierne af Gaarden forudsættes ved den nye Veis Anlæg at være blevne berettigede til at erholde Erstatning for Opførelse og Vedligehold af Gjærder, saa at her alene handledes om Tidspunktet for dette Kravs Fyldestgjørelse, der saaes at have udstaaet paa Grund af den midlertidig indrømmede Ret til Grinder over den nye Vei (Veilov af 15de September 1851 § 26). Naar Sagen saaledes ikke fra denne Side saaes at være undergivet Tvivl, vilde den efter Departementets Mening heller ikke forøvrigt kunne fremkalde nogen Vanskelighed, idet det vilde være Eierne af Gaarden forbeholdt ved Sløifningen af de omhandlede Grinder i Hovedveien, der havde gjort det muligt for dem og tilstødende Grundeiere at undgaa andre Foranstaltninger til Eiendommenes Fredning, samtidigt med Udbetaling af Gjærdeholdserstatningen selv at bestemme, hvorvidt de vilde opføre og vedligeholde Gjærde eller sørge for sin Eiendoms Fredning paa anden Maade. Kfr. Lov om Jords Fredning af 16de Mai 1860, der viser, at Gjærdespørgsmaalet er et Spørgsmaal, som alene ved-

19 Jan. kommer Forholdet mellem Besidderne af Naboeiendomme, og at der — bortseet fra dette Forhold — ikke existerer nogen Pligt til Gjærdehold mod offentlig Vei. (Sammenlign Lov om tvungen Afstaaelse af Grund til Gaardsveie paa Landet af 7de Juli 1890 § 2 andet Passus in fine).

20 Jan. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det ved Testamente af 28de Juli 1886 oprettede „Anders Bottolfsen Syren Trønnes Legat" til Bedste for Trængende af Stor-Elvedalen samt paa de for dette Legat udfærdigede Statuter.

20 Jan. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det ved forhenværende Handelsborger Anton Martin Olsen Brynis Testamente af 18de Marts 1887 oprettede Legat til Bedste for Trængende af Romedals Kommune samt paa de for dette Legat udfærdigede Statuter.

20 Jan. **Høieste Resolution**, hvorved bl. a. er bestemt, at det af Bjelland Præstegjeld i Lister og Mandals Amt bestaaende Jordemoderdistrikt deles i 2 Distrikter, Finsland samt Bjelland og Grindum, svarende til Herrederne af samme Navn.

20 Jan. **Skrivelse** fra Justits-Departementet til Amtmanden i Nordlands Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra en Lensmand om, hvorvidt de Kar, hvorpaa spirituøse Drikkevarer, anholdte til Konfiskation, forefindes, bør forbrydes sammen med Drikkevarerne, eller om Eieren kan fordre sig disse tilbageleveret eller erstattet, i hvilken Anledning Departementet, med Bemærkning forøvrigt, at Spørgsmaalets Afgjørelse henhører under Domstolene, meddeler, at det efter Udtrykkene i Lov af 26de August 1854 § 6 og Lovene af 18de Juni 1884 §§ 26 og 16, maa antages, at det alene er selve Varen, som er hjemfalden til Konfiskation.

23 Jan. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til Lov angaaende Indskrænkning i Brugen af Redskaber til Saltvandsfiskeri af 28de April 1888 § 1 bestemmes:

1. Til Fiskeri paa Kysten af Bamle Herred i Bratsbergs Amt indenfor en Linje, draget fra Sydspidsen af Langesundstangen til det nordligste Punkt paa Øen Saasten og fra denne Øs sydligste Pynt langs yderste Odde af Holmene Mejulen, Æggeløs, Bjørnøen og Hasfundskjærene (Hvittingsskjul) til østligste Pynt af Vaagøen samt fra dennes vestlige Odde ind Fossingfjorden til Fossing Vandfald, der danner Grændsen mellem Bamle og Skaatø Herred, skal det indtil videre være forbudt at benytte ethvert Slags Vad i Tiden fra 1ste September til 31te Mai, dog saaledes, at det paa den Tid, da

*) Bekjendtgj. 1 Febr. i Lovt. 1ste Afd. No. 4.

Silden støder under Land, skal være tilladt at benytte Vad til Sildefangst. 23 Jan.

2. De naadigste Resolutioner af 23de Marts 1889 og 24de November 1891 angaaende Fiskeriet sammesteds ophæves.

Kongelig Anordning*), hvorved de provisoriske Anordninger af 31te August 1892 angaaende Foranstaltninger mod landværts Indbringelse af asiatisk Kolera og angaaende Bemyndigelse for den norske Regjering til at udfærdige Forbud mod Indførsel af al Slags raa og tørret Frugt og Grøntsager fra visse Lande — ophæves. Denne Bestemmelse traadte strax i Kraft. 23 Jan.

Kongelig Resolution**), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Skedsmo Herred, Akershus Amt, under 16de December 1892 fattet Beslutning til Politivedtægter for Lillestrømmen og Strømmen. 23 Jan.

Kongelig Resolution**), hvorved 23 Jan.

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Skedsmo Herred, Akershus Amt, under 16de December 1892 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred udenfor Lillestrømmen og Strømmen,
2. de Kongelige Resolutioner af 11te September 1880 og 6te September 1886, ved hvilke Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. v. blev gjorte gjældende henholdsvis for Lørenskovens Annexsogn og for hele Skedsmo Hovedsogn, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

Kongelig Resolution**), hvorved 23 Jan.

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Hitterdals Herred, Bratsbergs Amt, under 5te Juli, 31te Oktober og 15de December 1892 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. de Kongelige Resolutioner af 20de Februar 1875 og 27de Januar 1887, ved hvilke Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. v. blev gjorte gjældende for Hitterdals Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

---

*) Bekjendtgj. 1 Febr. i Lovt. 1ste Afd. No. 4.

*) Bekjendtgj. 1 Febr. i Lovt. 1ste Afd. No. 4, hvor Vedtægterne er indtagne.

23 Jan. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 angaaende Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Flaa Herred, Søndre Trondhjems Amt, under 26de November 1892 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.

23 Jan. **Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Øksnæs Herred, Nordlands Amt, under 29de September 1892 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.

23 Jan. **Kongelig Resolution**, hvorved approberes efterstaaende Udkast til forandret Affatning af Reglementet for Fangebehandlingen i Rigets Distriktsfængsler, femte Afsnit[1]).

V. Om Revselser og Tvangsmidler.

§ 27. a. Gjør nogen Fange sig skyldig i saadant Forhold, som i Fængselslovens § 6, første Afsnit, nævnt, kan han, naar en Irretesættelse ikke ansees tilstrækkelig, efter Bestyrerens Bestemmelse revses paa den i samme Afsnit omhandlede Maade, eller, hvis det gjælder mandlig Straffange, med legemlig Revselse.

b. Fange, der er berøvet Midler til Sysselsættelse, maa, hvadenten han hensidder i lys eller mørk Celle, i Regelen ikke komme udenfor denne. Han skal i Almindelighed ikke have Adgang til at benytte sin Seng til Leie om Dagen. I Tilfælde, hvor det findes hensigtsmæssigt, kan istedetfor mørk anvendes halvmørk Celle.

c. Som legemlig Revselse anvendes paa mandlige Straffanger over 18 Aar indtil 15 Slag Rotting (Rørstok), paa Fanger mellem 15 og 18 Aar indtil 15 Slag Rotting eller Ris og paa yngre Fanger indtil 15 Slag Ris.

Ved Revselse med Rotting gives Slagene i Regelen udenpaa Vesten paa Midten af Ryggen og paa Skulderbladene. Slagene tildeles med et Mellemrum af nogle Sekunder mellem hvert. Ansees det efter Omstændighederne utilraadeligt at give Fangen Slagene paa Ryggen, kan de tildeles ham paa Bagdelen udenpaa Buxen. Ris tildeles Fangerne paa den blottede Bagdel.

Ved Fuldbyrdelsen af legemlig Revselse bør om muligt Bestyreren og altid et tilkaldt Vidne være tilstede. Fuldbyrdelsen sker ved Vagtmesteren eller ved en Slutter under Vagtmesterens Opsigt.

d. Er en Fanges Helbredstilstand saadan, at der er Grund til at nære Tvivl om, hvorvidt han kan taale en Revselse, maa saadan ikke anvendes, medmindre Lægen erklærer, at det kan ske.

[1]) Jfr. Cirk. 13 Marts 1893.

*) Bekjendtgj. 1 Febr. i Lovt. 1ste Afd. No. 4, hvor Vedtægterne er indtagne.

e. Kun forsaavidt Nødvendighed byder det, kan der paa- 23 Jan.
lægges Fange Jern eller anvendes andre Tvangsmidler mod ham. Dette kan isaafald ogsaa gjøres af Vagtmesteren eller den i hans Fraværr befalende Fængselsbetjent, men af disse kun for at tilveiebringe øieblikkelig Lydighed, eller af Sikkerhedshensyn og saavidt muligt i Vidners Overvær.

f. Om enhver betydeligere Uorden og ethvert betydeligere Brud paa Fængselsdisciplinen saavelsom om Anvendelsen af de i Litr. e omhandlede Tvangsmidler gjøres strax Anmeldelse til Bestyreren.

Kongelig Resolution, hvorved bl. a. er bestemt, at 23 Jan.
Ingeniørkorpsets og Ingeniørvaabnets Landværnsbataljon nu bliver at opsætte overensstemmende med Forudsætningerne i den nye Hærorganisationsplan[1]).

[1]) Jfr. Ref. 18 Marts 1893.

Kongelig Resolution, hvorved bl. a. er bestemt, at den 23 Jan.
til Kassereren ved det Nordlandske Kirke- og Skolefond hidtil bevilgede Gage Kr. 2,900 aarlig under Forbehold af Storthingets Samtykke dertil nedsættes til Kr. 2,400 aarlig fra den Tid at regne, da Ledighed indtræder i denne Post.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa 24 Jan.
det ved Grosserer Christian Gerhard Ameln Sundts Gavebrev til Bergens Museum af 20de April 1892 oprettede „Henrik Sundts Legat til Fremme af naturvidenskabelige Undersøgelser" samt paa den for dette Legat udfærdigede Fundats.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det 24 Jan.
ved Grosserer J. W. Falchs Gavebrev af 23de August 1892 oprettede „Fru Hanna Amalie Falch, født Krohns Legat" for Kysthospitalet for skrofuløse Børn ved Fredriksværn samt paa de den 1ste September næstefter udfærdigede Statuter for dette Legat.

Cirkulære fra Indredepartementet, Poststyrelsen (Nr. 1 for 24 Jan.
1893), hvorved bl. a. under Henvisning til Cirkulære 9de Juni 1892 I A 20 meddeles, at levende Bier kan forsendes som Vareprøver til Nicaragua.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Stiftamtmanden i 26 Jan.
Bergens Stift, hvori bl. a. udtales følgende:

„Hr. Stiftamtmanden har udbedet Dem Departementets Udtalelse angaaende Lovligheden af en af Bergens Kommunebestyrelse vedtagen Bestemmelse, hvorefter den Dissentere tilkommende Fritagelse for det Beløb af Kommuneskatten, der med-

26 Jan. gaar til Dækkelse af kirkelige Udgifter, skal gjennemføres paa den Maade, at der gives Dissenterne et Afslag i deres Indtægtsskat, svarende til Forholdet mellem det nævnte Beløb og det hele paa Indtægten faldende Skattebeløb. I denne Anledning skal Departementet meddele, at man med Hr. Stiftamtmanden er enig i, at denne Fremgangsmaade ikke kan anses forenelig med Bestemmelsen i Lov af 27de Juni 1891 § 4, som med Nødvendighed antages at medføre, at Afslag sker saavel i Formuesskatten som i Indtægtsskatten. Man skal i saa Henseende bemærke, at den nævnte Lovbestemmelse antagelig letteſt efterkommes paa den Maade, at det Beløb af Kommuneskatten, som medgaar til kirkelige Udredsler, betragtes som en Særskat paa de til Statskirken hørende Skatteydere. Efterat det nævnte Beløb forholdsmæssig er bragt til Fradrag i det Beløb, der skal udlignes henholdsvis som Formuesskat og som Indtægtsskat, bliver isaafald Skatteøren for hver af disse Skatter at fastsætte særskilt for Dissenterne og for andre Skatydere, hvorefter Udligningen finder Sted paa almindelig Maade. Ønskes imidlertid Bestemmelsen gjennemført paa et procentvis Fradrag i den paa Dissenterne faldende Skat, vil Departementet ikke reise nogen Indvending mod den af Bergens Magistrats 1ste Afdeling antydede Redaktion til ny Bestemmelse. Man skal imidlertid gjøre opmærksom paa, at fuld Nøiagtighed ikke kan opnaaes ved Anvendelse af denne Fremgangsmaade, medmindre det Beløb, hvorfor Dissenternes Skat lettes, efterudlignes paa de til Statskirken hørende Skatydere."

27 Jan. **Høieste Resolution,** hvorved den af Forstanderskabet for Østre Slidre Sparebank i Møder den 4de Juni 1891 og 30te December 1892 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolutioner af 10de December 1867, 9de November 1869 og 8de Mai 1877 stadfæstede Plan, dog paa Betingelse af, at den i Planens § 1 omhandlede Tilbagebetaling af Bankens oprindelige Fond kun kan finde Sted, forsaavidt Forstanderskabets Beslutning derom erholder Kongelig Stadfæstelse.

27 Jan. **Høieste Resolution,** hvorved Stadfæstelse meddeles paa den af Selje Herredsstyrelse i Møder den 19de Juli 1892 og 3die Januar 1893 vedtagne Plan for en inden Herredet oprettendes Sparebank.

27 Jan. **Høieste Resolution,** hvorved der i Henhold til Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 § 30 meddeles Approbation paa den af Hamar Kommunebestyrelse i Møde den 13de Januar 1893 vedtagne Beslutning, indeholdende Tillæg til og Forandring i de gjældende Regler for Skatteligningen i Kjøbstaden.

Skrivelse fra Kirke-Departementet til Skoledirektøren i Tromsø Stift, hvorved meddeles, at Departementet i et s. D. til et Skolestyre affendt Telegram paa Foranledning har udtalt, at Skolestyret antages berettiget til at tilstaa en ansat Lærer Udsættelse med Postens Tiltrædelse, men samtidig forpligtet til at sørge for, at den Posten tillagte Undervisning bliver meddelt. Kan Forpligtelsen ikke opfyldes, anses det utilstedeligt at benytte Retten. Skolen maa holdes overensstemmende med den nye Skolelovs § 5 og den nye for Herredet vedtagne Kredsinddeling. 27 Jan.

Cirkulære fra Indredepartementet, Poststyrelsen (Nr. 2 for 1893), hvorved bl. a. meddeles følgende: 27 Jan.

I. Tillæg til Postreglementet (af 8de Decbr. 1888).

I Kap. XI § 15 tilføies som nyt Passus: „Ved Postaabnerierne skal det ved Opslag holdes bekjendtgjort, hvem der under Postaabnerens Fravær eller Forfald er bemyndiget til at meddele Kvittering for indleveret Værdipost. Saadan Bemyndigelse maa ikke meddeles Personer under 18-Aarsalder".

V. 1. I Skrivelse af 23de November 1892 har Poststyrelsen paa Foranledning udtalt, at der intet er at erindre mod, at der gives en Postaabner engang for alle Tilladelse til at være fraværende fra Postaabneriet i kortere Tidsrum, f. Ex. indtil 8 Dage hver Gang, uden i hvert enkelt Tilfælde at indhente speciel Tilladelse til Fraværet, — mod at Postaabneriet under Postaabnerens Fravær paa hans An- og Tilsvar og uden forøget Udgift for det Offentlige bestyres af en dertil af vedkommende Amtmand eller Postmester bemyndiget Person.

2. I Skrivelse af 8de December 1892 har Poststyrelsen udtalt, at Postkontorerne ere berettigede til i Telegramanvisninger at forlange opgivet fuldstændig Postadresse, samt at Anvisninger med en Adresse som „Oskar", N. N. Sted, i Tilfælde kan nægtes udbetalt af Adressestedets Postanstalt (jfr. Postreglementet af 8de Decbr. 1888, Kap. VIII § 15 sammenholdt med § 3, 2det Passus).

Skrivelse fra Justits-Departementet til Amtmanden i Buskeruds Amt, foranlediget ved Foreſtilling fra en Lensmand angaaende hans Tilkommende i Anledning af en over 12, et privat Administrationsbo tilhørende, faste Eiendomme afholdt Auktion. 28 Jan.

I Anledning heraf udtaler Departementet, at det, uagtet Udtrykkene i de udfærdigede Plakater „3die Gangs Auktioner", og uagtet Auktion over de forskjellige Eiendomme er berammet til forskjellige Klokkeslet med ganske kort Mellemrum, antager, at de stedfundne Salg maa betragtes som foregaaede ved en Forretning, og at Lensmanden derfor kun kan beregne enkelt Gebyr saavel for Bekjendtgjørelse og Opslag af Plakater som for Vidners Tilsigelse

28 Jan. og Auktionens Afholdelse, kfr. Departementets i Lovtidenden indtagne Skrivelser af 10de Januar 1879 og 10de Oktober 1883.

30 Jan. **Kongelig Resolution***), hvorved

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Børsens Herred, Søndre Trondhjems Amt, under 3die December 1892 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred, dog saaledes at Bestemmelsen i § 7, andet Punktum, om Beværtning i Hoteller eller Gjæstgivergaarde indskrænkes til at gjælde Beværtning sammesteds af Reisende,
2. den kongelige Resolution af 30te August 1880, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadevæsen og Roligheds- og Ordensforstyrrelse m. v. blev gjort gjældende for Børsens Herred, ophæves fra den Dag, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

30 Jan. **Kongelig Resolution****), hvorved i Medhold af § 8 i Lov om kommunale Slagtehuse, Kjødkontrol m. v. af 27de Juni 1892 indrømmes Udsættelse for Kjødstaden Hamar indtil videre, dog ikke længere end til 1ste Januar 1894, med Ikrafttræden af Paabudet i nævnte Lovs § 2.

30 Jan. **Cirkulære** fra Kirke-Departementet til samtlige Skoler med Ret til at afholde Middelskoleexamen, hvori Departementet i Anledning af en indkommen Forespørgsel om, hvorvidt Beregning af Rentes Rente skal indøves med Piger, som agter at tage Afgangsexamen efter Lov af 15de Juni 1875, meddeler, at det efter Konference med Opgavekomiteen for forrige Aars Middelskoleexamen antager, at der ved Middelskoleexamen for Piger bør kunne forlanges, at Examinanderne ved, hvad der forstaaes ved Rentes Rente, men at der ikke kan fordres Kjendskab til den almindelige Formel, hvorefter Beregningen foregaar.

3 Febr. **Høieste Resolution,** hvorved meddeles Stadfæstelse paa det ved afdøde Overintendant, Kammerherre m. m. Chr. Holsts Testamente af 26de August 1884 oprettede Legat til Statsraad Holsts Minde til Bedste for Studerende ved det Norske Universitet samt paa den for dette Legat den 31te Januar 1893 udfærdigede Fundats.

4 Febr. **Kongelig Resolution*****), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner af 16de Mai

*) Bekjendtgj. 6 Febr. i Lovt. 1ste Afd. Nr. 5, hvor Vedtægterne er indtagne.
**) Bekjendtgj. 6 Febr. i Lovt. 1ste Afd. Nr. 5.
***) Bekjendtgj. 11 Febr. i Lovt. 1ste Afd. No. 6, hvor Forskrifterne er indtagne.

1860 meddeles paa den af Kommunebestyrelsen for Røldals Herred i Søndre Bergenhus Amt under 5te Oktober 1892 fattede Beslutning om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet. 4 Febr.

Kongelig Resolution*), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kommunebestyrelsen for Stadsbygdens Herred i Søndre Trondhjems Amt under 10de Oktober 1892 fattede Beslutning om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet. 4 Febr.

Kongelig Resolution*), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa de af Kommunebestyrelsen for Værø Herred i Nordlands Amt under 6te Oktober 1891 og 6te Oktober 1892 fattede Beslutninger om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet. 4 Febr.

Kongelig Resolution**), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kommunebestyrelsen for Tromsøsundets Herred i Tromsø Amt under 12te November 1892 fattede Beslutning om Tillæg til de ved Kongelig Resolution af 3die April 1880 approberede almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden nævnte Herred. 4 Febr.

Kongelig Resolution***), hvorved er bestemt: 4 Febr.

1. At Strandstedet Vikersund i Modums Herred, Buskerud Fogderi og Amt, for hvilket Sted den almindelige Bygningslovgivning ved Kongelig Resolution af 12te September 1892 er gjort gjældende, i Medhold af Lov indeholdende adskillige Bestemmelser om Bygningsvæsenet m. v. af 17de Juni 1869 § 1 overgaar til særskilt Kommune i Bygningsvæsenets Anliggender.
2. At det overlades Amtmanden at afgive nærmere Bestemmelse angaaende Fastsættelsen af Grændserne for denne Bygningskommune.

Kongelig Resolution***), hvorved i Henhold til Lov om Bygningsvæsenet i Kristiania af 5te Juni 1875, dens § 79, meddeles Approbation paa efterstaaende af nævnte Bys Kommunebestyrelse under 15de December 1892 vedtagne nye Regulativ for den Kristiania Bykasse tilkommende Betaling for de ved 4 Febr.

*) Bekjendtgj. 11 Febr. i Lovt. 1ste Afd. No. 6. hvor Forskrifterne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 11 Febr. i Lovt. 1ste Afd. No. 6, hvor Tillægget til Forskrifterne er indtaget.

***) Bekjendtgj. 11 Febr. i Lovt. 1ste Afd. No. 6.

4 Febr. Stadskonduktøren foretagne Opmaalinger af Tomter og Grunde m. v., saaledes at Regulativet træder i Kraft fra 15de Februar 1893:

§ 1.

A. For Opmaaling eller Udſtikning af Tomter og Grunde betales:

I.	Naar Arealet ikke overſkrider 500 m.² . .	Kr. 10.00
	Hertil lægges:	
II.	For hvert overſkydende 500 m.² indtil og med 5 000 m.²	„ 5.00
III.	„ hvert overſkydende 1 000 m.² indtil og med 10 000 m.²	„ 4.00
IV.	„ hvert overſkydende 1 000 m.² indtil og med 20 000 m.²	„ 2.50
V.	„ hvert overſkydende 1 000 m.² over 20 000 m.²	„ 1.00

B. Desuden betales for Kartets Tegning:

I.	Naar Arealet ikke overſkrider 500 m² . . .	„ 10.00
II.	„ Arealet er mellem 500 og 5 000 m.²	„ 15.00
III.	„ Arealet er mellem 5 000 og 10 000 m.²	„ 20.00
IV.	„ Arealet er mellem 10 000 og 20 000 m.²	„ 25.00
V.	„ Arealet er mellem 20 000 og 100 000 m.²	„ 30.00
VI.	„ Arealet er over 100 000 m.² . . .	„ 50.00

I denne Betaling, der som Regel erlægges samtidig med Rekviſitionen, er indbefattet Erſtatning for Medhjælp, Inſtrumenthold samt Forretningens Beſkrivelſe og bekræftet Udſkrift af samme.

§ 2. Bliver det maalte Areal at beregne i forſkjellige særſkilt angivne Dele, øges Gebyret for det samlede Areal med $^1/_5$ — en Femtepart — af ovenſtaaende under Litr. A beſtemte Gebyr for særſkilt Opmaaling af de enkelte Dele.

§ 3. For Nivellement til Beſtemmelſe af en Tomts Høide i Forhold til reguleret Gadehøide betales Kr. 10. Udføres saadant Nivellement i Forbindelſe med Opmaalingsforretning over samme Tomt, betales derfor Kr. 5.

§ 4. For Fremmøde til Afholdelſe af begjæret Opmaalingsforretning, der af en Adminiſtrator utilregnelig Aarſag ikke kan fremmes, tilkommer han 7 — ſyv — Kroner.

§ 5. For Gjenpart af ældre Kartforretning betales $^1/_5$ — en Femtepart — af det i § 1 beſtemte Gebyr.

§ 6. For Atteſt om, hvorvidt der ved en Bygnings Opførelſe er iagttaget det for Gaden beſtemte Nivellement eller om paahvilende Beſtemmelſer om Bebyggelſen er overholdte, betales 5 — fem — Kroner. For andre Atteſter vedkommende Grundeiendomme og Forandringer i deres Areal betales 2 — to — Kroner.

Kongelig Resolution, hvorved den ved Lov, indeholdende Forandring i de om smaa Gjældsfordringers Inddrivelse gjældende Bestemmelser, af 29de Juni 1888 § 2 bestemte Betaling for Afholdelse af Udlægs-, Indførsels- og Afsætningsforretninger i Anledning af Gjældsfordringer, hvis Hovedstol ikke overstiger 1000 Kr., forhøies for Gildeskaals og Beierens Lensmandsdistrikt, Saltens Fogderi, samt for Flakstads og Sortlands Lensmandsdistrikter, Lofotens og Vesteraalens Fogderi, Nordlands Amt, til Kr. 4,80 — fire Kroner og otti Øre —, naar Gjældsfordringens Hovedstol ikke overstiger 200 Kr., og ellers til Kr. 6.80 — sex Kroner og otti Øre. 4 Febr.

Skrivelse fra Kirke-Departementet til Skoledirektøren i Bergens Stift, hvori paa Foranledning meddeles, at Seminarlovens § 17 er at forstaa saaledes, at der indbetales et Gebyr af Kr. 40.00 til Seminariets Kasse for hver Gang en Aspirant fremstiller sig til fornyet Lærerprøve. 6 Febr.

Høieste Resolution, hvorved den af Forstanderskabet for Sogne og Greipstad Sparebank i Møder den 9de April og 10de December 1892 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre, ved Kongelig Resolution af 13de Februar 1886 stadfæstede Plan. 7 Febr.

Cirkulære fra Finantsdepartementet til Skattekommissærerne: 7 Febr.

Det viser sig, at enkelte Skattekommissærer ikke med fornøden Hurtighed indsender til Departementet de i Lov af 29de Juni 1892 § 10 paabudte Indberetninger fra Ligningskommissionerne om Skatteligningen. Dels sees Skattekommissærer at have tilbagesendt Indberetninger til Ligningskommissionen til Meddelelse af yderligere Oplysninger eller Berigtigelse af indløbne Feil, dels at have udsat med Indsendelsen til Departementet af en enkelt eller enkelte Indberetninger for at afvente Modtagelsen af saadanne fra flere Skattedistrikter.

For at Departementet skal have Adgang til efter Bestemmelsen i nævnte Lovs §§ 12 og 15 i betimelig Tid — o: inden 6 Uger efterat Udlæggelsen saavel af Ligningsforretningen for Kommuneskatten som af Skatteliſten for Statsskatten er bekjendtgjort — at kunne gjøre Brug af sin Klageret, er det imidlertid nødvendigt, at Skattekommissæren indsender Indberetningen for hvert enkelt Skattedistrikt, saasnart denne indløber til ham, og at yderligere Oplysninger og Berigtigelser i Tilfælde senere fremsendes. Derhos er det nødvendigt, at Skattekommissæren ved Indberetningens Indsendelse til Departementet meddeler Forklaring om, naar Bekjendtgjørelse har fundet Sted om Udlæggelsen af Ligningsforretningen for Kommuneskatten og af Skatteliſten for Statsskatten.

Ved Udfyldningen af Tabelschemaerne over Fordelingen af Kommuneskatten og af Statsskatten paa de forskjellige Indtægts-

7 Febr. klasser sees der at være fremgaaet paa forskjellig Maade, forsaavidt angaar Indtægter paa henholdsvis 800, 1000, 2000, 3000, 4000 og 5000 Kr. Under Rubriken „600—800 Kr." er saaledes i nogle Tabeller medtaget Indtægter paa 800 Kr., medens saadanne Indtægter i andre Tabeller er henførte til Rubriken „800—1000 Kr." Paa lignende Maade er forholdt med de andre nævnte Indtægter indtil Indtægter paa 5000 Kr., der i enkelte Tabeller er medtagne i Rubriken „4000—5000 Kr.", i andre i Rubriken „Over 5000 Kr." Dette er formentlig en Følge af den mindre nøiagtige Udtryksmaade i sidste Indtægtsrubrik i de af Departementet udsendte Tabelschemaer, idet der som Overskrift her er sat „Over 5000 Kr." istedetfor „5000 Kr. og derover". Man skal derfor bede Tabeller, der fremtidig maatte afgives, udfyldte saaledes, at Indtægter paa 600 Kr. opføres i Rubriken „600—800 Kr.", Indtægter paa 800 Kr. i Rubriken „800—1000 Kr.", Indtægter paa 1000 Kr. i Rubriken „1000—2000 Kr." o. s. v. indtil Indtægter paa 5000 Kr., der opføres i Rubriken „Over 5000 Kr." Forsaavidt allerede indsendte Tabeller maatte være udfyldte paa en anden Maade, bedes herom meddelt fornøden Oplysning og Berigtigelse.

Endelig skal Departementet, foranlediget ved flere i den sidste Tid indkomne Forespørgsler angaaende Anvendelsen af Statsskattekundgjørelsens § 8, næstsidste Passus, meddele, at antagne Indtægter over 4,000 Kr. antages at burde afrundes til nærmeste med 100 delelige Tal paa samme Maade som i Kundgjørelsens Skattetabel skeet for antagne Indtægter paa 1000 til 4000 Kr.

8 Febr. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Byfogden i Aalesund, hvori paa Foranledning meddeles, at den i Lov af 11te April 1885 § 8 indeholdte Bestemmelse angaaende Erlæggelse af Stempelafgift for Kjøbekontrakter, naar disse begjæres thinglæste, ikke gjælder Kjøbekontrakter om Skibe.

9 Febr. **Cirkulære** fra Indredepartementet, Poststyrelsen (No. 3 for 1893), hvorved bl. a. under Henvisning til Cirkulære 9de Juni 1892 I A 19 meddeles, at fede og flydende Sager, Olier m. v. kan forsendes som Vareprøver til Ecuador.

11 Febr. **Plakat** angaaende Refusion for Udgifter, som i Overensstemmelse med Lov angaaende Veivæsenet af 15de September 1851 § 4 ere i Aaret 1892 af Statskassen forskudte til Veivæsenet*).

I Overensstemmelse med de i Aarene 1891 og 1892 afholdte Storthings Beslutninger vil til Refusion for den paa Aaret 1892 faldende Andel af Bevilgningen til Veiarbeider for den indenrigske Samfærdsel blive at udligne paa Matrikulskylden

*) Bekjendtgj. 18 Febr. i Lovt. 1ste Afd. No. 7.

Kr. 0.73 — syvti tre Øre — pr. Skyldmark samt paa Kjøb- og Ladestederne Kr. 150 250.00, der fordeles efter det indbyrdes Forhold, som er bestemt i Storthingets ovennævnte Beslutninger. 11 Febr.

Som Følge heraf bliver overensstemmende med Lov angaaende Veivæsenet af 15de September 1851 § 4 samt Lov om Revision af Matrikulen af 6te Juni 1863 § 35 og § 37 til det paa ethvert Sted først indtræffende Skattething at erlægge af al, saavel priviligeret som upriviligeret Matrikulskyld — Finmarkens Amt undtaget — Kr. 0.73 pr. Skyldmark samt af esternævnte Kjøb- og Ladesteder følgende Beløb:

Fredrikshald	Kroner	2 639.40
Sarpsborg	—	620.20
Fredriksstad	—	2 612.40
Moss	—	1 994.43
Son	—	150.25
Holen	—	51.47
Drøbak	—	418.48
Kristiania	—	61 768.55
Kongsvinger	—	272.67
Hamar	—	1 622.70
Gjøvik	—	521.70
Lillehammer	—	712.58
Hønefos	—	362.82
Drammen	—	5 513.63
Kongsberg	—	585.97
Svelvik	—	225.38
Holmestrand	—	502.22
Horten	—	1 206.45
Aasgaardstrand	—	102.95
Tønsberg	—	1 830.55
Sandefjord	—	826.65
Larvik	—	3 251.25
Porsgrund	—	856.43
Skien	—	2 117.67
Brevik	—	394.83
Stathelle	—	66.50
Langesund	—	229.55
Kragerø	—	1 219.25
Østerrisør	—	594.60
Tvedestrand	—	403.45
Arendal	—	1 903.45
Grimstad	—	680.30
Lillesand	—	351.97
Kristiansand	—	4 505.28
Mandal	—	789.65
Farsund	—	360.60

11 Febr.	Flekkefjord	—	379.80
	Sogndal	—	66.50
	Egersund	—	523.65
	Sandnæs	—	326.10
	Stavanger	—	5 481.07
	Skudeneshavn	—	171.68
	Haugesund	—	1 004.45
	Kopervik	—	133.00
	Bergen	—	20 126.55
	Florø	—	113.80
	Aalesund	—	1 734.82
	Molde	—	463.55
	Kristiansund	—	2 961.87
	Trondhjem	—	10 554.25
	Levanger	—	298.28
	Stenkjær	—	489.42
	Namsos	—	422.65
	Mosjøen	—	238.18
	Bodø	—	854.47
	Tromsø	—	1 639.68
		Kroner	150 250.00

11 Febr. **Kongelig Resolution***), hvorved i Medhold af Lov om Bygningsvæsenet af 6te September 1845 § 46, Lov indeholdende Tillæg til og Forandringer i Lovgivningen om Brandvæsenet af 26de August 1854 § 1 og Lov indeholdende adskillige Bestemmelser om Bygningsvæsenet m. v. af 17de Juni 1869 § 1 bestemmes:

1. At den almindelige Bygningslovgivning skal være gjældende for Strandstedet Harstadsjøen med Harstadhavn i Trondenes Herred, Tromsø Amt.
2. At der anordnes en Brandkommission for ovennævnte Steder.
3. At ovenanførte Strøg overgaar til særskilt Kommune i Bygningsvæsenets Anliggender.
4. At det overlades Amtmanden nærmere at fastsætte Grændserne for denne Bygningskommune.

11 Febr. **Kongelig Resolution,** hvorved Reglement for den medicinske Embedsexamen af 20de Januar 1877 § 1 Litr. c. sidste Passus forandres saa, at den herefter skal lyde saaledes:

„For at erholde licentia practicandi maa Kandidaten fremlægge Bevidnelser fra vedkommende Overlæger ved Rigshospitalet for tilfredsstillende Praktikanttjeneste: i et Semester paa hver af de medicinske Afdelinger, i et Semester paa hver af de kirurgiske Afdelinger, i et Semester paa Fødselsstiftelsen og Børnehospitalet og

*) Bekjendtgj. 18 Febr. i Lovt. 1ste Afd. No. 7.

i et halvt Semester paa hver af Afdelingerne for Hudsyge og Øresyge, samt Bevidnelse fra Læreren i pathologisk Anatomi for under dennes Tilsyn at have udført mindst 1 Sektion (med tilhørende Demonstration og Protokol)." 11 Febr.

Denne Forandring træder i Kraft fra og med 2det Semester 1893.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 11 Febr.

1. At Toldinspektørembedet i Hammerfest Tolddistrikt inddrages.
2. At det nuværende Hammerfest Tolddistrikt henlægges under Tromsø Tolddistrikt.
3. At der oprettes en Toldkontrollørpost i det saaledes udvidede Tromsø Tolddistrikt med Aflønning overensstemmende med de ved Kongelige Resolutioner af 1ste Juni 1876 og 21de August 1889 fastsatte Lønningsbestemmelser, hvilken Post bliver at opføre paa de Storthinget i 1894 forelæggendes Gagelister.

Skrivelse fra Finants- og Tolddepartementet til Toldkammeret i Aalesund, hvori Departementet i Anledning af Skrivelse fra en Toldopsynsmand ved en Toldstation meddeler, at Bestemmelsen i Toldloven af 20de September 1845 § 128 antages at være til Hinder for, at han er Medlem af et i Skrivelsen omhandlet Dampskibs-Aktieselskabs Bestyrelse. 11 Febr.

Skrivelse fra Finants- og Tolddepartementet til den svenske Generaltoldstyrelse, hvori paa Foranledning udtales, at Smørfarve, tilvirket ved en Fabrik i Sverige paa den Maade, at Farvestoffet af „Bixa Oxellana" ved Kogning opløses i Olie, som derefter filtreres og lagres, antages i Mellemrigslovens Forstand at burde ansees som svensk Tilvirkning og derfor at burde indgaa toldfrit, selv om den til dens Fremstilling anvendte Olie er indført fra Udlandet. 14 Febr.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Amtmanden i Stavanger Amt, hvori paa Forespørgsel meddeles, at Ordene „Beklædning derunder indbefattet" i § 7 i Loven af 8de Juni 1881 antages ogsaa at omfatte Omkostningerne ved Klæder, der er anskaffede til uformuende Børn forinden deres Indsættelse paa Abnormskolen, men i Anledning af deres Indsættelse der. Departementet er nemlig enigt med Amtmanden i den Betragtning, at fattige Børn, der sendes til Abnormskoler, kræver et fuldstændigere og kostbarere Udstyr med Klæder end andre fattige Børn; Udgifterne herved maa som vedkommende Opholdet i Abnormskolen blive at udrede af vedkommende Kjøbstads-, Ladesteds- eller Amtskommune, dog med 1/3 Refusion af Fattigkommunen. 15 Febr.

16 Febr. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Bratsberg Amt.

En Ligningskommission havde ved Ansættelsen af en Privatbanks Indtægt i denne medregnet 5 % af den Del af Bankens Kapital, som i det foregaaende Aar antoges at have været anvendt ved den af Bankens Filial i en anden By drevne Virksomhed. I Anledning heraf udtaler Departementet, at det finder det stridende mod Bestemmelsen i Byskatteloven § 10, 2det Passus, at nogen Del af Indtægten af den ved Filialen drevne Virksomhed skatlægges i Hovedsædets Kommune. Det bemærkes i saa Henseende, at det mellem Bankens Hovedsæde og dens Filial bestaaende Forhold ikke kan betragtes som Forholdet mellem en Kreditor og en Debitor, en Opfatning, der heller ingen Støtte har i den nysnævnte Bestemmelse i Skatteloven, hvis Forudsætning det derimod maa antages at være, at en Filial af den Beskaffenhed, hvorom Sen handler, danner én juridisk Person med Hovedsædet og saaledes ikke kan staa i virkeligt Gjældsforhold til dette. Det antages i denne Henseende uden Betydning, at de ved Filialen anvendte Midler af Hensyn til Regnskabsholdet i Hovedsædets Bøger er opførte som Tilgodehavende og i Filialens Bøger paa tilsvarende Maade som Gjæld.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt den foran omhandlede Sag kunde anses for lovlig behandlet af Overligningskommissionen, udtaler Departementet, at det ikke antager, at den Omstændighed, at et af Overligningskommissionens Medlemmer var større Aktieeier i Banken og Medlem af dens Kontrolkomité og Repræsentantskab, samt at et andet Medlem i det foregaaende Aar havde været Direktør i Banken, afgiver tilstrækkelig Grund til at anse de nævnte Personer inhabile til at deltage i Afgjørelsen af Spørgsmaalet om, hvorvidt Indtægten af Virksomheden ved Bankens Filial helt bliver at beskatte i Filialens Kommune eller for nogen Del i Hovedsædets Kommune.

17 Febr. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det ved Frøken Henriette Homanns udaterede Testamente (formentlig af 19de August 1885) oprettede „Distriktslæge Homanns Legat" for trængende Personer i Kragerø og paa den af Legatets Bestyrelse den 5te Januar 1893 udfærdigede Fundats for dette Legat.

17 Febr. **Høieste Resolution,** hvorved den af Forstanderskabet for Jevnakers Sparebank seneſt i Møde den 2den Februar 1892 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolution af 20de December 1862 stadfæstede Plan.

17 Febr. **Høieste Resolution,** hvorved den af Forstanderskabet for Lørenskogens Sparebank seneſt i Møde den 14de Januar

1893 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende iste- 17 Febr.
detfor Bankens ældre, ved Høieste Resolution af 17de Marts 1860 stadfæstede Plan.

Høieste Resolution, hvorved Stadfæstelse meddeles paa de 17 Febr.
af Forstanderskabet for Molde Sparebank seneſt i Møde den 30te Januar 1893 vedtagne Forandringer i Bankens ved Høieste Resolution af 31te Oktober 1863 stadfæstede Plan.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementets Marineafdeling til en 17 Febr.
Navigationsexaminator, hvori paa Foreſpørgſel om, hvorvidt den, der har underkaſtet ſig den almindelige Styrmands-examen, før Loven af 20de Juni 1891 traadte i Kraft, kan tilſtedes Adgang til Dampſkibsſtyrmandsexamen og Skipperexamen, eller om han for at ſtedes til nogen af disſe Examener paany maa underkaſte ſig den almindelige Styrmands-examen efter nugjældende Lov og Reglement, meddeles, at Departementet antager, at en Atteſt for beſtaaet Styrmandsexamen efter den ældre Lovgivning aabner Adgang for Vedkommende til at aflægge den frivillige Dampſkibsſtyrmandsexamen og ditto Skipper-examen.

Telegram fra Indredepartementet til Ordføreren i Altens 17 Febr.
Herredsſtyrelſe, hvori Spørgsmaalet, om Spitsbergenfarere uagtet værende udenfor Riget kan ſtemme ſkriftlig ved Kommunevalg, beſvares benægtende.

Kongelig Resolution*), hvorved Approbation i Henhold 18 Febr.
til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommiſſioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kommunebeſtyrelſen for Flakſtad Herred i Nordlands Amt under 13de September 1892 fattede Beſlutning om almindelige Forſkrifter med Henſyn til Sundhedsvæſenet inden Herredet.

Kongelig Resolution**), hvorved Approbation i Henhold 18 Febr.
til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommiſſioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kommunebeſtyrelſen for Vega Herred i Nordlands Amt under 30te December 1892 fattede Beſlutning, om følgende Tillæg til § 3 i de ved Kongelig Reſolution af 19de Februar 1884 approberede almindelige Forſkrifter med Henſyn til Sundhedsvæſenet inden Herredet: „Ligeledes ſkal der ved Norboderne af vedkommende Eiere anſkaffes tilſtrækkelige og henſigtsmæſſige Priveter."

Kongelig Resolution, hvorved er beſtemt: 18 Febr.
1. At en Toldbetjentpoſt i Bergens Tolddiſtrikt ind-

*) Bekjendtgj. 23de Febr. i Lovt. 1ſte Afd. No. 8, hvor Forſkrifterne er indtagne.
**) Bekjendtgj. 23de Febr. i Lovt. 1ſte Afd. No. 8.

18 Febr. drages fra den Tid, ſom af Finants- og Tolddepartementet nærmere beſtemmes, mod at der fra ſamme Tid oprettes en Udhavnsbetjentpoſt i ſamme Tolddiſtrikt med Aflønning overensſtemmende med de ved Kongelig Reſolution af 15de Auguſt 1887 faſtſatte Lønningsbeſtemmelſer.

2. At Gage for denne Poſt bliver at opføre paa de Gageliſter, ſom bliver at forelægge for Storthinget i 1894.

18 Febr. **Kongelig Reſolution**, hvorved er beſtemt, at Betjente ved Trondhjems Poſtkontor fremtidig antages og afſkediges af Departementet for det Indre, ſamt at Kontorets Bud antages af Poſtmeſteren med Departementets Approbation.

20 Febr. **Skrivelſe** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Bergens Stift, hvori paa Foreſpørgſel meddeles, at de i Landsſkolelovens § 26 opſtillede Betingelſer for faſt Anſættelſe i fuldſtændige Lærerpoſter i Folkeſkolens 1ſte eller 2den Afdeling ikke antages at kunne opſtilles ſom obligatoriſke ved Anſættelſe af Lærere i Fortſættelſesſkoler.

20 Febr. **Skrivelſe** fra Forſvarsdepartementets Marineafdeling til Amtmanden i Romsdals Amt angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt den i Mønſtringslovens § 12 indeholdte Undtagelſe fra Beſtemmelſen om Afgivelſe af Mandſkabsfortegnelſe kunde anſees anvendelig paa et Tilfælde, — hvilket af Departementet i Overensſtemmelſe med en fra Generalkrigskommisſæren indhentet Erklæring formenes at burde beſvares benegtende, da vedkommende Dampſkib ikke kunde ſiges at have gaaet til og fra Fiſkerierne, men at have været i Fragtfart, idet det nemlig, efter hvad der var oplyſt, afgik den 8de Auguſt 1892 fra Kriſtianſund med indtaget Laſt (600 Tønder Salt og 5000 ledige Tønder) til Bodø, hvorfra det returnerede med 4000 Tønder Sild, hvoraf en Del oplosſedes i Kriſtianſund og Reſten bragtes til Bergen, hvorefter Skibet igjen afgik til Nordland.

21 Febr. **Høieſte Reſolution**, hvorved Dampſkibs-Styrmandseramen beſtemmes at ſkulle afholdes i Bergen, under Betingelſe af at Bergens Kommune udreder alle med Examens Afholdelſe forbundne Udgifter med Undtagelſe af Skyds- og Diætgodtgjørelſe til Examinator og Godtgjørelſe til Cenſorer[1]).

[1]) Jfr. Reſ. 12 Decbr. 1892.

23 Febr. **Skrivelſe** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Bergens Stift, hvori paa Foranledning meddeles, at Departementet viſtnok med Direktøren er tilbøieligt til at antage, at der for en Gaard eller Grænd med ſaa fjern Beliggenhed, at Børnene ſammeſteds ikke henſigtsmæſſig kan ſøge Skolen i nogen anden Kreds, ſom Regel bør oprettes egen

Skole, naar Antallet af skolesøgende Børn er 7 a 8, men at det ikke antager, at der kan fastsættes noget bestemt Minimumstal i saa Henseende. Departementet finder saaledes, at Spørgsmaalet om Oprettelsen af særskilt Skole for saadant Bosted eller Bosteder maa afgjøres for hvert enkelt Tilfælde efter de forhaandenværende Omstændigheder. Momenter, der herved komme i Betragtning, vil da blandt andet være, hvorvidt det kan antages, at Antallet af Skolebørn i en længere Fremtid vil vedblive at være lige stort, eller om det snart kan formodes at ville synke, — hvorvidt i Tilfælde af at flere ensligt beliggende Bosteder gives fælles Skole, disse da er saaledes beliggende, at Børnene til det fælles Skolested faar let og bekvem Skolevei, samt videre om der, forsaavidt saadant Bosted eller Bosteder henlægges til en anden Kreds, vil være bekvem Adgang til at indkvartere Børnene i Nærheden af Skolestedet[1]). 23 Febr.

[1]) Jfr. Skolel. for Landet 26 Juni 1889 § 3, 3die Pasfus og § 17, 3die Pasfus.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Hedemarkens Amt, hvori en indkommen Forespørgsel om, hvorvidt en Lensmand er berettiget til at beregne Godtgjørelse for Lokale, naar de i Lov om smaa Gjældsfordringers Indbrivelse af 14de Juni 1879, jfr. Lov af 29de Juni 1888, omhandlede Exekutionsforretninger afholdes paa hans Kontor, besvares benægtende. 23 Febr.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Stiftamtmanden i Kristiania Stift, hvorved meddeles, at Personer, der af Stiftamtmanden overensstemmende med Lovene om Underholdningsbidrag af 6te Juli 1892 beordres indsatte i Tvangsarbeidsanstalt, vil være at indsætte i Kristiania Arbeidsanstalt. Med Hensyn til den Betaling, der for de Angjældendes Ophold i Anstalten bliver at udrede af Statskassen, henviser Departementet til § 19 i Anstaltens ved kongelig Resolution af 12te December 1892 approberede ændrede Plan. 23 Febr.

Skrivelse fra Indredepartementet til Amtmanden i Jarlsberg og Larviks Amt, hvori Departementet i Anledning af Forespørgsel fra en Magistrat angaaende Forstaaelsen af § 35 i Lov om Formandskaber i Kjøbstæderne af 14de Januar 1837 meddeler, at det med Amtmanden finder, at Udtrykksmaaden i den nævnte § ikke tyder paa, at der med Hensyn til en Formands Fritagelse for andre borgerlige Ombud fra Lovens Side er tilsigtet nogen Sondring mellem Ombud, der indehavdes tidligere end Indvalget i Formandskabet, og Ombud, der paalægges en allerede fungerende Formand. 23 Febr.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Trondhjems Stift, hvori Departementet paa Foranledning udtalte den 24 Febr.

24 Febr. Mening, at en Lærer, der for en Tid af flere Aar som Stedfortræder fungerede som Lærer i et Herred, var berettiget til at afgive Stemme ved Valg paa en Lærer som Medlem af Skolestyret sammesteds, uanseet om han tillige som Lærer i et andet Herred, hvor han var bosiddende, udøvede sin Stemmeret ved Valg af Lærerrepræsentant i sidstnævnte Herreds Skolestyre[1]).

[1]) Smlgn. Skr. 30 Novbr. 1889 og 16 Juni 1890.

24 Febr. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til en Skattekommissær, hvori angaaende forskjellige Skattespørgsmaal bl. a. udtales følgende:

Naar nogen, som er medtaget i Ligningen, ved en Expeditionsfeil er udeladt i den Skattekommissæren tilstillede Udskrift af Skatteligningen for Statsskattens Vedkommende, antages Skattekommissæren berettiget til at berigtige Feilen ved at udregne Statsskat for Vedkommende efter de almindelige Regler og opføre ham paa Statsskatteliſten. Er denne allerede udlagt og Bekjendtgjørelse derom udfærdiget, vil det imidlertid være hensigtsmæssigst, at Rettelsen først sker i Forbindelse med de Forandringer, som foranlediges ved Lignings- og Overligningskommissionens Paakjendelse af Klager m. V.[1])

Skattekommissæren antages ikke at være berettiget eller forpligtet til at deltage i Overligningskommissionens Behandling af Klagerne.

Den udlagte Skatteliſte over Statsskatten antages, naar Paaankningsfristen er udløben, af Skattekommissæren at burde inddrages og oversendes til Amtsskattekommissionen. Herved vil Tilførsel af den udregnede Statsskats Beløb for hver Skatyder i den af Ligningskommissionen leverede Afskrift af Ligningsforretningen gjøres overflødig.

[1]) Ved foranstaaende har Departementet frafaldt den i dets i Lovtidenden indtagne Skrivelse af 31 Decbr. 1892 udtalte Mening.

25 Febr. **Kongelig Resolution**[1]), hvorved det bl. a. tillades:

a. at Vor Frue og Vaklandets Kirker med tilhørende Kirkegaarde i Trondhjem overdrages til Kommunen paa Betingelse af, at deres Kapitaler bevares og deres Indtægter anvendes til de respektive Kirkers Bedste, og at der med Hensyn til Regnskabsaflæggelsen for deres Legatmidler forholdes som hidtil;

b. at Domkirkens gamle Kirkegaard i Forbindelse med Kirkens Ret til Anlæg af ny Kirkegaard overdrages til Kommunen uden Erstatning;

c. at der uden Hinder af Bestemmelsen i Forordning af 22de Februar 1805 § 9 anlægges en Kirkegaard for Trondhjems By paa den inden Kjøbstadens Grændser beliggende Eiendom „Tilfredshed“;

[1]) Vedk. Regjeringsforedr. er indt. i Deptstid. for 1893 Nr. 15 og 16.

d. at Domkirkens, Vor Frue Kirkes samt Baklandets Kirkegaarde nedlægges paa de i Trondhjems Kommunebestyrelses Beslutning af 17de November 1892 Post D vedtagne Vilkaar samt paa Betingelse af, at Baklandets Kirkegaard ikke benyttes til andet Brug førend 20 Aar efter at det sidste Lig er bleven nedsat, samt at Domkirkens Kirkegaard, naar den ikke længere benyttes til Begravelsesplads, udlægges til Park eller offentlig Plads. 25 Febr.

Kongelig Resolution[1]), hvorved Justits- og Politi-Departementet bemyndiges til at samtykke i, at Personer, der i Henhold til Lovene om Underholdningsbidrag o. s. v. af 6te Juli 1892 indsættes i Tvangsarbeidsanstalt, ved Løsladelsen kan tilstaaes den nødvendige Reiseunderstøttelse og Beklædning for Statskassens Regning. 25 Febr.

[1]) Vedk. Regjeringsforedr. er indt. i Deptstid. for 1893 Nr. 12.

Kongelig Resolution, hvorved bl. a. er bestemt: 25 Febr.

At den ansættendes Distriktslæge uden fast Distrikt i Finmarkens Amt paalægges Forpligtelse til, naar hans Tjeneste ikke andetsteds udfordres, at tage Bopæl paa det Sted, som af Amtmanden bestemmes, samt til ligeledes efter Amtmandens Bestemmelse

at forrette som Fiskerilæge og Epidemilæge,

at overtage Bestyrelsen af ledige Distriktslægeembeder mod at oppebære vedkommende Embedes Gage og øvrige Indtægter istedetfor den ham tillagte Embedsgage, der bortfalder i den Tid Bestyrelsen vedvarer, og

at bestyre Lægeembeder, hvis Indehavere er permitterede, paa de Vilkaar, som fastsættes af Amtmanden med Justits-Departementets Approbation.

Kongelig Resolution, hvorved bl. a. er bestemt, at Distriktslægen i Vardø Distrikt i Finmarkens Amt skal være forpligtet til, forsaavidt nogen anden Læge ikke maatte have Station i Kiberg under Fisketiden, efter Amtmandens nærmere Bestemmelse at foretage Reiser dertil og i fornødent Fald at tage Ophold dersteds. 25 Febr.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 25 Febr.

1. At en Toldbetjentpost i Bergens Tolddistrikt indbrages fra den Tid, som af Finants- og Told-Departementet nærmere bestemmes, mod at der fra samme Tid oprettes en Toldassistentpost i samme Tolddistrikt med Aflønning overensstemmende med de ved Kongelig Resolution af 21de August 1889 fastsatte Lønningsbestemmelser.

25 Febr. 2. At Gagen for den i Post 1 omhandlede Toldassistentpost bliver at opføre paa de Gagelister, som bliver at forelægge for Storthinget i 1894.

25 Febr. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Kristians Amt, hvori bl. a. udtales, at Arbeidere, der er bosatte i en By, men beskjæftigede ved en udenfor dennes Grændser beliggende Fabrik, ikke i den Omstændighed, at der ved Fabrikken findes en egen Brugsskole, antages at kunne begrunde noget Krav paa Fritagelse for den Del af Kommuneskatten, der medgaar til Byens Skolevæsen, jfr. den i Lovtidenden indtagne Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kristiania af 31te Jan. 1890.

27 Febr. **Skrivelse** fra Kirke-Departementet til Skoledirektøren i Kristiansands Stift, hvori Departementet paa Foranledning erklærer sig enigt med Direktøren i, at der ikke uden Tilladelse fra Biskop og Heredsstyrelse er Adgang for en Lærer, der samtidig er Kirkesanger, til at fratræde sig Lærerposten med Forbehold af Kirkesangerposten, idet Landsskolelovens § 23 bestemmer, at Kirkesangerstillingen skal være forenet med en af de fuldstændige Lærerposter, forsaavidt ikke Biskop med Herredsstyrelsens Samtykke anderledes bestemmer.

27 Febr. **Skrivelse** fra Kirke-Departementet til Skoledirektøren i Kristiania Stift, hvori paa Forespørgsel fra et Skolestyre meddeles, at da Skoleloven ingen Bestemmelse indeholder om Adgang til at ilægge Medlemmer af Skolestyret, der uden gyldig Grund udebliver fra dets Møder, Mulkt for sin Forsømmelse, er der formentlig kun Adgang til at ramme saadanne Forsømmelser ved Anvendelse af Straffelovens Kapitel 24 § 28 (jfr. § 32) „naar nogen i Almindelighed deri gjør sig skyldig, eller naar grov Forsømmelse eller Skjødesløshed er udvist."

27 Febr. **Skrivelse** fra Kirke- og Undervisningsdepartementet til Tromsø Stiftsdirektion, foranlediget ved Forespørgsel fra en Sparebankdirektion om, hvorvidt en Fattigkommission har havt Kompetence til med bindende Virkning for Distriktets Fattigkasse at endossere et i Sparebanken optaget Vexelobligationslaan, i hvilken Anledning Departementet — uden at udtale sig om det specielle Tilfælde, der iøvrigt heller ikke forelaa saaledes oplyst, at det havde Anledning til derom at have nogen begrundet Formening — meddeler, at det i Almindelighed ikke kan anse det for tilraadeligt at yde Fattigunderstøttelse i Form af Endossement, og at det i ethvert Fald anser en Fattigkommission for uberettiget til at endossere for eller paa anden Maade at understøtte en Trængende med høiere Beløb, end denne paa den

Tid, den paakrævede Hjælp ydedes, behøvede til nødtørftigt Livs- 27 Febr.
ophold eller til Forebyggelse af sin fuldkomne Forarmelse.

Cirkulære fra Indredepartementet, Poststyrelsen (Nr. 5 for 27 Febr.
1893), hvorved bl. a. meddeles:

VI. Under Henvisning til Cirk. 9 Juni 1892 I A, 19, at fede og flydende Sager, Olier, m. v. kan forsendes som Vareprøver til Transvaal (Sydafrikanske Republik).

VII. Under Henvisning til Cirk. 9 Juni 1892 I B, 24, at Bestemmelserne i Værdibrevsoverenskomstens Art. 7 § 1 om Tilbagesendelse og Adresseforandring ogsaa kommer til Anvendelse i Forbindelsen med de franske Kolonier.

Skrivelse fra det internationale Postbureau i Bern til Post- 27 Febr.
styrelsen, hvorved meddeles, at den i Wien under 4de Juli 1891 afsluttede almindelige Postkonventions Taxter fremtidig i Mauritius og underliggende Øer opkræves efter følgende Forhold:

25	Centimes	= 15	centièmes	de roupie,	
10	—	= 6	—	„	—
5	—	= 3	—	„	—

Høieste Resolution, hvorved den af Raadet for Snaasens 28 Febr.
Sparebank i Møder den 18de April 1891 og 31te Januar 1893 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre, ved Høieste Resolution af 5te Juni 1886 stadfæstede Plan.

Høieste Resolution, hvorved den af Forstanderskabet for 28 Febr.
Lunder Sogns Sparebank i Møder den 24de Juni 1891 og 1ste December 1892 vedtagne nye Plan for „Lunder Sparebank" stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre, ved Høieste Resolution af 28de September 1864 stadfæstede Plan.

Skrivelse fra Kirke-Departementet til Skoledirektøren i 28 Febr.
Tromsø Stift, hvori paa Foranledning udtales, at en Mand, der som Ordfører i et Herred var Medlem af sammes Skolestyre og af dette blev valgt til Formand, ikke har været berettiget til i Henhold til Formandskabslovens § 35 at **nægte** at blive staaende som Skolestyrets Formand. Paa den anden Side antager Departementet, at et Skolestyre, naar (som i det foreliggende Tilfælde) antagelige Grunde fremføres, maa være berettiget til at fritage Formanden for hans Stilling før Udløbet af det Aar, for hvilket han er valgt. I saa Fald antages imidlertid ingen ny Formand at burde vælges, idet den tidligere valgte Næstformand vil have at fungere i Formandens Sted[1]).

[1]) Jfr. Skr. 3 Oktbr. 1890.

28 Febr. **Skrivelse** fra Kirke-Departementet til Skoledirektøren i Tromsø Stift, hvori Departementet i Anledning af Forespørgsel fra et Herreds Formandskab meddeler, at Brugeren af lovbefalet Lærerjord antages forpligtet til at den af ham brugte matrikulerede Lærerjord selv at svare de paa Matrikulen udlignede Skatter og Byrder[1]) samt ligeledes de omhandlede Ydelser til Sognepræsten, Korn- og Kotiende samt Rettighedsvog. Assurancepræmie for de paa Skolejorden staaende Udhuse maa derimod udredes af Kommunen, uden Hensyn til, om Bygningernes Vedligeholdelse paahviler Læreren eller ei.

[1]) Jfr. Skr. 16 Septbr. 1889.

1 Marts. **Skrivelse** fra Kirke-Departementet til Skoledirektøren i Kristiansands Stift, hvori paa Forespørgsel meddeles, at der intet antages at være til Hinder for, at Herredsstyrelsen fatter en almindelig Bestemmelse om, at samtlige ledige Lærerposter successivt besættes paa Opsigelse, naar den kun ved hver ny Ansættelse fatter Beslutning om, hvilken af de ældre paa Opsigelse ansatte Lærere skal overgaa til fast Ansættelse[1]).

[1]) Jfr. Skr. 3 Septbr. 1890.

1 Marts. **Skrivelse** fra Kirke-Departementet til Skoledirektøren i Bergens Stift, hvori paa Forespørgsel meddeles, at den i Landsskolelovens § 13 indeholdte Bestemmelse om, at der skal „gives Sundhedskommissionen Anledning til at udtale sig om de øvrige Rum, der agtes benyttede til Skolen," antages at maatte forstaaes som et Paabud, hvorefter det bliver Sundhedskommissionens Pligt at udtale sig. Departementet gjør forøvrigt opmærksom paa, at ovennævnte Bestemmelse i Skoleloven kun gjælder de Rum, der agtes anvendt til Skolen, altsaa ikke de ved Skolelovens Ikrafttræden allerede i Brug værende Skolelokaler. Med Hensyn til disse sidste har derimod Sundhedskommissionen den i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 § 3 indeholdte almindelige Forpligtelse til at føre Indseende med, at der ikke benyttes for Sundheden skadelige Bygninger.

Med den ovenfor nævnte Forstaaelse af de herhenhørende Bestemmelser vil, bemærker Departementet, Antallet af de Lokaler, hvorover Sundhedskommissionen vil have at udtale sig i Henhold til Folkeskoleloven, ikke kunne blive noget særdeles stort i hvert Herred. Da Udgifterne saaledes antagelig ikke vil komme til at andrage til noget betydeligt Beløb, anser Departementet det retteste, at selve Lokalerne bliver inspicerede af Sundhedskommissionen eller dens Ordfører. Finder imidlertid Sundhedskommissionen at kunne afgive sin Erklæring uden Aastedsbefaring, alene i Henhold til de af vedkommende Lærer eller Tilsynsudvalg givne Oplysninger om Lokalernes Rumindhold, Lysforholde, Ventilation, Kredsens Børne-

tal o. s. v., antages intet i Loven til Hinder for, at Aastedsbefa- 1 Marts.
ring undlades.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Bergens 1 Marts.
Stift, hvori paa Forespørgsel meddeles, at Departementet antager, at der i Lov af 6te Juli 1892 indeholdende Forandring i Lov om Folkeskolen paa Landet af 26de Juni 1889 intet er til Hinder for, at Skolestyret fatter forskjellig Beslutning om Undervisningssproget for de forskjellige Kredse og Fag, selvfølgelig under Forudsætning af, at Overtilsynets og Kredsens Erklæring forud er indhentet.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Trond- 1 Marts.
hjems Stift, foranlediget ved Forespørgsel fra et Amtsskolestyre om, ved hvem og paa hvilken Maade de Skolekredsene ifølge Landsskolelovens § 40, kfr. § 39, paahvilende Udgifter udlignes, — i hvilken Anledning Departementet meddeler, at Udligningen af Kredsens Udgifter som den øvrige Ligning bliver at foretage af Herredets Ligningskommission, og at Ligningen vil være at foretage paa den i Lov af 15de April 1882 og Lov af 30te Mai 1891 foreskrevne Maade. Forpligtelsen til at betale Formues- og Indtægtsskat til Kredsudgifterne vil saaledes bestemmes efter det Forhold, hvori nogen staar til Kommunens Distrikt den 30te September i det Aar, som gaar foran det, hvori Skatten lignes. (Lov af 15de April 1882 § 24). Indtægten ansættes til det Beløb, som den Skattepligtige i det sidstforløbne Aar, regnet til 30te September, antages i Virkeligheden at have indvundet i Penge eller Penges Værdi (Lov af 30te Mai 1891 § 42).

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Trond- 1 Marts.
hjems Stift, foranlediget ved Forespørgsel fra et Skolestyre om, hvorvidt Skolestyret uden Herredsstyrelsens bevilgende Bifald kan inddele en Folkeskole med fra 50—70 Børn i 3 Klasser, — i hvilken Anledning Departementet meddeler, at det er enigt med Direktøren i, at der for Skolestyret ikke er Adgang til at iværksætte en Deling som den anførte, der vil bevirke en Merudgift for Kommunen, saalænge ingen Bevilgning dertil foreligger, og saalænge Skolelovens Krav er fyldestgjorte (Landsskolelovens §§ 4 og 5).

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Tromsø 2 Marts.
Stift, der havde udbedet sig Departementets Udtalelse angaaende nogle i Skoleplanen for et Herreds Folkeskoler indtagne Bestemmelser, — i hvilken Anledning Departementet i det væsentlige udtaler følgende:

I Anledning af en Bestemmelse, efter hvilken Kredsen skulde udrede fri Skyds og Natteholdfor Sognepræsten, naar han overværer Aarsprøven, samt for vedkommende

2 Marts. Lærer, antager Departementet, at Skolestyret ikke har Adgang til at paalægge Kredsen Udredelse in natura eller med et fast aarligt Beløb af Skyds og Nattehold for Skolestyremedlemmer under Reiser til de forskjellige Kredse i Anledning af Aarsexamina, medens der er Adgang hertil for Lærerens Vedkommende i Henhold til Skolelovens § 39, 2det Passus.

Departementet antager fremdeles, at Skolestyret ikke, som i den nævnte Skoleplan indeholdt, kan paalægge Tilsynsudvalgets Formand Ansvar ligeoverfor Skolestyret for, „at Udvalget udfører sit Hverv samvittighedsfuldt og paa en med Lovens Bestemmelse overensstemmende Maade", idet ethvert Medlem af Tilsynsudvalget selv er ansvarlig for sin Udførelse af det ham paalagte Hverv.

Med Hensyn til en Bestemmelse i Skoleplanen, hvorefter Dispositionsretten over Kommunens Skolehuse udenfor Skolens Tiemed skulde være overladt til Skolestyrets Formand og vedkommende Tilsynsudvalg, bemærker Departementet, at heller ikke denne Bestemmelse efter Departementets Mening er fuldt korrekt, idet Samtykke til Anvendelse af Skolehusene udenfor Folkeskolens Gjøremaal maa søges hos den, der repræsenterer Husenes Eier, altsaa Herredsstyrelsen eller, forsaavidt Skolehusene er opførte paa Kredsenes egen Bekostning, vedkommende Kredse. Saadan Tilladelse bør imidlertid ikke gives, uden at man har Sikkerhed for, at Skolestyret ikke har noget derimod at indvende. (Jfr. Departementets i Lovtidenden indtagne Skrivelse af 19de Februar 1890).

Departementet antager i Henhold hertil, at de nævnte Bestemmelser i Skoleplanen bør forandres overensstemmende med det ovenfor anførte.

2 Marts. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Nordlands Amt, hvori paa Foranledning meddeles, at Departementet antager, at det lokale Politi er forpligtet til at yde sin Bistand til Ordens Opretholdelse i Lagmandsrettens Lokale, naar Lagmanden enten paa Grund af Mængden af Tilhørere eller af anden Aarsag finder, at der kan være Grund til at befrygte, at han uden saadan Bistand ikke vil kunne opretholde den fornødne Ro og Orden i Lokalet, jfr. Departementets i Lovtidendens 2den Afdeling indtagne Skrivelse af 15de Juni 1891. Som Følge heraf antages det ogsaa at være vedkommende Kommunes Pligt, forsaavidt den ordinære Politistyrke ikke maatte være tilstrækkelig til, at deraf kan afsees fornødent Mandskab til saadan Tjeneste, paa egen Bekostning at sørge for extraordinær leiet Assistance.

2 Marts. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Lister og Mandals Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra en Sorenskriver om, hvorvidt en af ham efter Rekvisition af Agenten for vedkommende Assurandører afholdt Auktion over et Parti

havarerede Varer i Henseende til Lov om Auktionsvæsenet af 19de Juni 1869 § 1 skulde anses som frivillig eller tvungen. 2 Marts.

I Anledning heraf meddeler Departementet, at da det er oplyst, at de for de forauktionerede Varer udstedte Konossementer var behørig endosserede til bemeldte Assurandører „til fuld Disposition og Eiendomsret", og disse saaledes har været at anse som Varernes Eiere, samt da videre det skeede Salg, der ikke kan sees at være foretaget i Henhold til Retskjendelse eller nogen i Lov indeholdt Bemyndigelse, udelukkende synes at have havt sin Hjemmel i Vedkommendes Eiendomsret og saaledes ikke tør antages at have havt nogen udslettende Virkning med Hensyn til de paa Varerne hvilende Rettigheder, er Departementet med Amtmanden og Sorenskriveren enigt i, at den omhandlede Auktion retteste bør anses som frivillig i nævnte Lovs Forstand.[1])

[1]) Jfr. Retstid. for 1881 S. 369 flg.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Bratsbergs Amt, hvori udtales, at Medlemmerne af en Overskattekommission, der har foretaget Befaring af en Eiendom, ikke kan antages berettigede til at beregne Skydsgodtgjørelse for den af dem under selve Befaringen tilbagelagte Veilængde, hvorimod de formentlig kan kræve godtgjort mulig havte Udlæg til Befordring under samme. 2 Marts.

Kongelig Resolution, afgiven i sammensat Statsraad, hvorved er bestemt, at Artikel 4 i de ved Kongelig Resolution af 3die Juni 1892 fastsatte Bestemmelser om Postforbindelsen mellem Norge og Sverige skal erholde følgende Tillæg, til Anvendelse fra 1ste Mai 1893: 3 Marts.

„For Postanvisninger, der udfærdiges til Dækkelse af Postinkassationer, udgjør Portoen:

For Beløb af høist 25 Kroner						15	Øre.
„ „ over 25, men ikke over					100	Kr. 30	„
„ „ „ 100,	„	„	„	200	„	45	„
„ „ „ 200,	„	„	„	300	„	60	„
„ „ „ 300,	„	„	„	400	„	75	„
„ „ „ 400,	„	„	„	500	„	90	„
„ „ „ 500,	„	„	„	600	„	105	„
„ „ „ 600,	„	„	„	700	„	120	„
„ „ „ 700,	„	„	„	730	„	135	„ "

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet til Amtmanden i Stavanger Amt, der havde begjæret Departementets Udtalelse om, hvem der maa antages at være dispositionsberettiget over, hvad der maatte voxe i Grøfter og Skraaninger ved de offentlige Veie. 3 Marts.

Departementet bemærker i denne Anledning, at da enhver

3 Marts. Veigrund med Grøfter og Skraaninger er erhvervet til Eiendom for det Offentlige, antages det at være en Selvfølge, at hvad der maatte voxe i denne Veigrund, er Veivæsenets Eiendom og af dette kan disponeres, ligesom den Private er uberettiget til uden Veibestyrelsens Samtykke at befordre Fremvæxt af Græs eller Andet paa nogen Del af denne Veigrund. Naar det i Stavanger Amt sees at have været overladt de Brugere af matrikuleret Jord, hvem det efter Loven paahviler at vedligeholde vedkommende Veistrækninger og saaledes ogsaa at bortskaffe det Græs og Andet, der til Ulempe for Færselen maatte opvoxe i Veigrøfterne eller paa Veiskraaningerne, at tilegne sig Afkastningen, har dette formentlig havt sin Grund deri, at en saadan Ordning er anseet som den for alle Vedkommende hensigtsmæssigste. Departementet antager i Henhold til det Anførte, at forsaavidt Vedligeholdsarbeidet ikke maatte udføres af Brugerne i vedkommende Formandskabsdistrikt, men efter særskilt tagen Bestemmelse af Veivogtere, kan der gives disse den samme Ret, som har været indrømmet veiarbeidspligtige Gaardbrugere, til at tilegne sig Græsvæxt og anden Afkastning af de Strækninger, som ved deres Foranstaltning skulle holdes ryddige. Departementet har ved det Ovenstaaende ikke taget Hensyn til den Alenbredde nærmest yderste Grøftekant, hvori efter Veilov af 15de September 1851 § 19 næstsidste Punktum Gjærde ikke uden Veibestyrelsens Samtykke maa opføres. Omend denne Strimmel maatte i sin Tid af Veivæsenet været betalt med fuld Værdi i Lighed med den Jord, der exproprieres til selve Veibanen med Grøfter, hvilket antages at være overensstemmende med Retsregel og Praxis (kfr. Høiesteretsdom af 24de Februar 1855, Retstidenden 1855 Side 263—272), synes det dog rimeligt, at vedkommende Grundeier maa kunne tilegne sig, hvad her maatte voxe, da selve Eiendomsforholdet ikke er forandret.

3 Marts. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Smaalenenes Amt.

Til Departementet var indkommet en Foreſtilling fra Ordføreren i Borge Formandskab i Anledning af, at der af Smaalenenes Amtsudvalg var nægtet Approbation paa en af Torsnes Sogneſtyrelse fattet Beslutning om, at der for nævnte Sogn paa Formuen skulde udlignes $\frac{1}{40}$ Del af den Skat, der lignes paa et lige stort Beløb af Indtægt (den kommunale Landskattelovs § 31), ved hvilken Beslutning der for Torsnes Sogn var gjort Forandring i de af Borge Herredsstyrelse tidligere vedtagne Ligningsregler, hvorefter nævnte Brøk for hele Herredet var sat til $\frac{1}{30}$.

I Anledning heraf udtaler Departementet følgende:

„Ved Afgjørelsen af Spørgsmaalet om, hvorvidt der for et enkelt Sogn af et Herred kan fattes særskilt Bestemmelse om, hvor stor Del af Skatten der skal udlignes paa Formuen, eller om der for det hele Herred i denne

Henseende maa gjælde samme Regel, maa man efter De- 3 Marts.
partementets Mening se hen til, hvorvidt der med Hensyn til de kommunale Udgifter finder Fællesskab Sted mellem Sognene. Det er i saa Henseende forklaret, at Borge og Torsnes Sogne fra gammel Tid af har særskilte Fattig-, Skole-, Kirke- og Herredskasser, idet der for Fællesudgifternes Vedkommende er indgaaet Forening mellem de to Sogne om Fordelingen af disse, saaledes at førstnævnte Sogn udreder $^2/_3$ og sidstnævnte $^1/_3$, samt at der i Medhold af den kommunale Landskattelovs § 29 er valgt særskilt Ligningskommission for hvert Sogn. Departementet er tilbøieligt til at antage, at hvor som her samtlige kommunale Udgifter er fordelte paa de enkelte Sogne, maa der for den engere Sognestyrelse være Adgang til for Sognet at træffe særskilt Bestemmelse om Formuesskattens Størrelse inden de i Lovens § 31 optrukne Grændser.

Forøvrigt finder man at burde bemærke, at dette Departement i Modsætning til, hvad der er udtalt af Indredepartementet i den i Lovtidenden indtagne Skrivelse til Amtmanden i Nedenæs Amt af 5te September 1883, antager, at en Bestemmelse som den omhandlede om Formuesskattens Størrelse ikke behøver at optages som en Ligningsregel, hvis Forandring afhænger af Amtsudvalgets Samtykke, idet Herreds-(Sogne-)styrelsen for hvert enkelt Aar formentlig paa egen Haand kan afgjøre, hvor stor Del af Formues- og Indtægtsskattens samlede Beløb skal lægges paa Formuen og hvor stor Del paa Indtægten."

Høieste Resolution*), hvorved 4 Marts.

1. Den ved Høieste Resolution af 16de Juni 1858 i Medhold af § 1 i Lov indeholdende Tillæg til og Forandringer i Lovgivningen om Brandvæsenet af 26de August 1854 anordnede Brandkommission for Strandstedet Veblungsnæs og Gaarden Setnæs samt den mellem disse liggende Strækning i Gryttens Præstegjeld, Romsdals Fogderi og Amt, ophæves fra den Tid et eventuelt nyt Reglement for Brandvæsenets Ordning særskilt i Strandstedet Veblungsnæs er traadt i Kraft,
2. I Henhold til ovennævnte Lovbestemmelse forordnes en særskilt Brandkommission for Strandstedet Veblungsnæs i Gryttens Herred, Romsdals Fogderi og Amt.

Høieste Resolution*), hvorved Stadfæstelse i Medhold af 4 Marts.
Lov af 18de Juni 1884 § 13 meddeles paa den af Eidsvolds Herredsstyrelse under 19de November 1892 fattede Beslutning, hvorved Grændsen for den aarlige Afgift af Udskjænkning og Udsalg af Øl, Vin, Mjød og Eider inden Herredet fra 1ste Januar 1894 fastsættes til Kr. 1500.

*) Bekjendtgj. 10 Marts i Lovt. 1ste Afd. No. 9.

4 Marts. **Nye Bestemmelser i Brugsreglerne** for Eidsvolds Bygdealmenning*), approberede af Indredepartementet 4de Marts 1893.

4 Marts. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At der fremtidig til Uniformer for Ingeniørvaabenet, Infanteriet, Intendanturen og Trænkorpset bliver at anskaffe Klæde af mørkeblaa Indigofarve.
2. At Forsvarsdepartementet bemyndiges til at fastsætte Model eller Modeller for dette mørkeblaa Klæde.

4 Marts. **Høieste Resolution**, hvorved den af Forstanderskabet for Høland Præstegjelds Sparebank seneſt i Møde den 1ste Februar 1893 vedtagne nye Plan for „Høland Sparebank" stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre, ved Høieste Resolutioner af 2den November 1861, 19de Juni 1869 og 22de Marts 1870 stadfæstede Plan.

4 Marts. **Skrivelse** fra Indredepartementet til Amtmanden i Smaalenenes Amt, der havde begjæret Departementets Udtalelse om Lovligheden af et Overformyndervalg, der i en af Amtets Kjøbstæder var foretaget af Repræsentantskabet og uden Deltagelse af Magistraten, der ikke havde været tilstede i Mødet, men senere for sit Vedkommende havde ratihaberet Valget.

I Anledning heraf meddeler Departementet, at det finder den omskrevne Fremgangsmaade uforenelig med Lov om Formandskaber i Kjøbstæderne af 14de Januar 1837 § 32, hvorefter de deri omhandlede Ombud skal besættes af Magistraten i Forening med Formændene, hvilket er saaledes at forstaa, at Valget skal foregaa i en fælles Samling efter Stemmeflerhed, jfr. Finantsdepartementets i Lovsamlingen indtagne Skrivelse af 11te Juli 1840. Det maa derhos, bemærker Departementet, anses urigtigt, at Repræsentanterne har deltaget med Formændene i det omhandlede Overformyndervalg, idet der, hvor Lovgivningen har tillagt Formandskabet et bestemt særligt Hverv, ikke antages at være Anvendelse for den af Amtmanden nævnte § 25 i Formandskabsloven for Byerne.

6 Marts. **Kongelig Resolution**[**]), hvorved er bestemt, at der under Fiskerierne ved Finmarkens Kyst Vaaren 1893 etableres et extraordinært Opsyn og beskikkes en extraordinær Dommer efter følgende nærmere Bestemmelser:

a. Opsynets og den extraordinære Dommers Virksomhed omfatter væsentlig Fiskerierne østenfor Nordkyn. Undtagelsesvis kan dog

*) Bekjendtgj. 10 Marts i Lovt. 1ste Afd. No. 9, hvor Reglerne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 10 Marts i Lovt. 1ste Afd. No. 9.

Opsynschefen udstrække sin og Dommerens Virksomhed ogsaa til Fisket ved Finmarken forøvrigt. 6 Marts.

b. Opsynschefen, der beskikkes af Departementet for det Indre, som ogsaa bestemmer hans Godtgjørelse, har som Politimyndighed at paase god Skik og Orden under Fisket samt at vaage over Lovgivningens Overholdelse.

c. I Politisager, der angaa Overtrædelse af god Skik og Orden under Fisket, af Fiskeri-, Handels- og Brændevinslovgivningen og af Lovgivningen angaaende Salg og Udskjænkning af Øl, Vin m. V., har han tillige selvstændig Paatalemyndighed. I Sager, der angaa andre Lovovertrædelser, har han, foruden at fungere som Ordenspoliti, Myndighed til at anstille Efterforskning og herunder i Tilfælde foranstalte Retsmøde afholdt, hvorefter Sagerne overgaa til Distriktets ordinære Myndigheder.

De i nærværende Post omhandlede Sager kunne af Opsynschefen anhængiggjøres saavel for Distriktets almindelige Domstole som for den extraordinære Dommer.

d. Distriktets ordinære Politimyndigheder skulle være forpligtede til at behandle saavel Sager, der ikke af Opsynschefen optages til Behandling, som Sager, der af ham oversendes dem.

e. Under Opsynstiden fungerer for Straffesager en extraordinær Dommer, der beskikkes af Indredepartementet, som ogsaa har at bestemme hans Godtgjørelse. I de Sager, hvori Opsynschefen i Henhold til Post c kan udøve selvstændig Paatalemyndighed, har Dommeren efter Begjæring af Opsynschefen eller vedkommende ordinære Myndighed under hele Sagens Behandling, herunder ogsaa Affigelse af Dom, at fungere som Underdommer. I andre Sager har han efter lignende Begjæring at afholde Retsmøde under Efterforskning og har at affige de under saadant Møde faldende Kjendelser, hvorhos han kan paadømme Sagerne, forsaavidt de ere egnede til Afgjørelse ved Forhørsret.

f. Sager, hvis Behandling er paabegyndt af Opsynschefen eller den extraordinære Dommer, uden at Behandlingen er afsluttet, naar Opsynet hæves, overgaa til Distriktets ordinære Myndigheder.

g. Departementet for det Indre bemyndiges til nærmere at bestemme Dagen saavel for Opsynets Ikrafttræden[1]) som for dets Ophør.

h. Opsynsskibets Mandskab kan af Amtmanden efter Konferance med Opsynschefen tildeles Myndighed som Ordenspoliti i den Udstrækning, hvori dette maatte findes hensigtsmæssigt.

i. Departementet for det Indre bemyndiges til at træffe saadanne nærmere Bestemmelser angaaende Opsynet m. v., som maatte vise sig ønskelige.

[1]) Jfr. Telegr. 18 Marts 1893.

6 Marts. **Kongelig Resolution***), hvorved

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Akers Herred, Akershus Amt, under 20de November og 18de December 1891 samt 20de December 1892 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred, dog med Undtagelse af § 21.
2. de Kongelige Resolutioner af 23de Januar 1858 og 6te April 1861, ved hvilke Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. V. blev gjorte gjældende for Akers Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

De stadfæstede Politivedtægter er efter dette saalydende:

§ 1. Paa offentlige Veie, hvorunder i denne Vedtægt ogsaa er indbefattet Vei, Sti eller Plads, der er aaben for almindelig Færdsel, maa ikke Opløb eller Sammenstimlen af Mennesker finde Sted, hvorved den offentlige Orden forstyrres eller Færdselen hemmes. Ikke heller maa paa saadan Vei eller Plads foregaa Slagsmaal eller anden larmende eller fornærmelig Adfærd, hvorved Veifarende forulempes eller Velanstændighed krænkes. Det er ligeledes forbudt paa eller ved offentlig Vei at fortære berusende Drikke eller drive Kortspil, Musik eller Dans.

§ 2. Efter Samraad med Formandskabet og Amtmanden kan Politiet helt eller delvis forbyde Kjælkeagning og Skiløbning paa nærmere bestemt angivne Veie.

§ 3. Skydning paa eller ved offentlig Vei er forbudt.

§ 4. Uden Politiets Tilladelse maa Ingen, end ikke for kortere Tid, tage Plads paa offentlig Vei for at udsælge Varer eller drive anden Forretning.

§ 5. Paa offentlig Vei maa ikke kjøres eller rides hurtigere end i almindeligt Kjøretrav eller kort Galop. All Kapkjøring eller Kapridning paa offentlig Vei er forbudt. Paa Fortoug maa ikke kjøres eller rides, hverken paa Hest eller Velociped, og heller ikke drives Kreaturer eller transporteres Varer til Ulempe for Fodgjængere.

§ 6. Paa Vinterføre er de Kjørende pligtige til at anbringe Bjælde eller Klokke paa sine Heste, saa at man i tilbørlig Afstand kan høre deres Komme. Forspændte Heste, som ikke kjøres af særskilt Kjørekarl, skal være forsvarlig bundne til det forangaaende Kjøretøi, eller med Tømme føres af den, der kjører dette. Den, der under Kjørsel paa offentlig Vei fører Tømmen, maa ikke slippe denne af Haanden; heller ikke maa han føre Tømmen, gaaende paa Fortouget. Kjøreredskab med Læs skal være forsvarligen læsset, saa at det ikke er udsat for Væltning eller for at det Paalæssede

*) Bekjendtgj. 10 Marts i Lovt. 1ste Afd. No. 9.

falder af, eller at der iøvrigt ved Kjørselen bevirkes Skade eller Ulempe. 6 Marts.

§ 7. Mineringsarbeider maa ikke foretages paa eller i Nærheden af offentlig Vei eller i Nærheden af beboet Hus uden fornøden Forsigtighed og Anvendelse af tilstrækkelige Dækningsmidler til Forebyggelse af Skade paa Person eller Eiendom.

§ 8. Uden fyldestgjørende Grund maa ingen banke paa anden Mands Port, Dør eller Vindu, eller i eller udenfor anden Mands Bolig foretage andre Handlinger, hvorved Beboerne forstyrres eller skræmmes.

§ 9. Naar Hunde viser sig bidske eller glubske eller har den Vane at forulempe Mennesker eller Heste ved paa almindelig Færdselsvei at gjø ad dem eller fare mod dem, skal Eieren efter Politiets nærmere Bestemmelse være pligtig at holde saadanne Hunde bundne eller forsynede med forsvarlig Mundkurv. Ingen maa hidse Hund paa Nogen eller undlade at holde sin Hund tilbage, naar den i hans Paasyn anfalder Nogen. Tisper maa i Løbetiden holdes inde.

§ 10. Enhver, der driver Restauration eller anden offentlig Beværtning med Spise- og Drikkevarer, skal, saavidt det staar til ham, sørge for, at der i de dertil benyttede Lokaler intet forefalder, som strider mod Orden eller Sømmelighed.

§ 11. Ingen maa paa offentligt Beværtningssted gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende Adfærd, hvorved Andre fortrædiges eller forstyrres, ei heller i andre Maader vise uanstændig eller forargelig Opførsel.

§ 12. Naar Tilladelse er givet Nogen til at gaa omkring og opføre Musik, forevise Kunster og Seværdigheder, maa saadant dog ikke uden Politiets særskilte Tilladelse ske paa offentlig Vei.

§ 13. Enhver, hvem Tilladelse til at give dramatiske Forestillinger eller andre offentlige Præstationer er meddelt, skal efterkomme de Regler, som Politiet maatte foreskrive til Ordens Opretholdelse. Han skal sørge for, at de Forestillinger, der opføres, eller de Præstationer m. v., som forevises, ikke er af uanstændigt Indhold. Dersom en Forestilling eller Præstation viser sig at være af usædeligt eller iøvrigt strafbart Indhold, saavelsom naar en saadan afholdes eller gives uden Politiets Tilladelse, kan dette afbryde samme, og er de Tilstedeværende pligtige til at efterkomme Politiets Anmodning om at begive sig bort.

§ 14. Ved offentlige Forestillinger eller andre Forlystelser skal de Besøgende iagttage Orden og Sømmelighed og maa ikke ved Støien, Banken, vedholdende Mishags- eller Bifaldsyttringer eller paa anden Maade hindre eller afbryde Forestillingen.

§ 15. Offentlig Dans eller Sangerhus maa ikke holdes uden Politiets Tilladelse.

§ 16. Første Juledag, Skjærtorsdag, Langfredag, første Paaskedag og Pintsedag, Bededag, samt de disse forudgaaende Dage

6 Marts. er det forbudt at holde offentlig Dans og at give offentlige Konserter eller andre Foreſtillinger, Kirkekonſerter undtagne. Ligeledes er det forbudt at holde offentlig Dans eller at give offentlige Foreſtillinger efter Klokken 10 Aften før Søn- og Helligdage.

§ 17. Det er forbudt at flytte eller borttage, ſkjære eller ridſe i, ſkrive, male eller tegne paa eller paa anden Maade at beſkadige eller beſudle de til offentlig Nytte eller Prydelſe beſtemte Indretninger eller Gjenſtande, ſaaſom Statuer, Springvand, Vandpoſter, Pisſoirer, Gadelygter, Bænke, Indhegninger og deslige. Det ſamme gjælder den til offentlig Vei ſtødende Del af Hus, Plankeværk, Port eller andet ſaadant.

§ 18. Ingen maa beſkadige de paa offentlig Vei eller i offentlige Anlæg ſtaaende Træer ved at afbrække Grene eller Kviſte, afrive eller ſkjære i Barken eller deslige, ei heller aftage eller beſkadige de omkring Træerne til deres Beſkyttelſe anbragte Indretninger. Det er ogſaa forbudt at afplukke, borttage eller beſkadige de i offentligt Anlæg værende Frugter, Blomſter eller Planter, at henkaſte eller henlægge Urenlighed, Papir eller andet ſaadant i deslige Anlæg eller paa anden Maade beſudle dem. I offentlige Anlæg maa ingen gaa uden i de dertil beſtemte Gange.

§ 19. Ingen maa ſidde paa, beſtige, ſtige over eller beſkadige de ved offentlig Vei eller om offentligt Anlæg anbragte Hegn.

§ 20. Paa Kirkegaard maa ingen Legen eller anden med Henſyn til Stedet upaſſende Opførſel finde Sted. Ingen maa trænge ind paa Kirkegaard til de Tider, da Indgangen holdes lukket, eller paa Kirkegaard gaa udenfor de afſtukne Gange, ſtige over Indhegninger, beſkadige Træer, Blomſter eller andre Væxter eller paa nogen Maade beſkadige eller beſudle Gravſteder eller andre paa Kirkegaarden værende Anlæg. Mindre Børn maa ikke komme paa Kirkegaard uden i Følge med og under Opſigt af andre Perſoner. Det er forbudt der at medtage Hunde.

§ 21.[1]) Overtrædelſer af nærværende Vedtægt anſees med Bøder fra Kr. 2,00 til Kr. 800,00, ſom tilfalder Akers Herredskaſſe.

[1]) § 22 i Herredsſtyrelſens Beſlutning.

6 Marts. **Kongelig Reſolution***), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæſtelſe paa en af Herredsſtyrelſen for Aalens Herred, Søndre Trondhjems Amt, under 19de December 1891 fattet Beſlutning til Politivedtægter for bemeldte Herred, ſaalydende[1]).

[1]) Diſſe Vedtægter er ganſke overensſtemmende med et i Deptstid. for 1892 No. 6, Side 89—90 indtaget, af Juſtitsdept. forfattet Udkaſt til Politivedtægter for Landdiſtrikterne, der indeholder omtrent de ſamme Beſtemmelſer ſom de, der vilde blive gjældende ved Kjøbſtadspolitilovgivningens Udvidelſe i Medhold af L. 4 Juli 1857 § 4.

*) Bekjendtgj. 10 Marts i Lovt. 1ſte Afd. No. 9.

§ 1. Paa offentlig Vei (hvorunder i denne Vedtægt er ind- 6 Marts.
befattet enhver Vei eller Adkomst, der er aaben for almindelig Færdsel) maa Oplob eller Sammenstimlen af Folk eller Slagsmaal, Skrigen eller anden larmende, voldsom eller fornærmelig Adfærd hvorved den offentlige Orden forstyrres, den Veifarende forulempes eller Færdselen hemmes, ikke finde Sted.

§ 2. Uden fyldestgjørende Grund maa ingen banke paa anden Mands Port, Dør eller Vindu eller i eller udenfor anden Mands Bolig foretage andre Handlinger, hvorved Beboerne forstyrres eller skræmmes.

§ 3. Ved Mineringsarbeider saavelsom ved Omgang med Skydevaaben paa eller i Nærheden af offentlig Vei eller i Nærheden af beboet Hus maa tilbørlig Forsigtighed iagttages.

§ 4. Uvorren Kjørsel eller Riden paa offentlig Vei maa ikke finde Sted.

§ 5. Enhver, der ernærer sig ved Beværtning med Spise- eller Drikkevarer skal, saavidt det staar til ham, sørge for, at der i de dertil benyttede Lokaler intet forefalder, som strider mod Orden eller Sømmelighed.

§ 6. Ingen maa paa offentligt Beværtningssted gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende Adfærd, hvorved andre Gjæster, Værten, dennes Familie eller Tjenere fortrædiges eller andre af Husets Beboere eller Omboende forstyrres, ei heller i andre Maader vise en uanstændig eller forargelig Opførsel.

§ 7. Offentlige Beværtnings- og Forlystelsessteder skal holdes lukkede fra Kl. 10 Aften før Søn- og Helligdage til Kl. 5 Eftermiddag paa disse Dage og ellers fra Kl. 12 Aften til Kl. 6 Morgen, og maa i denne Tid ingen Beværtning finde Sted og ingen Gjæster indlades eller opholde sig paa deslige Steder. Denne Bestemmelse skal ikke være til Hinder for Beværtning af Reisende i Hoteller eller Gjæstgivergaarde i den nævnte Del af Døgnet.

Ved Forskrifterne i denne § gjøres ingen Forandring i de om Tiden for Salg af Brændevin samt Udskjænkning af Brændevin, Øl og Vin ifølge Lovgivningen gjældende Bestemmelser.

§ 8. Offentlig Sammenkomst til Afholdelse af Dans eller anden Lystighed maa ikke finde Sted uden forudgaaende Anmeldelse til Lensmanden, som kan paabyde dens Ophør Kl. 10 Aften.

§ 9. Overtrædelse af nærværende Vedtægter paatales af det Offentlige som Politisag og bliver, saafremt Tilfældet ikke gaar ind under noget strengere Straffebud, at anse med Bøder fra to til otte Hundrede Kroner, der tilfalder Herredskassen.

Kongelig Resolution*), hvorved 6 Marts.
1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for

*) Bekjendtgj. 10 Marts i Lovt. 1ste Afd. No. 9, hvor Vedtægterne er indtagne.

6 Marts. Rigets Herreder meddeles Stadfæſtelſe paa en af Herredsſtyrelſen for Alſtahaug Herred, Nordlands Amt, under 2den September og 8de December 1892 fattet Beſlutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,

2. de Kongelige Reſolutioner af 22de Oktober 1864, 29de Juli 1874 og 12te Oktober 1878, ved hvilke Kjøbſtadspolitilovgivningens almindelige Beſtemmelſer om Gadeuorden og Roligheds-forſtyrrelſe m. V. blev gjorte gjældende for Alſtahaug Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

6 Marts. **Kongelig Reſolution***), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommiſſioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kommunebeſtyrelſen for Grans Herred i Kriſtians Amt under 30te Januar 1893 fattede Beſlutning om almindelige Forſkrifter med Hensyn til Sundhedsvæſenet inden Herredet.

6 Marts. **Kongelig Reſolution***), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommiſſioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kommunebeſtyrelſen for Eidanger Herred i Bratsberg Amt under 31te Januar 1893 fattede Beſlutning om almindelige Forſkrifter med Hensyn til Sundhedsvæſenet inden Herredet.

6 Marts. **Kongelig Reſolution****), hvorved

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæſtelſe paa en af Herredsſtyrelſen for Inderøens Herred, Nordre Trondhjems Amt, under 12te Januar 1893 fattet Beſlutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. de Kongelige Reſolutioner af 6te April 1861, 19de Juni 1875 og 15de Juni 1881, ved hvilke Kjøbſtadspolitilovgivningens almindelige Beſtemmelſer om Gadeuorden og Roligheds-forſtyrrelſe m. V. blev gjorte gjældende for Inderøens Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

6 Marts. **Kongelig Reſolution**, hvorved Poſt 12, andet Punktum, i den Kongelige Reſolution af 29de Mai 1880 — angaaende Iværkſættelſe i kirkelig Henſeende af den i Lov af 12te Mai 1877 beſtemte Udvidelſe af Kriſtiania Bys Grændſer, Oprettelſe af nye Sognekald m. v. — forandres derhen, at der, indtil den i Kongelig Reſolution af 27de Juni 1892 omhandlede nye Kirke for Oslo

*) Bekjendtgj. 10 Marts i Lovt. 1ſte Afd. No. 9, hvor Forſkrifterne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 10 Marts i Lovt. 1ſte Afd. No. 9, hvor Vedtægterne er indtagne.

Menighed bliver færdig og taget i Brug, foruden de regel- 6 Marts
mæssige Høimessegudstjenester i Oslo Hospitalskirke, bliver at afholde Høimessepræbiken med Oplæsning af de anordnede Tekster og Kollekter i Vaalerengens Bedehus, i Maanederne Juni, Juli og August hver anden Søndag og i de øvrige Maaneder hver Søn- og Helligdag.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 6 Marts

1. At den for Sorenskriveren i Hadelands og Lands Sorenskriveri udlagte Embedsgaard Velo, Gaards No. 165, Brugs No. 1, af Skyld 29 Mark 36 Øre, i Jevnakers Herred skal stilles til Auktion for at forsøges bortsolgt overensstemmende med Lov angaaende civile og militære Embedsgaarde af 25de August 1848 paa Vilkaar, som nærmere fastsættes af Justitsdepartementet.
2. — — — — — — —
3. At Sorenskriveren i Hadeland og Lands Sorenskriveri fra 14de April 1893 indtil Videre tilstaaes et aarligt Bidrag af Sorenskriverembedsgaardsfondets Rentefond, stort 800 — otte Hundrede — Kroner.

Kongelig Resolution, hvorved den i en vedlagt i Kjøben- 6 Marts
havn i 1884 trykt Liturgi (Side 380—388) foreskrevne Form for Ægteskabsstiftelse inden „den katholsk apostolske Kirke" godkjendes i Henhold til § 8 i Lov om kristne Dissentere m. V. af 27de Juni 1891.

Kongelig Resolution, hvorved i Medhold af Lov af 19de 6 Marts
August 1845 § 37 og 26 sidste Passus sammenholdt med Lov af 6te Juli 1892 bestemmes:

1. At Indfordringen af Brandkontingenten for Kristiania henlægges til den almindelige Brandforsikringsindretnings Kasserer.
2. At der af den ved Kongelig Resolution af 26de April 1838 bestemte Indfordringsgodtgjørelse indtil Videre tillægges Kassereren 2000 — to Tusinde — Kroner som Godtgjørelse for det hermed forbundne Arbeide, ligesom Indretningens Bestyrelse bemyndiges til deraf ogsaa at udrede de med Kassererens Kontorhold og Assistanse forbundne Udgifter, medens det Overskydende saavelsom muligt Overskud af Pantegebyr tages til Indtægt for Indretningen.
3. At Indretningens Bestyrelse bemyndiges til at bestemme Tidspunktet for den nye Ordnings Ikrafttræden samt til forøvrigt at træffe de nærmere Bestemmelser, som Iværksættelsen heraf maatte fornødige.

Kongelig Resolution, hvorved det af Storthinget under 6 Marts
16de Februar 1893 besluttede Regulativ for Aflønning af

6 Marts Officerer og civilmilitære Embedsmænd ved Søetaten under Tjenstgjøring tilsøs[1]) befales taget tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 17 og Indst. S. No. 7 for 1893. Regulativet skiller sig kun deri fra det for foregaaende Budgettermin gjældende, i Lovt. 2den Afd. for 1892, S. 416—418 indtagne, at de ældre Betegnelser for Marinens Læger, der ifjor var anførte ved Siden af de nye, nu som overflødige er udeladte, samt at Regulativets § 12 nu lyder:

„Officerer, der paa sine Stationer kommanderes til Tjeneste ved de aarlige Øvelser med Exercerskib, nyde under denne intet Søtillæg."

6 Marts **Kongelig Resolution,** hvorved er bestemt:

1. At det bifaldes, at Justitsdepartementet til Fordeling mellem Rigets Lensmænd og Skifteforvaltere udenfor Kjøbstæderne har ladet trykke et Antal Dødsanmeldelsesblanketter, og at de med denne Forføining forbundne Omkostninger Kr. 795,40, der forskudsvis er udbetalt af Statskassen, befales udredede som en tilfældig Udgift i Almindelighed.
2. At Justitsdepartementet bemyndiges til, saa ofte det for Fremtiden fornødiges, til Fordeling mellem de nævnte offentlige Tjenestemænd at lade trykke lignende Blanketter, og at Udgifterne derved bliver at udrede af Statskassen paa samme Maade som med Hensyn til de ovenfor nævnte Omkostninger bestemt.

7 Marts **Cirkulære** fra Indredepartementet, Poststyrelsen (No. 6 for 1893), hvorved bl. a. under Henvisning til Cirk. 9 Juni 1892 I B, 24 meddeles, at Bestemmelserne i Værdibrevsoverenskomstens Art. 7 § 1 om Tilbagesendelse og Adresseforandring ogsaa kommer til Anvendelse i Forbindelsen med Salvador.

8 Marts **Plakat***), hvorved det ved Plakat af 1ste September 1892 § 2 udfærdigede Paabud om Rensning af Linned- og Beklædningsgjenstande, hvilke Reisende fra Rusland og Finland, det tyske Rige, Frankrige og Belgien som Reisegods føre med sig her til Riget til eget Brug — ophæves. Denne Plakat traadte straks i Kraft.

8 Marts **Høieste Resolution,** hvorved meddeles Stadfæstelse paa de af Forstanderskabet for Vossestrandens Sparebank seneste i Møde den 18de Februar 1893 vedtagne Forandringer af §§ 2 og 25 i Bankens ved Høieste Resolution af 25de April 1876 stadfæstede Plan.

8 Marts **Høieste Resolution,** hvorved den af Forstanderskabet for Vessens Sparebank seneste i Møde den 23de Januar 1893 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolution af 29de Februar 1860 stadfæstede Plan.

*) Bekjendtgj. 10 Marts i Lovt. 1ste Afd. No. 9.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Stiftamtmanden i Bergens Stift, hvorved bl. a. meddeles, at Personer, der af Stiftamtmanden overensstemmende med Lovene om Underholdningsbidrag af 6te Juli 1892 beordres indsatte i Tvangsarbeidsanstalt, vil være at indsætte i Bergens Arbeidsanstalt. Den Betaling, der for de Angjældendes Ophold i Anstalten bliver at udrede af Statskassen, udgjør efter § 15 i Anstaltens ved Kongelig Resolution af 23de December 1892 approberede ændrede Plan 50 Øre daglig, derunder indbefattet Godtgjørelse for Kur og Pleie i Sygdomstilfælde under Vedkommendes Ophold i Anstalten. 8 Marts

Plakat*), hvorved de under 24de, 26de og 27de August 1892 udfærdigede Plakater angaaende Forbud mod Indførsel fra det tyske Rige, Frankrige og Belgien blandt andet af Klude og Filler forandres saaledes, at det indtil videre skal være tilladt at indføre de nævnte Artikler fra bemeldte Lande paa de Betingelser, som af Justitsdepartementet fastsættes.[1]) Denne Plakat traadte straks i Kraft. 10 Marts

[1]) Se Cirk. 13 Marts 1893.

Høieste Resolution, hvorved der i Henhold til § 30 i Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 meddeles Approbation paa de af Bodø Kommunestyrelse i Møder den 29de September 1892 og 28de Februar 1893 vedtagne Forandringer i og Tillæg til de gjældende Regler for Skatteligningen i Kjøbstaden. 10 Marts

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmændene i Smaalenenes, Akershus og Buskeruds Amter, hvorved meddeles, at Kristiania Fattigkommission efter Foranledning af Departementet har samtykket i, at Personer, der af Amtmanden overensstemmende med Lovene om Underholdningsbidrag af 6te Juli 1892 beordres indsatte i Tvangsarbeidsanstalt, kan indsættes i Kristiania Arbeidsanstalt, dog saaledes, at Amtmanden, forinden Indsendelse sker, vil have at forvisse sig om, at Anstalten har den fornødne Plads. Hvad angaar den Betaling, der for de Angjældendes Ophold i Anstalten bliver at udrede af Statskassen, henvises til § 19 i Anstaltens ved Kongelig Resolution af 12te December 1892 approberede ændrede Plan. Med Hensyn til de omhandlede Personers Indsendelse til Tvangsarbeidsanstalten bliver, bemærker Departementet, at forholde efter de for Fangetransporter i Almindelighed gjældende Regler. Med Hjemmel af Kongelig Resolution af 25de Februar 1893 har Departementet derhos samtykket i, at der ved Løsladelsen kan tilstaaes de Angjældende den til Hjemreisen fornødne Reiseunder- 11 Marts

*) Bekjendtgj. 13 Marts i Lovt. 1ste Afd. No. 10.

11 Marts støttelse og Beklædning for Statskassens Regning, dog saaledes, at denne Understøttelse indskrænkes til det strengt nødvendige, og at i saa Henseende samme Regler befølges, som ved Reglement for Fangebehandlingen i Distriktsfængslerne af 22de Januar 1885 § 28 Litr. d. er foreskrevet med Hensyn til Understøttelse af løsladte Varetægts- og Straffanger. Hvad særlig angaar Anskaffelse af Klæder til Tvangsarbeiderne forudsætter Departementet, at der ikke lettelig vil blive Spørgsmaal herom, idet de Angjældende ved Indsendelsen bør være forsynede med de til Reisen fornødne Klæder, som det i Tilfælde vil paahvile vedkommende Fattigvæsen at anskaffe. Herpaa bør vedkommende Lensmænd og Andre, ved hvem Transporten af Tvangsarbeidere iværksættes, være opmærksomme, i hvilken Henseende Departementet anmoder Amtmanden om at paalægge dem det fornødne.

11 Marts **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Kristians Amt, hvorved bl. a. meddeles, at Kristiania Fattigkommission efter Foranledning af Departementet har samtykket i, at Personer, der af Amtmanden overensstemmende med Lovene om Underholdningsbidrag af 6te Juli 1892 beordres indsatte i Tvangsarbeidsanstalt, indtil videre kan indsættes i Kristiania Arbeidsanstalt, dog saaledes, at Amtmanden, forinden Indsendelse sker, vil have at forvisse sig om, at Anstalten har den fornødne Plads.

Hvad angaar den Betaling (o. s. v. som i foregaaende Skrivelse).

11 Marts **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Hedemarkens Amt (af samme Indhold som foregaaende Skrivelse).

11 Marts **Cirkulære** fra Indredepartementet til Amtmændene:

Da der blandt Fiskerne sees at raade adskillig Uklarhed om, hvorvidt de med Hjemmel af tidligere Love om Fredning af Lax og Søørret udfærdigede særlige Bestemmelser for enkelte Steder eller Landsdele fremdeles maa anses gjældende eller maa antages at være bortfaldne ved Laxeloven af 20de Juni 1891, har Departementet troet gjennem en almindelig Bekjendtgjørelse at burde udtale sin Opfatning af Spørgsmaalet, nemlig følgende:

1. Resolutioner, hvorved der i Medhold af Lov af 23de Mai 1863 § 3 er udfærdiget Forbud mod Brug af Sættegarn og lignende Redskaber eller af finmaskede Kastenøter ved Elveudløb, er upaavirkede af den nye Lov og har altsaa fremdeles Gyldighed.
2. Resolutioner, afgivne i Medhold af Lov af 17de Juni 1869 § 3 eller af Lov af 15de Juni 1878 § 3, hvorved der er paabudt en forlænget Ugefredning for Kilenøter i Søen eller for bundne Redskaber, Teiner og Kar i Vasdrag, er upaavir-

kede af den nye Lov, altsaa fremdeles gjældende, forsaavidt den ved Resolution fastsatte ugentlige Fredningstid er 3 Døgn eller længere, hvorimod de er bortfaldne, forsaavidt Fredningstiden var sat kortere end 3 Døgn. 11 Marts.

3. Dispensationer o: Resolutioner, hvorved der i Medhold af Lov af 23de Mai 1863 § 9, sammenholdt med §§ 1, 2 eller 4, er indrømmet fuldstændig eller delvis Fritagelse for at efterkomme Budene om aarlig eller ugentlig Fredningstid eller om Fangstredskabernes Indretning, beholder ifølge Laxelovens § 23 sin Gyldighed indtil 24de Juni 1893.
4. Skjøn (og Overskjøn) angaaende Midtstrømslinien i Laxelve, afgivne i Medhold af Lov af 28de April 1866 § 2, antages at have tabt sin Gyldighed ved den nye Lov. Da Departementet imidlertid fandt, at de gamle Skjøns Bortfalden vilde volde praktiske Ulemper og unødige Omkostninger, idet derved Optagelsen af nye Skjøn vilde blive nødvendig selv i de Tilfælde, hvor Midtstrømslinien kunde forudsees at ville blive liggende paa samme Sted, hvad enten den bestemmes efter den nye eller den gamle Lovs Princip, vil man foreslaa fremsat for det nu forsamlede Storthing Kgl. Proposition om Udfærdigelse af en Tillægsbestemmelse til Laxeloven, gaaende ud paa, at de ældre Skjøn fremdeles bliver gjældende, indtil de afløses af Skjøn, optagne i Henhold til den nye Lov.
5. Skjøn (og Overskjøn), afgivne i Medhold af Lov af 15de Juni 1878 § 2, om hvorvidt en Del af en Laxelv er at anse som Arm af Elv eller som Fos, eller om Elvens Bredde eller om dens Grænse mod Søen, er upaavirkede af den nye Lov og har altsaa fremdeles Gyldighed.

Cirkulære*) fra Justits- og Politidepartementet, hvorved i Henhold til Plakat af 10 Marts 1893 (se foran S. 47) fastsættes følgende Betingelser for Tilladelse til Indførsel af Klude og Filler fra de i Resolutionen nævnte Lande: 13 Marts.

at det enten ved Attest fra vedkommende norske og svenske Konsul godtgjøres, at paagjældende Klude og Filler kun er opsamlede paa Steder, som har været fri for Kolera, eller er betryggende desinficerede paa Afskibningsstedet forinden Indladningen, eller

at de paa Indførselsstedet strax ved Ankomsten desinficeres under Kontrol af vedkommende Sundhedskommission.

Cirkulære fra Justitsdepartementet til Amtmændene: 13 Marts.

Ifølge Straffeprocesslovens § 242 maa legemlig Revselse ikke anvendes paa Varetægtsfanger, og efter Lov af 20de Juni 1891 kan saadan Revselse heller ikke anvendes paa kvindelige Straffanger. Sidstnævnte Lov bestemmer derhos, at legemlig Revselse

*) Bekjendtgj. 16 Marts i Lovt. 1ste Afd. No. 11.

13 Marts. ikke skal kunne tildeles uden i Overensstemmelse med derom udfærdiget Reglement.

Som Følge af disse Lovbestemmelser har man fundet, at femte Afsnit af det ved Kgl. Resol. af 22de Januar 1885 bifaldte Reglement for Fangebehandlingen i Rigets Distriktsfængsler burde gives en forandret og fyldigere Affatning, og har derfor udarbeidet et Udkast, som ved Kgl. Resol. af 23de Januar sidstleden er bleven naadigst bifaldt.

Af de nye Reglementsbestemmelser vedlægges til Underretning og videre Forføining endel Aftryk, beregnede paa Indklæbning i vedkommende Fangebehandlingsreglement. [1])

Bestemmelserne bliver ogsaa at betragte som gjældende de Hjælpefængsler, for hvis Vedkommende Fængselslovens § 6 i sin Helhed er gjort anvendelig. Hvad de øvrige Fængsler angaar, bliver de Dele af Bestemmelserne, som omhandler legemlig Revselse og Tvangsmidler samt Anmeldelse til Bestyreren, at anvende.

Ved samme Leilighed skal Departementet, da man har bragt i Erfaring, at der i flere af vore Fængsler ikke haves noget Rum indrettet til Fangers Hensættelse i mørk (eller halvmørk) Celle og heller ikke nogen Indretning til ved forefaldende Anledning at formørke nogen af de ordinære Celler, henstille til Hr. Amtmanden at drage Omsorg for, at denne Mangel i Tilfælde afhjælpes ved de inden Deres Distrikt beliggende Fængsler, hvori der er Adgang til Anvendelse af mørk eller halvmørk Celle.

[1]) Se foran under Ref. 23 Jan.

14 Marts. **Høieste Resolution***), hvorved der i Medhold af Lov om Fredning af Lax og Søørret af 20de Juni 1891 § 23 meddeles Tilladelse til i Kilenoter, der er forsynede med 2 Rum, at anvende Masker af den hidtil lovlige Størrelse i Notens yderste Rum, det saakaldte Storrum, i Smaalenenes, Jarlsberg og Larviks, Bratsbergs og Tromsø Amter til Udgangen af Aaret 1896, i Buskeruds Amt til Udgangen af 1895 og i Nordlands Amt til Udgangen af 1897.

14 Marts. **Høieste Resolution***), hvorved der i Medhold af Lov om Fredning af Lax og Søørret af 20de Juni 1891 § 23 fastsættes, forsaavidt angaar Lierelven med de Bielve, hvori Lax gaar, i Buskeruds Amt, følgende Forandringer i nedenanførte Bestemmelser i nævnte Lov som gjældende indtil Videre:

1. Den i Lovens § 1 fastsatte Fredningstid om Høsten skal først tage sin Begyndelse fra og med den 24de September.
2. Den i Lovens § 3 fastsatte ugentlige Fredningstid indskrænkes til Tiden fra Lørdag Aften Kl. 6 til Mandag Morgen Kl. 6.

*) Bekjendtgj. 16 Marts i Lovt. 1ste Afd. No. 11.

3. Den i Lovens § 5, første Punktum, bestemte Maskestørrelse i bundne Redskaber nedsættes fra $6^1/_2$ til $5^1/_2$ cm. 14 Marts.
4. Den i Lovens § 6 bestemte Afstand mellem Spilerne i Redskaber af stivt Materiale nedsættes fra $6^1/_2$ til $5^1/_2$ cm.
5. Det i Lovens § 8 b omhandlede Paabud om Udkastelse af Fisk skal kun gjælde, forsaavidt Fisken er fanget i Redskab med mindre Maskevidde end ovenfor i Post 3 bestemt.

Høieste Resolution*), hvorved der i Henhold til Lov om Fredning af Lax og Søørret af 20de Juni 1891 § 20 meddeles Tilladelse til indtil Videre at benytte Lyster (Fork) til Fangst af Fisk paa nedennævnte Strækninger af Haaelvens Vasdrag i Time og Haa Herreder, Stavanger Amt, nemlig paa Strækningen fra Hølen ved Gaarden Nedre Haugland til Fotlandsfossen samt i Tverelven fra dens Udløb i Haaelven ovenfor Hølen ved nævnte Gaard til Garborg Bro. 14 Marts.

Høieste Resolution*), hvorved der i Medhold af Lov om Fredning af Lax og Søørret af 20de Juni 1891 § 23 meddeles Tilladelse til i Nordre Bergenhus Amt indtil Udgangen af 1896 i Kilenøter, der er forsynede med 2 Rum, at anvende Masker af den hidtil lovlige Størrelse i Notens yderste Rum, det saakaldte Storrum. 14 Marts.

Høieste Resolution*), hvorved med Hjemmel af Lov om Udryddelse af Rovdyr og Fredning af andet Vildt af 22de Juni 1863 § 11 Fredningstiden for efternævnte Arter Fuglevildt i følgende Herreder i Søndre Trondhjems Amt indtil Videre udvides til og med 31te August: 14 Marts.

1. for Tiur, Røi, Aarfugl og Ryper i Flaa og Aalens Herreder samt
2. for Tiur, Røi, Aarfugl, Hjerper og Ryper i Horg Herred.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Buskeruds Amt, foranlediget ved en Forestilling fra en privat praktiserende Dyrlæge angaaende hans Tilkommende for en af ham efter Anmodning af vedk. Foged foretagen Reise for at besigtige nogle Kreaturer, der antoges udsatte for grusom Mishandling, i hvilken Anledning Departementet erklærer sig enigt med Amtmanden i, at Dyrlægens Tilkommende maa bestemmes i Overensstemmelse med Lov angaaende smitsomme Sygdomme blandt Husdyrene af 20de Mai 1882 § 12, og at han saaledes udover de lovbestemte Kr. 4,00 pr. Dag ikke har Krav paa noget særskilt Honorar for Forretningerne, jfr. forøvrigt Indredepartementets i Norsk Medicinallovgivning indtagne Skrivelse af 1ste December 1875. 14 Marts.

Høieste Resolution, hvorved efterstaaende ved Sarpsborgs 14 Marts.

*) Bekjendtgj. 16 Marts i Lovt. 1ste Afd. No. 11.

14 Marts. Kommunebestyrelses Beslutning af 19de August 1892 vedtagne nye Taxtreglement for Afbenyttelsen af Sarpsborgs Brygger[1]) i Henhold til Lov om Havne- og Ringevæsenet af 24de Juli 1827 § 20 Litr. D approberes som gjældende indtil videre:

§ 1. Fartøier, der benytter Bryggernes Fortøiningsfæstigheder, uden derstedes at losse eller laste, betale Afgift, som efter Lov af 24de Juli 1827, om Havne- og Ringepenge, § 20 er bestemt.

§ 2. For Fartøier, drægtige 1 — en — Ton og derover, som losse eller indtage Ladning over Sarpsborgs Kommunes Brygger, betales Bryggeafgift efter følgende Taxt for hvert Døgn, de henligge ved Bryggen eller udenfor et andet Fartøi ved Bryggen:

For et Fartøi, der ikke er over 100 Tons,											5 Øre pr. Reg. Ton,
„ „	—										som er over 100, men ikke over 110 Reg. Ton Kr. 5.20
„ „	—	„	„	„	110,	„	„	„	120	„	„ „ 5.40
„ „	—	„	„	„	120,	„	„	„	130	„	„ „ 5.60
„ „	—	„	„	„	130,	„	„	„	140	„	„ „ 5.80
„ „	—	„	„	„	140,	„	„	„	150	„	„ „ 6.00
„ „	—	„	„	„	150,	„	„	„	160	„	„ „ 6.20
„ „	—	„	„	„	160,	„	„	„	170	„	„ „ 6.40
„ „	—	„	„	„	170,	„	„	„	180	„	„ „ 6.60
„ „	—	„	„	„	180,	„	„	„	190	„	„ „ 6.80
„ „	—	„	„	„	190,	„	„	„	200	„	„ „ 7.00
„ „	—	„	„	„	200,	„	„	„	210	„	„ „ 7.10

og saa fremdeles et Tillæg af 10 Øre for hvert overskydende 10 Tons Reg. Mindste Bryggeafgift beregnes med 20 Øre pr. Døgn.

§ 3. Lastepramme og aabne Baade, der henlægges ved Bryggen, betale hver 25 Øre pr. Døgn, hvilket er den mindste Bryggeafgift, og erlægges af Vareeieren. Saadanne Baade eller Pramme ere med Hensyn til Tid og Plads underkastede Havnefogdens Bestemmelse.

§ 4. Rutegaaende Dampskibe og Lystturbaade erholde en Nedsættelse i Taxten af 25 pCt.

§ 5. Henligger et Fartøi ved Byens Brygge under Lastning eller Losning længere end det i Lov om Søfarten af 24de Marts 1860 § 44, fr. § 61, bestemte Antal Liggedage, nemlig:

For et Fartøi, der ikke er over 63 Reg. Tons, 6 Dage, Helligdage fraregnet

„ „ — over 63 Tons, men ikke over 105 Tons 8 Dage, Helligdage fraregnet

„ „ — „ 105 „ men ikke over 168 Tons 10 Dage, Helligdage fraregnet

[1]) I Skrivelse fra Finantsdepartementet til Toldkammeret i Sarpsborg af 21 Marts, hvorved Dept. meddeler ovennævnte Resolution, tilføier det, at det nye Taxtreglement ifølge det til Grund for Resolutionen liggende Foredrag fra Arbeidsdepartementet ogsaa bliver gjældende for Afbenyttelse af den Toldvæsenet tilhørende Brygge i Sarpsborg.

14 Marts.

For et Fartøi over 168 Tons, men ikke over 252 Tons
12 Dage, Helligdage fraregnet
„ = — = 252 „ men ikke over 336 Tons
14 Dage, Helligdage fraregnet
„ = — = 336 „ men ikke over 420 Tons
16 Dage, Helligdage fraregnet
„ = — = 420 „ men ikke over 525 Tons
18 Dage, Helligdage fraregnet
„ = — = 525 „ 20 „ — —

eller, saafremt det haade losser og laster, da det dobbelte af det for angivne Dagetal, betales for den overskydende Tid dobbelt Bryggeafgift, uden at det kommer i Betragtning, af hvilke Grunde Lastningen eller Losningen er bleven forsinket. Til saadan længere Henliggen ved Kommunens Brygge udkræves Tilladelse af Havnefogden.

Et Fartøi, som paa Grund af Naturhindringer ei kan komme bort fra Bryggen efter endt Losning eller Lastning, er fritaget for Afgift for den Tid, Naturhindringen varer.

Helligdage medtages ikke ved Beregning af Bryggeafgift, medmindre Lastning eller Losning foregaar paa disse Dage.

Døgnet regnes fra Fartøiets Ankomst til Bryggen; Afgiften betales aldrig for mindre end et Døgn; Dele af et Døgn regnes for fuldt Døgn.

§ 6. Drægtigheden af Fartøier, som ikke ere maalte, ansættes af Havnefogden.

§ 7. Naar Fartøi under Losning eller Lastning samtidigt er beliggende ved 2 forskjellige Eiere tilhørende Brygger, fordeles Bryggeafgiften mellem begge Bryggers Eiere i Forhold til den Plads, som det ved enhver Brygge optager, hvad enten Losning eller Lastning har fundet Sted over begge Brygger eller kun over den ene. I Tvisttilfælde bestemmer Havnefogden Forholdet. Naar et Fartøi i Løbet af samme Døgn, men ikke samtidigt, losser eller laster ved 2 eller flere forskjellige Eiere tilhørende Brygger, betales Bryggeafgift for hver Brygge for fuldt Døgn.

§ 8. For Trælast, andre Produkter eller Varer, der bringes over Bryggen, uden at det sker til eller fra Fartøi, som erlægger Afgift efter § 2, betales:

a. Planker, Bord eller anden skaaren Last — Splitved og Stav undtagen — pr. St. Petersborgs Standard . . Kr. 0.20
b. Splitved og Stav (ikke over 72 eng. Tom) pr. Std. „ 0.16
c. Tømmer og Bjælker indtil 30 Centimeters Top, samt Spirer indtil 11 Meters Længde, pr. Tylt . „ 0.15
d. Tømmer og Bjælker over 30 Centimeters Top, samt Spirer over 11 Meters Længde pr. Tylt . . . „ 0.36
e. Kult, Juffert, Pitprops, Lægter og deslige . . . „ 0.03
f. Ved pr. metrisk Vedmaal . . . . . „ 0.06

14 Marts. g. Alle Slags Styrtegods eller andre Varer, der almindelig maales med Hulmaal: Kul, Salt, Kalk og Poteter etc. pr. Hektoliter . . . . . Kr. 0.01
h. Varer, der kan beregnes efter Vegt, pr. 100 Kg. „ 0.02
i. Mur- og Tagsten pr. 1000 Stk. . . . . „ 0.10
j. Sand, Ler, Sten, Gjødsel, Furage og deslige pr. almindelig stor Pramladning . . . . . „ 1.25
k. Træmasse (tør eller vaad) pr. Ton d. w. . . . „ 0.10
l. Svovlkis, Kalksten og Ertse pr. Ton d. w. . . . „ 0.10

§ 9. Til saadan Benyttelse af Bryggen, som i § 8 omhandles, maa for hver Gang indhentes Tilladelse af Havnefogden eller Bryggekassereren.

Ingen Varer eller Effekter maa henligge paa Bryggerne i længere Tid end to Døgn. En længere Henliggen paadrager en Afgift for hvert Døgn saa stor, som de i § 8 bestemte Bryggepenge. Fra de i denne § omhandlede Bestemmelser kan Havnekommissionen dispensere, naar den i enkelte Tilfælde finder, at dertil er Grund. I fornødent Fald kan Pladsen, hvor Varerne forefindes, ryddiggjøres for Vedkommendes Regning, og han erholder dem ikke til fri Raadighed, førend Afgifter og Omkostninger er betalte.

§ 10. For Fæstighed af Trælast i Flaader og Henliggen af Tømmerbomme ved Bryggen betales en Afgift, Halvdelen saa stor som den i § 8 bestemte, naar saadan Fæstighed eller Henliggen ved Bryggen ikke varer over 2 Dage (2 Gange 24 Timer). For hver Dags længere Henliggen paadrages Tillæg i Afgiften 3 Gange saa stort.

§ 11. For Afgiftens Betaling er Skipperen og i Mangel af denne Aflader eller Modtager ansvarlig.

§ 12. For Afbenyttelse af Slæbestederne betales samme Taxt som i § 8 bestemt.

14 Marts. **Høieste Resolution,** hvorved den af Forstanderskabet for Koperviks Sparebank i Møde den 16de Januar 1893 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre, ved Høieste Resolutioner af 25de Januar 1860 og 6te April 1877 stadfæstede Plan, dog saaledes at i Planens § 7 efter Ordene „Lov af 6te Juli 1887 §§ 8 og 9" indskydes: „jfr. § 18 og Lov af 14de Juni 1890".

16 Marts. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Stavanger Amt, hvori Departementet i Anledning af en Foresporgsel om Forstaaelsen af § 37 i Lov om Landkommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 meddeler, at det ikke kan antages at være Lovens Mening, at et Forslag til Forandring i de for et Herred gjældende Ligningsregler for at kunne forelægges den samlede Herredsstyrrelse til Afgjørelse skal være vedtaget af Formandskabet og derefter have været udlagt til Eftersyn i 4 Uger,

hvorimod et saadant Forslag maa blive at behandle i Lighed med almindelige Repræsentantskabssager, jfr. Indredepartementets i Lovtidenden indtagne Skrivelse til Amtmanden i Buskeruds Amt af 20de August 1885. 16 Marts.

Skrivelse fra Indredepartementet til Amtmanden i Nedenes Amt, hvori Departementet paa Foranledning erklærer sig enig med Amtmanden i, at det ikke er overensstemmende med Lovgivningens Forudsætninger, at Herredsstyrelsen bevilger Ligningskommissionens Medlemmer Diæt eller Honorar, hvorimod Departementet i Overensstemmelse med hvad det ved flere Anledninger, senest i Skrivelse af 31te Januar 1889 — indtagen i Norsk Lovtidende for s. A. — har udtalt, finder, at det maa kunne passere, at der af Kommunen betales for Lokale og Beværtning for tilreisende Medlemmer af Ligningskommissionen. 17 Marts.

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til Lov af 28de Mai 1881 om Udvidelse af Lov af 26de Mai 1866, indeholdende adskillige Bestemmelser om Politivæsenet i Kristiania, til at gjælde ogsaa for Rigets Ladesteder med særskilt Kommunebestyrelse meddeles Stadfæstelse paa en af Hortens Formænd og Repræsentanter under 1ste og 3die Juni 1892 og 20de Januar 1893 fattet Beslutning til nye Politivedtægter for bemeldte Ladested med Carljohansværn. 18 Marts.

Høieste Resolution**), hvorved i Medhold af Lov om Fredning af Lax og Søorret af 20de Juni 1891 § 23 Fredningstiden om Vaaren for de nævnte Fiskearter udvides til og med 15de Juni, forsaavidt angaar Saltdalselven med Bielve i Nordlands Amt samt den Strækning af Søen, der ligger indenfor en Afstand af 50 Meter fra Elvemundingen. 18 Marts.

Høieste Resolution**), hvorved i Henhold til Lov om Fredning af Lax og Søorret af 20de Juni 1891 § 23 fastsættes som gjældende indtil videre følgende Forandringer i de i Lovens § 1 indeholdte Fredningsregler, forsaavidt angaar Beierelven i Saltens Fogderi, Nordlands Amt: 18 Marts.

Fredningstiden for Lax og Søorret fastsættes til Tidsrummet fra og med 1ste Oktober til og med 15de Juni, dog saaledes, at

a) Brug af Kastenot skal være forbudt efter Udgangen af August Maaned og
b) Stangfiske i den Del af Elven, som ligger ovenfor Kobaaen, skal være tilladt til og med 6te Oktober.

Telegram**) fra Indredepartementet til Amtmanden i Fin- 18 Marts.

*) Bekjendtgj. 22 Marts i Lovt. 1ste Afd. No. 12, hvor Vedtægterne er indtagne.
**) Bekjendtgj. 22 Marts i Lovt. 1ste Afd. No. 12.

18 Marts. markens Amt, hvorved i Henhold til Kongelig Resolution af 6te Marts 1893 angaaende Etableren af et extraordinært Opsyn m. v. under Fiskerierne ved Finmarkens Kyst bestemmes, at Opsynet skal træde i Kraft den 4de April 1893.

18 Marts. **Kongelig Resolution,** hvorved der i Henhold til Lov om Fattigvæsenet paa Landet af 6te Juni 1863 § 78 meddeles Stadfæstelse paa følgende af Horten Formandskab i Møde den 6te Februar 1893 vedtagne Tillæg til § 12 i den ved Kongelig Resolution af 4de Juli 1870 stadfæstede Plan for Horten Tvangsarbeidsanstalt:

„For den i § 4 bestemte Betaling kan i Anstalten ogsaa optages Personer, som af Overøvrigheden beordres indsatte i Henhold til Love om Underholdningsbidrag af 6te Juli 1892, saavel fra Hortens By som, forsaavidt Plads haves, fra fremmede Distrikter i Henhold til nærmere Overenskomst med Justitsdepartementet.

18 Marts. **Kongelig Resolution,** hvorved den af Storthinget under 21de Februar 1893 fattede Beslutning angaaende Bevilgninger til Rigets Strafanstalter for Terminen 1ste Juli 1893 til 30te Juni 1894[1]) befales tagen tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 1, Hovedp. V, Kap. 1 og Indst. S No. 31 for 1893. Under disse Bevilgninger er bl. a. indbefattet: Løn til Vagtmesteren ved Bodsfængslet Kr. 1600 (tidligere Kr. 1440) med 2 Alderstillæg, hvert paa Kr. 100 (tidligere Kr. 80 og Kr. 160); Løn til Læreren ved Trondhjems Strafanstalt Kr. 1600 (tidligere Kr. 1440); Løn til Fyrbøderken ved Strafanstalten for Kvinder Kr. 1000 (tidligere Kr. 800) med Alderstillæg.

18 Marts. **Kongelig Resolution,** hvorved bl. a. befales tagen tilfølge den af Storthinget under 16de Februar 1893 fattede Beslutning om Lønningsregulativ og Bestemmelser om Reiseudgifters Godtgjørelse for det ved Tilvirkningen af Brændevin og Malt ansatte Kontrolpersonale for Tidsrummet fra 1ste Juli 1893 til 1ste Juli 1894.[1])

[1]) Se Sth. Prp. No. 13 og Indst. S No. 4 for 1893. Regulativet og Bestemmelserne er enslydende med de for forrige Budgettermin gjældende, i Lovt. 2den Afd. for 1892, S. 298—299 indtagne.

18 Marts. **Kongelig Resolution,** hvorved bl. a. er bestemt, at af Ingeniørvaabenets Landværnsbataljon 1 Sapørkompagni, 1 Pontoner- og Telegrafkompagni samt Parkkompagniet bliver at opsætte overensstemmende med den nye Hærorganisationsplan fra 1ste April 1893 at regne.[1])

[1]) Jfr. Res. 23 Jan. 1893.

18 Marts. **Kongelig Resolution,** hvorved Storthingets Beslutning i Møde den 3die Marts 1893 angaaende Bevilgning af Gager til 2 Fabrikinspektører fra 1ste Juni 1893 samt af Skyds- og Diætgodtgjørelse til disse og til Formændene i de stedlige Tilsyn

for Budgetterminen 1ste Juli 1893 til 30te Juni 1894[1]) befales 18 Marts.
tagen tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. Nr. 1 for 1893, Hovedp. VI, Kap. 10, Tit. 15, samt Indst. S No. 44 for s. A. Beslutningen er saalydende:
A. Som aarlig Gage for 2 Fabrikinspektører bevilges af Statskassen fra 1ste Juni 1893 for hver Kr. 4000, med Tillæg efter 5 Aars Tjenestetid af Kr. 500 og efter yderligere 5 Aars Tjenestetid ligeledes af Kr. 500.
B. For Budgetterminen 1ste Juli 1893 til 30te Juni 1894 opføres:
1. Til Skyds- og Diætgodtgjørelse for 2 Fabrikinspektører Kr. 3500.
og 2. Til Skyds- og Diætgodtgjørelse for Formændene i det stedlige Fabriktilsyn Kr. 3000.

Kongelig Resolution, hvorved Storthingets Beslutning af 18 Marts.
3die Marts 1893 angaaende Udgifter og Indtægter ved Norges geografiske Opmaaling for Budgetterminen 1ste Juli 1893 til 30te Juni 1894[1]) befales tagen tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 1 for 1893, Hovedp. IX, A, Kap. 8, Indst. S No. 42 for s. A. samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 137 flg. — Ved den nævnte Beslutning er bl. a. bevilget Gage for en fast Detaljør ved Opmaalingens hydrografiske Sektion Kr. 2600.

Kongelig Resolution, hvorved den af Storthinget under 18 Marts.
16de Februar 1893 fattede Beslutning angaaende Fastsættelse af Hesteholdsgodtgjørelse for en Del af Armeens beredne nationale Officerer, forsaavidt Vedkommende holder egen feltdygtig Ridehest, samt for Kvarterudredere i Tidsrummet fra 1ste Juli 1893 til 30te Juni 1894[1]) befales tagen tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 15 og Indst. S No. 5 for 1893. Beslutningen er overensstemmende med den for forrige Budgettermin gjældende, i Lovt. 2den Afd. for 1892 S. 305 indtagne med Undtagelse af, at der i Punkt I er sat: „a. for Tjenesteheste" og „b. for Trosheste", hvorved Udtrykkene er bragt i Overensstemmelse med Lov af 6te Juni 1891.

Kongelig Resolution, hvorved den af Storthinget under 18 Marts.
16de Februar 1893 fattede Beslutning angaaende Kvartergodtgjørelsen i Garnisonsstederne for Over- og Underklasserne i Tidsrummet fra 1ste Juli 1893 til 30te Juni 1894[1]) befales tagen tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 16 og Indst. S No. 6 for 1893. — Beslutningen er enslydende med den tidligere gjældende, i Lovt.s 2den Afd. for 1881, S. 83, jfr. Aarg. 1888, S. 37 indtagne.

Høieste Resolution, hvorved den af Forstanderskabet for 18 Marts.
Søndeled Herreds Sparebank i Møder den 26de Juli 1890, 21de Oktober 1891 og 2den Marts 1893 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolutioner af 2den December 1870 og 30te Juli 1879 stadfæstede Plan.

Høieste Resolution, hvorved den af Forstanderskabet for 18 Marts.
Skjervø Sparebank seneft i Møde den 7de Januar 1893 ved-

18 Marts. tagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolution af 29de Marts 1865 stadfæstede Plan.

18 Marts. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Nordlands Amt, hvori paa Forespørgsel fra en Herredsstyrelse udtales, at Bygning af en Jernbane ikke kan antages at indgaa under de Virksomheder, der efter Landskatteloven § 17 bliver at skatlægge i Driftskommunen, og at Indtægt deraf saaledes maa blive at beskatte i vedkommende Skatyders Bostedskommune.

20 Marts. **Cirkulære** fra Kirkedepartementet til samtlige artiumsberettigede Gymnasier, hvori paa Foranledning af en fra en Rektor indkommen Forespørgsel betræffende den ved Kongelig Resolution af 26de Februar 1892 bestemte Forandring i Reglementet for Examen artium af 4de Marts 1886 meddeles følgende:

1. Naar en Elev, der ikke opnaar Anmeldelse af Skolen, anmeldes privat til Examen artium, men vedbliver at søge Skolen indtil en bestemt Dag, er han i alle Dele (med Hensyn til Disciplin, Ordensregler o. l.) at betragte som Skolens Elev, indtil han udtræder af Skolen, og har altsaa ogsaa at erlægge Skolepenge for 2det Kvartal, forsaavidt som han er udmeldt fra en Dag i dette Kvartal (f. Ex. Midten eller Slutningen af Mai).
2. Naar en Elev, der i det sidste Aar har havt hel eller halv Friplads eller tilsvarende Stipendium, ikke opnaar Anmeldelse fra Skolen, men dog indtil videre vedbliver at være Elev af samme, maa han som Privatist for at stedes til Examen artium erlægge det i Lov af 16de Juni 1883 § 4 bestemte Gebyr, medmindre det efter Ansøgning bliver ham eftergivet.

21 Marts. **Høieste Resolution***), hvorved i Medhold af Lov om Fredning af Lax og Søørret af 20de Juni 1891 § 23 meddeles Tilladelse til i Nedenes Amt indtil Udgangen af 1896 i Kilenøter, der er forsynede med 2 Rum, at anvende Masker af den hidtil lovlige Størrelse i Notens ydre Rum, det saakaldte Storrum.

21 Marts. **Høieste Resolution,** hvorved meddeles Approbation paa Plan for „Davikens Brandforsikringsforening for Bygninger", saaledes at Foreningen kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder.

21 Marts. **Skrivelse** fra Indredepartementet til Amtmanden i Nedenes Amt, der paa Foranledning af Formandskabet i et Ladested havde begjæret Departementets Udtalelse angaaende Beregning af Minimumsvarselet til Møde i Henhold til Lov om For-

*) Bekjendtgj. 22 Marts i Lovt. 1ste Afd. No. 12.

mandskaber i Kjøbstæderne af 14de Januar 1837 § 36, 21 Marts.
i hvilken Anledning det var oplyst, at der paa Stedet oftere havde været forholdt saaledes, at saavel Indkaldelsesdagen som Mødets Dag havde været medtaget i Beregningen for at udbringe Lovens korteste Varselsfrist 4 Dage.

I Anledning heraf meddeler Departementet, at det med Amtmanden finder, at den korrekte Fremgangsmaade ved Beregningen vil være, at en af de omhandlede Dage ikke medregnes.

Skrivelse fra Indredepartementet til Amtmanden i Nordre 21 Marts.
Trondhjems Amt, der havde begjæret Departementets Udtalelse om, hvorledes en af Amtets Fogder burde forholde sig i Henseende til Opraab efter Mandtallet m. v. ved de kommunale Valg. Det var oplyst, at der i denne Henseende forholdtes paa forskjellig Maade i de forskjellige Thinglage og ved de forskjellige Valg inden Fogderiet, idet Fogden havde fundet Føie til at rette sig efter Valgforsamlingernes Ønsker, der havde gaaet ud paa ved forskjellige Forenklinger under Valghandlingerne at tilendebringe disse i kortest mulige Tid.

Departementet meddeler i Anledning heraf, at det med Amtmanden ikke kan anse Valgforsamlingerne kompetente til at bestemme en Fremgangsmaade, der afviger fra den i Formandskabslovens §§ 2 og 9 angivne. Departementet anmoder sluttelig Amtmanden om at paase, at Fogden ved fremtidige Valg holder sig de i Departementets Cirkulære af 12te Februar 1892 opstillede Regler efterrettelig.

Telegram fra Forsvarsdepartementets Marineafdeling til en 21 Marts.
Navigationsexaminator, hvori meddeles, at Departementet intet har at indvende mod Anvendelse af Førstelæreren ved en Navigationsskole som Censor ved Examen under Befølgelse af § 3 i Lov om Styrmandsexamen af 20de Juni 1891.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Søndre 22 Marts.
Bergenhus Amt, hvorved meddeles, at Bergens Fattigkommission efter Foranledning af Departementet har samtykket i, at Personer, som af Amtmanden overensstemmende med Lovene om Underholdningsbidrag af 6te Juli 1892 beordres indsatte i Tvangsarbeidsanstalt, kan indsættes i Bergens Arbeidsanstalt, dog saaledes, at Amtmanden, forinden Indsendelse sker, vil have at forvisse sig om, at Anstalten har den fornødne Plads. Den Betaling, der for de Angjældendes Ophold i Anstalten bliver at udrede af Statskassen, udgjør efter § 15 i Anstaltens ved Kongelig Resolution af 23de December 1892 approberede ændrede Plan 50 Øre daglig, derunder indbefattet Godtgjørelse for Kur og Pleie i Sygdomstilfælde under Vedkommendes Ophold i Anstalten. Med Hensyn til de omhandlede Personers Indsendelse til Tvangsarbeidsanstalten (o. s. v. som i Skrivelse

12 Marts. 11te Marts 1893 til Smaalenenes m. fl. Amter. Se foran S. 47).

22 Marts. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Nordre Bergenhus Amt, hvorved meddeles, at Departementet fra Bergens Fattigkommission har erhvervet Samtykke til, at Personer, der af Amtmanden overensstemmende med Love om Underholdningsbidrag af 6te Juli 1892 beordres indsatte i Tvangsarbeidsanstalt, kan indsættes i Bergens Arbeidsanstalt, dog saaledes, at Amtmanden, forinden Indsendelse sker, vil have at forvisse sig om, at Anstalten har den fornødne Plads. I Anledning af, at Amtmanden havde fremhævet forskjellige Ulemper herved, bemærker Departementet, at det efter Omstændighederne maa kunne gaa an, at Indsættelsesdekret udfærdiges, forinden Vished er erhvervet for, at Plads haves, naar blot dette i fornødent Fald sker, forinden Vedkommende indsendes til Anstalten, ligesom der heller ikke vil være Noget til Hinder for, at Amtmanden kommer overens med Anstaltens Bestyrelse om en Ordning, hvorved det paa hensigtsmæssig Maade undgaaes at begjære Oplysning for hver enkelt Leilighed.

Den Betaling (o. s. v. som i foregaaende Skrivelse).

22 Marts. **Skrivelse** fra Justits-Departementet til Amtmanden i Romsdals Amt, hvorved meddeles, at Bergens Fattigkommission, efter Foranledning af Departementet, har samtykket i, at Personer, som af Amtmanden overensstemmende med Lovene om Underholdningsbidrag af 6te Juli 1892 beordres indsatte i Tvangsarbeidsanstalt, kan indsættes i Bergens Arbeidsanstalt, dog saaledes, Amtmanden, forinden Indsendelse sker, vil have at forvisse sig om, at Anstalten har den fornødne Plads. I Henhold til det af Amtmanden udtalte er det, bemærker Departementet, Planen, at i Regelen kun Tvangsarbeidere fra Aalesund By og Søndmør Fogderi skal indsættes i Bergens Anstalt, og at Tvangsarbeidere fra den øvrige Del af Amtet i Regelen skal indsættes i Trondhjems Anstalt. Indtil det fornødne Samtykke fra denne Anstalt er erhvervet, vil Amtmanden imidlertid kunne anbringe Tvangsarbeidere fra det hele Amt i Bergens Anstalt.

Den Betaling (o. s. v., som i foregaaende Skrivelse).

22 Marts. **Skrivelse** fra Indre-Departementet til Amtmanden i Nedenes Amt, der paa Foranledning af et Herreds Formandskab havde begjæret Justits-Departementets Udtalelse om, hvorvidt de for offentlige Regnskabsbetjente ved Plakat af 28de Mai 1771 bestemte Regnskabsmulkter og de i Justits-Departementets Skrivelser af 31te Januar 1831 og 4de Juni 1880 omhandlede Tvangsmulkter for Undladelse af at indsende Indtægtsopgaver og andre embedsmæssige Opgaver og

Erklæringer, der ikke staa ved Siden af Regnskaber, — af Overøvrigheden ogsaa kunne dikteres kommunale Bestillingsmænd, som have at afgive Regnskaber og Opgaver m. v. til Kommunebestyrelsen. 22 Marts.

I Anledning heraf meddeler Departementet, under Henvisning til Bestemmelsen i § 23 i Formandskabsloven for Landet af 14de Januar 1837, at det antager, at Spørgsmaalet for Regnskabsmulkternes Vedkommende maa besvares bekræftende, idet det tilføier, at det tillige er mest tilbøieligt til at antage, at ogsaa de ovennævnte Tvangsmulkter til Fremtvingelse af andre embedsmæssige Opgaver m. v., analogisk kunne anvendes paa kommunale Bestillingsmænd.

Plakat*), hvorved det i Kraft af Lov angaaende Foranstaltninger i Anledning af ondartede smitsomme Sygdomme blandt Husdyrene af 20de Mai 1882 § 8, forbydes at indføre raa (utilberedte) Huder fra Danmark. Denne Plakat traadte straks i Kraft. 23 Marts.

Kongelig Resolution, **), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860, meddeles paa den af Kommunebestyrelsen for Søndre Lands Herred i Kristians Amt under 20de Februar 1893 fattede Beslutning om nye almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet. 25 Marts.

Kongelig Resolution**), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kommunebestyrelsen for Gjerpens Herred i Bratsberg Amt under 25de Januar 1893 fattede Beslutning om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet. 25 Marts.

Kongelig Resolution, hvorved der som Tillæg til de for Statsbanerne i 1ste, 2det, 3die og 4de Trafikdistrikt i Henhold til Kongelig Resolution af 13de April 1891 gjældende Fragtregler bestemmes, at „Jord, Grus, Mergel og lignende" for Sendinger paa mindst 5000 kg. klassificeres i Undtagelsesklasse A under Forudsætning af, at Transporten sker efter Jernbanens Bekvemmelighed, og Fragten beregnes efter Vognenes fulde Lasteevne. 25 Marts.

Kongelig Resolution, hvorved Storthingets Beslutninger af 7de Marts 1893 angaaende faste Lønninger og Lønstillæg vedkommende Toldvæsenet og Diætgodtgjørelse til Krydsbe- 25 Marts.

*) Bekjendtgj., 24de Marts i Lovt., 1ste Afd., No. 13.

**) Bekjendt. 29de Marts i Lovt. 1ste Afd. No. 14, hvor Forskrifterne er indtagne.

25 Marts. tjente samt angaaende Alderstillæg og Procenter af Toldintraderne for Toldfunktionærer[1]) befales tagne tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 1 for 1893, Hovedp. VIII, Kap. 3, jfr. Sth. Prp. No. 8 for s. A., S. 3—23 og S. 42—58, samt Indst. S. No. 48 for s. A. Jfr. Ref. 21 Aug. 1889. Blandt de nævnte Beslutninger er følgende:

Til følgende nye faste Poster ved Toldvæsenet bevilges Lønning overensstemmende med de gjældende Gageregulativer:

1) 2 Toldassistenter i Kristianssands Tolddistrikt mod Inddragning af en Toldbetjentpost og en Toldkontrollørpost;
2) 1 Toldbetjentpost i Skiens Tolddistrikt mod Inddragning af en Toldkontrollørpost;
3) 1 Toldopsynsmandspost af 2den Klasse i Drammens Tolddistrikt mod Inddragning af en lignende Post af 1ste Klasse;
4) 1 Toldassistentpost i Stavangers Tolddistrikt mod Inddragning af en Toldbetjentpost;
5) 1 Toldbetjentpost i Trondhjems Tolddistrikt mod Inddragning af en Toldkontrollørpost.

25 Marts. **Kongelig Resolution,** hvorved den af Storthinget under 7de Marts 1893 fattede Beslutning, hvorved Storthinget samtykker i, at Sekretæren ved Fyrdirektørembedet tilpligtes at gjøre Indskud i den almindelige Enkekasse paa de for Embedsmænds Indskud fastsatte Vilkaar[1]) befales tagen tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 24 og Indst. S. No. 58 for 1893.

25 Marts. **Kongelig Resolution,** hvorved den af Storthinget under 7de Marts 1893 fattede Beslutning angaaende Bevilgning for Budgetterminen 1893—94 af Indtægter og Udgifter ved Rigshospitalet samt ved Fødselsstiftelserne og Jordemoderskolerne i Kristiania og Bergen[1]) befales tagen tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 1, Hovedp. V, Kap. 8, Tit. 3—5, samt Indst. S. No. 60 for 1893. Under Udgifterne ved Rigshospitalet er bl. a. bevilget personligt Tillæg Kr. 200 til Forvalteren samt for Budgetterminen Kr. 1200 for hver af Overlægerne ved de to nye Kliniker.

25 Marts. **Kongelig Resolution,** hvorved blandt Andet er bestemt, at Kistrands og Tanens Lægedistrikter i Finmarkens Amt, under Forudsætning af, at den dertil fornødne nye Distriktslægegage af Storthinget bevilges, og fra den Dag at regne, da den ansættendes nye Distriktslæge tiltræder sit Embede, omreguleres til 3 Distrikter, nemlig:

a. Kistrands Lægedistrikt, indbefattende Kistrands og Karasjoks Herreder;
b. Lebesby Lægedistrikt, indbefattende Lebesby Herred, samt Kyststrækningen videre østover til og med Gamvik af Tanens Herred;
c. Tanens Lægedistrikt, indbefattende Tanens Herred med Undtagelse af Kyststrækningen vestover fra og med Gamvik samt Polmaks Distrikt af Nesseby Herred.

Skrivelse fra Kirke-Departementet til Skoledirektøren i Tromsø Stift, foranlediget ved Henvendelse fra Tromsø Skolestyre, der havde bragt i Erfaring, at der ved den derværende katholske Missions Skole ikke meddeltes Undervisning i Legemsøvelser og Haandarbeide for Gutter, og i den Anledning forespurgte, hvorvidt Skolestyret ifølge Skolelovens § 51 antages at kunne forlange, at ethvert Barn skal meddeles Undervisning i Sang, Tegning, Legemsøvelser og Haandarbeide, uanseet Slutningsbestemmelsen i Lovens § 50. 25 Marts.

I Anledning heraf meddeler Departementet, at det med Direktøren antager, at et Skolestyre i Medhold af Skolelovens § 4 og 51, første Led, er berettiget til at kræve, at Børn i skolepligtig Alder, som undervises udenfor Folkeskolen, skal meddeles Undervisning ogsaa i de nævnte Fag.

Cirkulære fra Indredepartementet: 25 Marts.

Under 23de d. M. er der udfærdiget en naadigst Plakat af følgende Indhold: (se foran S. 61). Ifølge tidligere Plakater af 9de Marts og 27de April 1887, 17de Juli 1888, 12te Febr., 4de og 29de Marts, 1ste September og 31te Oktober 1892, 6te Januar sidstleden og ovennævnte af 23de d. M. er det forbudt at indføre:

1. Heste fra Danmark, Holland, samtlige Havne i det tyske Rige og samtlige russiske Østersøhavne (Havnene ved den finske og botniske Bugt derunder indbefattede).
2. Hornkvæg (Storfæ) fra Sverige, Danmark, Holland, samtlige Havne i det tyske Rige, Storbritannien og Irland, Belgien, Spanien, de franske Havne ved Atlanterhavet og Kanalen, de østerrigske, italienske, græske og tyrkiske Havne, fra samtlige russiske Havne med Undtagelse af de ved Nordishavet og det hvide Hav beliggende, Ægypten samt fra de Nordamerikanske forenede Stater.
3. Faar og Gjeder fra Sverige, Danmark, Holland, samtlige Havne i det tyske Rige, Storbritannien og Irland, Belgien, Spanien, Portugal, de franske Havne ved Atlanterhavet og Kanalen, de østerrigske, italienske, græske og tyrkiske Havne, fra samtlige russiske Havne med Undtagelse af de ved Nordishavet og det hvide Hav beliggende samt fra Ægypten.
4. Andre drøvtyggende Dyr fra de østerrigske, italienske, græske og tyrkiske Havne, fra samtlige russiske Havne med Undtagelse af de ved Nordishavet og det hvide Hav beliggende samt fra Ægypten.
5. Svin fra Sverige, Danmark, Holland, samtlige Havne i det tyske Rige, de østerrigske, italienske, græske og tyrkiske Havne, fra samtlige russiske Havne med Undtagelse af de ved Nordishavet og det hvide Hav beliggende samt fra Ægypten.
6. Hunde fra samtlige Havne i Danmark, det tyske Rige, Hol-

25 Marts. land, Belgien, Frankrige, Storbritannien og Irland, samtlige russiske Østersøhavne (Havnene ved den finske og botniske Bugt derunder indbefattede) og de russiske Havne ved Nordishavet og det hvide Hav samt over Land fra hele Finland og Rusland.

7. Raa (saltede som usaltede) Dele af Svin fra Holland.
8. Huder, raa (usaltede og ikke tørrede) fra Sverige og Danmark.
9. a) Raa Dele af Hornkvæg (Storfæ), Faar, Gjeder og andre drøvtyggende Dyr samt Svin, saasom uberedede Skind og Huder (tørrede og saltede Huder derunder indbefattede), utilvirkede Haar, Børster, Uld, Horn, Klover og Ben, usaltet eller utilberedet Kjød og Flesk og usmeltet Talg;
   b) Fourage, saasom Græs, Hø og Halm, og
   c) Brugte Fjøsredskaber, — dog saaledes, at Forbudet mod Indførsel af Huder, Horn og Uld ikke gjælder disse Varer, forsaavidt det godtgjøres, at de fra oversøiske Lande kun have transiteret en af de under dette Forbud indbefattede Havne,

   fra de østerrigske, italienske, græske og tyrkiske Havne, fra samtlige russiske Havne med Undtagelse af de ved Nordishavet og det hvide Hav beliggende samt fra Ægypten.

27 Marts. **Høieste Resolution***), hvorved i Henhold til Lov om Fredning af Lax og Søørret af 20de Juni 1891 § 23 udfærdiges følgende Bestemmelser for Lister og Mandals Amt:

a. De i nævnte Lovs §§ 5, 6, 7 første Punktum og § 8, Litr. b omhandlede Maal for Maskevidden i bundne Redskaber og for Afstanden mellem Spilerne i Fangstindretninger af stivt Materiale nedsættes indtil Udgangen af 1898 med en halv Centimeter.
b. Den i nævnte Lovs § 39 omhandlede Tilladelse til indtil Udgangen af 1896 at benytte bundne Redskaber med den hidtil lovlige Maskestørrelse som Ledningsgarn ved faststaaende Fangstindretninger saavelsom i Kastenøter udvides til at være gjældende indtil Udgangen af 1898.
c. Indtil Udgangen af 1896 tillades det i Kilenøter, der er forsynede med 2 Rum, at anvende Masker af den hidtil lovlige Størrelse, 52 mm i Notens yderste Rum, det saakaldte Storrum.

27 Marts. **Høieste Resolution**, hvorved den af Bestyrelsen for Opdals Præstegjælds Laane- og Sparebank i Møder den 22de August

*) Bekjendtgj. 29de Marts i Lovt. 1ste Afd. No. 14.

1891 og 26de Januar 1893 vedtagne nye Plan for „Opdals Sparebank" stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre, ved Kongelig Resolution af 3die Januar 1857 stadfæstede Plan. 27 Marts.

Skrivelse fra Justits-Departementet til Amtmanden i Akershus Amt, hvori Departementet i Anledning af Forespørgsel fra en Foged udtaler den Mening, at den i § 34 i Lov af 4de Juni 1892 om Forkyndelser, Varsler i civile Sager m. m. bestemte Forkortelse af Løsningsfristen for udlagt fast Gods ogsaa gjælder, hvor den Fordring, hvorfor Udlæg tages, er skyldig Skat eller Brandkontingent. 27 Marts.

Skrivelse fra Justits-Departementet til Amtmanden i Nedenes Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra Hovedstevnevidnet i en By om, hvorvidt ikke den for Tilsigelser af Skjønsmænd, Meddomsmænd, Retsvidner, Domsmænd og Lagrettemænd fastsatte Godtgjørelse af Statskassen bør tilfalde ham, mod at han affinder sig med Hjælpestævnevidnerne, naar han til Tilsigelsernes Udførelse benytter sig af disses Bistand, — i hvilken Anledning Departementet under Henvisning til § 26 i de ved kgl. Resolution af 12te Decbr. 1892 bifaldte Forskrifter angaaende Stevnevidners og Polititjenestemænds Edfæstelse og Pligter med Hensyn til Forkyndelser m. m. samt til Departementets Rundskrivelse af 30te September s. A. meddeler, at det nævnte Hovedstævnevidne vil kunne gjøre Krav paa den omhandlede Godtgjørelse, med mindre det ved hans Ansættelse som Hovedstevnevidne har været Forudsætningen, at Tilsigelserne ogsaa efter 1ste Januar 1893 skulde besørges af den Person, af hvem de før dette Tidspunkt blev udførte. 27 Marts.

Skrivelse fra Arbeids-Departementet til Amtmanden i Buskeruds Amt, hvori Departementet i Anledning af Forespørgsel fra Amtsingeniøren om, hvorvidt en Bruger af matrikuleret Jord paa Landet kan forlange sig fritaget for at være Veirodemester paa Grund af, at han er Medlem af Formandskabet i vedkommende Herred, henholder sig til en af Indre-Departementet i Sagens Anledning afgiven Erklæring, hvori sidstnævnte Departement udtaler, at det gaar ud fra, at Funktionen som Veirodemester maa betragtes som et Ombud, hvilken Opfatning, bemærker Departementet, ogsaa støttes af Udtrykkene i § 48 i Lov angaaende Veivæsenet af 15de September 1851, og at det derfor antager, at en Veirodemester med Hjemmel af § 35 i Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837 har Krav paa at fordre sig fritaget for dette Hverv, saalænge han fungerer som Formand. 27 Marts.

Cirkulære fra Indredepartementet, Poststyrelsen (No. 8 for 1893), hvorved bl. a. meddeles, at Hovedpostkonventionens 27 Marts.

27 Marts. Taxter i Mauritius og underliggende Øer fremtidig opkræves efter følgende Forhold: 25 centimes = 15 centièmes de roupie, 10 centimes = 6 centièmes de roupie, 5 centimes = 3 centièmes de roupie.

28 Marts. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Smaalenenes Amtsskolestyre, hvori paa Foranledning meddeles, at Departementet fastholder den i Skrivelse til Skoledirektøren i Bergens Stift af 17de Marts 1891 (indtaget i Lovtidenden for s. A. Side 232) udtalte Opfatning angaaende Anvendelsen af Landsskolelovens § 20, hvorefter Lærere, der kun vikarierer for en i fuldstændig Post ansat Lærer, ikke antages berettigede til at faa Vikarietiden medregnet i Tjenesteaarene til Opnaaelse af Alderstillæg. Departementet antager derfor, at, om en modsat Praxis har været fulgt, denne dog ikke bør opretholdes.

28 Marts. **Skrivelse** fra Kirke-Departementet til Amtmanden i Kristians Amt, foranlediget ved Henvendelse fra et Herreds Skolestyre i Anledning af, at nogle med Hjemmel af Skolelovens § 62 udsatte Børn var tagne tilbage af Forældrene.

I Anledning heraf henleder Departementet Opmærksomheden paa en i Retstidenden for 1879 Side 111 indtaget Høiesteretsdom, hvorved et Par Forældre, der havde taget sine Børn tilbage fra den Person, hos hvem de af Fattigvæsenet var udsatte, blev anseede med Straf efter Kriminallovens Kapitel 16 § 4. Efter dette finder Departementet, at det bør henstilles til vedkommende Skolestyre atter at bevirke de omhandlede Børn udsatte, idet der, hvis Forældrene atter skulde søge at tage sine Børn tilbage, tør være Grund til ved Henvendelse til vedkommende Statsadvokat at forlange Forældrene sat under Tiltale[1]).

[1]) Smlgn. Skr. 26 Novbr. 1875 i Lovsaml.

28 Marts. **Skrivelse** fra Arbeids-Departementet til Amtmanden i Nordre Trondhjems Amt, der havde begjæret Departementets Udtalelse angaaende Lovmæssigheden af nogle af en Herredsstyrelse fattede Beslutninger om Oparbeidelse af en Bygdevei samt Omlægning af en anden saadan, væsentlig ved Anvendelse af Naturalarbeide i Henhold til et af Herredsstyrelsen vedtaget Regulativ. Efter den stedfundne Korrespondance og Amtmandens Skrivelse antoges det at være Meningen med de fattede Beslutninger, at en (større eller mindre) Del af Herredets veiarbeidspligtige Brug skulde anvendes til det omhandlede Naturalarbeide, medens de øvrige Brug skulde være ganske fritagne baade for Naturalarbeide og Pengebidrag til disse Veiarbeider, men paa sin Side senere ved Spørgsmaal om andre nye Veiarbeider komme til at iværksætte samme uden Deltagelse af de Brug, som nu tilsigtedes særskilt henlagte til hine ovennævnte Arbeider. Nogen Beslutning

om en videregaaende Arbeidsdrift, der eventuelt skulde kunne ud- 28 Marts.
jevne Veibyrderne ved ny Arbeidsdrift over det hele Herred, saaes imidlertid ikke for Tiden at være fattet. Idet Departementet under disse Omstændigheder antog, at Spørgsmaalet om Lovmæssigheden af de ovennævnte Beslutninger alene maatte blive at bedømme efter deres eget Indhold uden Hensyn til Muligheden af en fortsat ny Arbeidsdrift, bemærker det, at den ved Beslutningerne i og for sig tilsigtede Ordning ikke antages at være stemmende med Loven. Ligesaalidt som den ophævede § 34 i Veilov af 15de September 1851 antages at have givet Hjemmel til at anvende det i §'en omhandlede Naturalarbeide til Veies Oparbeidelse paa saadan Maade, at Byrden ikke fordeles over det hele Herred, kfr. den i Storthingsforhandlingerne 1882 Bind 5, Storthingsdokument No. 4 citerede Høiesteretsdom af 25de September 1869 (Retstidenden for 1869 Side 729—733), ligesaalidt antages der i Henhold til Lov af 15de Juni 1882 § 3 at være legal Adgang til paa saadan Maade at ordne Naturalarbeide til Veies Anlæg eller Omlægning udenfor det specielle Tilfælde, som Lovens § 1 omhandler, ved Beslutning af en Sognekommune. Heller ikke antages en saadan at have Adgang til at fordele Byrden alene over en Del af Sognekommunen. Til nærmere Begrundelse af denne Mening, om hvilken Departementet forøvrigt udtaler, at den antages at have tilstrækkelig Hjemmel i de almindelige Grundsætninger for kommunale Udligninger, henviser det til de ovennævnte Storthingsforhandlinger for 1882, Bind 6 B., Indstilling O. No. 23, Side 87, 1ste Spalte, hvor Veikomiteen i sine Motiver til Forslaget om den i samme Aar emanerede Lov har anført Følgende med Hensyn til Spørgsmaalet om at tillade Udligninger til Veivæsenet paa en mindre Del af et Herred uden Hensyn til Sogneinddelingen:

„Saalangt har Komiteen ikke troet at kunne gaa. Et Sogn har dog for visse Anliggender sin egen Repræsentation. — — —

29 Marts. **Skrivelse** fra Justits-Departementet til Søndre Bergenhus Amt om hvorvidt Bergens Fattigkommission var forpligtet til at betale et af en Privatlæge i et Landdistrikt beregnet Honorar for Konsultation under Distriktslægens Fravær af en i Bergen hjemmehørende Omstreiferske, der viste sig at være syfilitisk.

I Anledning heraf meddeler Departementet, at en Privatlæge, der ikke er ansat som Fattiglæge og som saadan har at tilse fattige Syge, antages at have Krav paa rimeligt Honorar af vedkommende Fattigvæsen for ydet Tilsyn til Fattige, naar det efter de foreliggende Omstændigheder maatte skjønnes, at Sygdommen krævede hurtig Lægehjælp og der ikke var Anledning til at henvise den Syge til Fattiglægen eller til paa Forhaand at indhente Fattigvæsenets Bestemmelse.

1 April. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Nordlands Amt, hvori paa Foranledning udtales, at der ikke antages at være noget til Hinder for, at en Mulkt for Udeblivelse med Sportelregnskabets Aflæggelse indbetales i Fogedkassen hos den Oppebørselsbetjent, hvem Mulkten er ilagt.

4 April. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Nedenæs Amt, hvori, foranlediget ved en Forespørgsel fra Formanden i en Ligningskommission, angaaende forskjellige Skattespørgsmaal udtales følgende:

Personer, der har kjøbt Skov til Udhugst, antages at maatte henføres til dem, „der har Indtægt af Skovdrift", og følgelig overensstemmende med Regelen i Landskattelovens § 42, 3die Passus, at maatte ilignes Skat af den Indtægt, de skjønnes at have vundet ved Handelen, saaledes at denne Indtægt ligelig fordeles paa de enkelte Aar, for hvilke Udhugstkontrakten er indgaaet. Om Vedkommende kan antages at have havt nogen Indtægt af Handelen og isaafald hvilken, vil bero paa Ligningskommissionens Skjøn i det enkelte Tilfælde, og det kan ikke anses lovmedholdeligt, saaledes som af en Minoritet i vedkommende Ligningskommission foreslaaet, at opføre som Indtægt en bestemt Procent af Kjøbesummen uden Hensyn til, om Handelen antages at have bragt Fortjeneste eller Tab.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvad der skal opføres som en Persons Formue, finder Departementet at kunne henvise til Regelen i Landskattelovens § 41, hvorefter Formuen ansættes til det Beløb, som den 30te September i det Aar, som gaar foran det, for hvilket Skatten lignes, efter gjængse Priser antages at have været den virkelige Værdi af den Skattepligtiges rørlige og urørlige Eiendom samt udestaaende Fordringer efter Fradrag af den ham paahvilende Gjæld. Det er selvfølgelig ikke overensstemmende med denne Regel og saaledes ikke lovmedholdeligt, naar vedkommende Ligningskommission har

opført som en Persons Formue den Fortjeneste, han i det kommende Aar antages at ville faa paa en endnu ikke fuldbyrdet Handel. Heller ikke er det lovmedholdeligt, at Beløb, der opføres og beskattes som Indtægt, i Skatteligningen for samme Aar tillige opføres og altsaa beskattes som Formue. Endelig er det indlysende, at der ikke under nogen Omstændighed kan blive Tale om paa Grundlag af den selvsamme Handel at give Vedkommende et større Tillæg i Formue end den Indtægt, han ved Handelen antages at have indvundet. 4 April.

Hvad endelig angaar Udstrækningen af en Ligningsmands Pligt til at fremkomme med Oplysninger om en Skatteyders økonomiske Stilling, bemærkes, at det paahviler ethvert Medlem af Ligningskommissionen efter bedste Overbevisning at deltage i Kommissionens skjønsmæssige Ansættelser af de enkelte Skatteyderes Formue og Indtægt, idet han derunder vil have at benytte sig af de Oplysninger, hvormed han paa den ene eller den anden Maade sidder inde. Derimod er en Ligningsmand ikke pligtig til at redegjøre for de Data, hvorpaa han bygger sin Dom om en Skatteyders økonomiske Stilling.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementets Marineafdeling. 4 April.

I Anledning af et Andragende fra Bergens kemiske Fabrikker om Fritagelse for at erlægge Afgift til Havnefondet af en ved Fabrikkerne tilvirket „Sildeolie", hvoraf Prøve medfulgte, indhentede Departementet under Hensyn til det eventuelle Spørgsmaal ang. Erlæggelse af Medicinalafgift af Produktet Justitsdepartementets Betænkning om Sagen, idet det tillige oversendte det nævnte Departement et fra Fabrikkerne indkommet Andragende om Fritagelse for at erlægge Afgift af en simplere Sildeolie, „Gurry". Justitsdepartementet udtalte i den Anledning, at det med Medicinaldirektøren i Henhold til en fra Professor Waage indhentet Udtalelse ikke antog, at der burde kræves Medicinalafgift af de omhandlede Produkter, da der var anført tidligere at være erlagt Afgift af det Raastof, hvoraf de var tilvirkede.

Da det imidlertid af den nævnte Udtalelse fra Professor Waage fremgaar, at „Sildeolie" og „Gurry" maa henregnes til Tran, finder Forsvarsdepartementet, at man ikke har Adgang til at fritage Bergens kemiske Fabrikker for ved Udførsel til Udlandet af disse Produkter at erlægge den ved Lov af 24de Mai 1873 paabudne Afgift til Havnefondet.

Høieste Resolution*), hvorved i Henhold til Lov om Fredning af Laks og Sørret af 20de Juni 1891 § 23 bestemmes: 5 April.

a. At der indtil videre meddeles Eieren af Ogne Laxe-

*) Bekjendtgj. 6 April i Lovt. 1ste Afd. No. 16.

5 April. fiskeri i Jæderen og Dalernes Fogderi, Stavanger Amt, saadan Dispensation fra nævnte Lovs § 5, første Punktum, at der til Brug ved dette Fiskeri tillades anvendt bundne Redskaber med Maskevidde af ikke mindre end 6 Centimeter mellem Knuderne, samt at nuhavende Redskaber med ikke mindre Afstand mellem Knuderne end 58 Millimeter tillades benyttede, indtil de ere udslidte, dog ikke længere end til Udgangen af Aaret 1897.

b. At der for samme Fiske indtil videre meddeles saadan Dispensation fra nævnte Lovs § 8 b, at Udkastelsespligten ikke omfatter Fisk, der er fanget i Redskab, hvis Brug ifølge Litr. a. er tilladt.

c. At den aarlige Fredningstid for Laks og Søørret i indeværende Aar først skal indtræde fra og med 14de September i Sogndalselven, Haaelven, Orreelven og Figgenelven i Jæderen og Dalernes Fogderi, i Laagen eller Suldalselven i Ryfylke Fogderi samt for Stangfiske i Stor- og Nordelven i Saude Herred, Stavanger Amt.

5 April. **Høieste Resolution***), hvorved i Henhold til Lov om Fredning af Laks og Søørret af 20de Juni 1891 § 18 bestemmes, at Brugen af Drivgarn skal være forbudt i følgende Elve i Finmarkens Amt:

1. I Talviks Herred:
   Halselven i Talvik, Laxeelven i Lerbotten, Skillefjordselven og Bogneelven i Bogneelvdalen.
2. I Kistrands Herred:
   Laxelven, Børselven og Staburesnæs Vasdrag.
3. I Tanens Herred:
   Samtlige Elve i Herredet, hvori Laks findes, undtagen Tanaelven.
4. I Næsseby Herred:
   Samtlige Elve i Herredet, hvori Laks findes.

5 April. **Høieste Resolution**, hvorved der med Hjemmel i Lov om Postvæsenet af 12te Mai 1888 § 38 tilstaaes offentlig ansatte Assistenter hos Landbrugsingeniørerne, den i Henhold til Lov af 6 teJuni 1891 § 8 beskikkede Guardein og værnepligtige Sanitetsløitnanter Portofrihedsattestationsret for portofri Brevvexling i vedkommende Bestillings Medfør.

5 April. **Høieste Resolution**, hvorved den af Forstanderskabet for Bø Sparebank i Møder den 14de Juni 1891 og 19de Februar 1893 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende

*) Bekjendtgj. 6 April i Lovt. 1ste Afd. No. 16.

istedetfor Bankens ældre, ved Høieste Resolution af 19de April 1887 stadfæstede Plan. 5 April.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Jarlsberg og Larviks Amt, hvori Departementet i Henhold til Kgl. Res. af 18de Marts 1893, ved hvilken der blev meddelt Stadfæstelse paa et af Hortens Formandskab vedtaget Tillæg til § 12 i Planen for Hortens Tvangsarbeidsanstalt, tilsigtende at aabne Adgang til at optage i Anstalten Personer, som i Medhold af Lovene om Underholdningsbidrag af 6te Juli 1892 af Overøvrigheden beordres indsatte paa Grund af Forsømmelse med at opfylde sin Underholdningspligt, — og under Henvisning til en modtagen Erklæring fra Hortens Magistrat meddeler, at Personer, der i Henhold til de nævnte Love af Amtmanden beordres indsatte i Tvangsarbeidsanstalt, vil være at indsætte i Hortens Arbeidsanstalt, dog saaledes, at Amtmanden, forinden Personer hjemmehørende udenfor Ladestedet indsendes, vil have at forvisse sig om, at Anstalten har den fornødne Plads. Hvad den Betaling angaar, der for de Angjældendes Ophold i Anstalten bliver at udrede af Statskassen, henviser Departementet til § 4 i Anstaltens Plan[1]). Med Hensyn til de omhandlede Personers Indsendelse til Tvangsarbeidsanstalten (o. s. v. som i Skrivelse af 11te Marts til Smaalenenes m. fl. Amter. Se foran S. 47). 5 April.

[1]) Betalingen er 60 Øre daglig, heri indbefattet Godtgjørelse for Kur og Pleie i Sygdomstilfælde, forsaavidt Forpleining finder Sted inden Anstalten. Gjør Sygdommen det nødvendigt at henlægge Angjældende paa Sygehus, vil de dermed forbundne Udgifter blive udredede af Statskassen.

Cirkulære fra Indredepartementet, Poststyrelsen (No. 9 for 1893), hvorved bl. a. meddeles, at Varøens Postaabneri fra 1ste Mai 1893 vil blive benævnt Indre Nærø. 5 April.

Telegram fra Finantsdepartementet til Fogden i Altens Fogderi, hvori paa Foranledning udtales, at, da Fogden efter Lov af 18de Mai 1860 ikke er Medlem af Overligningskommissionen, men alene bestyrer samme, antages ikke denne hans Funktion uforenelig med Hvervet som Amtsskattekommisionens Formand. 6 April.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Trondhjems Stift, hvori i Anledning af Forespørgsel fra et Herreds Skolestyre meddeles, at Departementet, i Lighed med hvad det tidligere har udtalt, er mest tilbøieligt til at antage, at Udgifterne til Opvarmning, Oplysning og Renhold henhører til de Udgifter vedkommende Fortsættelsesskoler, af hvilke Herredet er berettiget til at erholde $^3/_4$ til en eller flere Fortsættelsesskoler med tilsammen indtil to Maaneders Skoletid bevilget af Amtsskolekassen. 6 April.

6 April. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Trondhjems Stift, hvori i Anledning af Forespørgsel fra et Herreds Skolestyre meddeles, at efter Departementets Formening kan Søn- og Helligdage kun da siges at indfalde i Skoletiden, naar den nærmest foregaaende og den nærmest følgende Hverdag begge er Skoledage. For saadanne Søn- og Helligdage tilkommer der, bemærker Departementet, Læreren Godtgjørelse for Kosthold og Herberge, men ikke for andet. (Kfr. Landsskolelovens § 22).

6 April. **Telegram** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Nordre Bergenhus Amt, hvorved Departementet erklærede sig enigt i, at vedkommende Kvindes Frafaldelse af et efter Lov af 6te Juli 1892 § 16 nedlagt Udvandringsforbud var uden Betydning, naar Forbudet begjæredes opretholdt af Fattigkommissionen.

7 April. **Kongelig Resolution**, afgiven i sammensat Statsraad, hvorved er bestemt, at Konsulatet i Leipzig skal inddrages som selvstændigt Konsulat og dets Distrikt henlægges under Generalkonsulatet i Dresden.

7 April. **Kongelig Resolution**, afgiven i sammensat Statsraad, hvorved der bl. a. er tillagt de forenede Rigers Vicekonsul i Santos indtil videre et Kontorbidrag af Konsulskassen uden Regnskabspligt paa 5000 Kroner aarlig, regnet fra og med 1ste Januar 1893.

7 April. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Trondhjems Stift, foranlediget ved en Forespørgsel om, hvorvidt der kunde ventes Tilladelse for en Lærerinde til at underkaste sig den praktiske Del af den høiere Lærerprøve for derved at forbedre sin i Aarene 1885—86 absolverede Lærerindeprøve af høiere Grad, i hvilken Anledning Departementet udtaler, at der vistnok vil være Adgang for nævnte Lærerinde ifølge Seminarlovens § 5, 4de Passus, til at optages som hospiterende Elev ved et Seminarium, forsaavidt Omstændighederne ikke er til Hinder, men at der, som det fremgaar af Lovens Forarbeider og Ordlyden i den nævnte Passus, ved denne Adgang nærmest er tænkt paa dem, som efter at have vundet Erfaring som Lærere ønsker at udvide sin theoretiske Uddannelse for Lærergjerningen ved at overvære Seminariets Undervisning i flere eller færre Fag. Saadanne Hospitanter vil, forsaavidt de ikke underkaster sig fuldstændig Afgangsprøve, kunne erholde Seminariets Vidnesbyrd om, i hvilke Fag de har overværet Undervisningen; men der vil ikke være Adgang for dem til kun delvis at underkaste sig den høiere Lærerprøve og saaledes heller ikke til at tage alene den praktiske Del af Lærerprøven og herfor erholde officielt Testimonium.

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Kvinnherred Herred, Søndre Bergenhus Amt, under 31te Januar 1893 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred. 8 April.

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til Lov at 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Steigen Herred, Nordlands Amt, under 11te Januar og 30te December 1892 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred. 8 April.

Kongelig Resolution**), hvorved efterstaaende Udkast til Reglement for Tømmerflødningen over Vandsø og gjennem Mosseelven ned til Moss Bys Landgangsplads ved lille Vandsø approberes i Henhold til Lov om Vasdragenes Benyttelse m. v. af 1ste Juli 1887 § 61 som gjældende indtil videre: 8 April.

§ 1. Fast Hængsle eller Tømmerlænse, der er eller hereafter maatte blive anbragt paa den nævnte Strækning (Vandvei), skal være saaledes indrettet, at det til enhver Tid tilsteder uhindret Gjennemfart eller Forbifart for saavel Damp- som almindelige Ro- og Seilbaade gjennem en mindst 7,0 m. bred Rende.

§ 2. Dampbaad maa til de Tider, da den gaar i forud bekjendtgjort Rute, aldrig hindres i sin Fart af Tømmerflødningen eller dens Indretninger, medens den saavelsom Ro- og Seilbaade i tilfældig Rute aldrig nogetsteds maa opholdes om Dagen over en halv Time af midlertidige Hængslearme, Ringbomme, Flaader eller Løstømmer. For Dampbaad, der maatte være forsinket i sin Rute mer end en Time, indtræder samme Regel.

§ 3. Slipning af Løstømmer saavelsom af Ringbomme gjennem Mosseelven og Sundene mellem østre og vestre Vandsø tilstedes kun om Natten, og saaledes at Bestemmelserne i § 2 bliver fyldestgjorte.

§ 4. Flødning i Flaader, 7,0 m. brede med flere Flaader sammenbundne efter hverandre, kan foregaa om Dagen, naar der medfølger tilstrækkeligt Mandskab med fornødne Redskaber for Flaadernes Føring, saa Bestemmelserne i § 2 fyldestgjøres.

§ 5. Ved Dagen forstaaes i nærværende Reglement Timerne mellem Kl. 7 Morgen og Kl. 9 Aften.

§ 6. Overtrædelser af foranstaaende Bestemmelser paatales som Politisager og straffes med Bøder i Henhold til § 61 i Lov om Vasdragenes Benyttelse m. V. af 1ste Juli 1887.

---

*) Bekjendtgj. 12te April i Lovt. 1ste Afd. No. 17, hvor Vedtægterne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 12te April i Lovt. 1ste Afd. No. 17.

8 April. **Kongelig Resolution**, hvorved efterstaaende mellem den norske og den svenske Telegrafdirektør den 19de Januar 1893 afsluttede Overenskomst om Telefonforbindelse mellem Norge og Sverige godkjendes under Forudsætning af, at denne Overenskomst ogsaa vedtages for Sveriges Vedkommende.[1])

Overenskomst

mellem den Kongelige Norske Telegrafdirektion og den Kongelige Svenske Telegrafstyrelse om Oprettelsen af en Telefonforbindelse mellem de forenede Riger.

§ 1. Telefonforbindelsen sker over Grændsen ved Magnor ved Ophængning enten paa tidligere existerende Telegrafstolper eller særskilte Stolper af en dobbelt Ledning i Spiralform med samme Modstand paa hver Længdeenhed som Kobbertraad af mindst 2.5 m. m. Diameter og 96% Ledningsevne.

§ 2. Arbeidet med Ophængning af Ledningerne skal paabegyndes til Foraaret, saa tidlig som Aarstiden tillader det, forat Korrespondancen om muligt kan istandbringes i Løbet af Sommeren. Forbindelsen skal paa norsk Side omfatte Kongsvinger, Kristiania Bytelefonnet og de til sammes Omraade hørende Stationer, hvortil Forbindelse er istandbragt ved Dobbeltledninger — for Tiden Drøbak, Drammen, Hønefos og Lillestrømmen — og paa svensk Side indtil videre kun de Rigstelefonnettet tilhørende Stationer. Det forudsættes her, at ogsaa vedkommende Abonnentlinier er dobbelttraadige.

§ 3. Mellem begge Rigers Hovedstæder kan der telefoneres til enhver Tid af Døgnet. Paa de øvrige Steder i Norge og Sverige holdes Telefonstationerne aabne i den Tid, som ethvert Lands Telegrafadministration maatte bestemme.

§ 4. Taxterne for Telefonkorrespondancen mellem begge Riger bestemmes saaledes:

For indtil 3 Minuters Samtale mellem Kristiania eller Kongsvinger og de svenske Stationer sønden for den 60de Breddegrad, undtagen Karlstad og de øvrige Stationer i Wermland, erlægges Kr. 1,50. Norges Andel heraf skal udgjøre én Trediedel og Sverige to Trediedele.

For Korrespondancen mellem Kristiania eller Kongsvinger og Karlstad samt øvrige Stationer i Wermland skal Taxten for indtil 3 Minuters Samtale være Kr. 1.00, af hvilket Beløb hvert af Rigerne oppebærer en Halvdel.

For Korrespondance fra og til de Stationer i Norge, der er eller maatte blive forbundne med Kristiania eller Kongsvinger ved Dobbeltledninger, betales indtil videre en Tillægstaxt af 15

[1]) Overenskomsten er under 9 Juni 1893 approberet for Sveriges Vedkommende.

Øre for indtil 3 Minuters Samtale. Dette Tillæg tilfalder 8 April.
Norge.

For Korrespondance fra og til de Stationer i Sverige — undtagen Wermland —, der ligger nordenfor den 60de Breddegrad, betales indtil videre en Tillægstaxt af 50 Øre for indtil 3 Minuters Samtale. Dette Tillæg tilfalder Sverige.

Ved Samtaler, der varer længere end én Tidsperiode — 3 Minuter —, betales for hver paabegyndt ny Periode samme Afgift som for den første.

Ved eventuel Udvidelse af Telefonforbindelserne paa begge Sider vil Spørgsmaalet om Taxterne for disse nye Forbindelser blive Gjenstand for særskilt Overenskomst mellem Administrationerne.

Maximum af en Samtales Varighed bestemmes til 6 Minuter, forsaavidt anden Samtale paa Ledningen imidlertid eller forinden maatte være begjæret.

§ 5. Begge Administrationer vil betimelig komme overens om ensartede reglementariske Bestemmelser for Ledningernes Benyttelse og om, hvilket Slags Apparater der skal anvendes.

§ 6. Hver Eftermiddag mellem Kl. 2.5'—3.5' efter norsk Tid og mellem 2.22'—3.22' efter svensk Tid er Linien fortrinsvis til Disposition for Statstelefonering mellem Hovedstæderne.

Hvis det forøvrigt efter nogen Tids Erfaring maatte vise sig nødvendigt for Korrespondancen mellem Hovedstæderne at fastsætte særskilte Timer for denne, vil en saadan Ordning søges istandbragt efter nærmere Overenskomst mellem Administrationerne.

Begge Administrationer vil have Opmærksomheden henvendt paa, hvad der kan tjene til Forbindelsens Fuldkommengjørelse, og navnlig ved beleiligt Tidspunkt samtidig forelægge de respektive Regjeringer Forslag om Anbringelse af en direkte Ledning mellem Kristiania og Stockholm.

§ 7. Afregning for de udvexlede Samtaler sker i Henhold til maanedlige Opgaver, som hver Administration tilstiller den anden over sin Debet.

Disse Opgaver, der opstilles efter Journaler, som ved de respektive Stationer føres over udvexlede Samtaler, godkjendes, naar de stemmer med vedkommende Administrations egne Beregninger, eller naar Forskjellen i det Beløb, som den ene Administration har at erlægge til den anden, ikke overstiger én Procent.

Skulde derimod Forskjellen overstige én Procent, skal den Administration, som har afgivet vedkommende Opgave, paa Forlangende sende sine Kontroljournaler til den anden Administration, forat Sammenligning og Berigtigelse af Uoverensstemmelsen kan finde Sted.

Afregningen opgjøres kvartalsvis af den Administration, som har tilgode.

8 April. § 8. Denne Overenskomst, som gjælder indtil videre, skal være Gjenstand for fornyet Drøftelse, saa ofte som den ene Administration gjør Forestilling derom hos den anden.

Denne Overenskomst, der er udfærdiget in duplo, vedtages under Forbehold af, at hvert Riges Regjering dertil giver sit Samtykke.

Stockholm den 19de Januar 1893.

For den Kongl. Norske Telegrafdirektion:
Rasmussen.

För Kongl. Svenska Telegrafstyrelsen:
Erik Storckenfeldt.

8 April. **Kongelig Resolution**, hvorved der i Medhold af Lov af 3die Marts 1860 § 1 sammenholdt med Lovene af 26de Mai 1866 § 8 Litr. g, 3die Mai 1873 § 1 og § 6 i Loven af 31te Mai 1890 indeholdende Tillæg til og Forandringer i Lovgivningen om den almindelige Brandforsikringsindretning — fra 1ste Januar d. A. at regne — tilstaaes en Nedsættelse af 25 pCt. i Brandkontingenten af de i bemeldte Indretnings Kjøbstadsafdeling forsikrede Bygninger i Kjøbstaden Kongsvinger.

8 April. **Kongelig Resolution**[1]), hvorved i Henhold til Lov om Vasdragenes Benyttelse m. v. af 1ste Juli 1887 §§ 25, 29 og 30 bestemmes:

1. At det tillades Sagbrugsforeningen i Fredrikshald paa egne Vegne og for de øvrige Brugseiere nedenfor Svanedammen i Tistedalen at foretage en Sænkning af Indsøen Sittens Lavvand 95 cm. (3 Fod) og af Rødenæssøens med Skulerudvandets Lavvand 63 cm. (2 Fod) samt en Hævning af Femsøens højeste Vandstand 31 cm. (1 Fod) overensstemmende med en af Ingeniør R. Bødtker herfor afgiven Plan af 12te Novbr. 1891 — paa Betingelse af:
   a. At vedkommende Brug ved thinglæst Erklæring forpligtes til i Tilfælde af Vasdragets Kanalisering fra Skulerudvand og opover ved Anbringelse af Sluse i Skirfos eller paa anden Maade, efter nærmere Bestemmelse af vedkommende Regjerings-Departement at sørge for Opretholdelse af den nuværende laveste Vandstand (1,90 m. — 6 Fod — over øverste Slusetærskel ved Drje).
   b. At der til en eventuel Kanal til Store Lee afgives Slusningsvand fra det Fredrikshaldske Vasdrag mod Vederlag,

[1]) Vedk. Regjeringsforedrag er indtaget i Deptstid. for 1893 No. 18—23.

der bliver at bestemme ved de i Anledning af de her om- 8 April.
handlede Reguleringsarbeider fornødne Skjøn.

c. At der i Departementet for de offentlige Arbeider deponeres Hypothekbankobligationer til Beløb 20 000 Kroner som Sikkerhed for uforudseelig Skade i Anledning af Foretagendet.

2. At den vedkommende Eiere i Henhold til ovennævnte Lovs § 25 tilkommende Erstatning bliver at bestemme af Mænd, som dertil udnævnes af Kongen.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 8 April.

1. At de Strækninger ved „Graveren" paa Gaardene øvre Østraats og Hanas Grund i Høilands Herred, Jæderen og Dalenes Fogderi, Stavanger Amt, for hvilke den almindelige Bygningslov ved Kongelig Resolution af 4de Januar 1879 er gjort gjældende, fastsættes overensstemmende med det af Stedets Reguleringskommission i Møde den 5te Februar 1881 afgivne Forslag.
2. At Approbation i Henhold til § 3 i Lov om Bygningsvæsenet af 6te September 1845 meddeles paa den af Reguleringskommissionen i ovennævnte Møde den 5te Februar 1881 samt i Møde den 23de November 1891 foreslaaede og af Høilands Herredsstyrelse under 31te Marts 1881 og 21de December 1891 vedtagne Reguleringsplan for ovenanførte Strækninger.

Kongelig Resolution, hvorved der i Henhold til § 3 i 8 April.
Lov angaaende Bygningsvæsenet af 6te September 1845, jfr. § 2 i Lov indeholdende adskillige Bestemmelser om Bygningsvæsenet m. v. af 17de Juni 1869, meddeles Approbation paa den af Bygningsrepræsentanterne for Næsbakken og Randsborgs Bygningskommune i Jevnakers Herred, Hadeland og Lands Fogderi, Kristians Amt, under 20de December 1892 fattede Beslutning angaaende Regulering af nævnte Bygningskommunedistrikt.

Kongelig Resolution, hvorved der i Henhold til Lov om 8 April.
Fattigvæsenet i Kjøbstæderne af 6te Juni 1863 § 63 meddeles Stadfæstelse paa de af Trondhjems Kommunebestyrelse i Møder den 8de December f. A. og 9de Marts d. A. vedtagne Forandringer i den ved Kongelig Resolution af 16de Februar 1867, jfr. Kongelig Resolution af 13de December 1879, stadfæstede Plan for Trondhjems Tvangsarbeidsanstalt, hvorved:

i § 2, 1ste Punktum Ordene: „hvorhos og modtages Personer, der efter Øvrighedens Resolution have at optjene Underholdnings- eller Opfostringsbidrag til deres Familie eller uægte Børn" udgaar:

§ 3 gives saadant Tillæg: „eller forsaavidt angaar Personer,

8 April. som indsættes paa Grund af Forsømmelse af sin Underholdningspligt, efter Overenskomst med Justits- og Politidepartementet;"

i § 4 indsættes efter første Punktum: „Naar Bestyrelsesvalg foregaar, vælges derhos 3 Suppleanter, der fungerer i 2 Aar;"

§ 7 faar saadant Indhold: „Bestemmelse om den daglige Arbeidstid, som ikke maa være under 10 og ikke over 11 Timer, fastsættes med Formandskabets Approbation af Bestyrelsen, der derhos har at give reglementariske Bestemmelser om den indre Orden inden Anstalten.

8 April. **Kongelig Resolution,** hvorved bl. a. er bestemt, at Fæstnings- og Bjergartilleriets Landværnsbataljon nu bliver at opsætte overensstemmende med Forudsætningen i den nye Hærorganisationsplan.

10 April. **Telegram***) fra Indredepartementet til Opsynschefen ved Lofotfisket, hvorved i Henhold til Lov af 29de Marts 1890 og den Dept. ved Kgl. Resolution af 8de April næstefter givne Bemyndigelse bestemmes, at Lofotopsynets Virksomhed skal fortsættes indtil Maanedens Udgang i den Udstrækning, hvori dette af Opsynschefen findes fornødent, og inden Rammen af den givne Bevilgning.

10 April. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Finmarkens Amt, hvori i Anledning af Forespørgsel fra Formanden i en Ligningskommission udtales følgende:

De i Lov af 18de Mai 1860 indeholdte Forskrifter om Ligningsværkets Organisation antages, som udtalt i Departementets Skrivelse af 5te Juni 1890 fremdeles at være gjældende for Finmarkens Vedkommende. Ifølge nævnte Lovs § 4 har Ligningskommissionens Medlemmer at forrette i to Aar, idet hvert Aar Halvdelen af de valgte Medlemmer udtræder.

Herredsstyret antages at maatte drage Omsorg for, at der anvises Ligningskommissionen Lokale; Ligningskommissionens Formand kan ikke ansees pligtig til at afgive saadant.

Af Bestemmelserne i ovennævnte Lovs § 6, Litr. b og Litr. c. følger det, at Ligningskommissionen har at foretage Udregning af Skattebeløbene samt at udskrive de fornødne Skattelister; dette Arbeide, der paahviler Ligningskommissionens Medlemmer i Fællesskab, og ikke dens Formand alene, kan formentlig kræves udført uden Godtgjørelse.

11 April. **Høieste Resolution***), hvorved med Hjemmel af Lov om Udryddelse af Rovdyr og Fredning af andet Vildt af 22de Juni 1863 § 11 **indtil videre** fastsættes følgende Fredningstider i Nedenes Amt, Valle Herred undtaget, for efternævnte Sorter Fuglevildt:

---

*) Bekjendtgj. 12 April i Lovt. 1ste Afd. No. 17.

for Røi og Aarhøne fra 15de Marts til 25de August, 11 April.
for Tiur og Aarhane fra 1ste Mai til 25de August.

Instrux for Stadsfysikus i Kristiania, udfærdiget af 12 April.
Justitsdepartementet den 12te April 1893 i Henhold til Kongelig Resolution af 9de Marts 1859.

§ 1. Stadsfysikus fører Indseende med Byens Sundheds- og Sygepleie.

Han skal have sin Opmærksomhed henvendt paa Alt, som kan tjene til Fremme af Byens Sundheds- og Medicinalvæsen, og skal træffe eller bringe i Forslag de Foranstaltninger, som i den Henseende paakræves.

§ 2. Han har Indseende med, at de i Byen virkende Læger, Dyrlæger, Tandlæger, Jordemødre og øvrige Medicinalpersonale iagttager de Love og Bestemmelser, som vedkommer Sundhedspleien og Medicinalvæsenet, og har i Tilfælde af Misligheder at træffe eller foranledige truffet de fornødne Foranstaltninger.

§ 3. Han har mindst en Gang hvert Aar at foretage Visitation af Byens samtlige Apotheker, hvilket saavidt muligt bør ske i Overvær af andre Læger og af Apothekere eller Formaceuter.

§ 4. Han er Ordfører i Sundheds- og Kvarantænekommissionen og Medlem af Bygningskommissionen samt har at forrette som ulønnet Medlem af Kontrolkommissionen ved Byens Sindssygeasyl og, om det forlanges, ogsaa ved det med Oslo Hospital forbundne Sindssygeasyl.

§ 5. Han er forpligtet til at forestaa Udførelsen af den offentlige Vakcination i Byen og den dermed forbundne Funktion at opsamle og til Læger og Hjælpevakcinatører i Riget at forsende Vakcinematerie samt at give Hjælpevakcinatører og Eleverne ved Jordemoderskolen i Kristiania Undervisning i Vakcination og i at opsamle Vakcinematerie — alt mod at oppebære den derfor til enhver Tid bestemte Godtgjørelse.

§ 6. Han er i Spørgsmaal, der angaar den almindelige Sundheds- og Sygepleie, forpligtet til at afgive de Udtalelser og Erklæringer, som Medicinalstyrelsen maatte kræve.

§ 7. Hver Uge indsender han til Medicinalstyrelsen Indberetning om saadanne epidemiske smitsomme Sygdomme, for hvilke daglig Anmeldelse er paabudt. I Begyndelsen af hver Maaned indsender han en Oversigt over Byens Sygdoms- og Dødsstatistik efter Schema, som af nævnte Styrelse maatte bestemmes.

Ved Begyndelsen af hvert Aar udarbeider han paa Grundlag af de fra Byens Læger og Tandlæger indkomne befalede aarlige Medicinalberetninger og sine egne Erfaringer en Hovedberetning om Sundhedstilstanden og Medicinalforholdene i Byen i det forløbne Aar, hvilken han med de nævnte Beretninger og øvrige Bilag gjennem Stiftamtmanden indsender til Medicinalstyrelsen.

12 April. § 8. Han fører Journal og Kopibog over alle indkomne og udfærdigede Skrivelser, hvilke med de deri akterede Dokumenter forblive ved Embedets Arkiv.

§ 9. Forsaavidt dertil fornødent Lokale og Kontorhjælp forskaffes ham af Kommunen, har han at holde offentligt Kontor, hvor han er forpligtet til daglig at være tilstede til saadan Tid, som af Sundhedskommissionen med Justitsdepartementets Approbation, om saadan af ham maatte begjæres, bestemmes.

§ 10. Han maa ikke uden Samtykke af Justitsdepartementet overtage Lægetilsyn ved noget Sygehus eller anden offentlig Stiftelse eller Indretning, heller ikke ved Siden af sit Embede have anden offentlig Ansættelse eller drive privat Lægevirksomhed.

§ 11. Han har at finde sig i de Forandringer i denne Instrux som maatte blive bestemte, og har iøvrigt at rette sig efter de Love, Anordninger og Forskrifter, som for hans Embede er eller maatte blive givne.

12 April. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Lister og Mandals Amt, hvori Dept. meddeler, at det efter forgjæves Henvendelse til Nedenes Amts og Stavanger Byes Tvangsarbeidsanstalter om Optagelse af Tvangsarbeidere fra Lister og Mandals Amt, indsatte i Henhold til Lovene af 6te Juli 1892, nu har erhvervet Kristiania Fattigkommissions Samtykke til, at Personer, som af Amtmanden overensstemmende med de nævnte Love beordres indsatte i Tvangsarbeidsanstalt, indtil videre kan indsættes i Kristiania Arbeidsanstalt, dog saaledes, at Amtmanden, forinden Indsendelse sker, vil have at forvisse sig om, at Anstalten har den fornødne Plads. Hvad angaar den Betaling, der for de Angjældendes Ophold i Anstalten bliver at udrede af Statskassen, henviser Dept. til § 19 i Anstaltens ved Kgl. Res. af 12te Decbr. 1892 approberede ændrede Plan. Med Hensyn til de omhandlede Personers Indsendelse til Tvangsarbeidsanstalten (o. s. v. som i Skr. af 11te Marts til Smaalenenes m. fl. Amter. Se foran S. 47).

12 April. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Nedenes Amt, hvori Dept. i Anledning af Foresporgsel fra en Lensmand om, hvorvidt der paa Grund af hans Stilling som saadan er noget til Hinder for, at han antages som Fuldmægtig for en Udvandringsagent, — meddeler, at det med Indredepartementet antager, at det ikke er foreneligt med en Lensmands Egenskab af Politifunktionær, at han i nogensomhelst Form driver Virksomhed for en Forretning, der i saa særskilt Grad er stillet under Politiets specielle Opsigt som Befordring af Udvandrere[1]).

[1]) Jfr. L. om Kontrol med Befordring af Udvandrere af 22 Mai 1869.

13 April. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kristiansands Stift, hvori paa Foresporgsel fra et Herreds Skolestyre

udtales, at da Landsskolelovens § 46 g uden nogen indskrænkende Bestemmelse erklærer ethvert Herred berettiget til af Amtsskolekassen at erholde $^3/_4$ af Udgifterne (Skolerum og Indbo ikke medregnede) til en eller flere Fortsættelsesskoler med tilsammen indtil 2 Maaneders Skoletid, antages Amtsformandskabet ikke berettiget til at bestemme noget Maximum for det Bidrag, som skal udbetales de enkelte Herreder, ligesom heller ikke til at fastsætte nærmere Regler for Bidragets Anvendelse. Herrederne antages nemlig, naar ovennævnte Maximum af den for Fortsættelsesskolerne fastsatte Skoletid ikke overskrides, at have Krav paa at faa godtgjort af Amtsskolekassen $^3/_4$ af de virkelig medgaaede Udgifter, idet det er overladt til Herrederne selv at bestemme de ved Fortsættelsesskolerne virkende Læreres Løn med videre (cfr. Skrivelse til Skoledirektøren i Kristiania Stift af 26de Septbr. 1890, Lovtidenden for samme Aar Side 306). 13 April.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Finmarkens Amt, hvori paa Foranledning meddeles, at Departementet antager, at Apothekere i Henhold til § 12 i Fdn. om Medicis og Apothekere af 4de December 1672 kan kræve sig fritagne for at være Medlemmer af de ved Loven af 16de Mai 1860 anordnede Sundhedskommissioner i Kjøbstæderne, idet nævnte Lov ikke har nogen tilsvarende Bestemmelse til § 6 i Loven om Formandskaber i Kjøbstæderne af 14de Januar 1837 [1]). 13 April.

[1]) Jfr. L. om Behandl. af Umyndiges Midler 28 Septbr. 1857 § 1.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Tromsø Stift, hvori paa Foresporgsel fra et Herreds Skolestyre udtales, at de Bøder, der i Henhold til Lov af 4de Juni 1892 angaaende Forandring i Abnormskoleloven af 8de Juni 1881 kan ilægges Forsørgere, som uagtet skeet Indkaldelse tilbageholder Børn fra Skolerne, vil blive at forelægge af Paatalemyndigheden navnlig Politiet (Fogden) (se Lov af 1ste Juli 1887 § 287, jfr §§ 75 og 90) 14 April.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Kirkedepartementet, hvori med Hensyn til Spørgsmaalet om vedk. Sognepræsts Forpligtelse til fremdeles at respektere et af en Fattigkreds i 1891 nedlagt Forbud mod, at en af Fattigvæsenet understøttet Person indgik Ægteskab, meddeles, at, da Forbudet som bemærket i Kirkedepts. Skrivelse af 24de November 1891 til Trondhjems Stiftsdirektion (indt. i Lovt.) fra Begyndelsen af maa anses som ugyldigt, og da det derhos ikke senere er lovlig forfulgt, kan Sognepræsten ikke have nogensomhelst Forpligtelse til at respektere Forbudet. 14 April.

15 April. **Lov** angaaende Forandring i Betingelserne for Udnævnelse til Stiftamtmand m. m.*)[1]).

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 10de April dette Aar, saalydende:

De nu gjældende Lovbestemmelser[2]) skal ikke være til Hinder for, at Kongen til Stiftamtmænd, Amtmænd og Borgermestere, hvem der ikke er tillagt dømmende Myndighed[3]), kan udnævne Mænd uden juridisk Embedsexamen.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

[1]) Se Indst. O No. 7 for 1893 og Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 21—42 og i Lth. S. 2—14.

[2]) Fundats 28 Juli 1824 § 39 jfr. Fdn. 10 Febr. 1736 og Fund. 7 Mai 1788.

[3]) Se m. H. t. Borgermesteren i Drammen Res. 26 April 1862 jfr. L. ang. Skiftevæs. i Byer med særsk. Magistr. 22 Mai 1869.

15 April. **Kongelig Resolution****), hvorved Approbation i Henhold til § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 og § 5 i Bygningsloven af 19de Mai 1860 meddeles paa den af Kjøbstaden Porsgrunds Kommunebestyrelse under 12te Januar 1893 fattede Beslutning om nye almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Kjøbstaden.

15 April. **Kongelig Resolution****), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kommunebestyrelsen for Diestad Herred i Nedenes Amt under 13de Marts 1893 fattede Beslutning om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet.

15 April. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At der tillades oprettet et Apothek paa Stjørdalshalsen i Nedre Stjørdalens Herred i Nordre Trondhjems Amt.
2. At der for dette Apotheks Vedkommende skal gjøres til Betingelse, at Apotheket under Bevillingens Fortabelse skal være bragt i fuldstændig Stand inden et Aar efter dens Udfærdigelse, og at den vordende Apotheker ansættes paa de ved Kongelig Resolution af 10de December 1850, Love om Apothekerbevillinger af 25de Februar 1860 og 6te Juni 1877 samt Kongelig Resolution af 17de Oktober 1891 bestemte Vilkaar

*) Bekjendtgj. 20 April i Lovt. 1ste Afd. No. 18.

**) — „ — = — — „ —, hvor Forskrifterne er indtagne.

og videre med Forpligtelse til at erlægge en aarlig Afgift til et praktisk-farmaceutisk Institut i Kristiania, hvilken Afgift, der bliver at beregne fra den Dag, Apotheket aabnes til Afbenyttelse, og at udrede kvartalsvis, indtil videre fastsættes til 50 Kroner. 15 April.

Kongelig Resolution, hvorved den af Storthinget under 23de Marts 1893 fattede Beslutning angaaende Bevilgning af Gager m. v. til 2 Postmestere i Værdalen og Harstad[1]) befales tagen tilfølge. 15 April.

[1]) Se Sth. Prp. No. 23 og Indst. S No. 67 for 1893. Ved Storthingets Beslutning er der bevilget:
for Postmesteren i Værdalen Gage Kr. 1,200.00, Kontorholdsgodtgjørelse Kr. 300.00
for — i Harstad — „ 1,200.00, — „ 300.00
mod at de tidligere Postaabnerlønninger Kr. 800.00 og Kr. 1000.00 bortfalder.
Endvidere er der tilstaaet hver af disse Postmestere Alderstillæg Kr. 100.00 efter hvert femte Aars Tjeneste, indtil et samlet Beløb af Kr. 1,500.00 og forøvrigt paa Betingelse, at Kontorholdsgodtgjørelsen undergives Revision af Storthinget, første Gang i 1895.

Kongelig Resolution, hvorved bl. a. er bestemt, at Sanitetskorpsets 3 Landværnskompagnier overensstemmende med den nye Hærorganisationsplan bliver at opsætte. 15 April.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa de af Biskop Carl Peter Parelius Essendrop den 20de Marts 1893 udfærdigede Statuter for „Biskop Essendrops Legat" til Bedste — efter nogle nærmere betegnede Personers Død — for trængende, faderløse, ugifte Døtre af Geistlige i Kristiania Stift. 15 April.

Høieste Resolution, hvorved den af Forstanderskabet for Kristiansands Sparebank i Møde den 29de Oktober 1891 samt 8de September og 29de December 1892 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre, ved Høieste Resolutioner af 3die December 1872 og 10de August 1878 stadfæstede Plan. 15 April.

Høieste Resolution, hvorved den af Forstanderskabet for Rødenes Præstegjelds Sparebank seneste i Møde den 25de Marts 1893 vedtagne nye Plan for „Rødenes Sparebank" stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre, ved Kongelig Resolution af 21de Februar 1887 stadfæstede Plan. 15 April.

Høieste Resolution, hvorved den af Forstanderskabet for Bjelland og Grindums Sparebank i Møder den 16de Juni og 18de November 1890 samt 21 Marts 1893 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre, ved høieste Resolution af 27de April 1864 stadfæstede Plan. 15 April.

15 April. **Høieste Resolution**, hvorved den af Forstanderskabet for Attraa og Mæls Sognes Sparebank seneſt i Møde den 23de Marts 1893 vedtagne nye Plan for Banken ſtadfæſtes ſom trædende iſtedetfor Bankens ældre ved høieſte Reſolution af 26de Juni 1858 ſtadfæſtede Plan.

15 April. **Høiſte Reſolution**, hvorved den af Forſtanderſkabet for Tjømø Sparebank ſeneſt i Møde den 21de Februar 1893 vedtagne nye Plan for Banken ſtadfæſtes ſom trædende iſtedetfor Bankens ældre, ved høieſte Reſolution af 4de April 1857 ſtadfæſtede Plan.

15 April. **Høieſte Reſolution,** hvorved den af Forſtanderſkabet for Brønnø Sparebank i Møder den 15de September 1890 og 29de December 1892 vedtagne nye Plan for Banken ſtadfæſtes ſom trædende iſtedetfor Bankens ældre ved høieſte Reſolution af 17de Marts 1860 ſtadfæſtede Plan.

15 April. **Skrivelſe** fra Kirkedepartementet til Amtmanden i Liſter og Mandals Amt, hvori paa Foranledning meddeles, at Departementet, der — ſom tidligere udtalt — ikke antager, at der er Adgang til at paalægge udenbygdsboende Eiere af matrikuleret Eiendom inden Herredet at udrede Lægdshold, heller ikke antager, at det lovmedholdig kan paalægges dem iſtedetfor Lægdshold in natura at betale dets Værdi i Penge efter den af Herredsſtyrelſen faſtſatte Taxt pr. Lægdsdag.

15 April. **Cirkulære** fra Indredepartementet, Poſtſtyrelſen (No. 10 for 1893), hvorved bl. a. meddeles følgende:

I. Under Henvisning til Cirk. af 13de Juli 1892 II meddeles, at Brevkort nu kan ſendes til Bechuanaland (Syd-Afrika) gjennem det britiſke Poſtvæſen.

IV. Under Henvisning til Cirk. af 9de Juni 1892 I D 47 meddeles, at Beſtemmelſerne i Poſtpakkekonventionens Art. 10 om Tilbageſendelſe og Adreſſeforandring ogſaa kommer til Anvendelſe i Forbindelſen med Uruguay.

VII. Fra 1ſte April 1893 og indtil videre bliver der efter Departementets Beſtemmelſe underholdt følgende Poſtaabnerier:

1. Aadland paa Dampſkibsanløbsſtedet af ſamme Navn i Os Herred, Nordhordlands Fogderi, Søndre Bergenhus Amt, Bergens Poſtdiſtrikt, for den Poſt, der kan blive befordret til og fra Stedet med Dampſkib eller, naar Dampſkibene paa Grund af Ishindringer ikke gaar tilſtrækkeligt langt ind i Samnangerfjorden, ved Befordreren mellem Samnangers og Trengereids Poſtaabnerier.
2. Alenfit paa Dampſkibsanløbsſtedet Vallevik i Seims Sogn,

Alversunds Herred, Nordhordlands Fogderi, Søndre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt. 15 April.

3. Rekdal paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Vestnes Herred, Romsdals Fogderi og Amt, Molde Postdistrikt.

Staleims Postaabneri underholdes hele Aaret.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Nordre Trondhjems Amt, hvori udtales, at den rette Fremgangsmaade ved Indtægtsansættelsen, hvor en Person driver flere Erhvervsgrene, der falder ind under Bestemmelsen i den kommunale Landskatteloves § 42, 3die Passus, antages at være den, at Gjennemsnitsindtægten for det Antal Aar, hvortil Ligningskommissionen har besluttet at tage Hensyn, udfindes særskilt for hver enkelt Erhvervsgren. Skulde herunder det antagelig forholdsvis sjeldne Tilfælde indtræffe, at en Erhvervsgren viser sig gjennemsnitlig kun at have givet Tab, antages dette til Udfindelse af den Skattepligtiges samlede Indtægt for det enkelte Aar at maatte blive at fradrage Overskuddet paa andre Erhvervsgrene. 17 April.

Skrivelse fra Indredepartementet til Amtmanden i Jarlsberg og Larviks Amt, foranlediget ved Forestilling fra en Privatmand, hvori udbedes Departementets Udtalelse om, hvorledes et af ham indgivet Andragende til Kommunebestyrelsen kan blive behandlet, uagtet to af Formandskabets fire Medlemmer er inhabile til at deltage i Sagens Behandling, og Kommunebestyrelsen saaledes ikke kan blive lovlig sammensat. 18 April.

Amtmanden havde anvist den Udvei at afholde Valg paa to midlertidige Formænd til at fungere ved Behandlingen af vedkommende Sag.

Departementet meddeler i denne Anledning, at Formandskabsloven ikke indeholder nogen Bestemmelse om, hvorledes der i et Tilfælde som det omhandlede skal forholdes, hvorfor det antager, at Sagen ikke kan tages under Behandling, forinden Formandskabet ved nye Valg er bleven sammensat saaledes, at det kommer til at bestaa af et tilstrækkeligt Antal habile Medlemmer.

Cirkulære fra Justitsdepartementet til Amtmændene: 20 April.

Til Departementet er indkommet flere Forespørgsler angaaende Forligelseskommissærernes Pligter og Rettigheder med Hensyn til Udfærdigelse af, Paategning paa og Bekræftelse af de efter Lov af 4de Juni 1892 til Forkyndelsen fornødne Gjenparter af Kaldsseddler m. V.[1])

I Anledning heraf finder Departementet at burde meddele, at man antager, at en Forligelseskommissær, der foruden Kaldsseddelen udfærdiger de for sammes Forkyndelse fornødne Gjenparter, ikke derved bliver berettiget til at beregne Gebyr for mere end

[1]) Se ogsaa Skr. 8 Mai 1893.

20 April. én Kaldsseddel. Saafremt Forligelseskommissærerne overhovedet vil befatte sig med Udfærdigelsen af deslige Gjenparter — hvortil de efter Departementets Mening ikke har nogen Forpligtelse —, maa det derfor enten ske uden Betaling, eller der maa for Tilfældet med Klageren være truffet Aftale om Godtgjørelsens Størrelse.

Paa samme Maade maa Forholdet ogsaa være at anskue, naar der spørges om at forsyne medfølgende Gjenpart af skriftlig Klage med Kopi af Indkaldelsespaategningen, i hvilken Henseende dog maa bemærkes, at, da det hermed forbundne Arbeide som Regel vil være ganske ubetydeligt, vil der efter Omstændighederne være Opfordring for Forligelseskommissærerne til uden særskilt Godtgjørelse at besørge dette. Er dette ikke skeet, og Klageren heller ikke selv har sørget for, at Gjenparten bliver forsynet med Afskrift af Forkyndelsespaategningen, maa vedkommende Stevnevidne for at besørge dette være berettiget til at oppebære den sædvanlige Betaling for 1 Arks Udskrifter (Kr. 0,67)

Ogsaa med Hensyn til Bekræftning paa de en skriftlig Klage medfølgende Gjenparter eller Udfærdigelse af manglende Gjenparter ved saadanne Klager antages Forligelseskommissærerne ingen Forpligtelse at have, ligesom de paa den anden Side heller ikke antages berettigede til herfor at beregne Gebyr som for Atteſt eller Udskrift (Forligelseslovens § 80, fjerde og sjette Punktum). Meddeles i noget Tilfælde Bekræftning eller Gjenpart, maa derfor ogsaa her, hvor det ikke sker gratis, særskilt Aftale være truffet med Klageren om Godtgjørelsen.

Sluttelig bemærkes, at, naar Udskrift af Forligelseskommissionens Protokol paa Begjæring meddeles nogen, bør der ikke uden udtrykkeligt Forlangende meddeles mere end én Udskrift, idet Rekvirenten, naar flere Exemplarer tiltrænges af Hensyn til Forkyndelsen, vil slippe billigere ved selv eller ved et Stevnevidne at tage de fornødne Gjenparter af Udskriften. Leveres paa Forlangende flere end én Udskrift, bliver særskilt Gebyr at beregne for hver enkelt.

Med foranstaaende bedes Forligelseskommissionerne og Hovedstevnevidnerne gjort bekjendt. — — —

21 April. **Kongelig Kundgjørelse,** angaaende Afgift til Statskassen af stemplet Papir og Stempelmærker i Budgetaaret fra 1ste Juli 1893 til 30te Juni 1894*) [1]).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: Saasom Storthinget under 13de April d. A. har fattet Beslutning angaaende

[1]) Se Sth. Prp. No. 11 og Indst. S No. 86 for 1893.

*) Bekjendtgj. 25 April i Lovt. 1ste Afd. No. 19.

Afgift til Statskassen af stemplet Papir og Stempelmærker i Budgetaaret fra 1ste Juli 1893 til 30te Juni 1894, hvorefter denne Afgift bliver at erlægge efter den for indeværende Budgetaar gjældende Tarif [1]). 21 April.

Saa ville Vi herved naadigst befale denne Beslutning bragt i Udøvelse.

[1]) Enslydende med den tidligere gjældende, i Lovtid. for 1886 S. 444—447 indtagne.

Kongelig Resolution*), hvorved 21 April.

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Fet Herred, Akershus Amt, under 8de April 1892 og 21de Marts 1893 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. de Kongelige Resolutioner af 25de Februar 1860, 3die Mai 1873 og 11te Marts 1884, ved hvilke Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. v. blev gjorte gjældende for Fet Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

Kongelig Resolution**), hvorved Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse samt om offentlige til Dans, Kortspil eller anden Lystighed foranstaltede Samlingers Ophør til et bestemt Klokkeslet om Aftenen, hvilke Bestemmelser ved kongelig Resolution af 22de Juni 1863 blev gjorte gjældende for endel til Hafslunds Brug henhørende Eiendomme i Skjeberg Præstegjeld, Smaalenenes Amt, for Fremtiden gjøres gjældende for hele Skjeberg Herred. 21 April.

Kongelig Resolution***), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kommunebestyrelsen for Nissedals Herred i Bratsberg Amt under 31te Januar 1893 fattede Beslutning om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet. 21 April.

Kongelig Resolution***), hvorved Approbation i Henhold til § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa de af Kommunebestyrelsen for Ladestedet Kopervik i Stavanger Amt under 17de Oktober 1892 og 7de Marts 21 April.

*) Bekjendtgj. 25 April i Lovt. 1ste Afd. No. 19, hvor Vedtægterne er indtagne.
**) Bekjendtgj. 25 April i Lovt. 1ste Afd. No. 19.
***) — = = = — = — —=—, hvor Forskrifterne er indtagne.

21 April. 1893 fattede Beslutninger om nye almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Ladestedet.

21 April. **Kongelig Resolution** *), hvorved i Medhold af Lov om Fredning af Laks og Sørret m. v. af 20de Juni 1891 § 19 fastsættes, at Bestemmelserne i nævnte Lovs §§ 12—16 indtil videre bliver gjældende for efternævnte Dele af Bolstadfjorden i Søndre Bergenhus Amt:

a. Den indre Strækning, begrændset i Øst af en ret Linje fra den ydre østlige Pynt af Strømshovedet ved Bolstadstrømmens nordøstre Side over til den modsatte Bred paa Strømmens sydvestre Side til en fast Fjeldpynt beliggende østenfor den der opførte Landgangsbrygge, samt begrændset i Vest af en ret Linje gaaende ud paa nordre Side fra et fast Punkt ved Land og skjærende det yderste Punkt af Høimaalegranden samt videre ret over Strømmen til det paa den modsatte Bred beliggende lille Hus ved Stenbruddet nær Stranden.

b. Den ydre Strækning, begrændset i Øst af en ret Linje, gaaende ud paa nordre Side fra det saakaldte Vekebergs yderste Pynt til den modsatte søndre Side til et fast Punkt ved Kjeskolmen samt begrændset i Vest af en ret Linje, gaaende ud paa nordre Side fra det østenfor Hellen ved Paradis fremstikkende Næs til den modsatte søndre Side af Fjorden til den vestenfor Stenbruddet beliggende første jordfaste i Søen fremspringende større Sten.

21 April. **Kongelig Resolution,** hvorved er bestemt:

1. Fra 1ste Januar 1894 at regne skal Dale Annexsogn i Ytre Holmedal Præstegjeld under Søndfjords Provsti i Bergens Stift overgaa til Hovedsogn i det nævnte Præstegjeld istedetfor det nuværende Holmedal Hovedsogn.
2. Fra samme Tid bliver Gudstjenesterne paa første Dag af de store Høitider at afholde vexelvis i Dale og Holmedals Kirker.

21 April. **Kongelig Resolution,**[1]) hvorved bl. a. er bestemt:

Fra 1ste Juli 1893 at regne bliver der i Moss Præstegjeld under Vestre Borgesysel Provsti i Kristiania Stift at ansætte en residerende Kapellan, der — foruden en Offerdag aarlig i Høsttiden samt Indtægten af det ene Halvaars Konfirmander — tillægges i aarlig Løn af Sognepræsten Kr. 800.00, der udredes fjerdingaarsvis, og Kr. 1440.00 aarlig som Lønsbidrag og Husleiegodtgjørelse af Moss By og Herreds Kommunekasser.

[1]) Vedk. Regjeringsforedrag er indtaget i Depts.tid. No. 23 for 1893.

*) Bekjendtgj. 25 April i Lovt. 1ste Afd. No. 19.

Kongelig Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det ved gjensidigt Testament af 30te November 1889 oprettede „Rasmus Holmsens og Ida Elisa Holmsens, født Heyerdahls, Legat til Fordel for trængende Enker, Enkemænd og ugifte Fruentimmer" samt paa de for dette Legat den 27de Marts 1893 udfærdigede Statuter, dog saaledes, at der til disses § 4 Litr. a. føies Ordene „jfr. Litr. b. in fine" og til samme §'s Litr. b. „hvad der ogsaa bør befølges for de i Litr. a nævnte Personers Vedkommende." 21 April.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 21 April.

1. At den af Storthinget under 6te April sidstleden fattede Beslutning[1]):

   „Som aarligt Bidrag af Statskassen til Aflønning af en midlertidig Politiassistent i Kristiansund bevilges Kr. 1200.00 indtil Videre, paa Betingelse af, at Kristiansunds Kommune dertil yder et aarligt Bidrag af Kr. 400.00"

   befales taget tilfølge.
2. At Approbation meddeles paa den af Kristiansunds Kommunebestyrelse under 3die Oktober 1892 fattede Beslutning om Bevilgning af Kommunekassen af en Fjerdedel af Lønnen til en midlertidig Politiassistent for Byen.
3. At den midlertidige Politiassistent bliver at beskikke af Justits- og Politi-Departementet.

[1]) Se Sth. Prp. No. 8 og Indst. S No. 76 for 1893.

Kongelig Resolution, hvorved befales tagen tilfølge den af Storthinget under 6te April 1893 fattede Beslutning[1]): 21 April.

„Til Kragerø Politimesterembede bevilges aarlig fra 1ste Juli 1892 og indtil Videre:

a. Lønstillæg Kr. 400.00.
b. Kontorholdsgodtgjørelse Kr. 500.00, mod at der med Sportlerne af de Embedet underlagte Magistrats- og Raadstuskriver-Forretninger bliver at forholde overensstemmende med Lov om en forandret Lønningsmaade for visse civile Embeder af 14de Mai 1872 og saaledes, at Kontorholdsgodtgjørelsen undergives Storthingets Revision 1894."

[1]) Se Sth. Prp. No. 8 og Indst. S No. 76 for 1893 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 539.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 21 April.

1. At de Zahlkassen nu paahvilende egentlige Kasseforretninger fra 15de Juni d. A. eller det nærmeste Tidspunkt derefter, hvortil det bekvemmelig kan ske, henlægges til Norges Bank[1]), og at Forholdet mellem Banken

[1]) Jfr. L. om Norges Bank 23 April 1892 § 19. Se derhos Cirk. 1 Mai 1893 og det der Citerede.

21 April. og Finants- og Told-Departementet ordnes i det Væsentlige i Overensstemmelse med, hvad der i det til Grund for Resolutionen liggende underdanigste Foredrag[1]) er foreslaaet.

2. At det fra samme Tidspunkt paalægges Norges Bank ved dens Afdeling i Kristiania at besørge den Statskassen paahvilende Ind- og Udveksling af Skillemynt sammesteds[2]).

3. At det ved kongelig Resolution af 12te August 1862 (kfr. kgl. Resolution af 25de April 1874) oprettede Zahlkassererembede ophæves fra den Tid ovennævnte Ordning træder i Kraft.

[1]) Vedk. Regjeringsforedrag er indtaget i Depts.tid. No. 20 for 1893.
[2]) Jfr. Ref. 27 Juni 1893.

21 April. **Kongelig Resolution,** hvorved er bestemt:

1. At en Toldkontrollørpost i Trondhjems Tolddistrikt befales inddraget fra den Tid, da Toldkontrollør Andersen fratræder sin Post som Toldkontrollør, mod at der fra samme Tid oprettes en Toldassistentpost i samme Tolddistrikt med Aflønning overensstemmende med de ved kongelig Resolution af 21de August 1889 fastsatte Lønningsbestemmelser.

2. At Lønning for denne Post bliver at opføre paa de Gagelister, der bliver at forelægge for Storthinget i 1894.

21 April. **Kongelig Resolution**, hvorved den af Forstanderskabet for Gjerstad Herreds Sparebank i Møde den 18de Marts 1893 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved høieste Resolution af 11te Januar 1884 stadfæstede Plan.

21 April. **Kongelig Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa den af Forstanderskabet for Søndre Undals Sparebank i Møde den 20de December 1892 vedtagne Forandring af § 8 i Bankens ved høieste Resolution af 12te September 1890 stadfæstede Plan.

21 April. **Kongelig Resolution,** hvorved den af Forstanderskabet for Drammens Sparebank i Møder den 26de Juni 1891 og 23de Marts 1893 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved høieste Resolutioner af 25de April 1876, 13de Juni 1882 og 7de Mai 1886 stadfæstede Plan.

21 April. **Kongelig Resolution,** hvorved den af Forstanderskabet for Namsos Sparebank i Møder den 27de April 1891, 1ste Februar 1892 og 31te Januar 1893 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved høieste Resolution af 20de Mai 1865 stadfæstede Plan.

Kongelig Resolution, hvorved den af Storthinget under 7de April 1893 fattede Beslutning angaaende Lønnings- og Kvarterreglement for Marinen for Tidsrummet fra 1ste Juli 1893 til 30te Juni 1894[1]) befales tagen tilfølge. 21 April.

[1]) Se Sth. Prp. No. 18 og Indst. S No. 90 for 1893. Reglementet er saalydende:

Reglement

for Lønnings- og Kvarterpenge for Marinens faste Mandskaber, for de udskrevne Mandskaber og for Distriktsføtropperne samt for Kvartergodtgjørelse m. m. for Marinens Officerer, gjældende for Budgetterminen 1893—94.

A. Lønning tillands.

1. Det somilitære Korps.

Underofficerer.	Maanedlig Lønning.
Assistenter	Kr. 170.00
Overkanonerer, Høibaadsmænd, Overminører	„ 125.00
Kanonerer, Baadsmænd og Minører	„ 105.00
Underkanonerer, Baadsmandsmather og Underminører	„ 95.00
Sergeanter	„ 105.00
Musikpersonalet.	
Musikinstruktøren	„ 145.00
Musikunderofficerer	„ 95.00
Musikanter af 1ste Klasse	„ 30.00
— „ 2den —	„ 25.00
Musikelever	„ 15.00
Menige Mandskaber.	
Konstabler af 1ste Klasse	„ 30.00
— „ 2den —	„ 25.00
— „ 3die —	„ 15.00

Anm. a. Underofficerer, herunder medregnet Musikinstruktøren og Musikunderofficererne, bekoster selv sin Mundering overensstemmende med Munderingsreglementet; Godtgjørelsen herfor saavelsom for Kost er indbefattet i ovenstaaende Aflønning.

b. Underofficerer, herunder medregnet Musikinstruktøren og Musikunderofficererne, tilstaaes et Alderstillæg efter 5 og 10 Aars Tjeneste som Underofficer, hver Gang et aarligt Beløb af Kr. 120.00.

Konstabler og Musikanter tilstaaes ved Rekapitulation efter Tjenestetid, ifølge Planen for Somilitære Korps, en Forhøielse i Lønningen maanedlig: 1ste Gang Kr. 5.00 og 2den Gang Kr. 10.00.

c. Mandskaber, der anhverves, erholder ved Antagelsen Kr. 32.00 til Beklædningspenge.

d. Overensstemmende med Planen for Somilitære Korps skal den Halvdel af permitterede Mandskabers Løn, der indeholdes ved Permission paa længere Tid end 3 Maaneder, tilfalde Sokvæsthuskassen.

21 April.

e. Torpedounderofficerer, der stationeres ved Torpedodetachementer udenfor Hovedstationen, kan paa Tjenestgjøringsstedet anvises fri Bolig, uden at noget derfor asdrages i deres Lønning.

f. Konstabler og Musikelever erholder frit Kvarter, Brænde, Belysning og Kost, eller forsaavidt der ikke haves Anledning til at tilstaa dem saadant, som Godtgjørelse herfor hver Kr. 1.15 daglig. Samme Godtgjørelse tilstaaes ogsaa menige Musikanter. Ligeledes tilstaaes hver af de menige Mandskaber Mundering (Beklædning), beregnet til Kr. 10.00 om Maaneden, hvilket Beløb anvendes i Overensstemmelse med det til enhver Tid gjældende Munderingsreglement, idet Beklædningen bliver at reglementere saaledes, at dens Kostende ikke kommer til at overstige Kr. 10.00 om Maaneden i Gjennemsnit. Ved Udtrædelsen af Tjenesten beholder Mandskabet Klæder af de saaledes anskaffede til et saa stort Beløb, som paa den Tid er optjent i Munderingspenge.

g. De til Regnskabsførere ved Kasernen, Skolerne, Exercerhuset og Exercerskibet samt Torpedodetachementet paa Oscarsborg beordrede Underofficerer erholder herfor et Tillæg af Kr. 8.00 maanedlig. De til Regnskabsførere ved Takkelloftet, Bradbænken og Torpedovæsenet beordrede Underofficerer erholder herfor et Tillæg af Kr. 12.00 maanedlig. De til Bevogtning og Regnskabsførelse ombord i Skibe, der oplægges i halv- eller heludrustet Tilstand, beordrede Underofficerer erholder herfor et Tillæg af Kr. 16.00 maanedlig.

h. Underofficerer, herunder medregnet Musikinstruktøren og Musikunderofficererne, Konstabler og Musikanter af 1ste Klasse skal indskyde Kr. 4.00 maanedlig i den for Statens Bestillingsmænd oprettede Pensionskasse.

i. Underofficerer og menige Mandskaber, der beordres til Besigtelsesforretninger, Modtagelse af Materialier, Kontorarbeide eller andet Arbeide ved Verfterne, hvortil extraordinær Hjælp eller Kyndighed udkræves, tilkommer ikke herfor nogen Dagløn eller Timepenge, og gjælder dette uden Hensyn til nogen bestemt Arbeidstid.

2. Haandværkskorpset.	Maanedlig Lønning.	Dagløn.
Maskinmestre	Kr. 200.00	Kr. —
Overmaskinister	„ 135.00	„ —
Maskinister	„ 105.00	„ —
Undermaskinister	„ 95.00	„ —
Vaabenhaandværkere af 1ste Klasse	„ 125.00	„ —
— „ 2den —	„ 105.00	„ —
— „ 3die —	„ 95.00	„ —
Fyrværkere	„ 120.00	„ —
Sergeanter	„ 110.00	„ —
Overtømmermænd	„ 120.00	„ —
Tømmermænd af 1ste Klasse	„ 75.00	„ 1.00
— „ 2den —	„ 70.00	„ 0.80
— „ 3die —	„ 65.00	„ 0.75
Maskinist- og Vaabenhaandværkselever	„ 50.00	„ —
Fyrbødere af 1ste Klasse	„ 75.00	„ 1.00
— „ 2den —	„ 70.00	„ 0.80

Anm. a. Maskinmestre, Overmaskinister, Vaabenhaandværkere af 1ste Klasse, Fyrværkere og Overtømmermænd tilstaaes et Alderstillæg efter 5 og 10 Aars Tjeneste i Stillingen, hver Gang et aarligt Beløb af Kr. 180.00. Sergeanter, Maskinister og Undermaskinister samt

Vaabenhaandværkere af 2den og 3die Klasse tilstaaes et Alders- 21 April.
tillæg efter 5 og 10 Aars Tjeneste som Underofficer, hver Gang et aarligt Beløb af Kr. 120.00.

b. Elever, der arbeider ved det mekaniske Værksted eller Artilleriværkstedet, erholder, foruden ovenstaaende Lønning, en efter deres Dygtighed afpasset Dagløn, der afholdes af vedkommende Arbeides Konto.

c. I Lønningen er indbefattet Kvarterpenge samt Godtgjørelse for Kost og Mundering overensstemmende med Munderingsreglementet. Munderingens Kostende ved Munderingsværkstedet indeholdes i Lønningen af vedkommende Kompagnichef. Dog kan til Underofficererne fra Depotet udlaanes Sabler med Gehæng, mod at de ved Tilbageleverelsen betaler en forholdsmæssig Slidningsprocent for Brugen af disse Sager.

d. Mandskaber, hvis Aflønning for en Del bestaar i Dagløn, tilkommer — efter de af vedkommende Regjeringsdepartement bestemte Regler — for Arbeide udenfor den regelmæssige Arbeidstid Dagløn for fuldt Dagsarbeide, men ellers Timepenge.

e. Lønninger for Lærlinger, naar det findes fornødent at antage saadanne, bestemmes for Tilfældet af vedkommende Regjeringsdepartement.

f. Samtlige Mandskaber — Elever og Lærlinger dog undtagne — skal indskyde Kr. 4.00 maanedlig i den for Statens Bestillingsmænd oprettede Pensionskasse.

g. Overensstemmende med Planen for Haandværkskorpset skal den Halvdel af permitterede Mandskabers faste Maanedsløn, der indeholdes ved Permission paa længere Tid end 3 Maaneder, tilfalde Sokvæsthuskassen.

3. Sanitetskorpset.

	Maanedlig Lønning.
Sanitetsassistent	Kr. 170.00
Sanitetsunderofficer af 1ste Klasse	„ 95.00
Do. „ 2den —	„ 50.00
Sanitetskonstabel	„ 30.00

Anm. a. De faste Sanitetsunderofficerer bekoster selv sin Mundering overensstemmende med Munderingsreglementet; Godtgjørelsen herfor saavelsom for Kost er indbefattet i ovenstaaende Aflønning.

b. De faste Sanitetsunderofficerer tilstaaes et Alderstillæg efter 5, 10 og 15 Aars Tjeneste som Underofficer, hver Gang et aarligt Beløb af Kr. 120.00.

c. Ved Permission paa længere Tid end 3 Maaneder tilfalder Halvdelen af det permitterede Mandskabs Løn Sokvæsthuskassen.

d. Sanitetsunderofficerer af 2den Klasse og Sanitetskonstabler erholder frit Kvarter, Brænde, Belysning og Kost, eller forsaavidt der ikke haves Anledning til at tilstaa dem saadant, som Godtgjørelse herfor hver Kr. 1.15 daglig. Ligeledes tilstaaes hver af dem Mundering (Beklædning), beregnet til Kr. 10.00 om Maaneden, hvilket Beløb anvendes i Overensstemmelse med det til enhver Tid gjældende Munderingsreglement, idet Beklædningen bliver at reglementere saaledes, at dens Kostende ikke kommer til at overstige Kr. 10.00 om Maaneden i Gjennemsnit. Ved Udtrædelsen af Tjenesten beholder Mandskabet Klæder af de saaledes anskaffede til et saa stort Beløb, som paa den Tid er optjent i Munderingspenge.

21 April.

e. Sanitetsassistenten er Forvalter ved Sanitetsdepotet og Økonom ved Sygehuset samt udfører Sergeanttjenesten ved Sanitetskorpset. Han erholder herfor fri Bolig, Lys og Brænde.

f. De faste Sanitetsunderofficerer skal indskyde Kr. 4,00 maanedlig i den for Statens Bestillingsmænd oprettede Pensionskasse.

g. Sanitetsunderofficerer og Sanitetskonstabler, der beordres til Besigtelsesforretninger, Modtagelse af Materialier, Kontorarbeide eller andet Arbeide ved Værfterne, hvortil extraordinær Hjælp eller Kyndighed udkræves, tilkommer ikke herfor nogen Dagløn eller Timepenge, og gjælder dette uden Hensyn til nogen bestemt Arbeidstid.

4. Vedkommende alle 3 Korpser.

Anm. a. De ved Marinens Korpser tjenestgjørende Sergeanter erholder fri Belysning og frit Brænde til det Kvarter, der anvises dem, eller i Afsavn heraf en Pengegodtgjørelse af Kr. 8,00 maanedlig; naar ikke frit Kvarter kan anvises dem, tilstaaes Kvarterpenge efter Kr. 12,00 maanedlig.

b. Naar en Mand sættes til at forrette et vanskeligere Arbeide, end det efter hans Stilling ordentligvis kan ventes eller fordres af ham, og han fyldestgjør denne Tjeneste, da lønnes han efter den Charge, han gjør Tjeneste for.

c. Underofficerer og Mandskaber af Somilitære Korps, Haandværkskorpset og Sanitetskorpset tilstaaes i Sygdomstilfælde fri Lægehjælp og Medikamenter, saavel for dem selv og deres Koner som for deres Børn, der er under 18 Aar gamle og er i Huset hos Forældrene; hvor Sygehus haves, kan de der indlægges og nyde fri Forpleining, i hvilket Tilfælde Gifte og Enkemænd med Børn herfor afkortes i Lønning Kr. 0,40, Ugifte og Enkemænd uden Børn Kr. 0,80 daglig.

d. I Karljohansværn erholder de faste Mandskabers Børn fri Undervisning i de for dette Øiemed oprettede offentlige Skoler.

e. Ved Dødsfald tilstaaes Mandskaberne fri Jord paa Marinefondets Bekostning.

f. Paa befalede Reiser inden Rigets Grænser tilstaaes Underofficerer og menige Mandskaber foruden Lønning tillands følgende Tillæg som Diætgodtgjørelse pr. Døgn:

1. Maskinmestre . . . . . Kr. 4,00
2. Assistenter, Sanitetsassistenten, Sergeanter, Musikinstruktøren, Overkanonerer, Høibaadsmænd, Overminører, Overmaskinister, Overtømmermænd samt Fyrværkere med over 5 Aars Tjenestetid . . . . „ 3,20
3. Kanonerer, Baadsmænd og Minører, Vaabenhaandværkere, Maskinister og Undermaskinister, Overtømmermænd og Fyrværkere med under 5 Aars Tjenestetid, Underkanonerer, Baadsmandsmathør og Underminører, Musikunderofficerer og Sanitetsunderofficerer af 1ste og 2den Klasse . . . . . „ 2,00
4. Menige . . . . . „ 1,50

Ved Beregningen af Diætgodtgjørelsen kommer Bestemmelserne i Lov af 3die Juni 1874 angaaende offentlige Tjenestemænds Skyds- og Diætgodtgjørelse, dens §§ 22, 23 og 24, eller tilsvarende Bestemmelser i en eventuel ny Lov om Skyds- og Diætgodtgjørelse til Anvendelse.

g. Naar Menige paa befalede Reiser ikke befordres frit efter Foranstaltning af det Offentlige, erholder de Skydsgodtgjørelse, der bliver at beregne efter gjældende Lov om Skyds- og Diætgodtgjørelse som for laveste Klasse bestemt.

Ved Beregning af Skydsgodtgjørelsen kommer de almindelige 21 April.
Regler angaaende saadan Godtgjørelse i gjældende Lov om Skyds- og Diætgodtgjørelse til Anvendelse.

h. Under Tjenstgjøring ilaud udenfor anvist Station, men indenfor Rigets Grænser tilstaaes der Underofficerer og Menige foruden Lønning tillands tillige Diætgodtgjørelse i de første 5 Maaneder af deres Fravær, hvilken Diætgodtgjørelse i den første Maaned udbetales med det fulde for vedkommende Charge under f bestemte Diætbeløb og i de paafølgende 4 Maaneder med tre Fjerdedele af samme for Gifte og Enkemænd med Børn og med tre Ottendedele for Ugifte og Enkemænd uden Børn.

i. Naar Underofficerer eller Menige beordres til Tjeneste ved et af Marinens mindre Værfter eller et Torpedodetachement, bliver Diætgodtgjørelsen kun at beregne for Reisedagene, saafremt der for Tjenesten er reguleret fast Tillæg eller andet Emolument. I modsat Fald tilstaaes vedkommende Diætgodtgjørelse ogsaa for de Dage, Tjenesten varer, dog ikke længere end til og med den 15de Dag.

B. Lønning tilsøs.

1. Det somilitære Korps.

Underofficerer.	Maanedlig Lønning.
Assistenter	Kr. 170,00
Overkanonerer, Hoibaadsmænd og Overminører	„ 125,00
Kanonerer, Baadsmænd og Minører	„ 105,00
Underkanonerer, Baadsmandsmather og Underminører	„ 95,00
Musikpersonalet.	
Musikunderofficerer	„ 95,00
Musikanter af 1ste Klasse	„ 30,00
— = 2den —	„ 25,00
Musikelever	„ 15,00
Menige Mandskaber.	
Konstabler af 1ste Klasse	Kr. 30,00
— = 2den —	„ 25,00
— = 3die —	„ 15,00

Anm. a. Hver Mand erholder desuden en Portion Skibskost. Assistenter, Overkanonerer, Hoibaadsmænd og Overminører erholder derhos hvert et Sotillæg af Kr. 0,80 daglig, Kanonerer, Baadsmænd, Minører og Underminører samt Underkanonerer, Baadsmandsmather og Musikunderofficerer hver et Tillæg af Kr. 0,60 daglig.

b. Konstabler af 1ste Klasse, der forretter Tjeneste som Underkanonersmather eller Kvartermestre, tilstaaes herfor et Tillæg af Kr. 20,00 maanedlig.

c. Mandskaber, der ombord forretter som Kokke, tilstaaes et Tillæg af Kr. 8,00 maanedlig, som Koksmather og Sygevogtere et Tillæg af Kr. 4,00 maanedlig, som Kullempere paa Monitorer Kr. 8,00, paa øvrige Skibe Kr. 4,00 maanedlig, som Formænd i Mærs eller paa Spryd, som Kanonkommandører eller som Formænd i Baadene Kr. 4,00 maanedlig.

d. Som Regnskabsførere erholder Underofficerer (Musikunderofficerer ikke herunder medregnet) et Tillæg af Kr. 10,00 maanedlig og Konstabler Kr. 6,00 maanedlig.

e. Underofficerer, der ombord gjør Tjeneste som Proviantskrivere, erholder herfor et Tillæg af Kr. 20,00 maanedlig for Skibe med Besætning af ikke over 100 Mand, af Kr. 28,00 maanedlig for Skibe med Besætning af over 100 Mand, men ikke over 200 Mand, og af Kr. 40,00 maanedlig for Skibe med større Besætning. Un-

21 April. derofficerer, der paa Kanonbaade gjør Tjeneste som Proviantforvaltere, erholder en maanedlig Godtgjørelse af Kr. 40,00 paa Kanonbaade af 2den Klasse og Kr. 28,00 paa Kanonbaade af 3die Klasse.

f. Det under A 1 Anm. h omhandlede Indskud af Kr. 4,00 maanedlig i Pensionskassen finder Sted, ogsaa naar vedkommende Underofficer oppebærer Søaflønning.

2. Haandværkskorpset.	Maanedlig Lønning.
Maskinmestre	Kr. 200,00
Overmaskinister	„ 135,00
Maskinister	„ 105,00
Undermaskinister	„ 95,00
Vaabenhaandværkere af 1ste Klasse	„ 125,00
— = 2den —	„ 105,00
— = 3die —	„ 95,00
Overtømmermænd	„ 120,00
Tømmermænd af 1ste Klasse	„ 100,00
— = 2den —	„ 90,00
— = 3die —	„ 85,00
Maskinist- og Vaabenhaandværkselever	„ 50,00
Fyrbødere af 1ste Klasse	„ 80,00
— = 2den —	„ 70,00

Anm. a. Maskinmestre erholder desuden Diæt samt Sotillæg som for Sekondløitnanter bestemt. De øvrige Mandskaber erholder hver en Portion Skibskost. Overmaskinister, Vaabenhaandværkere af 1ste og 2den Klasse samt Overtømmermænd erholder derhos hver et Sotillæg af Kr. 0,80 daglig, Maskinister, Undermaskinister, Vaabenhaandværkere af 3die Klasse hver et Tillæg af Kr. 0,60 daglig.

b. Anvendes en Overmaskinist som Maskinmester, aflønnes han som saadan, og anvendes en Maskinist eller Undermaskinist som Forste- eller Ene-Maskinist paa et Fartøi, der ikke hører til nogen Afdeling med Maskinist af høiere Grad ombord, aflønnes han som Overmaskinist. Sendes en Tømmermand af 3die Klasse paa Togt som Ene-Tømmermand, lønnes han som Tømmermand af 2den Klasse.

c. En Maskinunderofficer som Regnskabsfører erholder et maanedligt Tillæg af Kr. 10,00.

d. For Feining af Skorsten og Kjedler paa Marinens Fartøier tilstaaes den Fyrbøder, der udfører Arbeidet, eller, om flere deler samme, da disse tilsammen for hver Gang Feining udføres:

For Kjedler under 24 nominelle Hestekræfter Kr. 0,20 pr. Hestekraft. For Kjedler fra 24 til og med 59 Hestekræfter Kr. 0,13 pr. Hestekraft. For Kjedler fra 60 til og med 149 Hestekræfter Kr. 0,10 pr. Hestekraft. For Kjedler fra 150 til og med 249 Hestekræfter Kr. 0,08 pr. Hestekraft. For Kjedler fra 250 og derover Kr. 0,07 pr. Hestekraft.

e. Det under A 2 Anm. f omhandlede Indskud af Kr. 4,00 maanedlig i Pensionskassen finder Sted, ogsaa naar vedkommende Mandskaber oppebærer Søaflønning.

3. Sanitetskorpset.	Maanedlig Lønning.
Sanitetsassistent	Kr. 170,00
Sanitetsunderofficerer af 1ste Klasse	„ 95,00
— = 2den —	„ 50,00
Sanitetskonstabel	„ 30,00

Anm. a. Hver Mand erholder desuden en Portion Skibskost. Sanitets-

assistenten erholder derhos et Søtillæg af Kr. 0,80 daglig, Sanitetsunderofficerer af 1ste Klasse hver et Tillæg af Kr. 0,60 daglig. 21 April.

b. Det under A 3 Anm. f omhandlede Indskud af Kr. 4,00 maanedlig i Pensionskassen finder Sted, ogsaa naar vedkommende Underofficer oppebærer Søaflønning.

4. Vedkommende alle 3 Korpser.

Anm. a. Ved Udkommando med Transportfartøier eller andre Fartøier paa saa kort Tid, at Skibskost ikke gives, tilstaaes som Godtgjørelse herfor Kr. 1,20 daglig.

b. Mandskaber, for hvilke der ikke ved Anm. a under B 1, B 2 og B 3 er bestemt Søtillæg, tilstaaes under Udkommando tilsøs, forsaavidt de er gifte eller Enkemænd med hjemmeværende Børn under 18 Aar, Kr. 12,00 maanedlig for sine Koner eller Børn.

c. Mandskaber, der udenfor Fredsstation afgaar fra Skibet som syge, beholder Søaflønningen indtil Tilbagekomsten til bemeldte Station, dog i intet Tilfælde længere end 3 Maaneder efter Afgang fra Skibet.

C. **Bestemmelser vedkommende ældre Mandskaber.**

a. Underofficerer og Menige af den tidligere Torpedoafdeling skal, saalænge de forbliver i den Grad i Sømilitære Korps, de nu indehar, eller i den Grad i Sømilitære Korps, som svarer dertil, aflønnes efter de for Vedkommende i Lønningsreglementet for Budgetterminen 1886—87 fastsatte Bestemmelser Dog skal nævnte Underofficerer og Menige i Tilfælde af indtræffende Rekapitulation erklære at ville finde sig i de Forandringer i deres Lønningsvilkaar, som maatte blive en Følge af en almindelig Revision af Lønningsvilkaarene for samtlige Marinens faste Mandskaber.

b. Underofficerer og menige Mandskaber af Haandværkskorpset, der vedbliver at tjene efter de ældre Planer for disse Korpser, aflønnes efter de for Vedkommende fastsatte Bestemmelser i Lønningsreglementet for Budgetterminen 1876—77, idet Beløbene bliver at omskrive til Kronemynt overensstemmende med Lov om Pengevæsenet af 17de April 1875.

D. **Løsning for udskrevne søværnepligtige Mandskaber.**

1. Den Udskrevne er enten efter Foranstaltning af det Offentlige at befordre frit fra et af de for hans Udskrivningskreds bestemte Samlingssteder til Paamønstringsstedet samt fra Afmønstringsstedet tilbage, eller han erholder Godtgjørelse efter Skydsloven, som for Menige bestemt.

2. Lønning, der regnes fra og med den Dag, den Udskrevne ifølge Befaling fremmøder paa Samlingsstedet, til og med den Dag, han er bragt tilbage til dette, eller til og med Forlovningsdagen med Tillæg af de for Reisen til Samlingsstedet fornødne Dage, er for den Udskrevne Kr. 0,15 daglig. Den udskrevne Maskinist tilstaaes derhos i den Tid, han anvendes som saadan, i Tillæg Kr. 1,00 daglig. De udskrevne Mandskaber, der paa Grund af Ordningen af de for Aaret bestemte Togter og Øvelser maa beholdes til Tjeneste udover det i Loven bestemte Minimum af 70 Dage eller det Dagantal udover dette Minimum, hvormed de almindelige Rekrutøvelser efter Bevilgning af Storthinget maatte være forlænget, tilstaaes for denne yderligere Tjeneste et Søtillæg, der bestemmes for:

en Maskinist til	Kr. 2,25	daglig.
= Fyrbøder = ...	„ 1,00	—
Helbefaren Matros	„ 0,90	—
Halvbefaren —	„ 0,70	—

21 April. For gifte Mandskaber og Enkemænd med Familie tilbageholdes $^2/_3$ af Sotillægget til Hustruens og Familiens Underhold.

3. For den Tid, en Maskinist forretter Tjeneste i Stilling, i hvilken han ikke tjenstgjør under nogen anden Maskinist paa samme Fartøi eller paa Afdeling, hvortil Fartøiet henhører, erholder han et Tillæg af Kr. 10,00 maanedlig.
4. En Maskinist som Regnskabsfører erholder et maanedligt Tillæg af Kr. 10,00.
5. For den Tid, en Styrmand forretter Tjeneste som saadan, erholder han et Tillæg af Kr. 20,00 maanedlig; er han tillige Over- eller Enestyrmand, saar han yderligere et Tillæg af Kr. 10,00 maanedlig.
6. For Feining af Skorsten og Kjedler paa Marinens Fartøier tilstaaes de udskrevne Fyrbødere samme Godtgjørelse som under Bogstav B 2 Anm. d for Fyrbødere af Haandværkskorpset bestemt.
7. For den Tid, en helbefaren Matros forretter Tjeneste som Underkanoners-math eller Kvartermester, aflønnes han som saadan.
8. For den Tid, en Matros forretter som Kok eller som Kullemper paa Monitor, erholder han et Tillæg af Kr. 8,00 maanedlig; for den Tid, en Matros forretter som Koksmath, som Sygevogter, som Kullemper paa andre Skibe, som Formand i Mærs eller paa Spryd, som Kanon-kommandør eller som Formand i Baadene, erholder han et Tillæg af Kr. 4,00 maanedlig.
9. paa Øvelsesstedet eller ombord erholder hver Mand en Portion Skibs-kost. Fra og med den Dag, den Udskrevne efter Ordre møder paa Samlingsstedet, indtil han paamønstres ombord, samt fra den Dag, han afmønstres, indtil hans Lønning efter Post 2 ophører, erholder han en Portion Skibskost eller Kostpenge, der bestemmes til Kr. 1,20 daglig; derhos tilstaaes den Udskrevne frit Kvarter under hans Ophold paa Paamønstrings- eller Afmønstringsstedet og under Reisen til Paamønstrings-stedet eller fra Afmønstringsstedet.
10. Forsaavidt udskrevne Sofarende midlertidig hjemsendes for i Tilfælde atter at kaldes til Tjeneste, oppebærer de under Opholdet paa Hjem-stedet ikke Kost eller Kostgodtgjørelse, men alene den under Post 2 bestemte Løn.
11. Den Udskrevne tilkommer under Sygdom, der opstaar, efterat han har forladt Hjemstedet, fri Kur og Pleie samt fri Hjemreise til Udskrivnings-kredsen, ligesom han beholder sin Lønning, indtil han er kommen tilbage til Samlingsstedet; dog tilkommer han, dersom han som syg afgaar fra Skib her i Landet, ikke fri Kur og Pleie længere end 3 Maaneder, efter at han har forladt Skibet, ligesom han, hvad enten han som syg afgaar fra Skibet her i Landet eller i Udlandet, ikke oppebærer Lønning for længere Tid. Forsaavidt han er bleven indlagt paa Sygehus før Mandskabernes Indskibning, regnes de 3 Maaneder fra den Tid, han indkom paa Sygehuset. I Tilfælde af den Udskrevnes Død, efterat han ifølge Ordre har tiltraadt Reisen fra Samlingsstedet, udredes Udgifterne ved hans Begravelse af det Offentlige.
12. En Maskinist tilkommer, hvis han anvendes som saadan, et Bidrag til Uniform af Kr. 45,00.

Andre Udskrevne tilkommer fra den Tid, deres Tjeneste begynder, frit:

1 Uniforms-Hue eller Hat,
1 — -Uldskjorte,
1 Par Uniforms-Klædesbuxer,
1 - Sko.

Dersom Tjenesten varer længere end 6 Maaneder, gives dem hver et nyt Sæt saadanne Klædningsstykker. Forsaavidt de forøvrigt mangler saadanne Klædningsstykker, kan til saadannes Anskaffelse af Skibschefen disponeres over deres Aflønning.

13. De indrullerede Mandskaber, som efter Udskrivning til Orlogstjeneste i 1893 tjenstgjør i Marinen i Budgetterminen 1893—94, aflønnes efter Lønningsreglementet for 1892—93. 21 April.

E. Lønning for Distriktsføtropper.

Menig af Distriktsføtropperne, der kaldes til Tjeneste ved Marinen, aflønnes i Lighed med en halvbefaren Matros og stilles forøvrigt under samme Vilkaar som udskrevne Matroser.

F. Kvartergodtgjørelse for Officerer.

For Officerer, der i Mangel af anvist Bolig tilkommer Kvartergodtgjørelse, bliver denne at beregne til:
for Sekondløitnanter og Premierløitnanter af 2den Klasse Kr. 20,00 maanedlig.
= Premierløitnanter af 1ste Klasse . . . . . „ 40,00 —
= Kapteiner og Officerer af høiere Grad . . . . „ 50,00 —

G. Tjenestetillæg og Kvarterpenge for Officerer.

1. Officerer, der beordres til Forsøg og Øvelser ved Torpedovæsenet, og som ikke har nogen fast Aflønning ved samme, erholder et Tillæg af Kr. 3,20 daglig, medmindre de oppebærer Diæt i Overensstemmelse med Diætloven.
2. Tjenstgjøring ved Torpedovæsenet udenfor Marinens Hovedstation og Oskarsborg betragtes som Søtjeneste, uanseet om den foregaar iland eller fra udrustet Fartøi.
3. De ved Torpedovæsenet ansatte Officerer, der oppebærer ovenanførte Tillæg, er forpligtet til uden særskilt Godtgjørelse at forrette som Instruktør ved de aarlige Torpedoøvelser.
4. Officerer, der er befalet til Uddannelse ved Centralskolen for Lærere i Vaabenbrug og Legemsøvelser, erholder et Tillæg af Kr. 60,00 maanedlig. Officerer, der er antaget som Elever ved den militære Høiskole, erholder i Kvarterpenge Kr. 24,00 maanedlig.
   De hertil medgaaede Beløb udredes af de til tilfældige og uforudseede Udgifter ved Marinen bevilgede Midler.
5. Sekondløitnanter udenfor det faste Officerskorps, ansatte i Henhold til § 12 i Planen for Søkrigsskolen af 22de Februar 1883, aflønnes under deres Tjenestetid efter samme Regler som Premierløitnanter af 2den Klasse i det faste Officerskorps.
6. Officerer, som udenfor de Tilfælde, for hvilke særskilte Tillæg er reguleret, kaldes til Tjenstgjøring, der ikke pligtes udført uden Godtgjørelse, og for hvilken Diætgodtgjørelse heller ikke er fastsat, tilkommer, saalænge saadan Tjeneste vedvarer, følgende Tillæg:
   1. Naar der tilstaaes dem fri Bolig eller Kvartergodtgjørelse, 25 pCt. af den egentlige Gage uden Hensyn til deres Grad.
   2. Naar fri Bolig eller Kvartergodtgjørelse ikke tilstaaes, da:
      Stabsofficerer 25 pCt. af deres Gage,
      Kapteiner 40 — = = — og
      Løitnanter 50 — = = —

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 21 April.

1. At den af Storthinget under 7de April 1893 fattede Beslutning angaaende Bevilgning af Lønninger ved Fyrvæsenet[1]) befales taget tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 8 og Indst. S No. 97 for 1893. Ved Storthingets Beslutning er der bevilget nedenstaaende Lønninger og Lønstillæg:

21 April. 2. At Forsvars-Departementet bemyndiges til at konstituere dertil skikkede Mænd i de Poster, hvortil nye Lønninger er bevilget.

---

1. For Fyrvogteren ved Ryvarden Fyr et Tillæg til hans nuværende Aflønning af Kr. 100.00 aarlig.
2. Fyrvogteren ved Grip Fyr som Husleiegodtgjørelse indtil videre Kr. 400.00 aarlig.
3. For Betjeningen ved Egerø Fyr, mod at den tidligere Løn til en Fyrforvalter sammesteds, Kr. 2 600.00 aarlig, inddrages:
   A. For en Fyrvogter Kr. 2200.00 aarlig samt fri Bolig og Brugen af den ham anviste Del af den Fyret tilliggende Eiendom med Forpligtelse til
      a. at svare Skatter og øvrige Byrder af Fyrets Grund,
      b. at bestride Udgifterne ved den fornødne Opildning af Vagtrummet,
      c. at vedligeholde Veien fra Landingsstedet til Fyret,
      d. i Fællesskab med den faste Assistent at besørge den for Fyrets Regt fornødne Transport af Post og Rekvisiter — Olie undtagen — fra og til nærmeste Postaabneri eller Dampskibsanløbssted,
      e. af Lønnen at gjøre saadant Indskud i en Pensionskasse for offentlige Tjenestemænd, som i sin Tid maatte blive bestemt.
   B. For den faste Assistent et Tillæg til hans Aflønning af Kr. 120.00 aarlig med de samme Rettigheder og Forpligtelser som for Fyrvogteren ovenfor bestemt, dog med Undtagelse af Posterne a, b og c.
   C. For en Reserveassistent Kr. 500.00 aarlig samt frit Logi paa Fyrstationen i den Tid, hvori han gjør Tjeneste, med Forpligtelse til regelmæssig at deltage i Vagtholdet m. v. ved Fyrstationen i 5 Vintermaaneder — og forøvrigt, naar det forlanges, mod særskilt Godtgjørelse efter Forsvarsdepartementets Bestemmelse.
4. For Betjeningen ved Halten Fyr, mod at den tidligere Løn til en Fyrforvalter sammesteds, Kr. 2 400.00 aarlig, inddrages:
   A. For en Fyrvogter Kr. 2000.00 aarlig samt fri Bolig og Brugen af den ham anviste Del af den Fyret tilliggende Eiendom med samme Forpligtelser som ovenfor under 3 A nævnt, dog med Undtagelse af Post d.
   B. For den faste Assistent et Tillæg til hans Aflønning af Kr. 200.00 aarlig samt Brugen af en ham anvist Del af Fyrets Eiendom, med Forpligtelse til at gjøre saadant Indskud i en Pensionskasse for offentlige Tjenestemænd, som i sin Tid maatte blive bestemt.
   C. For en Reserveassistent Kr. 500.00 aarlig samt med Rettigheder og Forpligtelser som ovenfor under 3 C nævnt.
5. For Betjeningen ved Jomfruland Fyr, mod at den tidligere Løn til en Fyrforvalter sammesteds, Kr. 2 400.00 aarlig, inddrages:
   A. For en Fyrvogter Kr. 2000.00 aarlig samt fri Bolig og Brugen af den ham anviste Del af den Fyret tilliggende Eiendom med samme Forpligtelser som ovenfor for Fyrvogteren ved Egerø Fyr bestemt.
   B. For den faste Assistent et Tillæg til hans Aflønning af Kr. 200.00 aarlig og med samme Rettigheder og Forpligtelser som ovenfor for den faste Assistent ved Egerø Fyr bestemt.
   C. For en Reserveassistent Kr. 600.00 aarlig samt frit Logi paa Fyrstationen i den Tid, hvori han tjenestgjør, med Forpligtelse til i 3 Vintermaaneder at gjøre fast Tjeneste ved Fyret, i Lighed med Fyrvogteren og den faste Assistent og i den øvrige Del af Aaret

at tjeneſtgjøre ſammen med den øvrige Betjening, naar Taage ind- 21 April.
træffer, hovedſagelig ſom Vagt ved Taagetrompeten.

D. For en Reſerveassiſtent Kr. 100.00 aarlig ſamt frit Logi paa Fyrſtationen i den Tid, hvori han gjør Tjeneſte, og med Forpligtelſe til at tage Ophold i Nærheden af Stationen og tjeneſtgjøre ved Fyret, naar det forlanges, mod ſærſkilt Godtgjørelſe efter Forſvarsdepartementets Beſtemmelſe.

6. For Betjeningen ved Ona Fyr, mod at den tidligere Løn til en Fyrforvalter ſammeſteds, Kr. 2400.00 aarlig, inddrages:

A. For en Fyrvogter Kr. 2000.00 aarlig ſamt fri Bolig og Brugen af den ham anviſte Del af den Fyret tilliggende Eiendom med Forpligtelſe til:
a. at ſvare halve Skatter og Byrder af Fyrets Grund,
b. at beſtride Udgifterne ved den fornødne Opildning af Vagtrummet,
c. i Fællesſkab med den faſte Aſſiſtent at vedligeholde Veien fra Landingsſtedet til Fyret.
d. at beſørge den for Fyret fornødne Transport af Poſt og Rekviſiter — Olie undtagen — mellem Stationen og nærmeſte Poſtaabneri og Dampſkibsanløbsſted, ſamt
e. af Lønnen at gjøre ſaadant Indſkud i en Penſionskaſſe for offentlige Tjeneſtemænd, ſom i ſin Tid maatte blive beſtemt.

B. For den faſte Aſſiſtent et Tillæg til hans Aflønning af Kr. 200.00 aarlig med de ſamme Rettigheder og Forpligtelſer, ſom for Fyrvogteren ovenfor er beſtemt, dog med Undtagelſe af Poſt b.

C. For en Reſerveassiſtent Kr. 100.00 aarlig ſamt med Rettigheder og Forpligtelſer ſom ovenfor under 5 D for 2den Reſerveassiſtent ved Jomfruland Fyr beſtemt.

7. For Fyrvogteren ved Obriſtad Fyr, mod at den for en Fyrforvalter ſammeſteds nu regulerede Løn af Kr. 2000.00 aarlig inddrages, en Løn af Kr. 1600.00 aarlig ſamt fri Bolig og Brugen af det Fyret tilliggende Jordſtykke med Forpligtelſe til:
a. at ſvare Skatter og øvrige Byrder af Fyrets Grund,
b. at beſtride Udgifterne ved den fornødne Opildning af Vagtrummet,
c. at vedligeholde Veiene fra Fyret til Landingsſtedet og Hovedveiene, ſamt
d. at beſørge den for Fyret fornødne Transport af Poſt og Rekviſiter — Olie undtagen — mellem Stationen og nærmeſte Poſtaabneri og Dampſkibsanløbsſted eller Jernbaneſtation,
e. af Lønnen at gjøre ſaadant Indſkud i en Penſionskaſſe for offentlige Tjeneſtemænd, ſom i ſin Tid maatte blive beſtemt.

Skrivelſe fra Juſtitsdepartementet til Amtmanden i Tromsø 22 April.
Amt, hvori Departementet udtaler, at det i Anledning af et af Tromsø Handelsforening indgivet Andragende, bl. a. gaaende ud paa, at Medicinalafgift af Agnſild, der ſendes til Finmarken, afſkaffes, har fundet efter Omſtændighederne at burde frafalde den i en Skrivelſe til Tromsø Toldkammer af 18de Mai 1886 jfr. en Skrivelſe til Amtmanden af ſ. D. fremholdte Opfatning, ſaaledes at der for Fremtiden ikke bliver at opkræve Medicinalafgift i Henhold til Lovene af 4de Juli 1884 af Sild, der udføres fra Nordlands og Tromsø Amter til Finmarkens Amt eller omvendt, naar det enten er ferſk Sild eller let ſaltet, uganet og ikke „flolagt" Sild, der agtes benyttet til Agn.

22 April. Herom har Departementet under s. D. givet Amtmændene i Nordlands og Finmarkens Amter Meddelelse.

25 April. **Telegram** fra Finantsdepartementet til Formanden i en Amtsskattekommission, hvori i Anledning af Forespørgsel om, hvem der, naar en Mand har kjøbt Træerne paa en Gaard til fremtidig Eiendom (for Skovloven af 1863) eller for et begrændset Antal Aar, skal betale Skat af den i Skoven liggende Formue — udtales, at Grundeieren maa blive at beskatte af den antagelige Salgsværdi af hans Ret og ligesaa Skoveieren. Saavel Grund som Skov antages i Henhold til Landsskattelovens § 17 at burde beskattes i det Distrikt, hvor samme er beliggende.

26 April. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Trondhjems Stift, hvori paa Forespørgsel fra Trondhjems Skolestyre udtales, at § 55 i Lov om Folkeskolen i Kjøbstæderne af 26de Juni 1889 ikke antages at være anvendelig paa Børn under den skolepligtige Alder.

26 April. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Toldkammeret i Bergen.

I Anledning af, at en Skipper, der var ankommen til Toldstedet fra Nordland med et Parti Sild, hvorover lovbefalet Angivelse blev afgivet, var afreist uden at erlægge pligtig Medicinalafgift, havde Toldskriveren i Bergen forespurgt, om Sagen kunde gjøres til Gjenstand for Anmeldelse efter Lov af 12te Mai 1866 § 10, kfr. Toldlovens § 152, eller om Afgiften kunde indbrives ved Udpantning. Herom udtaler Departementet efter at have indhentet Justitsdepartementets Erklæring, at der ikke antages at være Adgang til at gjøre Strafansvar gjældende mod Skipperen for hans Forhold, samt at den pligtige Medicinalafgift i Tilfælde bliver at inddrive paa den for Indtale af almindelig Gjæld foreskrevne Maade.

27 April. **Cirkulære** fra Justitsdepartementet til Amtmændene.

Foranlediget ved et indtruffet Tilfælde skulde man herved under Henvisning til de i Departementets Cirkulære af 4de Marts 1892 indeholdte Forskrifter angaaende Dissentermenighedsprotokollernes Førelse in fine bede henstillet til de inden Hr. Amtmandens Embedsdistrikt værende Fogder, at de, forsaavidt de ikke allerede maatte have truffet en saadan Ordning, paalægger de dem undergivne Lensmænd hver for sit Distrikt paa Fogdens Vegne at modtage de i Dissenterloven af 27de Juni 1891 § 7, andet Punktum, jfr. Kongelig Resolution af 19de Februar 1892, Post II, 1 omhandlede Anmeldelser af Dissentere, der ikke tilhører en ordnet Menighed, samt ved hvert Fjerdingaars Udløb at afgive Indberetning til Fogden angaaende de modtagne Anmeldelser.

29 April. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Trond-

hjems Stift, hvori paa Foranledning bl. a. udtales, at Herredsstyrelsen som den bevilgende Myndighed antages at have Ret til ved sine Bevilgninger til Skolevæsenet at gaa ud fra en mere indskrænket Klassedeling end ved Kredsreguleringen forudsat, naar det kun iagttages, at Bestemmelserne i Skolelovens § 4 og 5 fyldestgjøres. Forøvrigt bemærker Departementet, at en Forøgelse af Ugetallet for hver Klasse til 15 — som af Direktøren paapeget — alene kan bestemmes af Herredsstyrelsen efter et af Skolestyret fremsat og af Kredsen med $^2/_3$ Flertal vedtaget Forslag. 29 April.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til en Skattekommissær, hvori bl. a. udtales, at der ikke vil blive anvist en Skattekommissær Diætgodtgjørelse i Anledning af Reiser for at gjøre sig bekjendt med Ligninger i udenfor hans Distrikt liggende Dele af Amtet. 29 April.

Cirkulære fra Finantsdepartementet til Amtmændene[1]): 1 Mai.

I Henhold til § 19 i Lov om Norges Bank af 23de April 1892 er det ved kongelig Resolution af 21de April d. A. naadigst bestemt bl. a.:

At de Zahlkassen nu paahvilende egentlige Kasseforretninger fra 15de Juni d. A. eller det nærmeste Tidspunkt derefter, hvortil det bekvemmelig kan ske, henlægges til Norges Bank,

at det fra samme Tidspunkt paalægges Norges Bank ved dens Afdeling i Kristiania at besørge den Statskassen paahvilende Ind- og Udvexling af Skillemynt sammesteds, og

at det nuværende Zahlkassererembede ophæves fra den Tid, ovennævnte Ordning træder i Kraft.

Da denne Omordning vil medføre forskjellige Forandringer i den hidtil anvendte Expeditionsmaade med Hensyn til Ind- og Udbetalinger for Statskassens Regning, effektuerede ved Statens forskjellige Oppebørselsbetjente, skal Departementet nedenfor give en kort Redegjørelse for, hvorledes disse Forhold for Fremtiden er tænkt ordnede:

A. 1. Alle kontante Indbetalinger vedkommende Statskassen fra Oppebørselsbetjente eller andre foregaar — under behørig Forklaring af Indtægtens Art — til nærmeste Afdeling af Norges Bank mod Kvittering, der vedlægges Oppebørselsbetjentens Regnskab.

Samtidig med Indbetalingen indsendes — som hidtil — behørig Indberetning om samme til Finantsdepartementet.

2. Oppebørselsbetjentene kan som hidtil benytte effektuerede Udgiftsordres eller Kvitteringer for udbetalte Gager o. l. som Remisse (til Likvidation), kun med den Foran-

[1]) jfr. Cirk.r. 31 Mai, 1, 5 og 24 Juni, 5, 7 og 20 Juli 1893.

1 Mai. dring, at vedkommende Udgiftsordre eller Kvittering (under sædvanlig Forklaring om, hvilken Art af Oppebørsler Remissen vedkommer) herefter *bliver at indsende til Finantsdepartementet* istedetfor som nu til Zahlkassereren.

B. Alle *Udbetalinger* af Statsudgifter gjennem Oppebørselsbetjente vil herefter foregaa enten

1. ved Udgiftsordre, der fra Finantsdepartementet *direkte* tilstilles vedkommende Oppebørselsbetjent, eller
2. forsaavidt denne ikke antages at have tilstrækkelige Midler til Ordrens Effektuering, gjennem Kristiania Bankafdeling, der enten direkte eller gjennem en af Bankens øvrige Afdelinger tilstiller Oppebørselsbetjenten Beløbet tilligemed Løbeseddel, indeholdende Udskrift af Ordren.

I de under 1) nævnte Tilfælde bliver Udgiftsordren efter at være effektueret altid at tilbagesende i kvitteret Stand til *Finantsdepartementet*, hvad enten den benyttes som Remisse (til Likvidation) for oppebaarne Indtrader (hvorom se ovenfor under A 2), eller den, forsaavidt Oppebørselsbetjenten ikke — som forudsat — har saa store Oppebørsler, at Udgiftsordren kan benyttes helt eller delvis som Remisse, ledsages af Begjæring om Refusion, hvilken Departementet isaafald vil bevirke Vedkommende tilstillet gjennem Banken.

I de under 2) nævnte Tilfælde tilstiller Oppebørselsbetjenten efter stedfunden Udbetaling Kristiania Bankafdeling Vedkommendes Kvittering. Har Oppebørselsbetjenten faaet Beløbet tilstillet gjennem nogen af de øvrige Bankafdelinger, maa han derhos strax tilstille denne sin Erkjendelse for Beløbets Modtagelse.

Hvad specielt angaar Udbetalingen gjennem Oppebørselsbetjente af Gager, Pensioner m. v., bliver dermed, under Jagttagelse af ovenstaaende Regler, forøvrigt at forholde som hidtil.

Som ovenfor nævnt er den nye Ordning besluttet indført fra 15de Juni d. A. eller det nærmeste Tidspunkt derefter, hvortil det bekvemmelig kan ske. Endelig Bestemmelse om Tidspunktet vil senere blive afgiven. Kontante Remisser, der skjønnes ikke at ville kunne naa Zahlkassereren betimelig inden dette Tidspunkt, bliver af vedkommende Oppebørselsbetjent selvfølgelig at tilstille Norges Bank, ligesom effektuerede Udgiftsordres under samme Forudsætning bliver at indsende til Finantsdepartementet som Remisse eller til Refusion.

Ved at meddele Ovenstaaende skal Departementet bede fornoden Underretning derom tilstillet samtlige inden Deres Embedsdistrikt ansatte Fogder, Byfogder, Skattefogder, Kriminaldommere, Magistrater, Sorenskrivere, Auktionsforvaltere, Skifteforvaltere, Byskrivere, Justitssekretærer samt Stempletpapirforhandlere.

2 Mai. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til en Skattekommissær,

hvori udtales, at Klager over Skatteligningen ikke behøver 2 Mai.
at indleveres i to Exemplarer, ét for Kommuneskatten og ét for Statsskatten, saafremt det er den samme Ansættelse, hvorover der klages.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kristians- 3 Mai.
sands Stift, hvori paa Forespørgsel fra et Herreds Skolestyre udtales, at naar Børn, tilhørende Værks- eller Brugsarbeidere, paa Grund af for lang Vei ikke kan søge Brugsskolen og derfor maa henvises til Herredets Folkeskole[1]), antages Herredet ikke i Landsskoleloven af 26de Juni 1889 at have Adgang til at kræve nogen særskilt Godtgjørelse af Bruget eller Værket, men alene til at ilægge de Brugsarbeidere, hvis Børn søger Kredsskolen, almindelig Skoleskat. Departementet bemærker derhos, at det her nævnte Spørgsmaal ikke er behandlet i dets Skrivelse af 12te Mai 1892, der kun omhandler Værkets Forpligtelser ligeoverfor de Børns Skolegang, hvis Forældre tidligere har været i Værkets Tjeneste.

[1]) jfr. Skr. 7 Aug. 1890.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Ber- 3 Mai.
gens Stift, hvori paa Forespørgsel meddeles, at Skolestyrenes Formænd og Kommunebestyrelsernes Ordførere ikke antages at have nogen almindelig Forpligtelse til at give Skoledirektøren Underretning om de Møder, i hvilke Skolesager skal forhandles, og om hvilke disse er[1]). Derimod maa selvfølgelig Skoledirektøren ved Henvendelse til Ordføreren eller Skolestyrets Formand kunne fordre sig underrettet om, naar den eller den enkelte Sag skal behandles.

[1]) Smlgn. L. om Formandsk. paa Landet 14 Jan. 1837 § 37 jfr. § 36.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kri- 3 Mai.
stiania Stift, hvori paa Foranledning af en Henvendelse fra Direktøren meddeles, at Departementet overensstemmende med, hvad det ved tidligere Leilighed har udtalt, gaar ud fra, at der udenfor de Tilfælde, som paakræves af Nødvendighed, ikke antages at være Adgang til at lade en til fast Ansættelse bestemt Lærerpost i Folkeskolen betjene af en Konstitueret. Har der derfor, som i det af Direktøren omhandlede Tilfælde, til en Lærerindepost kun meldt sig to Ansøgere, hvoraf den ene er under 20 Aar og saaledes paa Grund af Landsskolelovens § 26, 3die Passus ikke kan meddeles fast Ansættelse, medens den anden er i Besiddelse af de lovbestemte Kvalifikationer, vil Spørgsmaalet om, hvorvidt der er Adgang til at lade Posten bestyre ved en Konstitueret, bero paa, hvorvidt den sidstnævnte Ansøgerinde maa siges at være skikket for Posten. Hvorvidt dette er Tilfælde, beror imidlertid ikke alene paa, om de lovbestemte Kvalifikationer er tilstede, men afhænger tillige af et Skjøn i det enkelte Tilfælde.

3 Mai Dette Skjøn vil først blive at afgive af Skolestyret; men finder dette, at den eneste Ansøger, der er i Besiddelse af de lovbestemte Kvalifikationer, ikke er skikket til at ansættes, maa Sagen efter Landsskolelovens § 32 indberettes til Overtilsynet, der saaledes vil faa Anledning til at udtale sig. Er Overtilsynet enigt med Skolestyret i, at Ansøgeren trods sine lovbestemte Kvalifikationer ikke er skikket for Posten, antages intet til Hinder for, at den indtil videre betjenes af en Konstitueret, hvortil ogsaa Lærere under 20 Aar vil kunne anvendes. Skulde derimod Overtilsynet i Modsætning til Skolestyret finde, at den Ansøger, der er i Besiddelse af de lovbestemte Kvalifikationer, ogsaa forøvrigt er fuldt ud skikket for Posten, og det saaledes maa anses for unødvendigt at lade Posten henstaa ubesat, antages Overtilsynet at burde henstille til Skolestyret enten strax at give nævnte Ansøger fast Ansættelse eller, forsaavidt det skulde anses sandsynligt, at der ved en ny Kundgjørelse vil melde sig flere habile Ansøgere, strax at kundgjøre Posten ledig paanyt. Vægrer Skolestyret sig for at efterkomme en saadan Henstillen, vil Overtilsynet i fornødent Fald kunne henvende sig til Domstolene for at faa Skolestyret tvunget til at foretage de nødvendige Forføininger med Hensyn til Postens Besættelse.

Sluttelig bemærker Departementet, at om end Overtilsynet i Henhold til det ovenfor anførte ikke skulde have noget at bemærke ved, at Posten midlertidig betjenes af en Konstitueret, der ikke har den lovbestemte Alder, vil dog denne ikke, selv om hun under Konstitutionen fylder sit 20de Aar, kunne meddeles fast Ansættelse, uden efter en fornyet Kundgjørelse af Posten.

4 Mai. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Tromsø Stift, hvori Departementet i Anledning af Forespørgsel fra en Folkeskolelærer meddeler, at det vistnok i Henhold til sine tidligere Udtalelser i Skrivelser af 19de Juni 1891 og 28de Mai 1892 er mest tilbøieligt til at antage, at vedkommende Herred strengt taget ikke er forpligtet til at lønne Læreren efter den nye Skolelovs Regler, saalænge Herredet har Udsættelse med Skolelovens Gjennemførelse, men at Departementet dog, da det i den nævnte Skrivelse af 28de Mai forrige Aar har tilsagt de Herreder, der har erholdt Udsættelse med Lovens Gjennemførelse, Bidrag efter dens § 38 uden Hensyn til Udsættelsen[1]), finder det rimeligt, at den nye Lovs Lønningsregler bringes i Anvendelse for Lærerens Vedkommende.

[1]) Kirkedepartementet har i den nævnte Skrivelse af 28 Mai 1892 til Skoledirektøren i Tromsø Stift udtalt, at uagtet det fremdeles antager, at Herrederne ikke, hvor der er givet Udsættelse med Skolelovens Gjennemførelse i et saa væsentligt Punkt som Skoletidens Forlængelse efter § 5, har Krav paa det i den nye Skolelov tilsagte Statsbidrag, vil det dog, for ikke at berede Vanskeligheder, fra 1 Januar 1892 udbetale samtlige Herreder uanseet tilstaaet Udsættelse Statsbidrag efter § 38 for hele den Undervisningstid ved Kredsskolen, for hvilken der af Herredet er udredet Aflønning efter den nye Skolelovs Regler.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Formanden i en Amtsskattekommission, hvori paa Foranledning udtales, at Amtsskattekommissionens Formand ikke kan antages berettiget til paa egen Haand at forlænge den Frist, inden hvilken Overligningskommissionens Forretning ifølge Lov af 29de Juni 1892 § 14 skal være tilendebragt. Derimod antages det tilstedeligt, at Amtsskattekommissionens Medlemmer, om det maatte findes hensigtsmæssigt, uden personligt Sammentræde skriftlig eller i Tilfælde telegrafisk afgiver Stemme over et fra Overligningskommissionen indkommet Andragende angaaende Forlængelse af den omhandlede Frist. 5 Mai.

Angaaende Forstaaelsen af Udtrykket „indankede Skattesager" i den nævnte Lovs § 16 udtales, at disse Ord antages alene at sigte til Klager indgivne til Amtsskattekommissionen i Henhold til Lovens §§ 12 B og 15, medens det ikke antages at paahvile Kommissionen at afsige Kjendelse angaaende de til den i Henhold til Lovens § 14 i. f. oversendte Klager.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Romsdals Amt, hvori Departementet paa Foranledning udtaler den Mening, at det i Medhold af § 4 i Lov om Underholdningsbidrag m. v. af 6te Juli 1892 kan paalægges Faderen at bidrage til de Udgifter ved Barnemoderens Barselleie, der er paaløbne efter 1ste Januar 1893, uanseet om Nedkomsten har fundet Sted før dette Tidspunkt. 6 Mai.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Stavanger Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra en Foged om, hvorvidt den i Skatteloven af 29de Juni 1892 § 28 indeholdte Straffebestemmelse antages at kunne komme til Anvendelse alene, naar de urigtige Angivelser, hvorved Ligningskommissionen søges vildledet, fremkommer paa den i nævnte Lovs § 8 omhandlede Maade, eller ogsaa i andre Tilfælde. 6 Mai.

I Anledning heraf udtaler Departementet, at den omhandlede Bestemmelse utvivlsomt vil kunne anvendes i alle Tilfælde, hvor Ligningskommissionen forsætlig søges vildledet ved urigtige Angivelser, uden Hensyn til Maaden, hvorpaa disse fremkommer.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kristiansands Stift: [1] 8 Mai.

I Skrivelse til Hr. Direktøren af 28de November 1890 (indtaget i Lovtidenden for 1890 Side 392) har Departementet blandt andet udtalt, at en Person, som besidder fast Eiendom i Kredsen, men bor udenfor samme, ikke antages at være skattepligtig i Kredsen, forsaavidt Kredsudgifter angaar, idet Forpligtelsen til at deltage i disse Udgifters Udredelse ifølge Skolelovens § 40 formentes at være indskrænket til Kredsens Indvaanere.

[1]) Meddelt de øvrige Skoledirektører ved Skr.r af s. D.

8 Mai. Denne Fortolkning har imidlertid Departementet i Skrivelse til Finantsdepartementet af 9de April forrige Aar efter nærmere Overveielse fundet at burde frafalde, idet man antager, at naar det i Landsskolelovens § 40 1ste Passus er bestemt, at de Udredsler, som ifølge nævnte Lov paalægges en Skolekreds, skal udlignes paa Kredsens skattepligtige Indvaanere efter de inden Herredet gjældende Ligningsregler, er dette saaledes at forstaa, at de omhandlede Udgifter overensstemmende med den af Herredsstyrelsen for Herredsskattens Vedkommende bestemte Fordeling skal udlignes baade som Skat paa Formue og Indtægt og (selvfølgelig med de i Landsskattelovens § 13 indeholdte Begrændsninger) som Eiendomsskat.

8 Mai. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Nedenes Amt, hvori Dept. i Anledning af indkomne Forestillinger fra en Lensmand og en Forligelseskommissær angaaende Forstaaelsen af Lov om Forkyndelser, Varsler i civile Sager med videre af 4de Juni 1892 § 3 — idet det forøvrigt henviser til sin Rundskrivelse af 20de April 1893 — meddeler, at Stevnevidnet for at udfærdige og bekræfte de i den nævnte § omhandlede Afskrifter ikke antages at kunne beregne sig mere end 67 Øre pr. Ark, cfr. Sportellovens § 108.

8 Mai. **Skrivelse** fra Indredepartementet til Amtmanden i Søndre Trondhjems Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra Magistraten i Trondhjem om, hvorvidt der kan meddeles Handelsbrev til

1) en gift Kvinde, der med sin Mand har indgaaet Ægtepagt om, at hendes fremtidige Erhvervelser bliver hendes Særeie, eller til
2) en gift Kvinde, hvis Mand er reist fra hende og nu driver Handel i en anden By.

Departementet meddeler i denne Anledning, at der efter dets Mening ikke er lovlig Adgang til at meddele den førstnævnte gifte Kvinde Handelsbrev. Hvad den sidstnævnte angaar, antager Departementet, at der kan meddeles hende saadant, hvis hun faktisk er forladt af sin Mand, dog under den Betingelse, at Handelsbrevets Gyldighed ophører i Tilfælde af, at hendes Mand kommer tilbage.

8 Mai. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til en Skattekommissær, hvori Departementet i Anledning af, at en Overligningskommission havde taget under Behandling og paakjendt Klager, der var afviste af Ligningskommissionen som indkomne til denne efter Klagefristens Udløb, udtaler, at Overligningskommissionens Fremgangsmaade antages at være ulovmedholdelig.

Lov om Ed*) [1]). 10 Mai. No. 1.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 19de April dette Aar, saalydende:

§ 1. Ved Edsaflæggelse for Retten tiltaler Dommeren den, der skal aflægge Eden, saaledes: „Sværger De, at . . . .", hvorpaa den Sværgende staaende og med oprakt høire Haand svarer: „Det sværger jeg, saasandt hjælpe mig Gud den Almægtige og Alvidende."

Ved skriftlig Edsaflæggelse benyttes følgende Bekræftelsesord: „Dette sværger jeg, saasandt hjælpe mig Gud den Almægtige og Alvidende" [2]).

§ 2. Personer, der hører til en Troesbekjendelse, som ikke tillader Ed, skal i de Tilfælde, hvor Ed kræves, under samme Ansvar, som om Ed var aflagt, istedetfor Ed afgive en høitidelig Forsikring. Det samme skal tilstedes Personer, som vægrer sig for at aflægge Ed, fordi dette strider mod deres religiøse Opfatning, eller fordi de ikke tror paa en almægtig og alvidende Gud.

For Retten afgives en saadan Forsikring paa den Maade, at Dommeren spørger: „Forsikrer De, at . . . .", og at den Tilspurgte staaende og med oprakt høire Haand svarer: „Det forsikrer jeg paa Ære og Samvittighed." Forinden Forsikringen modtages, bør Dommeren i de Tilfælde, som omhandles i 1ste Afsnits 2det Punktum, søge at forvisse sig om, at Vedkommendes Vægring ved at aflægge Ed er grundet paa en alvorlig Overbevisning.

Ved Afgivelse af skriftlig Forsikring benyttes følgende Bekræftelsesord: „Dette forsikrer jeg paa Ære og Samvittighed."

§ 3. I alle Tilfælde, hvor et Vidne eller en Part skal edfæstes eller afgive Forsikring istedetfor Ed, skal Dommeren forud forklare ham henholdsvis Edens eller Forsikringens Betydning og det med samme forbundne Ansvar og formane ham til at vidne den fulde og rene Sandhed og Intet fordølge [3]).

Under Aflæggelsen af Eden eller Afgivelsen af den høitidelige Forsikring har samtlige Tilstedeværende at reise sig.

§ 4. Det overlades Kongen at udfærdige nye Formularer for Dommereden [4]) og for den i Lovbogens 1—7—5 omhandlede Ed [5]) samt Formular for Formaning af Vidner med Forklaringer af Vidneeden og af den høitidelige Forsikring, der kan træde istedetfor samme [6]).

[1]) Se Odth. Prp. No. 5 og Indst. O No. 16 for 1893 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Odth. S. 45—94 og i Lth. S. 14—26.
[2]) Jfr. dog Grundl. §§ 9 og 44 og Rigsaktens § 9.
[3]) Jfr. Lovb. 1—13—8 og Straffeprocesl. 1 Juli 1887 § 182.
[4]) Lovb. 1—5—1.
[5]) Jfr. L. 28 Aug. 1854 § 30, L. 22 Mai 1875 § 3, L. 15 Juni 1881 § 23, L. 13 Marts 1882 § 15.
[6]) Jfr. ovfr. § 3. Jfr. ogsaa Res. 19 Mai 1847 og 22 Mai 1853.

*) Bekjendtgj. 15 Mai i Lovt. 1ste Afd. No. 20.

10 Mai. No. 1.

§ 5. Lov om Løfte eller Bekræftelse istedetfor Ed m. V. af 6te Juli 1887 sættes herved ud af Kraft. Lov om Forligelsesvæsenet af 20de Juli 1824 § 16 og Lov om Dommereds Aflæggelse af Rigsretsmedlemmer af 20de August 1842 bliver herefter at anvende med de Ændringer, som følger af nærværende Lov.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

10 Mai. No. 2.

Lov indeholdende Forandringer i Lov om Rettergangsmaaden i Straffesager af 1ste Juli 1887*) [1]).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 19de April dette Aar, saalydende:

Efternævnte Bestemmelser i Lov om Rettergangsmaaden i Straffesager af 1ste Juli 1887 skal herefter lyde som følger:

§ 188. Personer, der hører til en Trosbekjendelse, som ikke tillader Ed, skal under samme Ansvar, som om Ed var aflagt, paa Ære og Samvittighed forsikre at have udsagt den rene Sandhed og intet fordulgt. Det samme gjælder enhver, som vægrer sig for at aflægge Ed, fordi dette strider mod hans religiøse Opfatning, eller fordi han ikke tror paa en almægtig og alvidende Gud.

§ 327. Lagmanden tiltaler derefter Lagrettemændene saaledes: „Sværger De, at De vil give god Agt paa alt det, som forhandles i Retten, og besvare de Spørgsmaal, der bliver Dem forelagt, som De ved sandest og rettest at være efter Loven og Sagens Bevisligheder?" Lagrettemændene skal derefter staaende og med oprakt høire Haand enkeltvis svare: „Det sværger jeg, saasandt hjælpe mig Gud den Almægtige og Alvidende."

Lagrettemand, som vægrer sig ved at aflægge Ed, fordi hans Trosbekjendelse eller religiøse Opfatning ikke tillader Ed, eller fordi han ikke tror paa en almægtig og alvidende Gud, afgiver Forsikring paa Ære og Samvittighed.

Lagrettemand, som tidligere paa samme Thing har aflagt Eden eller afgivet Forsikringen, behøver ikke at gjentage samme.

§ 372. Førend Sagførselen tager sin Begyndelse i den første Sag i Retsmødet, tiltaler Domstolens Formand Domsmændene saaledes: „Sværger De, at De vil give god Agt paa alt, som forhandles i Retten, og at De vil dømme og kjende i Sagen, som De ved sandest og rettest at være efter Loven og Sagens Bevisligheder?" Domsmændene skal derefter staaende og med oprakt høire Haand enkeltvis svare: „Det sværger jeg, saasandt hjælpe mig Gud den Almægtige og Alvidende."

[1]) Se Oth. Prp. No. 5 og Indst. O No. 16 for 1893. Jfr. L. om Ed 10 Mai 1893 No. 1.

*) Bekjendtgj. 15 Mai i Lovt. 1ste Afd. No. 20.

Domsmand, som vægrer sig ved at aflægge Ed, fordi hans Troesbekjendelse eller religiøse Opfatning ikke tillader Ed, eller fordi han ikke tror paa en almægtig og alvidende Gud, afgiver Forsikring paa Ære og Samvittighed. 10 Mai. No 2.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Kongelig Resolution*), hvorved 10 Mai.

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Vingers Herred, Hedemarkens Amt, under 14de Marts 1893 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. de Kongelige Resolutioner af 31te August 1859, 6te August 1864 og 17de Oktober 1884, ved hvilke Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Roligheds forstyrrelse m. V. blev gjorte gjældende for Vingers Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

Kongelig Resolution*), hvorved 10 Mai.

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Tonset Herred, Hedemarkens Amt, under 2den December 1892 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. den Kongelige Resolution af 30te Januar 1886, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Roligheds forstyrrelse m. V. blev gjorte gjældende for Tonset Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

Kongelig Resolution **), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kommunebestyrelsen for Nordfolden-Kjerringø Herred i Nordlands Amt under 22de Juni 1892 fattede Beslutning om nye almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet. 10 Mai.

Kongelig Resolution***), hvorved Approbation i Henhold til § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. V. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kjøbstaden Stavangers Kommunebestyrelse under 23de Marts 1893 fattede Beslutning om efterstaaende Til- 10 Mai.

*) Bekjendtgj. 15 Mai i Lovtid. 1ste Afd. No. 20, hvor Vedtægterne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 15 Mai i Lovtid. 1ste Afd. No. 20, hvor Forskrifterne er indtagne.

***) Bekjendtgj. 15 Mai i Lovtid. 1ste Afd. No. 20, hvor Tillægget til Forskrifterne er indtaget.

10 Mai. læg til § 26 i de ved Kongelige Resolutioner af 17de Oktober 1865, 26de September 1877, 9de December 1878, 3die Mai 1884 og 27de Juni 1892 approberede almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Kjøbstaden:

„Bedømmelsen og i Tilfælde Konfiskationen af Kjødet af syge Dyr og bedærvet Kjød og Fisk samt af enhver anden Vare udføres, naar Afgjørelsen maa ske strax, paa Sundhedskommissionens Vegne af Stadsfysikus i Forening med Kommunedyrlægen; dog skal Eieren have Ret til at appellere til Sundhedskommissionens Afgjørelse."

10 Mai. **Kongelig Resolution,** hvorved er bestemt:

1. At det tillades, at et efter en vedlagt Tegning opført Kapel paa Ormøen i Østre Aker Præstegjeld under Asker Provsti i Kristiania Stift indvies til gudstjenstligt Brug for Beboerne af Bækkelaget og Omegn.
2. At Kristiania Biskop bemyndiges til indtil Videre at træffe de nødvendige nærmere Bestemmelser om Afholdelse af Gudstjenester i det nye Kapel.
3. At Akers Herredsstyrelses Beslutning af 27de April 1893 om, at Kommunen skal overtage Kapellets fremtidige Vedligeholdelse, approberes i Henhold til Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837 § 39, forsaavidt Kommunen derved paadrages Udgifter for et længere Tidsrum end 5 Aar.

10 Mai. **Kongelig Resolution,** hvorved er bestemt, at den ved Sportelloven af 13de September 1830 §§ 104 og 105, jfr. Plakat af 12te September 1876 og Lov om Forkyndelser, Varsler i civile Sager m. m. af 4de Juni 1892 § 1 for Stevnevidner bestemte Godtgjørelse af Kr. 1,60 for Forkyndelse af Indkaldelser til Forligelseskommissionen, Stevninger med flere Dokumenter, private Anliggender betræffende, for Stevnevidnerne i Evanger Thinglag og Lensmandsdistrikt, Søndre Vergenhus Amt, indtil Videre forhøies til Kr. 2,00.

10 Mai. **Kongelig Resolution**, hvorved Storthingets under 12te og 13de April 1893 fattede Beslutninger angaaende Telegrafvæsenets Indtægter og Udgifter i Budgetaaret fra 1ste Juli 1893—30te Juni 1894 samt angaaende Bevilgning til nye Anlæg for samme Tid [1]) befales tagne tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 1, Hovedp. VI, Kap. 12 og Indst. S III for 1893. Blandt de nævnte Beslutninger er følgende:

C. De ved Telegrafvæsenet ansatte Kabelmestre erholder som Alderstillæg efter 5 Aars Tjeneste Kr. 200,00, efter 10 Aars Tjeneste Kr. 400,00 og efter 15 Aars Tjeneste Kr. 600,00 aarlig.

Med Hensyn til Optjeningen af Alderstillæggene gjælder samme Regler som for Bestyrere bestemt.

D. At Storhingets Beslutning af 6te Juni 1873 angaaende forskjellige Telegraffunktionærers Indlemmelse i Pensionskassen for Statens Bestillingsmænd udvides til at omfatte ogsaa de ved Telegrafvæsenet ansatte Kabelmestre.

E. At der til Tillægpensionsfondet for Statstelegrafens Funktionærer fra 1ste Juli 1892 at regne erlægges af mandlige og kvindelige Telegrafassistenter og Reservetelegrafister samt dermed ligestillede Funktionærer en Maaneds Afdrag af Lønsforhøielse ved Erhvervelse af Alderstillæg. 10 Mai.

Kongelig Resolution, hvorved den af Forstanderskabet for Hof Sparebank i Moder den 15de December 1891 og 21 Marts 1893 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolution af 17de November 1885 stadfæstede Plan. 10 Mai.

Kongelig Resolution, hvorved Stadfæstelse meddeles paa den af Forstanderskabet for Alstahaug Sparebank i Mode den 26de Juni 1891 vedtagne Forandring af § 17 i Bankens ved Høieste Resolutioner af 4de November 1879 og 8de Juni 1893 stadfæstede Plan. 10 Mai.

Kongelig Resolution, hvorved den af Forstanderskabet for Grongs Sparebank i Moder den 18de Marts 1890, 9de Januar og 23de November 1891 samt 5te April 1893 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolutioner af 24de Mai 1867 og 21de Juli 1885 stadfæstede Plan. 10 Mai.

Kongelig Resolution, hvorved den af Forstanderskabet for Hvaler Sparebank i Moder den 5te Marts 1891 og 6te Februar 1893 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolution af 25de Juni 1859 stadfæstede Plan. 10 Mai.

Kongelig Resolution, hvorved den af Storthinget under 6te April 1893 fattede Beslutning til Regulativ for Armeens Aflønning under Tjenstgjøring i Fred og paa Feltfod i Tidsrummet fra 1ste Juli 1893 til 30te Juni 1894[1]) befales tagen tilfølge. 10 Mai.

[1]) Se Sth. Prp. No. 14 og Indst. S No. 70 for 1893. Regulativet er saalydende:

1. Paa Fredsfod inden de forenede Rigers Grændser.

§ 1. Armeens nationale Officerer og med dem i Klasse staaende civilmilitære Tjenestemænd erholder, naar de kaldes til Tjeneste i Garnisonen, under Opholdet i denne, følgende Tillæg pr. Maaned, beregnet efter 30 Dage:

Korps- og Bataljonschefer samt Majorer	Kr. 80,00
Ritmestere, Kapteiner, Premierløitnanter, Overdyrlæger og fastlønnede Dyrlæger	„ 60,00
Sekondløinanter	„ 30,00

Foranstaaende Bestemmelser kommer ikke til Anvendelse paa værnepligtige Sekondløitnanter, uden forsaavidt de indkaldes til Tjenestgjøring i Garnisonen sammen med udskreven Afdeling.

§ 2. Forannævnte Tillæg udbetales ligeledes til nationale Officerer og med dem i Klasse staaende civilmilitære Tjenestemænd under enhver Deltagelse i Vaabenøvelser — herunder indbefattet de til Uddannelse af

10 Mai. værnepligtige Befalingsmænd aarlig anordnede Kurser —, forsaavidt disse ikke indgaar under de nedenfor i § 3 nævnte, saavelsom under Marsch eller Reiser til eller fra samme, uden Hensyn til, om Øvelserne afholdes i Nationaldistriktet eller ved et Garnisonssted.

Tillægget udbetales ogsaa til Medlemmer af en Bataljons (et Korps's) Munderingskommission paa Reiser til og fra og under Ophold paa det eller de Steder, hvor Afdelingens Materiel opbevares, naar Reisen eller Opholdet er foranlediget ved Udførelsen af Forretninger vedkommende dette Materiel, dog kun forsaavidt Stedet ligger mindst 10 km. fra Vedkommendes Bopæl.

Ligesaa til Ingeniørets, Artilleriets og Kavaleriets Bataljons(Korps)-chefer samt Chefen for Trænkorpset, alle med Adjutanter, samt Overdyrlæger paa Reiser i Anledning af Tjenesteheftes Besigtigelse, naar Forretningsstedets Afstand fra Vedkommendes Bopæl er som foran nævnt.

Det samme Tillæg udbetales til garnisonerende Officerer og med dem i Klasse staaende civilmilitære Tjenestemænd under Øvelser, der afholdes udenfor Garnisonens Exercerpladse; under Underbefalsskolernes aarlige Leirøvelser udbetales Tillægget uanseet Stedet, hvor Øvelserne afholdes.

Værnepligtige Officerer samt Dyrlæger oppebærer det i § 1 bestemte Tillæg ogsaa under Tjenestereiser i andre Anliggender, forsaavidt ikke § 3 eller § 4 paa Tilfældet er anvendelig.

De i Generalstaben tjenestgjørende Officerer, Sanitetsofficererne samt Officerer af Artilleriet og Kavaleriet, der er stationerede sondenfjelds, men beordres til Deltagelse i Vaabenøvelser nordenfjelds eller omvendt, erholder sædvanlig Diætgodtgjørelse paa Reiser til og fra fornævnte Øvelser, men under disse det ved nærværende Paragraf forøvrigt bestemte Tillæg. Paa Reiser til og fra Vaabenøvelser ved Sanitetskorpset erholder de ved dette ansatte Sanitetsofficerer dog kun Tillæg efter § 1.

De særlig for Generalstabsofficerer anordnede Øvelser indgaar — uanseet om ogsaa andre Officerer deri deltager — ikke under Bestemmelserne i denne Paragraf, ligesaalidt som i nogen anden af nærværende Regulativs Paragrafer.

§ 3. Under Brigadesamlinger eller større af forskjellige Vaabenarter bestaaende, til fælles Øvelser sammendragne Troppesamlinger her i Riget samt under Samlinger til Forberedelse af Udrykning paa Feltfod tilstaaes de deri deltagende Officerer og med dem i Klasse staaende civilmilitære Tjenestemænd følgende Tillæg pr. Maaned eller 30 Dage:

Brigadechefer og Chefen for Generalstaben	Kr.	180,00
Korps- og Bataljonschefer samt andre Stabsofficerer. . . .	„	120,00
Kapteiner, Ritmestre, Premierløitnanter, Overdyrlæger og fastlønnede Dyrlæger	„	96,00
Sekondløitnanter	„	48,00

Disse Tillæg beregnes ogsaa under Marsch eller Reise til og fra Samlingerne.

Som dagligt Bordtillæg tilstaaes derhos en Brigadechef . .	8	Portioner
en Korps- eller Bataljonschef	4	—

for den Tid, hvori de Afdelinger, over hvilke de fører Kommando, erholder Naturalforpleining. For Bordtillæg, som ikke benyttes in natura, tilstaaes ingen Godtgjørelse i Penge, hvorimod der skal være Adgang for Vedkommende til at udtage andre forhaandenværende Proviantsorter end de for Dagen anordnede, naar kun deres Kostende ikke overskrider den reglementerede Proviantportions.

For Officerer samt civilmilitære Tjenestemænd, der beordres til at deltage i militære Samlinger i Sverige, bestemmes Tillægget af Kongen.

§ 4. Det i § 3 bestemte Tillæg bliver ogsaa at udbetale, naar Tropper sammendrages til Opretholdelse af Retsordenen.

§ 5. Enhver, der i de i §§ 2—4 nævnte Tilfælde midlertidig fører større Kommando eller indehar høiere Stilling end den, som svarer til hans

Grad, nyder under saadan Tjenestgjøring Tillæg efter den til Kommandoen 10 Mai.
eller Stillingen svarende Grad.

§ 6. Underklasserne ved Armeens nationale Afdelinger tilstaaes, naar de kaldes til Vaabenøvelser eller anvendes til anden end den i Distrikterne sædvanlig forefaldende Tjeneste, Lønning som for Garnisonerende bestemt samt Proviant og Brød eller den herfor til enhver Tid fastsatte Pengegodtgjørelse. De nyder derhos Kvarter eller Kvartergodtgjørelse efter Bestemmelserne for det Sted, hvor de fremmøder til Tjeneste, Kvartergodtgjørelsen dog udenfor det i § 7 omhandlede Tilfælde ikke med et større Beløb, end hvad der for Ugifte af tilsvarende Grader maatte være fastsat.

Fastlønnede, paa national Aflønning staaende Underofficerer tilstaaes endvidere paa Reise til og fra og under Deltagelse i de aarlige Vaabenøvelser — herunder indbefattet de til Uddannelse af værnepligtige Befalingsmænd aarlig anordnede Kurser — samt de i § 3 nævnte Brigadesamlinger og større til Øvelser sammendragne Troppesamlinger et Exercertillæg af Kr. 0,25 daglig.

Underofficerer, saavel stadig tjenestgjørende som nationale og saavel fastlønnede som værnepligtige, tilstaaes derhos under Reiser og Opholdudenfor Hjemstedet et dagligt Tillæg af Kr. 2,00, forsaavidt fastlønnede Officerer under lignende Forhold vilde være berettigede til at nyde Diætgodtgjørelse. Samme Tillæg tilstaaes ogsaa Underofficerer, der i de foran i §§ 3 og 4 omhandlede Tilfælde ikke erholder Naturalforpleining.

§ 7. Gifte af Underklasserne, der indbeordres til Garnisonen for et sammenhængende Tidsrum af over 2 Maaneder, tilstaaes Kvartergodtgjørelse som for Gifte af deres Grad i vedkommende Garnison reguleret.

Underofficerer og med dem i Klasse staaende Spillemænd, der selv holder sig med Beklædning, erholder under enhver Beordring af over 1 Maaneds Varighed udenfor Vaabenøvelserne Forskjellen mellem den for stadig tjenstgjørende og for nationale Underofficerer af deres Grad bestemte Beklædningsgodtgjørelse.

Ved Anvendelsen af disse Bestemmelser regnes Tjenestgjøring umiddelbart for Vaabenøvelser som sammenhængende med den, der paabegyndes umiddelbart efter Øvelsernes Slutning, og bliver da Kvartergodtgjørelsen, henholdsvis den høiere Beklædningsgodtgjørelse, ogsaa at udbetale under Øvelserne.

§ 8. Udskrevne Mandskaber, der er gifte, erholder, naar de indbeordres til Garnisonstjeneste, til Familiens Underhold et maanedligt Bidrag af Kr. 6,00 med et Tillæg for hvert Barn under 18 Aar af Kr. 2,00. I Tilfælde af Stedfortræden udbetales dette Bidrag til den, der egentlig er indbeordret, forsaavidt han er gift, men under ingen Omstændighed til Stedfortræderen.

Gifte af Underklasserne ved de garnisonerende Afdelinger beholder under Bortkommandering fra Garnisonen til Deltagelse i Vaabenøvelser eller til anden militær Tjeneste for deres Familie Indkvarteringsgodtgjørelsen. Derhos udbetales under Mandens Fravær følgende daglige Godtgjørelse til Familien, nemlig:

For en Underofficer	Kr. 0,30
„ „ Korporal	„ 0,15
„ „ Menig	„ 0,10

Saadan Godtgjørelse udbetales ogsaa under nationale, til Garnisonstjeneste indbeordrede Underbefalingsmænds og Meniges Fravær fra Garnisonen under de i § 7, 2det Punktum, omhandlede Omstændigheder.

2. Paa Feltfod eller udenfor de forenede Rigers Grændser.

§ 9. I Tilfælde af Krig, eller naar Tropper drages udenfor de forenede Riger, tilstaaes Officerer og civilmilitære Tjenestemænd ved den Del af Armeen, der er sat paa Feltfod eller udkommanderet, følgende Tillæg pr. Maaned eller 30 Dage:

10 Mai.

1. Den Høistbefalende for vedkommende Armeafdeling den Sum, som Kongen for Tilfældet maatte bestemme.
2. Chefen for en Armedivision eller selvstændig opererende Brigade ligesaa efter Kongens Bestemmelse.
3. Chefen for en Brigade, der er underlagt en Armedivision Kr. 280,00
4. Korps- eller Bataljonschefer samt andre Stabsofficerer . . „ 160,00
5. Kapteiner, Ritmestere, Brigadeauditører, Stabsdyrlægen, Premierløitnanter, Overdyrlæger og fastlønnede Dyrlæger . „ 120,00
6. Sekondløitnanter og værnepligtige Dyrlæger . . . . . „ 72,00

§ 10. I det i § 9 omhandlede Tilfælde erholder Stridsmænd og Ikkestridende af Underklasserne ved den Del af Armeen, der er sat paa Feltfod, følgende daglige Tillæg:

1. Kommandersergenter og i Lønningsklasse med dem staaende Kr. 1,00
2. Furerer og i Lønningsklasse med dem staaende . . . . „ 0,60
3. Sergenter og i Lønningsklasse med dem staaende . . . „ 0,40
4. Korporaler og i Lønningsklasse med dem staaende . . . „ 0,30
5. Menige og i Lønningsklasse med dem staaende . . . . „ 0,20

Derhos erholder Underofficerer og med dem i Lønningsklasse staaende Spillemænd, der selv holder sig med Beklædning, i dette Tilfælde Forskjellen mellem den for stadig tjenestgjørende og nationale Underofficerer af deres Grad bestemte Beklædningsgodtgjørelse.

§ 11. Til hvilken af de i §§ 9 og 10 anførte Klasser andre Tjenestemænd skal henregnes, bestemmes af Kongen.

Enhver, som midlertidig fører større Kommando eller indehar høiere Stilling end den, som svarer til hans Grad, nyder i den Tid de i §§ 9, 12, 13, 15 og 21 bestemte Tillæg m. v. efter den til Kommandoen eller Stillingen svarende Grad.

Forsaavidt Underbefalingsmænd og Menige kommer i saadant Tilfælde, bliver de for den Tid, de saaledes gjør Tjeneste, at aflønne, beklæde, udruste og bevæbne som for den høiere Stilling bestemt.

§ 12. I det i § 9 omhandlede Tilfælde erholder nationale Officerer samt civilmilitære Tjenestemænd, forsaavidt og saa længe de hører til den Del af Armeen, som er sat paa Feltfod, ved Siden af de i nævnte Paragraf bestemte Tillæg tillige Tillæg efter § 1.

§ 13. Enhver til Armeen henhørende Person erholder paa Feltfod en Portion Proviant, Brød deri indbefattet.

Som Bordtillæg tilkommer:

1. Den høistkommanderende General det Antal Portioner, der af Kongen bestemmes.
2. Chefen for en Armedivision eller selvstændig opererende Brigade ligesaa.
3. Chefen for en Brigade, der er underlagt en Armedivision, indtil 10 Portioner.
4. Chefen for en mindre Styrke, dog mindst et Korps eller en Bataljon, indtil . . . . . 7 —
5. Chefen for en detacheret Styrke, større end et Kompani eller en Eskadron, indtil . . . . . 4 —
6. Chefen for et detacheret Kompani, Eskadron eller Batteri, indtil . . . . . 3 —
7. Kommandant i en Fæstning eller befæstet Plads som Chefen for den Troppeafdeling, der nærmest svarer til Garnisonens Styrke.

Kongen bestemmer, til hvilken af de ovenanførte Klasser de øvrige Tjenestemænd ved Armeen, der maatte indehave saadan Stilling, at de bør have Bordtillæg, skal henregnes.

Forøvrigt bliver de nærmere Bestemmelser om Bordtillæg i § 3 ogsaa gjældende paa Feltfod eller udenfor de forenede Rigers Grændser.

For den Tid, hvori nogen er sygmeldt, bortfalder Bordtillæg for hans Vedkommende.

§ 14. Paa Feltfod erholder enhver Indkvartering efter sin Charge og Omstændighedernes Medfør uden Afkortning i Aflønningen. 10de Mai.

§ 15. Ved Overgang paa Feltfod erholder enhver til Overklasserne hørende Person i Feltudrustningspenge:

1. Den Høistbefalende og Chefen for en Armedivision den Sum, som Kongen for Tilfældet maatte bestemme.
2. Chefen for en Brigade, en Korps- eller Bataljonschef samt andre Stabsofficerer . . . . . Kr. 600,00
3. En Kaptein eller Ritmester . . . . . „ 400,00
4. En Løitnant . . . . . „ 200,00

Til hvilken af de ovennævnte Klasser civilmilitære Tjenestemænd skal henregnes, bestemmes af Kongen.

Enhver, der antages som Officer, erholder tillige, om han skal tjenestgjøre til Hest, Kr. 480,00 og, hvis han skal tjenestgjøre til Fods, Kr. 360,00.

§ 16. Hvor mange Heste der af det Offentlige skal tilstaaes de til Overklasserne hørende Personer, der skal gjøre Tjeneste til Hest, bestemmes af Kongen, der ogsaa fastsætter det Afdrag, som i Tilfælde derfor skal gjøres i den af Vedkommende oppebaarne Godtgjørelse for Hesteholdt.

§ 17. Paa Feltfod har enhver til Armeen henhørende Person, i Tilfælde af Sygdom, Ret til fri Sygepleie.

Forsaavidt han herunder tillige erholder frit Underhold af det Offentlige, fradrages der i det ham efter §§ 9 eller 10 tilkommende Felttillæg daglig:

For en Generalsperson eller Brigadechef	Kr.	4,00
„ „ Stabsofficer	„	2,40
„ „ Kaptein (Ritmester), Premierløitnant, Overdyrlæge eller fastlønnet Dyrlæge	„	1,60
„ „ Sekondløitnant og en værnepligtig Dyrlæge	„	0,67
„ „ Kommandersergent og i Lønningsklasse med ham staaende	„	0,40
„ „ Furer, Sergent og i Lønningsklasse med dem staaende	„	0,30
„ „ Korporal og i Lønningsklasse med ham staaende . .	„	0,20
„ „ Menig og i Lønningsklasse med ham staaende . . .	„	0,15

Krigsfanger nyder i Sygdomstilfælde samme Pleie som egne Tropper.

§ 18. Under retslig Undersøgelse bortfalder Felttillægget for den Tid, hvori Tjenestgjøringen derved afbrydes. Bliver Vedkommende imidlertid frikjendt, udbetales Felttillæget efterskudsvis for den forløbne Tid. Den, der udholder Strafarrest, oppebærer intet Felttillæg. Ikke heller udbetales Felttillæg under Permission.

§ 19. Felttillæg tilfalder ikke Officerer eller civilmilitære Tjenestemænd, der er faldne i Fangenskab, hvorimod disse beholder $^2/_3$ af den for dem bestemte Aflønning, beregnet i Overensstemmelse med § 12.

For Underbefalingsmænd og Menige samt i Klasse med dem staaende Ikkestridende bortfalder under Fangenskabet al Aflønning.

Fanges hjemmeværende Familie vedbliver at nyde det i § 12 bestemte Bidrag.

Savnede betragtes, som om de var faldne i Fangenskab.

§ 20. Naar nogen ved Krigsbegivenheder taber, hvad han nødvendig behøver til sin Tjenestes Udførelse, forsynes han af Staten dermed, men har ikke Fordring paa videre Erstatning. De nærmere Forskrifter, som i denne Henseende paakræves, gives af Kongen.

§ 21. Til Underholdning af hjemmeværende Familie betales for hver Familieforsørger, som hører til den Del af Armeen, der er sat paa Feltfod, saalænge han er fraværende (dog kun forsaavidt han var gift, før Armeen sattes paa Feltfod), Bidrag efter nedenstaaende

10 Mai.

Tarif:

	Maanedligt Bidrag. Kr.	med følgende Tillæg for hvert Barn under 18 Aar. Tillæg. Kr.
A. Overklasserne:		
1. Generalspersoner	100,00	16,00
2. Stabsofficerer	80,00	14,00
3. Kapteiner, Brigadeauditører, Stabsdyrlægen	60,00	12,00
4. Premierløitnanter, Sekondløitnanter, Overdyrlæger, Dyrlæger	40,00	10,00
B. Underklasserne:		
1. Kommandersergenter og i Lønningsklasse med dem staaende:		
stadig tjenestgjørende	20,00	5,00
nationale	14,00	2,00
2. Furerer, Sergenter og i Lønningsklasse med dem staaende:		
stadig tjenestgjørende	16,00	4,00
nationale	10,00	2,00
3. Korporaler og i Lønningsklasse med dem staaende:		
stadig tjenestgjørende	8,00	3,00
nationale	6,00	2,00
4. Menige Soldater og i Lønningsklasse med dem staaende, stadig tjenestgjørende og nationale	6,00	2,00

De Personer af Underklasserne, der, forinden Opsætning paa Feltfod finder Sted, har været indbeordrede til Tjeneste i Garnisonen i et sammenhængende Tidsrum af over 2 Maaneder, uden at dette har været foranlediget ved vedkommende Afdelings Opsætning paa Feltfod, betragtes med Hensyn til Bestemmelserne i denne Paragraf som stadig tjenestgjørende.

De i Klasse med Officerer, Underbefalingsmænd eller Menige staaende Tjenestemænd, der ikke er opførte i Tarifen, henføres til en af fornævnte Klasser efter Kongens Bestemmelse.

De til Underklasserne af den stadig tjenestgjørende Del af Armeen hørende gifte Personers i Garnisonerne tilbageblivende Koner eller, forsaavidt de er Enkemænd, deres Børn, erholder, foruden ovennævnte Bidrag, den i Indkvarteringsregulativet fastsatte Kvartergodtgjørelse for Ugifte af de Klasser, hvortil deres Mænd eller Fædre henhører, og forsaavidt Godtgjørelsen er sat lige for Gifte og Ugifte, $^2/_3$ af den. Nationale Underbefalingsmænds og Meniges Koner eller Børn erholder den i Lov af 27de Juli 1830 § 8 bestemte Kvartergodtgjørelse for de Klasser, hvortil deres Mænd eller Fædre hører.

I Tilfælde af Dødsfald udbetales Bidraget for en Maaned, efterat Underretning om Forsørgerens Død er indløbet; dog ophører i ethvert Fald Udbetalingen, naar Armeen igjen er sat paa Fredsfod.

§ 22. Tjenestemænd, der ikke haves i Fred, men som nødvendig tiltrænges, naar Armeen skal sættes paa Feltfod, erholder Aflønning med det Beløb og for den Tid, som af Kongen bestemmes.

§ 23. Ved Sammendragning af Tropper for længere Tid til Forberedelse af Udrykning paa Feltfod kan Kongen tilstaa Underbefalingsmænd og Menige samt med dem i Klasse staaende den for enhver af dem bestemte Feltaflønning og deres Familie det i § 21 bestemte Bidrag i det hele eller for en Del.

§ 24. Alle Spørgsmaal angaaende den rette Anvendelse af ovenstaaende Bestemmelser afgjøres af Kongen.

§ 25. Nærværende Regulativ skal gjælde fra 1ste Juli 1893—30te Juni 1894.

Skrivelse fra Finansdepartementet til en Skattekommissær, hvori i Anledning af Forespørgsel fra Formanden i en Ligningskommission udtales Følgende: 12 Mai.

I Henhold til den kommunale Landskattelovs § 48 har Ligningskommissionen at oversende til Overligningskommissionen enhver Klage, der ikke i sin Helhed er imødekommet.

Ifølge § 13 i Lov af 29de Juni 1892 om Skat paa Indtægt og Formue til Stat og Kommune skal Ligningskommissionen udfærdige og udlægge til Eftersyn en Forklaring om Udfaldet af Klagebehandlingen. Derimod antages der ikke at paahvile Ligningskommissionen nogen Pligt til at give hver enkelt Klager Meddelelse om Udfaldet af Klagebehandlingen.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til en Skattekommissær, hvori Departementet i Anledning af Forespørgsel fra Formanden i en Overligningskommission meddeler, at Lovgivningen kun paabyder Udlæggelse til Eftersyn af en Afskrift af Ligningsprotokollen, saaledes som denne er indrettet efter det af Departementet anordnede Schema, og at Udlæggelse af nærmere specificerede Angivelser af de Skattepligtiges Formue og Indtægt efter Departementets Mening ikke er hensigtsmæssig. 12 Mai.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Sorenskriveren i Torridals Sorenskriveri angaaende Stempelafgiftens Beregning i følgende Tilfælde: 12 Mai.

Paa mindeligt Skifte efter en afdød Person overtoges en Boet tilhørende Eiendom af Enken efter et Beløb af Kr. 60,000.00, hvortil kom endel paa Eiendommen hvilende Naturalpræstationer til en Værdi af Kr. 18000.00. Strax efter, og uden at noget Hjemmelsdokument var udfærdiget, erklærede Enken at ville tilskjøde sin Søn Eiendommen efter dens antagelige Værdi, Kr. 30.000.00 foruden Overtagelse af de nævnte Naturalpræstationer, i hvilken Anledning der skulde udfærdiges direkte Skjøde fra Enken og Medarvingerne til den nye Eier.

I Anledning heraf udtalte Departementet, at Stempelafgiften til Skjødet antoges at burde beregnes efter den fulde Sum, hvorefter Eiendommen af Enken var overdraget hendes Søn, altsaa efter Kr. 30,000.00; jfr. Departementets i Lovtidenden indtagne Skrivelse af 5te Juli 1887. De omhandlede Naturalpræstationer blev i Henhold til Bestemmelsen i Lov af 9de August 1839 § 7 d. ikke at medregne ved Stempelafgiftens Beregning.

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til Lov om Vasdragenes Benyttelse af 1ste Juli 1887 §§ 27 og 59 meddeles Approbation paa efterstaaende Regler for Fællesflødning m. v. 13 Mai.

*) Bekjendtgj. 19 Mai i Lovt. 1ste Afd. No. 21.

13 Mai. i Digeelvens Vasdrag, Nedenes Amt, som gjældende indtil videre, og med Hensyn til Bestemmelserne om Erlæggelse af Afgift paa den Trælast, der flødes i Vasdraget, ikke for et længere Tidsrum end 10 Aar:

1. De Regler, som i Medhold af Kongelig Resolution af 24de Oktober 1874 med Tillægsbestemmelser ere gjældende for Foreningen til Fællesflødning i Topdalselvens Vasdrag, skulle være gjældende ogsaa for Digeelven for den Last, der leveres i Flaksvandet for at flødes videre gjennem 2det og 3die Distrikt i Topdalselven.

2. For at tilveiebringe Midler til Iværksættelse af Oprensningsarbeider til Flødningens Lettelse i Digeelven, Nedenæs Amt, bliver fra 1ste Januar 1893 indtil videre at erlægge en Afgift pr. Mærkekrone af Trælast, som mærkes i Sognene Birkenæs, Veigusdal, Evje og Iveland for at flødes ned gjennem Digeelven, hvilken Afgift, der er forfalden til Betaling hver 1ste Januar og 1ste August, fastsættes til 3 Øre pr. Mærkekrone af den Last, der leveres paa Dige og ned til Dybdalsvandet, og 2 Øre pr. Mærkekrone af den Last, som leveres paa Baskjær og nedenfor til Flaksloner.

3. Afgiften opkræves af Flødningsbestyrelsen i Hovedvasdraget, og aflægges for samme Regnskab samtidig med Aflæggelsen af det øvrige Regnskab.

4. Hvilke Arbeider, der skal udføres i Digeelven, bestemmes af Flødningsinspektøren i Forening med 3 Mænd, valgte af Skoveierne. Valget af disse sker i samlet Møde hvert andet Aar til Tid og Sted, som Formanden i Fællesflødningen efter Konference med vedkommende Herreders Formandskaber maatte bestemme.

5. Fællesflødningen i Digeelven inddeles i Distrikter, som Flødningsbestyrelsen i Topdals Vasdrag i Forening med Flødningsinspektøren bestemmer.

6. Fællesflødningens Bestyrelse udvælger blandt Flødningsarbeiderne en Formand i hvert af Digeelvens Distrikter.

13 Mai. **Kongelig Resolution** *) [1]), hvorved efterstaaende Udkast til nyt Reglement for Udskrivning af det sofarende Mandskab approberes som gjældende fra 1ste Juli 1893 og indtil videre, fra hvilken Dato det ældre Reglement af 8de December 1888 sættes ud af Kraft.

[1]) Vedk. Regjeringsforedrag er indtaget i Deptstid. No. 31 for 1893 og fgg.

*) Bekjendtgj. 19 Mai i Lovt. 1ste Afd. No. 21.

Reglement

13 Mai.

for Udskrivning af det søfarende Mandskab.

1ste Kapitel.

Om Indrulleringsdistrikter og deres Inddeling, Indrulleringsbetjente og Rodeforstandere.

§ 1. Riget inddeles i Indrulleringsdistrikter — Lov af 12te Mai 1866 § 49 — og disse igjen i Kredse, saaledes som vedføiede Plan (Fortegnelse Bogstav A) udviser.

§ 2. Forslag til Forandring i Kredsinddelingen bliver efter fornøden Forberedelse af Sessionsbestyrelsen at indsende gjennem Generalkrigskommissæren til Forsvars-Departementet for at forelægges Kongen til Afgjørelse.

§ 3. For hver Kreds beskikkes af Forsvars-Departementet en Indrulleringsbetjent, medmindre Antallet af Værnepligtige i Kredsen maatte være saa ringe, at Kredsens Bestyrelse hensigtsmæssig kan henlægges under Indrulleringschefen. Forøvrigt fungerer denne som Indrulleringsbetjent for den Kreds, hvori han bor.

I Tilfælde af Vakance udføres Indrulleringsbetjentens Forretninger af en af Indrulleringschefen Konstitueret, hvorom Indberetning gjøres gjennem Generalkrigskommissæren til Departementet.

Indrulleringsbetjente kunne af Indrulleringschefen meddeles Permission for en Tid af indtil 3 Maaneder.

Indtræffer Forfald, kan Indrulleringsbetjenten paa eget Ansvar Tilsvar overdrage sine Forretninger til en Anden, hvorom Indberetning strax gjøres til Indrulleringschefen.

Indrulleringsbetjente kunne af Departementet afskediges.

§ 4. Den for Landværbningens Lodtrækningsdistrikter approberede Rodeinddeling er ogsaa gjældende ved Sø-Indrulleringen, og de for Roderne beskikkede Forstandere fungere som saadanne ogsaa ved denne, forsaavidt Sessionsbestyrelsen finder det fornødent.

Indrulleringschefen har, naar Meddelelse til ham indløber fra nogen Distriktskommission om stedfundne Forandringer i Rodeinddelingen eller med Hensyn til de beskikkede Rodeforstandere, at give vedkommende Indrulleringsbetjent fornøden Underretning i saa Henseende.

§ 5. Ved enhver Kreds skal haves følgende for Statens Regning anskaffede og af Indrulleringschefen autoriserede Protokoller og Ruller:

1. En Journal, hvori alle indkomne Breve udtogsvis og under Løbenumer anføres.
2. En Kopibog, hvori alle Breve, Fortegnelser og Uddrag, der afsendes, skulle indføres.
3. De i dette Reglement paabudne Ruller.

13 Mai. Over de til Kredsen hørende Protokoller, Ruller, Arkiv- og Kontorsager m. m. holdes en Fortegnelse, efter hvilken Overlevering sker til Eftermanden.

§ 6. Det paaligger Indrulleringsbetjentene:

1. At føre de for enhver Kreds befalede Protokoller og Ruller.
2. At modtage fra Mandskaber, der ville gaa i udenrigsk Søfart eller fare med Dampskibe i indenrigsk Fart som Maskinister, Maskinlærlinger eller Fyrbødere, de til Patents eller Søfartsbogs Erhvervelse foreskrevne Attester og at indsende disse til Indrulleringschefen.
3. At veilede de i Rullerne indførte Mandskaber med Hensyn til deres Værnepligtsforhold.
4. At føre Tilsyn med det søværnepligtige Mandskab, der hører til Kredsen.
5. At føre Indseende med, at Mandskaberne gjøre de med Hensyn til Reiser og Flytning paabudne Anmeldelser.
6. At paase, at de i deres Kreds fungerende Rodeforstandere opfylde sine Pligter og, forsaavidt de vise Forsømmelse, at anmelde dette for Sessionsbestyrelsen.
7. At udfærdige de for Rodeforstanderne befalede Ruller samt indfordre og berigtige samme ved hvert Aars Udgang.
8. At give paa Forlangende Oplysninger om Mandskaber af andre Distrikter, der maatte opholde sig i deres Kreds.
9. At bestyre Mønstringsforretningerne inden deres Kreds og paase, at de i Lovgivningen og dette Reglement om Mønstring indeholdte Forskrifter af Skibsførerne efterkommes.
10. At bistaa Sessionsbestyrelsen med Oplysninger og Forklaringer angaaende søfarende Mandskaber.
11. At overtage de med Mandskabers Udskrivning og Transport forbundne Forretninger og for modtagne Pengesummers Anvendelse at aflægge behørigt Regnskab til Indrulleringschefen.
12. At bistaa ved Indkaldelse af udskrevne Mandskaber af ældre Aarsklasser og
13. Ellers at udføre de Forretninger, som Lovgivningen og dette Reglement bestemmer, samt at efterkomme de Ordres og Paalæg, som i Overensstemmelse dermed af Indrulleringschefen maatte gives dem.

§ 7. Alle Sager fra Indrulleringsbetjentene, der skulle behandles af Sessionsbestyrelsen eller Generalkrigskommissæren, indsendes til Indrulleringschefen.

§ 8. Det paaligger de for det søfarende Mandskab fungerende Rodeforstandere:

1. At holde en Rulle over de Roden tilhørende hel- og halvbefarne Matroser, Styrmænd og Skippere samt Maskinister og Fyrbødere, saalænge de ere tjenstpligtige ved Søværbningen. Schema No. 1.

2. At forskaffe sig nøie Kundskab saavel om det Roden tilhørende 13 Mai.
som det fra andre Roder eller Kredse indflyttede og endnu ei Roden tilhørende Mandskab.
3. At modtage Melding fra Mandskaber om Flytning, Udvandring, Reise og Tilbagekomst.
4. At bekjendtgjøre inden Roden Sosessioners Berammelse og sørge for, at Bekjendtgjørelsen herom er tilgjængelig for Mandskaberne.
5. At samle og fremstille ved Sessionen de Mandskaber, som opholde sig i Roden.
6. At tilsige udskrevne Mandskaber, der ere indkaldte til Tjeneste, og
7. Forøvrigt at bistaa Sessionsbestyrelsen, Indrulleringschefen og Indrulleringsbetjenten med de Oplysninger, der maatte forlanges, samt indsamle og overlevere til Indrulleringsbetjenten afdøde Mandskabers Patenter eller Sofartsbøger og ellers at efterkomme, hvad der af ovennævnte deres Foresatte i Henseende til Mandskaberne bliver dem paalagt.

Disse Forskrifter, der tjene til Instrux for Rodeforstanderne, blive at aftrykke i den i 1ste Post omhandlede Rulle.

Andet Kapitel.

Om Sofartsruller, Patenter, Sofartsbøger m. m.

§ 9. Enhver Indrulleringschef fører kredsvis for sit Distrikt, foruden de af Hensyn til Udskrivningen anordnede Lister, følgende Sofartsruller:

a. Annotationsrulle, Schema No. 2.
b. Hovedrulle i to Afdelinger, A og B, Schema No. 3.

Af Indrulleringsbetjenten føres ligeledes de nævnte Ruller for den ham underlagte Kreds.

§ 10. I Annotationsrullen føres de Mandskaber, hvem Adgang er aabnet til midlertidig at ernære sig ved Sofart paa Udlandet, nemlig:

1. Samtlige Mandskaber under Udskrivningsalderen, til de have opnaaet Halvbefarenhedsgraden, dog ikke længere end til 1ste Januar i det Aar, hvori de fylde sit to og tyvende Aar, eller, forsaavidt de af Generalkrigskommissæren have erholdt Udsættelse med sin Udskrivning — Lov af 12te Mai 1866 § 48, kfr. Lov af 3die Juni 1876 § 3 — indtil Udsættelsestidens Udløb.
2. De til Landværbningen eller Distriktssotropperne udskrevne Mandskaber, der have faaet Tilladelse til Sofart paa Udlandet.
3. Udlændinger, som ikke have erhvervet fast Hjem her i Riget.

I denne Rulle bliver ogsaa at optage Mandskaber under Udskrivningsalderen, der fare indenrigs med Dampskibe som Maski-

13 Mai. nister, Maskinlærlinger eller Fyrbødere. De føres dog ikke længere i denne Rulle end for de under Post 1 nævnte Mandskaber bestemt.

§ 11. Til Legitimation for Indførelse i Annotationsrullen skal fremlægges:

1. For Mandskaber under Udskrivningsalderen: Rodeseddel eller Daabs- og Konfirmationsattest tilligemed Vidnelse fra vedkommende Distriktskommission om, til hvilken Rode Mandskabet hører. Ukonfirmerede, der endnu ikke have faaet Rodeseddel, kunne dog efter fremlagt behørig Attest for, hvor og naar de ere fødte, midlertidig optages i Rullen, men have senest ved Opnaaelsen af 20 Aars Alderen at fremlevere Rodeseddel.
2. For Mandskaber, der have faaet Udsættelse: det derom udstedte Bevis tilligemed de under 1ste Post paabudne Oplysninger.
3. For udskrevne Mandskaber: vedkommende militære Afdelingschefs Tilladelse til Sejlads med Opgivende af Mandskabets Alder, militære Stilling og Permissionstiden.
4. For Udlændinger: saadanne Oplysninger om Fødested, Alder m. m., som Vedkommende kan forskaffe.

De ovennævnte Legitimationer opbevares af Indrulleringschefen, undtagen Rodesedler samt Daabs- og Konfirmationsattester, der tilbageleveres Mandskaberne.

§ 12. Udslettelse af Annotationsrullen skal foregaa:

1. Naar Mandskaberne forlange det og tilbagelevere sit Patent.
2. Naar de ere afgaaede ved Døden.
3. Naar de overføres til Hovedrullen.
4. Naar de ikke inden den bestemte Tid (§ 10 Post 1) ere blevne optagne i Hovedrullen som halvbefarne eller som Maskinister eller Fyrbødere.
5. Naar Permissionstiden for udskrevne Mandskaber er udløben.

Med Hensyn til Udlændinger gjælder de samme Regler, dog at de i ethvert Tilfælde udslettes, naar de ophøre at fare med norske Fartøier.

§ 13. Indrulleringscheferne udfærdige samlet for det hele Indrulleringsdistrikt inden hvert Aars 15de Februar en Liste in duplo over de 22-aarige Mandskaber, der i det forgangne Aar som Halvbefarne eller i Egenskab af Maskinister eller Fyrbødere ere overførte til Hovedrullen, Schema No. 4, hvilken Liste oversendes til vedkommende Krigskommissær, der remitterer det ene Exemplar med Paategning og afgiver fornøden Meddelelse til Distriktskommissionerne.

Ligeledes udfærdige Indrulleringscheferne til samme Tid Lister over de Mandskaber, der i det foregaaende Aar ere blevne udslettede af Annotationsrullen uden at være blevne optagne i Hovedrullen, Schema No. 5, hvilke oversendes vedkommende Distriktskommissioner.

§ 14. I Hoved-Rullen A (Matros-Rullen) indføres: 13 Mai.

1. Mandskaber, naar de have opnaaet Halvbefarenhedsgraden.
2. Andre Mandskaber, der ønske at ernære sig ved Søfart, naar de ere i Besiddelse af Fripas eller paa anden Maade godtgjøre at være fri for Værnepligt.

Med Hensyn til Udlændinger gjælde disse Regler kun, forsaavidt de have erhvervet fast Hjem her i Riget.

§ 15. I Hoved-Rullen B (Maskinist- og Fyrbøder-Rullen) indføres saavel Søfarende som andre Værnepligtige, der uden at være Søfarende dog ere vante til at færdes paa Søen, saafremt de have saadan Uddannelse som Maskinister eller Fyrbødere, at de kunne anses skikkede til at anvendes i denne Egenskab ved Søvæbningen, i hvilken Henseende Indrulleringschefen har at bedømme de af dem fremleverede Vidnesbyrd; dog maa Optagelse i Rullen for de Ikke-Søfarendes Vedkommende foregaa inden Begyndelsen af det Aar, hvori de fylde sit 22de Aar, eller, forsaavidt de have havt Udsættelse med Værnepligtens Opfyldelse, inden Udsættelsestidens Udløb.

Med Hensyn til de i Rullen optagne Maskinister og Fyrbødere gjælder forøvrigt alt, hvad der i dette Reglement bestemmes angaaende Søfarende.

§ 16. For Indførelse i Hovedrullerne anføres den fornødne Hjemmel paa det dertil bestemte Sted. Ved Indførelsen iagttages, at enhver optages i den Kreds's Rulle, hvor han har fast Ophold.

§ 17. De i Hovedrullerne indførte Mandskaber kunne indtil Begyndelsen af det Aar, hvori de fylde det 22de Aar, saafremt de have forandret Livsstilling, begjære sig overførte til Landværbningens Ruller. Forøvrigt blive Mandskaberne staaende i Hovedrullen, indtil de enten efter opfyldt Værnepligt forlange sig udslettede eller afgaa ved Døden.

Ved Udslettelse af Hovedrullerne blive Mandskabernes Søfartsbøger at inddrage og tilstille Indrulleringschefen.

§ 18. I Annotations- og Hovedrullerne indføres Oplysning om Mandskabernes Mønstring, Fart, Flytning og Overførelse til anden Rulle efter indkomne Bemandings- og Meldingslister samt Mandskabsfortegnelser. Ligeledes noteres Anmeldelser og Tilladelser til Reiser samt Dødsanmeldelser.

I Hovedrullen noteres derhos i de dertil bestemte Rubriker det Fornødne angaaende Mandskabernes Udskrivningsforhold.

Rullernes Størrelse bestemmes af Indrulleringschefen for hver Kreds.

§ 19. Ethvert Mandskab, der bliver indført i Annotationsrullen, meddeles til Bevis derom et Søfarts-Annotations-Patent — Schema No. 6.

Ligeledes meddeles enhver, som indføres i Hovedrullen, en Søfartsbog — Schema No. 7.

13 Mai. Naar Sofartsbog udleveres til Nogen, bliver det ham tidligere meddelte Patent at inddrage.

Patenter og Sofartsboger udstedes af Indrulleringschefen og paategnes af Indrulleringsbetjenten for vedkommende Kreds.

For Udlændinger gives Paategning om Nationaliteten.

§ 20. Naar Tiden ikke tillader at oppebie Annotations-Patents Udstedelse af Indrulleringschefen, kan Patent for bestemt Reise udstedes af Indrulleringsbetjenten, dog at de anordnede Legitimationer (§ 11) ere tilstede. Patentet bliver ved fuldendt Reise at inddrage og i Tilfælde af, at Mandskabet vil vedblive i Farten, at ombytte med et almindeligt Patent.

Paa Patentet, hvortil det for Annotations-Patenter foreskrevne Schema No. 6 benyttes, bliver udtrykkelig at anmærke, for hvilken speciel Reise det er gjældende, hvorhos det gives Overskrift „For bestemt Reise".

Ved hver Maaneds Udgang har Indrulleringsbetjenten at indsende til Indrulleringschefen Fortegnelse over de af ham i Maanedens Løb udstedte Patenter for bestemt Reise, bilagt med de modtagne Legitimationer.

§ 21. Styrmandspatenter — Schema No. 8 — Skippercertifikater — Schema No. 9 — og Certifikater for Maskinister af 2den og 1ste Klasse — Schema No. 10 og 11 — udstedes af Sessionsbestyrelsen og paategnes af Indrulleringsbetjenten for vedkommende Kreds. Det Fornødne om Udstedelsen noteres i Hovedrullen. Vedkommendes tidligere Sofartsbog, Styrmandspatent eller Certifikat som Maskinist af 2den Klasse inddrages.

§ 22. Patent, Sofartsbog eller Certifikat meddeles første Gang uden Betaling; tiltrænger Nogen derimod nyt Patent, ny Sofartsbog eller nyt Certifikat paa Grund af udvist Mangel paa Omhu ved Behandlingen af det ældre Dokument, erlægges derfor en Betaling af 80 Øre for hver Gang.

For det paa saadan Maade indkomne Beløb, der kommer til Indtægt for Marinens Fond, aflægges aarligt Regnskab af Indrulleringscheferne.

§ 23. Naar Nogen opgiver, at hans Patent, Sofartsbog eller Certifikat er forkommet, eller han paa Opfordring af vedkommende Indrulleringsbetjent ikke fremskaffer samme, har Indrulleringsbetjenten at anmelde det for Indrulleringschefen, som, medmindre han finder det antageligt, at Paagjældende selv er uden Skyld i, at Dokumentet ikke kan fremskaffes, gjør Anmeldelse derom til Amtmanden. Nyt Patent, Sofartsbog eller Certifikat meddeles ikke, forinden det af Amtmanden er afgjort, hvorvidt der bør forelægges Paagjældende Bøder at udrede; dog kan saadant Dokument meddeles ham, naar han hos Indrulleringschefen deponerer Beløbet af den høieste Bod, som for Tilfældet kan dikteres — Lov af 12te Mai 1866 § 84 Litr. g — og erlægger den i foranstaaende § 22

bestemte Betaling samt opgiver en Person, til hvem det mulige Overskud af det deponerede Mulktbeløb kan sendes. Det fornødne anmærkes i Rullen. 13 Mai.

Dersom en Fartøisfører har forkommet noget af de ham ved Udexpeditionen overleverede Patenter eller Sejlsbøger, bliver Sagen af Indrulleringschefen ligeledes at anmelde for Amtmanden, som bestemmer, hvorledes der skal forholdes.

§ 24. I Annotations- og Hovedrullerne gives Mandskaberne Plads efter den Orden, hvori de indføres, saaledes at Patenter og Sejlsbøger erholde fortløbende Numere.

For enhver Annotations- og Hovedrulle føres et alfabetisk Navneregister over de i Rullerne indførte Mandskaber.

Naar et Mandskab dør eller af anden Grund udslettes af Rullen, bliver hans Patent eller Sejlsbog at inddrage og tilintetgjøre.

Ved Mandskabers Udførelse af Rullerne anføres Aarsagen, og ved Overførelse i anden Rulle anføres i denne, fra hvilken Rulle Overførelsen er skeet, samt Mandskabets forhen havte Patentnumer.

Udførelsen foregaar ved, at Mandskabernes Navne understreges i Rullen, hvorimod ingen Udslettelse desformedelst maa foretages.

§ 25. Ved Rulleførelsen iagttages, at der for hvert Mandskab, der føres i Rullerne, tilveiebringes saavidt mulig de fornødne Data til Bestemmelse af Værnepligt og Befarenhed, saaledes som ved Lovgivningen og dette Reglement er bestemt. Rullerne bør derhos være saaledes førte, at man saavidt mulig ved hver Maaneds Slutning kan komme til Kundskab om ethvert Mandskabs Fart, Tilstedeværelse, Ophold i andre Distrikter eller Fravær paa Reiser. Overførelse fra Rulle til anden, Udslettelse af Rullerne, Antegnelse af Befarenhedsgrad m. m. foretages, naar det fornødiges.

Tredie Kapitel.

Om Befarenhed, Bemandingslister, Monstring samt Kontrol med Mandskaberne.

§ 26. Halvbefarne Matroser ere de, der i tolv Maaneder og helbefarne de, der i tredive Maaneder efter det fyldte 15de Aar have været i udenrigsk Fart. Dog erhverves ogsaa Halvbefarenhedsgrad ved 10 Maaneders og Helbefarenhedsgrad ved 26 Maaneders udenrigsk Fart, naar Vedkommende desforuden har faret indenrigs med Fartøier af mindst 20 Tons Drægtighed i tredobbelt saa lang Tid, som resterer paa den anordnede udenrigske Fart. De i Hovedrullerne optagne Fyrbødere ansees, uden Hensyn til, om de have været i udenrigsk Fart, som helbefarne, naar de have en Fartstid af 30 Maaneder.

Udenrigsk Fart er saadan, som foregaar paa Steder udenfor

13 Mai. Rigets Grændser (jvfr. Lov af 12te Mai 1866 § 50 a og b), indenrigsk Fart saadan, som foregaar fra Sted til andet inden Riget.

Orlogsfart med norske Fartøier ansees lige med udenrigsk Fart.

Fart med Handelsfartøier mellem Stederne inden samme Tolddistrikt kommer ikke i Betragtning.

§ 27. Ingen Fart kommer i Betragtning ved Bestemmelse af Besarenhedsgrad, medmindre den er kontrolleret ved Mønstring, saaledes som for udenrigsk Fart er bestemt. Det paaligger derfor ethvert Mandskab, der ønsker, at hans indenrigske Fart eller Fart paa de i Lov af 12te Mai 1866 § 50 a og b nævnte Farvande skal komme i Betragtning, ved Overenskomst med Skipperen at sørge for, at Mønstring finder Sted.

§ 28. Den Tid, et Mandskab har været i Farten, regnes fra hans Paamønstring indtil Afmønstringsdagen. Forsaavidt Mønstringen er foregaaet tidligere end sex Dage for Skibets Udklarering, regnes dog den udenrigske Fart først fra Udklareringsdagen, paa hvilken det forudsættes, at Mandskabet er indtraadt i Skibets Kost og Løn. Skulde det imidlertid ved Afmønstringen vise sig, at dette ikke havde været Tilfældet, regnes Fartstiden først fra den Dag, da saadan Indtrædelse fandt Sted.

Er Mandskabet fratraadt Skibets Tjeneste uden Afmønstring, regnes hans Fart som ophørt den Dag, han udtraadte af Skibets Kost og Løn.

Den Tid, hvori enkelte Mandskaber maatte holdes ombord, medens et Fartøi ligger i Oplag eller under Reparation, regnes ikke som Fartstid; ikke heller den Tid, hvori enkelte Mandskaber maatte holdes ombord, medens Fartøiet ligger under Losning eller Ladning.

Fartstiden ansættes i Kalendermaaneder og hver overskydende Dag til en Tredivtedel af en Maaned.

§ 29. Sofart med fremmede Nationers Fartøier ansees lige med Fart med norske Fartøier til Bestemmelse af Besarenhedsgraden, men Mandskabet maa, forsaavidt Farten foregaar udenfor Riget, fremlægge Attest derom fra den Skibsfører, han har faret med, forsynet med saadan Paategning af vedkommende norske Konsul, som efter Omstændighederne i hvert enkelt Tilfælde maatte kunne meddeles til Bestyrkelse af Attestens Indhold.

For fremmed Orlogsfart er vedkommende Skibschefs Attest tilstrækkelig, naar Udstederens Identitet er bevidnet af norsk Konsul.

I Sverige træder vedkommende Mønstringsautoritet istedetfor Konsulen.

Sessionsbestyrelsen afgjør, hvorvidt de tilveiebragte Bevisligheder kunne ansees fyldestgjørende.

§ 30. Naar Mønstring efter den gjældende Lovgivning ud- 13 Mai.
fordres, har vedkommende Skipper betimelig at rekvirere Forretningen hos Indrulleringsbetjenten og samtidig dermed indlevere Fartøiets Maalebrev, sit Skippercertifikat (forsaavidt han efter Lovgivningen behøver saadant Certifikat), en Fortegnelse over Mandskaberne tilligemed disses Patenter (Søfartsbøger) og i Tilfælde Certifikater. Endvidere indleverer han de med Mandskaberne oprettede Hyrekontrakter og de dem meddelte Kontrabøger, forsaavidt han ikke maatte have truffet Overenskomst med Indrulleringsbetjenten om, at denne skal anskaffe og udfylde disse Dokumenter.

§ 31. Ved Gjennemgaaelsen af den indleverede Fortegnelse har Indrulleringsbetjenten at være opmærksom paa de med Hensyn til udskrivningspligtige Mandskabers Udmønstring gjældende Forskrifter (Lov af 6te Juli 1892 §§ 6, 7 og 8).

§ 32. Ved Affattelsen af Skibsbemandingslisten, der udfærdiges efter Schema No. 12 a, iagttager Indrulleringsbetjenten, at den indeholder samtlige til Rulleførelsen nødvendige Data, saasom Mandskabernes fulde Navn, hvilket Distrikt og hvilken Kreds de tilhøre, samt i hvilken Rulle og under hvilket Numer de ere indførte. Duplikatet af Bemandingslisten udfærdiges i den Form, som Schema No. 12 b angiver.

§ 33. Ved Mønstringen fremgaaes overensstemmende med Forskrifterne i Lov af 29de Juni 1888.

§ 34. Forsaavidt Mandskaberne efter de fremlagte Kontrakter ikke straks skulle indtræde i Skibets Kost og Løn, bliver efter endt Mønstring Bemandingslisten tilligemed Patenter og Søfartsbøger beroende paa Indrulleringskontoret, indtil Skibet skal udklareres. Naar Underretning herom modtages, forsyner Indrulleringsbetjenten, forinden Dokumenterne udleveres, disse med Paategning om Tiden for Udklareringen, til Bestemmelse af Mandskabernes Fartstid i Henhold til § 28.

Skal Fartøiet afgaa til Udlandet fra andet Sted end det, hvor Besætningen er paamønstret, har Indrulleringsbetjenten paa det Sted, hvor Fartøiet udexpederes, ved Bemandingslistens Forevisning at anmærke paa denne, naar Fartøiet er anmeldt at være færdigt til Afgang. Fra den saaledes anmærkede Tid regnes Mandskabernes Fart som udenrigsk. Fornøden Meddelelse herom afgives til den Indrulleringsbetjent, hos hvem Mønstringen er foregaaet. Denne noterer ligeledes Afgangstiden paa Duplikatet af Bemandingslisten og afgiver for de Mandskaber, der høre til andre Kredse, behørig Meldingsliste (§ 46). Skulde Duplikatet af Bemandingslisten allerede være tilstillet Indrulleringschefen, indsender han den modtagne Meddelelse til denne, som derefter foranstalter det Fornødne.

§ 35. Mønstring udenfor Kontoret kan med Indrullerin-

13 Mai. gens Samtykke finde Sted, naar særegne Forhold maatte gjøre det ønskeligt.

§ 36. Naar Mønstring af Mandskaber finder Sted paa Grund af Ønske om, at indenrigsk Fart eller Fart overensstemmende med Lov af 12te Mai 1866 § 50 a og b skal komme i Betragtning ved Befarenhedsbestemmelsen (§ 27), anføres det hele Mandskab paa Bemandingslisten, men kun det eller de paagjældende Mandskaber blive at paa- og afmønstre.

§ 37. Afskediges noget Mandskab i Udlandet fra Fartøiet paa et Sted, hvor norsk Konsul ikke er ansat, bør dette anmærkes paa Bemandingslisten og Patentet eller Søfartsbogen og bevidnes af Styrmanden eller Baadsmanden eller i deres Forfald af tvende andre af Skibets bedste Folk.

§ 38. Afmønstring skal snareſt mulig finde Sted, saavel naar Fartøiet er kommet tilbage til en indenrigsk Havn for at oplægges, som naar ellers den hele Besætning eller enkelte Mandskaber afskediges af Skibets Tjeneste.

Forsømmer Skipperen dette, skal vedkommende Indrulleringsbetjent derom straks gjøre Indberetning til Indrulleringschefen, der indmelder Sagen til Amtmanden.

§ 39. Ved Afmønstring fremstilles de i Bemandingslisten anførte Mandskaber og opraabes efter denne med de paa samme under Reisen tilførte Forandringer. Forsaavidt Tilsyn med Skibet kræver, at endel af Mandskabet maa holdes ombord, bør Afmønstring af disse finde Sted senere; dog regnes den med Hensyn til Vedkommendes Fartstid som foregaaet samtidig med det øvrige Mandskabs. Under Afmønstringen iagttages forøvrigt, hvad der i Lov af 29de Juni 1888 §§ 8 og 9 er foreskrevet.

Afmønstres kun enkelte Mandskaber, og Bemandingslisten som Følge deraf ikke afleveres, noterer Indrulleringsbetjenten straks Mandskabernes Afgang i sin Rulle, forsaavidt de ere indførte i denne, eller udfærdiger, om de tilhøre en anden Kreds, fornøden Meldingsliste om Afgangen.

§ 40. Afgaar nogen Mand som syg fra et Fartøi, medens dette ligger i indenrigsk Havn, bliver behørig Melding derom at afgive til nærmeste Indrulleringsbetjent, saafremt Manden selv ikke kan fremstilles til Afmønstring.

§ 41. Saavel ved Paa- som Afmønstring blive Certifikater, Patenter og Søfartsbøger i de paa samme indrettede Rubriker at give Paategning herom af vedkommende Indrulleringsbetjent, som derhos ved Afmønstring opgjør og anmærker Mandskabets Fartstid efter den tilendebragte Reise.

§ 42. Naar et Fartøi udgaar paa ny Reise til Udlandet med uforandret Besætning (Lov af 29de Juni 1888 § 6), gives Bemandingslisten saadan Paategning: „Passerer med denne Liste

paa den forestaaende Reise til . . ., da Fartøiets Besætning er uforandret". 13 Mai.

§ 43. Ved Mønstring af norske Folk paa fremmed Nations Fartøi (Lov af 29de Juni 1888 § 14) behøver norsk Bemandingsliste ikke at udstedes, hvis Fartøiets Fører ønsker Folkene opførte paa Skibets ældre Bemandingsliste. Ligeledes bortfalder Undersøgelse og Attestation af Folkenes Hyrekontrakter, saafremt disse ere affluttede og attesterede paa vedkommende Konsuls Kontor.

§ 44. De i Lov af 29de Juni 1888 §§ 11 og 12 paabudne Mandskabsfortegnelser udfærdiges efter Schema No. 13. Fortegnelsen, der kun er gjældende for det Aar, hvori den er udfærdiget, bliver at aflevere til nærmeste Indrulleringsbetjent, naar Fartøiet oplægges eller Forandring med Mandskabet foregaar, i hvilket sidste Fald ny Fortegnelse udstedes.

§ 45. For enhver Kreds føres en Mønstrings-Journal, hvori indføres under Løbenumer og Dato Navnene paa de Skippere og Fartøier i udenrigsk og indenrigsk Fart, som ere expederede ved Kontoret, Alt saaledes som Schema No. 14 udviser.

Indrulleringsbetjentenes Mønstrings-Journaler autoriseres af Indrulleringschefen og fremlægges til Eftersyn ved Sessionerne og ellers paa Forlangende.

§ 46. For enhver Maaned indsender Indrulleringsbetjentene til Indrulleringschefen samtlige modtagne Bemandingslister og Mandskabsfortegnelser efter af disse at have uddraget de deri indeholdte Oplysninger om de Kredsen tilhørende Mandskabers Paa- og Afmønstring samt Fartstid m. m. og derom gjort Tilførsel i vedkommende Rubriker i Rullerne.

For Mandskaber af andre Kredse i samme Indrulleringsdistrikt eller af andre Indrulleringsdistrikter eller af land- eller somilitære Afdelinger forfatte og indsende de ligeledes maanedlige Meldingslister efter Schema No. 15.

Disse skulle indeholde Oplysning om Mandskabers Paa- og Afmønstring, om Tiden for vedkommende Fartøiers Udklarering og, i Tilfælde, fra hvilken Dag Mandskaberne indtraadte i Skibets Kost og Løn (§§ 28 og 34), samt forøvrigt, hvad Indrulleringsbetjentene i Maanedens Løb ere komne til Kundskab om med Hensyn til Mandskabers Reiser, Flytninger, Dødsfald, Rømning m. m., hvorom de indkomne Bevisligheder vedlægges. Om søfarende Mandskabers Dødsfald paa Søen eller i Udlandet gjøres af vedkommende Indrulleringschef Indberetning til Sognepræsten paa den Afdødes Hjemsted.

Indsendelsen af Meldings- og Bemandingslister skal finde Sted senest inden den 10de i den følgende Maaned.

Naar Udskrivning i Distriktet foreståar, indsendes Meldingslister saa ofte, som Indrulleringschefen maatte bestemme.

Ligeledes bliver i Tilfælde af, at Mobilisering af nogen Del

13 Mai. af den væbnede Magt er paabudt, Meldingslister at indsende saa ofte og saaledes, som af Indrulleringschefen efter Overenskomst med vedkommende Afdelingschef bestemmes.

§ 47. Efter de indkomne Meldings- og Bemandingslister m. m. berigtiger Indrulleringschefen Distriktets Ruller, hvoreftter han snareft mulig tilstiller andre Indrulleringschefer, militære Afdelingschefer samt Distriktets Indrulleringsbetjente de dem vedkommende Meldingslister.

Indrulleringschefen har endvidere efter endt Session at meddele andre Indrulleringschefer de Oplysninger, der ved Sessionen maatte være fremkomne om Mandskaber af deres Distrikter.

4de Kapitel.

Om Mandskabers Flytning, Reiser, Antagelse som Frivillige og Domfældelse m. v.

§ 48. Søværnepligtige Mandskaber, der have taget fast Ophold i en anden Indrulleringskreds end den, i hvis Ruller de ere indførte, overføres til vedkommende Kredsrulle og meddeles ny Søfartsbog.

Mandskabets tidligere havde Søfartsbog gives fornøden Paategning om den stedfundne Overførsel. Forsaavidt den Kreds, hvortil han overføres, hører til et andet Indrulleringsdistrikt, oversendes Bogen til den Indrulleringschef, i hvis Ruller han tidligere har staaet, og som lader ham udslette af Distriktets Ruller og meddeler den anden Indrulleringschef Oplysning om Mandskabets Værnepligtsforhold.

Ved Flytninger skulle søfarende værnepligtige Mandskaber melde sig for Rodeforstanderen og Indrulleringsbetjenten paa det Sted, hvortil de flytte. Forsaavidt Mandskaberne ere ansatte ved Søvæbningen, gives Melding om Flytningen til vedkommende Distrikts sømilitære Chef.

§ 49. Enhver Søfarende er, indtil han har udtjent sin Værnepligt ved Søvæbningen, forpligtet til ved Reiser, der ikke ere kontrollerede ved Mønstring eller Mandskabsfortegnelse, ved Afreise fra og Tilbagekomst til Hjemstedet at anmelde sig for Indrulleringsbetjenten, ligesom han ved Forandring af Opholdssted har at underrette denne herom.

Det Fornødne anmærkes i Rullen.

§ 50. Vil i Fredstid et til Søvæbningen udskrevet Mandskab, der har afgjort sin Tjenestepligt i Fred, begive sig ud af Riget for at søge Hyre eller for at tage Ophold i Udlandet, har han at anmelde sig for Indrulleringschefen, der forsyner hans Søfartsbog eller Patent med Paategning om, at Intet er til Hinder derfor.

§ 51. I Fredstid kunne søværnepligtige Mandskaber før

1ste Januar i det Aar, hvori de fylde det 22de Aar, uhindrede af Værnepligten begive sig ud af Riget efter derom at have gjort Anmeldelse til Indrulleringsbetjenten. 13 Mai.

Mandskaber af Annotationsrullen, som ville forlade Riget, have ligeledes at anmelde sig for Indrulleringsbetjenten samt derhos at iagttage, hvad der i deres Rodeseddel er foreskrevet om Adgang for Værnepligtige til at begive sig ud af Riget.

§ 52. Ethvert Mandskab, der forlader Riget for stedse, skal tilbagelevere sit Patent (Søfartsbog), men bliver, forsaavidt han er Søfarende, staaende i Rullen indtil sit 35te Aar.

§ 53. Søværnepligtige, som midlertidig opholde sig i et fremmed Indrulleringsdistrikt, kunne dersteds gjøre de med Hensyn til Reiser anordnede Anmeldelser, hvorom det Fornødne anmærkes paa vedkommende Meldingslister (§§ 46 og 47).

§ 54. Naar et søværnepligtigt Mandskab antages som Frivillig ved Søvæbningens faste Styrke, sender vedkommende Korpschef derom en Meldingsliste in duplo, hvori opgives Mandskabets Alder og Numer i Kredsens Rulle, til vedkommende Indrulleringschef, der remitterer det ene Exemplar med Paategning. Er Mandskabet udskrevet, har Korpschefen tillige at afgive Melding til vedkommende somilitære Distriktschef.

Afskediges noget Mandskab fra Søvæbningens faste Styrke af Frivillige, forinden han derved har udtjent den bestemte Tid, afgives Melding derom til vedkommende Indrulleringschef, forsaavidt han før eller i Tjenesten har faret den for Opnaaelse af Halvbefarenhedsgraden bestemte Tid, med Oplysning om Varigheden af de Togter, Mandskabet har gjort; i andet Fald til vedkommende Distriktskommission.

Vedkommende overføres efter Sagens forskjellige Beskaffenhed enten i Søfartsrullerne eller i Mandskabsrullen.

§ 55. Ansættes et søfarende Mandskab som Lods eller Lodsoldermand, anmeldes saadan Ansættelse af Overlodsen til Indrulleringschefen, hvem Mandskabets Søfartsbog ogsaa tilstilles.

§ 56. Naar et søværnepligtigt Mandskab under 35 Aar ved endelig Dom fældes til Strafarbeide, meddeler den Embedsmand, som exekverer Straffen, vedkommende Indrulleringschef en Attest herom. Ligeledes underrettes Indrulleringschefen fra vedkommende Amtmand om, naar et saadant Mandskab tiltales for en Forbrydelse, der kan medføre Strafarbeide.

Den fornødne Notering foregaar i Rullerne.

5te Kapitel.

Om Sessioner, Udskrivning, Mandskabers Transport og Dimission.

§ 57. Inden 31te Januar hvert Aar indsende Indrulleringsbetjentene til Indrulleringschefen en Liste, affattet rodevis,

13 Mai. over Aarets udskrivningspligtige Mandskaber i Kredsen (Udskrivningsliste Schema No. 16). Efterat denne Liste, hvori optages ikke blot de 22-aarige, men ogsaa ældre Mandskaber, hvis Værnepligtsforhold ikke er kommet under Afgjørelse, er revideret af Indrulleringschefen, lader han tage to Afskrifter af samme, den ene til Brug for Amtmanden, hvorefter Listen tilbagesendes til Indrulleringsbetjenten. En saadan Liste in duplo opgjøres af Indrulleringschefen for hans egen Kreds.

§ 58. Indrulleringscheferne indsende hvert Aar inden 20de Februar til Generalkrigskommissæren en numerisk Opgave over Aarets udskrivningspligtige Søfarende, Maskinister og Fyrbødere. I Henhold til disse Opgaver bestemmer Generalkrigskommissæren efter fra Forsvars-Departementet at have modtaget Meddelelse om, hvormange udskrevne Mandskaber der vil tiltrænges til de for Aaret anordnede Togter med søgaaende Skibe, hvor stort Antal hvert Indrulleringsdistrikt har at afgive til disse. Det saaledes bestemte Antal fordeler Indrulleringschefen igjen paa Distriktets enkelte Kredse i Forhold til hver Kredses samlede Antal.

§ 59. Saasnart Tiden for Søvæbningens Øvelser for Aaret er bestemt, meddeler Marinekommandoen Generalkrigskommissæren Underretning derom, samt om, paa hvilken Maade Mandskabernes Transport til Orlogsstationerne skal foregaa. Generalkrigskommissæren afgiver igjen Meddelelse desangaaende til Indrulleringscheferne.

§ 60. For enhver Indrulleringskreds afholdes aarlig en Søsession under Overbestyrelse af Sessionsbestyrelsen til Udskrivning af Søfarende samt Maskinister og Fyrbødere. For Kredse, hvor der kun findes et lidet Antal udskrivningspligtige Mandskaber, kan Session berammes til Afholdelse paa samme Sted, hvor Sessionen for den tilgrændsende Kreds afholdes. I saadant Tilfælde fritages Mandskaberne, saafremt Mødestedet ligger over 20 Kilometer udenfor Kredsen, for personligt Fremmøde, imod at de i betimelig Tid for Sessionen fremstille sig for Indrulleringsbetjenten paa Hjemstedet. Ligeledes fritages i dette Tilfælde Rodeforstanderne for Fremmøde.

§ 61. Indrulleringschefen bestemmer efter Overlæg med Amtmanden saavel Tid som Sted for de afholdendes Sessioner, hvorved iagttages, at disse i Regelen ere afsluttede inden Marts Maaneds Udgang.

§ 62. I Tilfælde af Forfald har Amtmanden i sit Sted til Møde ved Sessionen at konstituere en kongelig Embedsmand. Den, der møder paa Amtmandens Vegne, har herom ved Forretningen at fremlægge fornøden Legitimation.

Hvor Amtmanden personlig er tilstede, tager han Forsædet ved Sessionen; i andet Fald Indrulleringschefen.

§ 63. Indrulleringschefen skal personlig afgive Møde ved

Sessionen. Hindres han heri ved paakommet Sygdomsforfald, har 13 Mai.
han at konstituere en anden kongelig Embedsmand til at møde paa
sine Vegne. Den udfærdigede Konstitution fremlægges ved Forret-
ningen. Indberetning om Forfaldet sker strax til Generalkrigskom-
missæren, der foranlediger en Søofficer, om en saadan ikke af Ind-
rulleringschefen er konstitueret, beordret til Bistand ved Sessionen.

§ 64. Ved Sessionen skulle møde, foruden Sessionsbesty-
relsen:

1. Indrulleringsbetjentene, hver for sin Kreds.
2. En af Marinens Læger eller, saafremt ingen af dem maatte kunne afsees, vedkommende Stads- eller Distriktslæge efter Amtmandens Ordre.
3. En dertil beordret Underofficer af Sømilitære Korps.
4. I Byerne en Politi-Embeds- eller Bestillingsmand efter Amtmandens Bestemmelse, og, forsaavidt Sessionen holdes paa Landet eller i et Ladested, vedkommende Lensmand.
5. Rodeforstanderne for de Roder, hvori der opholder sig til Sovæbningen udskrivningspligtige Mandskaber.
6. Samtlige Kredsen tilhørende søværnepligtige Mandskaber, der i Aarets Løb fylde eller have fyldt det 22de Aar.
7. Mandskaber, som under foregaaende Aars Session bleve forbigaaede ved Udskrivningen paa Grund af temporær Svaghed.
8. Mandskaber, der efter § 1 i Lov af 6te Juli 1892 have havt Udsættelse med Udskrivningen.
9. Andre Søværnepligtige, der ere over 22 Aar, forsaavidt de ere fødte i 1872 eller senere, og som ikke have sørget for, at deres Værnepligtsforhold i rette Tid er kommet under Afgjørelse,

§ 65. Fritagne for Møde ved Sessionen ere:

1. Mandskaber, der have lovligt Forfald og herom indsende vedbørlig Attest til Sessionen.
2. Mandskaber, der ere udmønstrede i udenrigsk Fart mindst 30 Dage, før de for Distriktet berammede Sessioner tage sin Begyndelse, dog at vedkommende Fartøi er afseilet til Udlandet mindst 20 Dage før disses Begyndelse.

Derhos kan Indrulleringschefen fritage for Møde Mandskaber formedelst kortvarig Bortreise, naar de fremsende Attest fra en offentlig ansat Læge for sin Tjenestedygtighed og nøiagtig opgive sin Bopæl.

§ 66. Indrulleringschefen udfærdiger i betimelig Tid, i Regelen i Midten af Januar, paa Sessionsbestyrelsens Vegne trykte Søsessionsplakater, der skulle indeholde:

1. Angivelse af Tid og Sted for Sessionsmøderne for hver Kreds.
2. Tilkjendegivende om, hvilke Embeds- og Bestillingsmænd samt Mandskaber have at fremmøde paa de forskjellige Steder og Dage.

13 Mai.

3. De Betingelser, hvorunder Mandskaberne ere fritagne eller kunne fritages for at møde — § 65.
4. Advarsel om, at den Udskrivningspligtige, der udebliver fra Sessionen uden lovligt Forfald, udsætter sig for Straf af Bøder eller Fængsel efter Lov af 12te Mai 1866 § 84 a samt for at blive sendt til en Orlogsstation for at gjøre almindeligt Værftsarbeide i 4 Maaneder.
5. Varsel til de indkaldte eller andre Mandskaber af Distriktets Ruller om, at der er Anledning for dem til under Sessionen at fremkomme med Anmeldelser eller Andragender vedkommende Søfarts- eller Udskrivningsforhold.

§ 67. Sessionsplakater omsendes, foruden til Medsessionsbestyrerne og andre Indrulleringschefer, til Indrulleringsbetjentene i Distriktets samtlige Kredse i fornødent Antal til Fordeling mellem Politiet og vedkommende Lensmænd, der sørge for Plakaternes Uddeling blandt Rodeforstanderne, samt desuden til Krigskommissærerne.

Plakaterne bekjendtgjøres ved Opslag samt ellers paa den for ethvert Sted sædvanlige Maade.

Et kort Uddrag af Plakaten bekjendtgjøres derhos i en dertil passende offentlig Tidende.

§ 68. Indrulleringschefen har at medbringe til Sessionen:

1. En Forhandlingsprotokol.
2. Aarets Udskrivningslister tilligemed Værnepligts- og Lodtrækningssedler (§ 78).
3. Distriktets Forbigaaelsesliste (§ 76).
4. En Lægevisitationsprotokol, Schema No. 17.
5. Et Lodtrækningsapparat.

Indrulleringsbetjentene fremlægge ved Sessionen samtlige de ved deres Bestilling befalede Ruller og Protokoller.

Rodeforstanderne medbringe sine Sø-Roderuller.

§ 69. Efterat Forretningen er erklæret sat, fremkaldes Mandskaberne rodevis og underkastes Examination. Deres Søfartsbøger (Patenter) undersøges, og deres Opholdssted noteres i Udskrivningslisten, hvorefter de henvises til Lægevisitation.

§ 70. Begjærer noget Mandskab Udsættelse med at udskrives, kan saadan tilstaaes ham, forsaavidt han oplyser, at det er en Velfærdssag for ham, dog ikke længer end til det Aar, hvori han fylder sit 25de Aar.

§ 71. Fremstille sig ved Sessionen 20- eller 21 aarige Mandskaber af Kredsen med Begjæring om at blive medtagne ved Aarets Udskrivning, kan dette tillades dem, saafremt de have opnaaet Helbefarenhedsgrad og befindes fuldt tjenstdygtige. Isaafald optages de paa Udskrivningslisten.

§ 72. Ethvert udskrivningspligtigt Mandskab er forpligtet til at underkaste sig Lægeundersøgelse, der foretages i et særskilt

Værelse eller afdelt Rum, og under hvilken Lægen erholder Bistand af den tilkommanderede Underofficer. I Lægeprotokollen anføres, saavidt mulig i det norske Sprog, det Fornødne for hvert Mandskab især om den stedfundne Undersøgelse og Resultatet deraf. 13 Mai.

§ 73. Naar Undersøgelsen er foregaaet og Resultatet deraf meddelt Sessionsbestyrelsen tilligemed de yderligere Oplysninger, denne i fornødent Fald maatte begjære, afgjøres det — i Tilfælde af Meningsulighed ved Stemmeflerhed — hvorvidt Mandskabet skal ansees fuldt tjenstdygtigt eller kun tjenstdygtigt som militær Arbeider, eller om hans Udskrivning skal udsættes til næste Aar (Lov af 6te Juli 1892 § 4), eller han skal ansees for bestandig udygtig til Tjeneste ved Søvæbningen.

Mandskaber, som ved Sessionen ikke erklæres fuldt tjenstdygtige, erholde sine Søfartsbøger (Patenter) tilbageleverede, forsynede med Paategning om den afgivne Bestemmelse angaaende deres Værnepligtsforhold.

§ 74. Angiver noget Mandskab sig utjenstdygtigt formedelst Legemsfeil eller Sygdom, om hvis Tilværelse Lægen erklærer ikke at have nogen begrundet Mening, fordi der til sammes Bedømmelse udfordres længere Tids Erfaring, bør saadan Angivelse godtgjøres under Sessionen ved Forklaringer eller Attester fra Læger, Distriktskommissioner, Præster, Indrulleringsbetjente eller ved andre paalidelige Vidnesbyrd. Mandskaber, der ere i dette Tilfælde, kunne bevilges Udsættelse med Udskrivningen til næste Session for at fremskaffe de fornødne Oplysninger.

§ 75. Ved Udskrivningen forbigaaes, foruden de Mandskaber, der ere erklærede for bestandig eller for Tiden udygtige til Tjeneste ved Søvæbningen, ogsaa de, der formedelst Sygdomsforfald ikke have kunnet fremmøde ved Sessionen, forsaavidt Sygdommen antages ikke at være hævet før den bestemte Tid for Fremmødet til Tjeneste.

§ 76. Mandskaber, der paa Grund af stadigt Fravær i Udlandet ere blevne flere Gange forbigaaede ved Udskrivningen, kunne efter Sessionsbestyrelsens Bestemmelse udføres af Udskrivningslisten og optages i en egen Liste, Forbigaaelseslisten (Schema No. 18). Denne Liste, der føres kredsvis in duplo, det ene Exemplar af Indrulleringsbetjenten, gjennemgaaes for de Mandskabers Vedkommende, som under foregaaende Aars Sessioner deri ere blevne indførte.

Naar Kundskab erholdes om, at noget i Forbigaaelseslisten opført Mandskab er hjemkommet, optages han paany i Udskrivningslisten.

§ 77. Naar paa den anførte Maade Udskrivningslisten er gjennemgaaet og Mandskabernes Tjenestedygtighed afgjort, tilspørges de tilstedeværende Mandskaber, om Nogen frivillig vil deltage i Aarets Togter med de søgaaende Fartøier.

13 Mai. Det Fornødne herom tilføres Forhandlingsprotokollen. Derefter skrides til Lodtrækning.

§ 78. Ved Lodtrækningen benyttes et Apparat, hvori ned lægges mindst saamange Numere fra 1 og opad, som der er Mandskaber i Kredsen, der skal trække Lod, hvilket Antal Lodder noteres i Forhandlingsprotokollen.

Enhver Mand udtager selv af Apparatet et Numer, som høit oplæses og derefter indføres i Udskrivningslisten. Til Bevis for, hvilket Numer han har trukket, erholder han en af Sessionsbestyrelsen underskrevet Værnepligts- og Lodtrækningsseddel (Schema No. 19).

De ikke udtrukne Numere anføres i Forhandlingsprotokollen

Tilendebringes Lodtrækningen for nogen Kreds ikke paa en Dag, bliver Apparatet med de endnu ikke udtrukne Numere at forsegle med Indrulleringschefens Segl.

§ 79. Ved Udskrivningen tages Mandskaberne i følgende Orden:

1. Frivillige, som af Sessionsbestyrelsen godkjendes.
2. De øvrige Mandskaber efter Lodtrækning, saaledes at den, der har faaet et lavere Numer, tages til Tjeneste paa de sögaaende Skibe foran den, der har faaet et høiere. Det til denne Tjeneste udfordrendes Antal Fyrbødere udtages efter deres indbyrdes Numerorden i Udskrivningsrækken; paa lige Maade forholdes med Maskinister.

Forøvrigt bliver ved Udskrivningen at iagttage:

a. At Mandskaber af Distriktet, som, saavidt vides, opholde sig i et andet Distrikt, eller som befinde sig i indenrigsk Fart, medtages ved Udskrivningen, naar det er antageligt, at de ville være at antræffe i betimelig Tid før Fremmødet til Tjeneste.
b. At de i Kredsen tilstedeværende Mandskaber, der udeblive fra Sessionen, ligeledes medtages, naar der ikke haves Bevis for deres Udygtighed.

§ 80. Udskrivningens Udfald bekjendtgjøres paa Stedet, og Sofartsbøgerne fratages de til Tjeneste udskrevne Mandskaber.

Med Hensyn til fraværende Mandskaber, der ere blevne udskrevne, har Indrulleringschefen paa hensigtsmæssigste Maade gjennem vedkommende Indrulleringsbetjent eller Lensmand eller andre Indrulleringschefer at bringe Udskrivningen til Mandskabernes Kundskab og inddrage deres Sofartsbøger.

Mandskaberne underrettes — saavidt mulig ved Udskrivningens Bekjendtgjørelse — om, naar og hvor de have at fremmøde (§ 85).

§ 81. Den tilstedeværende Politiofficiant holder Liste — Schema No. 20 — over de Rodeforstandere og Mandskaber, som uden godtgjort lovligt Forfald udeblive fra Sessionen, og som derfor af Sessionsbestyrelsen antages at burde drages til Ansvar efter Lov af 12te Mai 1866 § 84.

Listen bekjendtgjøres af Politiet og henlægges derefter til 13 Mai.
Eftersyn i 4 Uger hos vedkommende Indrulleringsbetjent, hvorefter den med de fremkomne Oplysninger tilstilles Amtmanden gjennem Indrulleringschefen til videre Foranstaltning.

§ 82. De under Sessionen af Sessionsbestyrelsen og Indrulleringsbetjenten udfyldte Udskrivningslister konfereres efter endt Forretning og underskrives.

Forhandlingsprotokollen, hvori indføres, hvilke Funktionærer der ved Sessionen have mødt, og derhos et Uddrag af de stedfundne Forhandlinger, underskrives for hver Dag af Sessionsbestyrelsen.

Lægeprotokollen underskrives alene af Lægen.

§ 83. Straks efter Sessionernes Slutning i Distriktet udfærdiger Indrulleringschefen en Liste, Tilgangsliste (Schema No. 21), over de fra Distriktet udskrevne Mandskaber, opførte kredsvis efter sine Lodtrækningsnumere, med særlig Angivelse af dem, der ere bestemte til at tjenstgjøre paa de søgaaende Skibe, samt af dem, der ere udskrevne som militære Arbeidere.

Efterat denne Liste er vedtaget af det andet Medlem af Sessionsbestyrelsen, tager Indrulleringschefen en Afskrift af samme til Brug ved sit Embede og sender derefter Tilgangslisten til vedkommende somilitære Distriktschef (se Fortegnelse Bogstav B.), der har at indføre Mandskaberne i sin Rulle. Indrulleringschefen sender derhos et Uddrag af Tilgangslisten til enhver Indrulleringsbetjent, forsaavidt hans Kreds angaar, af hvilket Uddrag Indrulleringsbetjenten tager en Afskrift til Opbevaring ved sit Kontor.

Saafremt der fra Kredsen skal sendes Mandskaber til to forskjellige Orlogsstationer, gjøres Uddraget af Listen for hver af disse.

§ 84. Intet udskrevet Mandskab maa forlade den Kreds, hvortil han hører, uden med Indrulleringsbetjentens Tilladelse.

Permission kan bevilges til korte Reiser inden Riget, naar Vedkommende kan være tilbage til den bestemte Mødetid, hvorom Melding afgives til Indrulleringschefen.

§ 85. Mandskaberne have at møde paa det eller de Samlingssteder inden Kredsen, som af Indrulleringschefen bestemmes for deres Transport til Orlogsstationen.

Marinestyrelsen beordrer i fornøden Udstrækning militære Befalingsmænd til som Transportførere at bringe Mandskaberne frem til Stationen.

Paa Mødestederne overleveres Mandskaberne til Transportføreren af Indrulleringsbetjenten.

Uddraget af Tilgangslisten overleveres tilligemed Mandskabernes Sofartsbøger (Patenter) til Transportføreren eller, hvor en saadan ikke skal fremmøde, oversendes til vedkommende Værftschef.

Udskrevne Mandskaber, der udeblive fra Transporten, bevirker Indrulleringschefen efterlyste og, naar de antræffes, eftersendte til

13 Mai. Orlogsstationen, saafremt de kunne indtræffe dersteds inden otte Dage efter Øvelsernes Begyndelse. I andet Fald indkaldes de til næste Aars Øvelse.

§ 86. De Mandskaber, som ved nærmere Lægeundersøgelse paa Orlogsstationen maatte findes utjenstdygtige, blive at dimittere og hjemsende paa offentlig Bekostning, hvorhos deres Søfartsbøger (Patenter) tilbageleveres dem med Paategning om Dimissionen.

Over de saaledes dimitterede Mandskaber sender Værftschefen Meldingsliste — Schema No. 22 — til Indrulleringschefen og vedkommende Distriktschef.

§ 87. Saafremt ved Lægeundersøgelsen paa Hovedstationen flere af de til Tjeneste paa de søgaaende Skibe designerede Mandskaber maatte blive erklæret utjenstdygtige, erstattes disse fra de Distriktsafdelinger, hvis øvrige Mandskaber ere indkaldte til Tjeneste ved samme Station, hvorved iagttages, at de lavere Lodtrækningsnumere tages foran de høiere.

Skulde paa den anden Side ikke samtlige de til Tjenestegjøring paa de søgaaende Skibe paaregnede Mandskaber tiltrænges for disse, sker Udskydningen af fornævnte Afdelingers Mandskaber saaledes, at de med de høiere Lodtrækningsnumere udskydes foran de lavere.

§ 88. Naar Mandskaber efter endt Tjeneste dimitteres, gives deres Søfartsbøger den fornødne Paategning om Dimission og Tjenestens Art og Varighed. Under Transporten til Hjemstedet stilles de under en Transportfører, til hvem deres Søfartsbøger (Patenter) overleveres.

Ved Ankomsten til den Kreds, hvortil Mandskaberne høre, har Transportføreren at overlevere dem deres Søfartsbøger, hvorefter de betragtes som forløvede fra Tjenesten. Ønske Mandskaberne at afstræde fra Transporten forinden Hjemkomsten, bør herfor intet være til Hinder. Forlange de sig dimitterede paa Orlogsstationen, forløves de strax og erholde sine Søfartsbøger tilbage.

Ved Mandskabernes Dimission efter endt Togt med de søgaaende Skibe har Værftschefen paa Hovedstationen at oversende vedkommende Distriktschefer en Fortegnelse over de til deres Afdeling hørende Mandskaber med Angivelse for enhver, om han er hjemsendt eller dimitteret paa Stedet eller efterladt syg eller død (Schema No. 23). Efterat Distriktschefen har noteret det fornødne i sin Rulle, lader han Fortegnelsen cirkulere mellem vedkommende Indrulleringschefer.

For de Mandskaber, der har tjenstgjort ved Kystforsvarsøvelserne, meddeler den militære Distriktschef vedkommende Indrulleringschefer fornøden Underretning om Tjenestetidens Varighed.

Mandskaberne have efter Hjemkomsten personlig at melde sig for nærmeste Indrulleringsbetjent og forevise sine Søfartsbøger (Patenter).

6te Kapitel. 13 Mai.

Om den militære Rulleførsel.

§ 89. Ved enhver somilitær Distriktsafdeling føres en Rulle over de til Afdelingen udskrevne Mandskaber, Aarsklasse efter Aarsklasse. De nærmere Regler for disse Rullers Førelse gives af Marinekommandoen.

§ 90. Om al tilfældig Afgang, som i Aarets Løb maatte opstaa blandt de ved en Distriktsafdeling ansatte Mandskaber paa Grund af Dødsfald, Utjenstdygtighed, endelig Domfældelse til Strafarbeide eller lignende, har Indrulleringschefen, efter at have noteret Afgangen i sit Exemplar af Tilgangslisten, at gjøre Meddelelse til Afdelingens Chef, som derefter udsletter Mandskaberne af sin Rulle Ligeledes noteres i Rullerne efter de fra Indrulleringscheferne indkomne Meldingslister, hvorvidt Mandskaberne ere i udenrigsk Søfart.

§ 91. Naar en Aarsklasse har udtjent, har den militære Distriktschef at gjøre Meddelelse derom til vedkommende Sessionsbestyrelse og erhverve dennes Approbation paa, at Aarsklassen udføres af hans Rulle.

7de Kapitel.

Almindelige Bestemmelser.

§ 92. De Udskrivningsvæsenet vedkommende Sager, der skulle behandles af Sessionsbestyrelsen, blive, forsaavidt de ikke afgjøres ved Sessionsmøderne, fra Indrulleringschefen med hans Votum, ledsaget af fornødne Oplysninger, at tilstille Amtmanden. I Tilfælde af Meningsforskjel bliver Sagen med de afgivne Erklæringer at indsende til Generalkrigskommissærens Afgjørelse.

§ 93. For ethvert Indrulleringsdistrikt anskaffes:

1. En Forhandlingsprotokol.
2. En Lægevisitationsprotokol.
3. Tvende Lodtrækningsapparater.

Protokollerne autoriseres af Generalkrigskommissæren og opbevares af Indrulleringschefen.

§ 94. Naar der i nogen af de i dette Reglement omhandlede Ruller, Protokoller, Fortegnelser eller andre lignende Dokumenter udkræves Rettelser eller Tilsætninger, maa saadant ikke ske ved Radering eller Udslettelse af de Skrevne, hvorimod det Urigtige alene understreges, saaledes at det fremdeles kan læses, og Tilsætningen tilføies ovenfor eller ved Siden.

Naar Nogen udfærdiger en Liste eller Fortegnelse, der bestaar af flere Ark, skulle disse gjennembrages og forsynes med Segl.

§ 95. Generalkrigskommissæren foranstalter trykt et tilstrækkeligt Oplag af Blanketter efter de i dette Reglement foreskrevne Schemata No. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12 a, 14, 15, 16, 17, 18, 19 og 21 og fordeler dem i et passende Antal til

13 Mai. samtlige Indrulleringschefer, der videre efter Behovet fordeler dem til Indrulleringsbetjentene.

§ 96. De Atteſter og andre Oplysninger, som søfarende Mandskaber tiltrænge angaaende sine Værnepligtsforhold, skulle paa Forlangende meddeles dem af vedkommende Sessionsbestyrelse eller Indrulleringsbetjent, forsaavidt dertil ved Arkivet haves de fornødne Materialier, Alt uden Betaling.

§ 97. Udskrivning, som maatte paabydes i Medhold af Lov af 6te Juli 1892 § 12, bliver at fremme efter de i Reglementet af 8de December 1888 givne Forskrifter.

15 Mai. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Nordre Trondhjems Amt, hvori udtales, at det Amtskommunen tilhørende, paa Levanger Kjøbstads Grund beliggende Sygehus lovmedholdig kan ilignes Formues- og Indtægtsskat til nævnte Kjøbstad.

16 Mai. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Nedenes Amt, foranlediget ved Andragende fra en Enke om Tilladelse til at henſidde i uskiftet Bo med hendes og afdøde Mands fælles Børn, hvoriblandt en 37 Aar gammel angivelig ſindssyg Datter, i hvilken Anledning Departementet, overensstemmende med hvad det ved tidligere lignende Leiligheder har udtalt, (se den i Lovsamlingen indtagne Skrivelse af 23de Juli 1858) meddeler, at det er tilbøieligt til at antage, at Enken, efterat nævnte Datter er erklæret umyndig, maa kunne meddeles den ansøgte Bevilling Spørgsmaalet om dennes Gyldighed eller om Vedkommendes Berettigelse til at fordre Skifte i Henhold til § 10 i Lov af 30te Juli 1851 henhører forøvrigt, bemærker Departementet, under Skifterettens og i Tilfælde de overordnede Domstoles Afgjørelse.

16 Mai. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Stavanger Amt, der under Henvisning til Departementets i Lovsamlingen indtagne Skrivelser af 19de November 1856 og 15de Marts 1881 havde forespurgt om, hvorvidt der burde meddeles en Enke Tilladelse til fremdeles at henſidde i uskiftet Bo med hendes og afdøde Mands umyndige Fællesbørn tillige med fraværende Særkuldsbørn over 18 Aar.

I Anledning heraf meddeler Departementet, at det finder at maatte fastholde den i ovennævnte Skrivelser udtalte Mening, og at det saaledes antager, at det opstillede Spørgsmaal bør besvares bekræftende.

16 Mai. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Søndre Bergenhus Amt, hvori Departementet gjør Amtmanden opmærksom paa, at det er stridende mod Frdn. af 19de Aug. 1735, naar i en

Sag Sorenskriverens egen Fuldmægtig er bleven beskikket til Sættedommer.[1]) 16 Mai.

[1]) Jfr. Frdn. 19 Aug. 1735 § 2.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Bratsberg Amt, hvori i Anledning af en Forespørgsel om, hvorvidt der efter Landskattelovens § 48, jfr. § 53, er formel Adgang for en Skatteyder, over hvis Ligning der af en anden Skattepligtig er indgivet Klage, til at faa denne paakjendt af en Overskattekommission, udtales, at Spørgsmaalet antages at maatte besvares bekræftende. 16 Mai.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til en Skattekommissær, hvori udtales, at en Skattekommissær, der efter offentlig Foranstaltning (nemlig som Medlem af en Tilsynskommission) er givet fri Befordring med Jernbane, ikke antages berettiget til at beregne Skydsgodtgjørelse for Jernbanereiser, selv om han løser Billetter til samme.[1]) 17 Mai.

[1]) Jfr. Depts. i Lovt. indtagne Skr. 29 Decbr. 1892.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til en Skattekommissær, hvori paa Foranledning udtales, at en Skattekommissær anses berettiget til, forsaavidt han maatte finde dette paakrævet eller ønskeligt, at deltage i Ligningskommissionens Behandling af Klager over Ligningen. Derimod antages ikke Skattekommissæren at være berettiget til at deltage i Overligningskommissionens Behandling af Klager. 18 Mai.

Høieste Resolution, hvorved bl. a. er bestemt, at det af Rødø og Meløe Herreder i Nordlands Amt bestaaende Jordemoderdistrikt fra den Tid, som af Amtmanden bestemmes, deles i 2 Distrikter, saaledes at hvert af nævnte Herreder udgjør et eget Jordemoderdistrikt. 19 Mai.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa den af Budalens Herredsstyrelse og vedkommende Grundlæggere i Møde den 13de April 1893 vedtagne Plan for en inden Herredet oprettendes Sparebank, dog saaledes at Ordene: „jfr. § 18“ udgaar af Planens § 22. 19 Mai.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa de af Forstanderskabet for Kinserviks Sparebank i Møde den 12te Marts 1891 vedtagne Forandringer i Bankens ved Høieste Resolution af 17de Januar 1868 stadfæstede Plan. 19 Mai.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Kristiania Stiftsdirektion, hvori Departementet paa Foranledning erklærer sig enigt med denne i, at den Omstændighed, at der af en særskilt skyldsat Jordeiendom paa Landet, der bruges af en Kjøbstadindvaaner, uden at denne bebor samme det hele Aar, svares Afgift til Præst 19 Mai.

19 Mai. og Kirkesanger i Henhold til § 4 i Lov af 14de Juni 1816, ikke medfører, at den sædvanlige Klokkertold af saadan Eiendom derved bortfalder. Medens nemlig Hensigten med den citerede Lovbestemmelse har været at give geistlige Embeds- og Bestillingsmænd Erstatning for det Tab i accidentelle Indkomster, som forvoldes dem derved, at skyldsatte Jordbrug i deres Sogne ikke hele Aaret om beboes, er derimod Klokkertolden Kirkesangernes visse Indtægt af Gaardbrugerne — uden Hensyn til, om disse er Byboere eller ikke. Departementet tilføier forøvrigt, hvad ogsaa Stiftsdirektionen havde antydet, at Spørgsmaalet med bindende Retsvirkning selvfølgelig alene kan afgjøres af Domstolene.

19 Mai. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Nedenes Amt, hvori Departementet i Anledning af Forespørgsel fra en Lensmand angaaende den rette Fremgangsmaade ved Forkyndelsen af Beskikkelser meddeler, at det, som af Amtmanden antaget, har været Meningen, at ved Siden af den specielle Regel i § 22 i de ved Kongelig Resolution af 12te December 1892 udfærdigede Forskrifter angaaende Stevnevidners og Polititjenestemænds Edfæstelse og Pligter med Hensyn til Forkyndelser m. m. skal ogsaa de almindelige Regler for Forkyndelse af Stævninger komme til Anvendelse og altsaa ogsaa en bekræftet Afskrift af det forkyndte Skrift overleveres den, for hvem Forkyndelsen sker. Træffes Vedkommende personlig, maa dog dette med hans Samtykke selvfølgelig kunne undlades, og som et saadant Samtykke vil det efter Omstændighederne kunne ansees, at han paa Stedet uden Forbehold har besvaret de i Beskikkelsen indeholdte Spørgsmaal.

20 Mai. **Cirkulære** fra Kirkedepartementet til Stiftsdirektionerne:

Naar Departementet med Bemyndigelse i Kongelig Resolution af 24de Juni 1884 § 3 giver Tilladelse til, at en Kirke benyttes til Afholdelse af en Konsert, sker det, som Stiftsdirektionen bekjendt, baade med den i Almindelighed begrændsende Bemærkning, at Konserten skal være af rent kirkeligt Indhold, og desuden bl. a. paa den i Forbindelse dermed staaende særlige Betingelse, at Programmet for Konserten skal godkjendes af vedkommende Sognepræst. Denne sidste Tilføielse til Tilladelsen er overensstemmende med Resolution af 15de December 1810 (Cancelliplakat af 5te Januar 1811), ifølge hvilken ingen Kirkemusik maa opføres, forinden Texterne dertil er approberede af vedkommende Sognepræst.

Det Sognepræsterne saaledes overdragne Hverv, der selvfølgelig maa skjøttes under Ansvar som for Embedshandlinger i Almindelighed, udføres imidlertid, efter hvad Departementet har havt Anledning til at erfare, ikke altid under Jagttagelse af de fornødne Hensyn til, hvad der skyldes vore Kirkers Bestemmelse og den Lære, som skal forkyndes deri. Der er saaledes ved Kirkekonserter blevet

opført Musikstykker, hvis Texter har været af lidet kirkelig for ikke 20 Mai.
at sige rent verdslig Art, eller som efter sit Indhold og sine Forudsætninger endog har været uforenelige med vor Kirkes Bekjendelse, saaledes f. Ex. Requiem-Messer og Bønner eller Dele af saadanne, som alene hører den katholske Kirke til.

Departementet har derfor, særlig under den nuværende hyppige Brug af Kirkerne til Konserter, fundet sig opfordret til at bede Sognepræsternes Opmærksomhed henledet paa Nødvendigheden af, at de under Benyttelsen af sin Myndighed til at approbere Programmer for Kirkemusik søger at bevare dennes rent kirkelige og bekjendelsestro Karakter.

Kongelig Resolution, *), hvorved i Henhold til Lov om 23 Mai.
Lodsvæsenet af 17de Juni 1869 § 25 bifaldes efterstaaende Udkast til Bestemmelser om Lodsafløsning og Betaling for Lodsning i Glommen:

A. Naar et lodspligtigt Fartøi er indlodset østenom Kragerøen til Vaterland eller vestenom Kragerøen til Høien og begjæres lodset videre opefter det Farvand, der fører til Sarpsborg, skal Lodsen være berettiget til at fordre sig afløst ved en Lods, der tilhører Fredriksstads Station.

Den afløsende Lods tilkommer for Lodsning paa Strækningen fra Sydpynten af Vaterland eller Høien til Sarpsborgs Toldbodbrygge dobbelte Milepenge. Disse beregnes efter den i Lodslovens § 23 fastsatte Sommer- eller Vintertaxt, indtil de i denne anførte høieste Betalingssatser, nemlig 5 Kroner pr. Mil efter Sommer- og Kroner 6,20 pr. Mil efter Vintertaxt, er naaede og fordoblede, men vedbliver derefter fremdeles at stige med 30 Øre pr. Mil efter Sommertaxt og 40 Øre pr. Mil efter Vintertaxt for hver fulde 50 Tons af Fartøiets Drægtighed.

Ved Bestemmelse af Betalingen for Afløsningslodsen beregnes Distancerne saaledes:

1. Naar der lodses op østenfor Kragerøen:
   Fra Vaterlands Ballastbrygge til ethvert Sted:
   a. nedenfor Kunderts Teglværk . . . . . $^1/_2$ Mil,
   b. imellem Kunderts Teglværk og Nordpynten af Nesøen . . . . . 1 „
   c. imellem Nordpynten af Nesøen og Sarpsborgs Toldbodbrygge . . . . . $1^1/_2$ „
2. Naar der lodses op vestenfor Kragerøen:
   Fra Høien til ethvert Sted:
   a. nedenfor Kiærs øvre Brug . . . . . $^1/_2$ Mil.
   b. imellem Kiærs øvre Brug og Torp . . 1 „

*) Bekjendtgj. 2 Juni i Lovt. 1ste Afd. No. 23.

23 Mai. c. imellem Torp og Vidsten . . . . . 1½ Mil.
d. imellem Vidsten og Sarpsborgs Toldbod-
brygge . . . . . 2 „

Naar den Distance, hvori Afløsningslodsen lodser Fartøiet, er under en halv Mil, erlægges dog Betaling for en halv Mil.

Forøvrigt bestemmes Distancerne som foreskrevet i § 24 i Lov om Lodsvæsenet af 17de Juni 1869.

Hvis Sølodsen ikke lader sig afløse ved Vaterland eller Hølen, men vedbliver at lodse Fartøiet op til det Sted, som Skipperen opgiver, tilkommer han kun enkelte Milepenge for den Distance, han saaledes lodser.

Af ikke-lodspligtigt Fartøi, der forlanges lodset i ovennævnte Farvand af Glommen, erlægges, saafremt ingen særlig Overenskomst om Lodsbetalingen er truffet, samme Betaling, som om Fartøiet havde været lodspligtigt.

Overlodsen giver de nærmere Regler for Lodsernes Tjeneste ved den nævnte Station. Han kan ogsaa bestemme, at Lodsoldermanden eller Lodsformanden ved Stationen skal være berettiget til at negte samtlige Lodser eller en passende Del af dem at forlade Stationen undtagen, naar Lods kaldes ved Lodssignal. Dette Forbud skal endog gjælde, om vedkommende Lods ønsker at fjerne sig fra Stationen for at opsøge Fartøier.

B. For Lodsning paa Strækningen fra Sarpsborgs Toldbodbrygge forbi Mellos og Stenbryggen til Boderne i Nærheden af Sarpfossen fastsættes Betalingen saaledes:

For et Fartøi indtil og med 200 Tons Kr. 4,00
= = Do. = = = 300 = „ 5,00
= = Do. = = = 400 = „ 7,00

og saa fremdeles med en Stigning af 2 Kroner for hver fulde 100 Tons over 400, — hvilken Betaling bliver at erlægge af ethvert Fartøi, der bruger Lods, uanseet til eller fra hvilket Losse- eller Ladested ovenfor Sarpsborgs Toldbodbrygge Lodsen bringer Fartøiet.

Naar Lodserne under Flomtid ikke tror sig til at lodse i dette Farvand, skal de være fritagne herfor, hvis Lodsoldermanden er enig med dem i, at Strømmen er saa stærk, at derved ualmindelig Fare kan opstaa. Har Lodsoldermanden en anden Mening end Lodserne, bør han under almindeligt Ansvar selv overtage Lodsningen mod derfor at oppebære den bestemte Betaling samt indmelde Sagen til Overlodsen.

23 Mai. **Telegram** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Tromsø Amt, hvorved meddeles, at Kronarbeidere efter modtagen Underretning fra Forsvarsdepartementet kan modtages paa Vardø-

hus Fæstning fra 1ste Marts til 30te September med en Arbeids- 23 Mai.
godtgjørelse af antagelig Kr. 1,50 daglig, hvoraf 1/3 til Dækkelse
af Bidraget.

Skrivelse fra Indredepartementet til Amtmanden i Buske- 23 Mai.
ruds Amt, der havde begjæret Departementets Udtalelse angaaende
Lovligheden af at benytte ujusterede Maal- og Vægtred-
skaber ved Bortsættelse af Akkordarbeide ved Modums
Blaafarveværk.

Som det vil sees, bemærker Departementet, omfatter Spørgs-
maalet følgende tvende forskjellige Punkter, nemlig:

1. Benyttelse af ujusterede Maaleredskaber til Opmaaling af de
efter Akkord udførte Arbeider — samt
2. Benyttelse af ujusterede Maale- og Vægtredskaber ved Udmaa-
ling af Olie og Veining af Borstaal, der „beregnes til en vis
Pris" og udleveres til Arbeiderne i „Mellemregning" som en
Del af deres Akkordbetaling.

Paa Foranledning af Departementet har Justerdirektøren af-
givet en Erklæring, hvori udtales, at Modums Blaafarveværk maa
anses forpligtet til at benytte justeret Maal og Vægt ved de om-
handlede Udmaalinger og Veininger. Heri er Departementet enigt.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Brats- 23 Mai.
berg Amt, foranlediget ved et fra et Formandskab indkommet
Andragende om, at Opkrævningen af Statsskatten maatte
blive overdraget Herredskassereren under Herredets
Garanti.

I Anledning heraf udtaler Departementet, at det savner Ad-
gang til at indvilge i Andragendet. Efter § 23 i Lov af 29de
Juni 1892 om Skat paa Indtægt og Formue til Stat og Kom-
mune skal nemlig Indbetaling af Statsskatten paa Landet og i La-
desteds foregaa til Fogden eller til Lensmanden eller den, som i
hans Sted maatte være beskikket til at opkræve Skatterestancer.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Toldkammeret i Trond- 23 Mai.
hjem, foranlediget ved Forespørgsel angaaende Forstaaelsen af
Toldlovens § 103 c i dens Anvendelse paa Artiklen The,
i hvilken Anledning Departementet meddeler, at ved Eftersyn af
Kreditoplagsbeholdninger af den nævnte Vare antages at burde
medtages som Beholdning Indholdet af enhver Kasse, Daase eller
Pakke, hvori Varen direkte er indpakket, uden Hensyn til Størrelse,
naar nævnte Indpakninger er de samme, hvori Varen er indført,
og disse ikke er anbrukne og noget af samme udtaget.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Tromsø 24 Mai.
Amt, hvori Departementet i Anledning af en Regning fra en Lens-
mand for Gebyr samt Udlæg til Vidnerne ved en for
skyldigt Opfostringsbidrag forgjæves afholdt Udpant-

24 Mai. ningsforretning meddeler, at det med Amtmanden er enigt i, at det omhandlede Udpantningsgebyr er det Offentlige uvedkommende. Hvad angaar Godtgjørelsen for Udlæg til Vidnerne, bliver denne, bemærker Departementet, overensstemmende med Kongelig Resolution af 3die December 1892 Post 1 at anvise til Udbetaling af Delinkventfondet.

25 Mai. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Tromsø Stift, hvori Departementet i Anledning af en Sag angaaende Besættelse af en med en Kirkesangerbestilling forbunden Lærerpost ved Folkeskolen meddeler, at efter dets Formening er Bestemmelsen i Landsskoleloven § 30, 2det Led om Fremgangsmaaden ved Lærerposters Besættelse ikke at forstaa saaledes, at Skolestyret, naar Overtilsynet har foranlediget Skolestyrets Beslutning om en Posts Besættelse undergivet ny Behandling, maa være bundet til at vælge mellem den først valgte Ansøger og den af Overtilsynet foretrukne, og at det da ikke har Adgang til at tage Hensyn til en 3die Ansøger.

I det i den nævnte Sag foreliggende Tilfælde antog Departementet det saaledes foreneligt med den anførte Lovbestemmelse, at den i Sagen omhandlede 3die Ansøger, der efter først at have tilbagekaldt sin Ansøgning paany havde meldt sig til Posten, blev ansat.

25 Mai. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Stiftamtmanden i Kristiania Stift, hvori Departementet i Anledning af en Forestilling fra Justitssekretæren ved Kristiania Byret udtaler den Mening, at der i de i Lov af 4de Juni 1892 om Forkyndelser, Varsler i civile Sager m. v. § 41 første Passus omhandlede Tilfælde ikke bør beregnes Inkaminations- eller Protokollationsgebyr.

27 Mai. **Høieste Resolution,***) hvorved i Medhold af Lov om Fredning af Lax og Søørret af 20de Juni 1891 § 23 bestemmes som gjældende indtil videre:

1. At de i nævnte Lovs §§ 1 og 5 indeholdte Forbud (herunder ikke indbefattet Paabudet i § 8) ikke skal være gjældende med Hensyn til Bundgarn med eller uden Ruse, der benyttes i Fjorden i Moss samt Ide og Markers Fogderier, Svinesund og Idefjorden dog undtaget.
2. At den ugentlige Fredningstid, forsaavidt angaar Fiske med de ovennævnte Redskaber i de omhandlede Distrikter, fastsættes til Tiden fra Lørdag Aften Kl. 6 til Søndag Aften Kl. 6.

Denne Resolution traadte i Kraft den 24de Juni 1893.

27 Mai. **Høieste Resolution,***) hvorved i Medhold af Lov om Fredning af Lax og Søørret af 20de Juni 1891 § 23 bestemmes som gjældende indtil videre:

*) Bekjendtgj. 30 Mai i Lovt. 1ste Afd. No 22.

1. At der for de i Buskeruds Amts Sødistrikt benyttede Bundgarn med eller uden Ruse, som har en Omkreds af mindst 60 Meter og er forsynede med „Lenning" samt er indrettede til at trækkes fra en inde i Garnet liggende Baad, meddeles uindskrænket Dispensation fra Lovens §§ 1 og 5 (herunder ikke indbefattet Paabudet i § 8); 27 Mai.
2. At der for andre i nævnte Amts Sødistrikter til Fangst af Lax eller Søorret helt eller delvis indrettede Rusefiskер meddeles saadan Dispensation fra Lovens § 5 (herunder ikke indbefattet Paabudet i § 8), at selve Rusen og den saakaldte Ring kun behøver at have en Maskevidde af 45 mm. mellem Knuderne;
3. At den ugentlige Fredningstid for de ovenfor nævnte Redskaber indskrænkes til Tiden fra Lørdag Aften Kl. 6 til Mandag Morgen Kl. 6.

Denne Resolution traadte i Kraft straks.

Høieste Resolution,*) hvorved i Medhold af Lov om Fredning af Lax og Søorret af 20de Juni 1891 § 23 indtil videre meddeles følgende Dispensationer fra forskjellige Bestemmelser i nævnte Lov: 27 Mai.

1. For Jarlsberg Fogderis Sødistrikt:

a. For Bundgarn — med eller uden Ruse —, der har en Omkreds af mindst 60 Meter og som er forsynede med Lenning samt indrettede til at trækkes fra en inde i Garnet liggende Baad, ubegrænset Dispensation fra §§ 1 og 5 (herunder ikke indbefattet Paabudet i § 8) samt saadan Dispensation fra § 3, at den ugentlige Fredningstid bliver fra Lørdag Aften Kl. 6 til Søndag Aften Kl. 6.

b. For Ringruser (ɔ: andre til Fangst af Lax eller Søorret bestemte eller tjenlige, med Ruse forsynede Fiskeindretninger) saadan Dispensation fra § 3, at den ugentlige Fredningstid ovenfor Svelvigstrømmen bliver fra Lørdag Aften Kl. 6 til Mandag Morgen Kl. 6 og nedenfor Svelvigstrømmen fra Lørdag Aften Kl. 6 til Søndag Aften Kl. 6, og saadan Dispensation fra § 5 (herunder ikke indbefattet Paabudet i § 8), at Maskevidden indskrænkes til 45 mm. eller, forsaavidt angaar Ringen og Ledningsgarnet i de udenfor Svelvigstrømmen værende Ringruser, til 32 mm. mellem Knuderne.

2. For Larviks Fogderis Sødistrikt:

For Bundgarn med eller uden Ruse — for de sidstnævnte Redskabers Vedkommende dog kun forsaavidt det efter Stedet eller Maaden, hvorpaa Redskabet er anbragt, kan antages, at Fangsten væsentlig er beregnet paa almindelig Sofisk og ikke paa

*) Bekjendtgj. 30 Mai i Lovt. 1ste Afd. No. 22.

27 Mai. Lax eller Ørret — ubegrænset Dispensation fra §§ 1 og 5 (herunder ikke indbefattet Paabudet i § 8) og saadan Dispensation fra § 3, at den ugentlige Fredningstid bliver fra Lørdag Aften Kl. 6 til Søndag Aften Kl. 6.

Denne Resolution traadte, forsaavidt den indeholder Skjærpelse af de for vedkommende Distrikt for Tiden gjældende Bestemmelser, i Kraft den 24de Juni d. A., iøvrigt strax.

27 Mai. **Høieste Resolution,** hvorved meddeles Stadfæstelse paa det af Personalet ved de norske Statsbaners 1ste Trafikdistrikts (Kongsvinger og Smaalensbanernes) Baneafdeling oprettede „Distriktsingeniør Hakon Torps Legat" til Bedste for værdige Trængende blandt de ved samme Baneafdeling fast ansatte Funktionærer eller deres Efterladte samt paa de for dette Legat den 24de Februar dette Aar udfærdigede Statuter.

27 Mai. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Søndre Bergenhus Amt, hvori Departementet i Anledning af Forespørgsel fra en Sorenskriver angaaende Beregning af Gebyr i et Konkursbo, hvis Behandling i Henhold til Konkurslovens § 20 bliver indstillet, efterat det ved forsøgt Registreringsforretning har vist sig, at der intet fandtes at registrere i Boet, meddeler, at det antager, at der for den Skifteforhandling, i hvilken Konkursbehandlingen blev besluttet, vil kunne beregnes Gebyr efter Sportellovens § 6, medens der for den paabegyndte Registreringsforretning alene antages at kunne beregnes, foruden Vidnernes eget Tilkommende, Gebyr for disses Opnævnelse og Tilsigelse.

27 Mai. **Telegram** fra Indredepartementet til Amtmanden i Hedemarkens Amt, hvori udtales, at Departementet er tilbøieligt til at antage, at Kommunebevilgning til Skadelidte i Værdalen kan anses lovlig.

27 Mai. **Cirkulære** fra Finantsdepartementet til Amtmændene:

Til Underretning og videre Kundgjørelse for de i Deres Embedsdistrikt ansatte Fogder, Byfogder og Skattefogder meddeles herved:

Den ifølge Kongelig Kundgjørelse af 6te August f. A. i Henhold til Lov 29de Juni s. A. anordnede Indtægtsskat til Statskassen bliver at optage i Regnskabet over Statskassens ordinære Indtægter. De til dette Departement afgivendes Halvaarsextrakter af ovennævnte Regnskab bliver at affatte efter vedlagte Schemaer, der er indrettede overensstemmende med de ved Departementets Rundskrivelse af 12te August 1882, jfr. Rundskrivelse af 26de Februar 1889, anordnede med de Forandringer, Indtægtsskattens Postering har nødvendiggjort.

Følgende Regler bliver at iagttage ved Indtægtsskat- 27 Mai.
tens Postering:

A. Ifølge ovennævnte Lovs § 23 skal Statsskatten indbetales inden 30te Juni i Skatteaaret. Den bliver derfor at føre til Indtægt i Extrakten for Halvaaret 1ste Januar—30te Juni. Den indtægtsføres — i Fogdernes Extrakt under Hovedpost X No. 1, i Byfogdernes og Skattefogdernes under Hovedpost VIII No. 1 — med Summen af de paa samtlige Skattelister i Oppebørselsdistriktet opførte Beløb (jfr. ovennævnte Lovs § 11).

B. Saafremt der efter indgivne Klager enten af Ligningskommissionen eller de den overordnede Instanser eller af Skattekommissæren eller overordnet administrativ Myndighed (jfr. Oth. Prp. No. 14 for 1892 S. 63) træffes Afgjørelser, som medfører Forandring i Skatteansættelsen (saaledes at paa den ene Side udskrevet Skat forhøies, eller Skat udskrives hos Personer, der tidligere ikke har været skatlagte, og paa den anden Side udskrevet Skat nedsættes eller helt bortfalder), bliver Tillægget at føre til Indtægt — i Fogdernes Extrakter under Hovedpost X No. 2, i Byfogdernes og Skattefogdernes under Hovedpost VIII No. 2, og Afgangen at føre til Udgift i de anførte Extrakter under Hovedpost V No. 1.

Tillægget og Afgangen opføres i Extrakterne for det Halvaar, hvori Afgjørelsen er vedkommende Oppebørselsbetjent kommuniceret.

C. De Morarenter, der bliver at beregne overensstemmende med Lovens § 25, føres til Indtægt — i Fogdernes Extrakter under Hovedpost X No. 3, i Byfogdernes og Skattefogdernes Extrakter under Hovedpost VIII No. 3 i det Halvaar, hvori Indbetaling har fundet Sted. Extrakterne bliver at bilægge med en overensstemmende med vedlagte Schema affattet Specifikation over de beregnede Morarenter. Specifikationen bliver at forsyne med Attest om, at ikke andre eller flere Renter end de opførte har været at beregne i Halvaaret.

D. Lovens § 24 aabner Departementet Adgang til i visse Tilfælde at eftergive eller nedsætte den iilignede Indtægtsskat. De saaledes bortfaldende Beløb føres under Paaberaab af vedkommende Departementsskrivelser til Udgift under Hovedpost V No. 2 i Extrakten for det Halvaar, i hvilket Eftergivelsen eller Nedsættelsen har fundet Sted.

E. Med Hensyn til de ved Regnskabsaflæggelsen udestaaende Restancer bemærkes:

1. Vedkommende Extrakterne fra Fogderne:

Extrakterne vil være at bilægge med fra Lensmændene (Skatteopkræverne) erhvervede Fortegnelser, der bliver at affatte overensstemmende med vedlagte Schema, over de

27 Mai. hos dem udestaaende Restancer. Forsaavidt som der udestaar Restancer, som enten endnu ikke er oversendte til udelukkende Indfordring ved Lensmændene, eller som af disse er tilbagemeldte til Fogden, vil denne have at meddele specificeret Opgave over disse Restancer, forsynet med nødvendige Oplysninger. De i Restancelisterne opførte Totalbeløb for hvert Aar bliver af Fogden at opføre i en efter vedlagte Schema affattet Oversigtstabel, der ligeledes medfølger Extrakten som Bilag. Det samlede paa denne Fortegnelse opførte Beløb overføres til Extrakternes Udgiftspost VI No. 1 e.

2. Vedkommende Extrakterne fra Byfogderne og Skattefogderne:

Vedkommende Byfoged eller Skattefoged vil have at udfærdige Fortegnelse over de ved Regnskabsafleggelsen udestaaende Restancer af Indtægtsskat efter vedlagte Schema. Hovedsummen anføres i Extrakterne under Udgiftspost VI No. 1 d.

Schema.

Extrakt

for Halvaaret fra 1ste ..... til .....

af

Regnskabet

over Statskassens ordinære Intrader

af

N. N. Fogderi.

Fogderiets Matrikulskyld udgjør

	Indtægt.	Kr.	Øre.
I.	**Beholdning** efter Regnskabet for forrige Regnskabsaar (Extrakten for forrige Halvaar)		
II.	**Brændevinsafgift** efter vedlagte Specialregnskab		
III.	**Maltafgift:**		
	1. Af N. N. Bryggeri for N. N. Maaned . . . . . Kr.		
	„ N. N. do. . . . . „		
	Kr.		
	2. Af N. N. Malteri „ N. N. do. . Kr.		
	„ N. N. do. . „		
	o. s. v. „		
IV.	**Afgift af Arv** samt 6te og 10de Penge.		
V.	**Leding m. m.:**		
	1. Vedvarende Afgift for Aaret 18 . . . . . Kr.		
	2. Indbetalinger for frigjørte Brug . . . . . „		
VI.	**Landskyldsrettigheder og Tiende m. m.:**		
	1. Landskyld og Tage for Aaret 18 . . . . . Kr.		
	2. Forpagtningsafgift „ do. . . . . „		
	3. Grundleie „ do. . . . . „		
	4. Rekognition for Hugst i Statens Skove for Aaret 18 „		
	7. Otteprocentskat „ do. „		
	6. Kongetiende „ do. „		
	7. Andel af Statens Tiende eller Godtgjørelse for dens Indfordring og Frigaardstiende for Aaret 18 . . „		
	8. Smaatiende „ do. . . „		
	9. Sorenskrivertold „ do. . . „		
VII.	**Adskillige og tilfældige Indtægter:**		
	1. Bøder . . . . . Kr.		
	2. Hittegods . . . . . „		
	3. Vraggods . . . . . „		
	4. Statskassen hjemfalden Arv . . . . . „		
	5. Forsvegen Brændevins- og Maltafgift . . . . . „		
	6. Renter af resterende Brændevins- og Maltafgift . . „		
	7. Renter indvundne af i Bankindretning henstaaende Midler . . . . . „		
	8. Ansvar efter Decision til Antegnelserne til Regnskabet for 18 . . . . . „		
	o. s. v.		
VIII	**Refusion for Fogderiets Lensmænds Lønninger** for Aaret 18 . .		
IX.	**Refusion for forskudte Veiudgifter** efter Plakat af . . . 18 :		
	1. af Landdistriktet Kr. . . . . pr. Skyldmark . . . . Kr.		
	2. af Ladestedet N. N. . . . . „		
X.	**Indtægtsskat til Statskassen:**		
	1. Af Ligningskommissionen udlignet i Skatteaaret 18 . Kr.		
	2. Tillæg efter Klager over Skatteansættelsen . . . . „		
	3. Beregnede Morarenter efter vedlagte Specifikation . „		

Mark Øre.

	Udgift.	Kr.	Øre.
I.	**Indbetalt i Zahlkassen:**		
	ifølge Kvittering af N. N. Dato . . . . . Kr.		
	" — " " " . . . . . "		
	" — " " " . . . . . "		
	" — " " " . . . . . "		
	o. s. v.		
II.	**Skattegodtgjørelse:**		
	1. For til Udlandet udført Brændevin likvideret efter Finants-Departementets Skrivelse af N. N. Dato Kr.		
	—=— " — " " "		
	o. s. v. Kr.		
	2. For Aftag bevilget Gaarden N. N. . . . . "		
III.	**Godtgjørelse efter Decision** til Antegnelserne ved Regnskabet for 18		
IV.	**Afsonede og frafaldte Bøder**		
V.	**Indtægtsskat til Statskassen:**		
	1. Afgang efter Klager over Skatteansættelsen . . . . Kr.		
	2. Af Finantsdepartementet bevilget Eftergivelse eller Nedsættelse efter Skrivelse af . . . . 18 . . . . "		
	" do. " . . . . 18 . . . . "		
VI.	**Beholdning:**		
	1. Restancer.		
	a. Brændevinsafgift:		
	Af N. N. Brænderi for N. N. Maaned . . . . Kr.		
	o. s. v. Kr.		
	b. Maltafgift:		
	Af N. N. Bryggeri for N. N. Maaned . . Kr.		
	Af N. N. Malteri " N. N. do. . . "		
	o. s. v. "		
	c. Bøder efter Bilag hermed No. . . . . "		
	d. Gaardsskatter:		
	For Aaret 18 :		
	i N. N. Herred efter Bilag hermed No. Kr.		
	—=— " — No. "		
	o. s. v.		
	Tilsammen Kr.		
	hvoraf Statsk.s Andel ifl. Bilag No. udgjør Kr.		
	For 18 :		
	i N. N. Herred efter Bilag No. Kr.		
	—=— " — " "		
	o. s. v.		
	Tilsammen Kr.		
	hvoraf Statsk.s Andel ifl. Bilag No. udgjør Kr.		
	"		
	e. Indtægtsskat efter vedlagte Fortegnelse Bilag No. .		
	f. Andre Restancer efter Bilag No. . . . . "		
	Kr.		
	2. Forskud efter vedlagte Fortegnelse Bilag No. . . "		
	3. Kontant . . . . . "		

Schema.

Oversigtstabel

over de i Halvaarsextrakt af Regnskabet over Statskassens ordinære Indtrader af N. N. Fogderi for Budgetaaret 18 —18 opførte Restancer af Indtægtsskat til Statskassen.

	Kr.	Øre.
I. Restancer af Indtægtsskat, oversendt Lensmænd eller Skatteopkrævere til Indfordring:		
N. N. Herred.		
For Skatteaaret 189 — (efter Restanceliste, Bilag)		
„ — 189 — („ — , „)		
P. P. Herred.		
For Skatteaaret 189 — („ — , „)		
„ — 189 — („ — , „)		
II. Restancer af Indtægtsskat, der endnu ikke er oversendt Lensmænd og Skatteopkrævere til udelukkende Indfordring, samt tilbagemeldt Skat:		
N. N. Herred.		
For Skatteaaret 189 — (efter Restanceliste, Bilag)		
„ — 189 — („ — , „)		
P. P. Herred		
Samlet Beløb af Restancer		

Schema.

Opgave

over de undertegnede Lensmand til Indfordring overdragne, men endnu uberigtigede Restancer af Indtægtsskat i N. N. Herred for Aaret 18 (og tidligere Aar).

Den Skattepligtiges Navn og Stilling.	Skattens Beløb. Kr.	Naar Udpantning foretaget.	Naar Indførsel foretaget.	Naar Auktion afholdt.	Anmærkninger. (Forklaring om yderligere eller andre Forføininger til Restancernes Indbrivelse m. V.).
Tilsammen Kr.					

Ved Udfærdigelsen af Opgaven bør følgende Regler nøie befølges:

Som Restance maa opføres alt, hvad der henstaar uberigtiget af de til Indfordring opgivne Skatterestancer. Blandt Restancerne maa ikke medregnes Omkostninger ved deres Inddrivelse. Restancelisterne maa i Overensstemmelse med Schemaet affattes saaledes, at de for hvert enkelt Aar udviser, hvilke Skatterestancer der i hvert Herred henstaar uberigtigede. Forøvrigt bør de efter den i Schemaet givne Anvisning indeholde Forklaring om, hos hvem Restancen udestaar, hvad der er foretaget til dens Berigtigelse, naar enhver hertil sigtende Forføining er truffet, samt hvorpaa Berigtigelsen beror.

Disse Forklaringer bør være saa fuldstændige, at man for hver enkelt Debitor sættes istand til at bedømme, hvorvidt de til Inddrivelsen anviste Retsmidler er bragte i Anvendelse til foreskreven Tid.

(NB. Schema for Specifikation over Morarenter af Indtægtsskat er indtaget S. 160.)

Schema.

Extrakt

for Halvaaret fra 1ste ..... til .....

af

Regnskabet

over Statskassens ordinære Indtrader

af

N. N. By.

	Indtægt.	Kr.	Øre.
I.	**Beholdning** efter Regnskabet for forrige Regnskabsaar (Extrakten for forrige Halvaar)		
II.	**Brændevinsafgift** efter vedlagte Specialregnskab		
III.	**Maltafgift:**		
	1. Af N. N. Bryggeri for N. N. Maaned . . . . . Kr.		
	„ N. N. do. . . . . „		
	Kr.		
	2. Af N. N. Malteri „ N. N. do. . Kr.		
	„ N. N. do. . „		
	o. s. v.		
	„		
IV.	**Afgift af Arv** samt 6te og 10de Penge		
V.	**Indtægter af Statseiendomme m. v.:**		
	1. Jordebogsrettigheder for Aaret 18 . . . . . Kr.		
	2. Forpagtningsafgift „ do. . . . . „		
	3. Grundleie „ do. . . . . „		
	4. Tiende „ do. . . . . „		
	5. . . . . „		
VI.	**Adskillige og tilfældige Indtægter:**		
	1. Bøder . . . . . Kr.		
	2. Vraggods . . . . . „		
	3. Statskassen hjemfalden Arv . . . . . „		
	4. Forsvegen Brændevins- og Maltafgift . . . . . „		
	5. Renter af resterende Brændevins- og Maltafgift . . „		
	6. Renter indvundne af i Bankindretning henstaaende Midler . . . . . „		
	7. Ansvar efter Decision til Antegnelserne til Regnskabet for 18 . . . . . „		
	8. . . . . „		
VII.	**Refusion for forskudte Veiudgifter** efter Plakat af N. N. Dato. . .		
VIII.	**Indtægtsskat til Statskassen:**		
	1. Af Ligningskommissionen udlignet i Skatteaaret 18 Kr.		
	2. Tillæg efter Klager over Skatteansættelsen . . . „		
	3. Beregnede Morarenter efter vedlagte Specifikation . „		

	Udgift.	Kr.	Øre.
I.	**Indbetalt i Zahlkassen:**		
	ifølge Kvittering af N. N. Dato . . . . . Kr.		
	„ — „ „ „ . . . . . „		
	„ — „ „ „ . . . . . „		
	„ — „ „ „ . . . . . „		
	„ — „ „ „ . . . . . „		
	o. s. v.		
II.	**Skattegodtgjørelse** for til Udlandet udført Brændevin likvideret efter Finants-Departementets Skrivelse af N. N. Dato . . Kr.		
	— „ — „ „ . . „		
	— „ — „ „ . . „		
	— „ — „ „ . . „		
	— „ — „ „ . . „		
	o. s. v.		
III.	**Godtgjørelse efter Decision** til Antegnelserne ved Regnskabet for 18 .		
IV.	**Affonede og frafaldte Bøder**		
V.	**Indtægtsskat til Statskassen:**		
	1. Afgang efter Klager over Skatteansættelsen . . . . Kr.		
	2. Af Finantsdepartementet bevilget Eftergivelse eller Nedsættelse efter Skrivelse af . . . . 18 . . . . . „		
	„ do. „ . . . . 18 . . . . . „		
VI.	**Beholdning:**		
	1. Restancer.		
	a. Brændevinsafgift:		
	Af N. N. Brænderi for N. N. Maaned . . . . Kr.		
	o. s. v.		
	Kr.		
	b. Maltafgift:		
	Af N. N. Bryggeri for N. N. Maaned . Kr.		
	Af N. N. Malteri „ N. N. do. . „		
	o. s. v.		
	c. Bøder efter vedlagte Fortegnelse Bilag No. . . „		
	d. Indtægtsskat efter vedlagte Fortegnelse Bilag No. . „		
	e. Andre Restancer efter vedlagte Fortegnelse Bilag No. „		
	Tilsammen Kr.		
	2. Forskud efter vedlagte Fortegnelse Bilag No. . . „		
	3. Kontant . . . . . „		

Schema.

Opgave

over de i N. N. By udestaaende Restancer af Indtægtsskat for Aaret 18 (og tidligere Aar).

Den Skattepligtiges Navn og Stilling.	Skattens Beløb. Kr.	Naar Udpantning foretager.	Naar Indførsel foretaget.	Naar Auktion afholdt.	Anmærkninger. (Forklaring om yderligere eller andre Forføininger til Restancernes Indbrivelse m. V.).
Tilsammen Kr.					

Ved Udfærdigelsen af Opgaven bør følgende Regler nøie befølges:

Som Restance maa opføres alt, hvad der henstaar uberigtiget af de til Indfordring opgivne Skatterestancer. Blandt Restancerne maa ikke medregnes Omkostningerne ved deres Inddrivelse. Restancelisterne maa i Overensstemmelse med Schemaet affattes saaledes, at de for hvert enkelt Aar udviser, hvilke Skatterestancer der henstaar uberigtigede. Forøvrigt bør de efter den i Schemaet givne Anvisning indeholde Forklaring om, hos hvem Restancen udestaar, hvad der er foretaget til dens Berigtigelse, naar enhver hertil sigtende Forføining er truffet, samt hvorpaa Berigtigelsen beror.

Disse Forklaringer bør være saa fuldstændige, at man for hver enkelt Debitor sættes istand til at bedømme, hvorvidt de til Inddrivelsen anviste Retsmidler er bragte i Anvendelse til foreskreven Tid.

Schema.

Specifikation

over de i Halvaarsextrakt af Regnskabet over Statskassens ordinære Indtrader af N. N. Fogderi (By) for Budgetaaret 18 —18 til Indtægt beregnede Morarenter af Indtægtsskat.

Den Skattepligtiges Navn og Stilling.	Skattens Beløb.	Forfaldsdag.	Naar betalt.	Morarentens Beløb.

29 Mai. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Hedemarkens Amt, foranlediget ved en Forestilling fra en Sorenskriver angaaende hvilke Omkostninger der bliver at beregne for Behandlingen af en Enkes og for afdøde Mands Dødsbo, der, efterat Registreringsforretning og en Skiftesamling har været afholdt, er blevet extraderet Arvingerne til fri Raadighed, — i hvilken Anledning Departementet meddeler, at det antager, at der alene bør tilberegnes Statskassen Gebyr efter Sportellovens § 46 første Pasfus jfr. § 47 Litr. a og e[1]).

[1]) Jfr. Skr. 7 Oktbr. 1889.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det ved Testamente af 25de Mai 1883 oprettede Legat „Christian Joachim Mohns Gave til Universitetet", og paa de af det akademiske Kollegium den 26de April 1893 udfærdigede Bestemmelser for dette Legat. 30 Mai.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Finmarkens Amt, hvorved oversendes Gjenpart af en Skrivelse fra Forsvarsdepartementets Armeafdeling af 20de Mai, hvoraf bl. a. fremgaar, at Vardøhus Fæstnings Kommandantskab er villigt til at modtage Kronarbeidere i Fæstningen fra hvert Aars 1ste Marts til 30te September. Efter dette antager Departementet ikke, at der bør blive Spørgsmaal om at indsætte de paagjældende Personer i Trondhjems Tvangsarbeidsanstalt, særlig da en saadan Ordning paa Grund af den betydelige Afstand vilde paaføre det Offentlige uforholdsmæssigt store Transportudgifter, ligesom Anstaltens Plads ogsaa vil være stærkt optaget. 30 Mai.

Skrivelse fra Poststyrelsen, hvori paa Foranledning meddeles, at Boghandlere ikke portofrit kan sende et Skolestyre Prøver af sine Forlagsartikler, naar Forsendelsen ikke sker paa Skolestyrets Forlangende. 31 Mai.

Cirkulære fra Finantsdepartementet til Amtmændene: 31 Mai.

Som meddelt i Departementets Rundskrivelse til Rigets Amtmænd af 1ste d. M. er det ved kongelig Resolution af 21de April d. A. bestemt, at de Zahlkassen nu paahvilende egentlige Kasseforretninger fra 15de Juni d. A. eller det nærmeste Tidspunkt derefter, hvortil det bekvemmelig kan ske, henlægges til Norges Bank.

Fra det nævnte Tidspunkt vil Indbetalinger[1]) af Stempelintrader overensstemmende med Paabudet i nævnte Rundskrivelse blive at iværksætte til nærmeste Afdeling af Norges Bank, hvorfra Stempletpapirforhandlerne vil erholde Kvitteringer in duplo. Af disse bliver Primakvitteringen strax at oversende Stempletpapirforvalteren.

Om Foranstaaende skal man bede samtlige inden Hr. Amtmandens Embedsdistrikt ansatte Stempletpapirforhandlere meddelt Underretning.

[1]) d: Indbetalinger i rede Penge. Kvitteringer for skeede Udbetalinger bliver at indsende til Finantsdepartementet, se Cirk. 1 Mai 1893.

Cirkulære fra Finantsdepartementet til Amtmændene: 1 Juni.

Som meddelt i Departementets Rundskrivelse til Rigets Amtmænd af 1ste f. M. er det ved kongelig Resolution af 21de April d. A. bestemt, at de Zahlkassen nu paahvilende egentlige Kasseforretninger fra 15de Juni d. A. eller det nærmeste Tidspunkt derefter, hvortil det bekvemmelig kan ske, henlægges til Norges Bank.

1 Juni. Fra det nævnte Tidspunkt vil Indbetalinger[1]) af Stemplingsgebyrer, indfordrede efter Departementets Ordre, overensstemmende med Paabudet i nævnte Rundskrivelse blive at iværksætte til nærmeste Afdeling af Norges Bank, hvorfra vedkommende Oppebørselsbetjente vil erholde Kvitteringer in duplo. Af disse bliver Primakvitteringen straks at oversende Stempletpapirforvalteren.

Om Foranstaaende skal man bede samtlige inden Hr. Amtmandens Embedsdistrikt ansatte Fogder, Byfogder, Skattefogder, Sorenskrivere og Skifteforvaltere meddelt Underretning.

Samtidig skal man bede Fogderne, Byfogderne og Skattefogderne tilkjendegivet, at Indbetalinger af Stemplingsgebyrer fremtidig til Undgaaelse af unødig Vidtløftighed kun bør finde Sted ved Udgangen af hvert Halvaar.

[1]) Indbetalinger i rede Penge, jfr. Anm. ved Cirk. af 31 Mai 1893.

1 Juni. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Nordlands Amt, hvori Departementet, i Anledning af en Regning fra en Lensmand for Anskaffelse af to af de ved Kongelig Resolution af 12te December 1892 anordnede Dagbøger for Forkyndelser, meddeler, at det antager, at heromhandlede Udgift maa udredes af Lensmanden selv, jfr. Departementets i Lovtidenden indtagne Skrivelse af 21de Juni 1889.

1 Juni. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til en Skattekommissær, hvori udtales, at de nye Udregninger af Statsskat, som Lignings- og Overligningskommissionernes Afgjørelser af indkomne Klager har foranlediget, bør foretages strax og ikke udsættes i Paavente af Skatteligningernes mulige Prøvelse af Rigsskattekommissionen.

2 Juni. **Kongelig Resolution** — afgivet i sammensat Statsraad —, hvorved er bestemt: at Vicekonsulatet i Newcastles Distrikt, efter Inddragning af Vicekonsulatet i Shields, skal omfatte hele Tynemundingen med samtlige der beliggende Dokker og Lastepladse, dog uden at nogen Forøgelse af Konsulskassens Udgifter for dette Vicekonsulat i Forbindelse dermed medgives, samt at Føreren af derhen ankommende svensk eller norsk Fartøi skal være forpligtet til i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Konsulatforordningens §§ 78 og 103 at indfinde sig paa Vicekonsulatet i Newcastle og der erlægge Konsulatafgift.

3 Juni. **Kongelig Resolution***), hvorved

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Nordre Odalens Herred, Hedemarkens Amt, under 7de Januar, 6te Februar og 4de April 1893 fattet

*) Bekjendtgj. 8 Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 24, hvor Vedtægterne er indtagne.

Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred, dog 3 Juni.
med Undtagelse af § 2, andet Punktum,

2. Kongelig Resolution af 22de November 1873, hvorved Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Roligheds forstyrrelse m. v. blev gjorte gjældende for Nordre Odalens Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til Lov af 6te 3 Juni.
Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Lom Herred, Kristians Amt, under 1ste Februar 1893 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til Lov af 6te 3 Juni.
Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Skiaaker Herred, Kristians Amt, under 7de Februar og 29de April 1893 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til Lov af 6te 3 Juni.
Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Gransherreds Herred, Bratsbergs Amt, under 4de Marts 1893 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.

Kongelig Resolution*), hvorved 3 Juni.

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Os Herred, Søndre Bergenhus Amt, under 15de December 1892 og 12te April 1893 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.
2. den Kongelige Resolution af 30te September 1880, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Roligheds forstyrrelse m. V. blev gjorte gjældende for Os Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

Kongelig Resolution**), hvorved den Ladestedet Horten i 3 Juni.
Medhold af § 8 i Lov om kommunale Slagtehuse, Kjødkontrol m. v. af 27de Juni 1892 indrømmede Udsættelse indtil 1ste Juli 1893 med Ikrafttræden af Paabudet i nævnte Lovs § 2 forlænges indtil 1ste Januar 1894.

Kongelig Resolution**), hvorved den Kjøbstaden Arendal 3 Juni.
i Medhold af § 8 i Lov om kommunale Slagtehuse, Kjødkontrol m. v. af 27de Juni 1892 indrømmede Udsættelse ind-

*) Bekjendtgj. 8 Juni i Lovt. 1ste Afd. No. 24, hvor Vedtægterne er indtagne.
**) — — = — „ — „ „ .

3 Juni. til 1ste Juli 1893 med Ikrafttræden af Paabudet i nævnte Lovs § 2 forlænges indtil 1ste Januar 1894.

3 Juni. **Kongelig Resolution***), hvorved Approbation i Henhold til § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kjøbstaden Aalesunds Kommunebestyrelse under 24de April 1893 fattede Beslutning om nye almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Kjøbstaden.

3 Juni. **Kongelig Kundgjørelse** angaaende forskjellige mindre Skatter og Afgifter til Statskassen i Budgetaaret fra 1ste Juli 1893 til 30te Juni 1894*) [1]).

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: Saasom Storthinget under 15de Mai d. A. har fattet saadan Beslutning angaaende forskjellige mindre Skatter og Afgifter til Statskassen i Budgetaaret fra 1ste Juli 1893 til 30te Juni 1894:

Fra 1ste Juli 1893 til 30te Juni 1894 skulle følgende Skatter og Afgifter erlægges til Statskassen: — — — (overensstemmende med den tidligere gjældende Skattebeslutning; se Lovtidendens 2den Afd. for 1892, Side 507—508) — — —

Saa ville Vi herved naadigst befale denne Beslutning bragt i Udøvelse.

[1]) Se Sth. Prp. No. 7 og Indst. S. No. 135 for 1893.

3 Juni. **Kongelig Resolution,** hvorved blandt Andet er bestemt, at der istedetfor den nuværende Direktion for Lungegaardshospitalet og Tilsynskomite for Pleiestiftelsen for Spedalske No. 1 bliver fra 1ste Juli 1893 anordnet en fælles Tilsynskomite for begge Anstalter paa 3 Medlemmer.

3 Juni. **Kongelig Resolution**, hvorved blandt Andet er bestemt, at Distriktslægen i Kirkebø Lægedistrikt i Nordre Bergenhus Amt skal være forpligtet til, indtil anderledes maatte blive bestemt, at bebo den Lægebolig, som af Kirkebø Herredsstyrelse maatte blive opført i eller ved Vadeim overensstemmende med en af Amtmanden godkjendt Plan, mod for dens Benyttelse at erlægge en passende Husleie, der i Mangel af mindelig Overenskomst bestemmes af Justitsdepartementet.

3 Juni. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At den ved Kongelig Resolution af 17de Oktober 1891 fastsatte Anordning af Lodsstationer, Lodsningsdistrikter og Lodsoldermandskaber i søndenfjeldske Overlodsdistrikt forandres derhen, at Holmestrands og Lillesands Lodsoldermandskaber inddrages, idet Holmestrands Station

*) Bekjendtgj. 8 Juni i Lovtid. 1ste Afd. No. 24, hvor Forskrifterne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 8 Juni i Lovt. 1ste Afd. No. 24.

henlægges som 3die Station under Drammens Oldermandskab, og Lillesands, Homborgsunds og Bræksesto Stationer henlægges som henholdsvis 3die, 4de og 5te Station under Grimstads Oldermandskab. 3 Juni.

2. At Lodsoldermændene i Drammen og Grimstad forpligtes til, om det forlanges, uden forøget Udgift for det Offentlige, efter Forsvarsdepartementets nærmere Bestemmelse at holde den førstnævnte en Lodsformand i Holmestrand, den sidstnævnte tre Lodsformænd, nemlig i Lillesand, Homborgsund og Bræksesto.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 3 Juni.

1. At Landet til Gjennemførelse af Lov om Tilsyn med Arbeide i Fabriker m. V. af 27de Juni 1892 deles i to Fabrikdistrikter, nemlig det sondenfjeldske Fabrikdistrikt og det vestlandske og nordenfjeldske Fabrikdistrikt, det førstnævnte omfattende Kristiania, Smaalenene, Akershus, Hedemarken, Kristians, Buskerud, Jarlsberg og Larvik samt Bratsbergs Amter, det sidstnævnte omfattende Nedenes, Lister og Mandal, Stavanger, Søndre Bergenhus, Bergen, Nordre Bergenhus, Romsdal, Søndre Trondhjem, Nordre Trondhjem, Nordland, Tromsø og Finmarkens Amter.
2. — — — — — — — —
3. At Fabrikinspektørerne, der beskikkes med 6 Maaneders Opsigelse, forpligtes til at rette sig efter en senere udfærdigendes Instrux.
4. At Fabrikinspektørerne forpligtes til efter mulig senere nærmere Bestemmelse at sikre sig selv og deres Enker Pension.

Høieste Resolution, hvorved befales tagne tilfølge Stor- 3 Juni.
thingets Beslutninger

1. af 15de Mai 1893 [1]) saalydende: „Ved Statstilskud kan Hypothekbankens Grundfond forøges med indtil Kr. 1000000,00" og
2. af 31te Mai s. A. [2]) saalydende: „Regjeringen bemyndiges til at udbetale Hypothekbanken den ved Storthingets Beslutning af 15de Mai bevilgede 1 Million Kroner."

[1]) Se Sth. Prp. Nr. 48 og Indst. S. Nr. 129 for 1893.
[2]) Se Sth.tid. for 1893, Forh. i Sth. S. 1203—1219.

Cirkulære fra Finantsdepartementet til Amtmændene: 5 Juni.

I Departementets Rundskrivelse af 1ste Mai d. A. angaaende de ved Zahlkasseforretningernes Overgang til Norges Bank nødvendiggjorte Forandringer i den hidtil anvendte Expeditionsmaade med Hensyn til Ind- og Udbetalinger for Statskassens Regning, effektuerede ved Statens forskjellige Oppebørselsbetjente, er med Hensyn til de Udbetalinger, hvortil Udbetalingsordre med fornødne Midler til sammes Effektuering vil blive Oppebørselsbetjenten tilstillede

5 Juni. gjennem Norges Bank (B. 2) foreskrevet, at Oppebørselsbetjenten efter stedfunden Udbetaling skal tilstille Kristiania Bankafdeling Vedkommendes Kvittering, og at han, hvis han har faaet Beløbet tilstillet gjennem nogen af de øvrige Bankafdelinger, derhos strax maa tilstille denne sin Erkjendelse for Beløbets Modtagelse.

I denne Forretningsorden er efter Konference med Bankens Vedkommende besluttet saadan Forandring, at Oppebørselsbetjenten altid — hvad enten Beløbet er ham tilstillet gjennem Kristiania Bankafdeling eller nogen anden Afdeling af Banken — strax skal tilstille vedkommende Bankafdeling Erkjendelse for Beløbets Modtagelse, og at han efter stedfunden Udbetaling skal tilstille den samme Bankafdeling — altsaa ikke Kristiania Afdeling, undtagen forsaavidt Beløbet er modtaget fra denne — Modtagerens Kvittering.

6 Juni. **Plakat,** *) [1]) hvorved der i Kraft af Lov om Foranstaltninger i Anledning af ondartede smitsomme Sygdomme blandt Husdyrene af 20de Mai 1882, dens § 8, bestemmes følgende Indførselsforbud i Stedet for de ved Plakaterne af 9de Marts og 27de April 1887, 17de Juni 1888, 12te Februar, 4de og 29de Marts, 1ste September og 31te Oktober 1892, 6te Januar og 23de Marts 1893 fastsatte:

A. Heste maa ikke indføres uden paa Betingelse af: 1) at der medfølger et for hvert enkelt Dyr af vedkommende Lands Politimyndighed eller af norsk Konsul udfærdiget Sundhedspas, hvoraf fremgaar, at Dyret er sundt og ikke antages at overføre smitsom Sygdom, samt 2) at ethvert Dyr før Ilandbringelsen i norsk Havn undersøges af autoriseret norsk Dyrlæge og af ham erklæres sundt.

B. Drøvtyggere (ɔ: Storfæ, Faar, Gjeder og andre drøvtyggende Dyr) forbydes indført fra alle Lande med Undtagelse af de russiske Havne ved Nordishavet og det hvide Hav, hvorfra det er tilladt at indføre disse Dyr til Finmarken. Rensdyrtrafiken til Norge rammes ikke af dette Forbud.

C. Svin maa ikke indføres fra noget Land med Undtagelse af de under Litra B nævnte russiske Havne, hvorfra det skal være tilladt at indføre Svin til Finmarken.

D. Hunde forbydes indført fra alle Lande med Undtagelse af Sverige og Danmark, fra hvilke Lande Indførsel kan ske paa Betingelse af, at der medfølger et fra vedkommende Lands Politimyndighed udfærdiget Bevis, hvoraf fremgaar, at vedkommende Dyr har opholdt sig mindst i 6 Maaneder inden vedkommende Land, og at det i Henhold til en af autoriseret Dyrlæge udstedt Erklæring

[1]) Vedk. Regjeringsforedrag er indtaget i Deptstid. No. 27 for 1893.

*) Bekjendtgj. 8 Juni i Lovt. 1ste Afd. No. 24.

ikke antages at overføre smitsom Sygdom. Hunde, der tilhører 6 Juni.
Eierne af svenske Renhjorder og i Følge med disse passerer Finland paa Gjennemgang fra Sverige, rammes ikke af dette Forbud.

E. Raa Dele af Drøvtyggere og af Svin, saasom uberedede Skind og Huder (tørrede og saltede Huder og Skind derunder ikke indbefattede), utilvirkede og utilberedede Haar og Børster samt Muler og Klover skal være forbudt at indføre fra alle Lande. Indførsel af usaltet eller utilberedet Kjød og Flesk samt usmeltet Talg skal være forbudt fra Østerrige, Italien, Grækenland, Tyrkiet, fra Rusland med Undtagelse af Indførsel til Finmarken fra de ved Nordishavet og det hvide Hav beliggende Havne samt fra alle Lande udenfor Europa.

F. Indførsel af Græs, Hø og Halm til Fourage forbydes fra alle Lande undtagen til Finmarken fra de russiske Havne ved Nordishavet og det hvide Hav.

G. Brugte Fjøsredskaber forbydes indførte fra alle Lande, medmindre det godtgjøres, at de er sikkert desinficerede.

Denne Plakat traadte straks i Kraft.

Høieste Resolution, hvorved er bestemt, at fra Begyndelsen 6 Juni.
af næste Kirkeaar bliver i Indre-Holmedal Præstegjæld under Søndfjord Provsti i Bergens Stift Gudstjenesterne paa samtlige Søn- og Helligdage at fordele ligelig mellem Præstegjældets Sogne efter Bergens Biskops nærmere Bestemmelse, dog saaledes at Hestad Kapel som hidtil beholder 4 Gudstjenester aarlig.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Approbation paa 6 Juni.
Love for en Brandforsikringsforening for Østre Slidre, saaledes at Foreningen kan nyde godt af de i Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder.

Høieste Resolution, hvorved er bestemt: 6 Juni.

1. At der meddeles Approbation paa de i kombinerede Herredsstyrelsesmøder, seneſt den 14de December 1892 vedtagne Love for Søndre- og Nordre-Lands private Brandforsikringsforening, saaledes at Foreningen kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder.
2. At den i kombineret Møde af Søndre- og Nordre-Lands Herredsstyrelser den 5te Juli 1890 fattede Beslutning om Overtagelse af Garanti for ovennævnte Brandforsikringsforening for et Beløb af indtil Kr. 50 000,00 — Halvparten paa hver af Herrederne — approberes i Henhold til § 39 i Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837, forsaavidt Herrederne derved paaføres Forpligtelser for et længere Tidsrum end 5 Aar.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Tromsø 6 Juni.
Stift, hvori Departementet i Anledning af Forespørgsel fra et Her-

6 Juni. reds Skolestyre meddeler, at naar en Lærer ved Skolens Lukning paa Grund af Difteritepidemi er hindret i at holde Skole i det i Ansættelsesvilkaarene ham tillagte Antal Skoleuger, er Departementet mest tilbøieligt til at antage, at Herredet er retslig forpligtet til at udbetale ham Løn og Kostholdsgodtgjørelse for den Skoletid, der mangler i det ved hans Ansættelse for Posten fastsatte aarlige Ugetal. Departementet finder det imidlertid ogsaa udenfor dette Tilfælde billigt, at Herredet udbetaler Læreren Løn og Kostholdsgodtgjørelse for den paa Grund af Difteritepidemien forsømte Skoletid, der ved Læreren utilregnelige Aarsager ikke lader sig indhente.

7 Juni. **Cirkulære** fra Kirkedepartementet til Biskoperne:

I § 263 af Lov om Rettergangsmaaden i Strafsager af 1ste Juli 1887 er det bestemt: „Naar den, der har at anmelde et Dødsfald, er vidende om, at der er Grund til at antage, at Vedkommende er død en ikke naturlig Død, og der er Mulighed for at antage, at Døden er forvoldt ved en forbryderst Handling, er han pligtig til uopholdelig at gjøre Anmeldelse herom til Paatalemyndigheden. Tilsvarende Pligt paaligger den, der finder en Ukjendts Lig. Begravelse maa i disse Tilfælde ikke finde Sted uden Tilladelse af Paatalemyndigheden eller Underdommeren."

Foranlediget ved en hertil indkommen Forespørgsel om, hvorledes sidste Punktum af denne Bestemmelse rettelig er at forstaa, har Justitsdepartementet paa Anmodning af dette Departement udtalt som sin Mening, at Presten, naar han af den for ham opgivne Dødsaarsag finder Grund til at antage, at Vedkommende er død en ikke naturlig Død, og der er Mulighed for at antage, at Døden er forvoldt ved en forbryderst Handling, samt naar en Ukjendts Lig er fundet, indtil videre vil have at negte Begravelse, selv om der endnu ikke fra Paatalemyndighedens Side maatte være bleven nedlagt Forbud mod, at saadan finder Sted. I Tilfælde, som nævnt, antages det derhos at paaligge Presten at gjøre fornøden Anmeldelse til Paatalemyndigheden, cfr. Kirkeritualet af 25de Juli 1685 Kapitel IX in fine.

Idet dette Departement for sit Vedkommende henholder sig til denne Udtalelse fra Justitsdepartementet, skal man anmode Hr. Biskopen om at bringe denne til almindelig Kundskab blandt Geistligheden inden Deres Stift, — — —.

7 Juni. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Nordlands Amt, hvori i Anledning af en Forespørgsel fra Formanden i en Ligningskommission angaaende Forstaaelsen af § 34 andet Punktum i Lov af 29de Juni 1892 udtales, at Ligningskommissionen ikke med Hjemmel i denne Bestemmelse kan gjøre Krav paa Godtgjørelse for det ved nævnte Lov foraarsagede

forøgede Arbeide, hvorimod Kommissionen i Henhold til den kommunale Landskattelovs § 40 i. f. er berettiget til af Kommunen at erholde Godtgjørelse til lønnet Medhjælp. 7 Juni.

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Urskog Herred, Akershus Amt, under 27de Marts 1893 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred. 8 Juni.

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Vikør Herred, Søndre Bergenhus Amt, under 20de Marts 1893 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred. 8 Juni.

Kongelig Resolution*), hvorved 8 Juni.

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Rindalen Herred, Romsdals Amt, under 4de Marts og 13de April 1893 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. den Kongelige Resolution af 7de Marts 1878, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. v. blev gjorte gjældende for Rindalen Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

Kongelig Resolution, hvorved blandt Andet er bestemt, at Storthingets Beslutning af 29de Mai 1893 om Bevilgning af Gage og Kontorudgifter for Skattefogedembedet i Kristiania[1]) befales tagen tilfølge. 8 Juni.

[1]) Se Sth. Prp. No. 8 og Indst. S. No. 159 for 1893 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 1175—1176. Storthingets Beslutning er saalydende:

1. Som aarlig Gage til Skattefogden i Kristiania bevilges Kr. 5400,00, mod at den for Skattefogedembedet for Tiden bevilgede Gage Kr. 1720,00 inddrages og under Forbehold af Storthingets Revision af Gagen, dersom Indkomstskatten til Statskassen skulde bortfalde.
2. Som Kontorudgifter for nævnte Embede bevilges for Terminen 1ste Juli 1893—30te Juni 1894 indtil Kr. 8000,00.

Høieste Resolution, hvorved bl. a. er bestemt, at det af Hosanger Prestegjæld, svarende til Herredet af samme Navn, i Søndre Bergenhus Amt bestaaende Jordemoderdistrikt deles i to Distrikter, det ene omfattende Hosanger Sogn, det andet Mo og Eksingedalen Sogne. 8 Juni.

---

*) Bekjendtgj. 15 Juni i Lovt. 1ste Afd. No. 25, hvor Vedtægterne er indtagne.

8 Juni. **Høieste Resolution,** hvorved bl. a. er bestemt, at det af Bruvik Prestegjæld, svarende til Herredet af samme Navn, i Søndre Bergenhus Amt bestaaende Jordemoderdistrikt deles i 2 Distrikter, saaledes at hvert af Sognene Bruvik og Stamnæs kommer til at udgjøre et eget Jordemoderdistrikt.

8 Juni. **Høieste Resolution,** hvorved der med Hjemmel i Lov om Postvæsenet af 12te Mai 1888 § 38 tilstaaes Sekretæren, Kassereren og Bogholderen ved Norges Banks Hovedsæde i Trondhjem, Sekretæren og Vexlingskontorets Kasserer ved samme Banks Afdeling i Kristiania, samt Kassererne og Bogholderne ved samme Banks øvrige Afdelinger Portofriheds-Atteststionsret for portofri Korrespondance, foranlediget ved Norges Banks Besørgelse af Statens Kasseforretning og af den samme paahvilende Ind- og Udvexling af Skillemynt.

8 Juni. **Høieste Resolution,** hvorved den af Forstanderskabet for Nærø Prestegjælds Sparebank i Møder den 17de Januar og 21de November 1891 samt 29de April 1893 vedtagne nye Plan for „Nærø og Viftens Sparebank" stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre, ved Høieste Resolution af 16de Oktober 1858 stadfæstede Plan.

8 Juni. **Høieste Resolution,** hvorved den af Forstanderskabet for Aurlands Prestegjælds Sparebank seneſt i Møde den 20de April 1893 vedtagne nye Plan for „Aurlands Sparebank" stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolutioner af 18de Mai 1883 og 27de Februar 1886 stadfæstede Plan.

8 Juni. **Høieste Resolution,** hvorved den af Forstanderskabet for Stordøens Prestegjælds Sparebank i Møder den 9de November 1891 og 1ste April 1893 vedtagne nye Plan for „Stordøens Sparebank" stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre, ved Høieste Resolutioner af 15de November 1862 og 22de Juni 1886 stadfæstede Plan, dog saaledes at § 14 andet Punktum forandres derhen, at mindst 3 Direktører maa være enige i Bevilgning af Pengelaan.

8 Juni. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Stiftamtmanden i Kristiania Stift, hvori Departementet paa Forespørgsel angaaende Forstaaelsen af § 10 i Lov om Underholdningsbidrag m. v. af 6te Juli 1892 meddeler, at det antager, at forat undgaa Tvangsarbeide, der er beordret efter den nævnte §, maa Angjældende — uden Hensyn til, om der siden Bidragenes Forfaldstid er hengaaet saa lang Tid som 6 Maaneder eller ikke, — betale eller stille Sikkerhed for samtlige forfaldne Bidragsterminer, hvis ikke Øvrigheden bestemmer, at Betaling eller Sikkerhedsstillelse for en Del er nok.

Skrivelse fra Indredepartementet til Amtmanden i Smaalenenes Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra Politimesteren i Fredrikstad om, hvorvidt Bestemmelsen i § 24 i Udskjænkningsloven for Byerne af 18de Juni 1884, hvorefter Smaasalget af de i Loven omhandlede Drikkevarer kan underkastes den samme Tidsindskrænkning som Udskjænkningen, kan bringes i Anvendelse ligeoverfor den de ældre Handelsborgere tilkommende Ret til Salg af Vin. 8 Juni.

Departementet meddeler i denne Anledning, at det ikke finder det tvivlsomt, at Spørgsmaalet maa besvares bekræftende.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til en Skattekommissær, hvori i Anledning af en Forespørgsel angaaende Beskatning af Aktierederiselskaber, hvis Skibe er forliste i Tiden efter 30te September 1892, udtales, at den Fordel, som et saadant Selskab kan have ved Assurancesummens Udbetaling, bestaar i en blot og bar Ombytning af Kapitalform og derfor ikke antages at burde beskattes som Indtægt for Selskabet. 8 Juni.

Regler for Behandlingen af Romedals Almenning*) approberede af Indredepartementet 9de Juni 1893. 9 Juni.

Skrivelse fra Finantsdeprtementet til Amtmanden i Jarlsberg og Larviks Amt, foranlediget ved en Forespørgsel om, hvorvidt endel Personer, der havde indkjøbt en Eiendom i en By i Hensigt at skjænke Tomten til Kommunen til Udvidelse af Byens Torv, i Henhold til Bestemmelsen i Lov af 9de August 1839 § 20 om Fritagelse for Stempelafgift for Dokumenter vedkommende det offentlige Veivæsens Anliggender, kunde udfærdige Skjøde til Kommunen uden Erlæggelse af Stempelafgift. 12 Juni.

I Anledning heraf udtaler Departementet, at det under Forudsætning af, at Tomten i sin Helhed er udlagt til Torvets Udvidelse, antager, at Dokumentet med Hjemmel af den nævnte Bestemmelse kan skrives paa ustemplet Papir.

Høieste Resolution, hvorved efterstaaende i extraordinær Generalforsamling i det Fredrikshaldske Kanalselskab den 16de Februar 1892 vedtagne Forslag til nye Taxter for Benyttelse af Kanalværkerne i det Fredrikshaldske Vasdrag approberes som gjældende indtil videre istedetfor det ved Høieste Resolution af 9de April 1889 og Kongelig Resolution af 15de Juli 1891 approberede Taxtregulativ. 13 Juni.

---

*) Bekjendtgj. 15 Juni i Lovt. 1ste Afd. No. 25, hvor Reglerne er indtagne.

13 Juni.

Taxter

for

Benyttelse af Kanalværkerne i det Fredrikshaldske Vasdrag.

			Stenselv.	Strømsfos.	Dræ.
			Øre.	Øre.	Øre.
Aske	pr.	Hl.	5	2	3
Bastetoug	—	25 Bundter	6	2	4
Bark	—	100 Kg.	4	1	3
Beg	—		10	4	6
Ben, Benmel og alle Gjødningsstoffe	—		5	2	3
Buteljer	—	100 Stk.	5	2	3
Brændevin	—	40 Lt.	20	8	12
Bær og Frugt	—	Hl.	5	2	3
Cement	—	100 Kg.	6	2	4
Colonialvarer, Fisk, Kjød, Flesk og Husholdningsvarer	—		10	4	6
Dreierbænke	—	Stk.	20	8	12
Døre, dobbelte med Karm	—		15	6	9
— enkelte = =	—		10	4	6
— uden Karm	—		6	2	4
Drainsrør	—	1000 Stk.	20	8	12
Drev	—	100 Kg.	10	4	6
Dampkjedler	—		15	6	9
Filler	—		5	2	3
Fortepiano	—	Stk.	150	60	90
Fjederdyr levende	—	3 Stk.	6	2	4
Fyrstikker i Kasser	—	50 Gros.	10	4	6
Fjær og Dun	—	100 Kg.	10	4	6
Frø af alle Sorter	—		5	2	3
Feltspat	—	Ton	15	6	9
Flyttegods	—	m^3	15	6	9
og, naar det forsendes uindpakket, den for hver Gjenstand bestemte Taxt med $33^1/_3$ % Rabat.					
Fustager ledige	—	Stk.	3	1	2
Farvestoffe	—	100 Kg.	10	4	6
Gibs	—		10	4	6
Garn	—		30	10	20
Glas, almindeligt Vinduesglas	—	Kasse	10	4	6

			Stenselv.	Stromsfos.	Orje.	
			Øre.	Øre.	Øre.	
Glas, slebet eller i dobbelt Tykkelse	pr.	100 Kg.	30	12	18	13 Juni.
Grynstene	—	1 Stk.	80	30	50	
Ho og Halm	—	100 Kg.	5	2	3	
Huder, raa		—	20	8	12	
Haar, Nødehaar		—	10	4	6	
Harve, almindelige	—	Stk.	10	4	6	
— Rulleharve		—	20	8	12	
Hovelbænke		—	20	8	12	
Hakkelse- og Blæsemaskiner		—	30	12	18	
Hjul	—	Par.	10	4	6	
Hesteriver	—	Stk.	40	16	24	
Jern i Stænger	—	100 Kg.	12	4	8	
— Manufaktur		—	20	8	12	
— i Støbegods		—	12	4	8	
Kalk og Kridt	—	Hl.	3	1	2	
— til Gjødning og Pudret i Partier	—	17 m^3	80	30	50	
Kul (al Slags), Kokes og Torv	—	Hl.	2	1	1	
— — — — i Partier paa mindst 3 Ton	—	Ton.	20	8	12	
Karve	—	100 Kg.	10	4	6	
Korn, Mel, Havre, Havremel og Vikker, Erter og Gryn		—	5	2	3	
Heste	—	Stk.	50	20	30	
Oxe, Ko og voxent Svin		—	20	8	12	
Faar, Kalve og Smaagrise		—	10	4	6	
Kornaffaldsmel	—	100 Kg.	4	2	2	
Linmel, Rapskager og andet Fodermel		—	5	2	3	
Læder og Skind		—	20	8	12	
Lim		—	20	8	12	
Ljaer	—	Dusin.	4	2	2	
Ler, ildfast	—	100 Kg.	12	4	8	
Melk og Flode	—	100 Liter	3	1	2	
Retur af Spand gratis.						
Møbler, Komoder, Chatoller, Piedestaller, Senge, Sofaer og Skabe, som ikke kan henregnes til Flyttegods	—	Stk.	15	6	9	

			Stenselv.	Strømsfos.	Drje.
			Øre.	Øre.	Øre.
13 Juni.	Borde, som ikke kan henregnes til Flyttegods	pr. Stk.	5	2	2
	Smaa Borde	—	2	1	1
	Stole, almindelige	— 6 Stk.	10	4	6
	— Gynge- og Læneſtole . .	— Stk.	4	2	2
	Malm	— 100 Kg.	3	1	2
	Metaller	—	20	8	12
	— forarbeidede	—	30	12	18
	Maſkiner	—	30	12	18
	Mursten	— 1000 Stk.	20	8	12
	Manufakturvarer	— 100 Kg.	10	4	6
	Mineralvand	— 100 Fl.	10	4	6
	Retur af Tomflaſker gratis.				
	Olie, Tran	— 100 Kg.	5	2	3
	Plouge	— Stk.	10	4	6
	Pumper af Træ og Jern . .	—	15	6	9
	Poteter	— 100 Kg.	5	2	3
	Perſonafgift og Tøi indtil 30 Kg.	—	10	5	7
	Qværnſtene	— Par	150	60	90
	Rokke	— Stk.	5	2	3
	River	— Duſin	2	1	1
	Salt	— Hl.	2	1	1
	Sild	—	4	2	2
	Skuffer af Træ.	— Duſin	2	1	1
	Spader af Jern	—	10	4	6
	Skifer	— 1000 Stk.	20	8	12
	Senner og Brynеſtene . . .	— 100 —	15	6	9
	Slibeſtene indtil $^1/_2$ M. i Diam.	— Stk.	10	4	6
	— ſtørre	—	20	8	12
	— for Sliberier og Høvlerier	—	80	30	50
	Sten, bearbeidet	— m^3	40	15	25
	Spiger	— $^1/_1$ Kaſſe	10	4	6
	Slæder	— Stk.	10	4	6
	Slaattemaſkiner	—	100	40	60
	Symaſkiner	—	15	6	9
	Saft	— 100 Liter	10	4	6

			Stenselv. Øre.	Strømsfos. Øre.	Ørje. Øre.	
	Trævarer:					
1.	Mastetræer, Spirer, Tømmer af alle Dimensioner . . .	pr. Mose[1])	825	325	500	13 Juni.
	— — —	— Kub[2])	550	225	325	
2.	Props (Mose eller Kub) .		675	275	400	
3.	Blandet Tømmer, Spirer og Props i Mose eller Kub .		825	325	500	
4.	Løse Mosebaand med Kjetting	— 100 Stk.	50	20	30	
5.	Al Slags Rundlast i Pramme	— m^3	8	3	5	
6.	Stør, Skived og Gjerdeski .	— 1000 Stk.	10	4	6	
7.	Ved	— m^3	3	1	2	
8.	Planker, Battens, Bord, Kassebord, Jernb.-Slippers og høvlet Last	— m^3	15	6	9	
9.	Box, Stav, Grubeslippers, Lægter, Tagspaan . . .	—	12	5	7	
10.	Baghun og Vragbord . .	—	9	4	5	
11.	Dreiede Trævarer, alle Slags	—	30	12	18	
12.	Skaaren Trælast i Flaader beregnes som Tømmer i Moser eller efter Kubikindholdet (Eierens Valg). Skaaren Trælast over 80 m^3 i Pramme gives 10 % Rabat.					
13.	Træmasse, tør	— Ton	50	20	30	
	— vaad (50 % Vand)	—	33	13	20	
	Tærskemaskiner med Hestevandring		150	60	90	
	Tærskemaskiner uden do. . . .		100	40	60	
	Tagsten	— 1000 Stk.	30	12	18	
	Tobak	— Matte	5	2	3	
	— Kardus og Blade . . .	— 100 Kg.	20	8	12	
	Tougværk	—	10	4	6	
	Tjære	— 100 Liter	10	4	6	
	Uld	— 100 Kg.	10	4	6	
	Vin	— 40 Liter	20	8	12	
	—	— 12 Fl.	6	2	4	
	Vinduer	— Stk.	10	4	6	
	Vævstole	—	20	8	12	

Anmærkning.

[1]) Det er en ved kunstige Midler saasom Planker, Kjetting og Tømmer sammenholdt længdelagt Flaade.

[2]) Det er en løst korslagt, uden kunstige Midler sammenholdt Flaade.

			Stenselv.	Stromsfos.	Drje.
			Øre.	Øre.	Øre.
13 Juni.	Vogne, Arbeids 4 Hjul . . .	pr. Stk.	30	12	18
	— — 2 — . . .	—	15	6	9
	— Reisevogne 4 Hjul . .	—	60	24	36
	— — 2 — . .	—	30	12	18
	Øl	— 40 Liter	10	4	6
	(Retur af Fustager gratis).				
	Øl paa Flasker	— 100 1/1 Fl.	20	8	12
	(Retur af Tomflasker gratis).				
	Fartøier:				
	Baad eller Ege	— Stk.	30	12	18
	Lastepramme	—	80	35	45
	Dampbaade over 10 m. Længde	—	120	50	70
	— indtil 10 m. —	—	60	24	36
	For Aabning af Rullebro . .			20	20

For Benyttelse af Sluserne i et af Stenselvens Anlæg betales Afgift som ved Drje.

For Afbenyttelse af Sluserne, naar disse er ledige, som Dok, betales for Fartøier og Pramme foruden den bestemte Kanalafgift:

for indtil 1 Døgn	Kr.	3,00
for hvert overskydende Døgn	„	2,00
1 Uge	„	10,00
indtil 2 Uger	„	15,00
for hver overskydende Uge .	„	3,00

For Dampskibe og Fartøier paa Lystture nedsættes Afgiften for disse og Passagerer med en Fjerdedel.

Naar Afgift af Ladning i Lastebaade og af Ladning med Passagerer paa Dampskib gaar op til Kr. 8,25—3,25—5,00, beregnes ingen Afgift af Fartøi.

Direktionen bemyndiges til indtil videre at fritage Dampskib i fast Passagerrute for Erlæggelsen af Afgift for Skibet.

Naar Sluserne forlanges aabnede, bliver mindste Betaling 60—24—36 Øre, om end ikke Afgiften gaar op dertil.

Forsaavidt der befordres Varer, som ikke særskilt er nævnte, bestemmer Direktionen Afgiften.

For Benyttelse af Kanalens Brygger i den Udstrækning, som Pladsen tillader, betales der ikke Afgift af Fartøier, Føringspramme, Baade eller Gods, som umiddelbart før eller strax skal passere Sluse. Gods kan ogsaa af andre oplægges paa Kanalens Brygger mod en Afgift af 8 Øre pr. m³ skaaren Trælast og 5 Øre pr. m³ Rundlast samt 5 Øre pr. 100 Kilogr. andet Gods. Enhver, som

benytter Brygger, har at rette sig efter de Bestemmelser, der gives 13 Juni.
af Kanalens Inspektør.

Varer eller Gods maa i Regelen bortføres strax og ikke i noget Tilfælde uden særskilt Tilladelse henligge paa Bryggerne længere end 2 — to — Døgn. I modsat Fald kan Varerne bortbringes for Eierens Regning og tilbageholdes, indtil de paadragne Omkostninger er refunderede. Det samme gjælder, om Varer oplægges saaledes, at Færdselen derved hindres.

Høieste Resolution, hvorved den af Forstanderskabet for 13 Juni.
Holt Herreds Sparebank seneſt i Møde den 18de Marts 1893 vedtagne nye Plan for „Holt Sparebank" stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre, ved Høieste Resolutioner af 16de August 1881 og 21de Juli 1885 stadfæstede Plan, dog saaledes, at i § 3 fjerde Punktum Bestemmelsen om, — at Herredsstyrelsens Medlemmer er pligtige til at modtage Valg som Forstandere og vedblive som saadanne, saalænge de er Medlemmer af Herredstyrelsen og indtil første Valg, efterat denne Betingelse ikke længere er tilstede, — udgaar.

Høieste Resolution, hvorved den af Forstanderskabet for 13 Juni.
Søndre Aurdal Sparebank seneſt i Møde den 5te Januar 1893 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre, ved Høieste Resolutioner af 2den November 1861, 21de Juli 1868 og 7de December 1877 stadfæstede Plan.

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til Lov af 17de 14 Juni.
Juni 1869 om Udvidelse af Lov af 26de Mai 1866 indeholdende adskillige Bestemmelser om Politivæsenet i Kristiania til at gjælde ogsaa for Rigets øvrige Kjøbstæder meddeles Stadfæstelse paa en af Kongsvinger Formænd og Repræsentanter under 3die Mai 1893 fattet Beslutning angaaende Forandring i de ved Kongelig Resolution af 13de Februar 1886 approberede Politivedtægter for Kongsvinger, hvorefter Vedtægternes § 1, sidste Punktum, bliver saalydende:

„Den, der paa offentlig Gade ved sin Adfærd tydelig giver tilkjende, at han er i beruset Tilstand, kan indsættes i Fængsel, indtil han bliver ædru, og saafremt Tilfældet ikke gaar ind under nogen strengere Straffebestemmelse, straffes efter Vedtægtens § 26."

Kongelig Resolution*)[1]), hvorved i Henhold til Lov angaa- 14 Juni.
ende Indskrænkning i Brugen af Redskaber til Saltvandsfiskeri af 28de April 1888 § 1 bestemmes:

[1]) Vedk. Regjeringsforedrag er indtaget i Deptstid. No. 29 og 30 for 1893.

*) Bekjendtgj. 21. Juni i Lovt. 1ste Afd. No. 26.

14 Juni. Istedetfor Kongelig Resolution af 18de Marts 1870 §§ 2 og 3 samt Høieste Resolution af 25de Juni 1890, indeholdende Regler angaaende Fiskeriet i Kristianiafjorden indenfor Drøbak, træder for nævnte Strækning af Fjorden følgende Bestemmelser:

a. Brugen af Vad — det vil sige bundne Redskaber bestemte til at trækkes gjennem Vandet — samt af alle andre Fangstredskaber med samme Bestemmelse (f. Ex. Trawl og lignende) og som berører Bunden under Slæbningen, skal være forbudt.

Dog skal det være tilladt til Fangst af Stimfisk at benytte Vad, der har en Dybde af mindst 20 Meter i Brystet og 16 Meter i Gjennerne (Enderne) samt en Længde af mindst 160 Meter. Saadanne Vad kan alene benyttes paa de almindelige og bekjendte Lerdrætter (Dybdrætter), naar disse holder en jevn Dybde af mindst 16 Meter og 2 Meters Dybde ved Baadens Yderside paa Lenningsstedet. Disse Drætter maa af Vadfiskerne opgives og paavises for Fiskeriopsynsbetjenten, som derhos for særskilte Tilfælde kan tillade Brugen af nævnte Vad ogsaa paa tidligere kjendte grundere Drætter.

Departementet for det Indre kan efter Anbefaling af Fiskeriopsynet tillade, at mindre Vad end ovenfor bestemt indtil videre kan anvendes til Fangst af Makrel om Sommeren paa enkelte kjendte, grunde Makreldrætter, saasom ved Fron i Bundefjorden, i Hallangspollen og ved Værpen ved Furuholmen i Hurum.

Til Fangst af Agnfisk og Ræker kan fra 2 Timer før Solens Opgang til 2 Timer efter dens Nedgang benyttes Draghove, der ikke har større Dimensioner end 2 Meters Bredde i Stangen og 2 Meters Pose eller Kalv.

b. Intet Vad (Storvad) maa landdrages.

c. Ved Udløbet af de Elve eller Bække, hvor Grundeieren driver kunstig Formerelse af Lax og Søørret, kan denne trække med Vad af mindre Dimensioner end foran bestemt. Dog maa saadant Fiskeri i intet Tilfælde udøves mod de Regler, der indeholdes i den almindelige Lovgivning om Fredning af Lax og Søørret.

14 Juni. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At det tillades, at der til Brug for Befolkningen i Distriktet Ytre Sognedalen i Norderhovs Præstegjelds Hovedsogn under Ringerike og Hallingdals Provsti i Kristiania Stift paa en dertil udseet Tomt af Gaarden Nedre Veme opføres et Kapel — — — —.
2. At der ved Kapellet tillades anlagt en Kirkegaard.
3. At Kristiania Biskop bemyndiges til indtil Videre at træffe de fornødne Bestemmelser om Afholdelse af Gudstjeneste i Kapellet.
4. — — — — — — — —

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 14 Juni.

1. At den af Storthinget under 19de Mai d. A. fattede Beslutning angaaende Bevilgning af Kr. 7500 for næste Budgettermin til Oprettelse og Drift af en Poliklinik for Tandsygdomme[1]) befales taget tilfølge.
2. At Justitsdepartementet bemyndiges til at antage Lærere ved den omhandlede Poliklinik og til iøvrigt at træffe de i Anledning af dens Oprettelse fornødne Forføininger.

[1]) Se Sth. Prop. No. 42 og Indst. S. No. 154 for 1893.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 14 Juni.

1. At Aure Herred i Nordmør Fogderi, Romsdals Amt, deles i to Herreder, Skole- og Fattigkommuner, Aure og Valsøfjorden, svarende til Sognene af samme Navn.
2. At Delingen bliver at iværksætte paa de af Valsøfjordens Sogneskyrelse i underdanigst Ansøgning af 25de Juni 1890, sammenholdt med Aure Herredsstyrelses Beslutning i Møde den 16de December 1889 og Valsøfjordens Sogneskyrelses Beslutning af 14de Juni 1890 opstillede Vilkaar — Spørgsmaalet om Udredelsen af Udgifterne til Skyds og Nattehold for Sognepresten paa Annexreiser herunder uafgjort.
3. At Amtmanden bemyndiges til at bestemme Tiden for Delingens Ikrafttræden.

Kongelig Resolution, hvorved den af Storthinget under 15de Mai 1893 fattede Beslutning angaaende Budgetopgjør for de i Drift værende Statsbaner for Terminen 1ste Juli 1893 til 30te Juni 1894[1]) befales tagen tilfølge. 14 Juni.

[1]) Se Sth. Prp. No. 1, Hovedp. VII for 1893, Kap. 1, Titel 1 og Indst. S. III for s. A. Blandt de af Storthinget fattede Beslutninger er nedenstaaende (Jfr. Res.r. 7 Juli 1890, 27 Juni 1891 og 4 Juni 1892):

Storthinget samtykker i, at det gjældende Lønningsregulativ for Funktionærer ved Statsbanerne fra 1ste Juli 1893 undergaar saadan Forandring, at nedenstaaende Bestemmelser træder istedetfor nævnte Regulativs Punkt 12—23, begge inkl.:

12. Forstanderen for Rundreisekontoret, Hovedbogholderassistent, Distriktskasserer, Underkasserer ved Styrelsen, Understationsmestere Kr. 1 600,00 stigende med Kr. 200,00 hvert 3die Tjenesteaar til Kr. 2 200,00, for Understationsmestere dog kun til Kr. 2 000,00. For Uniform til disse fragaar Kr. 70,00.
13. Fuldmægtige ved Styrelsen og Distrikterne samt ved Hovedstationer, Stationsmestere af 5te Klasse, Lokomotivførere af 1ste Klasse, Værkstedsformænd . . . . . Kr. 1 500,00 stigende med Kr. 150,00 hvert 2det Aar til Kr. 1 950,00 og for den ved Styrelsens Expeditionskontor ansatte Fuldmægtig (Styrelsens Arkivar) til Kr. 2 400,00. For fri Bolig med Lys og Brænde samt Uniform fragaar Kr. 200,00; for Uniform alene Kr. 70,00. Lokomotivførere faar ½ Øre pr. kjørt Lokomotivkilometer, dog ikke mindre end 10 Øre for hver Time, som Toget efter Timeplanen skulde anvende mellem Udgangs- og Endestationerne.
14. Banemestere, Telegrafmestere i 1ste og 2det Distrikt, Trafikkontrollører

14 Juni. og Materialforvaltere i 5te og 6te Distrikt . . . . . Kr. 1 200,00 stigende med Kr. 150,00 hvert 2det Aar til Kr. 1 950,00.

15. Stationsmestere af 6te Klasse . . . . . Kr. 1 300,00 stigende med Kr. 100,00 hvert 2det Aar til Kr. 1 600,00. For fri Bolig m. v. samt Uniform fragaar Kr. 200,00; for Uniform alene Kr. 70,00.

16. Overkonduktører, Kontoristér af 1ste Klasse ved Styrelsen, Distrikterne og Stationerne . . . . . Kr. 1 150,00 stigende med Kr. 100,00 hvert 2det Aar til Kr. 1 550,00. For Overkonduktører fragaar for Uniform Kr. 70,00, for Kontoristér Kr. 60,00. De første faar $^1/_2$ Øre pr. kjørt Togkilometer, dog ikke mindre end 10 Øre for hver Time, som Toget efter Timeplanen skulde anvende mellem Udgangs- og Endestationerne.

17. Stationsmestere af 7de Klasse, Telegrafmestere i 3die og 4de Distrikt, Lokomotivførere af 2den Klasse . . . . . Kr. 1 050,00 stigende med Kr. 100,00 hvert 2det Aar til Kr. 1 450,00. For fri Bolig m. v. og Uniform fragaar Kr. 200,00; for Uniform Kr. 70,00. Lokomotivførere faar $^1/_2$ Øre pr. kjørt Lokomotivkilometer, dog ikke mindre end 10 Øre for hver Time, som Toget efter Timeplanen skulde anvende mellem Udgangs- og Endestationerne.

18. a. Kontoristér af 2den Klasse . . . . . Kr. 900,00 stigende med Kr. 100,00 hvert 2det Aar til Kr. 1 300,00. For Uniform fragaar Kr. 60,00.

b. Underkonduktører, Vognvisitører . . . . . Kr. 850,00 stigende med Kr. 100,00 hvert 2det Aar til Kr. 1 250,00. For Uniform fragaar Kr. 60,00. Underkonduktører faar $^1/_4$ Øre pr. kjørt Togkilometer, dog ikke mindre end 5 Øre for hver Time, Toget efter Timeplanen skulde anvende mellem Udgangs- og Endestationerne.

19. Formænd, Fyrbødere, Vognskrivere, Skiftekonduktører, Telegrafister af første Klasse . . . . . Kr. 840,00 stigende hvert 2det Aar med Kr. 60,00 til Kr. 1 080,00. For fri Bolig m. v. fragaar Kr. 100,00; for Ungkarlsleilighed kun Halvdelen heraf. For Uniform fragaar for Fyrbødere Kr. 60,00, forøvrigt Kr. 50,00. Fyrbødere faar $^1/_4$ Øre pr. kjørt Lokomotivkilometer, dog ikke mindre end 5 Øre for hver Time, som Toget efter Timeplanen skulde anvende mellem Udgangs- og Endestationerne.

20. Telegrafkyndige Stationsbetjente, faste Sporskiftere, Pakkekjørere Kr. 780,00 stigende med Kr. 60,00 hvert 2det Aar til Kr. 960,00. For fri Bolig m. v. fragaar Kr. 100,00; for Ungkarlsleilighed kun Halvdelen heraf; for Uniform Kr. 50,00.

21. Telegrafistinder, Telegrafister af 2den Klasse, andre Stationsbetjente, Banevogtere . . . . . Kr. 700,00 stigende med Kr. 60,00 hvert 2det Aar til Kr. 820,00. Telegrafistinder faar efter 15 Aars Tjeneste Kr. 960,00. For fri Bolig m. v., Ungkarlsleilighed, fragaar for Telegrafister og Telegrafistinder Kr. 50,00; for Uniform Kr. 50,00.

22. Expeditører ved Stationer og Stoppesteder, der ikke betjenes af Funktionærer ved Baneafdelingen eller Udenforstaaende, for hvem Expeditionen saaledes er en Bibeskjæftigelse, fra Kr. 600,00 til Kr. 1 200,00. For fri Bolig m. v. fragaar indtil Kr. 200,00.

14 Juni. **Kongelig Resolution,** hvorved der som Tillæg til de for Statsbanerne i 1ste, 2det, 3die og 4de Trafikdistrikt i Henhold til Kongelig Resolution af 13de April 1891 gjældende Fragtregler bestemmes, at almindelig Mursten i Sendinger paa

mindst 5000 Kg. klassificeres i Undtagelsesklasse A under Forud- 14 Juni.
sætning af, at Transporten sker efter Jernbanens Bekvemmelighed, og Fragten beregnes efter Vognenes fulde Lasteevne.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Jarls- 14 Juni.
berg og Larviks Amt, hvori Departementet, i Anledning af en Forestilling fra Byfogden i Larvik angaaende Behandlingen af en i New-York afdød Persons her i Riget efterladte Midler, meddeler, at Departementet antager, at Skifteretten i Larvik, hvor Afdøde ved sin Død ikke havde Værnething (jfr. Frdn. 21de Juni 1793 § 1) ikke har Beføielse til at undergive hans her i Riget efterladte Midler Skiftebehandling. Derimod antager Departementet, at nævnte Skifteret af Hensyn til Afdødes i Larvik boende umyndige Søn maa anses beføiet til at tage hans derværende Midler under midlertidig Varetægt, indtil det ved et paa Afdødes sidste Hjemsted afholdt lovligt Skifte er afgjort, hvem der har at forføie over samme.

Cirkulære fra Indredepartementet, Poststyrelsen (No. 16 for 16 Juni.
1893), hvorved bl. a. meddeles følgende Rettelse i Postreglementet, gjældende fra 1ste Juli: Kap. VIII, § 39, 2det Passus, udgaar.

Høieste Resolution*), hvorved i Medhold af Lov om 17 Juni.
Fredning af Hjort af 20de Mai 1882 § 7 bestemmes, at Fredningstiden for Hjort paa Fredøen i Frei og Kvernes Herreder, Romsdals Amt, udstrækkes til det hele Aar i et Tidsrum af 5 Aar fra 15de September 1892 at regne.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det 17 Juni.
ved Testamente af 9de November 1889, sammenholdt med en Notits af 4de November 1891, oprettede „Tandlæge Carl Johan Brincks Legat" til Bedste — efter 4 navngivne Kvinders Død — for ældre, trængende Damer i Kristiania samt paa de for dette Legat udfærdigede, ligeledes vedlagte Statuter.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa 17 Juni.
det ved Ole Larsen Ihrstads Gavebrev af 4de Oktober 1892 oprettede „Ole Larsen Ihrstads og Hustru Helene Andersdatters Legat" til Bedste for værdige og hæderlige Tjenere og Tjenestepiger eller Husmænd af Romedal Hovedsogn.

Høieste Resolution, hvorved den af Forstanderskabet for 17 Juni.
Lillehammer Sparebank i Møder den 8de Juli 1891 og 29de Mai 1893 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolution af 17de December 1880 stadfæstede Plan.

---

*) Bekjendtgj. 3 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 28.

17 Juni. **Høieste Resolution**, hvorved i Henhold til Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 § 30 meddeles Approbation paa den af Flekkefjords Kommunebestyrelse i Møde den 26de Mai d. A. vedtagne Beslutning, indeholdende Forandring i de gjældende Regler for Skatteligningen i Kjøbstaden.

20 Juni. **Høieste Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At der meddeles naadigst Approbation paa en vedlagt Plan for Kvikne gjensidige Brandforsikringsforening for Bygninger, saaledes at Foreningen kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder.
2. At der i Henhold til § 39 i Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837 meddeles Approbation paa den af Kvikne Herredsstyrelse i Møde den 5te September 1892 fattede Beslutning om Overtagelse af Garanti, stor Kr. 40 000,00, for ovennævnte Brandforsikringsforening, forsaavidt Kommunen derved paafores Forpligtelser for et længere Tidsrum end 5 Aar.

20 Juni. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Bratsberg Amt, hvori Departementet — i Anledning af modtagne Udskrifter af Eftersyn af de inden Amtmandens Embedsdistrikt værende ordnede Dissentermenigheders Protokoller — med Bemærkning, at det gaar ud fra, at Amtmanden har paalagt Vedkommende at berigtige de forefundne Mangler og vil paase, at saa er skeet, — beder vedkommende Menighedsforstandere indskjærpet, at de omhandlede Protokoller føres nøiagtigt og fuldstændigt, i hvilken Henseende — bemærker Departementet — Menighedsforstanderne handler under Ansvar lige med offentlige Bestillingsmænd (Dissenterloven af 27de Juni 1891 § 2) og i Tilfælde vil kunne blive at anse for Forsømmelse og Skjødesløshed efter Straffelovens Kapitel 24 § 28. Departementet forventer derfor, at der ikke fremtidig forefindes saadanne Mangler som de ved enkelte af de nu afholdte Eftersyn anmærkede. Da de fleste Protokoller, som har været efterseede, af Amtmanden oplyses under Schema C at indeholde en Rubrik med Overskrift „Daabsdatum," ligesom der findes et Schema G for Børn, som med Forældre er indmeldte i Menigheden, og et Schema H for Katekumener i Menigheden, beder Departementet ligeledes vedkommende Menighedsforstandere underrettede om, at Børn under 15 Aar, som med Forældre optages i Menigheden, alene vil blive at anføre i Schema A under Rubrik 9, samt at Oplysninger om Daab og Katekumener, ligesom i det hele om Anliggender, der kun vedrører Menighedernes indre Virksomhed og ingen Interesse har for det Offent-

lige, ikke bør indtages i de ved Kongelig Resolution af 19de Febr. 1892 anordnede Protokoller. 20 Juni.

Skrivelse fra Indredepartementet til Amtmanden i Smaalenenes Amt, der havde udbedt sig Departementets Udtalelse om, hvorvidt en Formand i en Sundhedskommission, der i Henhold til § 35 i Lov om Tilsyn med Arbeide i Fabrikker m. v. af 27de Juni 1892 vil komme til at tiltræde det stedlige Fabriktilsyn, kan kræve særlig Godtgjørelse udenfor den Skyds- og Diætgodtgjørelse, der i Henhold til samme Lovs § 36 skal udredes af Statskassen, — i hvilken Anledning Departementet meddeler, at det antager, at saadan særlig Godtgjørelse ikke kan kræves, hvis vedkommende Formand er Embedslæge (jfr. Sth. Forh. for 1890, 3die Del Oth. Prp. No. 8, Side 40). 21 Juni.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til en Skattekommissær, hvori bl. a. udtales, at Dept. med Skattekommissæren er enigt i, at Røros Værks Leilændinge alene kan skatlægges af den Nettoindtægt, de har af de af dem bygslede Eiendomme, men ikke kan blive at ligne i Formue for den Værdi, som de Værket tilhørende Eiendomme repræsenterer. 22 Juni.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Buskerud Amt, hvori Departementet i Anledning af en Forestilling fra en Sagfører om, hvorvidt Statskassen kan tilberegnes Gebyr efter Sportellovens § 62 for hvert Opraab ved Tvangsauktioner, hvorunder flere særskilt matrikulerede Eiendomme først opraabtes under et og derefter delvis, — meddeler, at Spørgsmaalet gjennem Revision og Decision af vedkommende Sportelregnskaber henhører under Revisionsdepartementet, hvis Afgjørelse saaledes er den bestemmende, men at Departementet dog ikke vil undlade at udtale, at den af Sorenskriveren befulgte Beregningsmaade, hvorefter Statskassen tilkommer Gebyr for hvert Opraab, maa antages at være den rette. 23 Juni.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Stavanger Amt, foranlediget ved en Forestilling fra Stavanger Magistrat angaaende Overformynderiets Forpligtelse til at medvirke ved Beskikkelse af Værge, i hvilken Anledning Departementet meddeler, at det antager, at saadan Pligt paahviler Overformynderiet i Henhold til Bestemmelsen i Norske Lovs 3—19—2, hvilken Bestemmelse ikke kan antages overflødiggjort ved Lov om Formandskaber i Kjøbstæderne af 14de Januar 1837 § 32. 23 Juni.

Cirkulære fra Indredepartementet Poststyrelsen (No. 17 for 1893), hvorved bl. a. meddeles, at Værdalens Postaabneri fra 1ste Juli 1893 overgaar til Postkontor. 24 Juni.

24 Juni. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Toldkammeret i Stavanger, hvori paa Foranledning meddeles, at Aktieeiere i en Mølle alene som saadanne ikke antages at kunne tilstaaes Drawback for Kornvarer i Henhold til Departementets Cirkulære af 15de Februar 1888.

24 Juni. **Cirkulære** fra Finantsdepartementet til Amtmændene, hvorved i Forbindelse med Departementets Rundskrivelser af 1ste Mai og 5te Juni 1893 meddeles, at Bahlkasseforretningernes Overgang til Norges Bank vil finde Sted den 1ste Juli s. A.

24 Juni. **Cirkulære** fra Finantsdepartementet til Amtmændene:

Ifølge Departementets Rundskrivelse af 1ste Mai d. A. angaaende de Forandringer, som Bahlkasseforretningernes Overgang til Norges Bank vil medføre i den hidtil anvendte Expeditionsmaade med Hensyn til Ind- og Udbetalinger for Statskassens Regning ved Statens Oppebørselsbetjente, skal Indbetalinger fra disse paa Statskassens forskjellige Konti foregaa enten ved Indsendelse af Kontanter til nærmeste Afdeling af Norges Bank eller ved Likvidation i effektuerede Udgiftsordres eller Kvitteringer for udbetalte Gager og lignende, hvilke bliver at indsende til Departementet.

Til Opnaaelse af en ensartet Postering i de hertil afgivendes Regnskabsextrakter og Indberetninger skal man bede de i Hr. Amtmandens Embedsdistrikt ansatte Fogder, Byfogder og Skattefogder meddelte, at alle efter forannævnte Ordnings Ikrafttræden effektuerede Indbetalinger paa Statskassens ordinære Indtrader og udestaaende Fordringer samt Sportelintrader i vedkommende Extrakter og Indberetninger bliver at postere saaledes:

Indbetalt

a. til N. N. Bankafdeling
ifølge Kvittering af N. N. Dato . . . . . Kr.
— — = = = — . . . . . =
o. s. v.

b. til Finantsdepartementet
ifølge Kvittering af N. N. Dato . . . . . Kr.
— — = = = — . . . . . =
o. s. v.

Kr.

I Overensstemmelse hermed vil altsaa de nugjældende Schemaer for vedkommende Extrakter og Indberetninger blive at forandre.

Lov om Forandring i Bestemmelserne om Fuldbyrdelse af Strafarbeide*)[1]). 26 Juni. No. 1.

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 5te Juni dette Aar saalydende:

§ 1. Mandlige Forbrydere skal, saalænge de er under 21 Aar gamle, udstaa idømt Strafarbeide i Bodsfængslet. De undergives der en efter deres Alder og Udvikling afpasset Behandling efter nærmere Regler, som gives af Kongen, og hvorved der kan gjøres saadanne Ændringer i de gjældende Forskrifter om Fangebehandlingen, som findes paakrævede. Om Natten skal som Regel fuldstændig Adskillelse fra Medfanger finde Sted.

Kongen giver de fornødne Bestemmelser om, i hvilke Tilfælde mandlige Forbrydere, hvem Strafarbeide paahviler efter deres fyldte 21de Aar, skal udstaa Straffen i Bodsfængslet.

§ 2. Uden eget Samtykke kan ingen i Bodsfængslet holdes i Enrum udover 3 Aar af den idømte Straffetid.

For Strafarbeidsfangers Vedkommende, som har hensiddet 3 Aar af Straffetiden i Enrum i Bodsfængslet, kan Kongen for den gjenstaaende Straffetid gjøre saadan Ændring i de der gjældende Regler om Fangebehandlingen, at Arbeidet og i Tilfælde Undervisningen foregaar i Fællesskab.

Lignende Ændring kan ogsaa ske for Personers Vedkommende, som findes ikke at egne sig for den fuldstændige Adskillelse.

§ 3. Naar Strafarbeide i Bodsfængslet udstaaes i Enrum, udholdes de 6 første Maaneder uden Afkortning; i de næste 18 Maaneder afkortes der en Trediedel og i Resten det halve. Ved Afkortningen regnes en Maaned lige med 30 Dage.

§ 4. Forsaavidt dertil er Anledning, skal kvindelige Strafarbeidsfanger under 21 Aar i vedkommende Strafanstalt undergives en Behandling efter tilsvarende Regler som for mandlige af samme Alder bestemt.

Kongen kan foreskrive, at Kvinder, hvem Strafarbeide paahviler efter deres fyldte 21de Aar, skal udstaa Straffen i Enrum, i hvilket Fald § 2, første Led, og § 3 kommer til Anvendelse. De nærmere Regler om Fangernes Behandling i saadanne Tilfælde gives ligeledes af Kongen.

§ 5. Nærværende Lov træder i Kraft fra den Tid, Kongen bestemmer.

Fra samme Tid ophæves Lov om Bodsfængslet m. V. af 6te Juni 1884, jfr. Lov af 12te Juli 1848, § 1.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage

[1]) Se Odth. Prp. No. 18 og Indst. O No. 51 for 1893. Jfr. Lov om Bodsfængslet 12te Juli 1848.

*) Bekjendtgj. 3 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 28.

26 Juni. No. 1. og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

26 Juni. No. 2. **Lov** angaaende Foranstaltninger mod Indførelse af asiatisk Kolera*) [1]).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 5te Juni dette Aar, saalydende:

§ 1. Kongen eller den, han dertil bemyndiger, kan i saadan Udstrækning, som den asiatiske Koleras Udbredelse i europæiske Lande maatte gjøre paakrævet, paabyde nedennævnte Foranstaltninger og udfærdige de for sammes Gjennemførelse fornødne Bestemmelser:

a. Personer, der landværts eller søværts ankommer til Norge fra udenrigsk koleraſmittet eller som saadant erklæret Omraade enten direkte eller indirekte over smittefrit Omraade, skal efter Ankomsten til sit Bestemmelsessted her i Landet uopholdelig anmelde sig for Stedets Sundhedskommission eller en af dennes dertil valgte Tilsynsmænd og underkaste sig det Eftersyn, som maatte blive anordnet.

Paa samme Maade skal de anmelde sig og underkaste sig Eftersyn paa ethvert Sted, hvor de underveis overnatter eller opholder sig længere end 12 Timer i de nærmeste 5 Døgn efter Ankomsten her til Landet.

b. Enhver, der modtager Reisende i Logi, skal være forpligtet til umiddelbart efter Ankomst af Reisende fra udenrigsk koleraſmittet eller som saadant erklæret Omraade derom at indgive Anmeldelse til Stedets Sundhedskommission eller dennes dertil valgte Tilsynsmænd.

c. Personer, der landværts ankommer til Norge fra udenrigsk Sted, skal ved Rigsgrænsen eller dertil bestemt Sted i Nærheden af samme underkastes anordnet Eftersyn.

d. De, som ved saadant Eftersyn findes angrebne af Kolera eller lidende af Sygdom, der kan formodes at være Kolera, og derhos de Personer, der har været i Berøring med saadan Syg, saa at Smitteoverføring kan befrygtes, skal, forsaavidt det anſees nødvendigt eller hensigtsmæssigt, afsondres paa betryggende Maade. Denne Afsondring kan ikke vedvare over 5 Døgn for Personer, der hverken ved Eftersynet fandtes at være eller efter samme er bleven syge af Kolera.

[1]) Se Oth. Prp. No. 21 og Indst. O No. 32 for 1893 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 191—206 og i Lth. S. 58—62. — Jfr. tidligere: Lov om Kvarantænevæsenet 12 Juli 1848 §§ 14 og 16, Res. 25 Juni 1849 og 24 Septbr. 1855, Plak. 4 Juni 1866, Prov. Anordn. 31 Aug. 1892 hævet v. Anordn. 23 Jan. 1893, Plak. 27 Aug. 1892; L. om Sundhedskommissioner v. 16 Mai 1860.

*) Bekjendtgj. 3 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 28.

e. Reisegods, der medhaves af Personer, der i Henhold til foran- 26 Juni.
staaende kan afsondres, skal foranstaltes renset paa betryggende No. 2.
Maade.

f. I Tilfælde af, at Eftersyn af Reisende, som ankommer landværts, bliver anordnet ikke alene ved Jernbanelinierne, men ogsaa ved Hovedlandeveiene over Rigsgrænsen, skal det kunne paabydes, at al Trafik over Grænsen alene skal foregaa over de Steder, hvor Eftersyn er anordnet.

g. Fartøier, som uden at komme fra koleraſmittet Omraade kan formodes at medføre Personer, ved hvilke Smitteoverføring er at befrygte, skal undergives de i Lov om Kvarantænevæsenet af 12te Juli 1848 § 14 indeholdte Bestemmelser.

§ 2. Den, der unddrager eller søger at unddrage sig de i Henhold til § 1 paabudte Foranstaltninger eller handler eller søger at handle imod et i Henhold til § 1 f udfærdiget Paabud, bliver, om ikke strengere Straf for Tilfældet kommer til Anvendelse, at straffe med Bøder fra 2 til 1000 Kroner eller Fængsel.

Overtrædelse af de i denne Lov eller med Hjemmel deraf givne Forskrifter paatales af det Offentlige og behandles som Politisag.

§ 3. De Omkostninger, som forvoldes ved de i § 1 omhandlede Foranstaltninger, saasom til Eftersyn, Underhold af Eftersynsstationer, Indrettelse og Drift af Afsondrings- og Sygelokaler, Desinfektionsindretninger m. v., udredes af Statskassen.

Dog skal de i § 1 Litra d omhandlede Personer, der behandles og forpleies i de indrettede Afsondrings- eller Sygelokaler, erlægge en passende Dagpenge, forsaavidt de er i Stand dertil og ikke derved berøves de fornødne Midler til sin videre Befordring.

§ 4. Staten er uden Ansvar for Tab, som maatte forvoldes ved Tilbageholdelse af Personer eller Gods i Henhold til Paabud, udfærdiget efter nærværende Lov, eller ved Tilintetgjørelse eller Beskadigelse af Reisegods ved anordnet Rensning, hvor ingen særlig Uforsigtighed kan overføres den eller dem, der forestaar samme.

§ 5. Denne Lov træder i Kraft straks.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Lov indeholdende Tillæg til Lov om kommunale 26 Juni.
Slagtehuse, Kjødkontrol m. v. af 27de Juni 1892*)[1]). No. 3.

Vi Oscar. o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 29de Mai dette Aar, saalydende:

Efter Andragende fra Kommunestyret i Kjøbstads- eller Ladesteds-Kommune, hvor Kontrol med Kjød i Henhold til Lov

[1]) Se Odh. Prp. No. 19 og Indst. O No. 33 for 1893.

*) Bekjendtgj. 3die Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 28.

26 Juni. No. 3. om kommunale Slagtehuse, Kjødkontrol m. v. af 27de Juni 1892 skal indføres, kan det af Kongen bestemmes, at Kjød af Dyr, der slagtes inden Dele af Kommunen, som ikke er bymæssig bebyggede, og hvor Kontrollens Gjennemførelse paa Grund af deres Afstand fra Kontrolstationen vil falde uforholdsmæssig besværlig, kan fritages for Undersøgelse af kommunal Kjødkontrol, naar Kjødet, ifølge Erklæring, afgiven af den, for hvem det slagtes, alene skal benyttes af denne og hans Husstand.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

26 Juni. No. 4. **Lov** indeholdende Forandringer i og Tillæg til Lov om Fredning af Hummer af 17de Juni 1879*) [1]).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 29de Mai dette Aar, saalydende:

Efternævnte Paragrafer i Lov af 17de Juni 1879 om Fredning af Hummer skal herefter lyde saaledes:

§ 2. Ligesaa skal det være forbudt at fange, falbyde, sælge, kjøbe eller modtage Hummer samt at udsætte Hummerteiner med eller uden Agn paa Hummerbund i Tidsrummet fra og med 15de Juli til Kl 8 Morgen den første Søgnedag i Oktober; dog kan Kongen efter derom fra vedkommende Amtsthing indgivet Andragende udvide Fredningstiden for vedkommende Amt eller Distrikter.

§ 3. Overtrædelse af de i §§ 1 og 2 indeholdte Forbud straffes med en Bod af Kr. 5,00 for hver Hummer samt en Bod af Kr. 10,00 for hver udlagt Hummerteine.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

[1]) Se Oth. Prp. No. 11, Dok. No. 51 og Indst. O No. 21 for 1893 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 215—220 og 222—236 og i Lth. S. 67—73.

26 Juni. No. 5. **Lov** om Sildefiskerierne*) [1]).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 29de Mai dette Aar, saalydende:

§ 1. Hvor Sildefiskeriet er af saadan Betydning, at det Tilsyn, Distriktets almindelige Øvrighed fører dermed, ikke anses tilstrækkeligt, kan der ved kgl. Resolution anordnes saadant særskilt

[1]) Se Oth. Prp. No. 17 og Indst. O No. IX for 1892, Dok. 24 med Tillæg og Indst. O II for 1893 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 101—124 og 261—268 og i Lth. S. 28—43.

*) Bekjendtgj. 3die Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 28.

Opsyn, som findes hensigtsmæssigt, og udfærdiges nærmere Forskrif- 26 Juni.
ter for dets Virksomhed i Henhold til denne Lov, — alt, forsaavidt No. 5.
Midler dertil er bevilgede af Storthinget.

§ 2. Det af Kongen anordnede Opsyn skal have Politimyndighed. Imedens Opsynet saaledes i Almindelighed har at søge den lovlige Orden opretholdt, skal det i Særdeleshed hindre Overtrædelser af denne Lovs Bestemmelser og, naar saadanne begaaes, se Vedkommende dragen til Ansvar. Saa skal Opsynet ogsaa paase god Skik og Orden i, hvad der angaar Havnevæsenet.

§ 3. De Personer, der henhører til Opsynet, skal i Henseende til Fornærmelser mod dem i Ord eller Gjerning betragtes lige med Politiets Betjente. De skal være forsynede med behørigt Kjendetegn.

§ 4. Under særegne Omstændigheder skal Opsynet være berettiget til iblandt den fiskende Almue at tilsige til sin Bistand et saa stort Antal, som skjønnes at være nødvendigt. I saa Tilfælde skal den fornødne Hjælp først søges blandt Notlagene efter Omgang og saaledes, at der ikke paa én Gang maa tages mere end én af hver ti Mand af hvert Notlag. Strækker dette ikke til, skal den yderligere Bistand tages blandt de større Garnbaadlag, dog i intet Tilfælde paa én Gang mere end én Mand af hvert Baadlag. Undladelse af at efterkomme Opsynets Tilsigelse straffes med Bøder indtil Kr. 50,00, og kan den Udeblivende strax tilsiges paanyt.

§ 5. Hvis Nogen ikke ufortøvet efterkommer de Forskrifter, som til Ordens Overholdelse paa Havne under Fiskeriet maatte gives af Opsynet, ansees han med Bøder indtil Kr. 200,00, hvorhos den ved saadan Overhørighed forvoldte Skade erstattes. Derhos skal Opsynet, naar dets Advarsel om at slakke eller løskaste Varp, Spring, Landtoug og andet deslige ikke uopholdelig efterkommes, være berettiget til at løskaste eller endog at kappe saadanne Touge, og har Vedkommende selv at tilskrive sig den Skade, han derved maatte lide.

§ 6. Hvor saadant Opsyn som i § 1 omhandlet ikke er anordnet, skal det almindelige Politi (Fogden eller Lensmanden eller anden beskikket Opsynsbetjent) være bemyndiget til at give saadanne Forskrifter og saadan Advarsel som i forrige § omhandlet. Undladelse af at efterkomme disse medfører samme Følge som i nævnte § bestemt for Undladelse af at efterkomme Forskrifter og Advarsel, der gives af særskilt anordnet Opsyn.

§ 7. I Havne eller Havneindløb, paa Sildevaage saavelsom i Sund, Strømme eller Løb, hvorigjennem Færdsel med Baade eller Fartøier foregaar, eller hvor Sild almindelig søger ind, maa Ballast eller deslige ikke udkastes under Straf af Bøder indtil Kr. 100,00, forsaavidt ikke høiere Straf for Tilfældet andetsteds er bestemt.

§ 8. Hvo, som beskadiger Andenmands Redskab ved at udkaste Anker, Dræg eller Krake, eller som lægger sin Baad fast i

26 Juni. Nr. 5. Andenmands Ile, ansees med Bøder indtil Kr. 100,00. Samme Straf er den undergiven, der beskadiger Andenmands Not ved at fiske med Haandsnøre eller Line.

§ 9. Hvo, der indfinder sig paa Fiskeriet med Fartøi, hvis Ror fisker, eller som paa anden Maade slæber Fiskeredskaber med sig, straffes med Bøder indtil Kr. 100,00.

§ 10. Kommer Fartøi eller Baad, efter derimod skeet Advarsel, ned paa Not eller sammes Plenter og derved foraarsager Skade, uden at dette sker af Nødvendighed eller paa Grund af utilregneligt Uheld, straffes den Skyldige med Bøder indtil Kr. 400,00. Saafremt vedkommende Noteier ikke har forsynet Notens Plenter med Dubbel eller andet kjendeligt Mærke, bortfalder saavel Straf som Erstatning.

§ 11. Findes flere Baades Fiskeredskaber saaledes sammenviklede, at det ene Baadmandskab ikke kan optage af Sjøen sine Redskaber uden at tilføie Andres Redskaber Skade, da skal Optagningen ske i Fællesskab af vedkommende Baadmandskaber, som maatte være tilstede, og ethvert af dem skal have Ret til, for at varetage sit Tarv, at sætte en Mand ombord til hvert af de øvrige. Er ikke alle Eiere tilstede, skal om muligt samtlige sammenviklede Redskaber bringes iland af de Baadmandskaber, som har deltaget i Trækningen, og med den enhver tilkommende Andel af Fangsten overleveres til Eieren. Med Hensyn til de Redskaber med tilhørende Fangst, hvortil ingen Eiermand fremstiller sig, forholdes, som i efterfølgende § angaaende bergede Redskaber er bestemt. Hvo, som til eget Redskabs Optagelse er nødt til at løse fra hinanden eller at kappe foruden eget ogsaa Andenmands Redskab, skal igjen tilbørligen sammenknobe dette. Overtrædelser af disse Forskrifter straffes med Bøder indtil Kr. 100,00.

§ 12. Hvo, der berger Fiskeredskab, som findes fordrevet eller tabt, skal, hvor der er Opsyn anordnet, saa snart ske kan, anmelde Bergningen for dette og i andet Fald bringe den til almindelig Kundskab ved Opslag paa nærmeste Gaard eller Handelssted eller paa anden brugelig Maade.

Hvis ingen Eiermand efter denne Bekjendtgjørelse fremstiller sig, afgives Anmeldelse til Fogden eller Lensmanden enten i det Distrikt, hvor Bergningen har fundet Sted, eller i det Distrikt, hvor Bergeren hører hjemme.

Undlader han dette, eller udsætter han i mere end 48 Timer, efter at være kommen iland, med at anmelde eller oplyse Bergningen, ansees han som for Fordølgelse af Hittegods. I Henseende til Bergelønnens Størrelse forholdes overensstemmende med det sædvanlige, og forøvrigt behandles bergede Redskaber som Hittegods. Bergelønnen for de Redskaber, som anmeldes for og afleveres til Opsynet, skal strax af dette udbetales.

§ 13. Hvo, som under Fisket ved utilbørlig Adfærd forstyrrer den almindelige Roligheds, straffes med Bøder indtil Kr. 100,00. 26 Juni. No. 5.

§ 14. Inden Midnat ved Begyndelsen af Søn- eller Helligdage skal, saafremt ikke Veirliget derfor er til Hinder, alle Fiskeredskaber, Not undtagen, være optagne af Sjøen. Stængning med Not og Optagning af indestængt Sild er tilladt indtil Søn- og Helligdags Morgen Kl. 7. Efter Kl. 2 Eftermiddag kan alle Slags Fiskeredskaber igjen benyttes. Ogsaa udenfor denne Tid er det tilladt paa Søn- og Helligdage at trække Redskaber, som paa Grund af Uveir maatte være udestaaende, samt at berge Not og Fangst, der staar Fare for at tabes. Forseelser mod disse Bestemmelser straffes med Bøder for Notfiskets Vedkommende indtil Kr. 4000,00 og forøvrigt indtil Kr. 100,00.

§ 15. Paa Steder, hvor enten Forholdene i Almindelighed eller særlige Omstændigheder maatte gjøre det nødvendigt, skal vedkommende Overøvrighed være berettiget til for længere Tid eller et enkelt Fiske:

a. At fastsætte Tiden for Udsætning og Optagning af Sættegarn samt bestemme, at Flerne skal optages samtidig med Garnene.
b. At forbyde Udsætning af Garnredskaber paa Steder, hvor de kan antages i særlig Grad at hindre Sildens Indsig, eller bestemme, i hvilken Retning Garnene paa saadanne Steder skal udsættes.
c. At paabyde, at udsat Garnlænke mærkes paa saadan Maade, at dens Retning deraf kan skjønnes.
d. At paabyde, at Drivgarnsbaade skal føre Lanterne, og at disse saavelsom Sættegarnsbaade samt Baade tilhørende Notlag er forsynede med Mærker, forsaavidt saadanne er bekostede af det Offentlige. Efter Afbenyttelsen tilbageleveres disse til Opsynet eller, hvor saadant ikke findes, til Lensmanden.
e. At forbyde Drivgarnsfiske paa Strækninger, hvor dette maa antages særligen at volde Skade paa andre Redskaber.
f. At forbyde Udkastning af død Sild paa Havn eller Sildevaag, hvor saadant kan antages at være skadeligt for Bedriften.

Hvor Opsyn maatte være etableret i Henhold til nærværende Lovs § 1, kan Overøvrigheden bemyndige vedkommende Opsynsbetjent til at træffe de her omhandlede Bestemmelser.

Overtrædelser af de Forskrifter, som i Henhold til nærværende Paragraf maatte anordnes, straffes med Bøder indtil Kr. 200,00.

§ 16. Hvo, der utilbørligen udsætter sine Garn saaledes, at Andenmands allerede udsatte Garn deraf nedtrykkes, straffes med Bøder indtil Kr. 100,00.

§ 17. Naar Not er sat, maa Garnile ikke sættes Notvæggen nærmere end 11 Meter, ei heller Garn sættes saaledes, at de kommer til at staa over Notens Plenter, forsaavidt disse er forsynede med Dubbel eller andet kjendeligt Mærke.

26 Juni. No. 5.

Overtrædelser heraf straffes med Bøder indtil Kr. 100,00, hvorhos Notlaget i begge Tilfælde er berettiget til at optage Garnene.

§ 18. Overspændes Vaag eller Fjord med Not i en ikke længere Afstand end 300 Meter fra Midtpunktet af Notvæggen til inderste Punkt af Vaagen eller Fjorden, hvor Vanddybden er 2 Meter ved almindeligt Lavvande, er enhver Anden uberettiget til Fiske i det afstængte Rum, naar undtages Trækning af allerede udsatte Garn og Stængning af Not, som Nogen maatte have begyndt at udsætte, før han blev underrettet om, at Vaagen eller Fjorden var overspændt udenfor.

Det samme gjælder for Notfiskes Vedkommende ogsaa ved Overstængning af Vaag eller Fjord i større Afstande end nævnt, men da kun for et Tidsrum af 48 Timer, efterat Overstængningen er fuldført. Er ikke Fangsten inden denne Tids Udløb sikret ved Notens Inddragning eller ved Sidestæng, tabes Eneretten til Notfiske indenfor Overstængningen, og skal Noten paa Opfordring af Opsynet, om et saadant er etableret paa Stedet, eller af Fogden, Lensmanden eller den, der er bemyndiget til at handle paa hans Vegne, straks optages. I nævnte Tidsrum medregnes ikke Søn- og Helligdage eller den Tid, da forbigaaende Naturhindringer, saasom Is, Storm, Strøm og lignende, umuliggjør Anledningen til Fangst. Saasnart Noten er draget ind eller til Siden, kan nyt Stæng straks foregaa, men ellers maa saadant ikke finde Sted før 12 Timer efter, at det gamle Stæng er optaget.

Paa Andragende fra vedkommende Amtsthing kan Kongen for enkelt Amtsdistrikt eller Dele deraf udvide eller indskrænke saavel den i første Led satte Grændse paa 300 Meter som det i andet Led omhandlede Tidsrum paa 48 Timer.

Ved Notkast, som ikke gaar ind under andet Led, maa, efterat Toug er udgivet og Noten begyndt at udkastes, saafremt dermed uden usædvanligt Ophold fortsættes, intet Fiskeredskab udsættes indenfor i det Rum, Noten antages at ville stænge eller omslutte.

Er Indløbet til en Vaag eller Fjord ved Holme eller Skjær delt i flere Dele, bliver disse med Hensyn til Fiskernes Rettigheder efter denne Lov at betragte som et Indløb.

Har Stængning af Sund staaet i 24 Timer, kan Noten paa samme Maade som foran om Fjordstæng bestemt strax forlanges optaget, og maa i saa Fald ny Stængning af Sundet ikke foregaa før efter 24 Timers Forløb.

Overtrædelse af disse Bestemmelser straffes med Bøder indtil Kr. 200,00.

§ 19. Hvor flere Notlag vogter paa Sild, er den berettiget til Kastet, som først har udgivet sit Toug og begyndt at udkaste Noten samt uden usædvanligt Ophold fortsætter dermed, og maa intet andet Notlag forhindre ham heri. Forser Nogen sig herimod, straffes han med Bøder indtil Kr. 500,00.

§ 20. Befindes, naar Notkast sker, Garn allerede forud at være udsatte, der vil være til Hinder for Notens Trækning og Stængning, da bør disses Eier, naar han derom advares, straks optage dem af Sjøen mod Erstatning for Fiskespilde. Efterkommes ikke saadan Advarsel, er Notlaget berettiget til — under Anvendelse af tilbørlig Forsigtighed — at optage Garnene eller, om Tid dertil ei levnes, at fuldføre sit Kast, ogsaa isaafald mod Erstatning for Fiskespilde, men ikke for Garnskade 26 Juni. No. 5.

Det samme gjælder Garn, hvis Eier ikke er advaret, eller som, skjønt advaret, har været hindret fra at optage dem, i hvilke Tilfælde pligtes Erstatning saavel for tilføiet Skade som for Fiskespilde.

Kommer i sidste Tilfælde Noten, naar den er stængt, til at staa over Garnfiskerens Fiskeredskaber, skal Notlaget inden 12 Timer enten tilbagelevere Garnfiskeren Redskaberne i uskadt Stand eller erstatte dem med andre nye og forsvarlige eller med disses dobbelte Værdi i Penge, hvorhos der tilkommer ham Fiskespilde efter almindelig Fangst for hvert Døgn, som hengaar, inden Erstatningen bliver erlagt.

I intet Tilfælde maa Garn, der er nedsat af stængt Not, optages uden Noteierens Samtykke under Straf af Bøder indtil Kr. 400,00.

Forsaavidt Notkastet er af saadan Beskaffenhed, at Garn ifølge § 18 ikke maa udsættes indenfor, da skal de Garn, der maatte staa indeni det af Noten omsluttede Rum, paa Opfordring straks optages, saafremt Notlaget erklærer sig villigt til at erstatte Fiskespildet; er Notlaget ikke villigt hertil, skal de optages inden Aften, ifald de er satte om Formiddagen, og seneste næste Dags Morgen, ifald de er satte om Eftermiddagen.

Hvis Notlaget forlader Stedet uden paa Anfordring at have betalt eller stillet Sikkerhed for skyldig Erstatning efter nærværende Paragraf, erlægges denne med det dobbelte.

§ 21. Hvis Nogen søger at hindre eller misliggjøre et Notfiske, saasom ved at ro til Hinder for Notens Udsætning eller ved Skyden, Støien eller deslige, bør han derfor bøde indtil Kr. 500,00. Samme Straf er den undergiven, der undlader paa Opfordring at forhale Fartøi eller Baad, som er til Hinder for Notkastet, saafremt anden bekvem Ankerplads haves i Nærheden.

§ 22. Den, som, efterat Noten er stængt, forsætligen beskadiger samme eller forspilder Fangsten i det Hele eller for en Del, straffes med Bøder indtil Kr. 500, forsaavidt han ikke efter den almindelige Straffelov har forskyldt høiere Straf.

§ 23. Har to Notlag paa én Gang begyndt Udkastningen, saaledes som i § 19 ommeldt, men det ene indenfor det andet, bliver de, om der i begge Noter findes Sild, og om det ydre Notlag ikke kan berge sin Fangst, forend den indre Not er optagen,

26 Juni. No. 5.

fælles om Drætten, og bestemmes, i Mangel af mindelig Forening, hvers Andel ved Skjøn. Kaster tvende Notlag, der begge, som meldt, paa én Gang udgiver sine Touge, mod hinanden, og ikke noget af dem landdrager til sin Side, da bliver de fælles om Drætten og deler denne med Halvdelen paa Nøterne og den anden Halvdel paa det samlede Mandskab. Paa samme Maade fordeles Fangsten, hvor to eller flere Notlag er komne i Samlag uden paa Forhaand at have truffet Aftale om Delingsmaade.

§ 24. Not, i hvilken ikke er Fangst, skal paa Opfordring af Eier af Not, som staar udenfor, og hvori er Fangst, straks optages. Ligeledes skal det Notlag, der har Not saaledes staaende, at det derved hindrer et efterfølgende Lag fra at udsætte sine Redskaber, være forpligtet til at trække sin Not frem og flytte sine Plenter eller Varp saa meget, som det uden Skade for dets egen Fangst lader sig gjøre. Faldnot skal straks optages paa Opfordring af Eier af Not, som dersteds lægger sig færdig til Kast. Den, som forser sig mod disse Bestemmelser, straffes med Bøder indtil Kr. 1 000,00.

§ 25. Hvor saadant kan undgaaes, maa Eier af stængt Not ikke slippe sin Fangst ud i udenforstaaende Not uden Samtykke af dennes Eier. Overtrædelse heraf straffes med Bøder indtil Kr. 200,00.

§ 26. Ved Notstængning, som ikke er fuldstændig udført, eller ved Faldnot erhverves ikke Forret til Fiske i det stængte Rum.

§ 27. Naar anden Aftale ei er truffen, skal ved et Maal fersk Sild forstaaes et Rumindhold af 150 Liter.

§ 28. Ved Bestemmelsen af den Skadeserstatning, som Nogen maatte tilpligtes i Anledning af Forseelse mod de i denne Lov indeholdte Bestemmelser, bliver der ikke at tage Hensyn til Fiskespilde, naar Spørgsmaalet er om Forgaaelse ved Garn mod Garn.

§ 29. For Bøder eller Skadeserstatning, som Nogen er tilpligtet eller har vedtaget at udrede for Forseelse mod denne Lov, hefter vedkommende Notlags eller Baadmandskabs Baad, Redskab og Fangst.

§ 30. Forseelse mod denne Lov kan ikke paatales senere end 6 Maaneder, efterat den er begaaet.

§ 31. Sager i Anledning af Overtrædelse af denne Lov, samt Sager, i hvilke Opsynet efter § 32 kan gives Myndighed til at beslutte Tiltale, behandles overensstemmende med de om Politisager gjældende Forskrifter.

§ 32. I Distrikter, hvor saadant Opsyn, som i § 1 omhandlet er anordnet, bestemmer Kongen, hvorvidt og i hvilken Udstrækning Opsynet skal have Paatalemyndighed. Dog kan Opsynet ikke afgjøre Spørgsmaalet om Tiltale i andre Sager end de, som angaar Overtrædelser af denne Lov, eller — forsaavidt de findes

at kunne afgjøres med Bøder — som angaar Opsætsighed eller Fornærmelser mod Opsynet eller Forseelser mod Brændevins- og Handelslovgivningen. 26 Juni. No. 5.

§ 33. I Distrikter, hvor Opsyn er anordnet, skal Sorenskriveren, saavidt ske kan, indfinde sig paa Fiskepladsen og følge Opsynet. Trækker Fiskeriet sig udenfor hans Sorenskriveri, kan Overøvrigheden bemyndige ham til ogsaa i det tilstødende Sorenskriveri at forrette som Dommer i de Sager, som omhandles i §§ 34 og 35. Hvis Sorenskriveren ikke kan være tilstede under Fiskeriet, kan Overøvrigheden efter Kongens nærmere Bestemmelse beskikke en eller flere extraordinære Dommere. I Henseende til Grænserne mellem disse Dommeres Virkekreds indbyrdes bliver — uden Hensyn til den almindelige Jurisdiktionsinddeling — at forholde efter Overøvrighedens Anordning. Det beror paa Kongen, om den Myndighed, som i denne Paragraf er overdraget Øvrighed, skal i sammenstødende Amtsdistrikter udøves af hver Amtmand i sit Distrikt eller af en Amtmand under et for to eller flere Amtsdistrikters Vedkommende.

§ 34. Den extraordinære Dommer har at fungere som Underdommer i de Sager, i hvilke Opsynet efter § 32 kan gives Myndighed til at beslutte om Tiltale. I andre Sager angaaende Lovovertrædelser har han med Hensyn til Efterforskningen og den retslige Forundersøgelse samme Myndighed og Pligter som den ordinære Dommer og kan ogsaa, forsaavidt Sagen gaar ind under Lov om Rettergangsmaaden i Straffesager af 1ste Juli 1887 § 283, paakjende samme.

Sager, der ikke kan tilendebringes af den extraordinære Dommer, bliver at oversende Distriktets ordinære Dommer til videre Behandling.

§ 35. Private Sager angaaende Tvistigheder, der reiser sig af Fiskeriet eller Handel, som der foregaar og med Fiskeriet staar i Forbindelse, indbringes for den vedkommende af forannævnte Dommere og bliver gjæsteretsvis at behandle og paakjende af denne i Forening med tvende af Dommeren opnævnte Meddomsmænd. Retsgebyrerne i deslige Sager skal være de samme, som for ordinære Thingsager er bestemte. Til hver af Meddomsmændene betales 3 Kroner.

§ 36. De i foregaaende Paragraf omhandlede Sager paaankes, forsaavidt det angaar en appellabel Gjenstand, lige til Høiesteret og foretages ved Varselets Udløb uden Hensyn til Høiesterets Sessioner.

§ 37. Skjøn til Bestemmelse af Skadeserstatning eller andet, der staar i Forbindelse med nogen under de førnævnte Dommeres Paakjendelse hørende Retssag, afgives under Sagen af de tvende Meddomsmænd og, om nogen af Parterne forlanger Overskjøn, af 4 paa lige Maade opnævnte Mænd.

26 Juni. No. 5.

§ 38. Tiltrænges Skjøn paa Stedet i Anledning af nogen mellem de Fiskende opstaaet Tvistighed, saasom om Deling af Fangsten i det i § 23 omhandlede Tilfælde, Størrelsen af saadan Erstatning, som omhandles i § 20, og deslige, da skal, om begge Parter begjærer det, den nærmest tilstedeværende af de Opsynsbetjente, hvem saadan Myndighed efter den for Opsynet gjældende Anordning er tillagt, tilligemed tvende af ham opnævnte Mænd af den fiskende Almue afgive det fornødne Skjøn, ved hvilket det skal have sit Forblivende.

§ 39. Bliver Vedkommende enige om at afgjøre et Tvistemaal ved Voldgift, har Dommeren imod en Betaling af 2 Kroner paa Forlangende at indføre Voldgiftskjendelsen i sin Protokol. Ligeledes er den nærmest tilstedeværende Opsynsbetjent forpligtet til paa Forlangende at optræde som Opmand.

§ 40. Denne Lov, der ikke kommer til Anvendelse paa Vaarfildfiskeri, hvor Opsyn i Henhold til Lov af 24de September 1851 § 1 maatte være anordnet, træder i Kraft 1ste April 1894. Fra samme Tid ophæves Lov om Sildefiskeriet af 25de April 1863 samt Tillægslove af 22de Mai 1869, 20de April 1872 og 5te April 1873.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

26 Juni. No. 6.

Lov om Torskefiskerierne i Stavanger, Søndre og Nordre Bergenhus Amter*) [1]).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 5te Juni dette Aar, saalydende:

§ 1. Lov af 6te Juni 1878 angaaende Vaartorskefiskeriet ved Søndmøres Kyster, dens §§ 1—12, gjøres ogsaa gjældende for Torskefiskerierne i Stavanger, Søndre og Nordre Bergenhus Amter.

§ 2. Paa Steder, hvor det findes nødvendigt, skal Overøvrigheden være berettiget til for længere Tid eller for et enkelt Fiske at paabyde, at ingen førend i Daglysningen maa reise ud paa Fiskehavet eller findes i Arbeide paa samme, efterat Mørket falder paa.

Hvor Forholdene tillader det, skal Opsynet i saa Fald ved Signal angive Tiden for Udroningen om Morgenen.

Overtrædelser af de af Overøvrigheden i Henhold til denne Paragraf fattede Bestemmelser straffes med Bøder indtil Kr. 100,00.

[1]) Se Indst. O No. 75 for 1891, Oth. Prp. No. 2, Dok. No. 84 og Indst. O No. 47 for 1893 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 270—271 og i Lth. S. 75.

*) Bekjendtgj. 3die Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 28.

§ 3. Lørdags Aften og Aften før Helligdag[1]) skal alle Fiske- 26 Juni.
redskaber være optagne af Sjøen, forsaavidt Veiret ikke derfor har No. 6.
været til Hinder. Intet Redskab maa udsættes fra den nævnte Tid til Søndags eller Helligdags Aften Kl. 5, hvorimod det skal være tilladt i dette Tidsrum at optage de Redskaber, som paa Grund af Uveir maatte være udestaaende.

Overtrædelser af disse Bestemmelser straffes med Bøder indtil Kr. 100,00.

§ 4. For Bøder eller Skadeserstatning, som nogen er tilpligtet eller har vedtaget at udrede for Overtrædelser af denne Lov, hefter det Fartøi, hvortil den skyldige maatte høre, eller om han hører til et Baadmandskab, da dettes Baad, Redskab og Fangst.

§ 5. Sager i Anledning af Overtrædelser af denne Lov behandles overensstemmende med de for Politisager gjældende Forskrifter. Forelægget udfærdiges af Lensmanden eller anden beskikket Opsynsbetjent, som derom strax har at afgive Indberetning til Paatalemyndigheden. Det maa være lovlig forkyndt for Sigtede inden 3 Maaneder, efterat Forseelsen er begaaet; i modsat Fald bortfalder Paatale.

§ 6. Lov af 1ste August 1821 angaaende Fiskeriet ved Skudenes ophæves.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

[1]) Se Forh. i Lth.

Lov indeholdende Tillæg til Lov om Fredning af Lax og Søørret af 20de Juni 1891 *) [1]). 26 Juni. No. 7.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 29de Mai dette Aar, saalydende:

Skjøn angaaende Midtstrømslinien i Laxelve, der er optagne i Medhold af § 2 i Lov af 28de April 1866, indeholdende Tillæg til Lov af 23de Mai 1863 angaaende Fredning af Lax og Søørret, og som var gjældende ved Ikrafttrædelsen af Lov om Fredning af Lax og Søørret m. v. af 20de Juni 1891, skal forblive i Kraft, indtil de afløses af Skjøn afgivne i Medhold af sidstnævnte Lovs § 13.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

[1]) Se Oth. Prp. No. 17 og Indst. O No. 27 for 1893 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 236—245.

*) Bekjendtgj. 3 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 28.

26 Juni. No. 8. **Lov** indeholdende Tillæg til Lov af 6te Juli 1892 om Ophævelse af Adgang til at betinge Forkjøbsret i visse Tilfælde m. v. *) [1])

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 29de Mai dette Aar, saalydende:

§§ 2 og 3 i Lov af 6te Juli 1892 om Ophævelse af Adgang til at betinge Forkjøbsret i visse Tilfælde m. v. skal ogsaa gjælde for de inden Kristiansunds Grændse beliggende Fiskevær, dog saaledes, at de i § 3 omhandlede Skjøn og Overskjøn afgives af Byfogden og henholdsvis 2 og 4 under Jagttagelse af § 19 i Lov om Lagrettesmænd af 28de August 1854 opnævnte Mænd.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

[1]) Se Dok. No. 43 og Indst. O No. 31 for 1893 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 246.

26 Juni. No. 9. **Lov** indeholdende Tillæg til Lov angaaende Veivæsenet af 15de September 1851 *) [1]).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 29de Mai dette Aar, saalydende:

Vedkommende Bestemmelser i §§ 16, 46 og 47 i Lov angaaende Veivæsenet af 15de September 1851 skal ikke være til Hinder for

1. at i de Amter, hvor Overenskomst mellem Amtet og Statens Veistyre er opnaaet om Fællesstyre af Amtets Veivæsen, Ansættelse og Afskedigelse af Amtets Veiinspektør (Amtsveimester, Amtsingeniør) sker ved vedkommende Regjeringsdepartement efter Indstilling fra Amtsudvalget, og at nævnte Departement ogsaa har at godkjende den af Amtsudvalget vedtagne Instrux for bemeldte Tjenestemand;
2. at hvor faste Veivogtere ansættes, det Lensmændene og Rodemestrene paahvilende Veitilsyn i større eller mindre Udstrækning overdrages til disse.

Fast Veivogter ansættes af Amtsudvalget efter Indstilling fra vedkommende Herredsstyre og Veiinspektør.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

[1]) Se Dok. No. 53 og Indst. O. No. 29 for 1893 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 207—215 og i Lth. S. 64—67. Jfr. Sth. Prp. No. 53 og Indst. S. No. 210 for 1892, Sth. Prp. No. 25 og Indst. S. No. 128 for 1893 samt Res. 26 Juni 1893.

*) Bekjendtgj. 3 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 28.

Kongelig Resolution *), hvorved 26 Juni.

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Hurum Herred, Buskeruds Amt, under 1ste Mai 1893 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. den Kongelige Resolution af 21de Juli 1879, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. V. blev gjorte gjældende for endel Gaarde inden nævnte Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

Kongelig Resolution **), hvorved Approbation i Henhold til 26 Juni. § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa de af Kommunebestyrelsen for Voldens Herred i Romsdals Amt under 24de Oktober 1892 og 13de Mai 1893 fattede Beslutninger om nye almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet.

Kongelig Resolution **), hvorved Approbation i Henhold til 26 Juni. § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa de af Kommunebestyrelsen for Viktens Herred i Nordre Trondhjems Amt under 17de Oktober 1892 og 6te Mai 1893 fattede Beslutninger om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet.

Kongelig Resolution ***), hvorved den Kristiania i Medhold af 26 Juni. § 8 i Lov om kommunale Slagtehuse, Kjødkontrol m. v. af 27de Juni 1892 indrømmede Udsættelse indtil 1ste Juli 1893 med Ikrafttræden af Paabudet i nævnte Lovs § 2 forlænges indtil 1ste Januar 1894.

Kongelig Resolution, ***) hvorved i Medhold af Lov om 26 Juni. Fredning af Laks og Sørret af 20de Juni 1891 § 17 bestemmes, at der paa den i Kongelig Resolution af 9de November 1889, jfr. Kongelig Resolution af 25de Mai 1858 omhandlede Strækning ved Udløbet af Lougen Elv i Jarlsberg og Larviks Amt — begrænset opad af en Linie tversover Elven fra østre til vestre Halsens Færgested og udad af følgende rette Linier:

1. fra vestligste Pynt af Stensnæsset til nordøstligste Pynt af ytre Soverholmen,
2. derfra til vestligste Pynt af Oteroen,
3. derfra til nordligste Pynt af Jordeholmen og

*) Bekjendtgj. 3 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 28, hvor Vedtægterne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 3 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 28, hvor Forskrifterne er indtagne.

***) Bekjendtgj. 3 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 28.

26 Juni. 4. derfra til sydligste Pynt af Røbjerget eller Hjelteodden — indtil videre ikke maa benyttes Sættegarn, Kilenot, Laxeværp og lignende Redskaber eller Indretninger; dog saa, at der forbeholdes Eieren af Gaarden Stensnæs i Tjødling Ret til i Tiden fra Tirsdag Aften Kl. 6 til Fredag Aften samme Klokkeslet at anvende Kilenot, Laxeværp og lignende Indretninger paa den Gaarden tilliggende Del af nævnte Strækning.

26 Juni. **Kongelig Resolution,***) hvorved efterstaaende Udkast til Vedtægter for Tømmerlændsen i Sandeelven ved Herjegaarden i Sande approberes i Medhold af § 61 i Lov om Vasdragenes Benyttelse m. v. af 1ste Juli 1887 som gjældende indtil videre:.

1. Lændsen indrettes paa den Maade, at Tømmerflødning og Baadfart som Regel kan finde Sted saavidt muligt samtidigt. I den Hensigt paaligger det Lændsens Eier eller Bestyrelse:

a. at tilveiebringe et 6 m. bredt Løb for Baadfart mellem Lændsen og Elvens venstre Bred (mod Herjegaarden) ved at anbringe 8 tilstrækkelig solide Dopper efter hverandre fra den Del af Lændsen, der stænger over Elven, opover i en indbyrdes Afstand af 8 Meter, hvilke Dopper forbindes med hverandre paa sædvanlig Maade, hvorhos Løbets øverste Ende lukkes ved en Flydebom, der kan sænkes under Baadens Gjennemfart.

b. at sørge for, at Opflaadningen af Lasten fremmes med tilbørlig Hurtighed ved Anvendelsen af et i Forhold til Lastens Mængde tilstrækkeligt Mandskab, saaledes at mindst 40 Tylvter opflaades daglig.

2. I Aar, da en usædvanlig Mængde Last slippes i Elven og dermed paa Lændsen, skal de Baadførende undtagelsesvis finde sig i, at Lændsen stænger Veien for Baadfart fra Vaaren af og udover nogen Tid; saadan Stængning maa dog under enhver Omstændighed ophøre 30te Juni hvert Aar.

3. Overtrædelse af foranstaaende Bestemmelser paatales som Politisag og straffes med Bøder.

26 Juni. **Kongelig Resolution,** hvorved Storthingets Beslutning af 8de Mai 1893 angaaende Patentvæsenets Indtægter og Udgifter for Budgetterminen 1ste Juli 1893—30te Juni 1894[1]) befales tagen tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 1, Hovedp. VI., Udg. Kap. 10, Tit. 7 og Indst. S. No. 127 for 1893. Under Udgifterne er bevilget som Løn til Patentkommissionens Sekretær Kr. 3000 med personligt Tillæg til den nærværende Sekretær Kr. 500.

26 Juni. **Kongelig Resolution,** hvorved er bestemt:

1. At der fra 1ste Juli 1892 at regne og indtil den nu bevilgede Kontorholdsgodtgjørelse er bleven revideret af Stor-

*) Bekjendtgj. 3 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 28.

thinget, tilstaaes efternævnte Embedsmænd som Erstat- 26 Juni.
ning for Tab paa Kontorholdsgodtgjørelsen i An-
ledning af Ikrafttrædelsen af Lov om Auktions-
væsenet af 17de Juni 1869 følgende Beløb aarlig:

Sorenskriveren	i	Akers Sorenskriveri	Kr.	80.00
—	=	Follo —	„	120.00
—	=	Nedre Romerike Sorenskriveri	„	160.00
—	=	Næs —	„	110.00
—	=	Eidsvold —	„	70.00
—	=	Trogstad —	„	120.00
—	=	Rakkestad —	„	180.00
	=	Ide og Marker —	„	120.00
—	=	Tune —	„	70.00
—	=	Moss —	„	120.00
—	=	Nordre Hedemarken —	„	90.00
Byfogden	=	Hamar —	„	80.00
Sorenskriveren	=	Søndre Hedemarken —	„	110.00
—	=	Søndre Østerdalen —	„	70.00
—	=	Nordre „ —	„	60.00
—	=	Mellem Gudbrandsdalen —	„	70.00
—	=	Toten, Vardal og Biri —	„	120.00
—	=	Hadeland og Land —	„	60.00
—	=	Ringerike —	„	70.00
—	=	Eker, Modum og Sigdal —	„	130.00
—	=	Nordre Jarlsbergs —	„	90.00
—	=	Mellem „ —	„	110.00
—	=	Søndre „ —	„	80.00
—	=	Larvik —	„	110.00
—	=	Bamle —	„	40.00
—	=	Gjerpen —	„	40.00
—	=	Nedenæs —	„	60.00
—	=	Sand —	„	50.00
—	=	Mandal —	„	70.00
—	=	Lyngdal —	„	60.00
—	=	Jæderen —	„	130.00
—	=	Søndhordland —	„	100.00
—	=	Midthordland —	„	40.00
—	=	Nordhordland —	„	60.00
—	=	Hardanger og Voss —	„	50.00
—	=	Indre Sogn —	„	50.00
—	=	Ytre Sogn —	„	50.00
—	=	Sondfjord —	„	60.00
—	=	Romsdal —	„	70.00
—	=	Nordmør —	„	70.00
—	=	Fosen —	„	70.00
—	=	Guldalen —	„	50.00

26 Juni.

Sorenskriveren i	Strinden og Selbu	Sorenskriveri	Kr.	80.00
—	= Stør og Værdalen	—	„	120.00
—	= Inderøen	—	„	80.00
—	= Namdalen	—	„	70.00
—	= Søndre Helgeland	—	„	80.00
—	= Nordre Helgeland	—	„	60.00
—	= Vesteraalen	—	„	40.00
—	= Senjen	—	„	70.00
Byfogden	= Larvik	—	„	40.00
—	= Skien	—	„	40.00
			Tilsl. Kr.	4200.00

2. At der fra samme Tid og indtil Videre tilstaaes Skattefogden og Auktionsforvalteren i Trondhjem som Erstatning for Tab af uvisse Indtægter i Anledning af ovennævnte Lovs Ikrafttræden en aarlig Kontorholdsgodtgjørelse, stor Kr. 150.00.

26 Juni. **Kongelig Resolution,**[1]) hvorved bl. a. meddeles Approbation paa det af Storthinget under 24de Mai 1893 under Forbehold af Storthingets Revision vedtagne Lønningsregulativ for Lærerpersonalet ved de Skoler, til hvilke abnorme Børn henvises i Henhold til Abnormskoleloven af 8de Juni 1881.

[1]) Se Sth. Prp. No. 1, Hovedp. IV, Kap. 6 og Sth.tid for s. A., Forh. i Sth. S. 913—930 og 1061—1072. Regulativet er saalydende:

For Lærerpersonalet ved de Skoler, til hvilke abnorme Børn henvises i Henhold til Abnormskoleloven af 8de Juni 1881, vedtages under Forbehold af Storthingets Revision følgende Lønningssatser:

a. 1. Bestyrere ansættes med en Begynderløn af Kr. 3 000,00, der efter 5 og 10 Aar stiger til henholdsvis Kr. 3 400,00 og Kr. 3 800,00 foruden fri Bolig eller Husleiegodtgjørelse, der bliver at ansætte efter Forholdene paa hvert Sted.

2. Overlærere ansættes med en Begynderløn af Kr. 2 500,00, der efter 5 Aar stiger til Kr. 3 000,00 foruden fri Bolig eller Husleiegodtgjørelse.

b. 1. Lærere af lavere Lønningsgruppe ansættes med en Begynderløn af Kr. 1 500,00, der efter 3, 6 og 10 Aars fast Ansættelse stiger til henholdsvis Kr. 1 700,00, Kr. 1 900,00 og Kr. 2 200,00. De to første Aar regnes som Prøveaar.
Anm. Begynderlønnen kan af Hensyn til den tiltrædende Lærers Alder, Erfaring eller Fordannelse forhøies til Kr. 1 700,00.

2. Lærere af høiere Gruppe ansættes med en Begynderløn af Kr. 2 200,00, der efter 3 og 6 Aar stiger til henholdsvis Kr. 2 400,00 og Kr. 2 600,00.

c. 1. Lærerinder af lavere Gruppe ansættes med en Begynderløn af Kr. 1000,00, der efter 3, 6 og 10 Aars fast Ansættelse stiger til Kr. 1 100,00, Kr. 1 200,00 og Kr. 1 400,00. De to første Aar regnes som Prøveaar.

2. Lærerinder af høiere Gruppe ansættes med en Begynderløn af Kr. 1 400,00, der efter 3 og 6 Aar stiger til henholdsvis Kr.. 1 600,00 og Kr. 1 800,00.

Kongelig Resolution, hvorved den norske Regjerings Ind- 26 Juni.
beretning om de af Storthinget den 1ste Juni 1893 bevilgede Lønninger til Medlemmer af Norges Banks Bestyrelse[1]) er besluttet opbevaret i Arkivet.

[1]) Se Sth. Dok. No. 67 og Indst. S. No. 161 for 1893 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 1238—1254. Storthingets Beslutning er saalydende:

Til nedennævnte Medlemmer af Norges Banks Bestyrelse bevilges følgende Lønninger:

1.	For Repræsentantskabets Formand	Kr.	1 000,00	aarlig.
2.	„ Direktører ved Hovedstedet, hver	„	4 000,00	—
3.	„ For Bestyrere ved Kristiania Afdeling, hver .	„	4 000,00	—
4.	„ Bestyrere ved Bergens Afdeling, hver . . .	„	3 000,00	—
5.	„ Bestyrere ved Drammens og Skiens Afdelinger, hver	„	2 500,00	—
6.	„ Bestyrere ved Kristiansand S.s og Kristiansund N.s Afdelinger, hver	„	2 000,00	—
7.	„ Bestyrere ved Stavanger, Fredrikshald og Hamar Afdelinger, hver	„	1 800,00	—
8.	„ Bestyrere ved Lillehammer og Bodø Afdelinger, hver	„	1 600,00	—
9.	„ Bestyrere ved Tromsø Afdeling, hver . . .	„	1 600,00	—

Disse Lønninger gjælder fra 1ste Januar dette Aar, dog saaledes, at for de Steders Vedkommende, hvor Nedsættelse er foretaget, denne først indtræder, efterhvert som Nyvalg finder Sted.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 26 Juni.

1. At den af Storthinget under 19de Mai 1893 fattede Beslutning angaaende Gjennemførelse af en forandret Ordning af de med Statstilskud udførende Veiarbeiders Bestyrelse m. V.[1]) befales tagen tilfølge.
2. At Departementet for de offentlige Arbeider bemyndiges til at træffe de videre Forføininger, som i Anledning af den omhandlede Ordnings Gjennemførelse maatte paakræves.

[1]) Se Sth. Prp. No. 53 og Indst. S. No. 210 for 1892, Sth. Prp. No. 25 og Indst. S. No. 128 for 1893. Jfr. L. 26 Juni 1893 No. 9.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Bergens Stiftsdirektion, 26 Juni.
foranlediget ved Forespørgsel fra en Sognepræst om, hvad Slags Tiende- og Offerskjeppekorn Præsterne kan forlange, om deres Ret i saa Henseende er afhængig af Ydernes egen Høst endog saa langt, at naar Yderne intet Korn har høstet, kan heller ikke noget kræves, eller om der i saa Fald kan forlanges, at Yderne skal skaffe andet Korn eller betale med Penge efter Kapitulstaxten.

I Anledning heraf udtaler Departementet — med Bemærkning, at de opkastede Spørgsmaal alene af Domstolene kan besvares med bindende Virkning — som sin Mening, at forsaavidt Offerskjeppekornet angaar, bestemmer Lov af 14de Juni 1816 § 2, at det skal være godt Byg, og at Yderne har Valget mellem at betale Kornet in natura eller med Penge efter sidste Kapitulstaxt, i hvilken Forbindelse bemærkes, at ved godt Byg maa

26 Juni. forstaaes absolut godt Byg, altsaa ikke alene godt i Forhold til Ydernes øvrige Avling eller til Distriktets Gjennemsnitsavling.

For Tiendens Vedkommende antager Departementet ligeledes, at den kan forlanges ydet med godt Korn uden Hensyn til, hvorledes den tiendepligtige Gaards Avling i det enkelte Aar falder ud. Ved Forordning af 31te Juli 1801 er nemlig Tienden forandret fra en Ydelse af Gaardens Afkastning til en engang for alle bestemt, uforanderlig Afgift paa Eiendommen, der vedbliver at paahvile denne, selv om den maatte blive helt nedlagt som Jordbrug. Vil eller kan den Tiendepligtige ikke præstere Korn, maa altsaa Sognepresten kunne forlange den erlagt med Penge, saaledes at Værdien bestemmes efter de samme Regler som ellers almindelig befølges i Prestegjældet, naar Ydelsen afgjøres med Penge istedetfor med Korn. Maa Tienden inddrives ved Udpantning, er Tiendeyderen i Henhold til Forordning af 31te Juli 1801 § 11 forpligtet til at erlægge den med Penge efter Kapitulstaxt, naar dette forlanges.

26 Juni. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Nordre Trondhjems Amt, hvori meddeles, at Trondjems Magistrat og Formandskab har givet foreløbigt Samtykke til, at Personer, som i Henhold til Love om Underholdningsbidrag af 6te Juli 1892 af Amtmanden beordres indsatte i Tvangsarbeidsanstalt, kan indsættes i Trondhjems Anstalt[1]), dog saaledes, at Amtmanden, forinden Indsendelsen sker, vil have at forvisse sig om, at Anstalten har den fornødne Plads, og at Indsendelsen sker seneste en Maaned efter Foresporgselen. Den Betaling, der for de Angjældendes Ophold i Anstalten bliver at udrede af Statskassen, udgjør efter § 16 i Anstaltens Plan 60 Øre pr. Døgn, deri indbefattet Godtgjørelse for Kur og Pleie i Sygdomstilfælde, forsaavidt Forpleiningen finder Sted inden Anstalten, men med fornødent Tillæg, hvor Sygdommen nødvendiggjør Angjældendes Forpleining udenfor Anstalten. Med Hensyn til de omhandlede Personers Indsendelse til Tvangsarbeidsanstalten (o. s. v. som i Skr. af 11 Marts til Smaalenenes m. fl. Amter. Se foran S. 47).

[1]) Lignende foreløbigt Samtykke er meddelt for Søndre Trondhjems Amts Vedk., hvorom Amtmanden har faaet direkte Underretning fra Magistraten. — Jfr. Res. 8 April 1893.

26 Juni. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Nordlands Amt (af samme Indhold som foranstaaende Skrivelse).

26 Juni. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Nordlands Amt, hvori Departementet i Anledning af en Forestilling fra en Lensmand angaaende Lensmandens Tilkommende for Udfærdigelse af Auktionsskjøder efter Lov af 17de Juni 1869 § 2, meddeler, at det antager, at Lensmanden er berettiget

til i omhandlede Anledning at beregne den i Sportellovens § 65 jfr. § 23 cfr. Lov af 9de August 1839 § 30, fastsatte Betaling. 26 Juni.

Høieste Resolution, *) hvorved Omfanget af de stedlige Fabriktilsyns Myndighed og deres Forhold til Fabrikinspektørerne fastsættes i Henhold til § 35 i Lov om Tilsyn med Arbeide i Fabriker m. v. af 27de Juni 1892 overensstemmende med nedenstaaende Udkast til Bestemmelser desangaaende: 27 Juni.

§ 1. Den Myndighed og de Pligter, som i nærværende Bestemmelser er tillagt det stedlige Tilsyn, tilligger ethvert Medlem af dette, forsaavidt ikke anderledes nedenfor er bestemt.

§ 2. Tilsynet har i Forening med vedkommende Fabrikinspektør og under dennes Veiledning og Kontrol at paase, at Fabriktilsynslovens Forskrifter og de i Medhold af denne Lov givne Paalæg og Anordninger overholdes.

Det har at efterkomme alle Paalæg og Anordninger, som i Medhold af Lov og Instrux gives det af vedkommende Fabrikinspektør, ligesom det har efter Evne at bistaa denne med enhver Oplysning og Forklaring, som afæskes det. Saa ofte Fabrikinspektøren begjærer det, holdes Møde mellem denne og Tilsynet.

§ 3. Tilsynet har at modtage de i Fabriktilsynslovens § 2 omhandlede Anmeldelser fra de under Loven henhørende Anlæg og efter at have indført dem i den i disse Bestemmelsers § 9 nævnte Bog snarest muligt oversende dem til vedkommende Fabrikinspektør.

Hvis der herster Tvivl, om et Arbeidssted skal betragtes som gaaende ind under Loven (se Lovens § 1 in fine), har Tilsynet at træffe den foreløbige Afgjørelse og afgive Indberetning herom til Fabrikinspektøren, der i Tilfælde kan forandre Afgjørelsen.

Er det kommet til Tilsynets Kundskab, at der i Distriktet findes under Loven henhørende Anlæg, der ikke er anmeldte, har det derom at gjøre fornøden Anmeldelse til Fabrikinspektøren.

§ 4. Tilsynet har foreløbig at afgive de fornødne Bestemmelser med Hensyn til Gjennemførelsen af Fabriktilsynslovens §§ 4—14 saavelsom at indrømme Lempninger fra disse Bestemmelser. Indberetning herom afgives til vedkommende Fabrikinspektør, der kan omstøde eller forandre saavel de givne Paalæg som de meddelte Lempninger.

§ 5. Tilsynet har jevnlig at besøge personlig de Anlæg inden Distriktet, som er undergivne Fabriktilsynsloven, og herunder forvisse sig om, at Loven overholdes. Særlig fører Tilsynet Indseende med, at Forskrifterne om Helligdagsarbeide og om Kvinders, Børns og unge Personers Beskjæftigelse overholdes.

Ved sine Fabrikbesøg kræver Tilsynet sig forelagt de i Loven

*) Bekjendtgj. 3 Juli i Lovt. 1ste Afdeling No. 28.

27 Juni. paabudte Lister over de i Anlægget beskjæftigede Børn og unge Mennesker samt de i Henhold til Fabriktilsynslovens §§ 17, 20 og 25, første Passus, meddelte Attester og Bevidnelser og har at forvisse sig om, at de nævnte Lister stemmer med de virkelige Forhold.

§ 6. Naar et Medlem af Tilsynet ved Fabrikbesøg erfarer, at nogen af Lovens Forskrifter eller nogen i Medhold af Loven given Anordning overtrædes, har han at gjøre vedkommende Anlægs Indehaver eller Bestyrer opmærksom herpaa og uopholdelig indmelde Sagen til vedkommende Fabrikinspektør. Rettes Feilen paa Stedet, anføres dette i Indberetningen.

Klager, som indløber til Tilsynet, eller som fremføres offentlig og saaledes kommer til Tilsynets Kundskab, over nogen Overtrædelse af Loven bør strax foranledige Tilsynets personlige Undersøgelse af det paaklagede Forhold, ligesom saadanne Klager af Tilsynet strax meddeles vedkommende Fabrikinspektør.

§ 7. Saasnart et Ulykkestilfælde af den i Fabriktilsynslovens § 16 omhandlede Art er anmeldt til Tilsynet, eller dette paa anden Maade har faaet Kundskab om, at et saadant Tilfælde er indtruffet, har det ufortøvet at anstille Undersøgelse om Ulykkens Aarsag og Beskadigelsens Art og har til vedkommende Fabrikinspektør strax at anmelde Undersøgelsens Resultat, ligesom Inspektøren i sin Tid underrettes om Beskadigelsens Følger. Ved Fabrikulykker, der har medført nogens Død eller betydelige Beskadigelse, bør Fabrikinspektøren underrettes strax, uden at dermed ventes, indtil Tilsynet har anstillet Undersøgelse.

§ 8. Tilsynets Formand meddeler den i Fabriktilsynslovens § 17, 1ste Afsnit, omhandlede Tilladelse, saavelsom de i § 18, sidste Afsnit, og § 21 omhandlede Tilladelser, ligesom han har at paase, at unge Mennesker mellem 14 og 16 Aar kun anvendes til saadanne „lettere Arbeider", som Lovens § 17 nævner. Enhver saaledes given Tilladelse indberettes uopholdelig til vedkommende Fabrikinspektør, af hvem den i Tilfælde kan omstødes. Den i Fabriktilsynslovens § 26 Litr. b omhandlede Lempning kan — om fornødiges — midlertidig meddeles af Tilsynets Formand, indtil Afgjørelse kan træffes af vedkommende Fabrikinspektør, som strax underrettes om den saaledes midlertidig tilstaaede Lempning.

§ 9. Tilsynets Formand fører en efter et af Departementet for det Indre meddelt Schema indrettet Bog, indeholdende Fortegnelse over de anmeldte Anlæg inden Kommunen. For ethvert Anlæg i denne Fortegnelse bør anføres, naar Tilsynet eller noget af dets Medlemmer har inspiceret Anlægget, og hvad derunder er forefundet. Desuden fører Formanden en Journal, hvori indføres de til Tilsynet indkomne Sager, samt en Kopibog, hvori indtages de udgaaede Skrivelser.

§ 10. Snareſt muligt efter hvert Aars 1ste Januar og seneſt

inden Udgangen af denne Maaned indsender Tilsynets Formand til vedkommende Fabrikinspektør til Brug for dennes aarlige offentlige Beretning en Fortegnelse over de i det forløbne Aar af Tilsynet foretagne Fabrikbesøg samt Beretning om, hvorvidt Fabriktilsynsloven i det Hele kan anses noiagtig gjennemført i Distriktet, hvorledes Arbeidsgivere og Arbeidere stiller sig til Loven, og hvilke Virkninger denne har havt for de nærmest interesserede. 27 Juni.

Tilsynets Formand indsender ved hvert Kvartals Udløb til Departementet for det Indre specificeret Regning over tilkommende Skyds- og Diætgodtgjørelse for Reiser, han i det forløbne Kvartal har foretaget som Medlem af Tilsynet.

Høieste Resolution *), hvorved i Henhold til Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 § 5 meddeles Stadfæstelse paa de af Kjøbstaden Haugesunds Kommunebestyrelse i Møde den 2den Mai d. A. besluttede Vedtægter angaaende Skatttaxter og Forelse af Fortegnelse over skattepligtige Eiendomme i nævnte Kjøbstad, saalydende: 27 Juni.

§ 1. Samtlige de ifølge Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 skattepligtige faste Eiendomme i Haugesund, bliver, saasnart ske kan, at undergive en almindelig Værdsættelse. Ved denne ansættes enhver Eiendom til det Beløb, hvortil den efter sin Beskaffenhed og Beliggenhed antages ved Salg at kunne udbringes.

Enhver Værdsættelse skal udtrykkes i et med 10 deleligt Antal Kroner.

§ 2. Til at værdsætte de skattepligtige Eiendomme vælges af Magistrat og Formandskab 3 Skjønsmænd, af hvilke den ene beskikkes som Formand og Protokolfører.

De nærmere Regler for Værdsættelsen, som paakræves, gives af Magistrat og Formandskab.

§ 5. Efter Værdsættelsens Tilendebringelse udlægges Forretningen til almindeligt Eftersyn i 2 Maaneder, inden hvis Forløb Adgang til Paaanke staar saavel Formandskab som vedkommende Eier aaben. Forlangende om Overskjøn indgives til Magistraten, som har at besørge Overskjønnet iværksat.

Overskjønnet udføres af 5 Mand, der vælges samtidig med og paa samme Maade som Underskjønsmændene. En af Overskjønsmændene beskikkes af Magistrat og Formandskab som Formand og Protokolfører.

Saavel for Underskjønsmændene som for Overskjønsmændene vælges saamange Suppleanter, som findes fornødent.

§ 4. Omværdsættelse af samtlige skattepligtige Eiendomme skal foregaa mindst hvert 10 Aar, men kan ogsaa foretages med kortere Mellemrum, saafremt Repræsentantskabet dertil finder Grund.

*) Bekjendtgj. 3 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 28.

27 Juni. Omværdsættelse udføres i Overensstemmelse med de ovenfor givne Regler.

§ 5. I Mellemtiden mellem de almindelige Værdsættelser skulle enkelte Eiendomme omværdsættes, naar der er foregaaet Deling af dem eller opført nye Bygninger paa dem, eller iøvrigt foretaget Forandringer, som mærkelig forhøie Værdien.

Nedsættelse af den Værdi, hvortil en Eiendom er ansat, finder udenfor de almindelige Værdsættelser kun Sted, naar Bygning nedrives eller fortæres af Ilden, eller naar Magistrat og Formandskab paa Grund af særlige Omstændigheder, der forringer Værdien, bevilger Omværdsættelse.

Ved de i nærværende § omhandlede Værdsættelser, der udføres af de almindelige Underskjønsmænd, bliver saavidt muligt at iagttage, at Eiendommene værdsættes efter samme Maalestok, som er benyttet ved sidste almindelige Værdsættelse.

Vedkommende Eier eller Formandskabet kan inden 2 Maaneder efter Forretningens Slutning hos Magistraten forlange Overskjøn.

§ 6. For sit Arbeide under de almindelige Værdsættelser tilkommer saavel Under- som Overskjønsmændene Godtgjørelse af Bykassen, hvis Størrelse i Mangel af mindelig Overenskomst mellem dem og Formændene, bestemmes af Repræsentantskabet.

Gaar Overskjøn, som er forlangt af Eieren, denne imod, skal Overskjønnet paalægge ham Erstatning til Bykassen for Udgifterne ved samme (kfr. § 7).

§ 7. For de i § 5 omhandlede enkeltvise Omværdsættelser tilkommer, saavel ved Under- som Overskjøn, Formanden for hver Forretning Kr. 1 og enhver af Skjønsmændene 80 Øre.

Betalingen udredes af Eieren. Dog skal Udgifterne ved Overskjøn, som kun er begjært af Formandskabet, udredes af Bykassen.

§ 8. Enhver, som vælges til Over- eller Underskjønsmand, er pligtig til at overtage dette Ombud, medmindre han er over 60 Aar gammel, eller forhindres ved Svagelighed eller borgerlig Stilling. Om anmeldt Forfald skal anses gyldigt, afgjøres af Magistrat og Formandskab.

Af de 3 Underskjønsmænd udgaar 1 ved hvert Aars Udgang, første Gang 31te December Aaret, efterat Skjønnet er paabegyndt, og de to første Gange efter Lodtrækning. Den udtrædende kan undslaa sig for Gjenvalg i ligesaa lang Tid, som han har forrettet. Bliver Ombudet ledigt af andre Grunde end forannævnte, vælger Magistrat og Formandskab en ny Mand, der har at forrette indtil den Tid, da den skulde have udtraadt, i hvis Sted han er valgt.

Overskjønsmænd og Suppleanter udnævnes paa ubestemt Tid

og kan af Magistrat og Formandskab naarsomhelst fritages for sit Hverv. 27 Juni.

§ 9. Paa Forlangende af Skjønsmændene skal enhver Eier være forpligtet til at forevise Skjøde og Maalebrev, om saadant haves. Ligeledes skal saavel Eier som Leier være pligtig til at meddele de Oplysninger, som af Skjønsmændene anses nødvendige til Værdsættelsen.

§ 10. Den Forandring i Eiendomsskatten, som bliver en Følge af en Eiendoms forandrede Taxationsværdi, indtræder for de almindelige Værdsættelsers Vedkommende fra 1ste Januar det Aar, som følger efter samtlige Taxationers Slutning, og for de Værdsættelsers Vedkommende, der afholdes i Henhold til § 5, fra 1ste Januar det Aar, der følger efter Underskjønnets Afholdelse, om end Overskjøn senere kan begjæres. Af nye Bygninger beregnes Skatten fra paafølgende 1ste Januar, efter at de helt eller delvis er tagne i Brug.

§ 11. Forat Formandskabet kan sættes istand til at afgjøre, om Værdsættelse bør afholdes i Henhold til § 5, bør vedkommende Embedsmænd meddele det fornoden Underretning, naar en Bygnings Brandforsikringssum forandres, naar en forhen ikke forsikret Bygning assureres, og naar et Skjøde, hvorved en Eiendom deles, thinglyses, i hvilket sidste Tilfælde Formandskabet altid foranstalter hver særskilt Del ansat til Eiendomsskat.

Opføres nye Bygninger, der ikke forsikres i den almindelige Brandkasse, er Eieren forpligtet til en Maaned, efterat Bygningen er bragt under Tag, at anmelde dette til Formandskabet.

§ 12. I Forbindelse med den første almindelige Værdsættelse skal der af Formanden for Underskjønsmændene i Forening med Kæmneren istandbringes en fuldstændig Fortegnelse over samtlige Byens skattepligtige Eiendomme.

Fortegnelsen føres og opbevares af Kæmneren. Den føres efter et af Magistrat og Formandskab vedtaget Schema og bliver ved hvert Aars Udgang til Brug ved Fordeling af Eiendomsskatten at udarbeide i Overensstemmelse med de tidligere Taxter og de i samme i Aarets Løb paa Grund af Omværdsættelser indtraadte Forandringer.

§ 13. Indtil 1ste Januar i det Aar, som følger efter Afslutningen af den første almindelige i Overensstemmelse med nærværende Vedtægts § 1 foretagne Værdsættelse af Byens Eiendomme, bliver de nu bestaaende Regler for Eiendomsskattens Fordeling fremdeles at befølge.

Høieste Resolution, hvorved der i Henhold til § 5 i Lov om kommunale Slagtehuse, Kjødkontrol m. v. af 27de Juni 1892 meddeles Approbation paa en af Kjøbstaden Stavangers Kommunestyre under 9de Juni 1893 fattet Beslutning angaaende Fast- 27 Juni.

27 Juni. sættelse fra 1ste Juli 1893 til Udgangen af 1894 af Afgifter for Undersøgelse af Kjød og sammes Stempling eller Uskadeliggjørelse.

Ved nævnte Beslutning er der fastsat følgende Kontrolafgifter:

for et Storfæ	Kr.	0.50
„ en Hest	„	0.50
„ et Svin	„	0.40
„ en Gjødkalv	„	0.40
„ en Spædkalv	„	0.10
„ et Faar eller Lam	„	0.10

27 Juni. **Høieste Resolution,** hvorved den af Forstanderskabet for Dislebø og Laudals Sparebank i Møder den 30te November 1889 samt 28de November 1891 og 15de April 1893 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolution af 8de Februar 1867 stadfæstede Plan.

27 Juni. **Skrivelse** fra Indredepartementet til Amtmanden i Buskeruds Amt, hvori paa Foranledning udtales, at Forbudet i Handelslovens § 24 mod Optagelse af Bestillinger paa udenrigske Varer antages alene at gjælde Varer, der tilhører Udlændinger og forhandles for deres Regning, og saaledes ikke at ramme Varer af indenlandsk Oprindelse, der eies af og forhandles af norske Handelshuse (jfr. Dept.s i Lovtidenden indtagne Cirkulære af 18de November 1892 i Begyndelsen).

27 Juni. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet, hvorved den ved Lagerfors Brug i Moholm i Sverige forarbeidede G. Undéns patenterede Asfaltskifer for den almindelige Brandforsikrings-Indretnings Vedkommende godkjendes som ildfast Tagtækningsmateriale[1]).

[1]) Jfr. bl. a. L. 26 Mai 1866 § 8 B samt Kgl. Res. 18 Mai 1876.

28 Juni. **Telegram***) fra Indredepartementet til Amtmanden i Finmarkens Amt, hvorved Amtmanden bemyndiges til at hæve det extraordinære Opsyn under Fiskerierne ved Finmarkens Kyst den 30te Juni.

28 Juni. **Skrivelse** fra Indredepartementet til Amtmanden i Kristians Amt, hvori paa Forespørgsel fra en Distriktslæge meddeles, at de i § 35 i Lov om Tilsyn med Arbeide i Fabriker m. v. af 27de Juni 1892 indeholdte Bestemmelser om Ordningen af det stedlige Fabriktilsyn er saaledes at forstaa, at den Formand i vedkommende Sundhedskommission, der fungerer som saadan i Henhold til sin Embedsstilling, ogsaa er forpligtet til at

*) Bekjendtgj. 3 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 28.

fungere som Formand i det stedlige Tilsyn, medmindre 28 Juni.
Kommunebestyrelsen bestemmer, at dertil skal vælges en anden Læge.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til en Skattekommissær, 28 Juni.
hvori bl. a. udtales, at L. 29 Juni 1892 om Skat paa Indtægt og Formue til Stat og Kommune ikke fastsætter nogen Frist til Indgivelse af Klage over Feil, begaaede af en Skattekommissær ved Statsskattens Udregning, og at derfor den paa Schemaet for Statsskatteseddelen opstillede Termin kun er en Ordensfrist, som saavidt muligt bør søges gjennemført i Praxis, men som ikke er til Hinder for, at der ogsaa kan tages Hensyn til senere indgivne Klager.

Høieste Resolution*)[1]), hvorved befales tagne tilfølge de af 30 Juni.
Storthinget den 29de og 30te Juni 1893 fattede Beslutninger, saalydende:

I. Med nedennævnte Forandringer skal de af Storthinget i 1892 fattede Beslutninger om Toldafgifterne fremdeles være gjældende fra 1ste Juli 1893.

Indledende Bestemmelser.

Bestemmelsen i § 5, 3die Afsnit, bliver saalydende:

„Nettovejning finder Sted:

1. }
2. } uforandret.
3. Naar Fortolderen ikke er tilfreds med den Thara, som i vedføiede Tarif eller her foran er fastsat, og det ikke i Tarifen er udtrykkelig bestemt, at Fortolderen ikke kan kræve Nettovejning. Er Nettovægten efter Fortolderens Begjæring bleven undersøgt, tilstedes det ikke at beregne Nettovægten ved at trække den bestemte Thara fra Bruttovægten. Naar ingen Thara for Varen eller Emballagen er bestemt og Undersøgelse af Thara ikke er mulig, fordi Varen under Toldbehandlingen ikke lader sig skille fra Emballagen, tilstaaes Thara efter det i Handelen Sædvanlige, eller, saafremt dette ikke vides, efter Toldopsynets Skjøn."

Bestemmelsen i § 8, c. 1. bliver saalydende:

c. Til den lastede Del af et Fartøis Drægtighed regnes for Laste- og Fyrafgiftens Vedkommende ikke det Rum, der optages af:
   1. Spilved og anden Ved, Sagmug og andet Affald fra Sagbrugene, Is, Mursten, Tagsten og Sten, tilhugne saavelsom utilhugne, og hvad enten Stenen er formalet

[1]) Se Sth. Prp. No. 5, Dok. No. 52 m. 2 Till. og Indst. S. XII for 1893 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 1676—1775. Jfr. Kundgj. 14 Juli 1893.

*) Bekjendtgj. 30 Juni i Lovt. 1ste Afd. No. 27.

30 Juni. eller ikke, indeholder metalliſke Beſtanddele eller ikke, heri dog ikke indbefattet Apatit, ved Udførſel.

Tarif for Indførſelstolden.

Blomſter, kunſtige . . . . . 1 Kg. Kr. 10,00
— — Dele deraf:
a. Blade af Papir . . . . . 1 Kg. Kr. 1,00
b. ellers . . . . . 1 Kg. Kr. 10,00

Bomuld og Bomuldsvarer:
12. Blonder, Bobbinet, Kniplinger og Tyl . . 1 Kg. Kr. 3,00

Dyr og Madvarer af Dyr:
B. Andre Madvarer:
6. Kjød og Fleſk, alle Slags.
b. uroget:
1. Skinker . . . . . 1 Kg. Kr. 0,10
2. ellers (deriblandt Boger og Rullepølſer) . . . . . frit.

Fedt og Talgarter:
3. Smult og Iſter . . . . . 1 Kg. Kr. 0,04
Thara: Fonſtager 18 pCt.

Fernisſer, Tørreolier, Politur:
b. andre . . . . . 1 Kg. Kr. 0,10
Thara: Emballage af Metal 8 pCt.

Fjær og Dun:
3. Fjer til Pynt . . . . . 1 Kg. Kr. 10,00

Glas og Glasvarer:
2. Plader eller Skiver:
a. folieret . . . . . 1 Kg. Kr. 0,30
b. ufolieret: ſlebet, farvet, forgyldt, fernisſeret, ætſet, mat, monſtret . . . . 1 Kg. Kr. 0,15
Thara for 2 a og b: Kaſſer 25 pCt.
6. Glasflusſer og Perler, indfattede i Guld eller Sølv, veies med Indfatningen og fortoldes ſom den.

Haar ſamt Arbeider deraf:
4. Børſtenbinderarbeide (derunder med Børſter af Metaltraad), med nærmeſte Emballage.

Hatte og Huer:
2. Andre Hatte og Huer, fuldfærdige ſaavelſom ufuldfærdige:
b. af alle Slags Filt, af Uldvarer (Trikotage undtagen) ſamt helt eller delvis forſynede med Pelsværk, ſamtlige med eller uden Futeraler af Pap . . . 1 Stk. Kr. 0,50

Inſtrumenter:
1. muſikalſke:
e. Orgeler . . . . . a. v. 10 pCt.

Jord og Ler ſamt Arbeider deraf: 30 Juni.
B. Arbeider af Jord eller Ler:
d. Andre Arbeider af Jord eller Ler:
2. Pottemagerarbeide, almindeligt:
uglaſſeret og umalet . . . . . frit
andet . . . . . 1 Kg. Kr. 0,03.3
Thara: Kurve 25 pCt., Fouſtager og Kaſſer 35 pCt.
3. Fajance . . . . . 1 Kg. Kr. 0,10
Thara: Kurve 30 pCt., Fouſtager og Kaſſer 40 pCt.
5. Porcellæn eller Biscuit . . . . 1 Kg. Kr. 0,35
Thara: Kurve 30 pCt., Fouſtager og Kaſſer 40 pCt.
Knapper:
2. Andre ſamt Knappeformer, iberegnet Vegten af Papir, Pap, Æſker og deslige . . . . . 1 Kg. Kr. 0,50
Lakris (Lakrisſaft) med eller uden Tilſætning af andre Stoffe . . . . . 1 Kg. Kr. 0,40
Thara: Kaſſer 20 pCt.
Lamper og Lampedele (undtagen Balancelodder, løſe Skorſtene, Skjerme og Kupler, der fortoldes ſærſkilt), Kandelabre, Lampetter, Lyſekroner ſamt Dele deraf:
b. andre . . . . . 1 Kg. Kr. 0,35
c. Menagelamper, Æſkernes Vegt iberegnet 1 Kg. Kr. 0,35
Lin, Hamp, Manillahamp, Gunni, Jute, kineſiſk Græs og deslige Spindeſtoffe ſamt Arbeider deraf:
15. Blonder, Bobbinet, Kniplinger og Tyl (ſom lignende Varer af Bomuld) . . . . . 1 Kg. Kr. 3,00
[Maale- og Vegtredſkaber, alle Slags — frie udgaar].
Metaller:
II. i Arbeide:
A. af forſkjellige Metaller:
9. Hægter og Maller, Haarnaale, Knappenaale, Sikkerhedsnaale . . . . . 1 Kg. Kr. 0,53
Der gives ingen Thara for det Papir eller andet, hvortil Gjenſtandene er heftede, eller hvori de er indlagte.
B. Guld, Sølv, Platina:
1. Plader, valſede, upolerede . . . . . frie
2. Traad og Lahn, ſom Guldtrækkerarbeide.
3. preſſet, upoleret . . . . . 1 Hg. Kr. 0,64
4. i andet Arbeide med Indbegreb af det, ſom er indfattet i Arbeidet:
a. Guld . . . . . 1 Hg. Kr. 1,00
b. Sølv eller Platina . . . . 1 Hg. Kr. 0,64

30 Juni. C. Jern:

1. Staal-, Stang-, Bolt- og Baandjern, Axler og Tappe, Vognbosſinger, Brækſtænger, Skibsknæer, Vinkeljern, T-jern og andet valſet façonneret Jern, ſaa og Smelteſtykker, Jernbaneſkinner ſamt Skjødningsplader og Skjødningsjern til Skinner; ligeledes Hjul og Fjædre til Jernbanevogne . . . . . frie

6. Skibsankere, Kjettinger, Lænker, Blokke, Kauſer og Hægder frie.

10. Naale:

a. Sy-, Broder-, Stoppe-, Filer- og Hæklenaale, iberegnet Papir eller andet, hvori Naalene er indlagte 1 Kg. Kr. 0,53

13. Dørvridere, Ildſkuffer, Ildtænger, Pokere, Hængſler, Haveſaxe, Speceri-, Gryn-, Kaffe- og Kjødkværne, Kiſtehaandtag, Knapper til Skuffer og deslige, Ruller til Møbler, Rulleknive, Skaader, Saxe (helt upolerede), Strikkepinder, Strygejern, Vindues- og Dørbeſlag, Emner til Nøgler med eller uden Skafter 1 Kg. Kr. 0,15

G. Aluminium ſamt Kobber, Meſſing, Bronce, Nyſølv og andre kobberblandede Metaller:

1. Plader, Blik, Bolte, Klinkringe, Klinkplader, Bunde, Stænger, Dug og upolerede Rør ſamt Blokke; ligeledes Patronhylſer, med eller uden Fænghætter, og Emner (Kopper) til deslige Hylſer . . . . . frie

Mjød . . . . . 1 Kg. Kr. 0,20

Papir og Arbeider af Papir:

7. Spillekort . . . . . 1 Spil Kr. 0,08

Pibehoveder, Tobakspiber, Piberør, Pibeſlanger, Cigarmundſtykker, uden Henſyn til Materialet, med eller uden Beſlag og andet Tilbehør ſamt med eller uden Futteraler:

b. andre, med nærmeſte Emballage . . 1 Kg. Kr. 1,00

Pomade, iberegnet Vægten af den nærmeſte Emballage (Papir, Glas, Krukke og deslige) . . . . . 1 Kg. Kr. 0,50

Salt:

1. Kogſalt, ſaavel raat ſom raffineret . . . . . frit

Silke og Silkevarer ſamt Varer af andre Spindeſtoffe i Forbindelſe med Silke:

4. Andre Varer:

af Silke blandet med andre Stoffe:

a. naar mindſt Halvdelen af Varen eller naar Rending eller Iſlet eller den ene Side beſtaar af andre Varer end Silke 1 Kg. Kr. 4,00

b. ellers, ſom andre Varer af Silke alene.

Anm. Kan det ikke med Sikkerhed afgjøres, om saa meget som Halvdelen af Varen bestaar af andre Stoffe end Silke, betragtes den som bestaaende af Silke alene. 30 Juni.

Skind og Huder:

B. Uden Haarbedækning:

d. i Arbeide:

2. Skomagerarbeide.

β. af andet Tøi eller af Saffian, Karduan, lakeret eller farvet Skind, i eller uden Forbindelse med andre Slags Skind . . . . . 1 Kg. Kr. 2,00

γ. af andre Slags Skind eller Læder samt af Filt:

— ellers . . . . . 1 Kg. Kr. 1,00

Spadserstokke, Paraplystokke, Parasolstokke, alle Slags, samt alle uflekkede Rør, hvorpaa er anvendt mere Arbeide end Overskjæring i bestemte Længder, og Fiskestænger 1 Kg. Kr. 0,50

Speile . . . . . 1 Kg. Kr. 0,30

Sten og Arbeider deraf:

1. ægte eller uægte Stene, slebne eller polerede.

a. indfattede i Guld eller Sølv, veies med Indfatningen og fortoldes som den.

b. Bijouterivarer i eller uden Forbindelse med andre Metaller end de ovenfor under a nævnte, som Bijouterivarer under Metaller.

2. alle andre Slags, hvorunder Skrivetavler og Grifler, Gibs, Kalk, Cement, Afstøbninger og Former af Cement, Gibs, Kridt eller lignende; ligeledes Sten, der er pulveriseret, malet, slemmet eller paa anden Maade tilberedt . . . . . frie

Stivelse og Stivelsegummi (Dextrin), med nærmeste Emballage 1 Kg. Kr. 0,05

Straa og Halm:

— i Arbeide:

— andre Fletninger end de foran nævnte, Border samt andre Straaarbeider, i eller uden Forbindelse med andre Materialier . . . . . 1 Kg. Kr. 1,00

Tobak:

— Cigarer og Cigaretter . . . . . 1 Kg. Kr. 3,60

Thara: Kasser 27 pCt.

Af Papir, Æsker og Daaser og lignende, hvori Cigaretter er indpakkede, beregnes Told som af vedkommende Materiale i Arbeide.

Træ og Trævarer:

1. Bakker, Skaaler, Daaser, Stel til Bordopsatser (plats de menage), Sy- og Barberskrin uden Sy- og Barbersager, ud-

30 Juni.

skaarne Træarbeider og deslige mindre Gjenstande, forsaavidt Vægten pr. Stk. ikke er over 1,5 Kg. . . 1 Kg. Kr. 0,40
2. Stænger, Lister og Rammer, alle Slags . 1 „ „ 0,23
3. Dreierarbeide med eller uden Beslag, Ringe og deslige, Kamme (ogsaa af Kokos- eller andre Nødder):
b. Dreierarbeide, upoleret, alle Slags . . 1 „ „ 0,15
c. Dreierarbeide, poleret, fernisseret, Pennebolbere af Træ, alle Slags, Kamme, alt med nærmeste Emballage . . . . . 1 „ „ 0,50
(Nr. 4, 5, 6 og 7 uforandret som nu.)
8. Alle andre Trævarer, som ikke andetsteds er opførte:
a. forarbeidede . . . . . 1 Kg. Kr. 0,03
b. uforarbeidede, der alene kan betragtes som Raamateriel, heri ogsaa indbefattet Plader og Finerer . . . . . frie.

Uhre:
2. Taffeluhre . . . . . 1 Kg. Kr. 1,00

Uld og Uldvarer:
9. Blonder, Bobbinet, Kniplinger og Tyl (som lignende Varer af Bomuld) . . . . . 1 Kg. Kr. 3,00

Tarif for Udførselstolden:

Udgaar.

Fra og med den Dag, da den mellem Kongeriget Norge og Spanien den 28de Juni 1892 afsluttede Konvention træder i Kraft, bestemmes for efternævnte Artikler følgende Indførselstold:

Frugter (Træfrugter):
1. friske:
a. Oranger alle Slags, saasom Appelsiner, Citroner, Lemoner, Pommerantser . . . . . 1 Kg. Kr. 0,02
Thara: Kasser 22 pCt.
b. Vindruer . . . . . 1 Kg. Kr. 0,02
Thara: Fousstager og Kasser 33 pCt.
2. tørrede:
— Figen og Figenost . . . . . 1 „ „ 0,05
Thara: Fousstager, Kasser eller Tromler 15 pCt.; Kurve eller Matter 6 pCt.
— Rosiner . . . . . 1 „ „ 0,08
Kreditoplag 1 000 Kg.
Thara: Fousstager 14 pCt.; Kasser 20 pCt.; Lerpotter 30 pCt.

Havevæxter eller Markvæxter, ſpiſelige: 30 Juni.
1. friſke ſamt ſaltede, iberegnet Emballagernes Vægt:
b. Meloner . . . . . 1 Kg. Kr. 0,02
2. tilberedte i hermetiſk lukkede Kar, ſe Madvarer.
3. andre . . . . . 1 „ „ 0,05
Mandler og Mandelkid, hvorunder Aprikoskjerner 1 „ „ 0,05
Thara: Lærredsemballage 4 pCt.; Foustager 17 pCt.
Nødder:
Hasſelnødder . . . . . 1 „ „ 0,05
Valnødder, Paranødder ſamt andre ſpiſelige Nødder, der ikke andetſteds er nævnte . 1 „ „ 0,33

Høieſte Reſolution *) [1]), hvorved befales tagen tilfølge 30 Juni.
Storthingets Beſlutning af 29de Juni 1893 ſaalydende:

Fra 1ſte Juli 1893 ſkal til Statskaſſen erlægges:

A. Afgift af Malttilvirkning efter følgende Regler:
1. Afgiften erlægges af Korn, der ſættes i Støb for at tilberedes til Malt, med 17,1 — ſytten en Tiendedel — Øre af hvert Kilogram Korn.
2. Som Godtgjørelſe for erlagt Maltafgift tilſtaaes 6,6 — ſex og ſex Tiendedele — Øre for hver Liter Øl, ſom i Mængder paa 4 Hektoliter eller derover udføres til Udlandet, naar Andragende derom fremkommer inden 2 Aar efter Udførſelen.

B. Afgift af Brændevinstilvirkning efter følgende Regler:
1. Afgiften erlægges af det ved Afbrænding af enhver afgjæret Vædſke udvundne Brændevin med Kr. 1,60 — en Krone ſexti Øre — for hver Liter, beregnet til 100 pCt. Alkoholſtyrke, udmaalt efter den af Kongen til enhver Tid autoriſerede Brændevinsprøver, hvilken Afgift ogſaa bliver at erlægge af den udvundne Læk (det ved Afbrænding vundne ſvage urene Brændevin, eller de ſaakaldte For- og Efterdraaber), medmindre den enten paa en efter Kontrolperſonalets Skjøn betryggende Maade gjøres utjenlig til Ombeſtillation eller den til fornyet Afdeſtillering og Beſkatning af det derved vundne Deſtillat bringes tilbage paa det i Brænderiet værende Afbrændingsredſkab, enten umiddelbart eller ved at opblandes i mindſt 3 Gange ſaa meget af det til Afbrænding beſtemte Materiale.

[1]) Se Sth. Prp. No. 6, Dok. No. 86 m. Till. og Indſt. S. XXII for 1893 ſamt Sth.tid. for ſ. A., Forh. i Sth. S. 1666—1676.

*) Bekjendtgj. 30 Juni i Lovt. 1ſte Afd. No. 27.

30 Juni. 2. I foranstaaende Afgift tilstaaes for hver Liter Brændevin af den anførte Styrke følgende Kortning:

a. Som Godtgjørelse for Afgift af det medgaaede Malt, dersom der ved dettes Tilvirkning er beregnet Afgift efter foranstaaende Litr. A[1]), 10,6 — ti og sex Tiendedele — Øre, forsaavidt Brændevinet er tilvirket udelukkende af Korn og Poteter, og 2,6 — to og sex Tiendedele — Øre, forsaavidt der ved Tilvirkningen er anvendt andre Materialier.

b. Som Godtgjørelse for Svinding efter Graderingen 13,3 — tretten og tre Tiendedele — Øre.

Den sidstnævnte Godtgjørelse tilstaaes dog kun, naar den Skattepligtige lader Bestemmelsen af Brændevinets Mængde og Styrke foretage inden 30 Timer fra den Tid, da der gjennem Ledningsrøret er aabnet Forbindelse mellem Afbrændingsredskaberne og den Beholder, hvori Brændevinet er optaget. I disse tredive Timer medregnes ikke den Tid, i hvilken Brændevinstilvirkningen paa Grund af Lov af 28de Juni 1887 § 7 maa standse.

3. Naar norsk Brændevin, hvoraf foranstaaende Afgift er betalt, i Partier paa 1 — en — Hektoliter eller derover og med Jagttagelse af de nærmere Forskrifter med Hensyn til Kontrollen, som vedkommende Regjeringsdepartement bestemmer, udføres til Udlandet, bliver Afgiften at tilbagebetale for renset Brændevin med Kr. 1.60 — en Krone og sexti Øre — og for urenset Brændevin med Kr. 1.55 — en Krone og femti fem Øre — pr. Liter af 100 pCt. Styrke, naar Andragende derom fremkommer inden 2 Aar efter Udførselen. For at Brændevin skal anses som renset, maa det paa saadan Maade, som af vedkommende Regjeringsdepartement nærmere bestemmes, godtgjøres, at det efter Skattelægningen har undergaaet en fuldstændig Rensningsproces med Ombestillation.

4. Naar Brændevin gjøres utjenligt til Drik (denatureres) eller det paa anden fyldestgjørende Maade findes garanteret mod at blive anvendt til Drik, kan vedkommende Regjeringsdepartement tillade, at det fritages for Produktionsafgiften paa samme Maade som Brændevin, der udføres til Udlandet; Brændevinets Eier har at erstatte Omkostningerne ved Denatureringen og Kontrollen dermed.

C. Afgift af Mais, hel eller formalet[1]), og Durrha, som anvendes til Brændevinstilvirkning, efter følgende Regler:

1. Af Mais erlægges en Afgift af 3 — tre — Øre pr. kg.

Naar et til den forbrugte Mais svarende Kvantum Brændevin, beregnet efter et Udbytte af 0,375 Liter Bræn-

[1]) Det Udhævede er nyt; se Sth.tid. S. 1674—76.

devin af 100 pCt. Styrke af 1 kg. Mais, udføres til Udlandet inden 30te April i den første Tilvirkningstermin efter den, i hvilken Maisen er anvendt, bliver efter vedkommende Regjeringsdepartements nærmere Bestemmelse den erlagte Afgift at godtgjøre med 8 — otte — Øre pr. Liter. 30 Juni.

2. Af Durrha erlægges paa samme Maade, beregnet efter et Udbytte af 0,30 Liter Brændevin af 100 pCt. Styrke af 1 kg., en Afgift af 2,4 — to og fire Tiendedele — Øre pr. kg., og ved Udførsel godtgjøres 8 — otte — Øre pr. Liter.

Høieste Resolution, hvorved der tilstaaes de i Medfør af Lov af 27de Juli 1892 offentlig beskikkede Fabrikinspektører samt Chefen for og Afdelingsingeniørerne ved den under Departementet for de offentlige Arbeider sorterende tekniske Revision Portofriheds-Attestationsret for portofri Brevveksling i vedkommende Bestillingers Medfør. 30 Juni.

Cirkulære fra Revisionsdepartementet til Amtmændene: 30 Juni.

Til Underretning for de i Hr. Amtmandens Distrikt ansatte Fogder meddeles herved, at Kontoen „Ordinære Indtrader" i Kontributionsregnskaberne for indeværende og følgende Budgetaar bliver at affatte efter vedlagte Schema litr. A., der i det væsentlige er indrettet overensstemmende med det ved Rundskrivelse af 5te Marts 1883 oversendte med de Forandringer, som ere nødvendiggjorte ved senere Bestemmelser, navnlig den ifølge Kongelig Kundgjørelse af 6te August forrige Aar i Henhold til Lov af 29de Juni næstfør anordnede Indtægtsskat til Statskassen.

I Anledning af Indtægtsskattens Postering i Regnskaberne bemærkes følgende:

A. Ved Indtægtsposteringen under Post XI bliver at fremlægge:

1. Beregning over den af Ligningskommissionerne udlignede Indtægtsskat efter medfølgende Schema litr. B., indeholdende Totalsummerne af de for hvert Skattedistrikt udlignede Beløb, og bilagt med Extraktudskrifter af Ligningsforretningerne, udfyldte efter det i Finantsdepartementets Rundskrivelse af 31te Oktober 1892 under No. 2 omhandlede Schema.
2. Beregning over Tillæg og Afgang i den udlignede Skat efter vedlagte Schema litr. C., idet Tillægget opføres under Indtægtspost XI No. 2 og Afgangen under Udgiftspost V No. 1.

I denne Beregning vil saaledes efter de i Henhold til ovennævnte Lov § 22 af Skattekommissærerne foretagne nye Udregninger af Skatten være at optage Tillæg

30 Juni. eller Afgang i den oprindelig udlignede Skat under Henvisning, forsaavidt Forandringen angaar en tidligere udskreven Skat, til det Løbe-Nr., som Skatteyderen har i vedkommende under No. 1 omhandlede Udskrift, cfr. Finantsdepartementets Rundskrivelse af 27de Mai 1893 B.

Til Legitimation vedlægges de af Skattekommissærerne efter nævnte Lovs § 22 afgivne Meddelelser.

3. Attest om Totalbeløbet af de indbundne Morarenter under Henvisning til den ved Halvaarsextrakterne fremlagte Specifikation eller — forsaavidt saadanne ikke har været at beregne — Bevidnelse derom.

B. Under Udgiftspost V No. 1 opføres — som anført — Afgang i den udlignede Skat efter Klager under Henvisning til den under litr. A. ved No. 2 omhandlede Beregning, bilagt med Kvitteringer, forsaavidt Tilbagebetaling har fundet Sted.

Schema litr. A.

Regnskab

over

Statskassens ordinære Indtrader

af

U. U. Fogderi

for

Budgetaaret fra 1ste Juli . . . til 30te Juni . . .

	Indtægt.	Kr.	Øre.
I.	**Beholdning** efter forrige Regnskab		
II.	**Brændevinsafgift** efter Specialregnskab No. med Bilage No. . .		
III.	**Maisafgift** efter Beregning No. med Bilage No.		
IV.	**Maltafgift** efter Beregning No. med Bilage No.		
V.	**Afgift af Arv** efter Beregning No. og de deri paaberaabte Bilage No. .	„	„
VI.	**Leding m. m.:**		
	1. Aarlig Afgift for Aaret efter Extrakt No. . . Kr. „ „		
	2. Indbetalinger for frigjorte Brug efter Beregning No. og Atteſt No. . . . . „ „ „	„	„
VII.	**Landsſkyldsrettigheder og Tiende m. m.:**		
	1. Landsſkyld og Tage for Aaret efter Jordebogen No. og Bilage No. . . . . Kr. „ „		
	2. Forpagtningsafgift for Aaret efter Beregning No. . „ „ „		
	3. Grundleie „ „ „ Do. „ . „ „ „		
	4. Rekognition for Hugſt i Statens Skove efter Beregning No. , Amtets Atteſt No. og Udvisningsfedlerne No. „ „ „		
	5. Otteprocentſkat for Aaret efter Beregning No. . „ „ „		
	6. Kongetiende „ „ „ „ . „ „ „		
	7. Andel af Statens Tiende eller Godtgjørelſe for dens Indfordring og Frigaardstiende for Aaret efter Beregning No. . . . . „ „ „		
	8. Smaatiende for Aaret . . . . . „ „ „		
	9. Sorenſkrivertold for Aaret efter Bilag No. . „ „ „	„	„
VIII.	**Adſkillige og tilfældige Indtægter:**		
	1. Bøder ifølge Beregning No. og de deri paaberaabte Atteſter m. V. No. . . . . Kr. „ „		
	2. Hittegods efter Beregning No. med Bilage No. . „ „ „		
	3. Det Statskaſſen overensſtemmende med Søfartslovens § 90 in fine efter Vragkontoen tilfaldne Udbytte af Vrag „ „ „		
	4. Statskaſſen hjemfalden Arv efter Atteſt No. . . „ „ „		
	5. Forſvegen Brændevins- og Maltafgift efter Beregning No. og Bilage No. . . . . „ „ „		
	6. Renter af reſterende Brændevins- og Maltafgift efter Beregning No. . . . . „ „ „		
	7. Renter indvundne af i Bankindretning henſtaaende Midler efter Bilag No. . . . . „ „ „		
	8. Gebyhrer efter Lov om Udſkiftning af 13de Marts 1882 § 76. Bilag No. . . . . „ „ „		
	9. Anſvar efter Deciſion til Anteqnelſerne til Regnſkabet for „ „ „ o. ſ. v.	„	„
IX.	**Refuſion for Fogderiets Lensmænds Lønninger** for Aaret . . .		
X.	**Refuſion for forſkudte Veindgifter** efter Plakat af . :		
	1. Af Landdiſtriktet Kr. „ „ pr. Skyldmark . . . . . Kr. „ „		
	2. Af Ladeſtedet N. N. . . . . „ „ „	„	„
XI.	**Indtægtsſkat:**		
	1. Af Ligningskommiſſionerne udlignet i Skatteaaret Kr. „ „ efter Beregning No. med Bilage No. . . . . „ „ „		
	2. Tillæg efter Klager over Skatteanſættelſen efter Beregning No. med Bilage No. . . . . „ „ „		
	3. Beregnede Morarenter efter Specifikation vedlagt Halvaarsextrakterne og Atteſt No. . . . . „ „ „	„	„
		„	„

af Matrikulen. Bilag No. Mark Øre 30 Juni.

	Udgift.	Kr.	Øre
I.	**Indbetalt:**		
	a. til N. N. Bankafdeling		
	ifølge Kvittering af N. N. Dato Bilag No. . . . Kr. „ „		
	„ — „ „ „ — — „ . . . „ „ „		
	„ — „ „ „ — — „ . . . „ „ „		
	o. s. v.		
	b. til Finants-Departementet		
	ifølge Kvittering af N. N. Dato Bilag No. . . . „ „ „		
	„ — „ „ „ — — „ . . . „ „ „	„	„
II.	**Skattegodtgjørelse:**		
	1. For til Udlandet udført Brændevin, likvideret efter Finants-Departementets Skrivelse af N. N. Dato, Bilag No. Kr. „ „		
	Do. Do. efter Do. . . . . „ „ „		
	o. s. v. Kr. „ „		
	2. Midlertidige Aftag efter Beregning No. og derved fremlagte Kvitteringer No. . . . . „ „ „	„	„
III.	**Godtgjørelse efter Decision** til Antegnelserne til Regnskabet for .		
IV.	**Affonede og frafaldte Bøder** efter Beregning No. med Bilag No.		
V.	**Indtægtsskat:**		
	1. Afgang efter Klager over Skatteansættelsen, Beregning No. med Bilag No. . . . Kr. „ „		
	2. Af Finantsdepartementet bevilget Eftergivelse eller Nedsættelse:		
	efter Skrivelse af Bilag No. . . . . „ „ „		
	„ — „ — „ . . . . . „ „ „	„	„
VI.	**Beholdning:**		
	1. Restanser:		
	a. Brændevinsafgift:		
	Af N. N. Brænderi for N. N. Maaned . . . Kr. „ „	„	„
	o. s. v. Kr. „ „		
	b. Maisafgift af N. N. Brænderi for N. N. Maaned „ „ „		
	c. Maltafgift:		
	Af N. N. Bryggeri for N. N. Maaned . Kr. „ „		
	„ N. N. Malteri for N. N. Maaned . „ „ „		
	o. s. v. „ „ „		
	d. Bøder efter Beregning No. . . . . „ „ „		
	e. Skatter		
	for Aaret		
	i N. N. Herred . . . . . Kr. „ „		
	„ „ „ „ . . . . . „ „ „		
	o. s. v. Tilsammen Kr. „ „		
	hvoraf Statskassens Andel ifølge Bilag No.		
	udgjør . . . . . Kr. „ „		
	for Aaret		
	i N. N. Herred . . . . . Kr. „ „		
	„ „ „ „ . . . . . „ „ „		
	o. s. v. Tilsammen Kr. „ „		
	hvoraf Statskassens Andel ifølge Bilag No. udgjør . . . . . „ „ „	„	„
	f. Indtægtsskat efter Fortegnelse vedlagt Halvaarsextrakten:		
	for Aaret . . . . . Kr. „ „		
	„ „ . . . . . „ „ „	„	„
	g. Andre Restancer, jfr. Rundskrivelsen af 5te Marts 1893 A No. 18 . . . . . „ „ „		
	Kr. „ „		
	2. Forskud ligesaa . . . . . „ „ „		
	3. Kontant . . . . . „ „ „	„	„
		„	„

30 Juni. Schema Litr. B.

Beregning
over den af Ligningskommissionerne udlignede Indtægtsskat for Skatteaaret.....

Skattedistrikt.		Kr.	Øre
	efter Udskrift af Ligningsforretningen Bilag No.	"	"
	" — " — — "	"	"
		"	"

Schema Litr. C.

Beregning
over Tillæg og Afgang i den udlignede Indtægtsskat.

Ligningsudskriftens: Bilag No.	L.-No.	Skatteyderens Navn		Tillæg. Kr.	Tillæg. Øre	Afgang. Kr.	Afgang. Øre	Anmærkninger.
			N. N. Skattedistrikt efter Meddelelse Bilag No.	"	"			
			efter Meddelelse Bilag No.			"	"	
			efter Meddelelse Bilag No.	"	"			Ikke tidligere skattelagt.
			N. N. Skattedistrikt efter Meddelelse Bilag No.	"	"			
				"	"	"	"	

30 Juni. **Cirkulære** fra Revisionsdepartementet til Amtmændene:

Til Underretning for de i Hr. Amtmandens Distrikt ansatte Skattefogeder og Byfogeder meddeles herved, — — (o. s. v. som paa Side 219) — — til Statskassen.

I Anledning af Indtægtsskattens Postering i Regnskaberne bemærkes følgende:

A. Ved Indtægtsposteringen under Post IX bliver at fremlægge:

1. Extraktudskrift af Ligningsforretningen, udfyldt efter det i Finantsdepartementets Rundskrivelse af 31te Oktober 1892 under No. 2 omhandlede Schema.
2. Beregning over Tillæg og Afgang i den udlignede Skat efter vedlagte Schema litr. B, idet Tillægget opføres under Indtægtspost IX No. 2 og Afgangen under Udgiftspost V No. 1.

I denne Beregning vil saaledes efter de i Henhold

til ovennævnte Lovs § 22 af Skattekommissæren foretagne nye Udregninger af Skatten være at optage Tillæg og Afgang i den oprindelig udlignede Skat under Henvisning, forsaavidt Forandringen angaar en tidligere udskrevet Skat, til det L.-No. som Skatteyderen har i den under No. 1 omhandlede Udskrift, kfr. Finantsdepartementets Rundskrivelse af 27de Mai 1893 B. 30 Juni.

Til Legitimation vedlægges de af Skattekommissæren efter nævnte Lovs § 22 afgivne Meddelelser.

3. Attest om Totalbeløbet af de indvundne Morarenter under Henvisning til den ved Halvaarsextrakterne fremlagte Specifikation eller — forsaavidt saadanne ikke har været at beregne — Bevidnelse derom.

B. Under Udgiftspost V No. 1 opføres — som anført — Afgang i den udlignede Skat efter Klager under Henvisning til den under A No. 2 omhandlede Beregning, bilagt med Kvitteringer, forsaavidt Tilbagebetaling har fundet Sted.

Schema litr. A.

Regnskab

over

Statskassens ordinære Indtrader

af

U. U. By

for

Budgetaaret fra 1ste Juli . . . til 30te Juni . . .

		Kr.	Øre.
	Indtægt.		
I.	**Beholdning** efter forrige Regnskab	„	„
II.	**Brændevinsafgift** efter Specialregnskab No. med Bilage No . .	„	„
III.	**Maisafgift** efter Beregning No. med Bilage No.	„	„
IV.	**Maltafgift** efter Beregning No. med Bilage No.	„	„
V.	**Afgift af Arv**		
	1. Afgift af Arv efter Beregning No. og de deri paaberaabte Bilage No.	„	„
VI.	**Indtægter af Statseiendomme m. V.:**		
	1. Jordebogsrettigheder for Aaret efter Beregning No. Kr. „ „		
	2. Forpagtningsafgift „ — „ — „ „ „ „		
	3. Grundleie „ — „ — „ „ „ „		
	4. Tiende „ — „ — „ „ „ „		
	5. . . . . „ — „ — „ „ „ „		
		„	„
VII.	**Adskillige og tilfældige Indtægter:**		
	1. Bøder efter Beregning No. med Bilage No. . . . Kr. „ „		
	2. Det Statskassen overensstemmende med Søfartslovens § 90 in fine efter Vragkontoen tilfaldne Udbytte af Vrag „ „ „		
	3. Statskassen hjemfalden Arv efter Attest No. . . . „ „ „		
	4. Forsvegen Brændevins- og Maltafgift efter Beregning No. og Bilage No. . . . . „ „ „		
	5. Renter af resterende Brændevins- og Maltafgift efter Beregning No. . . . . „ „ „		
	6. Renter indvundne af i Bankindretning henstaaende Midler efter Bilag No. . . . . „ „ „		
	7. Ansvar efter Decision til Antegnelserne til Regnskabet for . . . . . „ „ „		
	8. . . . . „ „ „		
		„	„
VIII.	**Refusion for forskudte Veiudgifter** efter Plakat af N. N. Dato . .	„	„
IX.	**Indtægtsskat:**		
	1. Af Ligningskommissionen udlignet i Skatteaaret efter vedlagte Udskrift af Ligningsforretning Bilag No. Kr. „ „		
	2. Tillæg efter Klager over Skatteansættelsen efter Beregning No. med Bilage No. . . . . „ „ „		
	3. Beregnede Morarenter efter Specifikation vedlagt Halvaarsextrakterne og Attest No. . . . . „ „ „		
		„	„
		„	„

	Udgift.	Kr.	Øre.
I.	**Indbetalt:**		
	a. til N. N. Bankafdeling		
	ifølge Kvittering af N. N. Dato Bilag No. . . . Kr. „ „		
	„ — „ „ „ „ — „ . . . „ „ „		
	„ — „ „ „ „ — „ . . . „ „ „		
	o. s. v.		
	b. til Finantsdepartementet		
	ifølge Kvittering af N. N. Dato Bilag No. . . . Kr. „ „		
	„ — „ „ „ „ — „ . . . „ „ „		
	„ — „ „ „ „ — „ . . . „ „ „		
		„	„
II.	**Skattegodtgjørelse** for til Udlandet udført Brændevin, likvideret efter Finants-Departementets Skrivelse af N. N. Dato Bilag No. . . . . Kr. „ „		
	Do. Do. efter Do. . . . . „ „ „		
	o. s. v.	„	„
III.	**Godtgjørelse efter Decision** til Antegnelserne til Regnskabet for .	„	„
IV.	**Affonede og frafaldte Bøder** efter Fortegnelse No. med Bilag No.	„	„
V.	**Indtægtsskat:**		
	1. Afgang efter Klager over Skatteansættelsen, Beregning No. . . . . Kr. „ „		
	2. Af Finantsdepartementet bevilget Eftergivelse eller Nedsættelse:		
	efter Skrivelse af Bilag No. . . . . „ „ „		
	„ — „ — „ . . . . . „ „ „		
		„	„
VI.	**Beholdning:**		
	1. Restancer:		
	a. Brændevinsafgift:		
	Af N. N. Brænderi for N. N. Maaned . . . . Kr. „ „		
	o. s. v.		
	Kr. „ „		
	b. Maisafgift af N. N. Brænderi for N. N. Maaned „ „ „		
	c. Maltafgift:		
	Af N. N. Bryggeri for N. N. Maaned . . Kr. „ „		
	„ N. N. Malteri „ N. N. — . . „ „ „		
	„ „ „		
	o. s. v.		
	d. Bøder efter Beregning No. . . . . „ „ „		
	e. Indtægtsskat efter Fortegnelse vedlagt Halvaarsextrakten:		
	for Aaret . . . . . Kr. „ „		
	„ „ . . . . . „ „ „		
	„ „ „		
	f. Andre Restancer, jfr. Rundskrivelse af 5te Marts 1883 Litr. A No. 11 . . . . . „ „ „		
	Kr. „ „		
	2. Forskud ligesaa . . . . . „ „ „		
	3. Kontant. . . . . „ „ „		
		„	„
		„	„

30 Juni. **Schema Litr. B.**

Beregning

over Tillæg og Afgang i den udlignede Indtægtsſkat.

L.-No. i Ligningsudſkriften.	Skatteyderens Navn.		Tillæg. Kr.	Tillæg. Øre.	Afgang. Kr.	Afgang. Øre.	Anmærkninger.
		efter Meddelelſe Bilag No. .	"	"	"	"	ikke tidligere ſkattelagt.
		" — — " .	"	"	"	"	
		" — — " .	"	"	"	"	
			"	"	"	"	

1 Juli. No. 1. **Lov** indeholdende Forandring i de om Ægteſkabslysning gjældende Beſtemmelſer *) [1].

Vi Oscar o. ſ. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forſamlede ordentlige Storthings Beſlutning af 5te Juni dette Aar, ſaalydende:

Beſtemmelſerne i N. L. 2—8—4 og 3—18—10, ifølge hvilke Lysning fra Prædikeſtolen ſkal være foregaaet tre Søndage, inden Ægtevielſe finder Sted, forandres derhen, at ſaadan Lysning kun kræves foretaget én Gang.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligeſom Vi herved antage og bekræfte denne Beſlutning ſom Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

[1]) Se Dok. No. 15 og Indſt. O. No. 48 for 1893. Jfr. Frdn. 23 Mai 1800 § 15 og L. om Diſſentere 27de Juni 1891 §§ 9—11. Om Formen for Lysning ſe Alterbogen i Lovt. 2 Afd. for 1889, S. 523 og 530.

1 Juli. No. 2. **Lov** indeholdende Tillæg til Lovgivningen om det beneficerede Gods *) [1].

Vi Oscar o. ſ. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forſamlede ordentlige Storthings Beſlutning af 29de Mai dette Aar, ſaalydende:

De Rettigheder, ſom i Lov om det beneficerede Gods af 20de Auguſt 1821 [2]) og de ſig til ſamme ſluttende ſenere Love [3]) er til-

[1]) Se Dok. No. 22 og Indſt. O. No. 23 for 1893.
[2]) Se nævnte Lovs §§ 26—28.
[3]) Se L. 4 Auguſt 1827 ang. Forandr. i Loven om det benef. Gods §§ 2—4 ſamt L. 23 Juni 1888 No. 3, § 12.

*) Bekjendtgj. 6 Juli i Lovt. 1ſte Afd. No. 29.

staaet Leilændinger og deres Livsarvinger, skal ogsaa tilkomme andre Brugere paa Livstid og deres Livsarvinger [1]). 1 Juli. No. 2.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

[1]) Se saaledes Res. 17 Mai 1848 ang. de Angellske Stiftelsers Jordegods, 2den Post.

Lov indeholdende Forandringer i og Tillæg til Lovgivningen om Pensionskassen for Statens Bestillingsmænd *) [1]). 1 Juli. No. 3.

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 21de Juni dette Aar, saalydende:

§ 1. Den under Statens Garanti staaende Pensionskasse for Statens Bestillingsmænd udvides til ogsaa at kunne omfatte Embedsmænd. Den benævnes Pensionskassen for Statens Tjenestemænd.

Pensionskassen skal herefter deles i en ældre og en yngre Afdeling. Den ældre Afdeling omfatter de Medlemmer, hvis Indskudspligt allerede er indtraadt, forinden nærværende Lov træder i Kraft; i den yngre Afdeling optages de, der senere bliver forpligtede til at gjøre Indskud.

Pensionskassens yngre Afdeling deles i en Indskyderklasse og en Pensionistklasse.

Saavel for den ældre som for hver af den yngre Afdelings Klasser holdes der særskilte Regnskaber.

§ 2. For ethvert Medlem af Pensionskassens yngre Afdeling skal der, saalænge han er Indskyder, føres særskilt Konto i Indskyderklassens Regnskaber. Paa hver saadan Konto opføres vedkommende Medlems Indskud samt Renter og Arv efter Bestemmelserne i nedenstaaende §§ 3 og 4.

De ovennævnte personlige Konti fordeles i Aarsklasser efter Indskydernes Fødselsaar.

§ 3. Paa enhver Indskyders Konto opføres ved hvert Aars Udgang Rente af de ved samme Aars Begyndelse indestaaende Beløb efter en af Bestyrelsen fastsat Rentesats, der kan være indtil $^1/_4$ Procent lavere end Aarets effektive Rentesats. Denne Rentefod beregnes ved at sammenholde Aarets Renteindtægt af den yngre Afdelings samlede Fonds med Fondenes samlede Beløb ved Aarets Begyndelse, tillagt Halvdelen af den Indtægt og fradraget Halvdelen af den Udgift, som Fondene har havt i Aarets Løb.

Rente beregnes kun af Kontobeløbenes hele Kroner og afrun-

[1]) Se Oth. Prp. No. 5 for 1892 og No. 9 for 1893, Indst. O. No. 59 for 1893 og Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 518—520.

*) Bekjendtgj. 6 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 29.

1 Juli. No. 3.

des til nærmeste Tiøre. Ingen Rente svares af Indskud, der er gjorte i Aarets Løb.

§ 4. Paa enhver Indskyders Konto opføres ved hvert Aars Udgang Arv efter Aarets Arveprocent, afrundet til nærmeste Tiøre.

Til Bestemmelse af Arveprocenten fordeles Aarsklasserne (§ 2) i følgende Grupper:

1ste	Gruppe	omfatter	Aarsklasserne	15—29 Aar.
2den	Do.	—	—	30—39 —
3die	Do.	—	—	40—49 —
4de	Do.	—	—	50—59 —
5te	Do.	—	—	60—69 —

De inden hver af disse Grupper ved Dødsfald i Aarets Løb ledigblevne Kontobeløb sammenholdes med Gruppens samlede Kontobeløb ved Aarets Begyndelse, og deraf beregnes Gruppens Arveprocent for Aaret, efter hvilken Procent Arv tilskrives enhver af de til Gruppen henhørende Indskyderes Konti.

Arv tillægges ikke Indskud, der er gjorte i Aarets Løb.

§ 5. Naar Pensionsret indtræder for et Medlem af Pensionskassens yngre Afdeling, afsluttes hans Konto i Indskyderklassen, og dens paalydende Beløb ved Aarets Begyndelse, tillagt Renter efter den for foregaaende Aar fastsatte Rentefats (§ 3) for det indtil Afslutningen forløbne Antal hele Maaneder samt de i Aarets Løb gjorte Indskud, overføres til Pensionistklassen, hvor det omsættes til strax begyndende Pension efter de Pensionstabeller, der er gjældende ved hans Indtrædelse i denne Klasse.

Hvis Kontobeløbet er mere end tilstrækkeligt til Erhvervelse af en Pension, svarende til to Trediedele af Tjenestemandens som saadan havde Indtægter (jfr. Lov af 31te Mai 1873 § 4), skal det overskydende Beløb efter hans Valg enten — helt eller delvis — anvendes til Erhvervelse af forøget Pension eller kontant stilles til hans Raadighed.

§ 6. For den yngre Afdelings Pensionistklasse beregnes særegne Pensions- og Opgjørstabeller af Pensionskassens Bestyrelse paa Grundlag af den Dødelighedstabel og Rentefod og ved Hjælp af den Beregningsmaade, som af Kongen med Storthingets Samtykke bestemmes.

Paa samme Maade kan de ovennævnte Tabeller undergives Forandring, saafremt Dødelighedsforhold eller Rentefod skulde undergaa saadan Forandring, at Omregning findes paakrævet.

§ 7. Det i Lov af 31te Mai 1873 § 9 omhandlede Opgjør afgives hvert femte Aar særskilt for Pensionskassens ældre Afdeling og for den yngre Afdelings Pensionistklasse ved Hjælp af de til enhver Tid for hver af dem gjældende Opgjørstabeller.

Samtidig med dette Opgjør afgives Oversigt over Regnskabet for den yngre Afdelings Indskyderklasse samt Opgave over den

blandt Pensionskassens samtlige Medlemmer indtil Femaarets Udgang 1 Juli.
stedfundne Dødelighed. No. 3.

§ 8. Nærværende Lov træder i Kraft fra 1ste Januar næste Aar.

Fra samme Tid bortfalder den i Lov af 31te Mai 1873 § 2, jfr. Lov af 18de Mai 1876 § 3, fastsatte Grænse for høieste Indskud.

Ligeledes skal fra samme Tid den i Lov af 31te Mai 1873 § 2, jfr. Lov af 18de Mai 1876 § 4, givne Bestemmelse om, at Indskuddene fortsættes, indtil Pensioneringen begynder, ikke være til Hinder for, at Indskuddene efter Storthingets Bestemmelse kan indbetales i et vist Antal Aar.

De øvrige Bestemmelser i Lovene af 31te Mai 1873 og 18de Mai 1876 bliver fremdeles gjældende ogsaa for Pensionskassens yngre Afdeling, forsaavidt de ikke staar i Strid med denne Lov.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Kongelig Resolution, hvorved Storthingets Beslutninger 1 Juli.
af 26de, 29de Mai og 2den Juni 1893 angaaende Bevilgninger af Oplysningsvæsenets Understøttelsesfond for Terminen 1893—1894, forsaavidt angaar Geistlighed og Kirker, Seminarierne og Folkeskolevæsenet, og hvad dermed staar i Forbindelse, samt angaaende Rentefondets Indtægter og Udgifter[1]) befales tagne tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 2 og Indst. S I for 1893 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 1072—1080, 1128—1174, 1264—1275 og 1301—1310. Ved nævnte Beslutninger er bl. a. bevilget:

Yderligere Lønsbidrag indtil videre til Sognepræsten i Suldal . . . . . Kr. 280.00
(foruden det før bevilgede, Kr. 320).

Yderligere Lønsbidrag indtil videre til Sognepræsten i Aardal . . . . . „ 200.00
(foruden det før bevilgede, Kr. 600).
(Se Prp., Afd. A., Bil. 1—2).

Husleiegodtgjørelse til Sognepræsten i et vordende Østre Bærums Præstegjæld, indtil Præstegaard anskaffes og kan tilflyttes . . . „ 500.00

Husleiegodtgjørelse til Sognepræsten i et vordende Vestre Bærums Præstegjæld, indtil Præstegaard anskaffes og kan tilflyttes . . . „ 500.00
(Se Sth. Prp., Afd. A, Bil. 3. Jfr. Res. 4de Sept. 1883).

Lønnen for Øvelsesskolelæreren ved Asker Seminar er forhøiet fra Kr. 720 til Kr. 1200 med Stigning til Kr. 1400 og 1600 efter 3 og 6 Aars Tjenestetid og Lønnen for Øvelsesskolelærerinden ved samme Seminar fra Kr. 700 (med Stigning til Kr. 800 og 900 efter 3 og 6 Aars Tjenestetid) til Kr. 1000 med Stigning til Kr. 1100 og 1200 efter 3 og 6 Aars Tjenestetid. (Se Prp., Afd. B, S. 1—4, Indst. S. 9—10 og Tid. S. 1147—1148).

1 Juli. **Kongelig Resolution**, hvorved Storthingets Beslutning af 19de Juni 1893 angaaende Bevilgning af Gage og Kontorholdsgodtgjørelse for Borgermesterembedet i Trondhjem[1]) befales taget tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 50 og Indst. S No. 174 for 1893. Storthingets Beslutning er saalydende:
Fra 1ste Juli 1893 bevilges af Statskassen til Borgermesterembedet i Trondhjem:
a. Som aarlig Gage Kr. 5,400.00.
b. Som aarlig Kontorholdsgodtgjørelse — under Forbehold af Storthingets Revision i 1899 — Kr. 2,420.00, mod at det for Embedet hidtil bevilgede Lønningsbidrag af Auktionsindtægterne og Akcisegodtgjørelse til Beløb Kr. 5,992.00 bortfalder, samt mod at de med Embedet forbundne Magistratsportler inddrages i Statskassen.

1 Juli. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt, at hvert af Herrederne Herred, Bakke samt Nes og Hitterø i Lister Fogderi og Oddernes Herred i Mandals Fogderi, Lister og Mandals Amt, fra den Tid, som af Amtmanden nærmere bestemmes, deles i 2 Herreder, saaledes at hvert af Sognene Herred, Spind, Bakke, Gyland, Nes, Hitterø, Oddernes og Randøsund kommer til at udgjøre et eget Herred.

1 Juli. **Kongelig Resolution**, hvorved meddeles Approbation paa efterstaaende

Instrux for Fabrikinspektørerne.

§ 1. Fabrikinspektørerne har med Bistand af det stedlige Fabriktilsyn[1]) at paase, at Forskrifterne i Lov om Tilsyn med Arbeide i Fabriker m. v. af 27de Juni 1892 og de i Medhold af denne Lov givne Paalæg og Anordninger overholdes. Under Udøvelsen af dette Hverv bør de optræde med streng Upartiskhed og søge ved Humanitet og Imødekommenhed at gjøre saavel Arbeidsgivere som Arbeidere overbeviste om Nytten af Lovens Forskrifter. De bør optræde som begges velvillige Raadgivere i alle Spørgsmaal, som henhører under Fabriktilsynslovgivningen.

§ 2. For at kontrollere Fabriktilsynslovens Gjennemførelse og erhverve personligt Kjendskab til de deres Kontrol undergivne Anlæg, har Fabrikinspektørerne i størst mulig Udstrækning personlig at inspicere disse Anlæg.

Hvis der til vedkommende Fabrikinspektør indløber eller der offentlig fremføres Klager over ulovlige Forholde i noget under Loven hørende Anlæg, bør han enten strax personlig foretage Undersøgelse paa Stedet eller — forsaavidt han deri skulde være forhindret — paalægge det stedlige Tilsyn uopholdelig at foretage

[1]) Jfr. Ref. 27de Juni 1893.

saadan Undersøgelse og afgive Indberetning om, hvad der ved Un- 1 Juli.
dersøgelsen er forefundet.

§ 3. Om Fabrikbesøg gjælder følgende:

Fabrikinspektørerne bør ikke paa Forhaand varsle vedkommende Virksomheds Eier eller Bestyrer om sit Komme.

De bør kræve sig forelagt de i Lovens § 25 paabudte Lister over i Anlægget beskjæftigede Børn og unge Mennesker samt de i Henhold til Lovens §§ 17, 20 og 25, 1ste Passus, meddelte Attester og Bevidnelser og forvisse sig om, at de nævnte Lister stemmer med de virkelige Forholde.

For at kontrollere Overholdelsen af Lovens Forskrifter om Arbeidstid, Maaltidspauser og lignende kan de foretage Inspektioner ogsaa udenfor de for vedkommende Anlæg angivne Arbeidstider.

De kan afkræve enhver ved Anlægget beskjæftiget Person saavelsom Anlæggets Eier de Oplysninger, som de finder nødvendige.

Paa Forlangende af Anlæggets Eier eller Bestyrer har Fabrikinspektøren at forevise sin af Indredepartementet udfærdigede Legitimation som Fabrikinspektør.

§ 4. Naar Fabrikinspektøren ved personlig Undersøgelse eller ved Indberetning fra det stedlige Fabriktilsyn bringer i Erfaring, at en Overtrædelse af Fabriktilsynsloven eller af nogen i Medhold af denne given Forskrift har fundet Sted, bør han, hvis Overtrædelsen er af mere graverende Art — til Ex. grovere Brud paa Reglerne om Arbeidstid og om Kvinders, Børns og unge Menneskers Beskjæftigelse eller om Helligdagshvile — strax anmelde Forseelsen for vedkommende Paatalemyndighed. Er Forseelsen ikke af saadan Art, bør Fabrikinspektøren, hvis den ikke rettes paa Stedet, forelægge Anlæggets Indehavere en vis passende kort Frist, inden hvilken Feilen maa være rettet eller Mangelen afhjulpet. Ved Fristens Udløb har Anlæggets Eier eller Bestyrer at underrette Fabrikinspektøren om, hvorvidt og hvorledes Rettelse er skeet, hvorhos Fabrikinspektøren enten selv eller gjennem det stedlige Tilsyn har at forvisse sig om, at hans Paabud er efterkommet. Viser dette sig ikke at være skeet, anmelder Fabrikinspektøren Forholdet for vedkommende Paatalemyndighed, for at Ansvar kan gjøres gjældende.

§ 5. Naar der er indtruffet en i Fabriktilsynslovens § 16 omhandlet Ulykke, som har medført nogens Død eller betydelige Beskadigelse, bør Fabrikinspektøren, forsaavidt det kan ske uden væsentligt Afbræk i hans øvrige Virksomhed, snarest muligt indfinde sig paa Ulykkesstedet og anstille Undersøgelser.

§ 6. Hvis der i Henhold til Fabriktilsynslovens § 3 forelægges Fabrikinspektøren en Plan for et paatænkt Anlæg eller for Omdannelse af et allerede bestaaende Anlæg til Udtalelse om, hvorvidt det af Hensyn til Fabriktilsynslovens Bestemmelser findes noget

1 Juli. ved Planens Befølgelse at erindre, kan han kræve, at Planen er saa fuldstændig udarbeidet og ledsaget af saa fuldstændige Tegninger m. v., at Gjennemgaaelsen kommer til at foranledige saa lidet Arbeide som muligt. Skulde det paatænkte Anlæg være af den Beskaffenhed, at Fabrikinspektøren ikke uden speciel teknisk Hjælp tør udtale nogen bestemt Mening om Planens Lovmæssighed, indberetter han dette til Departementet, som derpaa vil afgjøre, hvorvidt saadan Hjælp bør tilkaldes.

Den indsendte Beskrivelse med Tegninger bliver beroende i Fabrikinspektørens Arkiv.

§ 7. Fabrikinspektørerne skal være pligtige til, efter nærmere Paalæg af Departementet for det Indre, at yde Bistand ved Indhentelse af statistiske Oplysninger angaaende Fabriker og dermed sammenhængende Arbeiderforhold.

§ 8. Til Opnaaelse, saavidt muligt, af Ensartethed ved Fabriktilsynslovens Gjennemførelse bør Fabrikinspektørerne jevnlig konferere med hinanden.

§ 9. Mindst én Gang aarlig bør Fabrikinspektøren mødes med de stedlige Tilsyn i de Kommuner, hvor der findes under Fabriktilsynsloven hørende Anlæg af Betydning, for at konferere sammen om den Maade, hvorpaa deres Opgave bedst kan fremmes. Disse Møder ledes af Fabrikinspektøren.

§ 10. Fabrikinspektørerne sorterer under Departementet for det Indre og har at efterkomme de Paalæg, som af Departementet gives dem, hvorhos de har at bistaa dette som dets sagkyndige Raadgivere i alle Spørgsmaal, der vedrører Fabriktilsynslovgivningen.

§ 11. Fabrikinspektørerne skal føre følgende Protokoller:

1. En Journal for indkomne Skrivelser.
2. En Kopibog, hvori indføres alle udgaaede Skrivelser.
3. En Bog — efter et af Departementet for det Indre affattet Schema — over samtlige i deres respektive Distrikter værende Anlæg, der henhører under Fabriktilsynsloven.
4. En Bog, hvori indføres alle i Henhold til Fabriktilsynslovens §§ 17, 26, 27 og 28 meddelte Dispensationer og Skjærpelser.

   Alle disse Bøger skal være forsynet med fornødne Registre.
5. En Liste over anmeldte Fabrikulykker efter Fabriktilsynslovens § 16 med Angivelse af disses Aarsager og Følger.
6. En Dagbog.

12. Hvor det i Fabriktilsynsloven er bestemt, at Paabud, Tilladelser og Afgjørelser udfærdiges af, Anmeldelser sker til eller Erklæringer afgives af Tilsynet, menes hermed Fabrikinspektørerne, uden forsaavidt disse Funktioner i de af Kongen udfærdigede Bestemmelser om Omfanget af det stedlige Tilsyns Myndighed m. v. er tillagte dette.

Fabrikinspektørerne kan i alle Spørgsmaal vedrørende Lovens Gjennemførelse ægte Erklæring af og Oplysning hos vedkommende stedlige Tilsyn. 1 Juli.

§ 13. Ved Udgangen af hvert Kvartal oversender hver Fabrikinspektør til Departementet for det Indre en Oversigt over sin Virksomhed med nøiagtig Opgave over foretagne Reiser og disses Længde og Varighed tilligemed Regning over derfor tilkommende Skyds- og Diætgodtgjørelse.

Snarest muligt efter hvert Aars 1ste Januar og senest inden Udgangen af Februar Maaned afgiver desuden Fabrikinspektørerne til Departementet til Offentliggjørelse en udførligere Beretning om sin Virksomhed i det forløbne Aar, hvori ogsaa meddeles de herunder gjorte Erfaringer angaaende Fabriktilsynslovens Gjennemførelse og Virkningen deraf saavel for Industrien og Arbeidsgiverne som for Arbeiderne samt overhovedet alt, som kan antages at være af Interesse for Fabrik- eller Sociallovgivningen og dennes videre Udvikling. I disse aarlige Beretninger indføres en Fortegnelse over de Anlæg, som i Aarets Løb er anmeldte for Overtrædelse af Fabriklovgivningen, samt disse Anmeldelsers Resultat.

Lov om Forfatterret og Kunstnerret*) [1]). 4 Juli.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 16de Juni dette Aar, saalydende:

1ste Afsnit.

Om Forfatterretten.

Kap. 1.

Forfatterrettens Stiftelse, Indhold og Gjenstand.

§ 1. En Forfatter har med de af denne Lov følgende Indskrænkninger [2]) udelukkende Ret til at offentliggjøre sit Skrift ved Afskrivning, ved Mangfoldiggjørelse ad mekanisk eller kemisk Vei, ved dramatisk — herunder ogsaa mimisk — Opførelse [3]) eller ved Oplæsning eller anden ved Sprogets Hjælp foretagen Gjengivelse.

[1]) Se Oth. Prp. No. 3 og Indst. O. II. for 1886 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 411—448 og 482—491 og i Lth. S. 92—116; Oth. Prp. No. 5 og Indst. O. No. 13 for 1887 og Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 359—431; Oth. Prp. No. 33 for 1892 med Bilage, navnlig 2 Lovudkast med Motiver, Indst. O. No. 117 for s. A. og Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 901; Oth. Prp. No. 26 og Indst. O. IV. for 1893 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 316—323 og i Lth. S. 92—95. — Jfr. de ved denne Lov oph. Love 8 Juni 1876 og 12 Mai 1877.

[2]) Se §§ 14 og 15.

[3]) Om Adgangen til at give dramatiske og andre offentl. Forestillinger se L. 22 Mai 1875 §§ 1—6.

*) Bekjendtgj. 6 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 29.

4 Juli. Offentlig Oplæsning [1]) eller Fremsigelse af et udgivet Værk, der ikke har Karakteren af dramatisk Opførelse, er dog tilladt, dersom Forfatteren ikke paa Titelbladet eller foran Værket har forbudt saadant.

§ 2. Ligeledes har Forfatteren udelukkende Ret til paa hvilkensomhelst Maade at offentliggjøre:

a. mundtlige Foredrag;

b. musikalske Kompositioner; offentlig Udførelse af udgivne musikalske Kompositioner, der ikke har Karakteren af dramatisk Opførelse, er dog tilladt, medmindre Komponisten paa Titelbladet eller foran Værket har forbudt saadan Udførelse;

c. mathematiske, geografiske, topografiske, naturvidenskabelige, tekniske og lignende Tegninger [2]) og grafiske eller plastiske Afbildninger, der efter sit Hovedøiemed ikke er at anse som Kunstværker [2]).

§ 3. Udgiverne [3]) af Aviser og andre periodiske Værker eller af Værker, der bestaar af selvstændige Bidrag fra forskjellige Medarbeidere, har samme udelukkende Ret til Offentliggjørelse af det samlede Værk, som tilkommer Forfattere [3]).

Forfatteren af det enkelte Bidrag bevarer, hvis ikke andet er vedtaget, Forfatterretten til dette.

§ 4. Ingen Oversættelse [4]) af et Værk fra Skriftsproget til en af dets Mundarter eller omvendt eller fra en Mundart til en anden — i hvilken Henseende Norsk, Svensk og Dansk betragtes som Mundarter af samme Sprog — maa offentliggjøres uden Samtykke af den, hvem Forfatterretten tilkommer [5]).

Udgives et Værk samtidig eller dog i Løbet af 1 Aar lovlig paa flere Sprog, maa ingen Oversættelse af det til noget af disse Sprog offentliggjøres uden Samtykke af den, hvem Forfatterretten tilkommer.

Iøvrigt maa ingen forinden 10 Aar efter Udløbet af det Aar, i hvilket det originale Værk først er udkommet, uden Samtykke af den, hvem Forfatterretten tilkommer, offentliggjøre en Oversættelse af Værket.

Ved Værker, der udkommer i Leveringer, regnes ovennævnte Frister af henholdsvis 1 og 10 Aar fra Udgivelsen af Originalværkets sidste Levering. Ved Værker, der bestaar af flere med Mellemrum udgivne Bind, saa vel som ved Meddelelser eller Hefter, der udgives af literære eller videnskabelige Selskaber eller af Enkeltmænd, bliver hvert Bind, hver Meddelelse eller hvert Hefte med

[1]) Jfr. § 24.

[2]) Tegninger, der efter sit Hovedøiemed er at betragte som Kunstværker, er beskyttede efter § 25.

[3]) Se dog § 22, 1ste Passus, ang. et Tilfælde, hvor Udgiverens Ret er af kortere Varighed end den sædvanlige.

[4]) Bestemmelserne i denne § om Oversættelser gjælder paa Grund af § 37 ikke Værker af fremmede Landes Undersaatter, udgivne i Udlandet, medmindre Loven ved en særskilt Kgl. Anordning er udvidet til ogsaa at gjælde disse. Jfr. sidste Note til nævnte §.

[5]) Se foruden § 1 ogsaa §§ 9, 11 og 12.

Hensyn til Beregningen af de nævnte Frister at betragte som et 4 Juli.
særskilt Værk.

§ 5. Med de af Bestemmelserne i foregaaende Paragraf følgende Indskrænkninger har den, der oversætter et Værk fra et andet Sprog, for sin Oversættelses Vedkommende samme Ret som en Forfatter.

§ 6. Naar et Værk er forfattet af flere, uden at hver enkelts Bidrag udgjør et selvstændigt Hele, udkræves samtlige Forfatteres Samtykke til den første Offentliggjørelse, forsaavidt det ikke forud for Udarbeidelsen udtrykkelig eller stiltiende er givet. Det samme gjælder, naar der er Spørgsmaal om at offentliggjøre Værket paa anden Maade, end det tidligere er skeet, f. Ex. ved Opførelse istedetfor ved Trykning eller omvendt.

Naar Forfatterretten til et Værk ved Arv er overgaaet til flere i Forening, tilkommer Retten til at tage Bestemmelse om den første Offentliggjørelse eller om Offentliggjørelse paa anden Maade, end det tidligere er skeet [1]), den hvem Forfatteren ved Testament har tillagt denne Ret [2]). Hvis ingen saadan Bestemmelse er truffen, tilkommer Retten hans efterlevende — ikke fraskilte eller fraseparerede — Ægtefælle eller, hvor en saadan ikke findes, alle hans Arvinger i Forening, hvis enstemmige Samtykke i saa Fald udkræves.

Naar Offentliggjørelse lovlig har fundet Sted, kan enhver af de flere Forfattere eller Arvinger, hvis ikke andet er vedtaget — eller for Arvingernes Vedkommende fastsat ved gyldigt Testament — fordre Værkets fornyede Offentliggjørelse paa samme Maade.

Er Retten til Offentliggjørelse ved Overdragelse eller Retsforfølgning [3]) overgaaet til flere i Forening, kan enhver af de berettigede kræve Værket offentliggjort.

Er der Uenighed om, paa hvilken Maade eller under hvilke Betingelser Offentliggjørelsen skal ske, samt naar ingen Erklæring herom kan faaes fra en af de berettigede, kan enhver af disse indbringe Sagen for Kristiania Byret. Finder Retten, at de under Sagen fremkomne Oplysninger ikke giver fyldestgjørende Veiledning til Bedømmelse af, hvilken Offentliggjørelsesmaade der bør vælges, har den paa egen Haand gjennem sagkyndigt Skjøn eller paa anden Maade at fremskaffe de til Spørgsmaalets Afgjørelse fornødne Oplysninger.

Den ved Offentliggjørelsen erhvervede Indtægt fordeles efter det mellem de berettigede bestaaende Retsforhold. Har de flere Forfattere af et Værk ikke aftalt, i hvilket Forhold hver af dem skal være delagtig i Forfatterretten, ansees de som ligeberettigede.

§ 7. Ved dramatisk-musikalske Værker samt Musikværker,

[1]) Ang. Retten til det økonomiske Udbytte se § 11, 1ste Passus. Ang. Adgangen til med Retsvirkning at navngive et anonymt Værks Forfatter se § 22, sidste Stykke.
[2]) Jfr. § 11, 2det Stykke.
[3]) Se § 12.

4 Juli. til hvilke der hører Text, kommer Reglerne i § 6 til Anvendelse, forsaavidt angaar den samlede Opførelse, Udførelse eller Udgivelse af Text og Musik.

Særskilt Offentliggjørelse af Texten og Musiken kan henholdsvis Textforfatteren og Musikkomponisten paa egen Haand iværksætte.

Tilsvarende Regler gjælder for Balletter, Pantomimer og lignende Værker, til hvilke særskilt Musik hører.

§ 8. Love[1]), administrative Kundgjørelser, Domme samt andre offentlige Aktstykker er ikke Gjenstand for Forfatterret.

Det samme gjælder om skriftlige og mundtlige Forhandlinger i konstitutionelle, kommunale, kirkelige eller andre offentlige Repræsentationer, i Retterne samt ved offentlige politiske og lignende Forhandlingsmøder[2]).

Kap. II.

Forfatterrettens Overgang til andre m. m.

§ 9. Forfatteren kan overdrage Retten til Offentliggjørelse af sit Værk helt eller delvis.

Overdragelse af Ret til Offentliggjørelse paa en bestemt Maade (Trykning, Opførelse o. l.) hjemler ikke Erhververen Ret til Offentliggjørelse paa anden Maade eller til at foranstalte eller tillade Oversættelser eller Bearbeidelser.

Erhververen er uberettiget til uden Forfatterens Samtykke at offentliggjøre Værket i forandret Skikkelse[3]).

Hvis ikke andet er vedtaget, er Forlæggeren uberettiget til at offentliggjøre mere end 1 Oplag, der udenfor de i § 3, første Stykke nævnte Tilfælde ikke maa overstige 1 000 Exemplarer.

Saalænge det overdragne Oplag ikke er udsolgt, er Forfatteren uberettiget til at foranstalte nyt Oplag.

Naar Forfatteren eller Forlæggeren uberettiget foranstalter nyt Oplag, eller naar Forlæggeren lader det overdragne Oplag aftrykke i et større Antal Exemplarer, end han er berettiget til, kommer de i §§ 16, 17 og 19 om ulovlig Mangfoldiggjørelse foreskrevne Regler til Anvendelse.

§ 10. Den, hvem en Forfatter har overdraget Ret til Opførelse af et dramatisk — herunder ogsaa mimisk — eller et dramatisk-musikalsk Værk eller Ret til offentlig Udførelse af et Musikværk[4]), er i Mangel af anden Aftale berettiget til at opføre eller udføre Værket overalt og saa ofte han vil, men kan ikke overdrage denne Ret til andre.

[1]) Se dog om Lovudgaver, forsynede med Henvisninger og Forklaringer, Motiverne til denne § i Oth. Prp. No. 26 for 1893 S. 16, 1ste Spalte.
[2]) Om Referater af saadanne Foredrag se dog det ved Note 1 citerede Sted.
[3]) Om en rimelig Begrændsning af denne Regel se Oth. Prp. No. 26 for 1893 S. 17.
[4]) Se § 2, b.

Saadan Overdragelse skal, hvor ikke andet er vedtaget, ikke være til Hinder for, at Forfatteren kan overdrage lignende Ret til andre eller selv lade Værket opføre eller udføre. 4 Juli.

Endvidere skal det, selv om en udelukkende Ret til Opførelse eller Udførelse er overdraget nogen, staa Forfatteren og hans Arvinger, men ikke andre, der maatte være indtraadte i hans Ret, frit for at overdrage andre Opførelses- eller Udførelsesret eller selv lade Værket opføre eller udføre, hvis den, hvem den udelukkende Ret var overdragen, i 5 paa hinanden følgende Aar ikke har bragt Værket til offentlig Opførelse eller Udførelse.

§ 11. Ved Forfatterens Død kommer Arvelovgivningens almindelige Regler til Anvendelse paa hans Ret [1]).

Med Hensyn til Værker, der ikke i Forfatterens levende Live er offentliggjorte, kan han ved Testament bestemme, at Offentliggjørelse ikke maa finde Sted før en vis Tid — dog ikke over 50 Aar — efter hans Død, samt hvem der skal være berettiget til at paase Overholdelsen af en saadan Bestemmelse.

Bestemmelserne i Lov om forsvundne og andre fraværende Personer af 12te Oktober 1857 kommer ogsaa til Anvendelse paa Forfatterretten [2]).

Naar et Værk er forfattet af flere, uden at hver enkelts Bidrag udgjør et selvstændigt Hele, gaar den enkelte Medforfatters Ret, hvis han dør uden Arvinger og uden at have afhændet sin Ret, over paa Medforfatterne eller dem, der er indtraadte i disses Ret, dog med Forbehold af Kreditorernes Ret efter § 12.

Naar iøvrigt efter Forfatterens Død ingen til Forfatterretten berettiget Person findes, staar Retten til Offentliggjørelse af Værket aaben for alle.

§ 12. Saalænge et Værk ikke er offentliggjort ved Udgivelse eller offentlig Opførelse eller Udførelse, kan Forfatterens eller hans Arvingers Kreditorer ikke ved nogen Art af fælles eller særskilt Retsforfølgning erhverve Adgang til at offentliggjøre det eller til at raade over Forfatterens Manuskript.

Heller ikke kan Forfatterens Kreditorer paa saadan Maade i hans levende Live erhverve Retten til fornyet Offentliggjørelse af et allerede offentliggjort Værk, hvorimod efter hans Død den Ret til saadan fornyet Offentliggjørelse, der er tilfaldt hans Arvinger eller vilde have tilfaldt dem, hvis han havde efterladt sig Arvinger, indgaar i hans Dødsbos Masse og saaledes i Tilfælde bliver at anvende til Fyldestgjørelse af hans Kreditorer paa samme Maade som hans øvrige Efterladenskaber.

[1]) Mærk dog de ved § 6, 2det Stykke, og § 22, sidste Stykke, heri gjorte Indskrænkninger.

[2]) Se navnlig nævnte Lovs § 2 i. f., §§ 3, 9, 10, 12, 15 og 19.

4 Juli.

Kap. III.

Krænkelser af Forfatterretten og Ansvaret herfor.

§ 13. Den en Forfatter eller andre ifølge denne Lov tilkommende Eneret til Offentliggjørelse af et Værk krænkes ikke blot ved uforandret Gjengivelse af Værket, men ogsaa ved saadanne Gjengivelser, ved hvilke der er foretaget Forkortelser, Tillæg eller Omarbeidelser — derunder Dramatisering eller anden Overførelse fra en literær eller kunstneriſk Form til en anden —, naar Bearbeidelsen ikke er af saadan Beskaffenhed, at et væsentlig nyt og selvstændigt Værk herved er frembragt.

§ 14. Som Krænkelse af Forfatterretten ansees ikke:

a. Optagelse af enkelte af tidligere udgivne Værker uddragne Stykker i et større Hele, som efter sit Hovedindhold er et selvstændigt Værk;

b. lignende Afbenyttelse, naar 10 Aar er hengaaede efter Udløbet af det Aar, i hvilket det benyttede Værk først udkom, i Samlinger, der af forskjellige Forfatteres eller Komponisters Værker er uddragne til kirkeligt Brug eller til Skolebrug eller lignende elementær Undervisning;

c. Aftryk af enkelte tidligere udgivne mindre Digte som Text for musikalske Kompositioner eller paa Koncertprogrammer samt deres Benyttelse som Text ved offentlig Udførelse af musikalske Kompositioner;

d. Aftryk af enkelte tidligere udgivne mindre Digte og Prosastykker som forklarende Text til kunstneriske Illustrationer, naar disse sidste i overveiende Grad er bestemmende for Værkets Betydning, og mindst 2 Aar er hengaaede efter Udløbet af det Aar, i hvilket Skriftet først udkom.

Den benyttede Kilde skal altid tydelig angives [1]).

§ 15. Som Krænkelse af Forfatterretten ansees heller ikke Aftryk eller Oversættelse i Aviser eller Tidsskrifter af enkelte Artikler eller Meddelelser i andre Aviser eller Tidsskrifter, medmindre der særlig er taget Forbehold mod Eftertryk.

Ogsaa her skal den benyttede Kilde altid tydelig angives [1]).

§ 16. Af et i Strid med nærværende Lov i eller udenfor Riget trykt eller afskrevet Værk skal alle til Offentliggjørelse bestemte Exemplarer, som her i Riget forefindes, konfiskeres og tilintetgjøres.

Hvis kun en Del af Værket er en ulovlig Gjengivelse af en andens Værk, finder Konfiskation og Tilintetgjørelse saavidt muligt kun Sted for denne Dels Vedkommende.

Ligeledes skal alle Plader, Former og lignende udelukkende til ulovlig Eftergjørelse brugelige Materialier konfiskeres og tilintetgjøres eller dog bringes i en saadan Form, at Misbrug af disse ikke mere kan finde Sted.

[1]) Se § 20.

Dog kan den forurettede — eller, hvis flere er krænkede, disse i Forening — fordre sig de konfiskerede Sager udleverede efter Vurdering. Denne Vurdering, hvorved Gjenstandene ikke maa ansættes til høiere Værdi end de til deres Forfærdigelse bevislig medgaaede Udgifter, kan af den forurettede forlanges foretagen, forinden han erklærer, om han fordrer de konfiskerede Sager udleverede. 4 Juli.

Tilsvarende Regler kommer til Anvendelse paa de til Brug ved uretmæssig offentlig Opførelse af dramatiske eller dramatisk-musikalske Værker eller uretmæssig offentlig Udførelse af musikalske Kompositioner bestemte Afskrifter og lignende.

Hvis de i det foregaaende omtalte Handlinger er foretagne i begrundet god Tro, kan de ulovlig eftergjorte Exemplarer samt Plader, Former og lignende ikke fordres udleverede eller tilintetgjorte, hvis Eieren drager Omsorg for, at de tages i offentlig Forvaring for ham, indtil Forfatterretten ophører.

§ 17. Den, som forsætlig eller uagtsomt [1]) i Strid med nærværende Lov mangfoldiggjør et Værk eller indfører et Værk, der er mangfoldiggjort udenfor Riget i Strid med en ved denne Lov hjemlet Eneret, eller som vidende forhandler, uddeler eller udleier et i Strid med denne Lov her i Riget mangfoldiggjort eller indført Værk, skal, forsaavidt han ikke ved sit Forhold maatte have forskyldt høiere Straf [2]), bøde fra 100 til 2 000 Kroner, hvilken Bøde dog for den, som kun har indført, forhandlet, uddelt eller udleiet et af en anden mangfoldiggjort Værk, kan nedsættes til 20 Kroner.

Derhos skal den skyldige erstatte den eller de forurettede al ved den ulovlige Offentliggjørelse foraarsaget Skade. Denne Erstatning skal saa vidt muligt beregnes efter Bogladeprisen for et saa stort Antal Exemplarer af den sidste retmæssige Udgave, som det kan oplyses eller med Rimelighed kan skjønnes, at der er afhændet af den ulovlige Gjengivelse, eller, hvis denne Fremgangsmaade er uanvendelig, fordi Værket ikke tidligere har været udgivet, eller af andre Grunde, efter saa vidt muligt tilsvarende Regler.

Den ulovlige Eftergjørelse er fuldbyrdet, naar et Exemplar af den uberettigede Gjengivelse foreligger færdigt.

§ 18. Forsætlig eller uagtsom [1]) uretmæssig offentlig Opførelse af dramatiske eller dramatisk-musikalske Værker, Oplæsning [3]), Udførelse af musikalske Kompositioner [4]) eller Benyttelse af en Text [5]) til saadan Udførelse straffes med Bøder fra 20 til 500 Kroner.

Derhos skal den skyldige give den eller de forurettede fuldstændig Erstatning for den Skade, han eller de herved skjønnes at have lidt. Denne Erstatning maa i intet Tilfælde fastsættes til

[1]) Jfr. § 19.
[2]) Se f. Ex. Straffel. Kap. 8 §§ 1 og 3, Kap. 9 §§ 26, 29, 30 og 32 Kap. 10 § 12, Kap. 17 §§ 5 og 8 (jfr. Kap. 25).
[3]) Jfr. § 1, 2det Stykke og § 24.
[4]) Jfr. § 2, b.
[5]) Jfr. § 14, c.

4 Juli. mindre end den ved en saadan Opførelse, Oplæsning eller Udførelse indvundne Nettoindtægt, eller hvis den uretmæssige Benyttelse af Værket kun har udgjort en Del af saadan Opførelse, Oplæsning eller Udførelse, til en forholdsvis Del deraf.

§ 19. Den, som i begrundet god Tro har foretaget de i §§ 17 og 18 nævnte Handlinger, er ikke undergivet det i disse Paragrafer hjemlede Ansvar [1]), men skal til den forurettede udrede, hvad han herved skjønnes at have indvundet.

§ 20. Den, som forsætlig eller uagtsomt undlader den i §§ 14 og 15 foreskrevne Angivelse af Kilden, straffes med Bøder fra 2 til 100 Kr.

Erstatningsansvar og Konfiskation indtræder ikke i dette Tilfælde.

Kap. IV.

Forfatterrettens Ophør.

§ 21. Forfatterretten vedvarer i Forfatterens Levetid og 50 Aar efter Udløbet af det Aar, i hvilket han er død.

Naar et Værk er forfattet af flere, uden at hver enkelts Bidrag fremtræder som et selvstændigt Hele, bliver de 50 Aar at regne fra Udløbet af den længstlevendes Dødsaar. Hvis Værket er offentliggjort, bliver dog herved kun at tage Hensyn til de Forfattere, der er navngivne [2]) paa det udgivne Værk eller ved dettes offentlige Opførelse eller Udførelse.

§ 22. Anonyme og pseudonyme Værker samt Værker, hvortil videnskabelige Institutioner eller Selskaber i Henhold til § 3 erhverver samme Ret som Forfattere, nyder Beskyttelse mod uberettiget Gjengivelse i 50 Aar fra Udløbet af det Aar, i hvilket de først offentliggjordes.

Dog skal for anonyme og pseudonyme Værker det fulde i § 21 hjemlede Værn indtræde, naar Forfatteren forinden Udløbet af hine 50 Aar navngiver sig selv eller af en dertil berettiget navngives enten paa en ny Udgave eller ved en Erklæring, der bekjendtgjøres efter de for Proklamata foreskrevne Regler [3]).

Saadan Navngivelse kan efter Forfatterens Død med Retsvirkning kun foretages af den, hvem Retten til at tage Bestemmelse om Værkets første Offentliggjørelse i Henhold til § 6, andet Stykke tilkommer, eller hvor ingen saadan findes, af samtlige Arvinger [4]) i Forening.

§ 23. Naar de i § 22, første Stykke nævnte Værker udgives i flere Afdelinger, men ved sin indbyrdes Sammenhæng dan-

[1]) M. H. t. Konfiskation se derimod § 16.
[2]) Ang. Rettens Varighed ved unavngivne Værker se § 22.
[3]) Se L. 28 Aug. 1851 og L. 19 Juni 1882 No. 2 § 1 a. Smnlgn. Bestemmelsen i L. om Forlagsregister m. v. 20 Juni 1882 § 1, sidste Passus, som herved er bortfaldt.
[4]) Jfr. om Arvereglerne § 11.

ner et Hele, skal Fristen af 50 Aar regnes fra Udløbet af det Aar, da den sidste Afdeling først blev udgivet, medmindre der mellem Udgivelsen af enkelte Afdelinger er forløbet et Tidsrum af over 3 Aar, i hvilket Fald Fristen for de tidligere udkomne Afdelinger regnes fra Udløbet af det Aar, da den sidste af dem udkom. 4 Juli.

§ 24. Offentlig Oplæsning eller Fremsigelse af et udgivet Værk, der ikke har Karakteren af dramatisk Opførelse, er tilladt, naar 3 Aar er forløbne efter Udløbet af det Aar, i hvilket Værket først er udkommet.

2det Afsnit.

Om Kunstnerretten.

§ 25. En Kunstner har med de af denne Lov følgende Indskrænkninger [1]) udelukkende Ret til at afhænde eller paa anden Maade at offentliggjøre Gjengivelser af sit originale Kunstværk [2]) eller Dele af dette. Dette gjælder, hvad enten Gjengivelsen forudsætter en mellemkommende kunstnerisk Virksomhed eller sker ad rent mekanisk eller kemisk Vei.

Ei heller maa nogen uden Kunstnerens Samtykke til nogen Bygning benytte hans originale Bygningstegninger eller de Tegninger, Modeller m. m., som er udført efter dem.

§ 26. Den, som lovlig har gjengivet et originalt Kunstværk i en anden Kunstform, har for denne sin Gjengivelses Vedkommende samme Ret som Frembringeren af et originalt Kunstværk.

§ 27. Er et Kunstværk frembragt ved frit Samarbeide af flere Kunstnere, uden at den enkeltes Bidrag udgjør et selvstændigt Hele, udkræves alle Medarbeideres Samtykke til Offentliggjørelse af Gjengivelser af Værket eller til saadan Benyttelse, som i § 25, andet Stykke omtalt.

Er en Kunstners Ret ved Arv gaaet over til flere i Forening, kræves ligeledes alle Berettigedes Samtykke til saadan Offentliggjørelse eller Benyttelse.

§ 28. Den en Kunstner efter de foregaaende Paragrafer tilkommende Ret kan han helt eller delvis overdrage til andre.

Naar ikke andet er vedtaget, indbefatter en Overdragelse af selve Kunstværket ikke Retten til at offentliggjøre Gjengivelser af dette, men denne Ret tilkommer fremdeles Kunstneren. Ved bestilte Portrætter eller Portrætbuster kan denne Ret dog ikke udøves uden Bestillerens Samtykke.

Overdragelse af Ret til Eftergjørelse af et Kunstværk ved bestemte Midler eller paa en bestemt Maade hjemler ikke Erhververen Ret til Gjengivelse ved andre Midler eller paa anden Maade.

Paa Forlagskontrakter om Mangfoldiggjørelse af et originalt Kunstværk finder Regelen i § 9 tilsvarende Anvendelse.

[1]) Se § 32.
[2]) Jfr. § 31.

4 Juli. Er et Kunstværk offentliggjort i et af de i § 3 nævnte Værker, bevarer Kunstneren, hvis ikke andet er vedtaget, Eneretten til at udgive det paa anden Maade.

§ 29. Ved Kunstnerens Død kommer de i § 11 angivne Regler til Anvendelse paa hans Ret.

§ 30. Saalænge en Kunstner ikke ved at udbyde sit Værk til Salg, ved offentlig at udstille det eller paa anden Maade har tilkjendegivet, at han betragter det som fuldført og bestemt til Offentliggjørelse, kan hans Kreditorer [1]) ikke i hans levende Live ved nogen Art af fælles eller særskilt Retsforfølgning erhverve Adgang til at bortsælge det.

I Tilfælde af Strid mellem en afdød Kunstners Arvinger og hans Kreditorer eller mellem Arvingerne indbyrdes, om hvilke kunstneriske Efterladenskaber — derunder ogsaa Skitser, Studier o. lign. — der kan bortsælges, uden at berettigede Hensyn derved krænkes, kan enhver af Parterne indanke Sagen til Kirkedepartementets Afgjørelse.

Paa Offentliggjørelse af Gjengivelser af en Kunstners Værk finder Reglerne i § 12 tilsvarende Anvendelse.

§ 31. En Gjengivelse eller Benyttelse af en andens Kunstværk bliver ikke lovlig derved, at den udføres i en anden Størrelse eller i andre Materialier end Originalen.

Ei heller bliver den lovlig derved, at den udføres efter en anden Gjengivelse, selv om denne er lovlig frembragt, eller derved, at der foretages Forandringer, Tilsætninger eller Udeladelser, naar ikke herved et væsentligt nyt og selvstændigt Værk er frembragt.

§ 32. Som ulovlig Eftergjørelse ansees det derimod ikke, at Afbildninger af enkelte Kunstværker optages i kritiske og kunsthistoriske Arbeider til Forklaring af Texten og i Forbindelse med denne. Dog skal vedkommende Kunstners Navn, hvor dette er offentliggjort, altid angives. Forsømmelse heraf medfører Ansvar efter § 20.

§ 33. Paa en i Strid med denne Lov foretagen Benyttelse af et Kunstværk finder Reglerne i §§ 16, 17 og 19 tilsvarende Anvendelse.

§ 34. Den en Kunstner efter de foregaaende Paragrafer tilkommende Eneret til Gjengivelse af sit Kunstværk vedvarer i Kunstnerens Levetid og 50 Aar efter Udløbet af det Aar, i hvilket han er død.

Er et Kunstværk frembragt ved frit Samarbeide af flere Kunstnere, uden at den enkeltes Bidrag udgjør et selvstændigt Hele, bliver de 50 Aar at regne fra Udløbet af den længstlevendes Dødsaar.

[1]) Jfr. § 12.

3die Afsnit. 4 Juli.

Almindelige Bestemmelser.

§ 35. Søgsmaal for Overtrædelse af denne Lov kan alene iværksættes af den forurettede.

Ved Værker, som er udgivne anonymt eller pseudonymt, anses den paa Værket angivne Udgiver eller Forlægger, indtil andet bevises, bemyndiget til ogsaa at varetage Forfatterens Interesser.

§ 36. Søgsmaal i Henhold til §§ 17, 18, 19 og 20, jfr. §§ 32 og 33, maa være anlagt inden 1 Aar, efterat Retskrænkelsen er kommen til den forurettedes Kundskab, samt i ethvert Tilfælde, forsaavidt der er Spørgsmaal om Idømmelse af Straf, inden 2 Aar og iøvrigt inden 3 Aar, efterat den ulovlige Handling har fundet Sted.

Søgsmaal angaaende Konfiskation og Tilintetgjørelse eller Udlevering af ulovlige, til Offentliggjørelse bestemte Gjengivelser eller af udelukkende til ulovlig Efterligning brugelige Materialier kan anlægges, saalænge Exemplarer af saadan Gjengivelse eller saadanne Materialier forefindes i Riget, og den ved saadan Gjengivelse krænkede Ret endnu bestaar.

§ 37. Denne Lov kommer til Anvendelse paa alle Værker af norske Undersaatter samt paa Værker af fremmede Undersaatter, der er udkomne paa norsk Forlag.

Som norsk ansees et Forlag, naar samtlige ansvarlige Deltagere i Firmaet eller, hvis Forretningen drives af et uansvarligt Selskab, naar samtlige Medlemmer af dettes Bestyrelse har fast Hjem i Norge [1]).

Under Forudsætning af Gjensidighed kan Bestemmelserne i nærværende Lov ved kongelig Anordning helt eller delvis gjøres anvendelige paa de af et andet Lands Undersaatter frembragte Værker [2]), selv om disse ikke er udkomne paa norsk Forlag [3]).

§ 38. Denne Lov, der træder i Kraft 1ste Januar næste Aar, kommer til Anvendelse ogsaa paa de før dens Ikrafttræden frembragte eller offentliggjorte Værker [4]).

Dog skal enhver før denne Lovs Kundgjørelse paabegyndt

[1]) Sammenlign som forskjellig herfra Regelen i L. om Handelsregistre 17 Mai 1890 § 34.

[2]) Sammenlign § 46 i L. 8 Juni 1876.

[3]) Dette er i Forhold til de tidligere gjældende Love skeet ligeoverfor Sverige ved Kgl. Anordn. 16 Novbr. 1877 (m. H. t. Skrifteiendomsretten) og ved Kgl. Anordn. 4 Febr. 1881 (m. H. t. den kunstneriske Eiendomsret), ligeoverfor Danmark ved Kgl. Anordn. 13 Decbr. 1879 jfr. Deklar. 27 Novbr. s. A. (m. H. t. Skrifteiendomsretten), ligeoverfor Frankrige ved Tillægsartikel til Handelstraktat med Frankrige 30 Decbr. 1881, i Lovtid. for 1882 S. 148, ligeoverfor Italien ved Kgl. Anord. 6 Decbr. 1884 jfr. Deklar. 9 Oktbr. s. A. — Disse Bestemmelser antages at gjælde ogsaa i Forhold til nærværende Lov.

[4]) Med Hensyn til offentlig Oplæsning se dog § 1, 2det Stykke (jfr. § 24) og m. H. t. offentlig Udførelse af musikalske Værker § 2, b. i. f.

4 Juli. Gjengivelse, hvis Offentliggjørelse efter den hidtil gjældende Ret var lovlig, fremdeles kunne afhændes eller paa anden Maade offentliggjøres, selv om saadan Offentliggjørelse vilde være forbudt efter denne Lov.

I lige Maade skal det være tilladt fremdeles at benytte Former, Stene, Plader og lignende til Mangfoldiggjørelse bestemte Materialier, som lovlig kunde benyttes efter den hidtil gjældende Ret, naar deres Forfærdigelse bevislig er paabegyndt inden denne Lovs Kundgjørelse.

De Retsforhold, som i Henhold til den hidtil gjældende Ret gyldig er stiftede, berøres ikke af denne Lov.

De ved §§ 11 og 29 foreskrevne Arveregler kommer kun til Anvendelse, naar vedkommende Forfatter, Komponist eller Kunstner er død, efterat denne Lov er traadt i Kraft.

§ 39. De i Henhold til den ældre Lovgivning givne specielle Privilegier og Forbud, som endnu staar ved Magt [1]), bliver fremdeles gjældende. Derimod ophæves fra nærværende Lovs Ikrafttræden Lov af 8de Juni 1876 om Beskyttelse af den saakaldte Skrifteiendomsret og Lov af 12te Mai 1877 om Beskyttelse af kunstnerisk Eiendomsret.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

[1]) Se saaledes Universitetsfund. 28 Juli 1824 § 6.

4 Juli. **Høieste Resolution***), hvorved i Medhold af Lov om Fredning af Lax og Sørret af 20de Juni 1891 § 23 bestemmes som gjældende indtil videre:

1. At det til Fiskeri i Berbyelven i Smaalenenes Amt tillades at benytte bundne Redskaber med en Maskevidde af mindst 32 Millimeter mellem Knuderne.
2. At den ugentlige Fredningstid for Fiske i nævnte Elv indskrænkes til Tiden fra Lørdag Aften Kl. 6 til Søndag Aften Kl. 6.

Denne Resolution traadte i Kraft straks.

4 Juli. **Høieste Resolution***), hvorved Stadfæstelse i Medhold af Lov af 18de Juni 1884 § 13 meddeles paa den af Hollen Herredsstyrelse i Møde den 13de Marts 1893 fattede Beslutning om Forhøielse af Afgiften for Udskjænkning af Øl, Vin, Mjød og Cider indtil Kr. 600.

4 Juli. **Kongelig Resolution,** hvorved er bestemt, at det 1ste Raadmand i Bergens Magistrat ifølge Kongelig Resolution af 3die September 1890 Litr. B 4 paahvilende Hverv at være Medlem

*) Bekjendtgi. 6 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 29.

af Bestyrelsen af Brandkorpsets Præmie- og Understøttelsesfond henlægges til Borgermesteren i Bergen. 4 Juli.

Kongelig Resolution, hvorved det paalægges Skattefogden i Trondhjem og — fra det Tidspunkt, da det nuværende Zahlkassererembede ophæves — Skattefogden i Kristiania at indtræde som Medlemmer af de ved Kongelig Resolution af 22de Marts 1837 anordnede Kommissioner, der har at føre Tilsyn med Kroningsregaliernes Opbevaring m. v. henholdsvis i Trondhjem og i Kristiania. 4 Juli.

Høieste Resolution, hvorved Husleiegodtgjørelsen for Klokkeren ved Vestre Fredrikstad Bymenighed i Henhold til Lov om Geistlighedens og Kirkebetjentes Indkomster af 14de Juni 1816 § 5 fastsættes indtil videre til det af Fredriksstad Kommunebestyrelse i Møde den 16de December 1892 vedtagne Beløb, Kr. 250 aarlig. 4 Juli.

Skrivelse fra Justits-Departementet til Stiftamtmanden i Kristiania, hvori Departementet i Anledning af en Forestilling fra Politimesteren i Kristiania, om, hvorvidt Politikammeret i Henhold til Bestemmelsen i Sportellovens § 177 kan beregne et Gebyr af 4 Kr. for Autorisation af de i Vedtægt angaaende Afgifter af visse Næringer i Kristiania af 21de December 1875 § 5 anordnede Protokoller meddeler, at Spørgsmaalet antages at maatte besvares benægtende. 4 Juli.

Skrivelse fra Justits-Departementet til Amtmanden i Finmarkens Amt, hvori paa Foranledning meddeles, at Udgifter ved Anskaffelse af de ved Kongelig Resolution af 12te December 1892 anordnede Dagbøger for Forkyndelser antages at maatte udredes af Lensmanden selv, kfr. Departementets i Lovtidenden indtagne Skrivelse af 21de Juni 1889. 4 Juli.

Deklaration angaaende Forandring af Artikel 6 i Handels- og Sofartstraktat med Østerrig-Ungarn af 3die November 1873*). 5 Juli.

La modification de l'article 6 du Traité de commerce et de navigation, conclu le 3 Novembre 1873 entre l'Autriche-Hongrie et les Royaumes-Unis de Suède et de Norvège, ayant été reconnue utile par leurs

(Oversættelse.)

Da en Forandring i Art. 6 i den under 3die Novbr. 1873 mellem Østerrige-Ungarn og de forenede Kongeriger Sverige og Norge afsluttede Handels- og Sofartstraktat af deres respektive Regjeringer er anseet for hensigts-

*) Ratificeret for Østerrig-Ungarns Vedkommende i Wien den 12te, for de forenede Rigers Vedkommende i Stockholm den 30te Juni 1893; Ratifikationerne udvexlede i Wien den 5te Juli næstefter.

5 Juli. Gouvernements respectifs, les Soussignés, à ce dûment autorisés, sont convenus de ce qui suit:

Au dernier alinéa de l'article 6 du Traité de commerce et de navigation entre l'Autriche-Hongrie et les Royaumes-Unis de Suède et de Norvège du 3 Novembre 1873 est substitué le texte suivant:

„Les commis-voyageurs autrichiens et hongrois en Suède ou en Norvège et, réciproquement, les commis-voyageurs suédois et norvégiens en Autriche ou en Hongrie jouiront, sous le rapport des impôts, du traitement de la nation la plus favorisée".

La présente Déclaration aura la même force et durée que le Traité de commerce et de navigation du 3 Novembre 1873, auquel elle se rattache.

La présente Déclaration sera ratifiée et les ratifications en seront échangées à Vienne le plus tôt possible.

En foi de quoi les Soussignés l'ont signé et y ont apposé leurs cachets.

Fait à Vienne, en double expédition, le 25 Avril 1892.

Kálnoky m. p.
(L. S.)
G. Lewenhaupt m. p.
(L. S.)

mæssig, er Undertegnede, dertil behørig bemyndigede, komne overens om Efterstaaende:

Istedetfor sidste Punktum af Art. 6 i Handels- og Søfartstraktaten af 3die Novbr. 1873 mellem Østerrige-Ungarn og de forenede Kongeriger Sverige og Norge træder følgende Bestemmelse:

„Østerrigske og ungarske Handelsreisende i Sverige eller i Norge og omvendt svenske og norske Handelsreisende i Østerrige eller i Ungarn skal i Henseende til Beskatning behandles som tilhørende den mest begunstigede Nation".

Nærværende Deklaration skal have samme Kraft og Varighed som Handels- og Søfartstraktaten af 3die November 1873, til hvilken den slutter sig.

Nærværende Deklaration skal ratificeres og Ratifikationerne udvexles i Wien snarest muligt.

Til Bekræftelse herpaa har Undertegnede underskrevet samme og paatrykt sine Segl.

Udfærdiget in duplo i Wien den 25de April 1892.

Kálnoky m. p.
(L. S.)
G. Lewenhaupt. m. p.
(L. S.)

5 Juli. **Cirkulære** fra Finantsdepartementet til Amtmændene:

I Forbindelse med Departementets Rundskrivelser af 1ste Mai samt 5te og 24de Juni d. A. finder Departementet at burde gjøre opmærksom paa følgende:

Da Zahlkassens Regnskab for forrige Budgettermin vil omfatte samtlige gjennem den (direkte eller ved lokale Oppebørselsbetjente) beordrede Udtællinger, vil det vedblivende være „Zahl-

kassereren", der meddeler Kvitteringer for Remisser, som bestaar i Kvitteringer for: 5 Juli.

1) ved Statens Oppebørselsbetjente udbetalte Gager og Pensioner for forrige Budgettermin, eller

2) andre Statsudgifter, effektuerede i Henhold til Udgiftsordres, lydende paa „Zahlkassereren".

Overensstemmende hermed vil deslige Remisser vedblivende kunne indsendes under Adresse „Zahlkassereren.", og det hvadenten Indsendelsen foregaar som Remisse paa oppebaarne Statsindtægter (for forrige eller indeværende Termin) eller med Anmodning om Beløbets Refusion.

Derimod er det en Selvfølge, at saa ikke kan forholdes med Hensyn til Remisser, bestaaende i Gage- eller Pensionskvitteringer vedkommende indeværende Budgettermin eller i kvitterede Udgiftsordres, der efter 1ste d. Md. direkte eller gjennem Norges Bank er tilstillede vedkommende Oppebørselsbetjent. Med disse Remisser kan selvfølgelig kun forholdes overensstemmende med de i Rundskrivelser af 1ste Mai og 5te Juni d. A. givne Forskrifter.

Indsendelsen af Kontanter maa selvfølgelig ligeledes, overensstemmende med det i Departementets Rundskrivelse af 1ste Mai d. A. anførte, foregaa til Norges Bank, hvadenten Indbetalingen gjælder forrige eller indeværende Budgettermin.

Herom skal man bede Underretning saa hurtig som muligt meddelt de i Depts. Rundskrivelse af 1ste Mai d. A. nævnte Embedsmænd.

Cirkulære fra Indredepartementet til Amtmændene: 5 Juli.

I Henhold til § 27 i Lov om Tilsyn med Arbeide i Fabriker m. v. af 27de Juni 1892 har Departementet bestemt, at de i nævnte Lovparagraf omhandlede Lister over Børn og unge Mennesker, der skal føres ved ethvert Arbeidssted, hvor saadanne beskjæftiges, skal være indrettet overensstemmende med hoslagte Schemata No. 1 og 2. Idet man oversender endel Aftryk af disse Schemata, skal man anmode Hr. Amtmanden om at besørge disse gjennem de stedlige Fabriktilsyn tilstillede de Virksomheder inden Deres Embedsdistrikt, der beskjæftiger Børn under 14 Aar og unge Mennesker mellem 14 og 18 Aar. Det bemærkes, at der bør gives enhver Person, der opføres paa Listerne, et L.-No., og at det samme L.-No. bør paaføres de i Fabriktilsynslovens §§ 17, 20 og 25 omhandlede Attester og Bevidnelser, forat Tilsynet kan have saa lidet Besvær som muligt ved at føre den fornødne Kontrol med Listernes Førelse.

Schema No. 1.

Liste

over

Børn mellem 12 og 14 Aar, der er antagne til Arbeide ved , beliggende i

Bykommune (Herred).

Indrettet af Departementet for det Indre i Henhold til § 25 i Lov om Tilsyn med Arbeide i Fabriker m. v. af 27de Juni 1892.

L.-No.	Navn.	Bopæl.	Fødselsdag og Fødselsaar.	Hvilken Dag		Hvor lang Tid daglig samt paa hvilken Tid af Dagen Barnet beskjæftiges.	Barnets Undervisningstid.	Lønnens Størrelse.	Forældres eller Foresattes Navn og Stilling.	Anmærkninger.
				Barnet har tiltraadt Arbeidet.	det har forladt samme.					

Schema No. 2.

Liste

over

unge Mennesker mellem 14 og 18 Aar, der er antagne til Arbeide ved , beliggende i

Bykommune (Herred).

Indrettet af Departementet for det Indre i Henhold til § 25 i Lov om Tilsyn med Arbeide i Fabriker m. v. af 27de Juni 1892.

L.-No.	Navn.	Bopæl.	Fødselsdag og Fødselsaar.	Hvilken Dag		Hvor længe samt paa hvilken Tid af Døgnet Vedk. beskjæftiges.	Undervisningstid paa Folkeskolen.	Hvorvidt Vedk. besøger Undervisningsanstalt udenfor Folkeskolen og i Tilfælde hvilken.	Lønnens Størrelse.	Forældres eller Foresattes Navn og Stilling.	Anmærkninger.
				Vedkommende har tiltraadt Arbeidet.	og forladt samme.						

5 Juli. **Skrivelse** fra Indre-Departementet til Amtmanden i Hedemarkens Amt, der havde udbedt sig Depts. Udtalelse eller Bestemmelse om, hvorvidt der burde afholdes nyt Valg paa Formænd og Repræsentanter for et Herred, fordi der var givet 23 Personer, der paa selve Valgdagen aflagde Konstitutionseden, Adgang til at afgive Stemme, uagtet de meldte sig som Stemmeberettigede først efter at Valgforretningen var paabegyndt. Saavel Fogden som Herredsstyrelsen ansaa det for sandsynligt, at Valget delvis vilde have faaet et andet Udfald, hvis der var bleven negtet de 23 Personer Adgang til at stemme.

Departementet udtaler i denne Anledning under Henvisning til sammes Skrivelse til Amtmanden i Akershus Amt af 21de September 1892, at det vistnok anser det retteſt, at ingen andre Personer end de, der ved Valgforretningens Paabegyndelse er indførte eller burde været indførte i Mandtallet, faar Anledning til at afgive Stemme ved Valget[1]), men at det i den Omstændighed, at denne Regel ved det her paagjældende Valg ikke er befulgt, ikke finder tilstrækkelig Grund til at erklære Valget ugyldigt.

[1]) Jfr. Skr. 21 Septbr. 1892.

6 Juli. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Stiftamtmanden i Kristiania Stift, der, foranlediget ved en Foreſtilling fra Kristiania Magistrat, havde foreſpurgt om, hvorvidt de ved kongelig Resolution af 22de Januar 1796 og Forordning af 18de Oktober 1811 paabudne Mæglinger mellem Ægtefæller, der efter at have levet separerede med Hensyn til Bord og Seng andrager om Skilsmissebevilling, ikke ogsaa bør anstilles i andre Tilfælde, hvor der i Henhold til den gjenoptagne, videregaaende Bestillingspraxis i Skilsmissesager[1]), ansøges om Ægteskabsophævelse ved kongelig Bevilling. I Anledning heraf udtaler Dept., at, da Skilsmissebevillinger af andre Grunde end efter stedfunden lovformelig Separation var hyppig forekommende paa den Tid, da ovennævnte Resolution og Forordning udfærdigedes, kan der med disses Bestemmelser, hvilke efter Udtryksmaaden alene rammer det Tilfælde, at saadan Separation har fundet Sted, formentlig ikke være tilsigtet at give et almindeligt Paabud om Anstillelse af Mægling i alle Tilfælde, hvor der ansøges om Skilsmissebevilling. Saaledes har ifølge de Undersøgelser, som anstilledes af Departementet, forinden den videregaaende Praxis gjenoptoges, disse Bestemmelser heller ikke tidligere været opfattede. Som Følge heraf antager Departementet, at det ovennævnte Spørgsmaal maa besvares benegtende, og man har derfor ved de i de sidste Aar meddelte Bevillinger til Ophævelse af Ægteskab uden forudgaaende lovformelig Separation ikke krævet, at Mægling har fundet Sted.

[1]) Om denne forandrede Praxis se en Meddelelse i Deptstid. No. 48 for 1892, S. 764—767.

Cirkulære fra Finantsdepartementet til Amtmændene: 7 Juli.
Under Henvisning til tidligere Rundskrivelser angaaende Zahlkassefortretningernes Overgang til Norges Bank skal Dept. paa Foranledning af Bankens herværende Afdeling henlede Opmærksomheden paa, at Banken ikke har Adgang til at modtage som Betaling Anvisninger paa andre Banker eller paa private Firmaer uden at beregne sædvanligt Inkassogebyr[1]), samt at den heller ikke har Adgang til at modtage andre svenske Pengesedler end Sveriges Riksbanks (altsaa ikke enskilda Bankers) Sedler. I Henhold hertil maa svenske enskilda Bankers Sedler ikke af Oppebørselsbetjentene sendes Norges Bank som Remisser til Statskassen og Anvisninger paa andre Banker m. v. kun, forsaavidt alene deres Beløb med Fradrag af Inkassogebyr betragtes som Remisse. Herom skal man bede Underretning snarest muligt meddelt de i Depts. Rundskrivelse af 1ste Mai d. A. nævnte Embedsmænd.

[1]) Se dog Cirk. 26 Aug. 1893.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Søndre Bergenhus Amt, hvori Departementet i Anledning af, at en Lensmand havde beregnet Godtgjørelse for Lokale under Efterforskninger, udtaler, at da det ikke ved den nye Straffeprocesordning har været Hensigten at indføre nogen ny Ordning med Hensyn til den Maade, hvorpaa Tilveiebringelse af Oplysninger under Efterforskning og den fornødne Nedtegning deraf skal foregaa, idet navnlig formelig Protokollation af de modtagne Forklaringer ikke ansees nødvendig eller endog hensigtsmæssig[1]), antager Dept., at der ikke nu mere end tidligere bør være Spørgsmaal om Udgifter til Lokale ved Indhentelsen af de omhandlede Oplysninger. 8 Juli.

[1]) Jfr. Skr. 23de Juli 1890.

Cirkulære fra Indredepartementet, Poststyrelsen (No. 18 for 1893), hvorved bl. a. meddeles, at der i Drammen vil blive underholdt to Underpostkontorer, det ene for Tangen med omliggende Bydele, under Navn af Drammen T. og det andet paa Bragerøens Jernbanestation for den nedre Del af Bragernes under Navn af Drammen Br.-O. Drammen T. vil træde i Virksomhed fra 1ste Juli 1893, Drammen Br. O. derimod senere efter nærmere Bekjendtgjørelse. 8 Juli.

Høieste Resolution*), hvorved det af Kjøbstaden Aalesunds Kommunebestyrelse under 26de Oktober 1892 vedtagne Udkast til nyt Reglement for Feiermesteren sammesteds approberes i Henhold til Lov, indeholdende Tillæg til og Foradringer i Lovgivningen om Brandvæsenet af 26de August 1854 § 4, dog med Tilføielse af en Bestemmelse i Udkastets § 5. 11 Juli.

Høieste Resolution, hvorved det tillades, at Jostedal Herreds Bygdemagasin ophæves, og at dets Midler anvendes 11 Juli.

*) Bekjendtgj. 15de Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 30, hvor Reglementet er indtaget.

11 Juli. til Oprettelse af en Sparebank for Herredet paa Betingelse af, at der i Sparebankens Statuter indtages en udtrykkelig Bestemmelse om, at Bankens Overskud, forsaavidt dertil efter Lov om Sparebanker af 6te Juli 1887 § 2 c. er Anledning, fortrinsvis skal anvendes til Skolevæsenets Bedste i Herredet.

12 Juli. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til en Skattekommissær, hvori meddeles, at Departementet antager, at det kan undlades at give Amtsskattekommissionen Underretning om, hvilke Beløb der falder paa hver enkelt Skatyder i Statsskat, og at disse Beløb derfor ikke behøver at tilføies i den Udskrift af Ligningsforretningen, der skal tilstilles Amtsskattekommissionen.

12 Juli. **Veiledning** med Hensyn til Dampkjedlers Betjening, udfærdiget under 12te Juli 1893 af Departementet for det Indre i Henhold til Lov om Tilsyn med Arbeide i Fabriker m. V. af 27de Juni 1892 § 12.

For Opfyringen paasees:

1. At tilstrækkeligt Vand findes paa Kjedlen.
2. At Vandstandsglasset viser den virkelige Vandstand.
3. At Ildstedet og Rørene er rene, og at Risterne ligger rigtigt.
4. At øverste Prøvekran er aaben for Luftens Udløb.
5. At Fødeapparater og Sikkerhedsventiler funktionerer ordentlig.
6. At forøvrigt alle Kjedlens Dele er i fuld tjenlig Orden.

Efter Opfyringen og naar Damptrykket begynder at stige, paasees:

1. At Sammenføininger og Pakninger er tætte.
2. At Kraner og Ventiler funktionerer med Lethed.
3. Hold Vandstanden altid i bestemt Høide, og se fremfor alt efter, at den aldrig er for lav.
4. Synker Vandstanden under den tilladelige Grændse, men dog ikke saa lavt, at Fare for Tørkogning er indtraadt, da kast frisk Brændsel paa Ildstedet, hold Fyrdørene helt aabne og tilfør Kjedlen hurtigt Vand gjennem Fødeapparaterne.
5. Er Vandstanden sunket saa lavt, at Tørkogning befrygtes, faa rag hurtig Ilden ud af Ildstedet og hold Spjeld og Luger helt aabne. Damptrykket maa absolut ikke mindskes ved Indmadning af Vand eller hastig Udblæsning af Damp. Skulde dog Fødeapparaterne være i Gang eller Paadragningsventilen aaben, saa lad disse indtil videre funktionere, og, naar de maa stænges, da udfør dette med Forsigtighed. Sikkerhedsventilerne maa absolut ikke røres, — og forstyr ikke Kjedlens Virksomhed.
6. Fæser (overkoger) Kjedlen, saa skru til Paadragningsventilen, tilfør Vand og hold Fyrdørene aabne.
7. Udblæs Prøvekraner og Vandstandsglasser flere Gange daglig.
8. Damptrykket maa aldrig overstige hvad for Kjedlen er bestemt. Stiger Trykket over det bestemte, da aabne Fyrdørene, sæt Fødeapparaterne i Gang og lad Dampen faa Afløb ved forsigtigt at lette paa Sikkerhedsventilerne.

9. Paase, at Manometret altid viser rigtigt. 12 Juli.
10. Sikkerhedsventilernes Belastning maa ikke forøges; det undersøges daglig et Par Gange, at de er letbevægelige.
11. Paadragningsventilen maa altid aabnes langsomt og forsigtigt.
12. Foretag delvis Udblæsning 1 à 2 Gange daglig, — efter Vandets Beskaffenhed; Bundkranen stænges, naar Vandet er sunket ca. 25—37 mm.

Almindelige Regler.

1. Rengjør Kjedlen indvendig ofte og omhyggeligt, saa Kjedelsten ikke faar Tid til at afsætte sig, og undersøg samtidig, at ingen Beskadigelser findes i Kjedlen og at Kraner, Ventiler, Rør og Pakninger er i Orden.
2. Opdages Beskadigelser eller Mangler, maa disse straks repareres, fremfor alt Lækager og Utætheder.
3. Fyrbøderen maa ikke forlade sin Post, selv i Hviletider, uden Afløsning. Uvedkommende Personer bør ikke tilstedes Adgang til Kjedelhuset.

Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark m. v. *) [1]). 14 Juli. No. 1.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 21de Juni dette Aar, saalydende:

§ 1. Under tørt Veir eller stærk Vind skal det være Enhver forbudt i Skog eller Mark at bruge Ild paa saadanne Steder og under saadanne Omstændigheder, at Skogbrand deraf kan befrygtes at opstaa.

§ 2. I Maanederne Juni, Juli og August skal Braatebrænding og Lyngsvidning være forbudt. Heller ikke udenfor dette Tidsrum maa Bruger af Jord- eller Skogeiendom foretage saadan Brænding eller Svidning uden Eierens Tilladelse.

Vil Eier eller Bruger foretage Brænding af Myr til Dyrkning eller under Jagttagelse af Bestemmelserne i første Led foretage Braatebrænding eller Lyngsvidning, skal der, inden Ilden antændes, enten ved Grøftning eller paa anden Maade tilveiebringes Sikkerhed for, at Ilden ikke kan forplante sig til nogen Skog eller Lyngmark.

Denne Paragrafs Bestemmelser skal dog ikke gjælde Brænding i Indmark paa saadanne Steder, at derved ikke kan fremkomme Fare for Skog- eller Lyngbrand.

§ 3. Uden Nødvendighed maa Ild ikke opgjøres i anden Mands Skog eller Mark i Maanederne Juni, Juli og August uden Eierens og Brugerens (for Almenninger Styrets) Samtykke.

Dette Forbud gjælder dog ikke Flytlapper, som færdes paa Steder, hvor de fra gammel Tid har havt Tilhold.

[1]) Se Oth. Prp. No. 3 og Indst. O. No. 14 for 1893 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 97—100, 271—304 og 530—533 og i Lth. S. 75—90 og 96—97.

*) Bekjendtgj. 19de Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 32.

14 Juli. No. 1.

§ 4. Ild, som er opgjort i Skog eller Mark, maa ikke forlades, førend den er fuldstændig slukket.

§ 5. Formænd og Repræsentanter kan ved Beslutning, stadfæstet af Kongen, vedtage Regler angaaende Forebyggelse og Slukning af Skogbrand.

Medfører Reglernes Gjennemførelse Udgifter, maa de indeholde Bestemmelse om, hvorledes de til Udgifternes Bestridelse fornødne Midler skal tilveiebringes.

Mindst 4 Uger før de vedtagne Regler indsendes til Stadfæstelse, bør de paa betryggende Maade have været bekjendtgjorte og have udligget til Eftersyn paa bekvemt Sted inden Distriktet. Det samme iagttages med de stadfæstede Forskrifter, inden de træder i Kraft.

§ 6. Overtrædelse af nærværende Lovs §§ 1, 2 og 4 straffes med Bøder eller Fængsel.

Er Skade skeet ved den ulovlige Brug af Ild, kommer Straffelovens Bestemmelser i dens 23de Kapitel til Anvendelse. Overtrædelse af § 3 og af de med Hjemmel af § 5 paabudte Bestemmelser og Regler straffes med Bøder.

Overtrædelserne paatales af det Offentlige, medmindre Forseelsen kun bestaar i, at Bruger uden Grundeierens Samtykke har foretaget Braatebrænding eller Lyngsvidning.

Samtlige Overtrædelser, som bliver at straffe efter nærværende Lov, behandles efter de for Politisager givne Regler.

§ 7. N. L. 6—19—11, Forordning af 4de April 1781, § 1 i Lov angaaende nogle Politiovertrædelser udenfor Kjøbstæderne af 4de Juli 1857 samt Lov indeholdende forandrede Straffebestemmelser for ulovlig Braatebrænden af 6te Juni 1877 sættes herved ud af Kraft.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

14 Juli. No. 2.

Lov om Skydsvæsenet*) [1]).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 29de Mai dette Aar, saalydende:

1ste Kapitel.

Om Skydsanstalter, deres Oprettelse m. v.

§ 1. Til Reisendes Befordring tillands og tilvands bør der overalt paa Landet ved alfare Veie, saavelsom i Kjøb- og Lade-

[1]) Se Oth. Prp. No. 50 for 1891, No. 23 for 1892 og No. 7 for 1893, Indst. O. I. for 1893, og Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 126—188 og 268—270 og i Lth. S. 43—56 og 74.

*) Bekjendtgj. 19 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 32.

steder, findes Skydsanstalter i fornøden Udstrækning, enten Tilsi- 14 Juli.
gelsesskifter eller, hvor Forholdene tilsteder det, faste Skydsstationer. No. 2.

§ 2. Tilsigelsesskifters Oprettelse anordnes og Skifternes Beliggenhed bestemmes af Amtmanden, efterat Erklæringer er indhentede fra vedkommende Kommunestyre.

§ 3. Til at forrette Skydsbefordring fra Tilsigelsesskifter skal der anordnes Skydslag, som for Landskydsens Vedkommende efter Amtmandens Bestemmelse dannes af:

a. i Landdistrikterne saa mange som nødvendigt af de Gaardbrugere, der kan overtage Befordringen. Gaardbrugere, som bor i en længere Afstand fra Skiftet end 10 km., bør dog kun undtagelsesvis henlægges til Skydslag;
b. i Kjøbstæderne og de Ladesteder, der har særskilt Kommunestyre, dem blandt Indvaanerne, som holder Hest.

De Indvaanere af Ladesteder uden særskilt Kommunestyre, som holder Hest, bør indlemmes i det tilstødende Landdistrikts Skydslag paa saadan Maade, som bestemmes af Amtmanden, efterat vedkommende Herredsstyres Udtalelse er indhentet.

Er i en Kjøbstad eller i et Ladested med særskilt Kommunestyre Antallet af Indvaanere, der holder Hest, for ringe til, at samme kan udgjøre et eget Skydslag, kan Amtmanden, efterat Kommunestyrets Betænkning er indhentet, bestemme, at Kjøbstaden eller Ladestedet i Forening med flere eller færre Brug i det tilstødende Landdistrikt skal udgjøre et Skydslag, og bestemme Maaden, hvorpaa Skydspligten m. m. bliver at fordele.

§ 4. For Baadskydsens Vedkommende skal Skydslagene efter Amtmandens Bestemmelse sammensættes af saa mange Eiere af Baade, som gjøres fornødent, og af det til disse Baades Betjening fornødne Antal Rorskarle.

Bestemmelserne i de to sidste Afsnit af § 3 skal derhos med de Forandringer, som er en Følge af Gjenstandens forskjellige Beskaffenhed, ogsaa være anvendelige med Hensyn til Baadskyds.

§ 5. Rydningsmænd og faste Lodser skal være fritagne for Skydspligt efter Tilsigelse, dog kun for de Brug, de bebor og selv bruger, og for Lodsernes Vedkommende kun, hvad Baadskydsen angaar.

§ 6. Ved Ansættelse af det Antal Heste, som Brugere af militære Udrederkvarterer skal levere til Skyds, medregnes ikke Tjenesteheften.

§ 7. For ethvert Tilsigelsesskifte udfærdiger Politiet en særskilt Fortegnelse over de til Skydslaget hørende Brug, Heste, Rorskarle og Baade samt over den Tur, hvori der bør forrettes Skyds med Heste eller Baade og Mandskab, med Forklaring over, paa hvilke Brug der af Hensyn til deres lange Afstand fra Skiftet fortrinsvis bør tilsiges Skyds til saadanne Reisende, om hvis Ankomst der tilstrækkelig Tid forud haves Kundskab.

14 Juli. No. 2. Fortegnelsen approberes af Amtmanden og skal opbevares paa Skiftet.

§ 8. Ved ethvert Tilsigelsesskifte ansætter Amtmanden en Skydsskaffer, der efter den i § 7 omhandlede Fortegnelse har at tilsige de Skydspligtige samt at holde Dagregister over den udgaaende Skyds. Enhver Skiftet underlagt Skydspligtig er berettiget til at faa sig forevist Fortegnelsen og Dagregistret.

§ 9. Skulde nogen Skydspligtig enten nægte at fremmøde eller ganske udeblive, naar han er tilsagt, har Skydsskafferen at tilsige den Reisende Befordring for saadan Betaling, som Skydsskafferen for Tilfældet finder passende, hvorhos den Udeblevne atter skal tilsiges at forrette Skyds (se § 50). Skydsskafferen skal herom anmærke det fornødne i Dagregistret.

Skydsskafferen bør stedse være betænkt paa i saadanne Tilfælde som ovenfor omhandlet at skaffe de Reisende Befordring til Forebyggelse af Ophold.

§ 10. Hvis der ved et Tilsigelsesskifte ikke kan erholdes nogen Skydsskaffer alene mod de lovbestemte Tilsigelsespenge, og yderligere Godtgjørelse saaledes maa tilstaaes, udredes to Tredjedele af denne Godtgjørelse af Statskassen, medens en Tredjedel udredes af vedkommende Kommune eller Kommuner.

§ 11. Oprettelse og Vedligeholdelse af faste Stationer, med Undtagelse af de i § 13 nævnte, bestemmes af Amtmanden, forsaavidt der til sammes Vedligeholdelse ikke udkræves noget Tilskud. Dog skal vedkommende Kommunestyres Erklæring forinden være indhentet.

Udkræves derimod saadant Tilskud, maa Beslutning om faste Stationers Oprettelse og Vedligeholdelse regelmæssig fattes af vedkommende Distrikts eller — forsaavidt Stationen skal underholdes af forskjellige Distrikter i Forening — af vedkommende Distrikters Kommunestyrer.

Hvis Kommunestyret nægter fornøden Bevilgning til fast Station, kan dog Skydslagets Medlemmer fatte Beslutning om Bevilgning af det fornødne Tilskud af Skydslaget, hvilken Beslutning afgjøres ved Flertal blandt de Fremmødende.

Lensmanden har efter Begjæring af et eller flere af Skydslagets Medlemmer at sammenkalde Møde i heromhandlede Anledning og besørge Afskrift af dets Beslutninger indsendt til Amtmanden.

Kommunestyrets eller Skydslagets ovenomhandlede Beslutninger er ikke gyldige, medmindre de approberes af Amtmanden.

§ 12. Forinden nogen fast Station oprettes for Regning af et Skydslag, bør Amtmanden i fornødent Fald foretage saadan nærmere Regulering af Skydslaget, at intet Brug af Hensyn til sin Beliggenhed undtages fra strax, eller eftersom flere faste Stationer oprettes, at henlægges under Skydslag.

De saaledes tilkomne nye Medlemmer af Skydslaget har ingen Stemme ved Afgjørelsen af, hvorvidt fast Station skal oprettes.

Foranstaaende Bestemmelser med de Forandringer, som er en Følge af Gjenstandens forskjellige Beskaffenhed, skal ogsaa være anvendelige med Hensyn til Baadskyds. 14 Juli. No. 2.

§ 13. Oprettelse og Vedligeholdelse af faste Stationer paa Høifjeld eller i afsidesliggende Trakter forøvrigt, hvor ingen Del af Tilskuddet billigvis kan paalægges noget Distrikt, bestemmes af Kongen eller den, han dertil bemyndiger (se § 16).

§ 14. Antallet af faste Heste og Reserveheste ved de faste Stationer for Landskyds fastsættes i Regelen af Amtmanden. Hesteholdet kan dog ikke ved nogen Station af ham bestemmes alene til Reserveheste.

Ligesaa har Amtmanden at fastsætte Antallet af Rorskarle ved de faste Stationer for Baadskyds.

§ 15. Amtsthinget kan, efterat Erklæring er indhentet fra vedkommende Herredsstyre, fatte Beslutning om Oprettelse inden Amtsdistriktet af faste Stationer med et Hestehold udelukkende af Reserveheste eller om saadan Nedsættelse af Hesteholdet ved de inden Amtsdistriktet allerede oprettede faste Stationer. Lignende Beslutning kan fattes af Formænd og Repræsentanter i Kjøbstæderne og de Ladesteder, der har særskilt Kommunestyre, med Hensyn til de samme tilhørende Skydsanstalter. Paahviler Stationens Vedligeholdelse et Landdistrikt i Forening med en Kjøbstad eller et Ladested, maa Beslutningen fattes saavel af Amtsthinget som af Kommunestyret i Kjøbstaden eller Ladestedet.

De i Medhold heraf fattede Beslutninger er ikke gyldige, uden forsaavidt de approberes af vedkommende Regjeringsdepartement.

§ 16. Tilskud til saadanne faste Stationer, som i § 13 omhandlet, udredes, saalænge Storthinget bevilger de dertil fornødne Midler, helt af Statskassen.

§ 17. Af de Tilskud, der udkræves til andre faste Stationer, udredes to Trediedele af Statskassen. En Trediedel udredes, forsaavidt Stationen tilhører en Kjøbstad eller et Ladested med særskilt Kommunestyre, enten af sammes Midler eller af vedkommende Skydslag, men, forsaavidt Stationen tilhører et Landdistrikt, med en Halvdel af Amtskommunen og med en Halvdel af vedkommende Herred eller Skydslag.

Forsaavidt nogen Del af den Kommune, for hvis Regning fast Station oprettes, fremdeles kommer til at henhøre til Skifte med Tilsigelsesskyds, bør samme undtages fra Kommunens Bidrag til Stationen.

§ 18. Naar regelmæssig Diligencefart oprettes, udredes det Tilskud, som maatte udkræves, med to Trediedele af Statskassen under Betingelse af, at vedkommende Kommuner har vedtaget at udrede en Trediedel.

§ 19. Opstaar der Tvist mellem forskjellige Kommunestyrer

14 Juli. No. 2.

om det Forhold, efter hvilket de skal bidrage til fast Stationshold, afgjøres Sagen af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

§ 20. Forholdet mellem Statens, Amternes og Kommunernes eller Skydslagenes Andele af de til Skydsanstalterne fornødne Tilskud maa ikke forrykkes ved, at Skydsskafferen eller Stationsholderen giver Afkald paa nogen Del af Bidraget til Fordel alene for en eller to af de nævnte Institutioner.

§ 21. Til Befordring af Reisende tillands med deres Tøi skal de til Tilsigelsesskifter henlagte Skydspligtige og Stationsholderne ved de faste Stationer være i Besiddelse af følgende Redskaber i fornødent Antal efter Amtmandens Bestemmelse, nemlig:

Stolkjærrer, Arbeidskjærrer, Arbeidsvogne, Enkeltslæder, Dobbeltslæder, Langslæder, Sæler samt fornødne Reb.

De Skydspligtige i Kjøbstæderne og i Ladesteder med særskilt Kommunestyre samt Stationsholderne ved de faste Stationer skal derhos være i Besiddelse af Karjoler og Reisekjærrer paa Fjedre med Hynde og Skvætlæder i fornødent Antal. De Skydsanstalter, som Amtmanden bestemmer, skal være i Besiddelse af Ridesadler og Kløvsadler med Bidsel.

§ 22. Til Befordring af Reisende tilvands skal de til Tilsigelsesskifter henlagte Baadeiere og de faste Stationsholdere være i Besiddelse af det fornødne Antal fireaarede, sexaarede, otteaarede og tiaarede Baade med Aarer og Seil. I de Egne, hvor Benævnelsen fireaaret, sexaaret, otteaaret og tiaaret Baad ikke er den almindelige, skal en Baad fra 3,75 til 4,75 m. ansees lige med en fireaaret Baad, en Baad fra 4,75 til 5,65 m. med en sexaaret, en Baad fra 5,65 til 6,25 m. med en otteaaret og en Baad fra 6,25 m., og derover lige med en tiaaret.

§ 23. Klages der over nogen af Amtmanden med Hensyn til Skydsvæsenets Anliggender lovmedholdigt truffen Anordning, afgjøres Sagen af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

§ 24. Amtsthinget kan, efterat Erklæring er indhentet fra vedkommende Herredsstyrer, fatte Beslutning om, at en Skydsanstalt

1. skal nedlægges eller
2. skal indskrænkes saaledes, at der ved samme alene leveres Skyds til dem, som reiser i offentlige Anliggender, eller
3. forsaavidt den ligger ved en Veilinje, hvorpaa der gaar Diligence, eller som ligger ved Siden af Jernbane- eller Dampskibsrute, kun skal pligte at levere Skyds paa visse Aarstider eller Dage.

Lignende Beslutning kan fattes af Formænd og Repræsentanter i Kjøbstæderne og de Ladesteder, hvor der er særskilt Kommunestyre, med Hensyn til de samme tilhørende Skydsanstalter. Vedligeholdes en Skydsanstalt af et Landdistrikt i Forening med en Kjøbstad eller et Ladested med særskilt Kommunestyre, maa Beslut-

ningen være fattet saavel af Amtsthinget som af Formænd og Re- 14 Juli.
præsentanter i Kjøbstaden eller Ladestedet. No. 2.

De fattede Beslutninger er ikke gyldige, uden forsaavidt de approberes af vedkommende Regjeringsdepartement.

§ 25. Amtsthinget kan bestemme, at det i de Skydsruter, hvor det af Hensyn til Reisetrafiken findes paakrævet, skal være forbudt andre end dem, som dertil har erholdt Politiets Bevilling, at tage Plads paa offentlige Veie eller Pladse for at søge Erhverv ved Reisendes Skydsbefordring. Til Dækkelse af Udgifter ved Iværksættelsen af en saadan Ordning kan Amtsthinget fastsætte en særlig Afgift til Amtskassen for Bevillingens Meddelelse.

Amtsthingets Beslutning er dog ikke gyldig, medmindre den godkjendes af Kongen.

2det Kapitel.

Om Skydsbetalingen og om Skydspligtens Udstrækning m. v.

§ 26. Skydsbetalingen og enhver anden Udredsel, som forud kan bestemmes, skal erlægges af den Reisende før hans Afreise fra Skiftet eller fra det Sted, hvor Skydsen afhenter ham.

A. Landskyds.

§ 27. Den almindelige Skydsbetaling udgjør:

a. for hver Hest:

fra fast Station . . . . . 15 Øre pr. km.
„ Tilsigelsesskifte . . . . . 10 — „ —

b. for Redskaber.

1. En Karjol, Reisekjærre paa Fjedre med Hynde og Skvætlæder, eller en Arbeidsvogn med Reb samt fornødent Sæletøi . . . 2 Øre pr. km.
2. En Stolkjærre, Arbeidskjærre, Enkeltslæde, Dobbeltslæde eller Langslæde med Reb og Sæle, Ridesadel med Bidsel, Sæle med Trætouge samt Kløvsadel . . . . . 1 Øre pr. km.
3. Leveres fra Station aaben firehjulet Vogn for 2 Heste, Kalesjevogn eller lukket Vogn, betales henholdsvis 5 og 10 Øre pr. km., hvori ogsaa Betaling for Sæletøi.

c. for Tilsigelse af Skyds fra Tilsigelsesskifte:

20 Øre for hver Hest.

§ 28. Skydsbetalingen beregnes med de i §§ 30 og 36 anførte Undtagelser efter den virkelige Veilængde, hvori Skydsen af den Reisende benyttes; dog beregnes den altid mindst efter 5 km., omend Skydsen kun benyttes paa en kortere Strækning. Den virkelige Veilængde mellem to Skydsanstalter ansættes kun i hele Kilometer, saaledes at $^1/_2$ Kilometer og derover regnes for en hel

14 Juli. No. 2.

Kilometer og en Veilængde under $^1/_2$ Kilometer sættes ud af Betragtning. Ved Veilængdens Ansættelse medregnes tillige Afstanden mellem Landeveien og Skydsanstalterne, naar disse ligger udenfor Veien.

§ 29. Den Reisende udreder selv uden Afgang i Betalingen for Hest og Redskab de paabudne Bro-, Bom-, Sund- og Færgepenge saavel for Frem- som for Tilbageturen efter de derfor paa ethvert Sted gjældende specielle Taxter.

§ 30. Naar Veien gaar over mange og steile Bakker eller gjennem affides liggende Trakter, hvor Hesteholdet er lidet i Forhold til den forefaldende Skyds; naar Afstanden mellem Skydsanstalterne er ualmindelig lang, eller under andre Omstændigheder, hvor Byrden for de Skydspligtige skjønnes at være særdeles trykkende, eller hvor Tilskudet til Oprettelse af fast Station vilde blive uforholdsmæssigt stort, kan det, efterat Erklæring er indhentet fra Amtsthinget og vedkommende Kommunestyre, af vedkommende Regjeringsdepartement bestemmes, at Skydsbetalingen skal beregnes efter en Veilængde, forøget efter Omstændighederne indtil det dobbelte af den virkelige.

§ 31. Amtsthinget kan, efterat Erklæring er indhentet fra vedkommende Kommunestyre, bestemme, at Skydsbetalingen fra fast Station skal forhøies indtil 20 Øre pr. km. for hver Hest, naar ved saadan Forhøielse Tilskud til Stationen enten kan undgaaes eller formindskes.

Under samme Forudsætning kan lignende Beslutning fattes af Formænd og Repræsentanter i Kjøbstæderne og de Ladesteder, hvor der er særskilt Kommunestyre, og hvor den faste Stations Vedligeholdelse alene paahviler Ladestedet, med Hensyn til de samme tilhørende Skydsstationer.

De i Medhold af denne Paragraf fattede Beslutninger er ikke gyldige, medmindre de godkjendes af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

§ 32. Med Hensyn til Befordringen af Reisende og deres Tøi gjælder følgende Regler:

a. For den lovbestemte Betaling kan der forlanges befordret:

Paa Hjulredskab eller Slæde med 1 Hest 1 voxen Person med Tøi af Vægt indtil 35 kg.

Mod et Tillæg i Betalingen af det halve kan forlanges befordret 2 voxne og mod Tillæg af en Fjerdedel 1 voxen og 1 halvvoxen Person. Tøiets Vægt som anført.

Dog kan intet Tillæg i Betaling kræves, om 2 voxne eller 1 voxen og 1 halvvoxen Person lader sig befordre sammen, naar de intet Tøi fører, men skaffer særskilt Befordring til dette og Skydskarlen.

b. Paa aaben firehjulet Vogn med 2 Heste og i Kaleschevogn eller lukket Vogn kan befordres indtil 2 voxne Personer med Tøi af Vægt indtil 75 kg.

I Vogn paa Meier med 2 Heste og paa Slæde med 2 Heste kan forlanges befordret indtil 3 voxne Personer med Tøi af Vægt som sidst anført. 14 Juli. No. 2.

Derhos kan forlanges befordret 1 voxen eller 1 halvvoxen Person mere end anført mod et Tillæg af henholdsvis en Fjerdedel og en Ottendel.

c. 2 halvvoxne Personer regnes lige med 1 voxen, Børn under 3 Aar medregnes ikke. Til halvvoxne henregnes Personer i Alderen fra 3 til 14 Aar.

Paa 1 Hest kan ikke forlanges befordret mere end 3 halvvoxne Personer og paa 2 Heste mere end tilsammen 5 halvvoxne Personer.

d. Under Tøiets Vægt, der beregnes underet for samtlige Reisende, som befordres med et Redskab, medregnes ikke Reiseklæder, ligesom Skydskarlen ikke er medregnet i Antallet af Personer.

e. Ønskes befordret færre Personer, men større Vægt af Tøi, eller flere Personer, men mindre Vægt af Tøi end ovenanført, bliver en voxen Person at ansætte lige med Tøi til en Vægt af 70 kg. og en halvvoxen Person lige med Tøi til en Vægt af 40 kg.

f. Naar Reisende skaffer Skydskarlen særskilt Befordring, og de ikke medtager Tøi, kan paa et Kjøreredskab, forspændt med 2 Heste, befordres en Person mere, end i ethvert af de ovenfor nævnte Tilfælde er bestemt.

g. Naar et Kjøreredskab udelukkende benyttes til Transport af Tøi, kan der mod den lovbestemte Betaling forlanges befordret foruden Skydskarlen:

paa Redskab med 1 Hest Tøi af Vægt indtil 100 kg.;

paa Redskab med 2 Heste Tøi af Vægt indtil 225 kg.

h. Paa Rideheste kan forlanges befordret 1 Person med Tøi af Vægt indtil 15 kg. og paa Kløvsadel Tøi af Vægt indtil 75 kg.

§ 33. Flyttegods kan ikke forlanges befordret med Skyds. Kjøbmandsgods, Kornvarer og Vareprøver kan kun forlanges befordret med Skyds, forsaavidt samme med Jagttagelse af Bestemmelserne i foregaaende Paragraf kan medtages paa samme Redskab, som den Reisende selv benytter.

Dog kan Amtmændene i særegne Tilfælde tillade Benyttelse af almindelig Skyds til Fødevarers Transport.

§ 34. Den Reisende, som bruger indtil 2 Skydsheste, skal befordre en Skydskarl, og den, som benytter 3 eller 4 Heste, to Skydskarle, og saa fremdeles en Skydskarl for hver 1 eller 2 Heste paa den Maade, som den Reisende bestemmer.

Saavel den Skydsende som den Reisende kan forlange, at der skal afgives en Skydskarl til hvert Redskab.

§ 35. Den Reisende er berettiget til at benytte Skydsen

14 Juli. No. 2.

indtil 3 km. forbi næste Skydsanstalt, forsaavidt Veien mellem denne og Bestemmelsesstedet er af den Beskaffenhed og i den Stand, at den er skikket for almindelig Færdsel. Under samme Forudsætning er den Reisende ogsaa berettiget til at fordre Skyds udenfor de almindelige Skydsruter saa langt, som Afstanden mellem det Sted, hvorfra Skydsen benyttes, og næste Skydsanstalt nærmest i den Retning, hvori skydses.

Den Reisende er ikke berettiget til, efterat Skydsbefordringen er begyndt, at opholde Skydsen underveis.

§ 36. De, som udfører Skydsbefordring fra eller til Kjøbsteder eller Ladesteder, er i Almindelighed forpligtede til uden noget Tillæg i Skydsbetalingen at befordre den Reisende fra eller til det Sted inden Kjøbstadens eller Ladestedets Grænser, som forlanges.

Hvor Forholdene paakræver det, kan dog Kommunestyret med Amtmandens Godkjendelse bestemme, at der for Afhentning fra eller Befordring til visse Dele af vedkommende Kjøbstad eller Ladested skal erlægges et Tillæg til Skydsbetalingen.

De Skydsende saavel fra By som paa Land er forpligtede til at afhente den Reisende og hans Tøi paa hvilketsomhelst Sted, det maatte forlanges, paa Betingelse af, at Veien til Afhentningsstedet er af den Beskaffenhed og i den Stand, som i foregaaende Paragraf omhandlet, samt at den Strækning, hvori den Reisende befordres, ikke derved bliver mere end 3 km. længere, end den Skydsende vilde have været pligtig til at skydse, om Skydsen var benyttet fra selve Skydsanstalten.

Hvis den Strækning, hvori den Reisende befordres, bliver mindre end Afstanden mellem Skydsanstalten og Befordringens Endepunkt, bliver Skydsbetalingen at beregne fra Skydsanstalten, men i modsat Fald fra Afhentningsstedet.

§ 37. Den Reisende er berettiget til at benytte den samme Skyds paa Tur og Retur, saafremt den hele Strækning, hvori den Reisende befordres, ikke overstiger den Veilængde, som den Skydsende i Henhold til §§ 35 og 36 er forpligtet til at skydse.

§ 38. Naar Skyds ankommer fra en fast Skydsstation til en anden, skal Stationsholderen paa sidstnævnte Station være berettiget til at opholde den ankomne Skyds i 2 Timer efter Ankomsten for at afvente og i Tilfælde modtage Returskyds. Dog maa ingen, der saaledes er pligtig til at udføre Returskyds, mod sin Vilje tilbagesendes før en Time efter Ankomsten. Den opholdte Skyds er fortrinsberettiget til at erholde den under Opholdet ankommende Skyds som Returskyds.

§ 39. Betalingen for Returskyds erlægges efter Taxten ved den Skydsanstalt, hvorfra Skydsen paa Retur benyttes, eller i Tilfælde ved den Udgangsstedet nærmestliggende Skydsanstalt.

14 Juli. No. 2.

B. Baadskyds.

§ 40: Skydsbetalingen udgjør:

a. for hver Rorskarl:

1. fra fast Station . . . . . 12 Øre pr. km.
2. fra Tilsigelsesskifte . . . . . 10 „ —

b. for Redskaber:

1. en fireaaret eller sexaaret Baad med Seil 4 „ —
2. en otteaaret eller tiaaret Baad med Seil 8 „ —

c. for Tilsigelse af Skyds fra Tilsigelsesskifter:

1. for hver Rorskarl . . . . . 7 Øre
2. for hver Baad . . . . . 6 „

§ 41. Amtsthinget kan, efterat Erklæring er indhentet fra vedkommende Kommunestyre, bestemme, at Skydsbetalingen fra fast Station i Landdistrikt eller i Ladested, som underholder fast Station i Forening med Landdistrikt, skal forhøies indtil 15 Øre pr. km. for hver Rorskarl, naar ved saadan Forhøielse Tilskud til Stationen enten kan undgaaes eller formindskes.

Under samme Forudsætning kan lignende Beslutning fattes af Formænd og Repræsentanter i Kjøbstæderne og de Ladesteder, hvor der er særskilt Kommunestyre, og hvor den faste Stations Vedligeholdelse alene paahviler Ladestedet, med Hensyn til de samme tilhørende Skydsstationer.

De i Medhold af denne Paragraf fattede Beslutninger er ikke gyldige, medmindre de godkjendes af Kongen eller den, han dertil bemyndiger.

§ 42. For den lovbestemte Betaling kan der forlanges befordret:

a. Paa fireaaret Baad med mindst 2 Rorskarle enten
1 voxen Person (over 14 Aar) eller
2 halvvoxne Personer (mellem 3 og 14 Aar)
med Toi ialt af Vægt indtil 40 kg.;
b. paa sexaaret Baad med mindst 3 Rorskarle enten
2 voxne Personer eller
1 voxen og 2 halvvoxne Personer eller 4 halvvoxne Personer
med Toi ialt af Vægt indtil 75 kg.;
c. paa otteaaret Baad med mindst 4 Rorskarle enten
3 voxne Personer eller
2 voxne og 2 halvvoxne Personer eller
1 voxen og 4 halvvoxne Personer eller
5 halvvoxne Personer
med Toi ialt af Vægt indtil 100 kg.;
d. paa tiaaret Baad med mindst 5 Rorskarle enten
4 voxne Personer eller
3 voxne og 2 halvvoxne Personer eller
2 voxne og 4 halvvoxne Personer eller

14 Juli. No. 2.

1 voxen og 5 halvvoxne Personer eller
6 halvvoxne Personer
med Tøi ialt af Vægt indtil 130 kg.

§ 43. Ønskes der befordret færre Personer, men Tøi af større Vægt, eller flere Personer, men Tøi af mindre Vægt, bliver en voxen Person at ansætte lige med Tøi af Vægt indtil 75 kg. og en halvvoxe Person lige med Tøi af Vægt indtil 40 kg.

§ 44. Uden Forhøielse af Skydsbetalingen kan der af Børn under 3 Aar medtages saa mange som det høieste tilladte Antal voxne Personer.

Ønskes der befordret flere Børn af denne Alder, bliver hvert overskydende Barn at betragte i enhver Henseende som en halvvoxen Person.

§ 45. De Skydsende eller Stationsholderen er ikke forpligtede til paa Baaden at medtage Reisegods, der gjør Farten farlig.

§ 46. Den Reisende, som til sin Befordring benytter egen Baad, er forpligtet til at betale for en Efterrorsbaad med fornødent Mandskab til de Skydsendes Tilbagereise.

§ 47. Bestemmelserne i §§ 28, 29, 33, 35, 36, 37, 38 og 39 skal med den Forandring, som er en Følge af Gjenstandens forskjellige Beskaffenhed, ogsaa være anvendelige med Hensyn til Baadskyds.

3die Kapitel.

Om Ventetid, Ventepenge og den Reisendes Ansvar ved Skydsens Benyttelse.

§ 48. Ved Tilsigelsesskifter skal Skydsskafferen i Regelen skaffe Skydsen tilstede for de Reisende, som intet Forbud har, inden 1 Time efter deres Ankomst til Skiftet, naar Afstanden mellem Skiftet og vedkommende Skydspligtiges Bopæle udgjør indtil 3 km., inden 2 Timer efter Ankomsten, naar Afstanden udgjør over 3 indtil 5 km., inden 3 Timer efter Ankomsten, naar Afstanden udgjør over 5 indtil 10 km., og inden 4 Timer efter Ankomsten, naar Afstanden udgjør over 10 km.

Har den Reisende sendt betimeligt Forbud, er Skydsen pligtig til at møde til den i Forbudet bestemte Tid.

Ankommer derimod Forbudet for sent til, at Fremmøde efter Bestemmelserne i første Afsnit af denne Paragraf kan finde Sted som forlangt, bliver Tiden for Skydsens Fremmøde at beregne fra Forbudets Ankomst til Skiftet.

§ 49. Ved de faste Stationer maa de Reisende, der skal befordres med sammes faste Hester, ikke opholdes over $^1/_4$ Time. Forsaavidt de skal befordres med Reservehester, bør de i Regelen ikke opholdes over $^1/_2$ Time; dog kan Amtmanden bestemme, at denne Tid forlænges indtil 2 Timer, naar dette ansees fornødent

for at faa istandbragt fast Station paa rimelige Vilkaar. Er der fremsendt betimeligt Forbud, skal Skydsen være færdig til den i Forbudet angivne Tid; dog giver Forbud, fremsendt til faste Stationer, ikke Ret til at erholde Skyds fremfor Reisende, der ankommer til Stationen før den, som har afsendt Forbudet. 14 Juli. No. 2.

Heste, hvormed allerede er forrettet Skyds, kan dog ikke paany forlanges til Befordring førend efter mindst 1 Times Hvile for hver 10 km., de under Tilbageturen har tilbagelagt.

Bestemmelserne i denne Paragraf er med de Forandringer og Tillempninger, som er en Følge af Gjenstandens forskjellige Beskaffenhed, ogsaa anvendelige med Hensyn til Baadskyds.

§ 50. Opholdes den Reisende $^1/_2$ Time udover den bestemte Ventetid, er han berettiget til istedetfor den rekvirerede Skyds at benytte Akkordskyds. Det samme gjælder, hvis nogen Skydsgjørende enten negter at skydse eller ganske udebliver, naar han er tilsagt (se § 9).

Vedkommende Stationsholder, Skydsskaffer eller Skydspligtige er forpligtet til paa Forlangende at erstatte den Reisende Forskjellen mellem Betalingen for Akkordskydsen og den reglementerede Skydsbetaling, forsaavidt hin maatte være større end denne, hvilken Erstatning kan inddrives sammen med Mulkten (se § 62).

§ 51. Benytter den Reisende, som har sendt Forbud, ikke Skydsen inden $^1/_2$ Time efter den Tid, Skydsen ifølge hans Forlangende er tilstede, erlægger han i Ventepenge for hver Hest eller Rorskarl 3 km.'s Skydsbetaling og siden ligesaa meget for hver halve Time derover indtil fuld Betaling for 12 km. (se dog § 52).

Den Skydsende er ikke pligtig til at ophold sig længere efter den Reisende end $2^1/_2$ Time, og den Reisende skal, inden han faar ny Skyds, betale de bestemte Vente- og Tilsigelsespenge.

§ 52. Dersom en Reisende kommer for sent til et Skiftested, fordi han utilbørlig er bleven opholdt paa et foregaaende, og derom medbringer Bevidnelse, som vedkommende Stationsholder eller Skydsskaffer ikke maa negte ham, fritages han for at betale nogen Godtgjørelse, men denne erlægges da af den, hvis Skyld det er, at den Reisende blev opholdt, og kan tilligemed Mulkten (se § 62) inddrives ved Udpantning.

For Ophold, der foraarsages af uovervindelige Forhindringer eller af en uforholdsmæssig stor Afstand mellem Skydsskiftet og vedkommende Skydspligtige eller af noget paa Reisen tilstødt Uheld, bortfalder saavel Ansvar som Godtgjørelse.

§ 53. Hvor Afstanden mellem to Skydsanstalter er ualmindelig lang eller Veien ualmindelig besværlig, kan Amtmanden bestemme et Sted, hvor den Reisende er forpligtet til at lade Skydsheften hvile indtil $^1/_2$ Time.

§ 54. Naar den Skydsende selv har foreslaaet Kjørselen,

14 Juli. No. 2.

hvortil han er berettiget, er den Reisende uden Ansvar for Hest og Redskab.

I andre Tilfælde skal den Reisende paa næste Skydsanstalt betale Skade, som maatte være tilføiet Hest eller Redskab underveis, efter Skjøn af twende uvillige Mænd, og maa ikke tilstedes videre Befordring, før Betalingen er erlagt eller betryggende Sikkerhed stillet. Dog bliver Skadeserstatningen henliggende i 4 Uger hos Stationsholderen eller Skydsskafferen, forat den Reisende kan have Anledning til at erhverve retslig Afgjørelse.

Enhver Stationsholder og Skydsskaffer bør, saavidt muligt, paase, hvorvidt Nabostationernes Heste og Redskaber har lidt nogen saadan Skade som nævnt.

4de Kapitel.

Om Tilsyn med Skydsvæsenet.

§ 55. Politiet skal saa ofte, som fornødiges, undersøge, hvorvidt de Heste, Redskaber og Baade, som Stationsholderne ved de faste Stationer og alle andre Skydspligtige leverer de Reisende til Befordring, er i god og forsvarlig Stand.

I fornøden Udstrækning har det ogsaa over samme at foranstalte afholdt Skjønsforretning ved to tilkaldte Mænd eller tilkaldt Dyrlæge.

For en saadan Forretning tilkommer der Mændene den for Skjønsmænd lovbestemte Godtgjørelse, hvilken udredes i Kjøbstederne og i de Ladesteder, der har særskilt Kommunestyre, af Kommunen, men i de øvrige Ladesteder og i Landdistrikterne af Amtskommunen.

Samtlige Heste og Redskaber, der ved saadan Skjønsforretning som ovenfor anført befindes at være af den Beskaffenhed, at de ikke forsvarlig kan anvendes i Skyds, erklæres for ubrugelige.

§ 56. Paa enhver Skydsanstalt skal der findes en Dagbog, indrettet efter et af Kongen eller den, han dertil bemyndiger, bestemt Schema, hvori enhver Reisende, som møder paa Skydsanstalten og der modtager Skyds, skal være pligtig til at antegne sit Navn, Tiden, naar han er ankommen og reist, samt hvor mange Heste eller Rorskarle med Baade han har benyttet. Finder den Reisende Aarsag til at klage over ulovligt Ophold eller anden utilbørlig Behandling, skal han endvidere i et Vitterlighedsvidnes Overvær indføre sin Klage i Dagbogen med Navns Underskrift.

Disse Dagbøger skal autoriseres af Amtmanden.

§ 57. Stationsholderen eller Skydsskafferen skal forelægge enhver Reisende, som møder paa Skydsanstalten, Dagbogen. Dersom nogen Reisende vægrer sig for at skrive i Bogen, skal Stationsholderen eller Skydsskafferen ikke give ham Skyds, medmindre den Reisende som fremmed ikke er Sproget mægtig eller erklærer, at

han ikke kan skrive, i hvilket Tilfælde Stationsholderen eller Skydsskafferen anteguer Skydsen i Dagbogen. Disse har ligeledes at antegne Antallet af de Heste eller Rorskarle med Baade, som udgaar til Befordring af Reisende, der ikke møder paa Skydsanstalten. 14 Juli. No. 2.

Naar et Forbud ankommer til en Skydsanstalt, skal den, i hvis Værge Dagbogen er, altid sørge for, at Forbudets Ankomst og i Tilfælde Afreise ved Klokkeslet anføres i Dagbogen.

§ 58. Politiet skal foran i Dagbogen tilføie et Skydsregulativ, som udviser Afstandene til de Skydsanstalter, hvortil der skydses. Forsaavidt Skydsbetalingen beregnes efter en større Veilængde end den virkelige eller med et større Beløb pr. Kilometer end det almindelig lovbestemte, bliver ogsaa dette at anføre tilligemed Hjemmelen derfor.

I Dagbogen skal derhos indhæftes:

1. Et Exemplar af den gjældende Skydslovgivning.
2. Ved Tilsigelsesskifter den i § 7 omhandlede Fortegnelse.
3. Ved faste Stationer en Afskrift af den om Stationsholdet gjældende Kontrakt.

§ 59. Udgifterne ved Anskaffelse af Dagbøger med Tilbehør udredes i Kjøbstæder og Ladesteder med særskilt Kommunestyre af vedkommende Bykommune, men andetsteds af vedkommende Amtskommune.

§ 60. Dagbøgerne skal, i Kjøbstæderne mindst en Gang hvert Kvartal og paa Landet og i Ladestederne mindst en Gang aarlig forevises Politiet. Desuden skal, naar nogen Klage over Ophold eller utilbørlig Behandling mod Reisende indføres i Dagbogen, en Gjenpart af samme enten af den Reisende selv eller af Stationsholderen eller Skydsskafferen strax tilstilles Politiet, som uopholdelig har at træffe de fornødne Anstalter til Sagens Undersøgelse og Afgjørelse.

Det paaligger derhos Politiet at tilføre Dagbogen en kort Beretning om de deri forefundne Klagers Undersøgelse samt om Udfaldet.

§ 61. Det paaligger Amtmændene uopholdelig af afgive Indberetning til vedkommende Departement saavel om stedfundne Forandringer ved oprettede Skydsanstalter som om Oprettelse af nye Skydsanstalter inden deres Embedsdistrikt.

5te Kapitel.

Straffebestemmelser.

§ 62. Hvis nogen Reisende opholdes i længere Tid end tilladt, og Opholdet ikke er foraarsaget ved uovervindelige Forhindringer eller lignende, bøder den Skyldige, hvad enten det er Stationsholderen, Skydsskafferen eller den Skydspligtige, fra 2 til 10 Kroner.

14 Juli. No. 2.

Med samme Bod straffes den Skydsgjørende, som enten nægter at skydse eller ganske udebliver, naar han er tilsagt.

§ 63. Hvis nogen Stationsholder eller Skydsskaffer negter at meddele den Reisende saadan Bevidnelse, som i § 52 omhandlet, bøder han 10 Kroner.

§ 64. Afviger en Skydsskaffer fra den foreskrevne Orden for Skydstilsigelsen og derved forurettet nogen, bøder han fra 2 til 5 Kroner.

§ 65. Den, som leverer til Skyds en for ubrugbar erklæret Hest, bøder første Gang fra 20 til 40 Kroner og i Gjentagelsestilfælde fra 40 til 80 Kroner. Den, som til Skyds leverer kasseret og ei istandsat Redskab, bøder fra 2 til 20 Kroner. De Skyldige skal i alle Tilfælde tillige erstatte den ved deres Forseelse foraarsagede Skade.

§ 66. Den Stationsholder eller Skydsskaffer, som ellers forser sig mod Bestemmelserne i Skydslovgivningen eller i den med ham oprettede Kontrakt, straffes, forsaavidt Straf for Tilfældet ikke andetsteds er bestemt, med Bøder fra 2 til 20 Kroner.

§ 67. Den Reisende, som kjører uforsvarlig hurtigt eller uden den Skydsendes udtrykkelige Tilladelse undlader at hvile den bestemte Tid paa de Steder, han dertil er forpligtet (§ 53), bøder fra 2 til 20 Kroner og skal i Tilfælde tillige erstatte den derved foraarsagede Skade (§ 54).

§ 68. Overtrædelse af saadant Forbud, som i § 25 omhandlet, eller Overtrædelse af de i den deri omhandlede Bevilling satte Vilkaar straffes med Bøder fra 2 til 100 Kroner for hver Gang, hvorhos den givne Bevilling kan tilbagekaldes.

§ 69. Bøder efter nærværende Lov forelægges af Amtmanden og tilfalder Stedets Fattigkasse. Sager i den Anledning paatales efter de for offentlige Politisager gjældende Regler.

6te Kapitel.

Forskjellige Bestemmelser.

§ 70. Stationsholdere og Skydsskaffere er, forsaavidt det ansees fornødent, efter Amtmandens Bestemmelse forpligtede til at holde Gjæstgiveri for Reisende efter en af Politiet med Amtmandens Godkjendelse udfærdiget Taxt.

§ 71. Naar ingen modsat Bestemmelse er indtagen i Kontrakten om Stationsholdet, er Stationsholdere ved de faste Stationer i Landdistrikterne berettigede til med Herredsstyrets Samtykke at drive Landhandel uden at erlægge noget Gebyr for Handelsbrevet og uden at pligte den i Lovgivningen om Landhandelen bestemte Særskat til Herredskassen, men forøvrigt paa de for Landhandlere bestemte Vilkaar.

§ 72. Nærværende Lov er ikke anvendelig paa:

a. Rensskydsen i Finmarken, 14 Juli.
b. den militære Transportskyds i Fredstid, No. 2.
c. den militære Etats Skyds til Omreise i Kompani-, Batteri- og Eskadronsdistrikterne til Visitation af de enkelte Udrederkvarterer,
d. Præsters og Kirkebetjentes Befordring inden deres Distrikter ifølge de særskilt derom givne Bestemmelser (N. L. 2—12—10 m. fl.),
e. Fattige Folks Flytning,
f. Budbyrd eller Budstikkens Ombæring,
g. den Skyds, som Leilændige eller Bygselmænd pligter sine Jorddrotter,
h. den Skyds, som Lodserne ifølge Lov om Lodsvæsenet af 17de Juni 1869 § 12 er pligtige til at yde til Befordring af Overlodsen og af Befalinger og Meddelelser vedkommende Lodstjenesten.

Den i nærværende Paragraf anførte Skyds og Befordring bliver fremdeles at forrette efter de Love og Bestemmelser, som dersangaaende er eller maatte blive udfærdigede.

De fornødne Bestemmelser angaaende militær Transportskyds i Krigstid, eller naar Krig foreslaar, afgives af Kongen.

§ 73. Nærværende Lov træder i Kraft fra 1ste Januar 1894, fra hvilken Tid sættes ud af Kraft samtlige endnu gjældende Bestemmelser i Skydslovene af 6te Juni 1816, 17de August 1821, 28de Juni 1824, 24de September 1851, 21de Marts 1860 og 17de Juni 1869.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Lov indeholdende Tillæg til Lov af 26de August 1854 angaaende Adgang til Laan til Jordbrugets Fremme *) [1]). 14 Juli. No. 3.

Vi Oscar, v. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 29de Mai dette Aar, saalydende:

§ 9 i Lov angaaende Adgang til Laan til Jordbrugets Fremme af 26de August 1854 gives følgende Tillæg:

Denne Bestemmelse er dog ikke til Hinder for, at der af Jorddyrkningsfondet [2]) kan tilstaaes saadanne Laan mod Sikkerhed i Embedets Indtægter og forøvrigt paa de for Laan af dette Fond til enhver Tid fastsatte Vilkaar.

[1]) Se Dok. No. 5 m. Till. og Indst. O. No. 37 (jfr. 12) for 1893.
[2]) Jfr. Res. 31 Aug. 1892 og Res. 20 Juli 1893.

*) Bekjendtgj. 19 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 32

14 Juli. No. 3. Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

14 Juli. No. 4. **Lov** om Militærlovgivningens Anvendelse paa de til Armeens Veterinærkorps hørende Personer *) [1]).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 29de Mai dette Aar, saalydende:

Personer, der er ansatte i Armeens Veterinærkorps som Officerer, Underbefalingsmænd eller Menige, skal med Hensyn til Militærlovgivningens Anvendelse i enhver Henseende betragtes som egentlige Militære. Hvad der i Strid hermed indeholdes i den militære Straffelovs §§ 28, 115, 116 og 118 eller i andre gjældende Forskrifter, ophæves.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

[1]) Se Oth. Prp. No. 16 og Indst. O. No. 22 for 1893. Smnlgn. L. 19 Mai 1888 og 28 Mai 1892 No. 1, jfr. L. 3 Aug. 1824 § 1.

14 Juli. No. 5. **Lov** indeholdende Tillæg til Lov af 28de Juni 1887 om Brændevins Tilvirkning og Omdestillation *) [1]).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 3die Juli dette Aar, saalydende:

Det i Lov om Brændevins Tilvirkning og Omdestillation af 28de Juni 1887 § 7 indeholdte Forbud mod Brændevinsbrænding i Sommermaanederne og den i samme Lovs § 18, 2den Passus indeholdte Bestemmelse om den daglige Minimumstilvirknings Størrelse kommer ikke til Anvendelse paa Brænderier, som i Henhold til meddelt Tilladelse benytte ubeskattet Malt ved sin Tilvirkning og som Følge heraf ere forpligtede til at udføre alt det tilvirkede Brændevin til Udlandet.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

[1]) Se Dok. No. 118 og Indst. O. No. 85 for 1893. Jfr. efterfølgende Lov.

14 Juli. No. 6. **Lov** indeholdende Forandring i Lov om Tilvirkning af Malt af 12te Oktober 1857 *) [1]).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 3die Juli dette Aar, saalydende:

[1]) Se Dok. No. 118 og Indst. O. No. 85 for 1893. Jfr. foranstaaende Lov. 2det Affnit i § 20 er nyt.

*) Bekjendtgj. 19 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 32.

§ 20 i Lov af 12te Oktober 1857 om Tilvirkning af Malt skal herefter lyde saaledes: 14 Juli. No. 6.

Den Maltning, der sker til Brug i Tilvirkerens egen Husholdning, undtages fra Beskatning og som en Følge heraf fra de med Hensyn til Beskatningen i nærværende Lov givne Forskrifter.

Maltning, der sker i Malterier, der ere indrettede ved Brænderier, som samtidig drive Gjærfabrikation, og til Brug i Brænderierne selv, kan efter Tilladelse, meddelt af Finants og Told-Departementet, undtages fra Beskatning og fra de med Hensyn til Beskatningen i nærværende Lov givne Forskrifter, paa Betingelse af, at alt det ved vedkommende Brænderi tilvirkede Brændevin udføres til Udlandet. Disse Brænderier ere da pligtige til at underkaste sig saadanne Bestemmelser med Hensyn til Kontrollen med Malteriet samt med Brændevinets Tilvirkning, Oplæggelse og Udførsel, som af nævnte Departement for hvert enkelt Tilfælde maatte blive fastsatte, samt til at erstatte det Offentlige de med Kontrollen forbundne Udgifter.

Den Gaardbruger, der lovligen har tilvirket ubeskattet Malt, er berettiget til dermed at forsyne sine Husmænd og andre Arbeidere ved Gaardsbruget. Det samme gjælder om Øl, tilvirket af det ubeskattede Malt. Men forøvrigt er det Malttilvirkeren ligesaalidt tilladt at sælge Øl brygget af det ubeskattede Malt, som Maltet selv.

Den, der driver Brændevinsbrænderi eller beskattet Malteri, er uberettiget til at foretage ubeskattet Maltning til Husbrug. Heller ikke tilkommer der ham nogen Godgjørelse i Afgift for det beskattede Malt, som han i egen Husholdning forbruger.

Thi have vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjærde*) [1]). 14 Juli. No. 7.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 3die Juli dette Aar, saalydende:

§ 1. Formænd og Repræsentanter kan ved Vedtægt stadfæstet af Kongen for Kommunens Omraade bestemme, i hvilken Udstrækning og i hvilken Høide over Jorden Pigtraad kan anvendes til Gjærde.

Saadan Vedtægt bliver at bekjendtgjøre paa sædvanlig Maade og træder ikke i Kraft før 6 Maaneder efter Bekjendtgjørelsen.

§ 2. Overtrædelse af Vedtægt givet i Medhold af nærværende Lov straffes med Bøder indtil Kr. 100,00 der tilfalder ved-

[1]) Se Dok. No. 8 og Indst. O. No. 86 for 1893 samt Sth.tid. for f. A., Forh. i Oth. S. 651—664.

*) Bekjendtgj. 19 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 32.

14 Juli. No. 7. kommende Kommunekasse, hvorhos det ulovligt opsatte Gjærde under Dagmulkt bliver at borttage. Sagen paatales af det Offentlige efter de om Politisager gjældende Bestemmelser.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

14 Juli. No. 8. **Lov om Forandring i Lov om Vasdragenes Benyttelse af 1ste Juli 1887** *)[1]).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 3die Juli dette Aar, saalydende:

§ 36 i Lov om Vasdragenes Benyttelse m. V. af 1ste Juli 1887 skal herefter have saadan Lydelse:

Naar Eiendom i By eller paa Land tiltrænger Ledning af Vand til Husbrug, og Kongen har meddelt Kommunens Bestyrelse eller den eller de enkelte Eiere, som maatte ville anlægge saadan Vandledning, Tilladelse til Foretagendets Udførelse, skal enhver være forpligtet til mod Erstatning efter Skjøn saavel at afstaa det fornødne Vand, forsaavidt han ikke derved selv berøves fornødent Vand til Husbrug, samt Grund, bebygget eller ubebygget, til de fornødne Indretninger til Vandets Samling eller Ledning, som at taale de Eiendomsbyrder og finde sig i den Skade eller Indskrænkning, som Foretagendet maatte medføre for hans Eiendom eller Eiendomsherligheder.

Det samme gjælder, hvor Vandledning tiltrænges for Jernbaner, saavelsom paa Steder, hvor en større Mængde Mennesker samles, saasom Fiskevær, Markedspladse, Exercerpladse o. dl.

Lignende Forpligtelse til mod Erstatning efter Skjøn at afstaa Grund saavelsom at taale Indskrænkninger i Eiendomsrettens Udøvelse skal endvidere, i Øiemed at sikre Vandet mod Forurensning, paahvile enhver i den Udstrækning, som af Kongen, efterat Erklæring fra Stedets Sundhedskommission er indhentet, nærmere bestemmes. Udkræves til Øiemedets Opnaaelse særlige Foranstaltninger, bliver disse saavidt muligt samtidig at fastsætte. Er dette ikke skeet, eller opstaar der senere Spørgsmaal om Forandringer eller yderligere Foranstaltninger, forholdes efter Reglerne i § 20.

Overtrædes de med Hjemmel af foranstaaende Bestemmelse givne Regler, finder Forskrifterne i § 24 tilsvarende Anvendelse.

§ 37, 1ste Led af samme Lov skal lyde saaledes:

Ved Andragende om og Meddelelse af saadan Tilladelse eller Bestemmelse bliver Forskrifterne i §§ 29 og 30 at iagttage.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage

[1]) Se Oth. Prp. No. 37 og Indst. O. No. 91 for 1893. De to sidste Afsnit i § 36 og de udhævede Ord i § 37 indeholder det nye i Loven.

*) Bekjendtgj. 19de Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 32.

og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl. 14 Juli. No. 8.

Kongelig Kundgjørelse angaaende Toldafgifter fra 1ste Juli 1893 *) [1]). 14 Juli.

[1]) Jfr. Høste Resol. 30 Juni, som indeholder de Forandringer, som er gjorte i den tidligere gjældende Tarif, — samt det der Citerede.

Kongelig Kundgjørelse angaaende Afgifter af Malt- og Brændevinstilvirkning, som fra 1ste Juli 1893 skal erlægges til Statskassen *) [1]). 14 Juli.

[1]) Se Høieste Resol. af 30 Juni og det der Citerede. Jfr. derhos Love 14 Juli 1893 No. 5 og 6.

Kongelig Resolution **), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kommunebestyrelsen for Kvinnherreds Herred i Søndre Bergenhus Amt under 8de Mai d. A. fattede Beslutning om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet. 14 Juli.

Kongelig Resolution **), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kommunebestyrelsen for Ytre Holmedals Herred i Nordre Bergenhus Amt under 27de Marts 1893 fattede Beslutning om nye almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet. 14 Juli.

Kongelig Resolution ***), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa de af Kommunebestyrelsen for Dverbergs Herred i Nordlands Amt under 23de Mai 1892 og 2den Mai 1893 fattede Beslutninger om Tillæg til de ved Kongelig Resolution af 7de Marts 1881 approberede almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet. 14 Juli.

Kongelig Resolution ****), hvorved Justits- og Politi-Departementet bemyndiges til i den Udstrækning, som den asiatiske Koleras Udbredelse i europæiske Lande maatte gjøre paakrævet, at paabyde de i Lov angaaende Foranstaltninger mod Indførelse af asiatisk Kolera af 26de Juni 1893 § 1 angivne Foranstaltninger og at udfærdige de for sammes Gjennemførelse fornødne Bestemmelser [1]). 14 Juli.

[1]) Se under 1 Septbr.

*) Bekjendtgj. 17 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 31, hvor Kundgjørelsen er indtaget i sin Helhed.

**) Bekjendtgj. 19 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 32, hvor Forskrifterne er indtagne.

***) Bekjendtgj. 19 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 32, hvor Tillægget er indtaget.

****) Bekjendtgj. 19 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 32.

14 Juli. **Kongelig Resolution** *), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Stadsbygdens Herred, Søndre Trondhjems Amt, under 4de April 1893 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.

14 Juli. **Kongelig Resolution** *), hvorved

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Sørum Herred, Akershus Amt, under 5te Juni 1893 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. den Kongelige Resolution af 19de September 1885, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. V. blev gjorte gjældende for Sørum Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

14 Juli. **Kongelig Resolution** **)[1]), hvorved i Henhold til Lov om Fredning af Lax og Sørret af 20de Juni 1891 § 27 bestemmes:

A. At Landet indtil videre inddeles i følgende Opsynsdistrikter:

1. Idde og Markers Distrikt, omfattende Idde og Markers Fogderi med Undtagelse af Hvaløerne, Skjeberg og Borge Herreder.
2. Moss og Tune Distrikt, omfattende Moss og Tune Fogderi samt Hvaløerne, Skjeberg og Borge Herreder af Idde og Markers Fogderi.
3. Aker og Follo Distrikt, omfattende Aker og Follo Fogderi.
4. Buskeruds Distrikt, omfattende Buskeruds Fogderi samt Skouger og Strømmens Herreder af Jarlsbergs Fogderi.
5. Jarlsbergs Distrikt, omfattende Jarlsbergs Fogderi med Undtagelse af Skouger og Strommen Herreder.
6. Larviks Distrikt, omfattende Larviks Fogderi samt den i Numedal og Sandsvær beliggende Del af Laagen, hvori Lax gaar.
7. Bamle Distrikt, omfattende Bamle Fogderi og Solums Herred af Nedre Telemarkens Fogderi.
8. Nedenes Distrikt, omfattende Nedenes Fogderi med Undtagelse af den Del af Topdalselven, hvori Lax gaar.

[1]) Vedk. Regjeringsforedr. er indt. i Deptstid. No. 47 og 48 for 1893.

---

*) Bekjendtgj. 19 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 32, hvor Vedtægterne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 19 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 32.

9. Kristiansands Distrikt, omfattende den Del af Mandals Fogderi, som ligger mellem Amtsgrænsen mod Nedenes og Grænsen mellem Søgne og Hartmark Sogne, samt den i Nedenes Fogderi beliggende Del af Topdalselven, hvori Lax gaar. 14 Juli.
10. Mandals Distrikt, omfattende den øvrige Del af Mandals Fogderi med Undtagelse af den til Spangereids Sogn hørende Kyst- og Fjordstrækning, der ligger vestenfor Lindesnæs.
11. Listers Distrikt, omfattende Listers Fogderi og den til Spangereids Sogn i Mandals Fogderi hørende Kyst- og Fjordstrækning, der ligger vestenfor Lindesnæs, samt den til Jæderen og Dalene hørende Bred af Sireaaens Vasdrag og Kyststrækningen vestover til den fra Melkevandet kommende Bæk i Soggendals Herred og Melkeholmerne, disse medregnede.
12. Jæderen og Dalenes Distrikt, omfattende Jæderen og Dalenes Fogderi med Undtagelse af den til dette Fogderi hørende Bred af Sireaaens Vasdrag og Kyststrækningen vestover til den fra Melkevandet kommende Bæk i Soggendals Herred og Melkeholmene, disse medregnede.
13. Ryfylke Distrikt, omfattende Ryfylke Fogderi med Undtagelse af den Del af Skjolds Herred, der støder til Aalfjorden.
14. Sønhordlands Distrikt, omfattende Sønhordlands Fogderi samt den til Aalfjorden stødende Del af Skjolds Herred af Ryfylke Fogderi.
15. Hardanger Distrikt, omfattende den til Hardangerfjorden stødende Del af Hardanger og Voss Fogderi.
16. Voss Distrikt, omfattende Voss og Evanger Herreder af Hardanger og Voss's Fogderi og Bruviks Herred af Nordhordlands Fogderi.
17. Nordhordlands Distrikt, omfattende Nordhordlands Fogderi med Undtagelse af Bruviks Herred.
18. Sogns Distrikt, omfattende Sogns Fogderi tilligemed den Del af Nærøelven, der ligger inden Hardanger og Voss Fogderi, samt den Del af Vadheimselven, der ligger i Sønd- og Nordfjords Fogderi.
19. Sønd- og Nordfjords Distrikt, omfattende Sønd- og Nordfjords Fogderi med Undtagelse af den inden Fogderiet liggende Del af Vadheimselven.
20. Søndmøre Distrikt, omfattende Søndmøre Fogderi.
21. Romdals Distrikt, omfattende Romsdals Fogderi.
22. Nordmøre Distrikt, omfattende Nordmøre Fogderi samt den i Orkedals Fogderi beliggende Del af Driva,

14 Juli. hvori Lax gaar, og den i Fosens Fogderi beliggende Del af Vinjefjorden tilligemed den deri faldende Elv Fjelna.

23. Orkedals Distrikt, omfattende Orkedals Fogderi med Undtagelse af den inden Fogderiet liggende Del af Driva, hvori Lax gaar, samt derhos den paa Trondhjemsfjordens Vestside beliggende Del af Børsens, Stadsbygdens og Rissens Herreder i Strinde og Selbu og Fosens Fogderier.

24. Guldals Distrikt, omfattende Guldals Fogderi samt Byneſets, Leinſtrandens og Buviks Herreder tilligemed den Del af Børsens Herred, der ligger paa østre Side af Orkedalsfjorden.

25. Strinde og Selbu Distrikt, omfattende Strinde og Selbu Fogderi (herunder indbefattet Trondhjems Bymark) med Undtagelse af Børsens, Buviks, Leinſtrandens og Byneſets Herreder.

26. Fosens Distrikt, omfattende Fosens Fogderi med Undtagelse af Stadsbygdens og Rissens Herreder samt den inden Fogderiet liggende Del af Vinjefjorden med Fjelna.

27. Stjør- og Værdals Distrikt, omfattende Stjør- og Værdals Fogderi samt den Del af Stadsbygdens og Rissens Herreder, som ligger paa Østsiden af Trondhjemsfjorden.

28. Inderøens Distrikt, omfattende Inderøens Fogderi med Undtagelse af Aargaardselven og af den i Fogderiet liggende Del af Lyngenfjorden.

29. Namdals Distrikt, omfattende Namdals Fogderi samt Aargaardselven og den i Inderøens Fogderi liggende Del af Lyngenfjorden.

30. Søndre Helgelands Distrikt, omfattende Søndre Helgelands Fogderi.

31. Nordre Helgelands Distrikt, omfattende Nordre Helgelands Fogderi.

32. Saltens Distrikt, omfattende Saltens Fogderi.

33. Lofoten og Vesteraalens Distrikt, omfattende Lofoten og Vesteraalens Fogderi.

34. Senjen og Tromsø Distrikt, omfattende Senjen og Tromsø Fogderi.

35. Altens Distrikt, omfattende Altens Fogderi.

36. Hammerfeſt Distrikt, omfattende Hammerfeſt Fogderi samt den i Tanens Fogderi beliggende Del af Laxelven, hvori Lax gaar.

37. Tanens Distrikt, omfattende Tanens Fogderi med Undtagelse af Næsſeby Herred og af den i Fogderiet liggende Del af Laxelven, hvori Lax gaar.

38. Vardø Distrikt, omfattende Vardø Fogderi.

39. Varangers Distrikt, omfattende Varangers Fogderi samt Næsseby Herred af Tanens Fogderi. 14 Juli.

B. At Departementet for det Indre bemyndiges til at foretage de Forandringer i ovenstaaende Distriktsinddeling, som senere maatte vise sig paakrævet.

Kongelig Resolution *), hvorved i Medhold af Lov om metrisk Maal og Vægt af 22de Mai 1875 §§ 15, 16, 21 og 32 meddeles Approbation paa følgende Tillæg til og Forandring i Reglementet for Justervæsenet af 17de Juni 1886: 14 Juli.

1. Det skal være tilladt at justere automatiske Registervægte til Brug ved Afveining og Registrering af større Vægtsmængder
   a. af pulverformige eller sandformige Masser, saasom Mel, Gryn, Cement, tørre pulverformige kunstige Gjødningsstoffe o. l.,
   b. af smaakornede Frugter og deraf fremstillede kornede Fabrikata, saasom Rug, Byg, Havre, Hvede og andre Kornsorter, Malt, Frø o. s. v.

   under Omsætninger en gros, ved Beregning af Told og andre Afgifter, ved Lagring i Pakhuse — eller ved Transport derfra — og lignende Anledninger.

   Veiemekanismen skal bestaa af en ligearmet Balance, paa hvis ene Skaal (Vægtskaalen) anbringes en vis bestemt Vægt — medens den anden Skaal (Lastskaalen) gjennem et eller andet Tilføringsapparat tilføres den tilsvarende Vægtsmængde af den Vare, der skal veies, hvorpaa Lastskaalen automatisk tømmes for atter at fyldes med den samme Vægtsmængde o. s. v., idet derunder de paa hinanden følgende Fyldninger og Tømninger registreres ved et eget Tælleværk.
2. Det overdrages til Justerdirektøren at fatte de nærmere Bestemmelser angaaende Veiemekanismens tilladelige Konstruktionsforholde, om Størrelsen af den tilladte Tolerance, om Reglerne for Justeringen og Størrelsen af Justergebyret samt endelig om de specielle Forskrifter for Brugen af saadanne automatiske Vægte.

Kongelig Resolution, hvorved den af Storthinget under 24de Juni 1893 fattede Beslutning angaaende Bevilgning for Budgetterminen 1893—94 af Kr. 1500 til Aflønning af en Statsdyrlæge for Tromsø Stift paa Betingelse af, at der ved Bevilgning af Tromsø Amtskommune tilveiebringes Kr. 500 i Tillæg til hans Aflønning[1]) — befales taget tilfølge. 14 Juli.

[1]) Se Sth. Prp. No. 60 og Indst. S. No. 184 for 1893.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 14 Juli.

1. At den af Storthinget under 24de Juni 1893 fattede Beslutning:

*) Bekjendtgj. 19 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 32.

14 Juli. „Som aarligt Bidrag til Løn for en midlertidig Politiassistent i Fredrikstad bevilges af Statskassen indtil videre Kr. 1200 paa Betingelse af, at Fredrikstad Kommune dertil yder et aarligt Bidrag af Kr. 400" — befales taget tilfølge.

2. At Approbation meddeles paa den af Fredrikstads Kommunebestyrelse under 13de April 1893 fattede Beslutning om Bevilgning af Kommunekassen af et Lønsbidrag til en midlertidig Politiassistentpost for Byen, stort Kr. 400.

3. At den midlertidige Politiassistent i Fredrikstad bliver at beskikke af Justits- og Politi-Departementet.

[1]) Se Sth.. Prp. No. 59 og Indst. S. No. 190 for 1893.

14 Juli. **Kongelig Resolution,** hvorved bestemmes, at det ved Kongelig Resolution af 21de August 1882 givne Tillæg til de gjældende Statuter for Jernbanernes Understøttelseskasser forandres saaledes, at den i samme fastsatte Rentefod af 5 pCt. aarlig nedsættes til 4 pCt. aarlig[1]).

[1]) Jfr. Skr. 21 Juli 1893.

14 Juli. **Kongelig Resolution,** hvorved er bestemt:

1. At det ved Kongl. Resolution af 23de Marts 1864 oprettede Katekетembede for Kjøbstaden Hammerfest, der nu er forenet med Bestyrer- og Førstelærerposten ved Hammerfest kommunale Middelskole, fraskilles denne Post og forenes med Andenlærerposten ved samme Skole med en Undervisningstid af indtil 24 Timer ugentlig.

2. At det paalægges Kateketen — foruden den ham hidtil paahvilende geistlige Virksomhed — at afholde Aftensang i Hammerfest Kirke hver anden eller hver tredie Sondag efter Tromsø Biskops nærmere Bestemmelse, samt at overtage Tilsynet med Fangerne i det i Hammerfest værende Distriktsfængsel.

14 Juli. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet til Jernbanestyrelsen, — hvori paa Foranledning meddeles, at Departementet antager, at der ved „ordinær" Lønning i Pensionskassens Statuter[1]) §§ 3 og 9 — i Modsætning til personlige Tillæg udenfor Regulativet — maa forstaaes enhver Aflønning, der ikke overskrider den regulativmæssigt bestemte Maximumsgage, saaledes at de Funktionærer, der er rykkede op til en høiere Løn tidligere, end Regulativets Bestemmelse vilde have medført, har at erlægge Bidrag til Pensionskassen (og faar Pension) efter den til enhver Tid oppebaarne Løn, forsaavidt denne ikke overstiger vedkommende Lønningsklasses Maximumssats (kfr. Sth. Prp. No. 1 for 1890, Hovedpost VII, Kap. 1, Tit. 1, Side 8, 1ste Spalte).

[1]) Statuter for de norske Statsbaners Pensionskasse af 7 Juli 1890.

Cirkulære fra Indredepartementet, Poststyrelsen (No. 19 for 1893), hvorved bl. a. meddeles følgende: 15 Juli.

I. Tilfølge Kgl. Resolutioner af 23de Januar d. A. bliver der fra 1ste Juli 1893

A. underholdt følgende nye Postaabnerier:

1. Eidet i Malnes i Malnes Sogn, Bø Herred, Lofotens og Vesteraalens Fogderi, Nordlands Amt, Svolværs Postdistrikt, for den Post, der kan blive befordret til og fra Stedet med Befordreren mellem Bø i Vesteraalen og Hovdens Postaabnerier og i den Tid af Aaret, hvori denne Bipost ikke underholdes, med 1 Gang ugentlig Bipost mellem Postaabneriet og Dampskibsanløbsstedet Skaarvaag om Strømsjoens Postaabneri.
2. Eidsfos i Hofs Herred, Jarlsbergs Fogderi, Jarlsberg og Larviks Amt, Drammens Postdistrikt, med søgnedaglig Bipostforbindelse til og fra Sande i Jarlsberg Postaabneri.
3. Eiken i Eikens Sogn, Hægebostads Herred, Listers Fogderi, Lister og Mandals Amt, Farsunds Postdistrikt, med 2 Gange ugentlig Bipostforbindelse ved gaaende Bud til og fra Tingvatns Postaabneri istedetfor den nuværende 1 Gang ugentlige Landpostbudrute mellem disse Steder.
4. Foldfjorden i Aure Herred, Nordmørs Fogderi, Romsdals Amt, Kristiansunds Postdistrikt, med 2 Gange ugentlig Baadpostforbindelse til og fra Aure Postaabneri.
5. Fæøen i Torvestads Herred, Ryfylke Fogderi, Stavanger Amt, Haugesunds Postdistrikt, i Postruten Utsire—Haugesund.
6. Føling i Følings Sogn, Stods Herred, Inderøens Fogderi, Nordre Trondhjems Amt, Stenkjærs Postdistrikt, i Postruten mellem Stenkjær og Snaasen.
7. Homborsund i Eide Herred, Nedenes Fogderi, Nedenes Amt, Lillesands Postdistrikt, med 3 Gange ugentlig Bipost ved gaaende Bud til og fra Lillesand.
8. Hoset i Lesje Herred, Nordre Gudbrandsdalens Fogderi, Kristians Amt, Lillehammers Postdistrikt, i Hovedpostruten mellem Lillehammer og Veblungsnes.
9. Kilen i Kviteseid Herred, Øvre Telemarkens Fogderi, Bratsbergs Amt, Skiens Postdistrikt, for den Post, der kan blive befordret 2 Gange ugentlig til og fra Stedet med Dampskib og udenfor Dampfartstiden med 1 Gang ugentlig Bipost ved gaaende Bud til og fra Strengens Postaabneri.
10. Kjernmoen i Trysfils Herred, søndre Østerdalens Fogderi, Hedemarkens Amt, Elverums Postdistrikt, i Postruten mellem Elverum og Trysfil.
11. Osmarken i Øre Herred, Nordmørs Fogderi, Romsdals Amt, Kristiansunds Postdistrikt, med 2 Gange ugentlig gaaende Bipost til og fra Øre Postaabneri.

15 Juli. 12. Ringelien i Hov Sogn, søndre Lands Herred, Hadeland og Lands Fogderi, Kristians Amt, Hønefoss Postdistrikt, for den Post, der kan blive befordret til og fra Stedet med Dampskib, og udenfor Dampfartstiden paa Randsfjord med 3 Gange ugentlig Bipost til og fra Hov i Lands Postaabneri.

13. Strengereid i Holts Herred, Nedenes Fogderi, Nedenes Amt, Arendals Postdistrikt, med 3 Gange ugentlig Bipost til og fra Arendal.

14. Veavaagen i Aakre Sogn, Skudenes Herred, Ryfylke Fogderi, Stavanger Amt, Haugesunds Postdistrikt, med Bipostforbindelse ved gaaende Bud fra og til Koperviks Postaabneri, 3 Gange ugentlig i Fisketiden Januar—Marts inkl. og 2 Gange ugentlig i den øvrige Del af Aaret.

15. Vega paa Kirkøen i Vega Herred, Søndre Helgelands Fogderi, Nordlands Amt, Namsos Postdistrikt, med 2 Gange ugentlig Bipost ved gaaende Bud til og fra det tidligere Vega Postaabneri der fremtidig benævnes Rørøen i Helgelands Postaabneri.

16. Østre Elverum i Elverums Herred, søndre Østerdalens Fogderi, Hedemarkens Amt, Elverums Postdistrikt, i Postruten mellem Elverum og Trysil.

17. Øvre Aardal i Sogn i Aardals Herred, Sogns Fogderi, nordre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt, med 1 Gang ugentlig Bipostforbindelse til og fra Aardal i Sogns Postaabneri.

I Henhold til Kgl. Resolution af s. D. vil de midlertidig oprettede Postaabnerier Aakernes, Fandrem, Holsen, Vegsund og Oifjeld fremdeles blive underholdte.

B. igangsat følgende Bipoſter og Landpoſtbudruter:

1. En 3die ugentlig Post Snekkenes—Rakkestad.
2. Tvende 2 Gange ugentlige Landpostbudruter i Onsø, nemlig:
   a. fra Onsø Postaabneri om Prestegaarden, Haugerød Skole, Kolberg, Ellinggaard, Manstad Skole til Engelsviken og derfra om Huseby og Prestegaarden tilbage til Postaabneriet;
   b. fra Onsø Postaabneri om Torp og Halvorsrød Skole til Rød og derfra om Skaare tilbage til Postaabneriet.
3. Udvidelse af Landpostbudruten Fredrikstad—Sellebak saaledes, at Landpostbudet fra Sellebak fortsætter videre om Kjølberg, Torp, Moums Brug, Torpebjerget, Wiels Brug og derfra tilbage til Sellebak, hvorfra, som tidligere, returneres om Lisleby og Lahellemoen til Fredrikstad.
4. En 3die ugentlig Post Setskogen—øvre Høland.
5. En 4de ugentlig Post Skarnes—nordre Odalen.
6. En 4de ugentlig Post Austvatn—nordre Odalen.

7. En 4de ugentlig Post Slaastad—Skarnes. 15 Juli.
8. En 3die ugentlig Post Aabogen—Østmarken.
9. En 3 Gange ugentlig Landpostbudrute fra Strømmens Postaabneri om Stalsberghagen, Hammers Skole, Bjørnholt og Bakkerud til Losby med Retur om Finstad, Røikaas, Rufsrud, Skaarer—Ødegaarden og Haneborg til Postaabneriet.
10. 6 Gange ugentlig Post Østre Toten—vestre Toten istedetfor den nuværende 3 Gange ugentlige Post mellem disse Steder.
11. En 3 Gange ugentlig Landpostbudrute fra Kolbu Postaabneri om Moldstad, Kirkenær, Hol, Braastad, Kvikstad, Ringen, Fossum, Mjølnhagen, Dystebakken Skolegaard, Dyste, Lund, Lundby, Rud, Veiberg og tilbage til Postaabneriet istedetfor det nuværende Brevhus paa Braastadbakken med 3 Gange ugentlige Postbefordring til og fra Kolbu Postaabneri.
12. En 3die ugentlig Post Einastranden—vestre Toten.
13. 5 Gange ugentlig Post udenfor Dampfartstiden Nes i Hedemarken — Hamar istedetfor den nuværende 3 Gange ugentlige Bipost i samme Tidsrum.
14. En 3die ugentlig Post Ringsaker Aasmark—Ringsaker.
15. En 3die ugentlig Post Elverum—Trysil.
16. En 2den ugentlig Post Søndre Osen—Kjernmoen.
17. En 1 Gang ugentlig Landpostbudrute Heggeriset—Engerdalen.
18. En 3die ugentlig Post Stenviken—Sjolisand.
19. En 3 Gange ugentlig Landpostbudrute fra ytre Rendalens Postaabneri om Lomnes, Hole, Hagen, Ilevold, Kvernes og Aakre til Aasheim med Retur om de samme Steder til Postaabneriet.
20. En 3die ugentlig Post Unset—Rendalen.
21. En 3die ugentlig Post Lilleelvedalen—Foldalen.
22. En 3die ugentlig Post i Turisttiden mellem Hjerkinns og Foldalens Postaabnerier.
23. En 3die ugentlig Post Tonset—Kvikne.
24. En 3die ugentlig Post Kvikne—Ulsberg.
25. En 2den ugentlig Post Hodalen—Tolgen.
26. 2 Gange ugentlig Post Os i Østerdalen—Narbuvolden hele Aaret istedetfor, som tidligere, 1 Gang ugentlig under Dampfartstiden paa Fæmundsøen og 2 Gange ugentlig udenfor Fartstiden.
27. En 2den ugentlig Post Overssjødalen—Narbuvolden.
28. En 2 Gange ugentlig Landpostbudrute mellem Stubberud i Augedalen og vestre Gausdals Postaabneri.
29. En 3die ugentlig Post Kvikne Skaabu—Nordre Fron.
30. En 3die ugentlig Post Hedalen i Vaage—Vaage.
31. En 3die ugentlig Post Skiaaker—Vaage.

15 Juli. 32. Søgnedaglig Landpostbudrute fra Guriby i Lommedalen om nedre Bjørke, Kirkeby, Hellerud, Muserud, Skollerud, Grorud, Bærums Værk, Bryns Kirke, Løken, Rud, Dønski, Helgerud til Sandviken og derfra tilbage om Bærums Meieri, Berger, Økern, Bryns Kirke, Bærums Værk, Lommedalens Handelsforening, Lommedalens Skole og øvre Jonsrud til Guriby, hvorfra underveis modtagne Postsager, naar intet andet er bestemt af Afsenderen, bliver snareste at nedbringe til Sandvikens Postaabneri.

33. 6 Gange ugentlig Post Honefos—Hole istedetfor den tidligere 3 Gange ugentlige Bipost mellem disse Postanstalter.

34. En 3die ugentlig Post Honefos—Lunder.

35. En 3die ugentlig Post vestre Gran—Gran udenfor Dampfartstiden.

36. 6 Gange ugentlig Landpostbudrute mellem Grans og vestre Grans Postaabnerier under Postdampskibsfarten paa Randsfjord istedetfor den tidligere 4 Gange ugentlige Post mellem nævnte Steder.

37. En 4de ugentlig Post østre Lunner—Gran i den Tid af Aaret, da nordgaaende Valdrespoſter befordres med Dampskib paa Randsfjorden.

38. En 3die ugentlig Post Enger—Bjoneroen udenfor Dampfartstiden paa Randsfjorden.

39. En 3die ugentlig Tur i Landpostbudruten Brandbu—Tingelstad.

40. En 4de ugentlig Post Odnes—Nordre Aurdal samt udenfor Dampfartstiden Jevnaker—Odnes.

41. En 3die ugentlig Post Bruflat—Tonsaasen.

42. En 2 Gange ugentlig Landpostbudrute fra Hedalens Postaabneri om Iljanstad Skole og Grov til Flaten, derfra tilbage til Postaabneriet, hvorfra fortsættes videre om Sørli, Bergsrud, Brakerdokken, Nerstad Skole og Landsenden til Storruste og derfra om samme Steder tilbage til Postaabneriet.

43. En 3die ugentlig Tur i Landpostbudruten Begndalen—Søndre Aurdal.

44. En 4 Gange ugentlig Bipost ved gaaende Bud mellem Reinli og Søndre Aurdal istedetfor den tidligere 2 Gange ugentlige Bipost mellem disse Steder.

45. En 4de ugentlig Post Gulsvik—Gol under Sommerpostgangen.

46. En 3 Gange ugentlig Landpostbudrute fra Leer i Krødsherred om Bjøre, Ødegaarden, Bjørkerud, Nordre Raaen, Søndre Raaen, Skinnes, Fyran Skole og Glesne til Krøderens Postaabneri og tilbage.

47. En 4de ugentlig Post Gol—Aal.

48. En 2 Gange ugentlig Landpostbudrute mellem Hols Post- 15 Juli.
aabneri og Jeilo i Ustedalen.
49. En 3die ugentlig Post Sigdal—Aamot paa Modum.
50. En 2 Gange ugentlig Landpostbudrute fra Darbu Postaabneri om Raaen, Kolkinn, Skarud, Bollerud, Bakstevat, Ødegaarden, Gunnildrud og Mastebogen til Hakaviken og tilbage om de samme Steder til Postaabneriet.
51. En 3die ugentlig Post Kongsberg—Opdal.
52. En 3die ugentlig Post Sauland—Tinnoset.
53. En 3die ugentlig Post Tinn—Tinnoset.
54. En 2den ugentlig Post Tuddal—Sauland.
55. En 2den ugentlig Post Aamotsdal—Flatdal.
56. En 3die ugentlig Post Sylling—Lier.
57. En 2 Gange ugentlig Landpostbudrute mellem Holmen Skole i Sylling og Syllings Postaabneri.
58. En 4de ugentlig Post Rødtangen—Holmsbu udenfor Dampfartstiden.
59. En 3die ugentlig Post Larvik—Holmestrand (gjennem Lardal og Hof).
60. En 3die ugentlig Post Vivestad—Holmestrand.
61. En 3 Gange ugentlig Landpostbudrute fra Holmestrand gjennem Botne og Vaale om Botne Kirke, Rød, Lærum, Ryk, Hjelmtvedt, Huseby, Vaale Prestegaard, Gjelstad, Jonstang, Holm og tilbage til Holmestrand.
62. En 3die ugentlig Post Ramnes—Holmestrand.
63. En 3die ugentlig Post Undrumsdal—Adal.
64. En 4de ugentlig Post Vallo—Tønsberg under Vinterpostgangen.
65. 3de Landpostbudruter i Gjerpen, nemlig:
a. 3 Gange ugentlig fra Skien om Mæla, Fossum, Hoppestad, Jønnevall, Nøklegaard, Glenne, Holm, Lund, Sem, Sneltvet, Frogner, Lagmandsgaarden og tilbage til Postkontoret.
b. 3 Gange ugentlig fra Skien om Prestegaarden, Limi, Tuste, Foss, Jønnevall, Eriksrød, Jønnevall, Aas, Hoppestad, Fossum, Mæla og tilbage til Postkontoret.
c. 1 Gang ugentlig Eriksrød—Bo Kapel.
66. En 4de ugentlig Post Skien—Kviteseid under Vinterpostgangen.
67. En 4de ugentlig Post Hollen—Strengen udenfor Dampfartstiden.
68. En 3die ugentlig Post Valebo—Hollen udenfor Dampfartstiden.
69. En 2den ugentlig Post Fjaagesund—Kviteseid udenfor Dampfartstiden.

15 Juli. 70. En 2 Gange ugentlig Landpostbudrute fra Dalen i Brunkeberg til Kviteseids Postaabneri og tilbage.
71. En 3die ugentlig Post Nissedal—Kviteseid hele Aaret.
72. En 3die ugentlig Post Nissedal—Treungen under Dampfartstiden paa Nisservand.
73. En 3die ugentlig Post Lastein—Høidalsmo udenfor Dampfartstiden.
74. 3 Gange ugentlig kjørende Poster Vinje—Lastein og Laardal—Høidalsmo under Dampfartstiden paa Telemarksvandene istedetfor de tidligere 2 Gange ugentlige Poster Vinje—Laardal og Nesland—Vinje under Dampskibsfarten.
75. En 3die ugentlig Post Vinje—Høidalsmo udenfor Dampfartstiden.
76. En 2den ugentlig Post Grungedal—Vinje.
77. En 3die ugentlig Post Nesland—ytre Vinje udenfor Dampfartstiden.
78. En 3die ugentlig Post Rauland—Høidalsmo.
79. En 1 Gang ugentlig Landpostbudrute mellem Hovden i Mosstranden og Raulands Postaabneri.
80. En 1 Gang ugentlig Landpostbudrute mellem Vaa i Romtveit Kreds i Rauland og Raulands Postaabneri.
81. En 3die ugentlig Post Løveid—Skien udenfor Dampfartstiden.
82. 3 Gange ugentlig Post Sætre—Drøbak hele Aaret istedetfor, som tidligere, tre Gange ugentlig i Juni—September og to Gange ugentlig i den øvrige Del af Aaret.
83. En 4de ugentlig Post Brevik—Ødegaardens Værk.
84. En 3die ugentlig Post Tordal—Kragerø.
85. En 3die ugentlig Post Birkenes—Lillesand under Sommerpostgangen.
86. En 3die ugentlig Post Tveid—Kristiansand under Sommerpostgangen.
87. En 1 Gang ugentlig Landpostbudrute mellem Vigstøl i Hægelands Sogn og Hægelands Postaabneri.
88. En 3die ugentlig Post Tregde—Mandal.
89. En 2den ugentlig Post Byremo—Bjelland.
90. En 4de ugentlig Post Mandal—Undal under Sommerpostgangen samt under Vinterpostgangen 1 Gang ugentlig i den Tid, da Overlandpostbefordringen i Ruten Kristianssand—Stavanger ikke foregaar 4 Gange ugentlig.
91. En 3 Gange ugentlig Landpostbudrute fra Mandal om Ime, Berge, Storaager, Djubo, Ro, Valland og Skeie til Hartmark og tilbage til Mandal.
92. En 3die ugentlig Tur i Landpostbudruten vestenfor Mandal.
93. En 3die ugentlig Post Konsmo—Undal.
94. En 3die ugentlig Post Tingvatn—Lyngdal.

95. En 3die ugentlig Post Herred—Farsund. 15 Juli.
96. En 3 Gange ugentlig Landpostbudrute fra Farsund om Mosvold, Buland, Kjørrefjord, Grimsby, Hananger, Kviljo, Aasen, Hauge østre, Torp, Husebye, Lunde, Fjellestad, Sunde og tilbage til Postkontoret.
97. En 4de ugentlig Post Vanse—Farsund.
98. En 3die ugentlig Tur i Landpostbudruten Vanse Postaabneri, Brastad, Kotland, Kalleberg, Nordberg, Jøllestø, Rudjord, Heskestad, Elle, Tomstad, Tveid, Jaatog, Aandal, Vanse Postaabneri, istedetfor den 1 Gang ugentlige Landpostbudrute Vanse Postaabneri, Brastad, Kotland, Kalleberg, Nordberg, Jøllestø, Rudjord, Vanse Postaabneri.
99. En 3die ugentlig Post Fede—Liknes.
100. En 3die ugentlig Post Fjotland—Liknes.
101. En 4de ugentlig Post Fede—Flekkefjord.
102. En 4de ugentlig Post Rasvaag—Flekkefjord.
103. En 4de ugentlig Post Moi—Flekkefjord undtagen i den Tid af Aaret, da Hamburgerdampskibenes Fart er indstillet mellem Kristianssand og Stavanger.
104. En 3die ugentlig Post med Dampskib paa Lundevandet mellem Moi og Aaensire.
105. En 2 Gange ugentlig Landpostbudrute mellem Eig i Lunds Herred og Moi Postaabneri, langs Hovedvandets østre Side.
106. En 3die ugentlig Post Bakke—Gyland.
107. En 3die ugentlig Post med Dampskib paa Siredalsvandet mellem Siredalen og Bakke (til og fra Haughom kun 2 Gange ugentlig).
108. En 2den ugentlig Post Øvre Siredalen—Siredalen.
109. En 3die ugentlig Post Heskestad—Egersund under Sommerpostgangen.
110. En 6 Gange ugentlig Post Egersund—Sogndal i Dalene under Vinterpostgangen samt i den Tid af Aaret, da Rægefjord ikke anløbes af de postførende Vestlandsdampskibe, istedetfor den nuværende 3 Gange ugentlige Post mellem Postanstalterne.
111. En 3die ugentlig Post Egersund—Bjerkreim.
112. En 3 Gange ugentlig Landpostbudrute fra Tuneim i Time Sogn om Rise og Gudmestad til Nærbø Postaabneri og samme Vei tilbage.
113. Udvidet Landpostbudrute Stavanger—Randeberg—Malle—Stavanger saaledes, at Landpostbudet fra Randeberg Kirke fortsætter til Sande og Tunge og derfra om Bø, Viste, Vestre Goe og Malle tilbage til Stavanger.
114. En 3die ugentlig Post Jørpelandsvaagen—Tau.
115. En 3die ugentlig Post det hele Aar mellem Roldal og Nesflaten.

15 Juli. 116. En 4de ugentlig Post Kopervik—Skudenes.
117. 2 Gange ugentlige Bipoſter Røvær—Haugeſund og Utſire—Haugeſund iſtedetfor den tidligere 1 Gang ugentlige Bipoſt Haugeſund—Røvær—Utſire.
118. En 1 Gang ugentlig Landpoſtbudrute fra Krabbetveit til Tysværs Poſtaabneri om Førland, Søndenaa, Nes, Klovning, Høivik og Tysvær (Kirkegrænden) og tilbage.
119. En 2 Gange ugentlig Landpoſtbudrute fra Førde i Søndhordlands Poſtaabneri om Røikenes, Selsaas, Framnes, Oa, Erve, Hovde, Vaage til Kvalvaag med Retur om Apeland, Braatveit, Li, Haukaas, Tveite, Rød og Drange til Poſtaabneriet.
120. En 1 Gang ugentlig Poſt Mundeim—Haalandsdalen.
121. 2 Gange ugentlig Baadpoſtbefordring Lindaas—Dampſkibsanløbsſtedet Spjutø.
122. En 1 Gang ugentlig Landpoſtbudrute mellem Nautſund i Guddal og Lerviks Poſtaabneri om Skor, Øvreaas og Syſtad.
123. En 1 Gang ugentlig Poſt Bygſtad—Sande i Søndfjord.
124. En 1 Gang ugentlig Landpoſtbudrute mellem Grøning i Haukedalen og Holſens Poſtaabneri om Frøisland, Gjerland, Nes, Haarklou og Rørvik.
125. En 2 Gange ugentlig Landpoſtbudrute mellem Birkeland og Nauſtdal i Søndfjords Poſtaabneri om Kalland, Rognebakken og Hove.
126. En 1 Gang ugentlig Landpoſtbudrute i Maanederne medio Mai—medio Oktober mellem Nauſtdal i Nordfjords og Stromshavns Poſtaabnerier om Bjørhovde, Hjelmeland, Tjørſtad, Smordal, Bjørkedal og Kile.
127. En 1 Gang ugentlig Baadpoſt Selje—Moldøen.
128. En 3die ugentlig Poſt Opſtryn—Stryn.
129. En 2den ugentlig Poſt Tafjorden—Valdalen.
130. En 2den ugentlig Poſt Huſtad—Bud.
131. En 2 Gange ugentlig Landpoſtbudrute mellem Hevne og Vinjeøren.
132. En 2 Gange ugentlig Landpoſtbudrute fra Skjørns Poſtaabneri om Sæter og Botngaarden til Mølnargaarden med Retur om de ſamme Steder ſamt om Lien.
133. 3 Gange ugentlige Poſter kjørende Børſeſkognen—Børſen—Viggen og gaaende Buviken—Børſen iſtedetfor den tidligere tre Gange ugentlige Bipoſt Buviken—Børſen—Viggen og 2 Gange ugentlige Bipoſt Børſeſkognen—Børſen.
134. En 4de ugentlig Poſt Meldalen—Orkedalen.
135. En 3die ugentlig Poſt Trondhjem—Klæbu.
136. En 3die ugentlig Poſt Hølandet—Hovin.
137. En 2 Gange ugentlig Landpoſtbudrute mellem Budalen og

Rognes Postaabneri istedetfor den tidligere 1 Gang ugentlige Posteexpresse mellem nævnte Steder. 15 Juli.

138. En 1 Gang ugentlig Post Rennebu—Birkaaker ved Siden af den to Gange ugentlige Poststrute Meldalen—Birkaaker.
139. En 2den ugentlig Post Rindalen—Meldalen.
140. En 2den ugentlig Post Tydalen—Selbu.
141. En 3die ugentlig Post Stjørdalen—Skatval.
142. En 4de ugentlig Post Aasenfjorden—Levanger.
143. En 2 Gange ugentlig Landpostbudrute mellem Markabygden og ytre Skogns Postaabneri om Birklund.
144. En 2den ugentlig Post Vuku—Helgaadalen.
145. En 2den ugentlig Post Stod—Stenkjær, medens Posten Klingsundet—Stod udenfor Dampfartstiden er inddraget.
146. 3 Gange ugentlig Post mellem Stenkjær og Snaasens Postaabneri under Dampfartstiden paa Snaasenvandet og 2 Gange ugentlig udenfor Dampfartstiden istedetfor, som tidligere, tre Gange ugentlig i Juli og August og to Gange ugentlig i Resten af Dampfartstiden samt 1 Gang ugentlig udenfor samme.
147. En 2den ugentlig Post Bangsund—Bangdalen.
148. En 4de ugentlig Post Bjugn—Brekstad.
149. En 2den ugentlig Post Opland—Sørflatanger.
150. En 2 Gange ugentlig Landpostbudrute mellem Sund i Tødalsgrænden i Viks Sogn og Nord Statlandets Postaabneri om Tødal og Buviken.
151. En 3die ugentlig Post Disletten—Overhallen.
152. En 3die ugentlig Post Hølandet i Namdalen—Overhallen.
153. En 1 Gang ugentlig Post Øvre Hølandet—Kongsmo.
154. En 2den ugentlig Post Namsskogen—Harran.
155. En 3die ugentlig Tur i Landpostbudruten i nedre Grong.
156. En 3die ugentlig Tur i Landpostbudruten i øvre Grong.
157. En 3die ugentlig Tur i Landpostbudruten i Skage i Namdalen.
158. 1 Gang ugentlig Landpostbudrute fra Namsskogens Postaabneri om Trones, Breifosmo, Finvolden, Sandaamoen til Haapnes og derfra om Bjørnhusdalen, Fosmoen, Dommaasen, Flaattedalen og Trones tilbage til Namsskogen samt 8-daglig Postbefordring mellem Nordre Grongs Postaabneri og Finvolden istedetfor den tidligere 14-daglige Bipost Namsskogen—Nordre Grong.
159. 1 Gang ugentlig Post Tunnsjøen—Nordli istedetfor, som tidligere, fjortendaglig.
160. 1 Gang ugentlig Post Tosenfjorden—Velfjorden istedetfor den tidligere fjortendaglige.
161. 1 Gang ugentlig Baadpost Lurø—Trænen udenfor Dampfartstiden istedetfor den tidligere fjortendaglige Bipost i samme Tidsrum.

15 Juli. 162. 1 Gang ugentlig Landpostbudrute mellem Saltdalen og Junkersdalen.
163. En 2den ugentlig Post Bogøen—Engeløen.
164. Udvidet Bipost Røst—Værø saaledes, at Røst erholder ugentlig Post hele Aaret enten med Dampskib eller ved Baadpost.
165. En 2den ugentlig Post Borge—Høines i Tiden Januar—medio April.
166. En 3die ugentlig Post Maalselven—Maalsnes.
167. En 2 Gange ugentlig Post Lyngen—Tjosen hele Aaret og derhos en 1 Gang ugentlig Post fra Tjosen til Lyngen og tilbage i Vintertiden.
168. En 14-daglig Post Alten—Kautokeino ved Siden af den nuværende 14-daglige Post Alten—Karesuando.
169. 1 Gang ugentlig Post Kistrand—Lakselven istedetfor den tidligere fjortendaglige.

Fra samme Tid er efter Departementets Bestemmelse Indre Frænens Postaabneri, der fra samme Tid benævnes Elnesvaagen, flyttet til Dalset, og underholdes der en 2 Gange ugentlig Landpostbudrute fra vestre Malmedalen om Malme Skole, Julset (Ødegaarden), Holen, Sylte Skole, Nygjerdet, Moen, Myrbostad til Indre Frænens Postaabneri (Elnesvaagens) og samme Vei tilbage.

Efter Departementets Bestemmelse underholdes der indtil videre en 2 Gange ugentlig Baadpost mellem Dombesteins og Kjøllsdalens Postaabnerier samt under Dampskibsfarten paa Nordsjø 1 Gang ugentlig kjørende Post Lilleherred—Sauland istedetfor den tidligere 1 Gang ugentlige Post Sauland—Hiterdal i samme Tidsrum.

Fra 1ste Juli 1893 og indtil videre vil der efter Departementets Bestemmelse blive underholdt følgende Postaabnerier:

1. Askeland paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Sæbø Sogn, Manger Herred, Nordhordlands Fogderi, Søndre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt.
2. Baalen paa Dampskibsanløbsstedet Breivik i Brekke Sogn, Lavik og Brekke Herred, Sogns Fogderi, Nordre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt.
3. Brasøen paa Dampskibsanløbsstedet Brasøsund i Alstahaugs Herred, Søndre Helgelands Fogderi, Nordlands Amt, Namsos Postdistrikt.
4. Brensholmen paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Hillesø Herred, Senjen og Tromsø Fogderi, Tromsø Amt, Tromsø Postdistrikt.
5. Bustviken paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i søndre

Frøiens Sogn, Frøiens Herred, Fosens Fogderi, søndre Trondhjems Amt, Trondhjems Postdistrikt. 15 Juli.

6. Elsfjorden paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Hemnes Herred, Nordre Helgelands Fogderi, Nordlands Amt, Bodø Postdistrikt.
7. Haavold paa Dampskibsanløbsstedet Rødø i Ørstens Herred, Søndmørs Fogderi, Romsdals Amt, Aalesunds Postdistrikt.
8. Halvardøen i Salten paa Dampskibsanløbsstedet Halvardøen i Lødingens Herred, Saltens Fogderi, Nordlands Amt, Bodø Postdistrikt.
9. Hennøen i ytre Bø i Mangers Herred, Nordhordlands Fogderi, søndre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt (2 Gange ugentlig Postbefordring til og fra Dampskibsanløbsstedet Nautnes).
10. Holm i Helgeland paa Dampskibsanløbsstedet Holm i Solstad Sogn, Bindalens Herred, Søndre Helgelands Fogderi, Nordlands Amt, Namsos Postdistrikt.
11. Matre i Søndhordland paa Dampskibsanløbsstedet Sunde i Matrefjord i Holmedals Sogn, Skaanevik's Herred, Søndhordlands Fogderi, Søndre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt.
12. Mjømen paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Gulens Herred, Sogns Fogderi, Nordre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt.
13. Neiden i Sydvarangers Herred, Varangers Fogderi, Finmarkens Amt, Vadsø Postdistrikt.
14. Norddalsfjorden paa Soleimsøren i Kinns Herred, Sønd- og Nordfjords Fogderi, Nordre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt (udenfor Dampfartstiden 1 Gang ugentlig Postbefordring til og fra Anløbsstedet Livresund).
15. Offstad i Namdalen i Viktens Herred, Namdalens Fogderi, Nordre Trondhjems Amt, Namsos Postdistrikt, i Postruten Rørvik i Namdalen—Austafjord.
16. Skjaanes paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Hopsfjord i Tanens Herred, Tanens Fogderi, Finmarkens Amt, Vardø Postdistrikt (naar Stedet ikke erholder 14-daglig Dampskibspost, Bipostforbindelse til og fra Hopseidets Postaabneri saa ofte, at Stedet erholder 14-daglig Post).
17. Slæpenden paa Jernbanestoppestedet Slæbende i Askers Herred, Aker og Follo Fogderi, Akershus Amt, Kristiania Postdistrikt.
18. Stromshavn paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Voldens Herred, Søndmørs Fogderi, Romsdals Amt, Aalesunds Postdistrikt.
19. Sørnes paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Indre-

15 Juli. fjorden i Tjotta Herred, Søndre Helgelands Fogderi, Nordlands Amt, Namsos Postdistrikt.

20. Ytre Frøien paa Dampskibsanløbsstedet Bogø i Slettens Sogn, Frøiens Herred, Fosens Fogderi, Søndre Trondhjems Amt, Trondhjems Postdistrikt.

Hjelmsø Postaabneri underholdes hele Aaret.

Efter Departementets Bestemmelse underholdes der indtil videre hvert Aar et Postaabneri Bjørn i Herø under Markedstiden (Slutningen af Juni til Begyndelsen af Juli) paa Bjørns Marked i Herø Herred, søndre Helgelands Fogderi, Nordlands Amt, Namsos Postdistrikt.

Fra 1ste Juli d. A. vil for nedennævnte Postaabnerier følgende Navneforandring finde Sted:

Djupvig i Alten	vil	—	—	blive benævnt Lerbotten.
Indre Frænen	„	—	—	Elnesvaagen.
Korsnes i Alten	„	—	—	Storekorsnes.
Vaſs	„	—	—	Vaſs i Ryfylke.
Vega	„	—	—	Rørøen i Helgeland.
Visnes	„	—	—	Visnes paa Karmøen.
Ytre Frænen	„	—	—	Aureosen.

17 Juli. **Tillægsbestemmelser** til §§ 16 og 20 i de af Departementet for det Indre under 11te Februar 1887 approberede Regler for Brugen af de Hadelandske Bygdealmenninger*), approberede af nævnte Departement den 17de Juli 1893.

18 Juli. **Høieste Resolution****), hvorved i Medhold af Lov om Udryddelse af Rovdyr og Fredning af andet Vildt af 22de Juni 1863 § 11 bestemmes, at Rype og Aarfugl i Tusterens Herred, Romsdals Amt, for et Tidsrum af 5 Aar fra og med Aaret 1893 at regne skal være fredet det hele Aar med Undtagelse af Januar Maaned.

Herfra undtages dog Jagt med staaende Hund i Høifjeldet, for hvilken Lovens almindelige Fredningstider fremdeles gjælder.

18 Juli. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Biskopen i Trondhjems Stift, der havde udbedet sig Departementets Udtalelse bl. a. om, hvorvidt Stiftskapellaner, der af Biskopen beordres til at virke inden Menigheder i Stiftet for at bistaa disses Sognepræster med Afholdelse af Bibellæsninger, Gudstjenester og lignende, er berettigede til at erholde Udgifterne ved sine Reiser fra

*) Bekjendtgj. 19de Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 32, hvor Bestemmelserne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 19de Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 32.

Stiftsstaden eller det Sted, hvor de umiddelbart i Forveien har bestyret et Embede, til det nye Sted, godtgjorte af det Offentlige, samt om hvem der pligter at betale Skydsudgifterne ved deres Reiser, naar de under denne Virksomhed reiser fra et Sted til et andet inden Præstegjeldet. 18 Juli.

I denne Anledning udtaler Departementet — under Henvisning forovrigt til Høieste Resolution af 2den Juli 1857 Post 1 b —, at det antager, at naar Stiftskapellaner efter Biskopens Ordre foretager Reiser som de omhandlede, sker dette i offentlige Anliggender, og at de derfor vil være berettigede til paa saadanne Reiser at nyde Skydsgodtgjørelse af offentlige Midler.

Cirkulære fra Indredepartementet, Poststyrelsen (No. 21 for 1893), hvorved bl. a. meddeles, at Poststyrelsen i Skrivelse af 31te Mai 1893 paa Foranledning har udtalt, at Boghandlere ikke portofrit kunne sende et Skolestyre Prøver af sine Forlagsartikler, naar Forsendelsen ikke sker paa Skolestyrets Forlangende. 19 Juli.

Lov om Sjøfarten *) [1]). 20 Juli.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 11te Juli dette Aar, saalydende: No. 1.

Første Kapitel.

Om Skibe.

§ 1. Et Skib er norsk, naar det udelukkende eies af norske Statsborgere [2]), eller, om det eies af norske og svenske Statsborgere i Forening, naar den bestyrende Reder er norsk Statsborger og bosat i Norge.

Tilhører Skibet et Aktieselskab, er det norsk, naar Selskabets Hovedkontor og Bestyrelsens Sæde er her i Riget, og Bestyrelsen bestaar af norske Statsborgere, der er Aktieeiere.

§ 2. Over norske Skibe skal der, med de Begrænsninger og efter de nærmere Regler, som ved særlig Lov bestemmes, føres offentligt Register, hvilket skal indeholde, hvad der udfordres til

[1]) Se Oth. Prp. No. 27 for 1892 med vedliggende Kommissionsindstilling, Oth. Prp. No. 6 og Indst. O. III. for 1893 samt Storth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 252—259, 323—518 og 703—707, og i Lagth. S. 97—172 og 202—204. Jfr. derhos svensk Sjølag af 12 Juni 1891 og dansk Sølov af 11 April 1892 samt dansk Lov om Søretter m. m. af 12 April 1892. Om den tidligere Ret se fornemmelig Lov om Søfarten af 24 Marts 1860 med Tillægslove af 6 Marts 1869, 3 Juni 1874 og 21 Marts 1883 samt for Søforsikrings Vedk. N. L. 4 Bogs 6te Kapitel.

[2]) Jfr. L. 21 April 1888.

*) Bekjendtgj. 26 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 33.

20 Juli. No. 1. Bestemmelse af Skibenes Identitet, samt fuldstændige Oplysninger om deres Eiendoms- og Rederiforhold.

§ 3. Skib, der indføres i Skibsregistret, har Hjemsted [1]) i den Havn i Riget, som bestemmes af Rederen. For Skib, som ikke er registreret, gjælder som Hjemsted den Havn, i hvilken Rederen bor, eller som er nærmest hans Bopæl; er der flere Redere, er den bestyrende Reders Hjemsted bestemmende for Skibets; bor Rederen udenfor Riget, anses Kristiania som Skibets Hjemsted.

§ 4. Om norske Skibes Forpligtelse til at være forsynede med Nationalitetsbevis, Maalebrev, Bemandingsliste eller Mandskabsfortegnelse samt, naar saadant er paabudt, kongeligt Sjøpas gjælder, hvad derom særlig er bestemt [2]).

§ 5. Ethvert norsk Skib, der er registreringspligtigt eller gaar i udenrigsk Fart, skal have anbragt paa hver af Siderne sit Navn [3]) og paa Agterspeilet baade sit og Hjemstedets Navn, alt i let læselige Bogstaver af mindst 15 Centimeters Høide [4]).

§ 6. Som uistandsættelig i denne Lovs Betydning [5]) anses et Skib ikke alene, naar det ved lovlig Besigtelse skjønnes, at dets Istandsættelse enten overhovedet ikke kan udføres eller ialfald ikke der, hvor Skibet befinder sig, eller paa noget andet Sted, hvor det kan bringes hen, men ogsaa, naar det paa samme Maade skjønnes, at Skibet ikke er Istandsættelse værd.

Andet Kapitel.

Om Rederi.

§ 7. Rederen hefter, forsaavidt ei anderledes i denne Lov bestemmes [6]), personlig, det er med hele sin Formue, for de Forpligtelser, som han selv eller gjennem andre paadrager sig.

For Fordringer, der opstaar ved Skibsførerens Misligholdelse af Kontrakt [7]), som er indgaaet af Rederen selv eller ifølge hans Fuldmagt, og hvis Opfyldelse hørte til Skibsførerens Pligter, saavelsom for Forpligtelser, som Skibsføreren i denne sin Egenskab og ikke i Henhold til særlig Fuldmagt fra Rederen paatager sig, hefter Rederen alene med Skibsformuen, det er med Skib og Fragt [8]); dog er han altid personlig ansvarlig for Mandskabets Fordringer efter Hyre- og Tjenestekontrakter. Sidstnævnte Fordringer har

[1]) Jfr. §§ 48, 66, 315.
[2]) Søfartsl. 24 Marts 1860 §§ 2—4, jfr. Skibsmaalingsl. 31 Mai 1873 §§ 3—5, Mønstringsl. 29 Juni 1888 §§ 3 og 12, samt L. 1 Juli 1848.
[3]) Søfartsl. 24 Marts 1860 § 4 sidste Punktum.
[4]) § 286, 2det Stykke.
[5]) Se t. Ex. §§ 50, 91, 98, 149, 257.
[6]) Jfr. foruden Sens andet Stykke §§ 8, 174, 216, 222, 224.
[7]) Jfr. § 111.
[8]) Jfr. § 268 ff.

derhos i Rederens Konkursbo samme Fortrinsret, som tilkommer Tjenestefolks Løn [1]). 20 Juli. Nr. 1.

§ 8. For Skade, der er foraarsaget af Skibsføreren eller nogen af Mandskabet ved Svig, Forsømmelse eller Uagtsomhed i Tjenesten, hefter Rederen med Skib og Fragt. Dette gjælder ogsaa, naar Skade paa samme Maade er forvoldt af nogen, som uden at høre til Skibsmandskabet udfører Arbeide i Skibets Tjeneste [2]).

Hvad Rederen saaledes kommer til at udrede, kan han kræve erstattet af den, som har voldt Skaden [3]).

§ 9. Eies et Skib af Partredere, svarer hver af disse for Forpligtelser, der medfører personligt Ansvar, kun i Forhold til sin Andel i Skibet.

§ 10. For Skib, som eies af Partredere, skal der vælges en bestyrende Reder, der maa være norsk Statsborger og bosat i Norge.

Den bestyrende Reder kan i Rederiets Anliggender sagsøges paa dets Vegne. Er ingen bestyrende Reder valgt, staar det den, som vil søge Rederiet, frit for at søge, hvem han vil af Partrederne paa Rederiets Vegne [4]).

§ 11. I Forhold til Trediemand [5]) er den bestyrende Reder i Kraft af sin Stilling berettiget til at afslutte alle de Retshandler, som en Rederiforretning sædvanlig fører med sig. Han kan saaledes antage og afskedige Skibsføreren og meddele ham Forskrifter samt oppebære Penge, der indkommer for Rederiets Regning. Han kan sagsøge i Rederiets Anliggender og i det Hele repræsentere det for Retten. Derimod er han ikke uden særlig Bemyndigelse berettiget til at optage Pengelaan i Rederiets Navn eller til at sælge, pantsætte eller tegne Forsikring paa Skibet.

Har Rederiet ved særlig Forskrift indskrænket den Myndighed, som efter det Anførte i Almindelighed tilkommer den bestyrende Reder, er Indskrænkningen uden Betydning for Trediemand, som i god Tro har indladt sig med ham.

§ 12. Naar Rederiets Anliggender skal afgjøres ved Partrederernes Stemmegivning, gjælder som Beslutning, hvad der vedtages af den eller de Partredere, som eier mere end Halvparten i Skibet. Halvparten er tilstrækkelig, naar Beslutningen tiltrædes af den bestyrende Reder, selv om han ikke har Part i Skibet. Ved Valg af bestyrende Reder er Halvparten tilstrækkelig; har to faaet lige Stemmer, afgjøres Sagen ved Lodtrækning [6]).

Beslutninger, som er i Strid med Rederikontraktens Indhold

[1]) Lovb. 5—13—35.
[2]) Jfr. § 222 og §§ 111, 142 og 248.
[3]) Jfr. § 59.
[4]) Jfr. ogsaa § 282.
[5]) Jfr. derimod § 13.
[6]) Jfr. § 14, § 22 og § 24.

20 Juli. No. 1.

eller ligger udenfor Rederiets Øiemed, er ikke gyldige, medmindre samtlige Medredere er enige deri [1]).

§ 13. I Forholdet til Medrederne kommer de almindelige Regler om Fuldmagt til Anvendelse paa den bestyrende Reders Berettigelse til at handle paa Rederiets Vegne. Forsaavidt Omstændighederne ei er til Hinder derfor, har han at sammenkalde Medrederne til Overlægning eller paa anden Maade indhente deres Mening, naar vigtigere Anliggender forefalder, navnlig naar der er Spørgsmaal om at anvende Skibet i væsentlig forskjellig Fart, om at ansætte eller afsætte Skibsfører eller om at foretage nogen betydeligere Reparation.

§ 14. Den bestyrende Reder kan til enhver Tid afsættes ved Beslutning af Partredere, der eier mere end en Halvpart i Skibet. Eier han selv Halvparten eller mere, kan Retten paa en Partreders Begjæring afsætte ham, om dertil findes skjellig Grund, og beskikke en midlertidig Bestyrer [2]).

§ 15. Den bestyrende Reder skal føre særskilt Regnskab over sin Forvaltning af Rederiets Anliggender og gjøre Rede og Rigtighed for samme. Regnskab for Medrederne har han, naar ikke anderledes af Rederiet besluttes, at aflægge for hvert Kalenderaar, senest 1 Maaned efter dets Udløb.

§ 16. Naar Regnskab aflægges, skal den bestyrende Reder omsende det til hver enkelt Partreder. For at kunne kontrollere dets Rigtighed har enhver Partreder Adgang til Regnskabsbøger og Bilag, særlig til Skibsførerens Regnskaber.

Indsigelser mod den bestyrende Reders Regnskab maa, forsaavidt de ikke grundes paa Regnefeil eller Svig, gjøres gjældende ved Søgsmaal inden 1 Aar, efterat Regnskabet er aflagt og Underretning derom meddelt.

§ 17. Til Bestridelse af de Udgifter, som kræves af Rederiforretningen, paaligger det enhver Partreder at yde det fornødne Bidrag i Forhold til hans Andel i Skibet [3]). Forsømmer nogen Partreder efter Paakrav at betale sit Bidrag og udlægges dette forskudsvis af den bestyrende Reder eller nogen af Medrederne, har den Forsømmelige at erstatte Udlægget med 8 pCt. aarlig Rente saavelsom Præmien for den Forsikring, som den Forskudsydende til sin Sikkerhed maatte have tegnet. For sin Fordring har Kreditor Panteret i den Forsømmeliges Part i Skibet og i det paa Parten faldende Udbytte. Denne Ret gaar foran ældre kontraktmæssigt Pant i Parten, men staar tilbage for de i 11te Kapitel omhandlede Sjøpanterettigheder saavelsom for ældre kontraktmæssigt Pant i det hele Skib og tabes, naar den ikke gjøres gjældende ved Søgsmaal inden 1 Aar fra den Tid, da Udlægget gjordes.

[1]) Jfr. § 22 Nr. 3.
[2]) Jfr. § 22 Nr. 2.
[3]) Jfr. dog § 18.

§ 18. Naar Beslutning tages om ny Reise eller om Skibets Reparation efter fuldendt Reise, og Tilskud kræves til Beslutningens Udførelse, er enhver Partreder, som ikke har stemt for Reisen eller Reparationen, berettiget til at frigjøre sig for at tilsvare sin Del af Tilskuddet ved uden Vederlag at afstaa sin Part i Skibet, forsaavidt der ikke hviler særlig Heftelse paa den. Vil han gjøre Brug af denne Ret, maa han skriftlig meddele det til den bestyrende Reder saa betimelig, at denne har Underretning derom inden 8 Dage, efterat Beslutningen er bleven fattet, eller, hvis vedkommende Partreder da ikke har været tilstede, inden 8 Dage, efterat Beslutningen er bleven ham meddelt. Den afstaaede Skibspart fordeles mellem de øvrige Medredere i Forhold til deres tidligere Andel i Skibet. 20 Juli. No. 1.

Er der tegnet en endnu gjældende Forsikring paa den afstaaede Part, er de øvrige Partredere solidarisk forpligtede til at tilsvare Præmien for den tilbagestaaende Tid.

§ 19. Vinding og Tab ved Rederiforretningen fordeles paa Partrederne i Forhold til enhvers Andel i Skibet.

Forsaavidt der ikke i Rederiforretningen haves Brug for tilstedeværende Overskud, bliver det at uddele til Partrederne [1]).

§ 20. Rederiet opløses ikke derved, at en Part i Skibet overgaar til en anden Eier, eller ved en Partreders Død, Umyndiggjørelse eller Konkurs.

Naar Overdragelse af Skibspart vil medføre, at Skibet taber Ret til at føre norsk Flag [2]), udfordres Samtykke fra samtlige Medredere, forat Overdragelsen, selv om den sker ved Tvangsauktion, kan være gyldig.

Ellers behøver en Partreder, som vil overdrage sin Skibspart eller en Del af den, ikke dertil sine Medrederes Samtykke. Men hvis Overdragelse sker til andre end Medredere, har enhver af Medrederne Ret til at indløse Parten, saafremt han seneste sjette Virkedag efter den Dag, da Anmeldelse om Overdragelsen er foregaaet overensstemmende med § 21, andet Led, tilbyder den nye Eier Løsningssummen eller, hvis denne endnu ikke er paa det rene, betryggende Sikkerhed. Løsningssummen bestemmes i Tilfælde af Tvist ved Skjøn; den maa aldrig sættes lavere end den Kjøbesum, for hvilken den nye Eier selv har erhvervet Parten. Bliver det nødvendigt at indtale Parten ved Søgsmaal, maa Sag reises inden 3 Maaneder efter Anmeldelsen. Sælges en Skibspart ved Auktion, og den bestyrende Reder 3 Virkedage før Auktionens Afholdelse er bleven underrettet om denne, tilkommer der Rederne ingen Løsningsret. Gjør flere af Medrederne samtidig Krav paa at indløse, har samtlige Ret dertil i Forhold til sine Andele i Skibet. Er Indløsning allerede foregaaet for en af

[1]) Jfr. § 15.
[2]) Jfr. § 1.

20 Juli. No. 1.

Medredernes Regning, har de øvrige ingen yderligere Løsningsret i Anledning af samme Salg.

Gaar en Skibspart derved, at en Partreder ophører at være norsk Statsborger, eller ved Arv eller Ægteskab over i Udlændings Eie, saaledes at Skibet ophører at være norsk, har enhver Medreder Ret til at begjære Parten solgt ved Auktion, saafremt Eieren ikke inden 3 Maaneder har truffet saadan Ordning, at Skibet ikke taber sin Ret til at føre norsk Flag. Auktionen afholdes efter samme Regler og med samme Virkning som Tvangsauktioner [1]).

§ 21. Naar en Skibspart overdrages, indtræder den nye Eier strax i alle en Partreders Rettigheder og Forpligtelser overfor Medrederne. Han er paa samme Maade som Overdrageren bunden ved alle af Rederiet før Overdragelsen tagne Beslutninger eller paabegyndte Foretagender med deraf flydende Forpligtelser, og Medrederne kan bringe i Modregning mod ham Fordringer, som de ifølge Rederiforholdet har paa Overdrageren. Overfor Trediemand bliver han ansvarlig som Partreder for alle de Rederiforpligtelser, som indgaaes efter Overdragelsen.

Det paaligger Overdrageren at gjøre Anmeldelse til den bestyrende Reder eller samtlige Medredere og at godtgjøre, at den opgivne Erhverver vedkjender sig Overdragelsen; saalænge dette ikke er skeet, kan Overdrageren ikke overfor Medrederne paaberaabe sig den stedfundne Overdragelse til Fritagelse for nogen af Rederiforholdet flydende Forpligtelse. Overfor Trediemand, der i god Tro har indladt sig med Rederiet, er han ansvarlig ogsaa for de efter Overdragelsen stiftede Rederiforlpigtelser.

§ 22. Den eller de Partredere, som eier mere end en Halvpart i Skibet, kan beslutte Rederiets Opløsning.

Enhver af Partrederne kan forlange Rederiet opløst:

1. naar Skibet uden hans Skyld eller Samtykke ophører at være norsk og derfor udslettes af Skibsregistret [2]);
2. naar den bestyrende Reder er bleven afskediget ved Rettens Kjendelse i Medfør af § 14;
3. naar han godtgjør, at væsentlig Misligholdelse af Rederikontrakten har fundet Sted, eller at hans Ret iøvrigt krænkes ved den Maade, hvorpaa Rederiets Anliggender forvaltes;
4. naar det ved en Reises Slutning her i Riget viser sig, at Rederiets Forpligtelser overstiger Rederiformuen.

Er der i sidste Tilfælde Meningsforskjel om Skibets Værdi, bestemmes denne ved lovligt Skjøn.

§ 23. Naar Rederiet opløses, skal Skibet sælges ved offentlig Auktion [3]). Er Skibet i Udlandet, og der tvistes, om det skal føres hjem, eller er der Uenighed om Vilkaarene, træffes Afgjørelsen af Retten.

[1]) Jfr. § 22 Nr. 1 og § 328.
[2]) Jfr. § 20.
[3]) Jfr. § 328.

20 Juli. No. 1.

Tredie Kapitel.

Om Skibsføreren.

§ 24 Skibsføreren antages af Rederiet eller paa dets Vegne af den bestyrende Reder [1]). Den, der eier mere end Halvparten i Skibet, er berettiget til at overtage dets Førelse, hvis han fyldestgjør Lovens Betingelser [2]); er der Uenighed om Lønningsvilkaarene, kan Sagen forelægges Retten til Afgjørelse.

§ 25. Skibsføreren antager og afskediger Skibsmandskabet [3]). Han maa ikke tage Nogen i Tjeneste, som ham vitterligt allerede er forhyret af en Anden [4]).

§ 26. Skibsføreren skal, inden Reisen tiltrædes, paase, at Skibet er i sjødygtig Stand, og i betimelig Tid sørge for, at det er behørig udrustet, tilstrækkelig bemandet og forsvarlig forsynet med Proviant, Vand og Lægemidler samt med Kul og andre Maskinfornødenheder, dersom det er Dampskib. Han skal ligeledes sørge for, at reglementerede Signalapparater [5]) og Bergningsredskaber [6]) saavelsom nødvendige Sjøkarter og Instrumenter findes ombord.

Han skal paase, at Skibet ikke overlastes, at Ladningen behørig stuves, og at Skibet til dens Betryggelse er forsynet med nødvendig Garnering, Underlag, Skotter, Støtter o. s. v., samt at Lugerne forsvarlig lukkes og skalkes. Kan Dækslast føres, bør den forsvarlig sikres og anbringes saaledes, at den ikke i væsentlig Grad vanskeliggjør Skibets Manøvrering. Gaar Skibet i Ballast, skal Skibsføreren paase, at den er tilstrækkelig og af forsvarlig Beskaffenhed, samt at den sikres saaledes, at den ikke kan forskyde sig under Reisen.

Nærmere Regler for Skibes Udrustning, Forsyning og Lastning saavelsom for Indladning og Medtagelse af Sprængstoffe og ildsfarlige eller ætsende Varer [7]) samt om Kontrollen dermed gives af Kongen. For deres Overholdelse er Skibsføreren ansvarlig [8]).

§ 27. Skibsføreren skal have ombord alle fornødne Skibspapirer samt et Exemplar af denne Lov og af de i Henhold til samme udfærdigede Reglementer [9]).

§ 28. Uden Rederens Samtykke maa Skibsføreren ikke i sin Kahyt eller andet Rum, som ikke er bestemt til Last, for egen eller Andres Regning medtage Handelsvarer. Gjør han det, er

[1]) Jfr. § 30.
[2]) Se fornemmelig L. 13 August 1857 og L. 4 Juni 1866 § 11.
[3]) Jfr. § 70 ff.
[4]) § 285. Jfr. og § 73.
[5]) L. 28 August 1854, L. 6 Juni 1877, Lodslov 17 Juni 1869 § 17, Pl. 5 Novbr. 1877, 28 Januar 1885 og 23 April 1887.
[6]) L. 7 Mai 1857. L. 4 Juni 1866 § 6.
[7]) Se og L. 3 Mai 1871 (jfr. L. 29 Mai 1879 og 14 Juni 1890) §§ 7, 8, 12, 18 og 19.
[8]) § 292.
[9]) Jfr. foruden § 26 fornemmelig § 45. Se og § 286.

20 Juli. No. 1.

han pligtig til at betale Rederen gangbar Fragt for Godset og at erstatte ham al forvoldt Skade [1]).

§ 29. Skibsføreren maa ikke forlade Skibet uden at give Styrmanden eller, hvis denne ikke er tilstede, en anden af Mandskabet fornøden Underretning og Ordre. Naar Skibet ikke er fortøiet i Havn eller tilankers paa sikker Ankerplads, maa Skibsføreren, selv om der er Lods ombord, ikke uden Nødvendighed være fraværende fra Skibet. Det samme gjælder overhovedet under farefulde Omstændigheder [2]).

§ 30. Bliver Skibsføreren ved Sygdom eller anden tvingende Aarsag forhindret fra at føre Skibet, bør Rederen uopholdelig underrettes derom. Kan Rederens Bestemmelse ikke uden Skade afventes, paaligger det Skibsføreren, i Udlandet saavidt muligt efter Overlæg med Konsulen, at træffe Foranstaltninger, navnlig ved at antage Styrmanden eller en anden kyndig Mand til midlertidig at føre Skibet. Er Skibsføreren ude af Stand til eller undlader han at udføre, hvad der saaledes paaligger ham, har Konsulen at foretage det fornødne [3]).

§ 31. Skibsføreren skal sørge for, at Lastning og Losning behørig paaskyndes, og at Skibets Afreise derefter ikke forhales [4]). Under Reisen maa han ikke uden Nødvendighed afvige fra rette Vei eller paa anden Maade gjøre Ophold, naar det ikke sker for at komme Mennesker i Havsnød til Hjælp [5]). For at berge andet Skib eller Gods maa intet Ophold gjøres, medmindre Bergningen kan finde Sted uden Risiko for Skibet og uden væsentlig Ulempe for Rederen eller Andre, hvis Interesser det er Skibsførerens Pligt at varetage [6]).

§ 32. Skibsføreren har under Reisen at gjøre, hvad der staar i hans Magt for at holde Skibet i sjødygtig Stand. Har Skibet grundstødt, eller er nogen anden Begivenhed indtruffen, hvoraf Skade kan antages at være opstaaet, paaligger det Skibsføreren at foranstalte Undersøgelse paa første Sted, hvor saadan kan foretages [7]).

§ 33. Det paaligger Skibsføreren at gjøre sig bekjendt med de Skibsfarten vedrørende Paabud og Forskrifter, der er at iagttage paa de Steder, som han skal anløbe paa Reisen. Ligesaa bør han i Tilfælde af Krig eller Blokade skaffe sig Underretning om, hvad der er at iagttage til Sikkerhed for Skib og Ladning.

§ 34. Norske Sjøfolk, hvis Hjemsendelse det paaligger Konsulen at besørge [8]), er Skibsføreren pligtig til at medtage til Be-

[1]) Jfr. § 110.
[2]) Jfr. § 291.
[3]) Jfr. Konsulatforordn. 4 Novbr. 1886 §§ 88—90.
[4]) Jfr. § 111 og 125.
[5]) Jfr. § 180 og 255. Se derhos § 294 sidste Stykke.
[6]) Jfr. §§ 53 og 180. Se ogsaa § 228 andet Stykke. Jfr. derhos § 290.
[7]) Jfr. § 87. Se derhos § 292.
[8]) Jfr. Konsulatforordn. 4 Novbr. 1886 § 93 ff.

stemmelsesstedet eller anden Havn, som Skibet under Reisen skal anløbe, dog kun i saadant Antal og mod saadan Betaling, som af Kongen fastsættes. Samme Forpligtelse skal ogsaa paahvile ham med Hensyn til svenske Sjøfolk, saalænge en tilsvarende Bestemmelse gjælder i Sverige med Hensyn til norske Sjøfolk [1]), samt, forsaavidt det af Kongen bestemmes, ogsaa med Hensyn til andre fremmede Sjøfolk, der efter Traktat skal hjemsendes ved norsk Konsuls Foranstaltning [2]). 20 Juli. No. 1.

Saaledes hjemsendte Sjøfolk skal i Henseende til Skik og Orden ombord iagttage, hvad der paaligger Mandskabet, og er derhos pligtige til, naar det findes nødvendigt, efter Evne at yde Bistand ved Skibsarbeidet.

§ 35. Paa ethvert Skib, der gaar i udenrigsk Fart, skal der føres: en Dagbog (Journal) og paa Dampskibe derhos som Tillæg til denne en særskilt Maskindagbog. Forsaavidt det maatte findes hensigtsmæssigt, kan Kongen anordne, at der skal føres særskilt Dagbog angaaende de Mandskabet vedrørende Forhold.

Nærmere Regler om disse Bøgers Indretning og Autorisation fastsættes af Kongen.

Hvorvidt og i hvilken Udstrækning Dagbog skal føres paa Skibe i indenrigsk Fart, bestemmes af Kongen.

§ 36. Dagbogen føres af Skibsføreren eller af Styrmanden under Skibsførerens Tilsyn og Medansvar; Maskindagbogen føres af Maskinmesteren, ligeledes under Skibsførerens Tilsyn [3]). Bøgerne føres efter Tidsfølgen, i Havn for hvert Døgn, i Sjøen for hver Vagt. Hvad der passerer paa den enkelte Vagt kan foreløbig optegnes paa en Kladde, men skal indføres inden Etmaalets Ende.

Bøgerne bør føres ordentligt og tydeligt. Hvad engang er indført, maa ikke raderes, overstryges eller paa anden Maade gjøres ulæseligt; bliver Rettelse nødvendig, bør den tilføies som Anmærkning.

§ 37. I Dagbogen bør nøiagtig optegnes enhver under Reisen indtræffende Begivenhed og Omstændighed, hvorom Kundskab kan være til Nytte for Redere, Ladningseiere, Forsikringsgivere eller Andre, der har Interesse i Reisen.

Der bliver saaledes at gjøre Bemærkning om, naar Mandskabets Tjeneste begynder og ender, naar Proviant og Vand tages ombord, naar Lastning og Losning begynder, afbrydes og fuldendes, ligeledes om, hvad der hver Dag indlades eller udlosses, om Indtagelse af Ballast, dens Vægt, Beskaffenhed og Maaden, hvorpaa den er sikret, om hvorvidt fremmed Arbeidshjælp benyttes, om Skibets Dybgaaende for og agter og dets Tilstand forøvrigt, naar det forlader Havn, om Lastens Beskaffenhed og Tilstand samt, hvis Dækslast føres, dennes Mængde og Høide, om Kompassernes

[1]) Svensk Sjølag 12 Juni 1891 § 34.
[2]) Jfr. Konv. af 31 Mai, 12 Juni og 12 Juli 1881 og 10 Aug. 1883, samt Cirk. 12 Novbr. 1881.
[3]) Se § 287. Jfr. og §§ 79 og 80.

20 Juli. No. 1.

Regulering og Deviation, om Tiden for Skibets Afgang fra, Ankomst til og Flytning i Havn, om Vind, Veir, Barometerstand, Strøm, Kurs, Fart, Seilføring, tilbagelagt Distance, Lanterneføring, Lodkast, Peilinger og Observationer, om, naar og hvor Lods kom ombord og gik fraborde, om Pumpning, hvor ofte den finder Sted, samt om Vandhøiden i Pumperne.

Bestikket indføres for hvert Etmaal.

Naar Skibsraad holdes [1]), skal saavel de afgivne Meninger som Skibsførerens Beslutning indføres i Dagbogen, og Tilførselen underskrives af de Raadslaaende. Fremdeles skal det bemærkes i Dagbogen, naar nogen af Mandskabet bliver syg, dør, rømmer eller gjør sig skyldig i Forbrydelse eller Disciplinærforseelse, jfr. § 47 og § 103 [2]), samt naar og i hvilken Anledning Skibsføreren under Reisen finder det nødvendigt at mindske Kosten, jfr. § 45.

Særlig bliver der i Dagbogen at indføre nøiagtig Oplysning om ethvert Uheld, der maatte tilstøde Skib eller Ladning, med Angivelse af Foranledningen, de nærmere Omstændigheder og de trufne Foranstaltninger.

I Maskindagbogen indføres Skibets Forraad af Kul og andre Maskinfornødenheder ved Afgang fra Havn, Kulforbruget pr. Døgn og iøvrigt Alt, som vedrører Maskinen, dens Gang og Pasning.

Forsaavidt særskilt Dagbog angaaende de Mandskabet vedrørende Forhold anordnes, bestemmer Kongen, hvad der skal indtages i denne, hvad i den almindelige Dagbog.

§ 38. Naar en Dagbog er udskreven eller af anden Grund ikke længer kan bruges, har Skibsføreren at sørge for ny Bog og for dennes Autorisation. I den gamle skal da anmærkes, at ny Bog er bleven autoriseret, og naar dette er skeet. Kan den ældre Dagbog ikke bringes tilstede, skal Grunden dertil oplyses og anføres i den nye.

Anordnes særskilt Dagbog angaaende de Mandskabet vedrørende Forhold, kan Kongen bestemme, at den til visse Tider skal indleveres til Granskning.

§ 39. Enhver, som paaviser en retlig Interesse, kan forlange Adgang til at blive bekjendt med Dagbøgernes Indhold. De bør, naar de er udskrevne, opbevares mindst to Aar efter Reisens Slutning og, hvis der for Retten er reist Sag vedrørende Reisen, indtil Sagens endelige Udgang [3]).

§ 40. Indtræffer paa Indladnings- eller Lossested eller under Reisen nogen Begivenhed, som medfører Skade af nogen Betydning paa Skib eller Ladning, eller som med Grund kan formodes at have saadan Skade tilfølge, eller er nogen af de Ombordværende ved Ulykkestilfælde omkommen, eller er der ved Sam-

[1]) Jfr. § 195.
[2]) Jfr. ogsaa § 105.
[3]) § 287.

menstød tilføiet andet Skib Skade eller Ulykke af den anførte Be- 20 Juli.
skaffenhed, skal Skibsføreren afgive Sjøforklaring [1]). No. 1.

Her i Riget har han inden Udløbet af næste Dag, efterat Ulykken fandt Sted eller opdagedes, at gjøre Anmeldelse til Rettens Formand; er Begivenheden indtruffet paa Sjøen, regnes Fristen fra Skibets eller de Skibbrudnes Ankomst til Red eller Havn. Ved Anmeldelsen skal der indleveres en ordret Udskrift af, hvad Dagbogen indeholder om det Forefaldne, eller, hvis Dagbog ikke er ført, eller den er gaaet tabt, en skriftlig Fremstilling af Begivenheden og derhos en Fortegnelse over Skibets Mandskab og andre Personer, der antages at kunne give Oplysning i Sagen, samt om muligt en Angivelse af de i Sagen interesserede Personer eller deres Befuldmægtigede. Rettens Formand berammer derefter Retsmøde til Optagelse af Sjøforklaring og foretager det videre Fornødne i den Anledning. Skibsføreren har at medbringe Dagbøgerne til Retsmødet.

Udenfor Riget har Skibsføreren snareste muligt at afgive Sjøforklaring for den Myndighed, under hvem saadanne Forretninger paa Stedet henhører, eller for den norske Konsul, dersom Forklaring for ham kan afgives med en for Øiemedet tilstrækkelig Retsvirkning. I ethvert Tilfælde skal Konsulen betimelig varsles til Forretningen, og Dagbøgerne forevises for ham og af ham paategnes [2]).

§ 41. Naar Skibet paa Reisen har lidt en Skade, som nødvendiggjør betydeligere Reparation eller længere Ophold, paaligger det Skibsføreren at lade afholde lovlig Skjønsforretning [3]). Under denne skal Skaden besigtiges, og Skjøn afgives over, hvad der bør foretages for at udbedre den, over, hvad dette vil koste, samt over Skibets Værdi i beskadiget Tilstand [4]). Efter endt Reparation bliver det ved ny Besigtelse at afgjøre, om Skibet er i den Tilstand, at det kan udføre den forehavende Reise.

Har Ladningen under Reisen lidt betydeligere Skade, eller findes der Grund til at antage, at den er i en saadan Tilstand, at Losning eller anden Foranstaltning til dens Bevaring er nødvendig, eller maa Losning ske for Skibets Skyld, skal Skibsføreren lade afholde lovlig Besigtelses- og Skjønsforretning. Findes Lasten at være beskadiget, skal Skjønnet udtale sig om de Aarsager, som kan antages at have foranlediget Skaden, og om, hvad der retteste bør foretages.

Skjønsmændene beskikkes udenfor Norge [5]) efter den paa hvert Sted gjældende Lov eller Sædvane eller af den norske Konsul,

[1]) § 319 ff. Se og § 288.
[2]) Jfr. Lov om Konsulatvæsenet af 15 Juni 1878 § 2 og Kgl. Res. 5 Mai 1888 samt Konsulatforordn. 4 Novbr. 1886 § 84. Se og § 323.
[3]) Jfr. § 312 og § 319.
[4]) Jfr. bl. a. §§ 196 og 193.
[5]) Se for Norges Vedk. § 312 jfr. § 319 og § 329.

20 Juli. No 1.

hvor ikke særlige Hensyn kræver, at de besikkes af lokal Myndighed. Hvor Besikkelse af Skjønsmænd sædvansmæssig ikke bruges, bør Skibsføreren erhverve Erklæringer af Sagkyndige.

§ 42. Hvor der kan opstaa Spørgsmaal om, at Skade er foranlediget af Mangler ved Stuvningen, Garneringen, Lugernes Skalkning eller deslige, bør Besigtelsesmænd tilkaldes ved Lugernes Aabning og Losningen. Mændene opnævnes her i Riget af vedkommende Byfoged eller Foged; i Udlandet iagttages Reglerne i foregaaende Paragraf. Findes der Grund til at befrygte, at Gods under Reisen har taget Skade, har Skibsføreren at lade afholde Besigtelsesforretning, førend Godset udleveres til Modtageren [1]).

§ 43. Kommer Skibet i Havsnød, er Skibsføreren pligtig til at gjøre alt, hvad der staar i hans Magt for dets Bevaring og maa ikke forlade det, saalænge der kan være Haab om dets Redning. Er Redning umulig, og Faren saa truende, at han nødsages til at forlade Skibet, paaligger det ham i Særdeleshed at sørge for at bringe Dagbøgerne og Skibspapirerne i Sikkerhed; han bør derhos drage Omsorg for Bergning af Skib og Gods og søge at skaffe fornøden Bistand dertil [2]).

Finder Bergning Sted [3]), skal Skibsføreren lede Bergningsarbeidet, medmindre Stedets Lovgivning eller særlig Bergningskontrakt maatte være til Hinder derfor. Over hvad der berges, og over Antallet af de Personer, som medvirker til Bergningen og det Bergedes Transport til Oplagsstedet, skal Skibsføreren selv eller ved Styrmanden gjøre nøiagtige Optegnelser; ligesaa har han saavidt muligt at prøve og med sin Paategning at bekræfte Rigtigheden af de i Anledning af Bergning, Transport og Bevaring fremkommende Regninger.

Skibsføreren har derhos saa snart som muligt at foranstalte lovlig Besigtelse over Skibet og det bergede Gods og paa bedste Maade at sørge for dets Bevaring.

§ 44. Skibsføreren skal behandle sine Underordnede paa sømmelig Maade [4]) og ved Anordning af Arbeidet saavidt muligt tage Hensyn til Enhvers Stilling ombord. Legemlig Revselse maa han ikke tildele Nogen [5]).

Paa Søndage og andre her i Riget anordnede Helligdage bør der saavidt muligt gives Anledning til Gudstjeneste ombord.

Arbeide udover, hvad der udfordres til Skibets Sikkerhed og Manøvrering, Maskinens Betjening, nødvendig Seiltørring, fornøden Baadtjeneste samt Kostens Tilberedning, maa ikke paalægges Mandskabet paa saadanne Dage, medmindre det er paatrængende

[1]) Jfr. § 148.
[2]) Jfr. § 293.
[3]) Jfr., foruden Kap. 9, Lov om Stranding og Vrag af 20 Juli 1893.
[4]) Jfr. § 289. Jfr. og § 86.
[5]) Jfr. derimod § 102 ff. Se og § 101.

nødvendigt, hvortil ikke henregnes, at Skibet ved Befragtningskon- 20 Juli.
trakten er forbundet til at laste eller losse paa Søn- og Helligdage [1]). No 1.

§ 45. Skibsføreren skal paase, at Mandskabet faar god og tilstrækkelig Kost [2]), og har i den Henseende at underkaste sig det Reglement, som udfærdiges af Kongen. Findes det under Reisen nødvendigt at mindske Kosten, har Mandskabet Krav paa billig Erstatning.

Skibsføreren har ligeledes at iagttage de Sundhedsforskrifter, som med Hensyn til Mandskabets Opholdsrum ombord eller i andre Maader gives af Kongen [3]).

§ 46. Dør nogen af Mandskabet, skal Skibsføreren drage Omsorg for hans Begravelse [4]). Han bør derhos vidnefast lade optage Fortegnelse over Alt, hvad den Afdøde har efterladt ombord. Naar Dødsfaldet indtræffer udenfor Riget, skal han aflevere denne Fortegnelse til nærmeste Konsul. Efterladenskaberne bliver, saafremt de ikke uden Ulempe kan beholdes ombord, enten ligeledes at overgive til Konsulen [5]) eller at sælge paa fordelagtigste Maade.

§ 47. Gjør nogen til Skibet hørende Person eller nogen Passager sig skyldig i grovere Forbrydelse, og Skibet ikke er i norsk Havn, skal Skibsføreren snarest muligt optage en foreløbig Forklaring saavel af den Skyldige som af Mandskabet eller Andre, som kan give Oplysning derom. Er Forbrydelsen begaaet paa fremmed Territorium, skal saadan Forklaring dog kun optages, hvis Forbrydelsen ikke forfølges af Stedets Myndigheder. Forklaringen indføres i Dagbogen eller optegnes skriftlig, hvis Dagbog ikke føres, under Iagttagelse af de i § 103 foreskrevne Former.

Skibsføreren har saavidt muligt at sikre sig den Skyldiges Tilstedeblivelse og kan i saadan Hensigt om fornødent indespærre ham eller anvende andre Midler, men er ansvarlig for, at han ikke behandles strengere, end Øiemedet kræver [6]).

Hvis Forbrydelsen begaaes i udenlandsk Havn, hvor der er norsk Konsul, eller Skibet, efterat Forbrydelsen er begaaet, anløber saadan Havn, skal Skibsføreren snarest muligt gjøre Anmeldelse til Konsulen og i Tilfælde meddele ham en bekræftet Gjenpart af den optagne Forklaring. Konsulen undersøger da Sagen og bestemmer, hvad der videre skal foretages [7]). Naar Henvendelse til Konsul i udenlandsk Havn ikke har fundet Sted, bør Skibsføreren snarest muligt efter Hjemkomsten gjøre Anmeldelse for Øvrigheden.

§ 48. I Forhold til Trediemand [8]) er Skibsføreren i denne

[1]) Jfr. § 96.
[2]) Jfr. § 86.
[3]) § 295. Se og § 90.
[4]) Jfr. § 93.
[5]) Jfr. Konsulatforordn. 4 Novbr. 1886 § 57.
[6]) Jfr. § 289.
[7]) Jfr. Konsulatforordn. 4 Novbr. 1886 §§ 85 og 86.
[8]) Jfr. derimod § 52.

20 Juli. No. 1.

sin Egenskab, naar Skibet befinder sig udenfor Hjemstedet, berettiget til for Rederens Regning at afslutte alle Retshandler, der angaar Foranstaltninger, som sigter til Reisens Udførelse, saasom Skibets Udrustning, Proviantering og Vedligeholdelse, saavelsom til at bortfragte Skibet og paa Rederens Vegne optræde som Sagsøger i Skibets Anliggender.

Paa Skibets Hjemsted kan Skibsføreren ikke uden særlig Bemyndigelse indgaa Retshandler, der forpligter Rederen, naar undtages, at han kan hyre Mandskab.

§ 49. Udkræves der Penge til noget Øiemed, som i § 48 nævnt, er Skibsføreren berettiget til at optage Laan eller til at sælge af Rederens Gods eller endog af Ladningen[1]). At Skibsføreren ikke har havt Føie til at gjøre Laan eller sælge af Godset, har ingen Indflydelse paa Laangiverens eller Kjøberens Ret, naar denne efter Omstændighederne maa antages at have handlet i god Tro[2]).

§ 50. Uden Rederens Samtykke kan Skibsføreren ikke sælge Skibet, medmindre det efter lovlig Besigtelse, jfr. § 41, er bleven erklæret for uistandsætteligt[3]). Salget skal ske ved offentlig Auktion[4]).

§ 51. At Rederen har gjort særlig Indskrænkning i den Skibsføreren ifølge §§ 48 og 49 tilkommende almindelige Fuldmagt, kan ikke paaberaabes mod Trediemand, naar denne har været i god Tro.

§ 52. Skibsføreren skal stadig give Rederen Underretning om Skibets Tilstand, Reisens Fremgang, afsluttede Retshandler og overhovedet om enhver Begivenhed, som kan være af Interesse for Rederen. I alle vigtige Tilfælde bør han, forsaavidt Omstændighederne tillader det, indhente Ordre fra Rederen selv eller den, til hvem denne har henvist ham. Kræves der Penge til Skibets Behov, og Rederens Ordre ikke kan afventes, skal Skibsføreren søge dem tilveiebragt paa den for Rederen billigste Maade; kun i yderste Nødsfald maa han sælge af Ladningen.

§ 53. Skibsføreren skal under Reisen drage Omsorg for Ladningen og i det Hele varetage Ladningseierens Tarv.

§ 54. Skibsføreren er uden særlig Fuldmagt berettiget til for Ladningseierens Regning at indgaa Forpligtelser angaaende Foranstaltninger, der sigter til Ladningens Bevaring eller Videreforbringe, samt til at optræde som Sagsøger paa Ladningseierens Vegne i Søgsmaal, som angaar Ladningen. Bliver det nødvendigt at reise Penge til nogen saadan Foranstaltning, er Skibsføreren berettiget til for Ladningseierens Regning at optage Laan eller en-

[1]) Jfr. § 52 sidste Punktum. Jfr. og § 149 og § 268 No. 3.
[2]) Jfr. § 176.
[3]) Se § 6.
[4]) § 328.

dog at sælge af Ladningen, og gjælder i saa Fald, hvad der i § 49, 2det Punktum er bestemt [1]). 20 Juli. No. 1.

For de Forpligtelser, Skibsføreren saaledes indgaar for Ladningseierens Regning, hefter denne alene med det indladede Gods [2]).

§ 55. Naar det i de Tilfælde, som omhandles i § 41, ved lovligt Skjøn godtgjøres, at Ladningen er i saadan Tilstand, at den ikke kan opbevares uden Fare for Bedærvelse, er Skibsføreren berettiget til at sælge den. Er Skibet forulykket eller erklæret for uistandsætteligt [3]), kan Salg ogsaa finde Sted, naar Skjønnet gaar ud paa, at Omkostningerne ved Opbevaring eller Viderebefordring vilde blive for store i Forhold til Ladningens Værdi.

§ 56. At Ladningseieren har gjort særlig Indskrænkning i den Skibsføreren ifølge §§ 54 og 55 tilkommende almindelige Fuldmagt, kan ikke paaberaabes mod Trediemand, naar denne har været i god Tro.

§ 57. Forinden Skibsføreren til Ladningens Behov optager Laan eller sælger af Godset eller iøvrigt træffer nogen særlig Foranstaltning for Ladningseierens Regning, bør han saavidt muligt indhente Ordre fra denne eller fra den, til hvem han er henvist.

Er Skibet forulykket eller erklæret for uistandsætteligt [3]), paaligger det Skibsføreren for Ladningseierens Regning, forsaavidt denne ikke har Fuldmægtig paa Stedet, og hans Ordre ikke kan afventes, efter Omstændighederne enten at forsende Godset til Bestemmelsesstedet paa billigste Maade eller at oplægge eller sælge det.

Salg af Last skal saavidt muligt ske ved offentlig Auktion [4]).

§ 58. Skibsføreren hefter ikke personlig for de Forpligtelser, som han i denne sin Egenskab indgaar paa Rederens eller Ladningseierens Vegne [5]).

§ 59. Skibsføreren er pligtig til at erstatte al Skade, som paaføres Rederen eller Ladningseieren ved Svig, Forsømmelse eller Uagtsomhed i Opfyldelsen af de Pligter, der paahviler ham overfor dem. At han har handlet efter Ordre, fritager ham ikke for Ansvar undtagen overfor den, som har givet Ordren. Omend Beslutning er fattet i Skibsraad [6]), er han selv ansvarlig for de Foranstaltninger, der træffes.

Ligeledes er han ansvarlig for Skade, som forvoldes af Mandskabet ved Svig, Forsømmelse eller Uagtsomhed i Tjenesten, medmindre det maa antages, at han ikke har ladet det mangle paa behørig Opmærksomhed og Tilsyn [7]).

[1]) Jfr. § 57.
[2]) Jfr. § 276 ff. Jfr. og § 7 andet Stykke.
[3]) Se § 6.
[4]) § 328.
[5]) Jfr. § 61 sidste Stykke, samt § 268 No. 4.
[6]) Jfr. § 195.
[7]) Jfr. § 8.

20 Juli. No. 1.

§ 60. Skibsføreren har, forinden han forlader Havn, at meddele Rederen, hvor meget hver af Mandskabet har oppebaaret paa Hyren.

Regnskab pligter Skibsføreren at aflægge for hver Reise og ellers, saa ofte Rederen forlanger det.

Rederen har at gjøre sine Udsættelser ved Regnskabet inden 6 Maaneder efter dets Modtagelse. Søgsmaal til Indtale af Beløb, hvorimod Udsættelse er gjort, maa anlægges inden 6 Maaneder efter Skibsførerens Hjemkomst. Oversiddes disse Fristers, kan der ikke senere af Rederen reises Indsigelse mod Regnskabet, medmindre Svig eller Regnefeil oplyses.

I Regnskabet skal Skibsføreren godskrive Rederiet enhver særskilt Godtgjørelse, som han har modtaget af Befragter, Ladningseier, Leverandør eller Andre, med hvem han i Egenskab af Skibsfører har havt at gjøre.

§ 61. Skibsføreren kan til enhver Tid afskediges. Eier han selv mere end Halvparten i Skibet, kan Retten paa en Partreders Begjæring afsætte ham, om dertil findes skjellig Grund [1]).

Har Skibsføreren uden at overskride sin Myndighed paataget sig personlig Forpligtelse til Bedste for Skib eller Ladning, er han ikke pligtig til at fratræde Tjenesten, forinden Rederiet har stillet ham Sikkerhed for det deraf flydende Ansvar.

§ 62. En Skibsfører, som ikke er antagen for bestemt Reise eller paa bestemt Tid, og hvis Kontrakt ikke indeholder nogen Bestemmelse om Opsigelse eller Fratrædelse, kan opsige sin Tjeneste, naar Skibet er kommet til indenlandsk Havn, og Reisen der er endt. I udenlandsk Havn kan Skibsføreren ogsaa opsige sin Tjeneste, naar Rederiet gives mindst 6 Maaneders Varsel, og Skibsføreren erstatter de med den nye Skibsførers Ansættelse forbundne Omkostninger.

Skal Losning finde Sted, maa Skibsføreren ikke fratræde, før Losningen er endt.

Mister Skibet Retten til at føre norsk Flag, er Skibsføreren berettiget til straks at fratræde [2]).

§ 63. Afskediges en Skibsfører paa Grund af Udueligbed, Svig, Forsømmelse eller Uagtsomhed i Tjenesten, tilkommer der ham kun Hyre indtil Afskedigelsen [3]).

Det samme gjælder, naar Grunden til hans Afskedigelse er den, at Reisen eller dens Fortsættelse opgives eller for længere Tid opsættes paa Grund af Krig, Blokade, Embargo, Ud- eller Indførselsforbud, Ishindring eller Skade, som gjør Skibet udygtigt til Reisen [4]).

[1]) Jfr. § 24.
[2]) Se § 65 sidste Stykke og § 66.
[3]) Se § 68.
[4]) Se derhos § 66.

Naar Skibet forulykker, kondemneres[1]), opbringes og prisedøm- 20 Juli.
mes eller tages af Sjørøvere, ophører Skibsførerens Tjenesteforhold og dermed hans Ret til videre Hyre. Dog paaligger det ham i Ulykkestilfælde at forblive paa Stedet, indtil de Skib og Ladning vedrørende Anliggender er ordnede; men han har da Krav paa passende Godtgjørelse i den Tid, som medgaar hertil[2]). No. 1.

§ 64. Afskediges Skibsføreren paa Grund af Sygdom eller Beskadigelse, som gjør ham uskikket til Fører, tilkommer der ham Hyre til Afskedigelsen[2]).

Paadrager Skibsføreren sig, medens han er i Tjenesten, uforskyldt Sygdom eller Beskadigelse, er Rederiet pligtigt til at bekoste hans Kur og Pleie ogsaa efter Afskedigelsen, dog ikke over 4 Uger efter denne, hvis den finder Sted her i Riget eller paa Sted i Udlandet, hvor han i Medfør af Kontrakten skulde fratræde, men ellers 12 Uger[2]).

§ 65. Afskediges Skibsføreren, uden at nogen af de i §§ 63 og 64 nævnte Grunde er tilstede, har han Krav paa hele den ham tilsagte Hyre[2])[3]). Var han antagen paa ubestemt Tid, tilkommer der ham, foruden Hyre for den Tid, han har været i Tjenesten, endvidere Tillægshyre

for 1 Maaned, hvis han afskediges i en Havn her i Riget til anden Tid, end han efter § 62 selv var berettiget til at fratræde, eller i en Havn ved Østersjøen eller Nordsjøen,

for 2 Maaneder, hvis han afskediges i en anden europæisk Havn, og

for 3 Maaneder, hvis Afskedigelsen finder Sted i en Havn udenfor Europa. De ved Middelhavet, det sorte Hav og det azowske Hav udenfor Europa beliggende Havne regnes i denne Henseende lige med europæiske.

Samme Regel gjælder, naar Skibsføreren fratræder sin Tjeneste, fordi Skibet har mistet Retten til at føre norsk Flag.

§ 66. Naar i de Tilfælde, som omhandles i § 65, Skibsførerens Tjeneste ophører paa andet Sted end i Kontrakten vedtaget eller forudsat, er han berettiget til at forlange Godtgjørelse af Rederiet for de med Reise til Forhyringsstedet, hvis han er antaget her i Riget, men ellers til Skibets Hjemsted forbundne Udgifter, derunder indbefattet Kostpenge. Det samme gjælder, naar Skibsføreren i de Tilfælde, som omhandles i § 63, 2det Stykke, afskediges i Udlandet, ligesom ogsaa naar han lades tilbage i Udlandet paa Grund af Sygdom, forsaavidt Rederiet efter § 64 er pligtigt at bekoste hans Pleie.

Er Skibet i Udlandet forulykket eller efter lidt Havari erklæret for uistandsætteligt, eller tages Skibet af Sjørøvere, bestrides

[1]) Jfr. for Mandskabet § 91 andet Stykke.
[2]) Se § 68.
[3]) Se derhos § 66.

20 Juli. No. 1.

Hjemsendelsesomkostningerne af Statskassen; dette gjælder ogsaa, naar Skibet opbringes og prisedømmes, saafremt Skibsføreren var uvidende om Krigens Udbrud, da han sidst gik tilsjøs, og dette da heller ikke var bekjendt paa Afseilingsstedet.

§ 67. Naar Skibsføreren dør, beregnes der ham Hyre til Dødsdagen[1]). Er der i Tilfælde af Forlis Tvivl om denne, antages Ulykken og Døden at have fundet Sted ved Forløbet af den Tid, som i Almindelighed medgaar for et Skib som det forulykkede til en Reise paa samme Aarstid fra det Sted, hvorfra der sidst havdes Efterretning om Skibet, til dettes Bestemmelsessted.

§ 68. Er det i Stedet for eller foruden Hyre tilsagt Skibsføreren som Vederlag for hans Tjeneste Procenter af Skibets Fragt (Kaplak) eller Andel i anden Indtægt af Reisen, skal han, naar Tjenesteforholdet ophører inden Reisens Slutning, deraf have saa meget, som i Forhold til hele Reisens Længde kan ansees at falde paa den Tid, han var i Tjenesten. Har han efter § 65 Krav paa Hyre for længere Tid, beregnes den efter Tjenestens Ophør i det Hele efter dobbelt Styrmandshyre, men efter hans faste Skibsførerhyre, hvis denne er høiere. Bliver ingen Fragt at erlægge, bortfalder ogsaa de Skibsføreren tilstaaede Procenter af Fragten.

§ 69. Naar Skibet er udklareret for en Reise og iøvrigt seilfærdigt, maa Skibsføreren ikke holdes tilbage for Gjæld, og ei heller Beslag eller Udlæg gjøres i nogen af hans ombordværende Eiendele, som udkræves til Tjenesten ombord.

Fjerde Kapitel.

Om Skibsmandskabet[2]).

§ 70. Ved Forhyring af Mandskab til saadan Fart, for hvilken Patent eller Sjøfartsbog udkræves[3]), skal Patentet eller Sjøfartsbogen overleveres til Skibsføreren. Derhos skal der oprettes en af begge Parter underskreven Hyrekontrakt og overleveres den Forhyrede en Afregningsbog (Kontrabog)[4]).

§ 71. Ved Oprettelse af Hyrekontrakt bliver at benytte en af det Offentlige udfærdiget Formular. Hyrekontrakten skal indeholde Angivelse af den Forhyredes fulde Navn, Alder og Fødested, den Reise, den Fart eller den Tid, for hvilken Forhyringen gjælder, den Egenskab eller Stilling, hvori den Forhyrede er antaget, den Hyre, der er betinget, samt de særlige Vilkaar, der maatte være vedtagne. Er Hyren betinget for Reisen, skal det ogsaa angives, hvor lang Tid denne forudsættes at medtage; efter denne Angivelse

[1]) Jfr. § 68.
[2]) Jfr. L. 26 Aug. 1854 § 1 og L. 26 Mai 1866.
[3]) Værnepligtsl. 12 Mai 1860 § 50.
[4]) § 285. Jfr. og § 177.

fker i saa Fald Beregningen altid, naar Hyre efter Bestemmelser i dette Kapitel skal beregnes efter Tid [1]). 20 Juli. No. 1.

Afregningsbogen skal indeholde en bekræftet Gjenpart af Hyrekontrakten og et af det Offentlige foranstaltet Uddrag af de Bestemmelser i Loven, der angaar Mandskabets Pligter og Rettigheder, samt af de Reglementer, der har særlig Interesse for Mandskabet. I Afregningsbogen bliver at indføre det Forskud, som maatte være givet Sjømanden, saavelsom hvad der senere efterhaanden udbetales ham paa Hyren [2]). Herfor kan Skibsføreren derhos forlange Kvittering paa Hyrekontrakten, som forbliver i hans Besiddelse.

§ 72. De samme Angivelser, som ifølge § 71 skal findes i Hyrekontrakten, skal ogsaa indføres i Bemandingslisten [3]).

Med Hensyn til Sjøfolks Paa- og Afmønstring kommer iøvrigt de særlig derom gjældende Bestemmelser til Anvendelse [4]).

§ 73. Har en Sjømand forhyret sig til Flere, gaar ældre Kontrakt foran yngre; dog har den Skibsfører Fortrinet, som har faaet Mandens Patent eller Sjøfartsbog overleveret, saafremt han ikke havde Kundskab om den ældre Kontrakt [5]).

§ 74. Den Forhyrede er pligtig at indfinde sig til Tjeneste ombord til den af Skibsføreren bestemte Tid og maa siden ikke uden Tilladelse gaa fraborde [6]). I Mangel af anden Aftale løber Hyren fra den Dag, han kom ombord.

§ 75. Dersom en Forhyret, som er bleven paamønstret, eller som skriftlig har forpligtet sig eller bevislig modtaget Tilsigelse til at møde paa en bestemt Tid, undlader at indfinde sig ombord til rette Tid, kan han paa Skibsførerens eller andre rette Vedkommendes Forlangende ved Politiets Bistand [7]) tvinges til at opfylde sin Forpligtelse; det samme gjælder, naar nogen af Skibsmandskabet uden Tilladelse gaar fraborde eller efter erholdt Landlov ikke kommer ombord i rette Tid.

Omkostninger, som den Skyldiges Ombordbringelse medfører, kan fradrages i hans Hyre [8]).

§ 76. Hvad der i § 69 er bestemt om Fritagelse for Arrest og Udlæg for Skibsførerens Vedkommende, gjælder ligeledes til Fordel for Skibsmandskabet. Ei heller kan der gjøres Arrest eller Udlæg i Mandskabets tilgodehavende Hyre undtagen i de Til-

[1]) Se §§ 82, 85—94, 96 og 106.
[2]) § 99. Se og § 285.
[3]) Mønstringsl. 29 Juni 1888 § 3 jfr. §§ 11 og 12.
[4]) Mønstringsl. 29 Juni 1888 med Tillæg af 28 Mai 1892, Konsulatl. 15 Juni 1878 §§ 6 og 7 jfr. § 9, Konsulatforordn. 4 Novbr. 1886 § 79.
[5]) Jfr. § 298 og 300.
[6]) Jfr. § 298 og §§ 102 og 308.
[7]) Jfr. Konsulatforordn. 4 Novbr. 1886 § 82. Se ogsaa Trakt. med Italien 14 Juni 1862 Art. 9, med Belgien 20 Juni 1863 Art. 18, og fl. Trakt. og Konv.
[8]) Jfr. § 105.

20 Juli. No. 1.

fælde, som omhandles i Lov af 29de Marts 1890 § 4 litr. b, c og d, og under Forbehold af Skibsførerens Tilbageholds- og Fradragsret efter nærværende Lovs § 99 samt §§ 102—106 [1]). Dette Forbehold gjælder ogsaa med Hensyn til Hyrens Afholdelse til Dækkelse af Underholdningsbidrag i Henhold til Lovene om Underholdningsbidrag af 6te Juli 1892, henholdsvis § 8 og § 1.

§ 77. Enhver af Mandskabet skal opføre sig sømmeligt, ædrueligt og fredsommeligt samt nøie følge enhver Forskrift, som gives for god Skik og Orden ombord. Han skal vise sine Foresatte Respekt, med Opmærksomhed modtage deres Befalinger og ved tydelige og passende Svar give tilkjende, at de er forstaaede [2]).

§ 78. Det paaligger enhver af Mandskabet baade i Havn og tilsjøs, ombord og iland at adlyde sine Foresattes Befalinger i Tjenesten ligesom i det Hele at vise Omsorg for Skib og Gods og udføre sin Tjeneste med Iver og Agtpaagivenhed [3]). Den Skade, som forvoldes ved hans Svig, Forsømmelse eller Uagtsomhed, er han pligtig til at erstatte [4])

Kommer Skibet i Havsnød, bør Mandskabet gjøre Alt, hvad der staar i dets Magt for at redde Skibet, og maa ikke uden Skibsførerens Tilladelse forlade dette før ham [5]).

§ 79. Det paaligger særlig Styrmanden [6]) at gaa Skibsføreren tilhaande ved Seiladsen og de dertil hørende Observationer og Beregninger, at bistaa ved Dagbogens Førelse [7]) samt at føre Tilsyn med det øvrige Mandskab (Maskinmandskabet undtaget), Provianten, Skibet og dets Tilbehør. Ved Lastning og Losning har han at gjøre Optegnelser over Godset, og han har at paase dets forsvarlige Stuvning [8]). Fører Styrmanden Dagbogen, er han ansvarlig for dens Rigtighed.

Har Skibsføreren Forfald, eller er han fraværende uden at have givet Forholdsregler for indtræffende Tilfælde, fatter Styrmanden Beslutning, forsaavidt Sagen ikke taaler Opsættelse. Dør Skibsføreren, eller bliver han ellers ude af Stand til at føre Skibet, eller forlader han Tjenesten, træder Styrmanden i hans Sted, indtil der er taget Bestemmelse paa den i § 30 ommeldte Maade.

§ 80. Det paaligger særlig Maskinmesteren [9]) at føre Tilsyn med Dampkjedler og Maskiner; han er ansvarlig for deres Drift og Pasning, ligesom han har Opsigt med det derved ansatte Mand-

[1]) Jfr. og §§ 75, 78 og 90.
[2]) Jfr. § 302.
[3]) Jfr. § 303. Se og § 108 samt § 34 sidste Stykke.
[4]) Jfr. § 105.
[5]) Jfr. § 306.
[6]) Jfr. L. 13 Aug. 1857.
[7]) § 36 ff. jfr. og § 287.
[8]) Jfr. § 26.
[9]) Jfr. L. 26 Juni 1889.

skab. Han fører Maskindagbogen under Skibsførerens Tilsyn og er ansvarlig for dens Rigtighed [1]). 20 Juli. No. 1.

Han staar ikke i underordnet Forhold til Styrmanden undtagen i de i § 79, sidste Stykke omhandlede Tilfælde, samt forsaavidt som han har at lade Maskinen arbeide efter Styrmandens Ordre, naar denne er vagthavende.

§ 81. Ingen af Skibsmandskabet maa uden Skibsførerens Tilladelse medtage Varer for egen eller Andres Regning; sker det, gjælder derom, hvad i § 28 er bestemt [2]).

Findes der Grund til Mistanke om, at Varer ulovlig er medtagne, eller at Noget er bragt ombord, som kan udsætte Skib eller Ladning for Fare eller Risiko eller forvolde Uorden, kan Skibsføreren lade Mandskabets Gjemmer undersøge.

Hvad der ulovlig er taget ombord, kan bringes iland eller, hvis det først opdages, efterat Skibet er gaaet tilsjøs, kastes overbord, naar det ikke uden Fare eller Risiko kan beholdes ombord [3]).

§ 82. Naar ikke Andet er vedtaget, er Sjøfolk, som er hyrede for ubestemt Tid, pligtige til at følge Skibet, indtil det efter endt Reise enten er ankommet til Forhyringsstedet eller, hvis de er norske Sjøfolk, til hvilkensomhelst norsk Havn. Er de hyrede for bestemt Tid, og denne udløber under Reisen, kan de dog ikke forlange Afsked førend paa første Sted, som Skibet derefter anløber for Losning eller Lastning. Er Forhyringen skeet for bestemt Reise, og denne forandres før Skibets Afgang fra Forhyringsstedet, kan Sjøfolkene straks forlange Afsked; men sker Forandringen først efter Skibets Afgang, er Forhyringen bindende, indtil Skibet er ankommet til det nye Bestemmelsessted [4]), medmindre dette er forandret fra indenlandsk til udenlandsk eller fra europæisk til ikke-europæisk Havn. I saa Fald har Mandskabet Ret til at forlange Afsked i den første Havn, som Skibet anløber efter Forandringen, og har da Krav paa Hyre alene for den Tid, det har gjort Tjeneste. Lige med europæiske regnes i den ovenfor omhandlede Henseende alle ikke-europæiske Havne ved Middelhavet, det sorte Hav og det azowske Hav.

Udbryder der i den Havn, hvortil Skibet er bestemt, en voldsom og almenfarlig Farsot af Kolera, gul Feber eller Pest, har Mandskabet, hvad enten det er forhyret for Tid eller bestemt Reise, Ret til straks at forlange Afsked, hvis Reisen endnu ikke er begyndt, men ellers i den første Havn, Skibet anløber, efterat Mandskabet er blevet vidende om Forholdet. I disse Tilfælde har Mandskabet Krav paa Hyre kun til Afskeden.

§ 83. Uden Hensyn til, hvad der maatte være bestemt i

[1]) § 36 ff. jfr. og § 287.
[2]) Jfr. § 307.
[3]) Se og §§ 108 og 171.
[4]) Se dog §§ 94 og 97.

20 Juli. No. 1.

Hyrekontrakten, kan Sjøfolk, der efter sidste Paamønstring har været i Tjeneste paa et Skib i 2 Aar, forlange Afsked paa første Sted, som det anløber for Losning eller Lastning, medmindre Skibet derfra skal gaa umiddelbart til et Sted, hvor Hyrekontrakten hjemler Afmønstring. Der tilkommer dem kun Hyre til Afskeden.

§ 84. Sjøfolk, som ifølge Hyrekontrakten eller Bestemmelserne i §§ 82—83 har Ret til at fratræde Tjenesten, er dog paa Skibsførerens Begjæring forpligtede til at udføre den Tjeneste, som Omstændighederne kræver ved Ladningens eller Ballastens Losning, Skibets Fortøining, Afrigning eller Oplæggelse, og de kan ikke forlange Afsked, førend saadant Arbeide er færdigt. De er dog, med Undtagelse af 1ste Styrmand, ikke bundne udover en Uge efter Ankomsten.

§ 85. Godtgjør en Sjømand, at han kan faa Skib at føre, eller at han kan faa Plads som 1ste Styrmand eller Maskinmester, om han er forhyret i ringere Stilling, er han berettiget til at forlange Afsked, naar han uden foroget Udgift for Rederiet stiller en anden dueli Mand i sit Sted. Det samme gjælder, naar han godtgjør, at der overhovedet efter Forhyringen er indtruffet Omstændigheder, der bevirker, at Hyrekontraktens Opfyldelse vilde blive forbundet med betydeligt Velfærdstab for ham.

Udbryder der Krig, som paa Grund af Skibets Nationalitet eller Ladningens Beskaffenhed samt Reisens Retning medfører Fare for Opbringelse, kan Mandskabet ligeledes forlange Afsked.

Hyre bliver i de her omhandlede Tilfælde at betale til Afskeden.

§ 86. Godtgjør en Sjømand, at der er øvet Mishandling mod ham ombord enten af Skibføreren selv eller af Andre, uden at Skibsføreren efter Opfordring har taget ham i Beskyttelse, eller at Skibsføreren har forholdt ham forsvarlig Kost, kan han forlange Afsked. Den, som af saadan Grund fratræder, skal have Hyre for den Tid, han har været i Tjenesten, og dertil Hyre for en Maaned samt, naar han fratræder paa andet Sted end Forhyringsstedet, tillige for den Tid, der udfordres for at komme til Afmønstringsstedet eller, hvis saadant ikke er vedtaget, til Forhyringsstedet; han har derhos Krav paa i Penge at erholde, hvad Reisen derhen med Underhold koster. Var Hyren bestemt for Reisen, skal han dog i intet Tilfælde have mere end den fulde betingede Hyre og Reiseomkostninger [1]).

§ 87. Er Skibet ikke i sjødygtig Stand til den Reise, som dermed skal foretages, og Skibsføreren undlader at foretage de Foranstaltninger, som udfordres til at sætte det i behørig Stand, er Mandskabet berettiget til at forlange Afsked.

Naar Flertallet af Mandskabet [2]) fremsætter Begjæring derom,

[1]) Se derhos § 99 sidste Stykke.
[2]) Jfr. § 108.

er Skibsføreren forpligtet til at lade foretage lovlig Besigtelse af Skibet til Bedømmelse af dets Sjødygtighed og derunder, saavidt dertil efter Stedets Lovgivning er Adgang, lade Mandskabet afhøre; vægrer han sig, har Mandskabet Ret til Afsked. Har de fremførte Anker mod Skibets Sjødygtighed til den paatænkte Reise savnet rimelig Grund, skal de, som har forlangt Besigtelsen, erstatte enhver Bekostning og Skade, der er foranlediget ved deres Begjæring, dog ikke med over 3 Maaneders Hyre, medmindre de har handlet mod bedre Vidende [1]). 20 Juli. No. 1.

Hvad i foregaaende Stykke er bestemt, finder tilsvarende Anvendelse, naar Maskinmesteren forlanger, at Maskinen skal besigtiges, og det er muligt at foretage saadan Besigtelse.

Naar Afsked kan begjæres i Henhold til Bestemmelserne i denne Paragraf, gjælder med Hensyn til Hyre og Reisegodtgjørelse Reglerne i § 86.

§ 88. Mister Skibet Retten til at føre norsk Flag, kan Mandskabet straks forlange Afsked og har da Krav paa Hyre og Reisegodtgjørelse efter Reglerne i § 86. At der ellers foregaar Forandring i Rederiet, eller at Skibet faar en anden Fører, berettiger ikke Mandskabet til Fratrædelse.

§ 89. Godtgjøres det, at en Sjømand er uduelig til den Tjeneste, hvortil han har ladet sig forhyre, kan han afskediges mod at erholde Hyre til Afskeden. Det samme gjælder, naar en Sjømand lægger voldsom Haand paa Skibsføreren eller anden Foresat eller befindes ombord at have skjult Gods, som er toldpligtigt, eller hvis Udførsel fra Afgangsstedet eller Indførsel paa Bestemmelsesstedet er forbudt, saavelsom naar en Sjømand er bleven straffet for Forseelser i Tjenesten eller Brud paa god Skik og Orden saa ofte, at Skibsførerens Straffemyndighed efter § 102 maa blive uvirksom [2]). Afskedigelse af en Sjømand paa Grund af Uduelighed kan dog paa fremmed Sted, hvor der findes norsk Konsul, kun ske med dennes Godkjendelse [3]). Er der ingen Konsul paa Stedet, er Skibsføreren pligtig at skaffe Sjømanden fri Befordring til Forhyringsstedet, forsaavidt han ikke paa Afskedigelsesstedet kan faa ny Hyre.

Kan eller vil Skibsføreren ikke straks afskedige en uduelig Sjømand, har han Ret til at nedsætte hans Hyre for Fremtiden, efter Omstændighederne indtil det Halve; dog staar det Sjømanden frit for at paaklage saadan Beslutning af Skibsføreren paa den i § 104 foreskrevne Maade.

De Omstændigheder, som bevirker Sjømandens Afskedigelse eller Nedsættelsen af hans Hyre, bør indføres i Dagbogen, hvis saadan føres ombord, og ellers paa anden Maade optegnes, hvor-

[1]) Se derhos § 301.
[2]) Se sammes sidste og næstsidste Punktum.
[3]) Se overhovedet § 100.

20 Juli. No. 1.

hos deres Rigtighed bør bekræftes ved Vidnesbyrd af to af de bedste Mænd ombord, efterat det Tilførte eller Nedskrevne er bleven oplæst for Sjømanden og det øvrige Mandskab. Er disse Regler ikke iagttagne, er Beslutning om Hyrens Nedsættelse uden Gyldighed.

Den, der i Medfør af nærværende Paragraf er afskediget, eller hvis Hyre er nedsat, er berettiget til at faa en Afskrift af, hvad der er tilført Dagbogen eller paa anden Maade optegnet angaaende Afskedigelsen eller Hyrens Nedsættelse.

§ 90. Bliver nogen af Mandskabet efter tiltraadt Tjeneste syg eller beskadiget, er det Skibsførerens Pligt at skaffe ham fornøden Pleie ombord eller ilaud; men er han i den Tilstand, at han for længere Tid er uskikket til at gjøre sin Tjeneste, eller lider han af Syfilis, kan han strax afskediges. Sker dette i Udlandet, skal Skibsføreren overgive ham til Konsulen[1]) eller, hvis der ikke er norsk Konsul paa Stedet, paa anden Maade skaffe ham paalidelig Pleie.

Afskediges en Sjømand paa Grund af Skade eller Sygdom, som han har paadraget sig ved egen Brøde, eller paa Grund af Syfilis, faar han kun Hyre for den Tid, han har gjort Tjeneste, og deri kan afkortes Omkostningerne ved hans Pleie. Afskediges han ikke, faar han ingen Hyre for den Tid, han ikke kan gjøre sit Arbeide, og maa han betale Omkostningerne ved sin Pleie.

I alle andre Tilfælde af Skade eller Sygdom nyder den Syge, naar han ikke afskediges, sin fulde Hyre under Sygdommen og nødvendig Pleie for Rederiets Regning. Men afskediges han, tilkommer der ham Hyre til Afmønstringen eller, hvis saadan ikke finder Sted, til den Dag, da Skibet afseiler[2]), og derhos Pleie for Rederiets Regning i 4 Uger her i Riget saavelsom paa Sted i Udlandet, hvor han efter Hyrekontrakten kunde afskediges, men ellers i 12 Uger, at regne fra Afmønstringen eller, hvis saadan ikke finder Sted, fra Skibets Afreise[3]).

Findes der ikke norsk Konsul, til hvem den Syge kan overgives, og Skibsføreren derfor nødes til at gjøre Udlæg til Sygepleie i Udlandet for norsk Sjømand, som Rederiet efter foranstaaende Bestemmelser ikke er forpligtet til at afholde, er Rederiet berettiget til at kræve Erstatning af Statskassen. Denne kan ikke reise noget Krav paa den paagjældende Sjømand.

§ 91. Opgives Reisen paa Grund af Krig, Blokade, Embargo, Ud- eller Indførselsforbud, Ishindring eller Skade, som gjør Skibet udygtigt til Reisen, eller maa Skibets Reise eller dennes Fortsættelse

[1]) Konsulatforordn. 4 Novbr. 1886 § 93 ff. jfr. Cirk. 12 Novbr. 1881 og Konv. 10 Aug. 1883.
[2]) Jfr § 99 sidste Punktum.
[3]) Se derhos § 98.

af saadan Grund opsættes for længere Tid, kan Mandskabet afske- 20 Juli.
diges mod at erholde Hyre til Afskeden.[1][2]) No. 1.

Forulykker Skibet, eller erklæres det efter indtruffen Sjøulykke for uistandsætteligt[3]), eller opbringes og prisedømmes det, eller tages det af Sjørøvere, ophører Mandskabets Tjenesteforhold og dermed dets Ret til videre Hyre[1])[2]). Naar Skibet har lidt Skibbrud, paaligger det dog Mandskabet mod passende Godtgjørelse at deltage i Bergningen og at blive tilstede for at afgive Sjøforklaring.

§ 92. Opgives Reisen af anden Aarsag end i § 91 nævnt, eller afskediges Sjømand ellers uden lovlig Grund og uden særlig Hjemmel i Hyrekontrakten, har den Afskedigede Krav paa Hyre og Reisegodtgjørelse efter Reglerne i § 86; det samme gjælder, naar Skibet oplægges i Vinterhavn i Udlandet og Mandskabet afskediges, dog saaledes, at den i Paragrafen bestemte Tillægshyre for en Maaned bortfalder.

§ 93. Dør nogen af Skibsmandskabet, beregnes Hyren[1]) til Dødsdagen, forsaavidt hans Ret til Hyre ikke paa Grund af Sygdom eller anden Aarsag tidligere er ophørt. Dør en Sjømand i Tjenesten, eller dør han, efter at være afskediget, af Sygdom eller Skade, for hvilken der paahviler Rederiet Forpleiningspligt, bekoster dette hans Begravelse[4]).

Bliver Skibet borte, uden at det kan oplyses, paa hvilket Tidspunkt Ulykken indtraf, beregnes Mandskabets Hyre efter Regelen i § 67.

§ 94. Er Hyre betinget med bestemt Beløb for Reisen, og denne forandres saaledes, at den kommer til at vare længere end ved Forhyringen forudsat[5]), har Skibsfolkene Krav paa forholdsmæssigt Tillæg; at Reisen forkortes, har derimod ingen Indflydelse paa deres Ret til den fulde betingede Hyre. Endvidere tilkommer der dem Tillægshyre ikke alene for Ophold, som er en Følge af Rederens eller Skibsførerens vilkaarlige Beslutning, eller hvori disse paa en eller anden Maade er Skyld, men ogsaa for den Tid, Skibet nødsages til at ligge stille for Krig, Blokade, Embargo, Ud- eller Indførselsforbud eller Ishindring eller opholdes i Nødhavn, som anløbes for Skibets Istandsættelse eller for Ladningens Skyld, ligeledes for den Tid, Skibet under Lastning eller Losning opholdes udover de bestemte Liggedage; saadan Tillægshyre beregnes dog ikke for kortere Ophold end 8 Dage i Træk, ei heller, naar Reisen ikke er bleven forlænget udover den ved Forhyringen forudsatte Tid.

§ 95. Dersom Mandskabet formindskes under Reisen, men Skibsarbeidet udføres af de Tilbageblivende, skal den ved Formind-

[1]) Jfr. § 99 sidste Punktum.
[2]) Se derhos § 98.
[3]) Se § 6.
[4]) Jfr. § 46.
[5]) Jfr. § 71.

20 Juli. No. 1.

skelsen indsparede Hyre for den Tid, Skibet er i Sjøen, fordeles mellem de Tilbageblivende i Forhold til enhvers forøgede Arbeide.

Saadan Fordeling kan dog ikke kræves, forsaavidt Forhindskelsen er bevirket ved Romning under saadanne Omstændigheder, at de Tilbageblivende bevislig kunde have hindret den.

§ 96. Finder Skibsføreren det paatrængende nødvendigt (jfr. § 44) at maatte paalægge Mandskabet at arbeide med Losning eller Lastning paa Søndag eller anden her i Riget anordnet Helligdag, erholder enhver Mand, som deltager i saadant Arbeide, en særlig Godtgjørelse, der bliver at beregne med $^1/_2$ Dags Hyre for hvert paabegyndt Tidsrum af 2 Timer. Denne Bestemmelse kommer ikke til Anvendelse paa Skibe, som gjør regelmæssige Reiser mellem bestemte Steder efter forud offentliggjort Plan.

§ 97. Er en Sjømand hyret for bestemt Reise, men denne paa Grund af Bestemmelsesstedets Forandring kommer til at ende paa andet Sted, end hvor Afmønstring efter Hyrekontrakten skulde finde Sted, har han Krav paa at faa udbetalt, hvad Reisen derhen med Underhold koster.

§ 98. Ophører norske[1]) Sjøfolks Tjeneste af nogen af de i § 91 nævnte Grunde paa udenlandsk Sted[2]), eller efterlades norske Sjøfolk i Udlandet paa Grund af Skade eller Sygdom, hvorfor der efter § 90 tilkommer dem Pleie paa Rederiets Bekostning, har de Krav paa fri Hjemreise med Underhold til Hjemstedet. Er Skibet forulykket eller efter lidt Havari erklæret for uistandsætteligt[3]), eller tages Skibet af Sjørøvere, bestrides Omkostningerne af Statskassen; dette gjælder ogsaa, naar Skibet opbringes og prisedømmes, saafremt Skibsføreren ikke kjendte til Krigens Udbrud, da han sidst gik tilsjøs, og dette da heller ikke var bekjendt paa Afseilingsstedet. I alle andre Tilfælde bæres Omkostningerne af Rederiet.

Hvad her er bestemt om norske Sjøfolk gjælder ogsaa svenske Sjøfolk, som har tjent paa norsk Skib, saalænge en tilsvarende Bestemmelse gjælder i Sverige for norske Sjøfolk[4]), dog saaledes, at svenske Sjøfolk hjemsendes til nærmeste svensk Havn.

Kan der for en Sjømand, som saaledes har Krav paa Hjemsendelse, skaffes Tjeneste paa norsk, svensk eller dansk Skib, der er bestemt til det Land, hvortil Hjemsendelsen skal ske, eller til Havn, hvorfra det falder bekvemt at sende ham hjem, er han pligtig at tage saadan Tjeneste, forsaavidt den ikke er ringere end den, hvori han var forhyret.

§ 99. Under Reisen kan en Sjømand forlange sin optjente

[1]) Se dog foruden andet Stykke, Konv. 31 Mai, 12 Juni og 12 Juli 1881, 10 Aug, 1883 samt Cirk. 12 Novbr. 1881.

[2]) Se for Tilfælde af indenlandske Forlis m. m. Cirk. 27 Febr. 1845 og Skr. 21 April 1868.

[3]) Se § 6.

[4]) Svensk Lov af 12 Juni 1891 § 98.

Hyre udbetalt efterhaanden, enten i rede Penge, naar Skibet ligger i Havn, eller ved Anvisning paa Rederiet. Dog er Skibsføreren indtil Afmønstringen berettiget til at tilbageholde en Halvpart af den Del af Hyren, som Sjømanden har forbeholdt sig selv at hæve. Udenfor de i § 76 omhandlede Tilfælde kan derimod indrømmet Træk ikke uden Sjømandens eget Samtykke stoppes før Tjenestetidens Ophør, medmindre noget modsat Forbehold er taget, eller den øvrige Hyre er utilstrækkelig til at dække Straf- eller Erstatningsansvar, paadraget i Tjenesten. 20 Juli. No. 1.

Har er Sjømand faaet udbetalt mere i Forskud, end der ved Afregningen findes at tilkomme ham i Hyre, kan dog ingen Del af Forskuddet fordres tilbagebetalt, naar Tilfældet gaar ind under §§ 86—88, 90, 3die Stykke, eller 91—93.

§ 100. Er nogen af Mandskabet misfornøiet med Skibsførerens Afregning, kan han fordre denne prøvet af den Myndighed, der foretager Afmønstringen [1]).

Opstaar der ellers, medens Skibet befinder sig i Udlandet, Tvist mellem Skibsføreren og nogen af Mandskabet angaaende Tjenesteforholdet, skal Sagen forelægges for Konsulen paa Stedet eller paa det første Anløbssted, hvor norsk Konsul findes [2]).

Konsulens Afgjørelse bliver foreløbig bindende for Parterne, indtil Sagen kan indbringes for Retten her i Riget [3]).

§ 101. Naar nogen af Skibsmandskabet nægter at efterkomme en Befaling eller viser Gjenstridighed i Tjenesten, kan Skibsføreren eller den, som i hans Fraværr eller Forfald er den Befalende, skaffe sig Lydighed ved Anvendelse af Magt [4]). Naar Skibet er stedt i Fare, eller der viser sig Mytteri [5]) blandt Mandskabet, eller naar Nød iøvrigt kræver det, er det tilladt at anvende ethvert til Ordens og Lydigheds Tilveiebringelse nødvendigt Middel, og enhver af Skibsfolkene er endog uden Opfordring forpligtet til at yde den Befalende Bistand.

Faar den, som nægtede Lydighed, derved Skade, skal derfor intet Ansvar kunne gjøres gjældende, forsaavidt den Befalende ikke har brugt haardere Midler, end Omstændighederne krævede [6]).

§ 102. Gjør nogen af Mandskabet sig skyldig i nedenanførte Tjenesteforseelser eller Brud paa Skik og Orden, kan han af Skibsføreren straffes med Tab af Hyre:

1) For indtil $^1/_2$ Maaned: dersom han forlader sin Post ved Roret eller paa Udkik, eller paa saadan Post findes sovende eller beruset, eller viser Uagtsomhed med Ild eller Lys, opfører sig

[1]) Jfr. § 72. Se Mønstringsl. 29 Juni 1888 § 9.
[2]) Jfr. Frd. 3 Marts 1749 § 4 ff. Konsulatforordn. 4 Novbr. 1886 § 87. Se og §§ 89 og 104.
[3]) Jfr. § 296. Se og § 104.
[4]) Jfr. § 303.
[5]) § 304.
[6]) Jfr. § 289.

20 Juli. No. 1.

usømmeligt mod sine Foresatte[1]), eller viser Ulydighed i Tjenesten;[2])

2) for indtil 1/4 Maaned: dersom han forsømmer sin Vagt eller ham paalagt Tjeneste, eller i samme findes sovende eller berusset, eller hemmelig skaffer Brændevin eller anden berusende Drik ombord, eller uden Tilladelse fører sit Tøi fraborde;

3) for indtil 1/4 Maaned: dersom han uden Tilladelse gaar i Land, men dog vender tilbage samme Dag, men for indtil 1/2 Maaned, hvis han kommer senere[3]);

4) for 1 eller 2 Dage: dersom han efter erholdt Landlov ikke kommer tilbage i rette Tid, men dog kommer samme Dag, men for indtil 1/4 Maaned, hvis han kommer senere[3]);

5) for indtil 4 Dage: dersom han uden Tilladelse forlader Baad, hvormed han er sendt iland, eller dersom han ypper Klammeri eller anden Ufred ombord eller iøvrigt i Tjenesten, uden Tilladelse lader uvedkommende Personer komme ombord eller holde sig skjult i Skibet, eller paa anden Maade gjør Brud paa Skik og Orden[4]).

Er den Skyldige Styrmand eller Maskinmester, bøder han dobbelt mod anden Sjømand.

Gjør nogen, der engang er straffet, sig paany skyldig i samme Forseelse, kan Bøderne forhøies til det dobbelte.

Dog maa ikke paa Grund af saaledes paalagt Straf indeholdes mere end Fjerdedelen af det Hyrebeløb, som den Skyldige ved Afmønstringen findes at have fortjent paa Reisen.

Er denne Grænse naaet, har Skibsføreren Ret til at anvende Arrest, dog ikke for længere Tid end 48 Timer.

§ 103. Inden Skibsføreren udøver den ham efter § 102 tilkommende Straffemyndighed[5]), skal han i Nærvær af to af de bedste Mænd ombord optage Forhør over den, som har begaaet Forseelsen, dog ikke, førend 12 Timer er forløbne, siden denne fandt Sted, medmindre der maatte være særlig Grund til at holde Forhøret tidligere. Hvad derved fremkommer, ligesom ogsaa den Straf, som Skibsføreren paalægger, bør indføres i Dagbogen, hvis saadan føres ombord, og ellers skriftlig optegnes, det Tilførte eller Nedskrevne oplæses for den Skyldige og Vidnerne, og dets Rigtighed bekræftes ved de Tilstedeværendes Underskrift. Har Skibsføreren ikke iagttaget disse Forskrifter, er Beslutningen om Afkortning i Hyre uden Virkning.

Paa samme Maade som ovenfor bestemt forholdes, saafremt Skibsføreren, istedetfor at ilægge Straf, vil forbeholde Tiltale efter § 308 for den begaaede Forseelse.

[1]) Jfr. § 302
[2]) Jfr. § 303.
[3]) Jfr. §§ 298 og 299.
[4]) Jfr. § 308.
[5]) Jfr. § 289.

Retten til at ilægge Straf eller forbeholde Tiltale bortfalder, naar en Uge er hengaaet, siden Forseelsen fandt Sted. 20 Juli. No. 1.

Flagt Straf kan inden Afmønstringen helt eller delvis eftergives af Skibsføreren. Eftergivelsen maa, for at være gyldig, indføres i Dagbogen eller i Tilfælde paa anden Maade optegnes samt bekræftes ved to Mænds Underskrift.

§ 104. Vil den, som af Skibsføreren er straffet med Tab af Hyre, klage herover, maa han indgive sin Klage til Retten inden 3 Dage, efterat Skibet er ankommet til indenlandsk Havn, hvor det skal losse, laste eller oplægges, og hvor det bliver liggende mindst en Tid som nævnt. Finder Afmønstring Sted, regnes Fristen fra denne. Skibsføreren maa ikke nægte ham Landlov for at klage [1]).

Afskediges Sjømanden i fremmed Havn, har han at fremføre sin Klage for den norske Konsul paa Stedet, hvis Afgjørelse foreløbig bliver at lægge til Grund ved Afregningen. Det staar derefter saavel Skibsføreren som Sjømanden aabent inden et Aars Forløb at indbringe Sagen for Retten paa Skibets Hjemsted, for hvilken Sjømanden ligeledes inden et Aar efter Afskedigelsen kan paaklage Skibsførerens Kjendelse og Afregning, naar der ikke var norsk Konsul paa det Sted i Udlandet, hvor han er bleven afskediget. Sjømanden er berettiget til at faa Afskrift af, hvad der i Medfør af § 103 er tilført Dagbogen eller paa anden Maade optegnet angaaende den ham paalagte Straf.

§ 105. Hyre, som indeholdes efter § 102, kan af Skibsføreren anvendes til Erstatning for Udgifter og Skade, som den Skyldige under Reisen har forvoldt Rederiet [2]), forsaavidt Anførsel derom er gjort i Dagbogen, og Sjømandens tilgodehavende Hyre ikke er tilstrækkelig til at dække Kravet. Hvad derefter maatte være i Behold, tilfalder en i Sjøfartens eller de Sjøfarendes Interesse indstiftet Indretning efter Kongens nærmere Bestemmelse; det udbetales ved Afmønstringen til Mønstringsbestyreren, i Udlandet til Konsulen, eller indsendes af Skibsføreren til vedkommende Indretning, naar Sjømanden fratræder Tjenesten uden Afmønstring.

§ 106. Den, som rømmer uden frivillig at vende tilbage før Skibets Afgang, skal have sin tilgodehavende Hyre og sine ombord efterladte Eiendele forbrudt til Rederiet [3]).

For den Tid, en Sjømand uden Tilladelse er borte fra Skibet, tilkommer der ham ikke Hyre.

§ 107. Findes der Grund til Mistanke om, at Rømning tilsigtes, kan Skibsføreren tage Skibsfolkenes Tøi under Forvaring, saalænge Forholdene giver Leilighed til at rømme. Dersom nogen af Mandskabet træffes ifærd med at rømme eller paagribes efter at være rømt, er Skibsføreren berettiget til at holde ham arresteret ombord eller i Land, indtil Skibet afseiler.

[1]) Jfr. § 289.
[2]) Se t. Ex. § 8, § 75 andet Stykke og § 78.
[3]) Jfr. § 299.

20 Juli. No. 1.

§ 108. Personer, som er ansatte paa Skibet uden at høre til det egentlige Skibsmandskab, er pligtige at vise Lydighed mod Skibsførerens Befalinger med Hensyn til Skik og Orden ombord samt efter Evne at udføre det Arbeide, som Skibsføreren finder nødvendigt for Skibets Sikkerhed. De er underkastede Bestemmelserne i §§ 81, 101 og 102.

Forsaavidt de er antagne af Skibsføreren eller Rederiet, har de samme Rettigheder som Mandskabet; dog kommer de ikke i Betragtning ved Beregningen af det i § 87 omhandlede Flertal.

Femte Kapitel.

Om Befragtning.

§ 109. Ved Befragtning skal der oprettes skriftlig Kontrakt (Certeparti), naar nogen af Parterne begjærer det [1]).

110. Befragtning af Skib ansees ikke uden særlig Aftale at omfatte Skibets aabne Dæk, heller ikke Kahyt eller andre Rum, som er bestemte til Opholdssted for Mandskabet eller til Opbevaring af Skibsinventar, Proviant, Brændsel eller andet, som udkræves til Reisen.

I saadanne Rum eller paa Dæk maa dog ikke uden Befragterens Samtykke medtages Varer for Andres Regning; sker det, skal Bortfragteren betale ham gangbar Fragt for Godset og erstatte ham al forvoldt Skade [2]).

§ 111. Er Skibet ikke tilstede paa Lastepladsen og færdigt til at indtage Ladning til den Tid, der er betinget i Befragtningskontrakten, er Befragteren berettiget til at hæve Kontrakten; han har desuden Krav paa Erstatning for den ved Forsinkelsen voldte Skade, medmindre det oplyses, at Forsinkelsen ikke kan tilregnes Reder eller Skibsfører [3]).

Indeholder Befragtningskontrakten ingen Bestemmelse om Tid for Indladningens Begyndelse, maa Befragteren finde sig i Ophold, medmindre det oplyses, at Forsinkelsen kan tilregnes Reder eller Skibsfører [3])

Hvis Befragteren i noget Tilfælde vil gjøre Krav paa Erstatning, uagtet Kontrakten ikke hæves, maa han tage Forbehold derom, inden han begynder at levere Ladning.

§ 112. Befragteren kan overdrage sin Ret efter Befragtningskontrakten til en Anden, men vedbliver ikke destomindre at være ansvarlig for Opfyldelsen af de Forpligtelser, som Fragtkontrakten medfører for ham.

§ 113. Uden Befragterens Samtykke maa hans Gods ikke forsendes med andet Skib end det, som Kontrakten angaar, med-

[1]) Jfr. § 232. Jfr. og § 70 og § 177.
[2]) Jfr. §§ 28 og 81.
[3]) Jfr. § 7 og 8.

mindre Omladning foranlediges ved saadant Nødstilfælde, som omhandles i §§ 160 og 161. Handles derimod, har Befragteren Krav paa Erstatning for al deraf flydende Skade. 20 Juli. No. 1.

§ 114. Er der ikke vedtaget nogen bestemt Lasteplads i Havnen, staar det Skibsføreren frit for at vælge, men kun en Plads, som er sædvanlig Lasteplads. Dog har Befragteren Ret til at anvise saadan, naar han gjør det, forinden Skibet henlægges til Plads, som Skibsføreren har valgt, og denne er i saa Fald pligtig til at henlægge Skibet til den Plads, som anvises, saafremt Adgangen til samme er aaben, Skibet der kan ligge flot og sikkert samt uden Hinder komme ud derfra med indtagen Last. Er der flere Befragtere, er saadan Anvisning kun bindende for Skibsføreren, naar samtlige Befragtere er enige.

Den, som har befragtet det hele Skib eller vis Del deraf, har Ret til at forlange, at Skibet forhales til anden bekvem Lasteplads i Havnen, men Befragteren har at betale alle dermed forbundne Omkostninger.

§ 115. Den, som indlader Gods, hvis Beskaffenhed medfører Fare eller Risiko for Skibet eller den øvrige Ladning, uden at angive denne Godsets Beskaffenhed eller uden at iagttage de for Forsendelse af saadant Gods foreskrevne Regler, er ansvarlig for al Skade og alle Omkostninger, som derved foranlediges. Det samme gjælder, naar Nogen indlader Gods uden Skibsførerens Vidende eller urigtigt betegner det Gods, han indlader, i hvilke Tilfælde Afskiberen derhos er pligtig til at betale den høieste paa Afgangsstedet gjældende Fragt.

Godset kan bringes iland paa Afladerens Bekostning eller, hvis det først opdages, efterat Skibet er gaaet tilsjøs, endog kastes overbord, naar det ikke uden Fare kan beholdes ombord, men i ethvert Fald bliver dog fuld Fragt at betale.

§ 116. Ved Indladning har Befragteren at levere Godset ved Skibets Side, men derfra bekostes Indladningen af Bortfragteren, som ogsaa bærer alle Udgifter ved Stuvningen og til nødvendigt Underlag og Garnering.

Er Skibet saa dybgaaende, at det ikke kan komme ind til vedtagen eller, hvis ingen Vedtagelse har fundet Sted, til sædvanlig Lasteplads i Havnen, har Skibsføreren dog at bekoste Godset fra Land ud til Skibet.

§ 117. Skibsføreren maa ikke uden Afladerens Samtykke laste hans Gods paa Skibets Dæk (jfr. § 190) [1]) eller i dets Baade, ei heller hænge det udenbords paa dets Sider.

§ 118. Befragteren har Krav paa, at Skibsføreren holder Skibet rede til Lastning i en vis Tid (Liggedage) uden Godtgjørelse og derefter i en yderligere Tid (Overliggedage) mod særlig Godtgjørelse [2]).

[1]) Jfr. og § 110.
[2]) Se dog § 121.

20 Juli. No. 1.

Liggedagene begynder at løbe fra den første Søgnedags Morgen, efterat Skibet paa behørig Lasteplads er færdigt til at laste og Skibsføreren derom har underrettet Afladeren, dog først fra anden Søgnedags Morgen, hvis Underretningen er meddelt efter Klokken 4 om Eftermiddagen eller paa en Søn- eller Helligdag. Er Afladeren ikke kjendt eller ikke at træffe, skal Underretningen gives ved Bekjendtgjørelse i en af Stedets Aviser eller paa anden der brugelig Maade.

§ 119. I Mangel af anden Aftale bestemmes Liggedagenes Antal efter Nettodrægtigheden saaledes:

Register-Tons.			For Seilskib.	For Dampskib.
Naar Skibet ikke er over		50	4 Dage	2 Dage
over 50	men ikke over	100	6 —	
— 100	—	150	7 —	3 —
— 150	—	200	8 —	
— 200	—	250	9 —	
— 250	—	300	10 —	4 —
— 300	—	400	11 —	
— 400	—	500	12 —	5 —
— 500	—	600	13 —	
— 600	—	750	14 —	6 —
— 750	—	900	15 —	
— 900	—	1100	16 —	7 —
— 1100	—	1350	17 —	8 —
— 1350	—	1650	18 —	9 —
— 1650	—	2000	19 —	10 —

Er Skibet over 2000 Tons, gives saavel for Seilskib som for Dampskib 1 Dags Tillæg for Overskud indtil 400 Tons og saa fremdeles.

Som Liggedage medregnes ikke Søn- og Helligdage, ei heller Dage, paa hvilke Lastning ikke har kunnet finde Sted paa Grund af Forhindringer fra Skibets Side; en Tid, der ikke overskrider en halv Arbeidsdag, regnes dog kun for en halv Dag.

Er Liggedagene bestemte til et vist Antal løbende Dage, medregnes ogsaa Søn- og Helligdage.

Til Liggedagene medregnes ligeledes det Ophold, som foraarsages ved Skibets Forhaling til anden Lasteplads i Havnen i Medfør af § 114, 2det Stykke.

§ 120. Overliggedagenes Antal er det halve af Liggedagenes, hvis intet Andet er særlig vedtaget. De beregnes som løbende Dage[1]).

Godtgjørelsen for Overliggedage beregnes i Mangel af anden

[1]) Se § 119, fjerde Stykke.

Aftale med 30 Øre om Dagen for Seilskib og med 40 Øre om Dagen for Dampskib pr. Registerton efter Nettodrægtighed. Den beregnes pr. halv Dag, saaledes at hvad der ikke overskrider Dagens halve Arbeidstid, regnes for en halv Dag, og hvad der er over, for en hel. 20 Juli. No. 1.

Overliggedagspenge forfalder til Betaling for hver Dag. Betales de ikke efter Paakrav, og heller ikke Sikkerhed for deres Betaling stilles, er Skibsføreren berettiget til efter Omstændighederne enten at stoppe videre Indlastning, indtil Betaling sker, uden at Overliggedagenes Løb herved afbrydes, eller at anse Kontrakten som hævet af Befragteren, der har at betale fuld Fragt og paaløbne Overliggedagspenge.

Er Overliggedagspengene ikke betalte, naar Skibet er færdigt til at seile, har Skibsføreren i alle Tilfælde Ret til at gjøre Paategning paa Konnossementet om det skyldige Beløb [1]).

§ 121. De ovenfor givne Regler om bestemte Liggedage og Overliggedage er ikke anvendelige paa Skibe, som gjør regelmæssige Reiser mellem bestemte Steder efter en forud offentliggjort Plan.

§ 122. Efter Overliggedagenes Udløb er Skibsføreren ikke pligtig til at vente længere paa at modtage Ladning; men alt Gods, som er leveret inden deres Udløb, maa han tage med, selv om dets Indladning og Stuvning kræver længere Ophold; for dette har han dog Krav paa fuld Erstatning, mindst som for Overliggedage, hvorom han, i Mangel af Betaling, er berettiget til at gjøre Paategning paa Konnossementet [1]) [2]).

§ 123. Angaar Befragtningen Stykgods, har Afladeren at levere Godset efter Skibsførerens Tilsigelse; er Afladeren ikke kjendt eller ikke at træffe, sker Tilsigelse paa den Maade, som i § 118 er foreskrevet for lignende Tilfælde. Leveres Godset derefter ikke saa betimelig, at det bekvemmelig kan indlades og stuves, er Skibsføreren ikke pligtig til at modtage det, men kan alligevel fordre fuld Fragt, jfr. dog § 130.

For Levering af Gods til saadanne Skibe, som omhandles i § 121, kan ingen særlig Tilsigelse kræves.

§ 124. Naar Afladeren begjærer det, skal Skibsføreren selv eller ved Styrmanden meddele Bevis for Godsets Modtagelse, efterhaanden som det afleveres. Saadanne Beviser bliver at tilbagelevere til Skibsføreren, naar Konnossementet underskrives, eller naar Godset forinden udlosses, jfr. § 127.

§ 125. Afladeren er i Mangel af anden Aftale pligtig til at overlevere Skibsføreren de til Godsets Forsendelse fornødne Papirer [3]) inden Udløbet af den for Ladningens Levering bestemte Tid. Forsømmer han dette, og Skibets Afgang derved forsinkes, kan

[1]) Se § 144, sidste Stykke.
[2]) Jfr. § 126.
[3]) Jfr. § 133.

20 Juli. No. 1.

Skibsføreren forlange Erstatning, mindst som for Overliggedage, og i Mangel af Betaling gjøre Paategning derom paa Konnossementet [1])

Skibsføreren har at drage Omsorg for, at han kan være færdig til at afseile, saasnart Ladningen er indtagen, og de fornødne Papirer er overleverede til ham. Viser han Forsømmelse hermed, eller forhaler han iøvrigt Afreisen, er Befragteren berettiget til Erstatning for Skade, som derved foranledіges, samt efter Omstændighederne til at hæve Kontrakten.

§ 126. Befragter af helt Skib er berettiget til at hæve Kontrakten mod at betale halv Fragt samt i Tilfælde Erstatning for Overliggedage og yderligere Ophold, som maatte have fundet Sted, naar han for Skibsføreren opsiger Kontrakten, forinden Skibet er afgaaet fra det Sted, hvor Reisen skal begynde. Er ingen Last leveret inden Udløbet af Overliggedagene, ansees Befragteren for at have hævet Kontrakten. Omfatter denne flere Reiser, erlægges halv Fragt for den første og en Fjerdedels Fragt for de øvrige, men halv Fragt for begge, hvis det er Udreise og Hjemreise.

Leverer Befragteren ikke den hele betingede Ladning, er Skibsføreren ikke pligtig til at tiltræde Reisen, medmindre Befragteren udbetaler ham fuld Fragt for det Gods, som ikke forsendes, og derhos Erstatning for de Udgifter, som foranledіges derved, at ikke den hele Ladning leveres, eller stiller Sikkerhed for, hvad han saaledes har at betale. Er uagtet Paakrav Betaling ikke erlagt, ei heller Sikkerhed stillet inden Udløbet af Overliggedagene, er Skibsføreren berettiget til at anse Kontrakten som hævet af Befragteren, der har at betale Fragt og Erstatning som ovenfor nævnt [2]).

Er Konnossement allerede udfærdiget, bliver § 141 at iagttage [3]).

§ 127. Naar paa Grund af Kontraktens Ophævelse i de Tilfælde, som omhandles i § 126, indladet Gods atter losses, er Befragteren pligtig til at godtgjøre Skibsføreren alle Omkostninger ved Indladningen og Udlosningen samt, hvis Skibet opholdes udover Overliggedagene, at betale ham Erstatning mindst som for Overliggedage.

§ 128. Vil Befragter af helt Skib hæve Kontrakten, efterat Skibet er afgaaet fra det Sted, hvor Reisen begynder, er han pligtig til at betale fuld Fragt samt Erstatning for Overliggedage og yderligere Ophold, som maatte have fundet Sted; dog skal kun tre Fjerdedele af Fragten betales, hvis Skibet er befragtet til at afgaa til et andet Sted for der at indtage Ladning, og Kontrakten opsiges, inden Skibet afgaar fra Lastepladsen, eller hæves som Følge af, at Befragteren i det i § 126, 2det Stykke omhandlede Tilfælde undlader at opfylde sine Forpligtelser. Angaar Kontrakten flere Reiser, er-

[1]) Se § 144, sidste Stykke.
[2]) Jfr. § 130. Se og § 155.
[3]) Jfr. og § 124.

lægges fuld Fragt for Reise, som allerede er begyndt, halv Fragt for den følgende og en Fjerdedels Fragt for de øvrige; angaar den Reise til bestemt Sted og umiddelbar Tilbagereise derfra, skal tre Fjerdedele af Fragten for begge Reiser erlægges, naar Kontrakten hæves, inden Tilbagereisen er begyndt. 20 Juli. No. 1.

Befragteren kan ikke efter Skibets Afgang fordre Udlosning uden paa et Sted, som Skibet af anden Grund anløber, og maa foruden Fragt, som nævnt, godtgjøre Skibsføreren de særegne Udgifter og Tab, som foranlediges ved Losningen i Mellemhavnen [1]).

Er Konnossement allerede udfærdiget, bliver § 141 at iagttage [2]).

§ 129. Er et Skib befragtet delvis, og alle Befragterne er enige om at hæve Kontrakten, gjælder for enhver af dem Bestemmelserne i §§ 126 til 128. Er de ikke alle enige, maa den, som for sin Del vil hæve Kontrakten, betale fuld Fragt samt efter Omstændighederne Overliggedagspenge og desuden Erstatning for yderligere Ophold og alle Udgifter, som foranlediges ved hans Tilbagetræden. Allerede indladet Gods kan den enkelte Befragter kun forlange udlosset, naar saadant kan ske uden Skade for de øvrige Befragtere ved Forsinkelse af Reisen eller paa anden Maade, og han er i hvert Fald pligtig at erstatte Skibsføreren Skade, Tab og Udgifter, som foranlediges ved Udlosningen.

§ 130. Befragter, som i Medfør af §§ 123, 126, 128 eller 129 maa betale fuld Fragt for Gods, der ikke føres frem med Skibet til Bestemmelsesstedet, kan fordre Afdrag for de særegne Udgifter, som i den Anledning bliver besparede for Skibet. Medtager Skibsføreren i Stedet derfor andet Gods, skal Halvdelen af Fragten for dette komme til Afdrag i, hvad Befragteren har at udrede.

§ 131. Den, som gjør Arrest eller Udlæg i indladet Gods, kan ikke fordre det udleveret under andre Betingelser end dem, hvorunder Befragteren kunde forlange det udlosset [3]).

§ 132. Naar Gods er indladet, skal Skibsføreren eller den, som i hans Sted er bemyndiget dertil, paa Afladerens Begjæring udstede Konnossement, der indeholder hans Erkjendelse af Modtagelsen og hans Forpligtelse til at levere Godset paa Bestemmelsesstedet til rette Vedkommende.

Konnossementet skal, foruden Udstederens Underskrift samt Dag og Sted for Udstedelsen, indeholde Angivelse af Skibets Navn, det indladede Gods, Modtager og Bestemmelsessted. Derhos kan enhver af Parterne forlange anført Skibsførerens Navn, i Tilfælde denne ikke selv har underskrevet, Afladerens Navn, Skibets Hjemsted, om det er Dampskib eller Seilskib, Godsets Art, Beskaffenhed, Vægt, Mængde og Mærker, den betingede Fragt samt Henvisning til Fragtkontrakten i dens Helhed eller til særlige Bestemmelser i samme [4]).

[1]) Jfr. § 130. Se og § 155.
[2]) Jfr. og § 124.
[3]) §§ 125—130, § 141 og § 155.
[4]) Jfr. § 144 ff.

20 Juli. No. 1.

§ 133. Konnossementet bliver at udstede i saamange Exemplarer, som Afladeren anser fornødne; han kan forlange Konnossement udfærdiget for alt det indladede Gods under ét eller særskilt for enkelte Dele. Det paaligger Afladeren at forelægge Skibsføreren de fornødne Exemplarer til Underskrift inden den i § 125 bestemte Tid, og Skibsføreren kan for sig forlange et af Afladeren medundertegnet Exemplar. Skibsføreren maa i intet Tilfælde udstede Konnossement for Gods, som endnu ikke er indladet.

Naar Konnossementet udstedes i flere Exemplarer, skal Antallet — derunder ikke medregnet det Exemplar, som overgives til Skibsføreren — anføres i Texten, og denne skal i alle være ligelydende. Dog kan Afladeren forlange, at de forskjellige Exemplarer i selve Texten betegnes som første, andet, tredie o. s. v. [1])

§ 134. Konnossement kan udstedes til bestemt Person, til bestemt Person eller Ordre eller til Ihændehaveren; er det udstedt „til Ordre" alene, forstaaes derved Afladerens Ordre. Konnossement kan overdrages ved Transport (Endossement)[2]) til bestemt Person eller in blanco, medmindre dets Overdragelse ved Ordene „ikke til Ordre" eller ved andet udtrykkeligt Forbehold i Konnossementets Text er forbudt [3]).

Enhver, som ved Indholdet af Konnossementets Text eller ved en behørig sammenhængende og til ham fortsat Række af Overdragelser eller ved Overdragelse in blanco viser sig at være ret Ihændehaver af Konnossementet, kan i Kraft af samme fordre Godset udleveret [4]).

§ 135. Er der ikke vedtaget nogen bestemt Losseplads i Havnen, staar det Skibsføreren frit for at vælge, men kun en Plads, som er sædvanlig Losseplads. Dog har Ladningsmodtageren Ret til at anvise saadan, naar han gjør det, forinden Skibet henlægges til Plads, som Skibsføreren har valgt, og denne er i saa Fald pligtig til at henlægge Skibet til den Plads, som anvises, saafremt Adgangen til samme er aaben, og Skibet der kan ligge flot og sikkert. Er der flere Ladningsmodtagere, er saadan Anvisning kun bindende for Skibsføreren, naar samtlige Modtagere er enige.

Med Hensyn til Skibsførerens Forpligtelse til videre at forhale Skibet gjælder lignende Regel som den, der i § 114 er given for Indladning.

§ 136. Ved Losning har Skibsføreren at aflevere Godset ved Skibets Side, men de øvrige Losningsomkostninger bæres af Modtageren.

Er Skibet saa dybgaaende, at det ikke kan komme ind til

[1]) Jfr. §§ 140, 141, 165.
[2]) Jfr. Vexell. 7 Mai 1880 Kap. 3.
[3]) Jfr. § 141.
[4]) Jfr. §§ 139—141, § 165 ff. og § 168. Smlg. Vexell. 7 Mai 1880 § 39.

vedtagen eller, hvis ingen Vedtagelse har fundet Sted, til sædvanlig Losseplads i Havnen, har Skibsføreren dog at bekoste Godset bragt frem til behørig Losseplads i denne. 20 Juli. No 1.

§ 137. Ladningsmodtageren har Krav paa, at Skibet holdes rede til Losning en vis Tid (Liggedage) uden Godtgjørelse og derefter en yderligere Tid (Overliggedage) mod særlig Godtgjørelse; dette gjælder dog ikke Skibe i saadan Fart, som omhandles i § 121. I Henseende til Underretning om, at Skibet er færdigt til at losse, Beregning af Liggedage og Overliggedage, deres Antal og Godtgjørelse for Overliggedage gjælder lignende Regler som de, der i §§ 118—120 er givne for Indladning.

Sker Losning og Lastning i Sammenhæng for samme Persons Regning, begynder Overliggedage ikke, førend de for Losning og Lastning tilsammen bestemte Liggedage er forløbne.

§ 138. Den, som skal modtage Stykgods, har paa Skibsførerens Tilsigelse at indfinde sig for at faa Godset udleveret. Hvis Modtager ikke er kjendt eller ikke kan træffes, sker Tilsigelse paa den Maade, som i § 118 er foreskrevet for lignende Tilfælde.

Stykgods, som befordres med saadant Skib, som omhandles i § 121, kan Skibsføreren uden særlig Tilsigelse straks losse.

§ 139. Paa Bestemmelsesstedet[1]) skal Skibsføreren udlevere[2]) Godset til den, der melder sig med et saadant Exemplar af Konnossementet, som efter § 134 berettiger ham til at fordre Godset udleveret. Dette Exemplar skal, naar Losningen er færdig, udleveres til Skibsføreren med paategnet Tilstaaelse for Godsets Modtagelse, og for at sikre sig dette kan Skibsføreren forlange Konnossementet deponeret, forinden han paabegynder Losningen. Efterhaanden som Losningen skrider frem, kan Skibsføreren forlange Afskrivning paa Konnossementet eller særskilte Modtagelsesbeviser.

§ 140. Melder der sig flere Modtagere, som i Henhold til forskjellige Exemplarer af Konnossementet kan gjøre Krav paa Godset, maa Skibsføreren ikke udlevere det til nogen af dem, men han skal, saafremt Parterne ikke enes om Valget af en Modtager, til hvem Godset kan losses og overleveres, oplægge det under sikker Forvaring[3]) og uden Ophold underrette Parterne derom. Dette gjælder imidlertid ikke, naar de forskjellige Exemplarer af Konnossementet paa den i § 133, sidste Stykke angivne Maade er betegnede med Nummere, idet Skibsføreren da skal udlevere Godset til den, som har det laveste Nummer af dem, der har meldt sig[4]).

§ 141. Udenfor Bestemmelsesstedet maa Skibsføreren, selv om Fragtkontrakten hæves eller Reisen afbrydes, ikke udlevere Godset, medmindre samtlige af ham udstedte Exemplarer af Konnosse-

[1]) Jfr. derimod § 141.
[2]) Se dog §§ 140 og 156.
[3]) Jfr. §§ 156 og 157.
[4]) Jfr. § 165.

20 Juli. No. 1.

mentet tilbageleveres; jfr. dog § 167. Dette gjælder imidlertid ikke, naar Konnossementet indeholder Forbud mod Overdragelse, og heller ikke, naar de forskjellige Exemplarer paa den i § 133, sidste Stykke angivne Maade er betegnede med Nummere; i sidste Tilfælde kan rette Indehaver af det som „første" betegnede Exemplar forlange Godset udleveret, uagtet de andre Exemplarer ikke er komne tilstede.

§ 142. Bortfragteren bærer Ansvar for al Beskadigelse og Formindskelse, som Godset lider fra dets Modtagelse til dets Aflevering, medmindre det gjøres antageligt, at Skaden eller Formindskelsen er bevirket ved Sjøulykke, Opbringelse eller anden ulykkelig Hændelse, som det ikke har staaet i Skibsførerens eller Mandskabets Magt at afværge, eller at den er en Følge af Mangler ved Godsets Indpakning eller af indre Bedærvelse, Svinding, sædvanlig Udlækning, Dyrs Død eller iøvrigt af Godsets egen Beskaffenhed[1]).

Er Skade foranlediget derved, at Skibet ikke har været i behørig Stand til Reisen, er Bortfragteren uden Ansvar, naar Skibets Mangler ikke kunde opdages trods al anvendt Omhu.

§ 143. Indlades Gods, som udkræver særlig Omhu og Forsigtighed i Behandlingen, maa dette opgives for Skibsføreren og tydelig anmærkes paa Godset. Forsømmes det, kan ingen Erstatning kræves for Skade, som alene kunde være undgaaet ved Anvendelse af saadan Omhu og Forsigtighed.

Penge, Værdipapirer eller andre Kostbarheder erstattes ikke, medmindre de er blevne udtrykkelig angivne som saadanne, og deres Værdi opgivet.

§ 144. Konnossementet er Grundlaget for Retsforholdet mellem Skibsføreren og Ladningsmodtageren, og overensstemmende med dets Indhold skal Ladningen afleveres til denne. Bestemmelser i Fragtkontrakten, der ikke er optagne i Konnossementet, kan derfor ikke gjøres gjældende mod Ladningsmodtageren, uden forsaavidt Konnossementet henviser til dem. En Henvisning til Fragtkontrakten med Hensyn til Fragten, f. Ex. ved Ordene „Fragt efter Certeparti", omfatter ikke tillige Kontraktens Bestemmelser om Liggedage, Overliggedage og Godtgjørelsen for disse.

Skyldige Overliggedagspenge og anden Erstatning i Anledning af Indladningen kan Skibsføreren ikke forlange betalt af Ladningsmodtageren, medmindre derom er taget Forbehold paa Konnossementet[2]).

§ 145. Skibsføreren er i Medfør af § 144 Modtageren ansvarlig for Rigtigheden af, hvad der i Konnossementet opgives om Godset[3]). Forsendes dette i lukket Kasse eller Indpakning, saa at Indholdet er Skibsføreren ubekjendt, eller anføres i Konnosse-

[1]) Jfr. §§ 143, 146 og 147. Se endvidere § 148, § 149 og §§ 151 og 152.
[2]) Jfr. §§ 120, 122 og 125.
[3]) Jfr. dog § 58.

mentet Maal, Vægt eller Tal[1]), uden at Godset ved Indladningen er modtaget efter Maaling, Veining eller Tælling, kan Skibsføreren gjøre Anmærkning derom paa Konnossementet, og han er da fri for Ansvar, saafremt han ikke ved Indladningen har seet, at Anførslerne var urigtige, eller ved Anvendelse af almindelig Opmærksomhed havde maattet forstaa det. 20 Juli. No. 1.

§ 146. Naar Godsets Tilstand eller Indpakningens Forsvarlighed ikke kan kontrolleres ved Indladningen, kan Skibsføreren ved Paategning paa Konnossementet (f. Ex. „fri for Læk, Bræk eller Skade") forbeholde Fritagelse for Ansvar efter § 142. Saadant Forbehold fritager dog ikke for Ansvar, hvis Beskadigelsen eller Formindskelsen maa antages at være opstaaet paa saadan Maade, at Rederiet er ansvarligt derfor i Medfør af § 142.

§ 147. Indlades Gods, som tydelig kan sees at være beskadiget eller uforsvarlig indpakket, paaligger det Skibsføreren udtrykkelig at gjøre Bemærkning derom i Konnossementet. Undlader han dette, er han ansvarlig overfor Ladningsmodtageren, selv om der i Konnossementet er taget saadant Forbehold som i § 146 nævnt.

§ 148. Findes der ved Skibets Ankomst til Lossestedet Grund til at antage, at der er skeet Skade paa Ladningen, eller at noget af den er gaaet tabt, kan Ladningsmodtageren lade afholde Besigtelsesforretning, under hvilken der, forsaavidt Skade forefindes, tillige bliver at afgive Skjøn angaaende Aarsagen[2]).

Vil en Ladningsmodtager, som uden foregaaende Besigtelse har faaet Godset udleveret, senere gjøre Indsigelse med Hensyn til dets Tilstand, maa han inden Udgangen af næste Søgnedag efter Godsets Udlevering begjære Skjøn afholdt snarest muligt. Forsømmer han dette, kan han ikke fordre Erstatning, medmindre det godtgjøres, at Beskadigelsen eller Formindskelsen er bevirket ved Svig, Forsømmelse eller Uagtsomhed af Rederen eller af Nogen, for hvem denne hefter ifølge § 8.

§ 149. Naar der i Medfør af § 142 skal gives Erstatning for manglende eller beskadiget Gods, eller naar Gods, som i Medfør af § 49 under Reisen er solgt til Skibets Behov, skal erstattes af Bortfragteren, bliver Erstatningen at bestemme efter Reglerne i §§ 200 og 201.

§ 150. Har Skibsføreren taget Gods ombord uden at have truffet Aftale om Fragtens Størrelse, erlægges Fragt efter, hvad der paa Indladningstiden var gangbar Fragt paa Indladningsstedet. Er der af Gods, hvorom Aftale har fundet Sted, indladet mere end aftalt, erlægges derfor Fragt i Forhold til den betingede.

§ 151. For Gods, som ikke findes i Behold ved Reisens Slutning, erlægges ingen Fragt, medmindre det er tabt som Følge

[1]) Jfr. § 133.
[2]) Jfr. §§ 41 og 42.

20 Juli. No. 1.

af sin egen naturlige Beskaffenhed (jfr. § 142), eller af Mangler ved Indpakningen eller af anden Feil eller Forsømmelse fra Afladerens Side, eller det under Reisen er solgt for Eierens Regning.

Er Fragt forud betalt for Gods, hvorfor Fragt efter det Anførte ikke bliver at erlægge, kan den fordres tilbage, naar ikke Andet er forbeholdt.

§ 152. Flydende Varer har Modtageren Ret til at overlade som Betaling for Fragten, naar mere end Halvdelen findes at være udlækket[1]). Denne Ret, som gjælder for hvert enkelt Kar, maa imidlertid gjøres gjældende, forinden Modtageren har faaet det udleveret, og bortfalder desuden, naar Varen er kommen ombord i brøstfældig eller uforsvarlig Beholder, og Skibsføreren har gjort særlig Bemærkning derom paa Konnossementet, jfr. § 147.

§ 153. Bortfragteren bærer alle Udgifter og Omkostninger, som er forbundne med Reisen fra Ladningens Modtagelse til dens Aflevering paa Bestemmelsesstedet. Saaledes vedkommer f. Ex. Skibsafgifter, Karantæneomkostninger, Bugserpenge o. l. ikke Befragteren.

§ 154. Ved at modtage Godset bliver Ladningsmodtageren forpligtet til at betale de Krav — Fragt, Overliggedagspenge osv. —, som Skibsføreren maatte have i Medfør af Konnossementet eller andet Dokument, i Henhold til hvilket Leveringen sker[2]).

§ 155. Skibsføreren er ikke pligtig til at udlevere Godset, førend Modtageren betaler eller deponerer, hvad han efter § 154 har at udrede, saavelsom Erstatning for Overliggedage eller andet Ophold ved Losningen, Havaribidrag, og hvad der iøvrigt maatte paahvile Godset, jfr. § 276[3]). Hvad saaledes deponeres, er Skibsføreren, naar Godset er udleveret, berettiget til at hæve med Forbehold af Modtagerens Ret til i Tilfælde af Tvist at sikre sig ved Arrest eller Forbud. Er Beløbet af Havaribidrag endnu ikke bestemt, maa Gods ikke holdes tilbage derfor, naar Modtageren stiller Sikkerhed[4]).

Bestemmelserne i nærværende Paragraf gjælder ogsaa, naar Gods begjæres udlosset paa Indladningsstedet eller i Mellemhavn.

§ 156. Hvis den, til hvem Ladningen er bestemt, vægrer sig ved at modtage den, eller hvis Modtageren ikke er kjendt eller ikke at finde, har Skibsføreren saavidt muligt straks at underrette Afladeren derom. Melder behørig Modtager sig ikke saa betimelig, at Ladningen kan være losset inden Overliggedagenes Udløb eller Stykgods udleveret til den af Skibsføreren i Medfør af § 138 bestemte Tid, skal Skibsføreren losse og oplægge Godset under sikker Forvaring. Undlader Ladningsmodtageren at opfylde

[1]) Jfr. § 160.
[2]) Jfr. § 158.
[3]) Jfr. og § 277.
[4]) Jfr. § 217.

sine Forpligtelser efter § 155, eller forhaler han Losningen saaledes, at den ikke kan være tilendebragt i rette Tid, har Skibsføreren Ret til at losse og oplægge Godset som nævnt. 20 Juli. No. 1.

Naar Gods saaledes oplægges, har Skibsføreren derom at underrette den, til hvem det er bestemt. Er Modtager ikke kjendt eller ikke at træffe, gives Underretning paa den Maade, som i § 118 er foreskrevet for lignende Tilfælde.

For ethvert Ophold udover Overliggedagene, som foranlediges ved Ladningens Oplæggelse eller paa anden Maade uden Skyld fra Skibets Side, har Skibsføreren Krav paa fuld Erstatning mindst som for Overliggedage.

§ 157. Naar Gods oplægges, saaledes som i §§ 140 og[1]) 156 omhandlet, er Skibsføreren berettiget til ved offentlig Auktion at lade sælge saa meget deraf, som udfordres til at dække de i § 155 nævnte Fordringer foruden Told og Omkostninger.

§ 158. Naar Skibsføreren har udleveret Godset til Modtageren, kan han ikke gjøre noget Krav mod Befragteren for de Beløb, som Modtageren var pligtig til at betale[2]); dog har han Ret til hos Befragteren at indtale, hvad denne vilde blive beriget med paa Skibsførerens Bekostning, hvis ethvert Krav bortfaldt[3]). Er Godset derimod ikke bleven udleveret, og Skibsførerens Fordringer ikke fyldestgjøres ved dets Salg, er Befragteren ansvarlig for det manglende Beløb[4]).

§ 159. Enhver af Parterne kan uden at give nogen Erstatning[5]) hæve Fragtkontrakten, naar før Skibets Afgang[6]) fra det Sted, hvor Reisen skal begynde,

enten Krig udbryder, som gjør Skib eller Ladning ufri,

eller Skibet belægges med Embargo,

eller Afgangshavnen eller Bestemmelseshavnen bliver blokeret, eller Godsets Udførsel fra hin eller Indførsel til denne bliver forbudt,

eller Skibets Reise eller Godsets Forsendelse hindres ved nogen anden Foranstaltning af offentlig Myndighed.

Angaar saadan Hindring kun en Del af en Befragters Gods, har denne ikke Ret til at hæve Kontrakten uden at betale Fragt efter Reglerne i §§ 126 og 129; hæves Kontrakten ikke, kan indladet Gods, som træffes af Hindringen, igjen udlosses paa Befragterens Bekostning. Anmelder Befragteren inden Udløbet af Overliggedagene, at han vil indlade andet Gods, er Skibsføreren pligtig til at medtage det, naar det ligesaa bekvemt kan føres paa Skibet, og det leveres uden Ophold; samtlige dermed forbundne Omkost-

[1]) Jfr. § 328.
[2]) § 154.
[3]) Jfr. lignende Regel i Vexell. 7 Mai 1880 § 93.
[4]) Jfr. dog § 152 og 160.
[5]) Se dog § 162.
[6]) Ellers se § 161.

20 Juli. No. 1.

ninger kan han kræve godtgjort af Befragteren, som derhos ogsaa er pligtig til at betale Erstatning efter § 122, hvis Overliggedagene overskrides. Er Skibet befragtet af Flere, maa det ikke i saadan Anledning opholdes udover Overliggedagene uden samtlige Befragteres Samtykke.

Er der flere Befragtere, og Kontrakten med en eller flere af dem hæves paa Grund af Hindringer, der rammer Forsendelsen af deres Gods, er Skibsføreren berettiget til at hæve Kontrakten ogsaa for de øvriges Vedkommende, naar den Fragt, han vilde faa for Reisen, er mindre end Halvdelen af det hele betingede Fragtbeløb.

§ 160. Gaar Skibet tabt paa Reisen, eller erklæres det for uistandsætteligt[1]), ophører Fragtkontrakten at være gjældende. Skibsføreren er dog pligtig til for Ladningseierens Regning at træffe hensigtsmæssige Foranstaltninger med Hensyn til Ladningen, saaledes som foreskrevet i § 57.

For Godset svares i saa Fald Afstandsfragt efter Længden af den tilbagelagte Del af Reisen i Forhold til den hele Reise, dog under Hensyn til den Tid, som Reisen har medtaget, og til de med samme forbundne særegne Vanskeligheder og Omkostninger i Forhold til den tilbagestaaende Del af Reisen. Kan Parterne ikke enes om den Fragt, som skal betales, kan enhver af dem forlange den bestemt ved lovligt Skjøn.

Vil Eieren overlade Godset for Afstandsfragten, staar det ham frit for[2]).

§ 161. Indtræffer saadan Hindring, som omhandles i § 159, efterat Skibet er afgaaet fra det Sted, hvor Reisen begynder, er enhver af Parterne ligeledes berettiget til at hæve Kontrakten, men Befragteren skal da betale Afstandsfragt beregnet efter Reglerne i § 160. Hæves Kontrakten, paaligger det Skibsføreren for Eierens Regning at drage Omsorg for Ladningen overensstemmende med § 57.

Bliver Skibet ved saadan Hindring opholdt paa Indladningsstedet efter der at have indtaget Ladning, eller i Havn, som anløbes under Reisen, bliver Omkostningerne ved Opholdet, indtil Fragtkontrakten er hævet, at fordele paa Skib, Fragt og Ladning efter Reglerne om almindeligt Havari[3]).

§ 162. Hæves Fragtkontrakten af saadan Grund, som i § 159 omhandles, og Gods som Følge deraf skal udlosses, er Befragteren pligtig til at bære alle derved foranledigede Omkostninger, saafremt Hindringen for Kontraktens Fuldførelse alene angaar Godset. Angaar den tillige Skibet eller alene dette, eller har

[1]) § 6.
[2]) Jfr. § 147.
[3]) Jfr. § 207 ff.

Skibsføreren gjort Brug af sin Opsigelsesret efter § 159, sidste Stykke, gjælder derimod den almindelige Regel i § 136. 20 Juli. No. 1.

§ 163. Bliver Skibet af en eller anden Aarsag opholdt paa Indladningsstedet eller senere paa Sted, som anløbes under Reisen, og der er Grund til at antage, at Opholdet vil blive af længere Varighed, staar det Befragteren frit for midlertidig at lade sit Gods udlosse, naar han stiller Sikkerhed for Betalingen af de i § 155 nævnte Fordringer for det Tilfælde, at Godset ikke bliver betimelig indladet igjen efter Skibsførerens Tilsigelse. Er der flere Befragtere, kan ingen forlange sit Gods losset uden de øvriges Samtykke, naar disse ved saadan Losning vilde blive skadelidende.

§ 164. Har Skibet paa Grund af Skade maattet søge Nødhavn, og skjønnes det, at Ladningen i det Hele eller for dens væsentligste Del som Følge af det Ophold, Istandsættelsen udkræver, vil blive bedærvet, har Befragteren Ret til at hæve Kontrakten og disponere over sit Gods mod at betale Afstandsfragt beregnet efter Reglerne i § 160. Er der flere Befragtere, gjælder dette dog ikke, naar nogen af dem forlanger Reisen fortsat.

§ 165. Er der overdraget særskilte Exemplarer af et Konnossement til forskjellige Personer, giver det Exemplar bedste Ret, som af Overdrageren først er bleven affendt eller overleveret, forudsat, at Indehaveren i Medfør af § 134, andet Stykke er berettiget til at fordre Godset udleveret. Dette gjælder dog ikke, hvis Exemplarerne paa den i § 133, sidste Stykke angivne Maade er betegnede med Nummere; thi da har den Indehaver Fortrinet, hvis Exemplar er betegnet med det laveste Nummer [1]). Er imidlertid Godset rettelig udlosset til en anden Indehaver, er denne ikke pligtig til at udlevere det igjen, medmindre det godtgjøres, at han ved Konnossementets Erhvervelse ikke har været i god Tro eller har handlet med grov Uagtsomhed [2]).

§ 166 [3]). Naar den, som har kjøbt Varer, paa hvilke han har modtaget Konossement, vægrer sig ved at akceptere eller betale den for Kjøbesummen rettelig trukne Vexel eller unddrager sig for at opfylde andre for Overdragelsen stillede Vilkaar, har Sælgeren Ret til at hindre Udlevering af Godset og til at raade over det paa anden Maade. Det samme gjælder, naar Kjøberen, inden Godset er fuldt betalt, enten er kommen under Konkurs eller ved Exekution er funden at mangle Midler til at betale sin Gjæld, eller hvis han er Handlende, har standset sine Betalinger, Alt, medmindre Kjøbesummen fuldt betales. Er Konnossementet af Kjøberen overdraget til Trediemand, har Sælgeren ikke saadan Ret mod denne, medmindre Konnossementet indeholder Forbud mod Overdragelse, eller det godtgjøres, at Indehaveren af Konnossementet

[2]) Jfr. § 140.
[3]) Jfr. lignende Regler i §§ 166 og 168 samt i Vexell. 7 Mai 1880 § 76.
[4]) Jfr. Konkursl. 6 Juni 1863 §§ 40 og 41.

20 Juli. No. 1.

ved dets Erhvervelse ikke har været i god Tro eller har handlet med grov Uagtsomhed [1]).

Har Kjøberen akcepteret Vexel for Kjøbesummen, betalt Noget paa denne eller havt nødvendige Udlæg for Godset, er Sælgeren, naar han vil gjøre den her omhandlede Ret gjældende, pligtig til at udlevere Vexelen og tilbagebetale, hvad Kjøberen har afbetalt eller udlagt.

§ 167. Et bortkommet Konnossement kan mortificeres ved Dom paa det Sted, hvor Varerne skal afleveres. Den, som attraar Mortifikation, har derom til Retten [2]) at indgive Andragende, hvori han maa oplyse sin Adkomst til det bortkomne Konnossement og under Edstilbud erklære, at han ikke har overdraget det til nogen Anden. Afslaaes Andragendet, er dette ikke til Hinder for, at nyt Andragende senere indgives, støttet til nye Oplysninger. Indrømmes Andragendet, bestemmer Retten Varslet for Stævningen, hvilket ikke maa sættes under 12 Uger og ikke over 1 Aar. Stævningen indrykkes 3 Gange i Kundgjørelsestidenden med mindst 8 Dage mellem hver Gang.

Udlevering af de i Konnossementet omhandlede Varer mod Sikkerhedsstillelse kan forlanges, naar Stævningen er lovlig kundgjort; forinden dette er skeet, kræves særlig Kjendelse af Retten.

§ 168. Den, som har et Konnossement ihænde med saadan Adkomst som i § 134 nævnt, er ikke pligtig til at udlevere det til den, fra hvem det maatte være bortkommet, medmindre det godtgjøres, at han ved Erhvervelsen ikke har været i god Tro eller har handlet med grov Uagtsomhed [1]).

§ 169 [3]). Angaar en Befragtningskontrakt Befordring af en bestemt Person, bliver kun halv Fragt at erlægge, saafremt han før Reisens Tiltrædelse ved Død, Sygdom eller andet Forfald bliver hindret i at følge med, og Forfaldet anmeldes før Skibets Afgang. Ellers betales fuld Fragt.

§ 170. Kontrakt om Passagerbefordring bortfalder, uden at der fra nogen af Siderne kan gjøres Krav paa Erstatning, naar Skibet gaar tabt eller erklæres uistandsætteligt, eller naar nogen saadan Hindring indtræffer, som omhandles i § 159. Er Reisen begyndt, er Passageren dog pligtig til at betale Fragt for den tilbagelagte Del af Reisen, beregnet efter Reglerne i § 160.

§ 171. Passagerer er pligtige til nøie at rette sig efter de Forskrifter, som gives for god Skik og Orden ombord [4]). De er underkastede Bestemmelserne i § 81.

§ 172. Med Hensyn til Ansvar for Gods, som Passagerer fører med sig, og som er overleveret til Skibsføreren eller den,

[1]) Jfr. lignende Regler i §§ 165 og 168 samt i Vexell. 7 Mai 1880 § 76.
[2]) Jfr. derimod Mortifikationsl. 6 Marts 1869 § 2 ff.
[3]) Jfr. om Passagerbefordring iøvrigt Lovene om Emigranter af 23 Mai 1863, 22 Mai 1869 og 22 Juni 1886.
[4]) Jfr. § 308.

som er sat til at tage mod Godset, gjælder de samme Regler, som ovenfor i dette Kapitel er givne angaaende Erstatning for tabt eller beskadiget Gods [1]). 20 Juli. No. 1.

§ 173. Skibsføreren er berettiget til at tilbageholde Passagerernes Gods, indtil Passagerfragten og Betaling for, hvad de har fortæret paa Reisen ombord, er erlagt. Han har derhos med Hensyn til dette Gods samme Ret som i §§ 155—157 er givet Skibsføreren over andet Gods, hvorfor Fragten ikke betales.

Sjette Kapitel.

Om Bodmeri.

§ 174. Naar Skibsføreren i Nødstilfælde [2]) til Reisens Fortsættelse eller Ladningens Bevaring eller Viderebefordring [3]) optager Pengelaan og derfor pantsætter (forbodmer) Skib, Fragt eller Ladning paa den nedenfor angivne Maade, har Kreditor alene Ret til at holde sig til de forbodmede Værdier efter Reisens Slutning, men i dem har han Sjøpanteret efter denne Lovs Kapitel 11.

Er personligt Ansvar betinget [4]), ansees Kravet ikke som Bodmerikrav.

§ 175. Bodmeri kan optages paa Skib, Fragt og Ladning eller paa en eller flere af disse Gjenstande. Optages Laan til Bestridelse af Udgifter, som alene vedkommer Ladningen, kan denne særskilt forbodmes; for andre Udgifter maa Ladningen kun forbodmes i Forbindelse med Skib og Fragt. Er Skib og Ladning forbodmede under ét, ansees Fragten indbefattet under Forbodmingen, men ellers kun, hvor den særskilt nævnes.

Er nogen af de nævnte Værdier forbodmet for Udgifter, som ikke vedkommer Pantet, og Fyldestgjørelse deri søgt af Bodmerikreditor, kan Pantets Eier for det Beløb, han saaledes har maattet tilsvare, søge Betaling i de Værdier, som Udgifterne vedkom, med samme Ret, som om de var forbodmede til ham [5]).

§ 176. Forinden Skibsføreren optager Laan paa Bodmeri, skal han nøiagtig oplyse de Omstændigheder, som nødsager ham til at optage Laanet, saavidt ske kan, ved saadan Forretning, som omhandles i § 41, men ellers ved Erklæring af Konsul eller, hvor saadan ikke findes, af anden Myndighed [6]).

§ 177. Naar Bodmerilaan optages, skal der udfærdiges skriftligt Dokument [7]). Dette maa for at gjælde som Bodmeribrev indeholde:

[1]) § 142 ff.
[2]) Jfr. § 176.
[3]) Jfr. §§ 49—57.
[4]) Jfr. §§ 7, 54 sidste Stykke og § 58.
[5]) Jfr. § 281.
[6]) Jfr. §§ 49 og 54.
[7]) Jfr. § 70. Jfr. og §§ 109 og 232.

20 Juli. No. 1.

1. Benævnelsen Bodmeribrev eller anden Betegnelse, som angiver, at Kontrakten er indgaaet som Bodmeri;
2. Laangiverens Navn;
3. Angivelse af Bodmerigjælden (Laanesum og Præmie);
4. Angivelse af de forbodmede Gjenstande;
5. Skibets Navn;
6. Angivelse af den Reise, for hvilken Laanet optages (Bodmerireisen);
7. Skibsførerens Underskrift med Angivelse af Tid og Sted.

§ 178. Bodmeribrevet bliver, naar Laangiveren forlanger det, at udfærdige i flere Exemplarer; Texten skal i alle være ligelydende og angive, hvor mange Exemplarer der udstedes.

At Bodmeribrev overdrages til en Anden, afskjærer ikke den Indsigelse, at de lovlige Betingelser for Bodmerilaans Optagelse ikke har været tilstede [1]).

§ 179. Havaribidrag, som skal betales af forbodmede Værdier, tilsvares af disse uden Afdrag paa Bodmerigjælden; men bliver Værdierne derved utilstrækkelige til at dække denne, bærer Bodmerikreditor Tabet [2]).

§ 180. Det paaligger Skibsføreren at drage Omsorg for de forbodmede Gjenstandes Bevaring og Frelse. Uden tvingende Grund maa han ikke foretage nogen Handling, hvorved de udsættes for anden eller større Fare, end Laangiveren ifølge Bodmeribrevet har maattet forudsætte. Forser Skibsføreren sig herimod, er han ansvarlig for den Skade, som foranlediges derved.

Har han uden Nødvendighed, og uden at Laangiverens Fordel kræver det, forandret den Reise, der er bestemt i Bodmeribrevet, eller har han uden saadan Aarsag, og uden at det er skeet for at komme Mennesker i Havsnød til Hjælp, afveget fra den sædvanlige Vei [3]), eller har han efter Bodmerireisens Tilendebringelse udsat de forbodmede Gjenstande for ny Fare, bliver han, naar disse senere findes utilstrækkelige til Bodmerigjældens Dækning, ansvarlig for det manglende Beløb, medmindre det godtgjøres, at Tabet vilde være indtraadt, selv om Skibsføreren havde iagttaget Alt, hvad der paalaa ham.

§ 181. Naar ikke andet er vedtaget, forfalder Bodmerigjæld til Betaling paa det Sted, hvor Bodmerireisen efter Kontrakten ender, Ugedagen efter Skibets Ankomst, uden Løbedage [4]).

Sluttes Reisen, inden Skibet er ankommet til det i Bodmeribrevet angivne Bestemmelsessted, forfalder Laanet til Betaling Ugedagen efter Reisens Afslutning, og Betalingen bliver at erlægge paa det Sted, hvor Reisen saaledes sluttes. Det paaligger Skibsføreren ufortøvet at meddele Fordringshaveren Underretning om

[1]) Jfr. Frd. 9 Febr. 1798.
[2]) Jfr. §§ 268 og 269 samt § 276.
[3]) Jfr. § 31.
[4]) N. L. 5—13—1.

Forandringen. Sker Forandringen af anden Grund end i §§ 159 og 160 nævnt, har Fordringshaveren Krav paa Erstatning for de Omkostninger, den medfører for ham. 20 Juli. No. 1.

§ 182. Naar forfalden Bodmerigjæld ikke betales ved Paakrav, er Kreditor berettiget til derefter at fordre Renter, 6 pCt. om Aaret, saavel af Kapital som af Præmie.

Er Præmien bestemt efter Tid, beregnes den kun indtil Forfaldsdagen.

§ 183. Naar Forfaldsdagen er kommen, kan Betaling fordres efter et enkelt Exemplar af Bodmeribrevet, mod at dette udleveres med paategnet Kvittering. Melder der sig flere Ihændehavere med Fordring paa Betaling, maa den ikke erlægges til nogen af dem, men Skibsføreren har at deponere det forfaldne Beløb i sikker Forvaring og at underrette Parterne derom [1]).

Før Forfaldstid maa Skibsføreren ikke erlægge Betaling, medmindre samtlige Exemplarer af Bodmeribrevet udleveres [2]).

§ 184. Er Bodmeribrevet, naar Forfaldsdag er kommen, ikke tilstede paa det Sted, hvor Bodmerigjælden skal betales (jfr. § 181), er Skibsføreren berettiget til der at deponere Beløbet i sikker Forvaring og derved frigjøre det Forbodmede. Naar saaledes Penge deponeres, paaligger det Skibsføreren ufortøvet at underrette Fordringshaveren derom.

§ 185. Saasnart Skibet er ankommet til det Bestemmelsessted, som er nævnt i Bodmeribrevet, eller Reisen paa andet Sted er afsluttet, kan Fordringshaveren gjøre Arrest i de forbodmede Gjenstande, skjønt Gjælden endnu ikke er forfalden. Arresten behøver ikke at forfølges til Stadfæstelse [3]), men den bortfalder i ethvert Fald 8 Dage efter Forfaldstiden.

Betales forfalden Bodmerigjæld ikke efter Paakrav, er Kreditor berettiget til strax, uden Forligsmægling, Lovmaal og Dom, at lade gjøre Udlæg i det Forbodmede for sit Tilgodehavende og til derefter at lade det sælge ved offentlig Auktion [4]). Naar der er Grund til at frygte for, at en forbodmet Ladning vil blive bedærvet ved at henligge i længere Tid, kan Administrators Kjendelse æskes for, at Auktionen skal afholdes snarest mulig; dog bør der ved Bekjendtgjørelsen i hvert Fald gives mindst 1 Dags Varsel. Gjøres der under Udlægsforretningen Indsigelser mod Bodmeribrevets Ægthed eller Fordringens Gyldighed, eller fremkommer der fra anden Mand Paastand om bedre Ret til det Forbodmede, kan Administrator som Betingelse for Forretningens Fremme forlange, at Kreditor stiller Sikkerhed.

§ 186. Opgives Bodmerireisen, forinden den er begyndt, er Laanet strax forfaldent til Betaling paa det Sted, hvorfra Reisen

[1]) Jfr. lignende Bestemmelse i § 140.
[2]) Jfr. lignende Bestemmelse i § 141 og i Vexell. 7 Mai 1880 § 40.
[3]) N. L. 1—19—20.
[4]) § 328.

20 Juli. No. 1. skulde udgaa, og Laantageren svarer i dette Tilfælde istedetfor Præmie Renter af Kapitalen, 5 pCt. om Aaret og 3 pCt. i Provision. Er Skibet engang afseilet, bliver den betingede Præmie at erlægge, selv om Reisen senere opgives.

Syvende Kapitel.

Om Havari.

§ 187. Til almindeligt Havari (Groshavari, Fælleshavari) henregnes enhver Skade, som forsætlig [1]) tilføies Skib eller Ladning for at søge Frelse fra en begge truende Fare [2]), saavelsom alle andre Opofrelser, der gjøres i det nævnte Øiemed, samt Skade og Omkostninger, der har været forbundne med eller været en umiddelbar Følge af saadanne Foranstaltninger [3]). Almindeligt Havari bæres af Skib, Fragt og Ladning i Forhold til deres Værdier, bestemte efter de i §§ 207—212 givne Regler [4]).

§ 188. Som almindeligt Havari godtgjøres saaledes navnlig:

1. Gods og Skibstilbehør, som kastes overbord for at lette Skibet i Havsnød eller for at undgaa Forfølgning af Fiender eller Sjørøvere, saavelsom Gods og Tilbehør, der skylles overbord ved Kastningen, og anden Skade, der følger af denne eller af de Foranstaltninger, den nødvendiggjør [5]).
2. Mast, Seil eller andet Tilbehør, som kappes, Anker og Kjetting, som frastikkes, samt Skade, som følger af Kapningen eller Frastikningen, naar Opofrelsen sker for at frelse Skib og Ladning fra fælles Fare, saasom for at hindre Skibbrud eller Sammenstød [6]).
3. Skade, som tilføies Skib eller Ladning for at afværge Ildsfare eller slukke udbrudt Ild, for at bringe Vandet til Pumperne eller skaffe Styrtsjøer Afløb [7]).
4. Omkostninger for i Nød at opnaa Bistand til at bringe Skib og Ladning ud af en fælles Fare, saavelsom Skade, som tilføies Skib eller Ladning af Fartøier, hvis Hjælp benyttes.
5. Skade, som tilføies Skib eller Ladning derved, at Skibet forsætlig sættes paa Grund for at undgaa større fælles Fare, dog kun forsaavidt deri kan antages at ligge en Opofrelse.
6. Skade, som tilføies Skib eller Ladning, og Omkostninger, som haves for at tage Skibet af Grund og bringe dette samt Ladningen i Sikkerhed. Bliver Reisen ikke fortsat, fordi Skibet ikke kan tages af Grund, eller fordi det erklæres for

[1]) Jfr. § 189.
[2]) Jfr. § 191 og 192.
[3]) Jfr. § 193. Mærk dog Undtagelserne i § 190.
[4]) Jfr § 216.
[5]) Jfr. dog § 190 Nr. 1—3.
[6]) Jfr. dog § 190 Nr. 5.
[7]) Jfr. § 190 Nr. 6.

uistandsætteligt, henregnes til almindeligt Havari alene den Skade, som er skeet, og de Omkostninger, som er paaløbne, inden det blev aabenbart, at Reisen ikke vilde kunne fortsættes. 20 Juli. No. 1.

7. Omkostninger, som er forbundne med at søge Nødhavn for at frelse Skib og Ladning, saasom naar Skibet er blevet usjødygtigt paa Reisen, eller dennes Fortsættelse paa Grund af udbrudt Krig eller pludselig Isgang vilde udsætte baade Skib og Ladning for øiensynlig Fare [1]).

De Omkostninger, der i Medfør heraf bliver at henregne til almindeligt Havari, er navnlig: Lodspenge, Fyr-, Mærke- og Havneafgift samt andre Omkostninger ved Skibets Ophold i Nødhavnen; Udgifterne ved Ladningens Losning, Lagring, Gjeninladning og Stuvning, naar Losningen enten er skeet for at bringe Skibet ind i Havnen eller nødvendiggjort af den samme Aarsag, som har tvunget Skibet til at søge Nødhavn, samt Kost- og Maanedspenge til Skibsfører og Mandskab for den Tid, Skibet nødes til at henligge i Nødhavnen af den Grund, som har tvunget til at søge den, dog kun forsaavidt disse Omkostninger ikke har kunnet spares ved Afmønstring. Bliver Opholdet i Nødhavnen forlænget af anden Grund, saasom naar Reisens Fortsættelse hindres ved Is eller Veirforhold, eller bliver Istandsættelsen unødig forhalet, henregnes ikke Kost- og Maanedspenge for den saaledes forlængede Tid til almindeligt Havari. Ender Reisen i Nødhavn, bliver Udgifterne at henregne til almindeligt Havari kun indtil den Tid, da det blev bestemt, at Reisen skulde ende der.

Tab ved Svinding, Udlækning og Beskadigelse af Ladningen som Følge af Opholdet i Nødhavn saavelsom Omkostninger for at forhindre saadant Tab henregnes ikke til almindeligt Havari. Beskadigelse, der tilføies Ladningen ved Losning eller Indladning i Nødhavn, hører kun til almindeligt Havari, naar den hidrører derfra, at Losning eller Indladning har maattet ske ved Hjælp af Lægtere eller paa anden usædvanlig Maade.

De særlige Omkostninger i Nødhavn, der foranlediges derved, at Ladningen er af farlig Beskaffenhed, henregnes ikke til almindeligt Havari.

Udgifter til midlertidig Istandsættelse i Nødhavn (Nødreparation) af en Skade, der ikke henregnes til almindeligt Havari, erstattes dog som saadant, naar derved er sparet Omkostninger, som ellers havde været nødvendige, og som vilde have henhørt under almindeligt Havari.

8. Tab og Beskadigelse, der tilføies Ladningen ved i Nød at benytte indladet Gods til Reisens Fremme eller paa anden

[1]) Jfr. dog § 190 Nr. 7.

20 Juli. No. 1.

Maade til Frelse for Skib og Ladning, ligeledes Tab og Beskadigelse af Skibets Tilbehør ved i Nød at benytte saadant i andet Øiemed, end dets Bestemmelse tilsigter.

Hvad der forbruges af et Dampskibs Kulbeholdning og Maskinfornødenheder for at bringe Skibet af Grund og til Pumpning, naar det er sprunget læk, erstattes som almindeligt Havari, ligeledes hvad der forbruges til Skibets Flytning samt til Losning og Gjenindladning i Nødhavn, naar disse Udgifter er almindeligt Havari, derimod ikke, hvad der forbruges ved at søge ind til og ved atter at forlade Nødhavnen eller iøvrigt paa Grund af Reisens Forlængelse, selv om denne er foraarsaget ved et almindeligt Havari.

9. Skade, som forsætlig tilføies Skib eller Ladning for at lette Forsvar mod Fiender eller Sjørøvere, Skade, som lides under Forsvaret, Krigsmidler, der forbruges ved dette, samt Gods eller Penge, som udgives for at frelse eller frigjøre Skib og Ladning.
10. Udgifter til Kur, Pleie og Underhold, medens Sygebehandlingen varer, for Skibsfolk, som er komne til Skade ved Forsvar mod Fiender eller Sjørøvere eller ved Udførelse af Foranstaltninger, der træffes til Frelse for Skib og Ladning, Begravelsesomkostninger for de Døde og den forøgede Udgift, som foranlediges derved, at andre Folk maa antages istedetfor de Saarede og de Døde.
11. Fragt, der tabes som Følge af et almindeligt Havari.
12. Omkostninger og Tab, som har været forbundne med at tilveiebringe de fornødne Penge til Dækning af et almindeligt Havari, navnlig Provision, Renter og Assurancepræmie af udlagte Penge, Bodmeripræmie, naar Bodmeris Optagelse har været nødvendig, og Tab, der paa Grund af Prisforskjel lides ved Salg af Gods i Nødhavn til Havariets Dækning.
13. Salær til den Kommissionær, som har været antaget til at udføre de Havariet vedrørende Forretninger.
14. Omkostningerne ved Sjøforklaring, Besigtelses-, Skjøns- og Taxationsforretninger eller ved Tilveiebringelsen af andre Bevisligheder, der udfordres til Beregning og Fordeling af et almindeligt Havari, samt Omkostningerne herved (Dispacheringen).

§ 189. Til almindeligt Havari henregnes ikke Skade, der lides ved en ulykkelig Hændelse, som indtræffer under Udførelsen af de Foranstaltninger, der foretages til Frelse af Skib og Ladning, selv om Opofrelsen derved undgaaes, ei heller Skade, som kun staar i en tilfældig eller middelbar Forbindelse med disse Foranstaltninger.

Saaledes godtgjøres ikke under almindeligt Havari: Stang, som brækkes ved Vindens Magt, medens man er ifærd med at

kappe Masten, selv om Mastens Kapning derved afværges; Skade paa Skib og Ladning ved Storm, Ild, Tyveri eller anden Hændelse under Opholdet i Nødhavn; Tab foraarsaget ved, at Ladningen paa Grund af et almindeligt Havari ikke kan leveres i rette Tid; fordyret Assurance af Skibet eller Tab af forventet Fragt paa Grund af det Ophold, Havariet har medført. 20 Juli. No. 1.

§ 190. Som almindeligt Havari godtgjøres ikke:

1. Gods, der er indladet i Skibet uden Skibsførerens Vidende, samt Penge, Værdipapirer og Pretiosa, som ikke har været behørig angivne overensstemmende med § 143.
2. Dækslast, som kastes, eller Skade paa Dækslast, som er en Følge af Kastning eller anden Foranstaltning, der i Havsnød træffes til Frelse for Skib og Ladning, medmindre Kastningen finder Sted for at lette Skibet, efterat det er kommet paa Grund.

   Til Dækslast regnes ikke alene Gods, som er lastet paa Skibets aabne Dæk, i dets Baade eller udenbords, men ogsaa, hvad der er lastet i saadan Overbygning, som ikke er bygget ind i Skibets faste Spantesystem eller paa anden Maade yder tilstrækkelig Sikkerhed imod Sjøskade og Overbordskylning.
3. Skade, som ved saadanne Foranstaltninger tilføies Skibstilbehør, der var henliggende paa Dækket uden der at have sin rette Plads.
4. Skade ved Presning med Seil (Prangning), selv om denne sker for at undgaa Stranding eller undkomme fra Fiender eller Sjørøvere; Skade paa Seil og paa et Dampskibs Kjedler eller Maskine, medmindre saadan Skade opstaar ved Forsøg paa at tage Skibet af Grund, samt Skade paa Skibspumperne foranlediget ved Pumpning for at holde Skibet læns.
5. Tab, foranlediget ved Bortkapning af Master, Rundholter eller andet Inventarium, der forinden er brækket ved et særligt Havari, selv om Bortkapningen er nødvendig for at undgaa en for Skib og Ladning truende Fare.
6. Skade, som paaføres selvantændt eller varm Ladning ved Overbordkastning, Paasprøitning af Vand eller anden Slukningsforanstaltning, og, i ethvert Tilfælde af Ild ombord, Skade, som ved saadan Foranstaltning tilføies Dele af Ladningen, der allerede var antændt af Ilden.
7. Omkostninger, der er en Følge af, at Skibet paa Grund af Mangler ved dets Forsyning med Proviant eller Udrustningsgjenstande eller som Følge af Isхindring eller Veirforhold har maattet søge Nødhavn.

§ 191. Havarifordeling udelukkes ikke derved, at den Fare, som gjør Opofrelsen nødvendig, kan tilregnes Nogen, men den Skyldige kan ikke fordre Erstatning for den Skade, han selv lider ved Havariet. Maa Faren tilregnes Skibsføreren eller nogen

20 Juli. No. 1.

Anden, for hvem Rederen i Medfør af § 8 bærer Ansvar, har denne ikke Ret til Erstatning for den Skade, han lider.

Har Skibsføreren eller Nogen, som ifølge sin Stilling ombord har handlet paa Skibsførerens Vegne, feilet ved Bedømmelsen af Farens Beskaffenhed eller ved Valget af Midler til at afværge Faren, udelukkes ikke derved Havarifordeling, men Rederen kan ikke fordre den Skade, han har lidt, erstattet, medmindre den begaaede Feil efter de forhaandenværende Omstændigheder maa ansees som undskyldelig.

Den, som saaledes taber Ret til Erstatning eller har maattet udrede Havaribidrag paa Grund af en Andens Feil, kan kræve Erstatning hos den, hvem Ansvaret paahviler.

§ 192. Havarifordeling udelukkes ikke derved, at det med Opofrelsen tilsigtede Øiemed ikke opnaaes ved denne.

§ 193. Havarifordeling udelukkes ikke derved, at Opofrelsen har omfattet enten hele Skibet eller hele Ladningen, ei heller derved, at efter Havariet alene Skibet eller alene Ladningen, helt eller delvis, berges.

§ 194. Naar en Opofrelse maa gjøres, er det Skibsførerens Pligt at paase, at Tabet ikke bliver større, end Øiemedet udkræver. Saaledes bør ved Kastning af Ladning og Skibstilbehør de tungeste og mindst kostbare Gjenstande saavidt muligt kastes først fremfor de lettere og mere kostbare.

Har Skibsføreren ved urigtigt Forhold foraarsaget større Skade end nødvendigt, kommer forsaavidt § 191 til Anvendelse.

§ 195. Hvis Omstændighederne tillader det, bør Skibsføreren, forinden han foretager nogen Handling, der kan medføre Havariforbeling, raadføre sig med de kyndigste og mest erfarne af Mandskabet. Beretning herom bør, saasnart ske kan, af Skibsføreren indføres i Dagbogen eller, hvis ingen Dagbog føres ombord, optegnes paa anden Maade for at kunne fremlægges ved Sjøforklaringen. I Beretningen skal alle de Omstændigheder optages, som kan have Betydning for Havariets Beregning og Fordeling, navnlig Grunden til Opofrelsen, en saavidt mulig nøiagtig Fortegnelse over de opofrede Gjenstande eller anden Oplysning om Skadens Omfang.

§ 196. Skade paa Skib og Tilbehør bliver at taxere ved lovligt Skjøn paa det Sted, hvor Istandsættelsen sker, hvis denne foretages underveis, og ellers paa det Sted, hvor Reisen ender (kfr. § 41).

For hver enkelt Skade skal der angives, hvad dens Afhjælpning vil koste, og naar nye Gjenstande skal anskaffes istedetfor de beskadigede, skal der anføres saavel, hvad de nye vil koste, som hvad de beskadigede er værd.

Al Skade, der hidrører fra Ælde, Brøstfældighed eller des-

lige, bør holdes adskilt fra den, der er lidt ved Havari, og særskilt taxeres. 20 Juli. No. 1.

§ 197. Ved Beregningen af almindeligt Havari paa Skib med Tilbehør lægges Taxationssummen til Grund, naar Skaden ikke istandsættes, eller naar Taxationssummen er mindre end det Beløb, der er medgaaet til Istandsættelsen, hvorimod de virkelige Istandsættelsesomkostninger lægges til Grund, naar disse er mindre.

198. Ved Erstatning af Skade paa Jernskib godtgjøres Beløbet fuldt ud for Skade paa Skrog samt paa Master og Rundholter af Jern, naar Skibet paa den Tid, Havariet indtraf, ikke har været 5 Aar i Sjøen, regnet fra Tiltrædelsen af dets første Reise. Er saadan Skade indtraadt senere, men inden Skibet har været 10 Aar i Sjøen, afdrages $^1/_6$ for Forskjellen mellem Gammelt og Nyt, og har Skibet været længere Tid i Sjøen, afdrages $^1/_3$. Skade paa Dampmaskinen erstattes fuldt ud, hvis Maskinen ikke har været 3 Aar i Brug, da Skaden indtraf; sker Skaden senere, men inden Maskinen har været 6 Aar i Brug, afdrages $^1/_6$, og har den været i Brug i længere Tid, afdrages $^1/_3$. Skade paa Master og Rundholter af Træ samt paa staaende Rig erstattes fuldt, hvis Skibet ikke har været et Aar, og anden Skade ligesaa, hvis det ikke har været et halvt Aar i Sjøen; sker Skaden senere, afdrages $^1/_3$; dog gjøres intet Afdrag for Ankere, og for Ankerkjættinger afdrages kun $^1/_6$.

Er Skibet et Træskib, erstattes Skade paa Skroget fuldt ud, naar Skibet ikke har været 2 Aar i Sjøen, da Havariet indtraf; er Skaden skeet senere, afdrages $^1/_3$ for Forskjellen mellem Gammelt og Nyt. Anden Skade erstattes saaledes, som ovenfor er bestemt med Hensyn til Jernskibe.

I den saaledes beregnede Erstatningssum afdrages Værdien af de Gjenstande, der erstattes med nye, saaledes som denne Værdi er fastsat i Taxationsforretningen, eller, hvis Auktionssalg har fundet Sted, Nettoudbyttet af Salget.

Skal Skibet have ny Metalhud, beregnes Erstatningen saaledes, at der fra, hvad det koster at underlægge en ny Hud af samme Materiale og af samme Vægt, som den gamle havde, da den var ny, fradrages Metalværdien af den beskadigede Hud, hvorefter Restbeløbet godtgjøres med et Fradrag for Kobber eller Yellowmetal af $^1/_{60}$ og for Zink eller andet Metal af $^1/_{30}$ for hver hel Maaned, beregnet til 30 Dage, som er forløben, efterat den Hud, som skal erstattes, blev paasat Skibet. Har en Hud af Kobber eller Yellowmetal ligget mere end 5 Aar under og en Hud af andet Metal mere end $2^1/_2$ Aar, gives ingen Erstatning.

§ 199. Er Skibet enten helt gaaet tilgrunde som Følge af almindeligt Havari, eller har det ved Havariet lidt saa stor Skade, at det erklæres for uistandsætteligt, kommer den Værdi, Skibet i

20 Juli. No. 1.

Opofrelsesøieblikket maa antages at have havt, til Erstatning med Fradrag af Udbyttet af, hvad der maatte være reddet.

§ 200. Erstatningen for Varer, der er tabte ved et almindeligt Havari, beregnes efter gangbar Pris for saadant Gods paa Bestemmelsesstedet ved Skibets Ankomst dertil eller, dersom det øvrige Gods ikke naar frem til Bestemmelsesstedet, efter Prisen paa det Sted, hvor Reisen ender, dog med Fradrag af Fragt[1]), Told og andre Omkostninger, som bespares for Eieren derved, at Godset ikke naar frem til Bestemmelsesstedet.

Kan den gangbare Pris ikke paa anden Maade oplyses, bliver Værdien at fastsætte ved lovligt Skjøn.

Er Godset solgt i Nødhavn[2]), kan det altid fordres erstattet med mindst det Beløb, som er indbundet ved Salget.

§ 201. Er Varer beskadigede ved et almindeligt Havari, beregnes som Erstatning Forskjellen mellem Varernes Værdi i ubeskadiget Stand, bestemt paa den i foregaaende Paragraf angivne Maade, og de beskadigede Varers Værdi med det i samme Paragraf bestemte Afdrag. Den sidstnævnte Værdi ansættes til Nettoudbyttet af de beskadigede Varer, saafremt de er solgte, inden Havariet opgjøres, men bestemmes ellers ved lovligt Skjøn.

§ 202. Har de Varer, der er tabte eller beskadigede ved et almindeligt Havari, allerede forinden været forringede i Værdi som Følge af særligt Havari, indre Bedærvelse eller af anden Aarsag[3]), eller er de ved et almindeligt Havari beskadigede Varer blevne yderligere forringede i Værdi ved Begivenheder, der er det almindelige Havari uvedkommende, bliver et til saadan Forringelse svarende Beløb at afdrage i Erstatningsbeløbet[4]). Afdragets Størrelse fastsættes ved lovligt Skjøn[5]), ved hvilket der tages særligt Hensyn til den Skade, som andre Varer af samme eller lignende Art, der ikke er blevne beskadigede ved det almindelige Havari, har lidt ved samme Leilighed og af samme Aarsag.

§ 203. Varer, for hvilke Konnossement ikke er udstedt, og om hvis Indladning heller ikke fyldestgjørende Oplysning haves i Manifest, Ladningsbog eller paa anden Maade, erstattes ikke i almindeligt Havari.

For Skibsførers, Mandskabs og Passagerers Klæder og Reisefornødenheder gives Erstatning, naar de oplyses at være tabte ved almindeligt Havari[6]).

§ 204. Fragt for Gods, som er gaaet tabt ved et almindeligt Havari, eller som er solgt i Nødhavn til Dækning af Havariomkostninger, godtgjøres i Havariberegningen med det samme Beløb, som

[1]) Jfr. dog § 210.
[2]) Jfr. § 189 Nr. 8. Jfr. og § 149.
[3]) Jfr. § 196.
[4]) Jfr. § 205.
[5]) Jfr. § 206.
[6]) Jfr. § 212.

vilde have været at erlægge af det, hvis det var forblevet i Skibet indtil Godsets Bestemmelsessted, eller, hvis Reisen afbrydes, indtil det Sted, hvor Reisen ender [1]). Fra Beløbet af den tabte Fragt drages de særlige Omkostninger, som maatte være sparede for Rederen derved, at Godset er blevet opofret eller solgt. 20 Juli. No. 1.

§ 205. Retten til Erstatning bortfalder helt eller delvis, naar en Gjenstand, efter først at være beskadiget ved et almindeligt Havari, senere ødelægges eller lider Skade ved et særligt Havari, dersom det med Sikkerhed kan skjønnes, at Tabet, selv om det almindelige Havari ikke havde fundet Sted, vilde være bleven helt eller delvis bevirket ved det senere særlige Havari.

Paa samme Maade bortfalder eller nedsættes Havarierstatningen, naar det med Sikkerhed kan skjønnes, at Gjenstande, der er tabte ved et almindeligt Havari, vilde være blevne tilintetgjorte eller beskadigede ved et senere særligt Havari, saafremt de var forblevne ombord [2]).

§ 206. Skade, der hidrører dels fra et almindeligt Havari, dels fra et særligt Havari [3]), ligesom Omkostninger, der er fælles for begge, bliver efter et billigt Skjøn [4]) at fordele mellem begge Havarier.

§ 207. Skibet bidrager til almindeligt Havari efter

1. den Værdi, hvortil det ved Ankomsten til det Sted, hvor Reisen ender, taxeres ved lovligt Skjøn, og
2. det Beløb, der i Havariberegningen godtgjøres for Skade paa Skibet, dog kun, forsaavidt Istandsættelse af Skaden ikke allerede har fundet Sted.

Har Skibet, efterat det almindelige Havari indtraf, modtaget Forbedring, eller er der foretaget Istandsættelse af Skade, der ikke hidrører fra almindeligt Havari, bliver Skibets taxerede Værdi at nedsætte med det Beløb, hvortil Forbedringen eller Istandsættelsen vurderes [5])

§ 208. Ladningen bidrager til almindeligt Havari efter

1. Værdien af det Gods, som fandtes ombord, da Havaritilfældet indtraf, og som er i Behold, naar Reisen ender, hvilken Værdi bestemmes overensstemmende med de i §§ 200 og 201 givne Regler,
2. de Beløb, der beregnes som Erstatning for Gods, som er opofret eller beskadiget ved almindeligt Havari paa Reisen, samt
3. de Erstatningssummer, som tilkommer en Ladningseier hos Rederen for Gods, der under Reisen er tabt eller beskadiget eller solgt til Skibets Behov, jfr. § 149 [5]).

§ 209. Fragten bidrager til almindeligt Havari efter Halvdelen af

[1]) Jfr. § 160.
[2]) Jfr. § 202.
[3]) Jfr. § 202 og § 205 samt § 196.
[4]) § 213.
[5]) Jfr. § 211.

20 Juli. No. 1.

1. den Fragt, som er fortjent ved Reisens Ende, og
2. den Erstatning, der godtgjøres i Havariberegningen for tabt Fragt [1]).

Er ingen bestemt Fragt betinget, beregnes den efter Regelen i § 150.

§ 210. Er Fragtforskud ydet saaledes, at det ikke skal tilbagebetales, hvis paa Grund af Ulykkestilfælde ingen Fragt fortjenes, paahviler det ikke Rederiet at bidrage til almindeligt Havari for sammes Beløb [1])

§ 211. I de efter Reglerne i §§ 207 — 210 bestemte bidragspligtige Værdier fradrages saavel Havaribidrag til senere almindeligt Havari paa Reisen som Omkostninger, der maatte være paaløbne for at frelse eller bevare de bidragspligtige Gjenstande og ikke skal godtgjøres som almindeligt Havari.

§ 212. Fritagne for at bidrage til almindeligt Havari er

1. Levnetsmidler, Kul og andre Maskinfornødenheder samt Krigsforraad,
2. Skibsførers og Mandskabs Hyre og
3. samtlige ombordværende Personers Klæder og Reisefornødenheder, samt hvad de bærer hos sig.

Er imidlertid saadanne Gjenstande, som henhører under Nr. 3, opofrede eller beskadigede ved et almindeligt Havari, deltager Eieren i Tabfordelingen med de Beløb, der godtgjøres for dem i Havariberegningen [2]).

§ 213. Beregning og Fordeling af Tabet ved almindeligt Havari sker paa det Sted, hvor Skib og Ladning skilles ad, og efter der gjældende Lov [3]).

Havariberegning udføres her i Landet af dertil beskikkede Dispachører [4]). Tvistigheder om en Dispaches Rigtighed afgjøres af Domstolene.

§ 214. Skibsføreren er pligtig til uden ufornødent Ophold [5]) at foranstalte det Fornødne for at faa Havarifordelingen udført.

Enhver, hvem Havariet angaar, er pligtig til for sit Vedkommende at meddele alle Oplysninger og Bevisligheder, som Dispachøren anser for nødvendige.

§ 215. Dersom Gjenstande, der i Havarifordelingen er optagne som tabte ved almindeligt Havari, senere kommer tilstede, eller noget af det som almindeligt Havari beregnede Tab senere erstattes af den, der har forvoldt Skaden, bliver den hele Havarifordeling at ændre ved en Tillægsberegning. Derimod maa Havariets Opgjørelse

[1]) Jfr. § 200.
[2]) Jfr. § 203.
[3]) Jfr. §§ 250 og 251.
[4]) Jfr. Mæglerl. 8 Septbr. 1818 § 13 og Sportell. 13 Septbr. 1830 § 76. Jfr. og § 218.
[5]) Jfr. § 217.

ikke udsættes alene af den Grund, at der maatte være Udsigt til at faa opofrede Gjenstande tilbage eller til at faa Erstatning for Skade. 20 Juli. No. 1.

§ 216. For Havaribidrag hefter Eieren af de bidragspligtige Gjenstande kun med disse, men ikke personlig [1]).

§ 217. Et Skib, hvorpaa Havaribidrag hviler, maa ikke forlade det Sted, hvor Skib og Ladning skilles, og Gods, som hefter for saadant Bidrag, maa ikke udleveres til Eieren, forinden Havaribidraget er betalt, eller der, forsaavidt som Beløbet ikke er bestemt, er stillet Sikkerhed derfor [2]).

§ 218. Al Skade eller Omkostning for Skib og Gods, som hidrører fra ulykkelig Hændelse paa en Sjøreise, og som ikke henhører under almindeligt Havari eller i Medfør af særlig Forskrift behandles efter de derom givne Regler (jfr. § 161, sidste Stykke), bliver som særligt (partikulært) Havari at bære af den eller de Gjenstande, som Skaden rammer eller Omkostningen vedkommer.

Er Omkostninger, der bliver at henføre under særligt Havari, anvendte under ét for Skib og Ladning eller for flere Dele af Ladningen, fordeles de i billigt Forhold over de Værdier, til hvis Fordel de er anvendte, idet de for Fordeling af almindeligt Havari gjældende Regler saavidt muligt kommer til Anvendelse. Omkostninger, der er anvendte paa at berge Ladningen, bæres forholdsvis af denne og af den Fragt, der udredes af det bergede Gods.

Naar det forlanges af Nogen, som er interesseret i saadant Havari, skal dets Beregning og Fordeling foretages af en Dispachør [3]).

Ottende Kapitel.

Om Skade ved Sammenstød.

§ 219. Hvad der paa Skib skal iagttages til Undgaaelse af Sammenstød, bestemmes ved Regler, som gives af Kongen [4]).

§ 220. Naar Skade paa Skib eller Ladning foraarsages ved Sammenstød mellem Skibe, og Skylden [5]) ligger paa den ene Side alene, da skal den Skyldige erstatte Skade og Tab, som derved er forvoldt.

Er der Skyld paa begge Sider, har Retten under Hensyn til Beskaffenheden af de paa hver Side begaaede Feil at bestemme, om og med hvor stort Beløb Erstatning bør gives fra en af Siderne, eller om hvert Skib bør bære sin Skade.

Ved Bedømmelsen af Spørgsmaalet om Skyld skal Retten tage i særlig Betragtning, hvorvidt der var Tid til Overlæg eller ikke.

§ 221. Er Sammenstødet Følge af ulykkelig Hændelse, eller kan det ikke oplyses, at det er foraarsaget ved Skyld paa nogen af Siderne, bærer hvert Skib sin Skade.

[1]) Jfr. § 268 ff. og 276 ff. Jfr. og § 282.
[2]) Jfr. §§ 155, 277 og 280. Jfr. og § 229.
[3]) Jfr. § 213.
[4]) Plak. 28 Januar 1885 og 23 April 1887.
[5]) Jfr. § 223 sidste Punktum.

20 Juli. No. 1.

§ 222. For den Erstatning, som skal tilsvares i Henhold til § 220, hefter Rederen med Skib og Fragt, forsaavidt Sammenstødet er foraarsaget af Nogen, for hvem han i Medfør af § 8 bærer Ansvar [1]).

§ 223. Naar Skibe støder sammen, paaligger det enhver af Skibsførerne, saavidt det kan ske uden Fare for eget Skib, dets Besætning og Passagerer, at yde det andet Skib og dettes Besætning og Passagerer al Hjælp, som er mulig og fornøden til Frelse fra den ved Sammenstødet opstaaede Fare, ligeledes for den anden Skibsfører at opgive sit eget Skibs Navn og Hjemsted [2]) saavelsom det Sted eller den Havn, hvorfra det kommer, og hvortil det er bestemt. Samme Forpligtelse paahviler Skibsføreren, naar hans Skib støder sammen med Baad.

Den Skibsfører, som uden gyldig Grund undlader at efterkomme disse Forskrifter, ansees for at være Skyld i Sammenstødet, medmindre Andet bevises [3]).

Niende Kapitel.

Om Bergeløn.

§ 224. Enhver, som berger Skib, der er forulykket eller stedt i Nød, eller dets Ladning eller Noget, som har hørt til saadant Skib eller dets Ladning, saavelsom Enhver, som medvirker ved Bergningen, har Ret til at faa Bergeløn af, hvad der berges [4]). Kan Parterne ikke enes om Bergelønnens Størrelse, bliver denne at bestemme af Retten [5]), medmindre det Bergedes Værdi ikke overstiger 500 Kroner, i hvilket Tilfælde den bestemmes af Amtmanden [6]).

Om Behandlingen af berget eller indstrandet Gods saavelsom om, hvad Bergere iøvrigt har at iagttage, navnlig naar Eier eller Fuldmægtig for ham ikke er tilstede, gives Forskrifter ved særlig Lov [7]).

§ 225. Ved Bestemmelse af Bergeløn bør i Særdeleshed tages i Betragtning:

1. den Fare, hvorfor det Bergede var udsat; om Skibet var forladt af sin Besætning; om denne har medvirket til Bergningen, eller om Bergningen iøvrigt er bleven lettet ved egne Hjælpemidler;
2. den Fare, hvorfor Bergerne eller deres Eiendele har været udsatte, og den Skade, de har lidt paa Helbred eller Gods;
3. den Kyndighed og Dygtighed, hvormed Bergernes Arbeide har været udført, og den Tid og Anstrengelse, det har kostet;

[1]) Jfr. § 268 Nr. 4.
[2]) Jfr. § 5.
[3]) Se derhos § 294.
[4]) Jfr. §§ 268 og 276 samt § 229 første Punktum.
[5]) Jfr. § 229 sidste Punktum og § 329 i Slutn.
[6]) Jfr. Strandingsl. 20 Juli 1893 § 9.
[7]) Strandingsl. 20 Juli 1893.

4. Bergernes Antal, deres havte Udgifter og Værdien af de anvendte Redskaber; 20 Juli. No. 1.
5. det Bergedes Værdi.

§ 226. Bergeløn maa i Almindelighed ikke sættes høiere end til en Trediedel af det Bergedes Værdi efter Fradrag af Told og andre offentlige Afgifter samt Omkostninger ved dets Bevaring, Vurdering og Salg. Er Værdien ringe, eller har Bergningen været forbunden med stor Fare eller ualmindelige Anstrengelser, kan dog Bergelønnen sættes høiere [1]).

Bergelønnen indbefatter tillige Godtgjørelse for at bringe det Bergede i Sikkerhed og for den dertil gjorte Brug af Fartøier eller andre Redskaber.

§ 227. Er der, medens Nød stod paa [2]), af Skibsfører, Reder eller Ladningseier indgaaet Overenskomst om Bergeløn, kan dog den, som skal betale samme, inden 14 Dage, efterat det Bergede er bragt i Havn, bringe Spørgsmaalet om Bergelønnens Størrelse for Retten, som kan nedsætte den betingede Godtgjørelse, naar denne betydeligt overstiger, hvad der skjønnes at være passende. Gaar Overenskomsten ud paa, at Bergeløn skal fastsættes ved Voldgift eller paa anden lignende Maade, er den ikke bindende for den, som skal betale Bergelønnen, naar han inden 14 Dage efter Overenskomstens Afslutning opsiger denne.

§ 228. Tvister Bergere indbyrdes om Bergelønnens Fordeling, bestemmes denne af Retten eller, hvis det Bergedes Værdi ikke overstiger 500 Kroner, af Amtmanden under Hensyn til de i § 225 angivne Omstændigheder [3]).

Har et Skib paa Reisen berget Noget [4]), bliver af Bergelønnen først at godtgjøre den Skade, som Bergningen maatte have medført for Skib eller Ladning; derefter faar Rederiet to Trediedele, hvis det bergende Skib er Dampskib, men Halvdelen, hvis det er Seilskib, og Resten deles lige mellem Skibsfører og Mandskab; dettes Part fordeles i Forhold til Enhvers Løn. Overenskomst, hvorefter Skibsfører eller Mandskab skal nøies med mindre Andel end her nævnt, er uden Gyldighed, medmindre Skibet er særlig udrustet for Bergning, eller Overenskomsten gjælder Udførelsen af et bestemt Bergningsforetagende.

§ 229. Bergere har Ret til at modsætte sig, at berget Skib forlader Stedet, eller berget Gods bortføres, saalænge der ikke er gjort dem Fyldest for Bergelønnen, eller Sikkerhed er stillet for samme [5]).

Søgsmaal til Fastsættelse af Bergeløn eller dennes Fordeling

[1]) Jfr. Strandingsl. 20 Juli 1893 § 7 sidste Punktum.
[2]) Jfr. N. L. 5—1—4.
[3]) Jfr. Strandingsl. 20 Juli 1893 § 9.
[4]) Jfr. § 31.
[5]) Jfr. § 217. Jfr. og Strandingsl. 20 Juli 1893 § 8.

20 Juli. kan anlægges paa det Sted, hvor Bergningen er foretaget, eller
No. 1. hvorhen det Bergede er indbragt.

Tiende Kapitel.

Om Sjøforsikring [1])

Første Afsnit.

Almindelige Bestemmelser.

§ 230. Gjenstand for Forsikring er enhver lovlig [2]) Interesse, som lader sig ansætte i Penge, og som er afhængig af, at Skib eller Ladning, der udsættes for Fare[3]) paa Sjøen, ikke fortabes eller forringes som Følge af saadan Fare.

Navnlig kan forsikres: Skib, Fragt, Skibets Udrustning, Ladning, forventet Handelsfordel og Provision paa Vare, Bodmeriforbringer, Havaripenge og andre Fordringer, som skal dækkes af Skib, Fragt eller Ladning. Forsikreren kan gjenforsikre den af ham overtagne Risiko (Reassurance).

§ 231. Forsikring kan tages for egen eller for en Andens Regning eller uden Angivelse af, om Forsikringen er tegnet for egen eller for Andens Regning („for Vedkommendes Regning" eller lignende).

Tages Forsikring for en Andens Regning uden Ordre [4]), har den, der slutter Forsikringen, udtrykkelig at opgive denne Omstændighed. Undlades dette, er Forsikringen ugyldig, selv om den senere godkjendes af den, for hvis Regning den er begjæret, og Forsikreren har ikke destomindre Krav paa Forsikringspræmien.

§ 232. Forsikreren er paa Forlangende pligtig til at meddele Forsikringstageren skriftligt Bevis for den afsluttede Forsikring (Police) [5]).

§ 233. En Gjenstands virkelige Værdi er dens Forsikringsværdi [6]).

§ 234. Tager Nogen i svigagtig Hensigt Forsikring paa en Gjenstand for et Beløb, der overstiger Forsikringsværdien, er Kontrakten eller, hvis der om Forsikringen er afsluttet flere særskilte Kontrakter, da samtlige disse ugyldige.

§ 235. Er Gjenstanden i god Tro bleven forsikret udover Værdien, staar Forsikringen ved Magt, men alene for det Beløb, som svarer til Forsikringsværdien [6]).

Er Gjenstanden forsikret hos Flere mod samme Fare, og er

[1]) Jfr. Revideret almindelig norsk Søforsikringsplan af November 1881.
[2]) Jfr. N. L. 5—1—2.
[3]) Jfr. § 248.
[4]) Jfr. § 235 Nr. 3 og § 242.
[5]) Jfr. § 109.
[6]) Jfr. dog § 238.

Forsikringerne afsluttede paa samme Dag, hefter enhver af Forsikrerne for en saa stor Del af Forsikringsværdien, som den af ham tegnede Forsikringssum udgjør af det samlede Beløb af samtlige Forsikringssummer. Er Forsikringerne derimod afsluttede paa forskjellige Dage, da gjælder den yngre Forsikring kun forsaavidt, som Forsikringsværdien ikke er dækket ved den ældre Forsikring. 20 Juli. No. 1.

Den yngre Forsikring beholder dog Gyldighed:

1. naar ved dens Afslutning Rettighederne ifølge den ældre Forsikring overdrages til den senere Forsikrer;
2. naar det ved dens Afslutning vedtages, at den yngre Forsikring kun skal kunne gjøres gjældende, forsaavidt som den Forsikrede ikke bliver dækket ved den ældre Forsikring enten som Følge af dennes Ugyldighed eller af Forsikrerens Uvederheftighed;
3. naar den ældre Forsikring er afsluttet for den Forsikredes Regning uden dennes Ordre [1]), den yngre derimod paa Begjæring af den Forsikrede selv, og denne ved Forsikringens Afslutning enten har været uvidende om den ældre Forsikring eller har erklæret at ville give Afkald paa den.

§ 236. Naar en Forsikring helt eller delvis bliver ugyldig paa Grund af manglende Forsikringsinteresse, Overforsikring eller dobbelt Forsikring, har Forsikreren ikke desto mindre Krav paa Forsikringspræmien, medmindre han paa den Tid, han overtog Forsikringen, var vidende om den Omstændighed, som gjorde samme ugyldig. Den Forsikrede har dog Ret til Ristorno overensstemmende med § 266 [2]).

§ 237. Er Forsikringssummen mindre end Forsikringsværdien, erstatter Forsikreren kun en saa stor Del af Skaden, som Forsikringssummen udgjør af Forsikringsværdien.

§ 238. Er en Gjenstand ved Overenskomst mellem Parterne ansat til en bestemt Værdi (taxeret Police), bliver saadan Ansættelse bindende, dog med Ret for Forsikreren til at faa Værdien nedsat, naar den godtgjøres at overstige, hvad der med Rimelighed kunde ansees som den virkelige Værdi paa den Tid, da Ansættelsen skede.

§ 239. Har Forsikreren betalt en Skade, for hvilken den Forsikrede kan fordre Erstatning hos Trediemand, indtræder han i den Forsikredes Ret mod denne [3]).

Har en Fordringshaver taget Forsikring paa Gjældsfordring, for hvilken en for Sjøfare udsat Gjenstand hefter, og denne Gjenstand lider Skade eller gaar tabt, indtræder Forsikreren i Fordringshaverens Ret mod Skyldneren for saa stor Del af Fordringen, som han har udbetalt i Erstatning.

Den Forsikrede kan fordre Erstatning af Forsikreren uden

[1]) Jfr. § 231.
[2]) Jfr. §§ 242 og 243.
[3]) Jfr. § 246. Se og § 263 og § 251 sidste Punktum.

20 Juli. No. 1.

først at have gjort sin Ret gjældende mod den Erstatningspligtige eller mod Skyldneren, jfr. dog § 250.

§ 240. Er Forsikreren kommen under Konkurs eller ved Exekution funden at mangle Midler til at betale sin Gjæld, eller har han standset sine Betalinger, har den Forsikrede Ret til at ophæve Forsikringen og fordre Præmien tilbage, hvis ikke Forsikreren paa Opfordring stiller Sikkerhed for Kontraktens nøiagtige Opfyldelse; har i dette Tilfælde den forsikrede Gjenstand allerede været udsat for Fare, har Forsikreren Ret til at beholde en forholdsmæssig Andel af Præmien.

Andet Afsnit.

Om den Forsikredes Forpligtelser.

§ 241. Den Forsikrede saavelsom den, der tager Forsikringen for hans Regning, og enhver Anden, der som Mellemmand medvirker til Forsikringens Istandbringelse, skal ved dens Afslutning nøiagtig og sandfærdig opgive alle ham bekjendte Omstændigheder, der kan være af Betydning med Hensyn til Bedømmelsen af den Fare, Forsikreren paatager sig, og af Vilkaarene for Forsikringens Overtagelse.

§ 242. Sker der Forsømmelse med Hensyn til de i § 241 omhandlede Angivelser, og den ikke opgivne Omstændighed ved Kontraktens Afslutning ikke var bekjendt og heller ikke med Føie kunde forudsættes at være bekjendt for Forsikreren, er Kontrakten ikke bindende for denne; han har desuagtet Krav paa Præmien, jfr. dog § 266.

Har den Forsikrede eller en Anden, der var forpligtet til at gjøre saadan Angivelse, saa sent erholdt Kundskab om den Omstændighed, der skulde være opgivet, at han kun ved at anvende ganske usædvanlige Foranstaltninger havde kunnet meddele Forsikreren Underretning derom inden Forsikringens Afslutning, skal hans Undladelse heraf ikke medføre Forsikringens Ugyldighed. Er Forsikring taget uden den Forsikredes Ordre og Vidende, bliver den ikke ugyldig, fordi der ikke er givet Forsikreren Meddelelse om en Omstændighed, der vel var bekjendt for den Forsikrede, men ikke for den, der sluttede Forsikringen [1]).

§ 243. Er der gjort urigtig Angivelse med Hensyn til nogen af de i § 241 omhandlede Omstændigheder, bliver, selv om Angivelsen er skeet i god Tro, Forsikringen uforbindende og Præmien forbrudt (jfr. dog § 266), medmindre Forsikreren ved Forsikringens Afslutning havde Kjendskab til det rette Forhold.

§ 244. Angaar den Omstændighed, der ikke er bleven opgivet, eller hvorom urigtig Angivelse er skeet, kun en Del af de forsikrede Gjenstande, bliver Kontrakten gjældende for den øvrige

[1]) Jfr. § 231.

Del af disse, medmindre det maa antages, at Forsikreren ikke vilde have overtaget Forsikringen for denne Del alene paa de for det Hele vedtagne Betingelser, hvis han havde kjendt det rette Forhold. 20 Juli. No. 1.

§ 245. Saasnart det bliver den Forsikrede bekjendt, at en forsikret Gjenstand er rammet af en Ulykke, der falder ind under Forsikrerens Ansvar, skal han meddele denne Underretning derom og indhente hans Ordre med Hensyn til de Foranstaltninger, der bør træffes til at redde og bevare det Forsikrede og afværge større Skade; indtil han erholder Forholdsregler fra Forsikreren, har han dog selv at foretage, hvad der i denne Henseende udfordres. Forsømmer den Forsikrede Noget af, hvad der saaledes paaligger ham, bærer han selv det deraf følgende Tab.

§ 246. Er Forsikreren forpligtet til at erstatte en Skade, for hvilken den Forsikrede har Ret til at fordre Erstatning hos Trediemand, har den Forsikrede i denne Anledning at træffe de efter Omstændighederne nødvendige Foranstaltninger, indtil Forsikreren bliver i Stand til selv at varetage sit Tarv. Forsømmer den Forsikrede dette, bliver han ansvarlig for det Tab, som maa antages derved at blive paaført Forsikreren.

§ 247. Mod Policens Overleverelse er den Forsikrede i Mangel af anden Aftale pligtig til at erlægge Præmien straks ved Kontraktens Afslutning.

Tredie Afsnit.

Om Forsikrerens Forpligtelser.

§ 248. Forsikreren svarer, saafremt ingen særlig Undtagelse er gjort, for Følgerne af enhver Fare, hvorfor den forsikrede Gjenstand udsættes i Forsikringstiden, og hvori den Forsikrede ikke selv er Skyld. At Skaden kan tilregnes Skibsfører eller Mandskab, ophæver ikke Forsikrerens Ansvar [1]).

§ 249. I følgende Tilfælde er Skaden Forsikreren uvedkommende:

1. Ved Forsikring af Skib eller af Fragt for Rederiets Regning, naar Skaden hidrører derfra, at Skibet ved Reisens Begyndelse ikke var sjødygtigt eller tilbørlig udrustet og bemandet, forsynet med de fornødne Skibsdokumenter eller forsvarlig lastet, eller derfra, at Trediemand for Skade, der er tilføiet ham ved Skibsførerens eller Mandskabets Feil eller Forsømmelse i Tjenesten, holder sig til den forsikrede Gjenstand, dog med Undtagelse af Erstatning for Skade ved Sammenstød.
2. Ved Forsikring af Skib, naar Skaden paa Skib eller Tilbehør alene er en Følge af Slid, Alder, Raaddenhed eller Orm eller deraf, at den beskadigede Del ikke ved Reisens Begyndelse var i forsvarlig Stand.

[1]) Jfr. § 8. Jfr. og § 249 Nr. 1.

20 Juli. No. 1.

3. Ved Forsikring af Fragt, Ladning eller Handelsfordel paa Ladning, naar Skaden hidrører fra Mangler ved Godsets Indpakning eller fra saadan Beskaffenhed ved Godset, som nævnes i § 142; dog tilsvarer Forsikreren ogsaa den sidstnævnte Skade, dersom Reisen er bleven forhalet usædvanlig længe ved Ulykkeshændelse, som hører under Forsikrerens Risiko, medmindre det maa antages, at Skaden ikke er en Følge af Opholdet.

4. Ved Forsikring af Ladning eller af Handelsfordel paa Ladning eller af Fragtforskud, som ikke skal tilbagebetales i Ulykkestilfælde, naar Skaden maa tilregnes Afladeren eller Ladningsmodtageren i hans Egenskab som saadan.

§ 250. Er almindeligt Havari opgjort paa behørigt Sted i Overensstemmelse med der gjældende Lov [1]), har Forsikreren i Henhold til Fordelingen at tilsvare saavel det Havaribidrag, der falder paa den forsikrede Gjenstand, som de Bidrag til Erstatning af Skade paa den forsikrede Gjenstand, der paahviler andre Deltagere i Havariet, men som bevislig ikke har kunnet erholdes hos de Bidragspligtige. Denne Forpligtelse gjælder, uanseet om den forsikrede Gjenstand i Havarifordelingen er ansat til høiere Beløb end Forsikringsværdien.

Har Fordeling af Havariet ikke fundet Sted, og den Forsikrede ikke selv er Skyld deri, kan han fordre Erstatning for hele Skaden efter Forsikringskontraktens Indhold.

§ 251. Er Havariet opgjort paa rette Sted [1]) og af Nogen, som der har offentlig Bemyndigelse til at udføre saadanne Forretninger, kan Forsikreren ikke overfor den Forsikrede paaberaabe sig, at en anden ved Dispachen er bleven begunstiget til Skade for den Forsikrede i Strid med Loven paa det Sted, hvor Havariet er opgjort, saafremt ikke den Forsikrede selv har været Skyld i, at hans Ret ikke tilbørlig er varetaget. Den Forsikrede er dog pligtig til at overdrage Forsikreren sin Fordring paa de saaledes Begunstigede [2]).

§ 252. Udgifter og Opofrelser, som i god Tro er gjorte for at afvende Fare, hvorfor Forsikreren er ansvarlig, eller efter indtruffen Skade for at berge og bevare forsikret Gjenstand og afværge større Skade, er Forsikreren forpligtet til at erstatte, selv om de ikke kan henregnes til almindeligt Havari, og ligesaa Omkostninger, der medgaar til at faa Forsikrerens Ansvar bestemt i Tilfælde som nævnt.

§ 253. Indtræffer Havari flere Gange i den Tid, Forsikrerens Risiko varer, har han at erstatte Skaden, selv om Erstatningssummerne tilsammen overstiger Forsikringssummen. De i

[1]) Jfr. § 213.
[2]) Jfr. § 239.

§ 252 omhandlede Udgifter bliver ogsaa fuldt ud at erstatte, selv om Forsikringssummen derved overskrides. 20 Juli. No. 1.

§ 254. Forandres den ved Forsikringens Afslutning opgivne Reise, inden Forsikrerens Risiko er begyndt, bortfalder ved Forsikring af Skib eller Fragt for Redernes Regning al Forpligtelse for Forsikreren; ved Forsikring af Fragt for Andens Regning eller af andre Gjenstande end Skib og Fragt vedbliver Forsikringen at være gjældende, naar Reisen er bleven forandret uden den Forsikredes Samtykke.

Udsættes forsikret Gods, forinden Forsikrerens Risiko er begyndt, for Fare med et andet Skib end det ved Forsikringen opgivne, bliver Forsikreren fri for sin Forpligtelse.

§ 255. Forandres Reisen, eller foroges eller forandres paa anden Maade den Fare, mod hvilken der er forsikret, efterat Forsikrerens Risiko er begyndt, er denne fri for Ansvar for enhver Ulykke, der finder Sted efter Forandringen, medmindre denne er skeet uden den Forsikredes Samtykke eller i Nødstilfælde, foranlediget ved en Fare, for hvilken Forsikreren er ansvarlig, eller den er skeet for at redde Menneskeliv [1]).

Fjerde Afsnit.

Om Skaden og dens Betaling.

§ 256. Den Forsikrede har Ret til Erstatning for Totalskade:

1. Ved Forsikring af Skib eller Gods, naar Skibet eller Godset er gaaet helt tilgrunde eller prisedømmes eller saaledes beskadiges, at det maa ansees for ødelagt i Væsen og Brugbarhed;
2. ved Forsikring af Fragt, naar Fragten er helt tabt;
3. ved Forsikring af Handelsfordel eller Provision, naar Varerne ikke kommer frem til Bestemmelsesstedet;
4. ved Forsikring af Havari- eller Bodmeripenge, naar Sjøpantet, som hefter for dem, er gaaet helt tabt eller intet yder til deres Dækning.

§ 257. I Tilfælde af Totalskade har Forsikreren at udbetale den hele Forsikringssum, dog med Afkortning af, hvad der spares paa Udgifter, som er indbefattede under Forsikringen, og med Ret for Forsikreren til at overtage, hvad der maatte berges. Er Gjenstanden kun forsikret for en Del af sin Værdi, beregnes Afkortningen efter Forholdet mellem Forsikringssummen og hele Forsikringsværdien, og Forsikreren faar Andel i det Bergede efter samme Forhold.

Naar et forsikret Skib lider Skade og ved lovlig Besigtelse

[1]) Jfr. § 31.

20 Juli. No. 1.

erklæres for uistandsætteligt [1]), er den Forsikrede berettiget til at fordre Erstatning som for Totalskade mod at afstaa Skibet til Forsikreren [2]).

§ 258. Naar der har manglet Efterretning om et Skib i tre Gange saa lang Tid, som der gjennemsnitlig medgaar til et Seilskibs Reise fra det Sted, fra hvilket den sidste Efterretning havdes om Skibet, til Bestemmelsesstedet, dog mindst 3 Maaneder, ansees Skibet for tabt, og den Forsikrede kan mod at afstaa sin Ret til den forsikrede Gjenstand [2]) fordre Erstatning for Totalskade.

§ 259. Naar Skib eller Gods belægges med Embargo eller paa anden Maade tilbageholdes ved nogen Foranstaltning af offentlig Myndighed eller tages af Sjørøvere, eller naar forsikret Skib forlades af Besætningen, kan den Forsikrede fordre Erstatning som for Totalskade mod at afstaa sin Ret til den forsikrede Gjenstand [2]), saafremt Skib eller Ladning ikke igjen er bleven frigivet eller kommet i den Forsikredes Raadighed:

inden 6 Maaneder, hvis den nævnte Begivenhed har fundet Sted i europæiske Farvande eller i en udenfor Europa liggende Del af Middelhavet, det sorte eller det azowske Hav;

inden 9 Maaneder, hvis den har fundet Sted i andre Farvande paa denne Side af det gode Haabs Forbjerg eller Kap Horn, og

inden 12 Maaneder, hvis den har fundet Sted i Farvande paa den anden Side af det gode Haabs Forbjerg eller Kap Horn.

De nævnte Tidsrum regnes fra den Dag, da Underretning om Ulykken er meddelt Forsikreren af den Forsikrede.

§ 260. Vil den Forsikrede afstaa den forsikrede Gjenstand, skal han underrette Forsikreren derom i det i § 257, sidste Stykke omhandlede Tilfælde inden 1 Maaned, efterat han er bleven bekjendt med Besigtelsens Udfald, og i de i §§ 258 og 259 omhandlede Tilfælde inden 6 Maaneder efter Udløbet af den i disse Paragrafer for hvert enkelt Tilfælde fastsatte Tidsfrist.

§ 261. Er den i foregaaende Paragraf nævnte Frist udløbet, uden at den Forsikrede har benyttet sin Ret til at afstaa den forsikrede Gjenstand, ophører i det Tilfælde, der omhandles i § 257, andet Stykke, hans Berettigelse dertil.

I de i §§ 258 og 259 omhandlede Tilfælde kan han, selv efter Afstaaelsesfristens Udløb, fordre Erstatning som for Totalskade; men hvis den forsikrede Gjenstand senere kommer tilstede, har han paa Forsikrerens Forlangende at tilbagebetale Forsikringssummen med $^1/_2$ pCt. maanedlig Rente, mod at Forsikreren opgiver Retten til den forsikrede Gjenstand og erstatter den under Forsikringen hørende Skade, som Gjenstanden maatte have lidt.

§ 262. Afstaaelse af forsikret Gjenstand skal være ubetinget

[1]) § 6.
[2]) Jfr. §§ 260—263.

og uigjenkaldelig, hvorhos den maa omfatte hele den forsikrede Gjenstand eller den Del deraf, som paa den Tid, Ulykken indtraf, var udsat for Fare. 20 Juli. No. 1.

Er Gjenstanden kun forsikret for en Del af sin Værdi, er den Forsikrede kun forpligtet til at afstaa en saa stor Del deraf, som Forsikringssummen udgjør af den hele Forsikringsværdi.

§ 263. Naar Forsikringsgodtgjørelsen udbetales, kan Forsikreren fordre, at den Forsikrede skriftlig overdrager ham de Rettigheder, der som Følge af Afstaaelsen skal overføres paa Forsikreren, samt at faa udleveret alle den afstaaede Gjenstand vedkommende Dokumenter, hvoraf den Forsikrede er i Besiddelse.

§ 264. Enhver Fordring ifølge Forsikringskontrakt har tabt sin Retskraft, naar den ikke er gjort gjældende ved Søgsmaal inden tre Aar, efterat den er opstaaet.

Femte Afsnit.

Om Tilbagebetaling af Præmie (Ristorno).

§ 265. Naar en forsikret Gjenstand ikke udsættes for nogen Fare, der falder under Forsikrerens Ansvar, kan den Forsikrede fordre, at Forsikringen hæves, og at Præmien tilbagebetales (Ristorno); dog er Forsikreren berettiget til en Godtgjørelse, der i Mangel af anden Overenskomst sættes til $^1/_4$ pCt. af Forsikringssummen, men til det Halve af den betingede Præmie, hvis denne er mindre end $^1/_2$ pCt.

§ 266. Naar en Forsikring paa Grund af manglende Interesse, Overforsikring, dobbelt Forsikring, urigtige eller manglende Angivelser eller af anden lignende Aarsag bliver helt eller delvis ugyldig, men den, der har tegnet Forsikringen, og i Tilfælde af Forsikring for fremmed Regning tillige den Forsikrede paa den Tid, da han gav Bemyndigelse til Forsikringens Afslutning, har været i god Tro med Hensyn til den Omstændighed, som bevirker Forsikringens Ugyldighed, kan Ristorno af Præmien forlanges mod det ovenfor bestemte Afdrag, dog at Begjæring herom fremsættes, forinden Gjenstanden udsættes for Fare[1]).

Ellevte Kapitel.

Om Sjøpanteret og Sjøfordringers Præskription.

§ 267. Fordringer, for hvilke Kreditor efter Bestemmelserne i nærværende Kapitel har Sjøpanteret (Sjøfordringer), er fortrinsberettigede til Fyldestgjørelse af Pantet efter de offentlige Afgifter, hvorfor Pantet hefter[2]), men fremfor al anden Gjæld.

[1]) Jfr. §§ 236, 242, 243.
[2]) Jfr. § 226.

20 Juli. No. 1.

§ 268. Sjøpanteret i Skib og Fragt tilkommer følgende Fordringer:

1. Lodspenge[1]), Bergeløn[2]) og Udgifter i Anledning af Skibets Befrielse fra Fienden;
2. Skibsførerens og Mandskabets Fordringer paa Hyre og anden Godtgjørelse, hvorpaa de har lovligt Krav for Tjeneste paa Skibet[3]);
3. Fordringer paa Bidrag til almindeligt Havari[4]), saavelsom Omkostninger, der bliver at fordele efter lignende Regler (§§ 161, andet Stykke og 218, andet Stykke), Bodmerifordringer[5]), samt Ladningseieres Fordringer for Gods, der er bleven solgt til Skibets Behov under Reisen[6]);
4. Fordringer, der grunder sig paa Forpligtelser, som Skibsføreren i denne sin Egenskab har indgaaet, eller paa Misligholdelse af Kontrakt, som Rederen selv eller ved Fuldmægtig har afsluttet, og hvis Opfyldelse hørte til Skibsførerens Pligter, jfr. § 7, Fordringer paa Erstatning for Skade, som er forvoldt ved Feil eller Forsømmelse i Tjenesten af Nogen ombord, jfr. § 8, samt Skibsførerens Fordring for, hvad han selv har udlagt eller paataget sig[7]) at tilsvare til Bestridelse af Udgifter for Skibet.

Sjøpanteret i Skib omfatter ogsaa Skibets Tilbehør, hvortil ikke regnes Proviant, Brændsel, Kul eller andre Maskinfornødenheder; Sjøpanteret i Fragt omfatter Bruttofragten for den Reise, hvorfra Fordringen hidrører[8]). Sjøpanteret for Bodmerifordring omfatter Skib eller Fragt eller begge Dele efter Bodmeribrevets Indhold, jfr. § 175.

§ 269. De i § 268 opregnede Sjøfordringer bliver at fyldestgjøre i den Nummerfølge, i hvilken de der er nævnte, forsaavidt de alle er opstaaede under samme Reise. Fordringer under samme Nummer har indbyrdes lige Ret, dog saaledes, at naar Fordringer under No. 1 og 3 ikke er opstaaede ved samme Nødstilfælde, gaar den yngre foran den ældre.

Af Fordringer fra forskjellige Reiser har den, der hidrører fra en senere, Fortrinet for enhver, der hidrører fra en tidligere; dog beholder Skibsfører og Mandskab den dem tillagte Fortrinsret i Skibet for saa meget af deres Tilgodehavende efter sidste Hyrekontrakt, som udgjør Hyre for høist de sidste 12 Maaneder, selv om Skibet i den Tid har gjort flere Reiser.

[1]) Jfr. Lodsl. 17 Juni 1869 § 68.
[2]) Jfr. Kap. 9.
[3]) Jfr. § 68, § 86, § 90 og fl. §§.
[4]) Jfr. Kap. 7.
[5]) Jfr. Kap. 8. Se og Sens sidste Punktum.
[6]) Jfr. § 49.
[7]) Jfr. § 58.
[8]) Jfr. § 272.

§ 270. Er Skib tabt eller beskadiget, eller er Fragt helt eller delvis tabt under saadanne Omstændigheder, at der tilkommer Rederen Erstatning hos en Skadegjørende eller ifølge Reglerne om almindeligt Havari, har den Fordringshaver, som har Sjøpanteret i Skibet eller Fragten, samme Ret i Erstatningsbeløbet. Derimod hefter den Erstatning, som en Forsikringsgiver har at udrede for Skib eller Fragt, ikke i det forsikrede Pants Sted. 20 Juli. No. 1.

§ 271. Naar Skibet sælges ved Tvangsauktion, bortfalder Sjøpanteretten i Skibet, men Fordringshaveren har da i Stedet derfor Panteret i Kjøbesummen, saalænge den ikke er udbetalt. Det samme gjælder, naar Skibet sælges efter paa behørig Maade at være erklæret for uistandsætteligt [1]). Overgaar ellers Eiendomsretten over Skibet ved frivillig Afhændelse til en Anden, hefter det fremdeles for de Fordringer, som nævnes i § 268.

§ 272. Bortfalder Sjøpanteret derved, at Erstatningsbeløb, Kjøbesum eller Fragt, som hefter for Sjøfordring, indbetales til Rederen, bliver denne, forsaavidt han ikke allerede er personlig forpligtet, ansvarlig for Fordringen, saalangt det oppebaarne Beløb rækker. Paa samme Maade er han ansvarlig for gangbar Fragt af Gods, der er afladet for hans egen Regning.

Indbetales de ovennævnte Beløb i Rederens Konkursbo, anvendes de til Dækning af de Fordringshavere, som havde Sjøpanteret i dem.

§ 273. Overgaar Skib ved frivillig Overdragelse til udenlandsk Eier, uden at de Sjøfordringer, for hvilke det hefter, forinden er blevne fyldestgjorte, bliver den forrige Eier personlig ansvarlig for deres Betaling, selv om han forinden kun heftede med Skib og Fragt. Godtgjør han, at Skibet paa den Tid, Overdragelsen fandt Sted, var utilstrækkeligt til Fordringens Fyldestgjørelse, gaar hans Ansvar dog ikke ud over Skibets Værdi.

§ 274. Har Rederen til Dækning af Sjøfordring udbetalt Alt, hvad han ifølge §§ 272 og 273 var skyldig at erlægge, og det senere viser sig, at anden Fordringshaver var bedre berettiget, er Rederen ikke pligtig til at betale noget yderligere, saafremt han, da Udbetalingen fandt Sted, ikke havde Kundskab om dennes Krav. Dette gjælder dog ikke, hvor Udbetalingen er skeet til Dækning af Fordringer, for hvilke Rederen heftede personlig.

Den Fordringshaver, som saaledes har oppebaaret, hvad der rettelig tilkom en Anden, svarer for dennes Fordring med det oppebaarne Beløb, forsaavidt han havde Kundskab om den, da han modtog Betalingen.

§ 275. At et Skib af Eieren er overladt til en Anden til Brug i Sjøfart for egen Regning, har ingen Indflydelse paa Sjøpanthaveres Ret efter dette Kapitel til at holde sig til Skibet.

§ 276. Sjøpanteret i Ladning haves for følgende Fordringer:

[1]) § 6.

20 Juli. No. 1.

1. Bergeløn [1]) og Udgifter i Anledning af Ladningens Befrielse fra Fienden;
2. Fordringer paa Bidrag af Ladningen til almindeligt Havari [2]) eller til Omkostninger, som skal fordeles efter lignende Regler (§§ 161, andet Stykke og 218, andet Stykke); Bodmerilaan [3]) og Ladningseieres Fordringer for Gods, der er blevet solgt til Bedste for andre Ladningseiere [4]);
3. Fordringer, der grunder sig paa Forpligtelser, som Skibsføreren i denne sin Egenskab har indgaaet for Ladningseierens Regning [4]), og Skibsførerens Fordringer for, hvad han selv har udlagt eller paataget sig [5]) at tilsvare til Bestridelse af Udgifter for Ladningen;
4. Fordringer for Fragt samt Erstatning for Overliggedage og yderligere Opholdved Lastning eller Losning [6])

Fordringerne bliver at fyldestgjøre i den Nummerfølge, i hvilken de ovenfor er anførte. Indenfor hvert Nummer er de lige berettigede, de under Nr. 1 og 2 dog kun, forsaavidt de hidrører fra samme Nødstilfælde; ellers gaar yngre Fordring foran ældre.

§ 277. Sjøpanteret i Ladning bortfalder, naar Godset er udleveret til Befragter eller Ladningsmodtager [7]). Det samme gjælder, naar Godset er solgt ved Tvangsauktion eller af Skibsføreren under Reisen til Skibets eller Ladningens Behov, men Fordringshaveren har i Stedet derfor Panteret i Kjøbesummen, saalænge den ikke er udbetalt.

§ 278. I Henseende til Sjøpanthavers Ret til at søge Betaling i Erstatningsbeløb, der skyldes for Skade eller Tab paa Ladningen, eller som tilkommer Ladningen ifølge Reglerne om almindeligt Havari, gjælder lignende Regler som de, der er givne i § 270 med Hensyn til Sjøpanteret i Skib. Erstatning, som skal udredes af Forsikringsgiver, hefter heller ikke her i Pantets Sted.

§ 279. Har Ladningseieren oppebaaret nogen Del af Kjøbesum eller Erstatningsbeløb, hvori en Sjøpanthaver i Medfør af §§ 277 og 278 var berettiget til at søge Betaling, bliver Ladningseieren personlig ansvarlig for Sjøfordringen efter de samme Regler, som i §§ 272 og 274 er givne for Rederens Vedkommende.

Ligeledes finder Bestemmelsen i § 272, andet Stykke tilsvarende Anvendelse, naar Beløbene er indbetalte i Ladningseierens Konkursbo.

§ 280. Lader Skibsføreren Gods, hvorpaa der hefter Sjøfordring, udlevere uden Fordringshaverens Samtykke, bliver saavel

[1]) Jfr. Kap. 9.
[2]) Jfr. Kap. 7.
[3]) Jfr. Kap. 6.
[4]) Jfr. § 54.
[5]) Jfr. § 58.
[6]) Jfr. § 154.
[7]) Jfr. §§ 155, 217, 229.

Skibsføreren som Modtageren, saafremt denne paa den Tid, Udleveringen fandt Sted, var vidende om Heftelsen, ansvarlig for Sjøfordringens Betaling[1]). Godtgjøres det, at Ladningen ved Udleveringen ikke var tilstrækkelig til Fordringens Fyldestgjørelse, gaar Ansvaret dog ikke ud over Ladningens Værdi. 20 Juli. No. 1.

§ 281. Har en Fordringshaver Sjøpanteret i flere Panter, kan han holde sig til ethvert af dem for sin hele Fordring.

Har han søgt Fyldestgjørelse i et af dem for et større Beløb, end der forholdsvis faldt paa samme, kan baade den Eier, som derved lider Tab, og den Sjøpanthaver, hvis Pant derved bliver utilstrækkeligt til hans Fyldestgjørelse, holde sig til de øvrige Panter med samme Ret, som tilkom den Fordringshaver, der har søgt Fyldestgjørelse i det paagjældende Pant, for saa stort Beløb, som hans Eiendom eller hans Pant har maattet udrede formeget.

§ 282. Søgsmaal til Fyldestgjørelse af Sjøfordring, hvorfor der haves Sjøpanteret i Skib eller Fragt, kan efter Kreditors Valg anlægges mod Reder eller mod Skibsfører. Har anden Kreditor end Reder eller Skibsfører Sjøpanteret i Gods, kan Søgsmaal anlægges mod Skibsføreren[2]).

§ 283. Fordringer, for hvilke Kreditor efter denne Lov alene kan holde sig til de Gjenstande, hvori han har Sjøpanteret, fortabes, naar de ikke gjøres gjældende ved Søgsmaal inden efternævnte Tidsfrister:

for Bidrag til almindeligt Havari og til Omkostninger, der skal fordeles efter lignende Regler (jfr. §§ 161, andet Stykke og 218, andet Stykke), inden 1 Aar fra Dispachens Datum;

for Erstatningskrav for bortkommen eller beskadiget Ladning inden 1 Aar fra Godsets Losning;

for alt andet Erstatningskrav inden 2 Aar, efterat Skaden fandt Sted;

for alle andre Sjøfordringer inden 1 Aar fra deres Forfaldsdag.

§ 284. Den Skibsføreren og Mandskabet efter § 268 Nr. 2 tilkommende Sjøpanteret bortfalder, naar Fordringen ikke gjøres gjældende ved Søgsmaal inden 1 Aar fra den Dag, da deres Tjeneste ophørte. Har Kreditor ellers efter denne Lov Sjøpanteret i Skib, Fragt eller Ladning for nogen Fordring, for hvilken Skyldneren hefter personlig, bortfalder Sjøpanteretten efter de i § 283 bestemte Terminer.

Tolvte Kapitel.

Straffebestemmelser.

§ 285. Dersom en Skibsfører forhyrer Nogen, som ham vitterlig allerede er forhyret til andet Skib[3]), straffes han med Bøder.[4])

[1]) Jfr. § 277.
[2]) Jfr. § 315. Jfr. og § 185.
[3]) Jfr. § 25.
[4]) Jfr. § 310.

20 Juli. No. 1.

Med samme Straf ansees Skibsføreren, dersom han undlader at iagttage, hvad der i §§ 70 og 71 er foreskrevet om Hyrekontrakt og Afregningsbog[1]).

§ 286. Har en Skibsfører ikke ombord et Exemplar af nærværende Lov og af de i § 27 omhandlede Reglementer og Forskrifter, straffes han med Bøder indtil 200 Kroner.

Med samme Straf ansees han for Overtrædelse af Forskriften i § 5[1]).

§ 287. Dersom en Skibsfører forsømmer eller forser sig mod, hvad der paaligger ham med Hensyn til Dagbogens Førelse, Bevaring, Indleverelse eller Forevisning[2]), straffes han med Bøder eller Fængsel.

Har han i Hensigt at forskaffe sig eller Andre en uberettiget Vinding eller at skade nogen Anden ført falsk Dagbog eller understukket eller tilintetgjort den, forandret dens Indhold eller gjort dette ulæseligt, kan Strafarbeide i 5te Grad anvendes.

Med samme Straffe ansees Styrmanden og Maskinmesteren, dersom de forgaar sig paa samme Maade.

§ 288. Dersom en Skibsfører undlader saadan Anmeldelse eller Sjøforklaring, som i § 40 paabydes, eller forsømmer, hvad der iøvrigt efter denne Paragraf paaligger ham, straffes han med Bøder[1]).

§ 289. Dersom en Skibsfører misbruger den ham efter § 47, andet Stykke eller § 101 tilkommende Myndighed, eller dersom han tildeler Straf uden lovlig Grund eller uden at iagttage Forskrifterne i § 103 eller anvender anden eller høiere Straf end lovhjemlet, straffes han med Bøder eller Fængsel.

Med Bøder eller Fængsel straffes ligeledes Skibsføreren, naar han forholder nogen af Mandskabet eller anden Skibet medfølgende Person[3]) hans lovlige Ret eller behandler nogen Underordnet med ubillig Haardhed eller paa anden i høi Grad utilbørlig Maade[4]).

Med samme Straf ansees ogsaa Styrmanden og andre i Tjenesten Foresatte[5]), dersom de forgaar sig paa saadan Maade som ovenfor omhandlet[4]).

§ 290. Gjør en Skibsfører sig skyldig i Smugling eller andet lovstridigt Forhold, der udsætter Skib eller Ladning for Ansvar eller Skade, eller i grov Forsømmelse af sine Pligter mod Reder, Ladningseier, Forsikrer eller Andre, for hvis Tarv det efter denne Lov paaligger ham at drage Omsorg, straffes han med Bøder eller Fængsel.

Med samme Straf ansees den Skibsfører, som uden Rede-

[1]) Jfr. § 331.
[2]) Jfr. §§ 35—39.
[3]) Jfr. f. Ex. § 34 og § 108.
[4]) Jfr. § 310.
[5]) Jfr. § 80.

rens Samtykke medtager Gods, der medfører Fare eller Risiko for Skib eller Ladning [1]) 20 Juli. No. 1.

§ 291. Forlader en Skibsfører retsstridig sin Tjeneste, straffes han med Bøder eller Fængsel [1]).

Sker det under saadanne Omstændigheder, at han maatte forstaa, at Skibet eller Menneskeliv derved udsattes for Fare, kan Strafarbeide i 5te Grad anvendes [2]).

§ 292. Gaar en Skibsfører, uden at Omstændighederne tvinger ham dertil, tilsjøs med et Skib, der har saadanne Feil eller Mangler paa Skrog, Maskine eller Udrustning, eller som er saa haardt eller utilbørlig lastet eller saa svagt bemandet, at han maatte kunne indse, at Reisen vilde være forbunden med Livsfare, straffes han med Fængsel eller Strafarbeide i 5te Grad. Dersom nogen derved mister Livet eller faar betydelig Skade paa Legeme eller Helbred, kan Straffen stige til Strafarbeide i 4de Grad.

Paa samme Maade straffes Reder eller Reders Fuldmægtig, som med Vidende om, at Skibet har saadanne Feil eller Mangler som her nævnt, lader det gaa tilsjøs.

Undlader en Skibsfører ellers at iagttage, hvad der paaligger ham ifølge § 26, straffes han med Bøder eller Fængsel [2]).

§ 293. Har en Skibsfører ved slet Sjømandskab, Drukkenskab eller anden Pligtforsømmelse foranlediget Sjøulykke eller Sjøskade, straffes han med Bøder, Fængsel eller Strafarbeide i 5te Grad.

Paa samme Maade straffes han, saafremt han forlader Skibet i Havsnød uden at iagttage, hvad der i § 43 er foreskrevet, eller hvad der ellers paaligger ham som god Sjømand [2]).

§ 294. Undlader en Skibsfører i Tilfælde af Sammenstød at gjøre, hvad der paaligger ham ifølge § 223, straffes han med Bøder, Fængsel eller Strafarbeide i 5te Grad.

Undlader en Skibsfører iøvrigt at give Skibbrudne i Livsfare den Bistand, som han uden Fare for Menneskeliv eller Skibet kan yde, straffes han med Fængsel eller Bøder [2]) [3]).

§ 295. For Overtrædelse af de Sundhedsforskrifter, som maatte være udfærdigede i Henhold til § 45, sidste Punktum, straffes Skibsføreren med Bøder [4]).

§ 296. Dersom en Skibsfører ikke retter sig efter Konsulens Afgjørelser i Henhold til §§ 100 og 104, straffes han med Bøder eller Fængsel.

Vægrer en Skibsfører sig uden gyldig Grund for at medtage Sjøfolk i Henhold til § 34, straffes han med Bøder [4]).

§ 297. Naar en Skibsfører dømmes til Strafarbeide, bliver han tillige at fradømme Retten til at føre Skib, forsaavidt denne er betinget af Skippercertifikat eller anden særlig Godkjendelse

[1]) Jfr. § 310.
[2]) Jfr. § 297.
[3]) Jfr. § 31.
[4]) Jfr. § 331.

20 Juli. No. 1.

eller Autorisation[1]). Saadan Ret kan ogsaa fradømmes ham — enten for bestandig eller for en vis i Dommen bestemt Tid —, hvor han findes skyldig til Fængselsstraf for en i den offentlige Mening vanærende Forbrydelse eller efter § 291, andet Stykke, § 292, § 293 eller § 294.

Opnaar han senere Æresopreisning[2]), gjenvindes derved Retten til at føre Skib.

§ 298. Forhyrer en Sjømand sig retsstridig til Flere[3]), eller undrager han sig iøvrigt retsstridig fra at tiltræde Tjeneste, hvortil han har forhyret sig, straffes han med Bøder eller Fængsel[5]).

Undlader en Sjømand ellers at indfinde sig til Tjeneste ombord i rette Tid[4]), eller undlader han, hvor han er forhindret derfra ved lovligt Forfald, at give Skibsføreren betimelig Underretning derom, straffes han med Bøder fra 5 til 50 Kroner[5]) [6]).

§ 299. Dersom nogen af Mandskabet i Hensigt at unddrage sig fra videre Tjeneste retsstridig forlader Skibet eller undlader at vende tilbage til samme, straffes han for Rømning med Bøder eller Fængsel[5]).

Sker Rømningen under saadanne Omstændigheder, at Rømningsmanden maatte forstaa, at Skibet eller Menneskeliv derved udsattes for Fare, kan Strafarbeide i 5te Grad anvendes.

Vender Rømningsmanden frivillig tilbage til Skibet før dets Afgang fra det Sted, hvor Rømningen er foregaaet, maa Straffen udenfor det i foregaaende Punktum omhandlede Tilfælde ikke overstige Bøder[5]) [7]).

§ 300. Den, som forleder eller bistaar en Sjømand til at rømme eller til retsstridig at unddrage sig fra at tiltræde Tjenesten, straffes med Bøder, Fængsel eller Strafarbeide i 5te Grad[5]).

§ 301. Har Mandskabet mod bedre Vidende i Henhold til § 87 foranlediget Undersøgelse af Skibets Sjødygtighed, straffes de Skyldige med Bøder eller Fængsel. Dog bortfalder Straffen, saafremt de inden Dommen fuldt ud erstatter Rederiet Tab og Udgifter, som ved deres Forhold er forvoldt[5]).

§ 302. Dersom nogen af Mandskabet eller anden Underordnet skjælder eller forhaaner Skibsføreren, straffes han med Bøder eller Fængsel, men med Fængsel eller Strafarbeide i 5te Grad, hvis han forgriber sig paa ham[8]).

Det samme gjælder, hvor saadan Adfærd af nogen Underordnet vises mod Styrmanden eller anden i Skibstjenesten Foresat[5]) [9]).

[1]) Jfr. L. 13 Aug. 1857 og L. 4 Juni 1866 § 11.
[2]) Jfr. L. 9 Juni 1883.
[3]) Jfr. § 33.
[4]) Jfr. §§ 74 og 75.
[5]) Jfr. § 310.
[6]) Jfr. § 331.
[7]) Jfr. § 106.
[8]) Jfr. Straffel. (L. 29 Juni 1889) Kap. 17 § 7 og Kap. 15.
[9]) Jfr. § 80.

§ 303. Nægter nogen af Mandskabet eller anden Underordnet Skibsføreren eller anden i Skibstjenesten Foresat skyldig Lydighed under Omstændigheder, hvor han maatte indse, at Skibet eller Menneskeliv derved udsattes for Fare, straffes han med Fængsel eller Strafarbeide i 5te Grad. 20 Juli. No. 1.

Dersom nogen af Mandskabet eller anden Underordnet (§ 34 og § 108) ellers nægter Skibsføreren skyldig Lydighed, straffes han med Fængsel eller Bøder. Dog kan, hvor Lydighed nægtes af Flere i Forening eller efter foregaaende Aftale, Strafarbeide i 5te Grad anvendes paa den, som er Anfører eller Anstifter [1]).

§ 304. Søger to eller flere af Mandskabet i Forening at bemægtige sig eller tiltvinge sig Skibets Førelse, eller søger de i Forening ved voldsom eller truende Adfærd at aftvinge Skibsføreren en Beslutning eller modsætte sig, hvad han har besluttet eller befalet, straffes de, selv om forudgaaende Aftale ikke har fundet Sted, for Mytteri med Strafarbeide i 5te eller 4de Grad.

Afstaar de af egen Drift eller efter Opfordring fra sit Forehavende uden at have øvet Vold eller Ødelæggelse, straffes Anstifteren og den, som har optraadt som Anfører, med Fængsel eller Stafarbeide i 5te Grad, men de øvrige med Fængsel eller Bøder. Ogsaa ellers kan Straffen nedsættes til Fængsel, saafremt særdeles formildende Omstændigheder foreligger.

Paa samme Maade som ovenfor bestemt straffes ogsaa enhver anden Person ombord, som deltager i Mytteriet [2]).

§ 305. Den, som ombord paa Skib opfordrer til Mytteri eller slutter Aftale derom, straffes med Fængsel eller Strafarbeide i 5te Grad.

§ 306. Dersom en Sjømand ved Skjødesløshed eller Forsømmelse i Tjenesten forvolder Sjøskade, straffes han med Fængsel eller Bøder.

Med samme Straf ansees en Sjømand, der, naar Skibet er i Havsnød, enten uden den Kommanderendes Tilladelse forlader Skibet før denne [3]) eller paa anden Maade grovt forser sig mod, hvad der paaligger ham som god Sjømand.

Er den Skyldige Styrmand eller Maskinmester, kan han tillige frakjendes sit Styrmandspatent [4]) eller Maskinistcertifikat [5]) for en Tid af indtil 2 Aar.

§ 307. Gjør Nogen ombord sig skyldig i Smugling, eller medtager han uden Skibsførerens Vidende Gods, som medfører Fare eller Risiko for Skib eller Ladning [6]), straffes han med Bøder eller Fængsel [1]).

[1]) Jfr. § 310.
[2]) Jfr. Straffel. (L. 29 Juni 1888) Kap. 16 § 12.
[3]) Jfr. § 76.
[4]) Jfr. L. 13 Aug. 1857.
[5]) Jfr. L. 26 Juni 1889.
[6]) Jfr. § 81.

20 Juli. No. 1.

§ 308. Gjør Nogen ombord paa anden Maade end ovenfor nævnt sig skyldig i Forseelse i Tjenesten eller i Brud paa god Skik og Orden, straffes han med Bøder fra 2 Kroner [1][2]).

Er en Sjømand bleven straffet ombord i Henhold til § 102 for en Forseelse, der er strafbar ogsaa efter andre Bestemmelser, skal der, hvis Tiltale ved Retten senere reises, tages Hensyn dertil ved Straffeudmaalingen, ligesom Retten af denne Grund kan idømme mildere Straf end den for Forbrydelsen bestemte eller efter Omstændighederne lade al Straf bortfalde.

§ 309. De i dette Kapitel givne Straffebestemmelser for Forseelser af eller mod Skibsføreren kommer ogsaa til Anvendelse, hvor nogen Anden i Skibsførerens Sted for Tilfældet har Befalingen over Skibet.

§ 310. De Forbrydelser, som omhandles i §§ 285, første Stykke, 289, andet og tredie Stykke, 290, 291, første Stykke, 298, 299, første og tredie Stykke, 300, 301, 302, 303, 307 og 308, paatales ikke af det Offentlige, medmindre det forlanges af Nogen, som ved Forbrydelsen er fornærmet. Forøvrigt er de i nærværende Kapitel omhandlede Forbrydelser Gjenstand for offentlig Paatale.

§ 311. Dersom nogen i nærværende Kapitel omhandlet Forbrydelse tillige er strafbar efter den almindelige Straffelov, bliver den Bestemmelse at anvende, som leder til den strengeste Straf.

Er Forbrydelsen begaaet udenfor Riget, skal Tiden, efter hvis Forløb Straf bortfalder [3]), først regnes fra den Dag, Skibet er ankommet til et Sted med norsk Konsulat. Det Tillæg, som Straffen kan faa i Henhold til § 297 og § 306, sidste Punktum, hindrer ikke Paatalens eller Straffens Forældelse.

Trettende Kapitel.

Om Rettergangsmaaden.

§ 312. Civile Retssager, Skjøn og Besigtelser, som angaar Gjenstande, der henhører under denne Lov, eller som angaar Lodsvæsenet, bliver at behandle ved Sjøret; ligesaa Sjøforklaringer samt, forsaavidt der paa Stedet er fast Sjøret, ogsaa Thingsvidner til Brug under Retssag, som hører for Sjøret.

Sjøretten bestaar af den civile Underdommer eller, hvor der i Underretten er flere Dommere, en af disse som Formand og af to sagkyndige Sjøretsmedlemmer [4]).

Hvis noget Krav, som efter foranstaaende Regler er Gjenstand for Sjørettens Paakjendelse, indtales i Bo, der staar under Skiftebehandling, og der opstaar Tvist derom, som ikke har særligt

[1]) Jfr. § 310.
[2]) Jfr. § 331.
[3]) Straffel. (L. 20 Aug. 1842) Kap. 7 § 10 ff.
[4]) Jfr. Lov om Indskrænkning af Ed af 22 Mai 1875 § 3.

Hensyn til Skiftet, skal Skifteretten henvise Tvisten til Paakjendelse ved Sjøret, saafremt dette enten forlanges af nogen af Parterne, eller Skifteretten paa Grund af Sagens Beskaffenhed finder det fornødent. 20 Juli. No. 1.

§ 313. I hver Kjøbstad ved Kysten skal der være fast Sjøret, hvis Virkekreds ogsaa kan udstrækkes til det tilgrænsende Landdistrikt inden de Grænser, som af Kongen bestemmes. Det samme gjælder for Ladestederne ved Kysten; dog kan Kongen bestemme, at et eller flere Ladesteder henlægges under nærmeste Kjøbstads eller Ladesteds faste Sjøret. Angaaende Sjøretsdistrikters Udstrækning bør i ethvert Tilfælde vedkommende Kommunestyres Erklæring paa Forhaand indhentes.

Antallet af faste Sjøretsmedlemmer for hvert Sjøretsdistrikt fastsættes af Kongen, efterat vedkommende Kommunestyres Erklæring er indhentet. Dog maa Antallet aldrig overstige 12.

Til faste Sjøretsmedlemmer kan kun vælges Mænd, der er over 30 Aar gamle og er kyndige i Sjøvæsen, Skibsfart, Skibsbygning, Varekundskab eller Assurancevæsen.

Valg afholdes hvert fjerde Aar. Det foretages i Forening af Stedets Magistrat, Formænd og Repræsentanter samt den civile Underdommer (hvis Underretten bestaar af flere Medlemmer, dens Formand) og derhos Formændene i Ladested eller Herred, som henhører under Sjørettens Omraade. Saavidt muligt paases, at Kyndighed i samtlige ovennævnte Retninger findes repræsenteret inden Kredsen af de Valgte, og for hver enkelt anføres, i hvilken eller hvilke Retninger han ansees kyndig.

Samtidig vælges et saa stort Antal Varamænd, som Kongen bestemmer. Med Hensyn til Varamændene gjælder det samme som for de faste Medlemmer foreskrevet.

Enhver, der har forrettet som fast Sjøretsmedlem i mindst 4 Aar, kan undslaa sig for at modtage Gjenvalg i saa lang Tid, som han sidst har forrettet.

Opstaar i Mellemtiden mellem Valgene Ledighed, indtræder i den ledige Plads den først opførte af de Varamænd, der er i Besiddelse af den samme Kyndighed som det afgaaede Medlem.

Af de faste Medlemmer opnævner Underdommeren (hvis Underretten bestaar af flere Medlemmer, dens Formand) to Mænd for at tiltræde Retten i hvert forekommende Tilfælde. Opnævnelsen sker efter Tur, der ikke maa fraviges, medmindre Hensynet til den Slags Kyndighed, der udfordres i Sagen, nødvendigvis kræver det, eller den, som staar for Tur, ved Forfald eller af anden Grund er hindret fra at forrette. Er der ikke Adgang til at opnævne det fornødne Antal blandt de faste Medlemmer, foretages Opnævnelse blandt Varamændene under Jagttagelse af samme Fremgangsmaade. Skulde i noget Tilfælde saa mange af de sagkyndige faste Medlemmer og Varamænd hindres fra at forrette, at Ret

20 Juli. No. 1.

ei kan blive sat, eller skulde der udfordres anden Sagkyndighed end den, hvoraf de faste Sjøretsmedlemmer og deres Varamænd er i Besiddelse, sker Opnævnelse efter de i den følgende Paragraf foreskrevne Regler.

Saavel i dette Tilfælde, som naar Turen er fraveget, skal Grunden meddeles i Retsbogen.

§ 314. Hvor der ikke er fast Sjøret, bliver Sjøretsmedlemmer at opnævne for hvert Tilfælde, naar der forekommer nogen Forretning eller Retssag, som hører under Sjøret. Opnævnelsen foretages af Underdommeren paa den Maade, som med Hensyn til Opnævnelse af Mænd med særegen Fagkyndighed er foreskrevet [1]), dog saaledes, at Lov af 28de August 1854 § 20 ikke kommer til Anvendelse. Den bortfalder ikke, selv om Parterne er enige om, hvilke Mænd de ønsker, ligesom Dommeren ikke er bunden ved Parternes Forslag, selv om det er enstemmigt [2]).

§ 315. Søgsmaal mod Reder kan efter Sagsøgerens Valg anlægges ved Indstævntes personlige Værnething eller paa Skibets Hjemsted. Det samme gjælder for Søgsmaal mod Skibsfører eller Mandskab i Anledning af Forpligtelser, paadragne i Tjenesten.

Til Indtale af Fordring, for hvilken Skib eller Ladning hefter, kan i Tilfælde af Arrest i Skibet eller Ladningen Søgsmaal anlægges paa det Sted i Riget, hvor Arresten er foretaget [3]).

§ 316. Sjøretten holdes ikke til bestemte Tider, men sammentræder, naar der foresalder nogen under samme hørende Forretning eller Retssag. Rekvirenten har at henvende sig til Rettens Formand med sin Stævning eller med et skriftligt Andragende om Sjøret, i hvilket Sagens Gjenstand og Retshandlingens Hensigt kortelig anføres, og de Personer opgives, som ønskes indkaldte, eller han kan mundtlig andrage Sagen for Formanden. Denne berammer da Stævningen eller paategner Andragendet Berammelse og Indkaldelse, eller han udfærdiger i Tilfælde af mundtligt Andragende en særskilt Indkaldelse. Andragendet skrives paa stemplet Papir som for Stævning foreskrevet; ligesaa den Indkaldelse, som af Formanden særskilt udfærdiges.

Formanden besørger Rettens øvrige Medlemmer tilsagte til Mødet og det uden særskilt Godtgjørelse, saafremt de har Bolig inden samme Kjøbstad eller Ladested; ligeledes har han, naar det af Rekvirenten forlanges, paa dennes Bekostning at besørge Stævningen eller Indkaldelsen forkyndt for Vedkommende.

§ 317. Varsel til Sjøret er saavel for Parter som for Vidner det samme som i Gjæsterets sager [4]); ligesaa gjælder i Hensende til Forligsmægling [5]), Sagens videre Behandling samt Doms

[1]) Lagrettesl. 28 Aug. 1854 § 23.
[2]) Jfr. Lagrettesl. 28 Aug. 1854 § 22.
[3]) Jfr. § 282.
[4]) Jfr. L. 4 Juni 1892 § 21.
[5]) Forligelsesl. 20 Juli 1824 § 24.

Affigelse[1]) og Exekution[2]) de samme Regler, som for de nævnte Sager er givne; dog kan Overførelse til almindeligt Thing ikke finde Sted. 20 Juli. No. 1.

I Sager mellem Skibsfører og Mandskab eller Reder og Mandskab maa en Part ikke møde ved Sagfører, medmindre Rettens Tilladelse dertil er erhvervet[3]).

Naar en Part ikke møder ved Sagfører, har Retten at veilede ham saavel med Hensyn til de Oplysninger, der bør tilveiebringes, som ved at føre hans Procedure og Paastand til Protokols.

I saadanne Sager, som omhandles i Lov af 8de Mai 1869 om Paakjendelse af smaa Gjældssager osv. § 13 Bogstav b, kommer ogsaa ved Sjøretterne Bestemmelserne i samme Lovs § 14 til Anvendelse.

§ 318. Alle Forretninger, der udføres af Sjøretten, bestyres af Formanden, som tillige fører Protokollen, hvor ikke særskilt Retsskriver er ansat.

Tiltrænges Tolk, og ingen af Rettens Medlemmer kan og vil forrette som saadan, tilkaldes en autoriseret Translatør eller anden sprogkyndig Mand, der tages i Ed paa, at han med Samvittighedsfuldhed og efter bedste Evne vil udføre sit Hverv. Har han tidligere aflagt Ed som Translator eller Tolk, er det dog tilstrækkeligt, at han henholder sig til denne. Tolkens Betaling, der udredes af Rekvirenten, bliver, forsaavidt den ikke er lovbestemt[4]), at fastsætte af Retten.

§ 319. Sjøforklaringer, Besigtelser, Skjøn og Taxtforretninger over Skib og Gods saavelsom andre Forretninger, der af Retten skjønnes ikke at taale Opsættelse, kan foretages, uagtet Eier, Forsikrer eller Andre, hvem Forretningen vedkommer, ikke er varslede til samme; dog bør Indkaldelsen ikke undlades, naar det er Rekvirenten eller Retten bekjendt, at den Vedkommende selv eller hans Kommissionær opholder sig paa Stedet eller saa nær ved samme, at Varsel bekvemmelig kan gives. Retten bør stadig have sin Opmærksomhed henvendt paa, at i deslige Tilfælde Fraværende ikke forurettes.

§ 320. Ved Sjøforklaring skal Dagbøgerne haves tilstede og af Retten sammenholdes med den Udskrift, som Skibsføreren i Henhold til § 40 har at indlevere. Først modtages Skibsførerens mundtlige Forklaring, og derefter føres de Vidner, som af Skibsføreren fremstilles eller af Retten er indkaldte; for Alles Vedkommende iagttages, at Ingen paahører en andens Forklaring.

Vidnerne har at afgive en saavidt muligt sammenhængende Beretning om vedkommende Begivenhed; er den ufuldstændig, utydelig eller ubestemt, bør Retten ved særskilte Spørgsmaal søge at erholde sikker Oplysning om, hvad Enhver selv har erfaret. For-

[1]) Jfr. N. L. 4—8—1.
[2]) N. L. 1—22—19.
[3]) Jfr. Frd. 8 Marts 1799.
[4]) Jfr. Sportell. 13 Septbr. 1830 § 98.

20 Juli. No. 1.

inden Examinationen begynder, skal Retten alvorlig formane Vidnerne til at forklare Sandhed og fuld Sandhed samt foreholde dem Edens Betydning og den borgerlige Straf, som de paadrager sig ved i nogen Henseende at afvige fra Sandheden. Edfæstelse[1]) maa som Regel først finde Sted, efterat samtlige Vidner er afhørte.

§ 321. Er norsk Skib forulykket eller forladt i Sjøen, eller har det stødt paa Grund og ikke kunnet komme af uden fremmed Hjælp eller Kastning eller Kapning, eller har det lidt Skade ved Ildsvaade eller havt Sammenstød med andet Skib, hvorved Skade er voldt, eller er det blevet rammet af nogen Ulykke, hvorved Menneskeliv er gaaet tabt, da har Retten i Sammenhæng med Sjøforklaringen saavidt muligt at søge fuld Oplysning om Ulykkens Aarsager. Navnlig bliver det at undersøge, om Ulykken er en Følge af:

1. Feil eller Mangler ved Skibet, dets Instrumenter, Udrustning eller Bemanding;
2. Aarsager, der hidrører fra Ladningen, saasom at Skibet har været overlastet, eller at Ladningen har været af farlig Beskaffenhed, eller været feilagtig fordelt, eller ikke forsvarlig stuet og sikret, eller at Ballasten har været utilstrækkelig, utjenlig, feilagtig fordelt eller ikke forsvarlig sikret;
3. Forseelse eller Forsømmelse af Skibsfører eller Mandskab eller af andet Skibs Skibsfører eller Mandskab;
4. Forseelse eller Forsømmelse af Lods eller Kjendtmand, Mangler ved Karter eller ved Fyre, Sjømærker eller andre til Sikkerhed for Sjøfarten anbragte Indretninger.

§ 322. Hvis der under Sjøforklaring fremkommer skjellig Grund til Mistanke om, at Nogen har gjort sig skyldig i strafbart Forhold, skal Retten uopholdelig give Paatalemyndigheden Underretning herom og alene fortsætte Undersøgelsen mod den Mistænkte i den Udstrækning, som Lov om Rettergangsmaaden i Straffesager af 1ste Juli 1887 § 269 hjemler; Edfæstelse maa i saa Fald kun finde Sted under de i samme Lovs § 185 angivne Betingelser.

§ 323. De i §§ 320 og 321 givne Bestemmelser kommer ogsaa til Anvendelse, naar Sjøforklaring i fremmed Land i Medfør af § 40, sidste Stykke afgives for Konsulen. I de Tilfælde, som omhandles i § 321, bør Konsulen saavidt muligt tilkalde to Skibsførere, helst norske, svenske eller danske, eller andre sagkyndige Mænd til at bistaa ved Undersøgelsen. Udskrift af Forretningen og den fremlagte Afskrift af Dagbøgerne skal af Konsulen indsendes til vedkommende Regjeringsdepartement.

De tilkaldte Mænd kan tilstaaes en Godtgjørelse af Statskassen efter Regler, som bestemmes af Kongen.

§ 324. Er i noget Tilfælde, som omhandles i § 321, Sjøforklaring ikke bleven afgivet, saasom fordi Ingen, der pligtede

[1]) Jfr. § 322.

at anmelde Ulykken, har overlevet samme, eller har af anden Grund Undersøgelse af den indtrufne Ulykke ikke fundet Sted, bliver Undersøgelse at foretage af Retten eller Konsulen paa det Sted, hvor det hensigtsmæssig kan ske. Saaledes bliver Undersøgelse at anstille paa Skibets Hjemsted, naar Skib er forsvundet, og ellers i Almindelighed paa det Sted, hvor Skibet efter Ulykken er indkommet, eller hvor Mandskab, Skib eller Vrag er kommet iland [1]). 20 Juli. No. 1.

§ 325. Naar en Skibsfører paa svensk eller dansk Skib lader Sjøforklaring optage i Norge, har Sjøretten i saadanne Tilfælde, som omhandles i § 321, at anstille de der nævnte Undersøgelser og, saasnart Forretningen er sluttet, at indsende Udskrift af samme til vedkommende Regjeringsdepartement. Denne Bestemmelse gjælder for svensk Skib, saalænge der i Sverige [2]), og for dansk Skib, saalænge der i Danmark [3]) gjælder tilsvarende Bestemmelse med Hensyn til Sjøforklaring, som der aflægges af Skibsfører og Mandskab paa norsk Skib.

I Strandingstilfælde skal ogsaa for andre fremmede Skibes Vedkommende Sjøretten, overensstemmende med Forskrifterne i § 321, i Forbindelse med Sjøforklaringen søge Oplysning om Ulykkens Aarsager [1]).

§ 326. Nærmere Forskrifter om, hvad der i de i §§ 321—325 omhandlede Tilfælde er at iagttage, kan gives af Kongen.

§ 327. Det i Lov om Skibsmandskabers Mønstring af 29de Juni 1888 § 10 paabudte Thingsvidne bortfalder, dersom de fornødne Oplysninger tilveiebringes under Sjøforklaring her i Riget, men Skibsføreren har at oversende til Indrulleringsvæsenet Afskrift af vedkommende Afsnit af Forklaringen.

§ 328. Auktion, som afholdes i Medfør af nogen Bestemmelse i denne Lov, udenfor Lovens § 20 og 23, er hverken med Hensyn til Bekjendtgjørelse, Varsel eller Betalingsvilkaar bunden ved de for Tvangsauktion gjældende Forskrifter [4]). Naar ikke anderledes i særligt Tilfælde er foreskrevet, skal Bekjendtgjørelse ske i en eller flere af Stedets Aviser eller paa anden der brugelig Maade med mindst 3 Dages Varsel i Retskredse, som ligger under de i § 313 omhandlede faste Sjøretter, men i andre Thinglag med mindst 6 Dages Varsel. Forudgaaende Forligsmægling er i intet Tilfælde nødvendig.

§ 329. Den, som finder sig misfornøiet med et af Sjøretten afgivet Skjøn, kan paaanke samme til Overskjøn, der bestyres af Sjørettens Formand og afgives af fem sagkyndige Mænd, opnævnte af vedkommende Byfoged eller Foged paa den i § 314 bestemte Maade. I Forskriften i Lov om Lodsvæsenet af 17de

[1]) Strandingsl. 20 Juli 1893 § 6.
[2]) Svensk Sjølag 12 Juni 1891 § 322.
[3]) Dansk Lov 12 April 1892 § 13.
[4]) L. 30 Aug. 1848 og L. 6 Mai 1854.

20 Juli. No. 1.

Juni 1869 § 37, sidste Punktum gjøres herved ingen Forandring; ei heller kan Overskjøn optages angaaende Størrelsen af Bergeløn eller dens Fordeling [1])

§ 330. Den, som finder sig misfornøiet med en Sjørets Dom, kan paaanke den til Høiesteret, naar Sagen angaar en appellabel Gjenstand. Sagen indstævnes uden Hensyn til Høiesterets Sessioner og foretages udenfor Ordenen efter Varslets Udløb. Ankefristen er i de i § 312 sidste Punktum omhandlede Tilfælde den samme som for Skifterettens Decisioner [2]).

§ 331. I Straffesager og andre Sager, der behandles efter Lov om Rettergangsmaaden i Straffesager af 1ste Juli 1887, bliver, forsaavidt de angaar Gjenstande, der henhører under nærværende Lov eller Lovgivningen om Lodsvæsenet, den nævnte Lovs Forskrifter om Sjøretssager at befølge [3]). I de Tilfælde, som omhandles i § 285, andet Stykke, § 286, § 288, § 295, § 296, andet Stykke, § 298, andet Stykke og § 308, første Stykke, behandles Sagen som Politisag [4]).

§ 332. Med Hensyn til Betalingen for Sjøretsforretninger har det sit Forblivende ved de efter Lov om Sjøfarten af 24de Marts 1860 gjældende Regler, dog med følgende Forandringer og nærmere Bestemmelser:

1. Sjøretsmedlemmernes Gebyr for Behandlingen af en privat Retssag skal være 4 Kroner til hver for det første Møde i Sagen og for hvert senere Møde det Halve.
2. Foranlediger et Forlis eller Havari flere Besigtelses-, Skjøns- og Taxtforretninger inden samme Sjøretskreds, skal der kun betales som for én Forretning, selv om enkelte af Forretningerne angaar Skibet, andre Ladningen.
3. For de Undersøgelser, som i Henhold til §§ 321—326 foretages enten særskilt eller i Forbindelse med Sjøforklaringen, erlægges ikke Gebyrer.
4. Til Retsskriveren betales aldrig Dagssalarium.
5. Hvad der i ovennævnte Lovs § 136, sidste Punktum er foreskrevet om Sager mellem Skibsfører og Mandskab, gjælder ogsaa om Sager mellem Reder og Mandskab.

§ 333. I hvilken Udstrækning Forskrifterne i dette Kapitel skal komme til Anvendelse paa Sager, som allerede før Lovens Ikrafttræden er iretteførte, bestemmes af Kongen.

[1]) Se derimod § 330 jfr. Strandingsl. 20 Juli 1893 § 9.
[2]) Jfr. Konkursl. 6 Juni 1863 § 131 og Reskr. 2 Juni 1775 § 2, 14 Novbr. 1781 § 5 og 24 Mai 1782 § 2. Se iøvrigt L. 4 Juni 1892 Kap. 5.
[3]) Straffeprocesl. 1 Juli 1887 (jfr. L. 4 April 1891) §§ 55, 117, 317 og 370.
[4]) Jfr. samme Lovs §§ 90, 287, 277, 400, 404.

Fjortende Kapitel.

20 Juli. No. 1.

Lovens Ikrafttræden.

§ 334. Denne Lov træder i Kraft den 1ste Juli 1894.

Fra den nævnte Tid ophæves, forsaavidt de endnu er gjældende: Kong Christian den femtes norske Lovs 4de Bogs [1]) 6te Kapitel, Lov om Sjøfarten af 24de Marts 1860 § 1, §§ 5—82, § 91 og §§ 93—132 samt Love indeholdende Tillæg til samme af 6te Marts 1869 og 3die Juni 1874 [2]), saavelsom enhver anden Bestemmelse, der strider mod nærværende Lov.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

[1]) Ordene „4de Bogs" er ved Trykfeil udeladt i Lovt.s 1 Afd.

[2]) Se og L. 21 Marts 1883 om Forandring i Lov om Sjøfarten af 24 Marts 1860.

Lov om Stranding og Vrag*) [1]).

20 Juli. No. 2.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 15de Juli dette Aar, saalydende:

§ 1. Naar et Skib er strandet eller paa Vei til at strande eller paa anden Maade i Havsnød under Land, skal den, som bliver det var, paa hurtigste Maade underrette Lensmanden derom, for hvilket der kan tilstaaes ham en passende Godtgjørelse [2]).

Det samme gjælder, naar Gods, Vrag eller Vragstykker driver ind paa Stranden.

I det i første Punktum omhandlede Tilfælde skal derhos, hvor Redningsstation findes, denne ufortøvet varsles.

Med Hensyn til Anmeldelse til Toldvæsenet forholdes efter Toldlovgivningen [3]).

§ 2. Indtil Lensmanden eller Toldvæsenets Repræsentant kommer tilstede, skal de Tilstedeværende handle efter bedste Skjøn og Evne for at yde Hjælp til Skibbrudne og for at iværksætte Bergning af Gods; men saadan Bergning maa ikke paatvinges, ligesom nødlidende eller strandet Skib ikke maa bordes uden Tilladelse af Skibsføreren eller af den, som har Kommandoen ombord. Foretages Bergning af Gods, bør der optages vidnefast Fortegnelse

[1]) Se Oth. Prp. No. 27 for 1892 med vedlig. Kommissionsindst., Oth. Prp. No. 6 og Indst. O. No. 34 for 1893 samt Storth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 521—29 og i Lagth. S. 204—5. Se om den tidligere Ret de ved § 15 ophævede Bestemmelser i Sjøfartsl. 24 Marts 1860.

[2]) Jfr. § 10.

[3]) Jfr. § 14 samt Straffel. (L. 28 Juni 1890) Kap. 21 § 10 og Kap. 27 § 3. Se derhos Toldl. 20 Septbr. 1845 §§ 112 og 162.

*) Bekjendtgj. 26 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 33.

20 Juli. No. 2.

over dette, med Angivelse af Mærker eller Kjendetegn, og bedst muligt sørges for dets Forvaring [1]).

§ 3. Lensmanden skal, forsaavidt ikke Tilfældet gaar ind under § 4, uden Ophold indfinde sig paa Strandingsstedet.

Er Skibsfører, Styrmand eller Eier der tilstede, har Lensmanden efter Opfordring at gaa dem tilhaande med Bergningen [2]) ligesom ogsaa, naar det forlanges fra deres Side eller af Bergerne, at optage vidnefast Fortegnelse over det Bergede.

Er ingen saadan Vedkommende tilstede og heller ikke Nogen, som af dem er befuldmægtiget, har Lensmanden selv at ordne alt fornødent med Hensyn til Bergningen og det Bergedes Forvaring; særlig har han med Vidner at optage Fortegnelse over det Bergede.

I ethvert Tilfælde skal Lensmanden efter bedste Evne sørge for, at Skibbrudne erholder forsvarlig Forpleining og, om fornødiges, Lægetilsyn, Medicin og Sygepleie.

Derhos har han, naar Gods er berget eller strandet, strax at underrette Toldvæsenet paa samme Maade, som Toldloven foreskriver, i saar Fartøi strander [3]), ligesom ogsaa, naar udenlandsk Skib er berget eller strandet, derom saavidt muligt at underrette vedkommende Konsul, som, forsaavidt dette ved Traktat er hjemlet [4]), kan overtage den videre Ledelse af Bergningen.

Kommer Toldvæsenets Repræsentant tilstede før Lensmanden, har han forelobig at iagttage, hvad der paaligger denne.

§ 4. Er det Strandede eller Bergede af ubetydelig Værdi, og er der heller ikke andre Omstændigheder, som gjør Lensmandens Nærvær hensigtsmæssigt, kan han undlade at indfinde sig paa Strandingsstedet, men bør i saa Fald skaffe sig paalidelig Kundskab om det Indtrufne og være opmærksom paa enhver Misligheb, som maatte have fundet Sted.

§ 5. Hvor det gjælder at redde Menneskeliv, er Enhver forpligtet til at afgive dertil fornødent eller anvendeligt Redskab samt til forovrigt at finde sig i enhver Forføining over hans Eiendom, som den, der forestaar Bergningen, finder nødvendig. For al Skade, han lider derved, har han Krav paa Erstatning [5]).

Hvor Skibbrudne kommer ilaud, er de Omkringboende forpligtede til efter Evne at yde Husly, Kost og Pleie; ligeledes er de forpligtede til efter Evne at overlade fornødent Husrum for strandet eller berget Gods, som ikke uden Skade kan henligge under aaben Himmel. Alt mod billig Erstatning [5]) [6]).

§ 6. Om enhver Stranding og enhver Bergning skal Lens-

[1]) Jfr. § 14.
[2]) Jfr. Sjofartsl. 20 Juli 1893 § 43.
[3]) Jfr. Toldl. 20 Septbr. 1845 § 112.
[4]) Se t. Ex. Traktat m. Italien af 14 Juni 1862 Art. 10, Traktat m. Belgien af 26 Juni 1863 Art. 17.
[5]) Jfr. Grundl. § 105. Jfr. og § 10.
[6]) Jfr. § 14.

manden til Fogden indsende Anmeldelse, affattet overensstemmende med Forskrifter, som derom udfærdiges af vedkommende Regjerings-departement. Fogden bør, naar han af Hensyn til Værdierne eller af andre Grunde finder det hensigtsmæssigt, begive sig til Stedet for at tilse de trufne Foranstaltninger og meddele Forholdsordrer. Hvor dertil er Grund, skal han strax hos Sjørettens Formand begjære optaget retslig Undersøgelse angaaende Ulykkens Aarsager (Lov om Sjøfarten § 321 og ff.), ogsaa, hvor Skibet er fremmed. Om Alt har han strax at sende Indberetning til Amtmanden. 20 Juli. No. 2.

§ 7. Er ved Stranding eller Bergning af Skib eller Gods hverken Skibsfører, Styrmand eller Eier tilstede og heller ikke Nogen, som af dem er befuldmægtiget, har Amtmanden at afgjøre, om Opbevaring skal anordnes, eller om Auktionssalg skal finde Sted.

Kjendes Eieren, maa Salg ikke finde Sted, førend han efter Underretning fra Amtmanden har havt Tid til at melde sig, medmindre saadan Opsættelse maa antages at medføre betragtelig Værdiforringelse.

Kjendes Eieren ikke, eller melder kjendt og underrettet Eier sig ikke inden 2 Maaneder, udfærdiger Amtmanden en Bekjendtgjørelse, hvorved Eieren indkaldes til inden 1 Aar at melde sig og legitimere sin Ret. Denne Bekjendtgjørelse skal indeholde nøiagtig Angivelse af de strandede eller bergede Gjenstande og deres Mærker; den indrykkes 3 Gange i den offentlige Kundgjørelsestidende.

Er Værdien saa liden, at Omkostningerne ved den her foreskrevne Behandling ikke vilde levne en passende Bergeløn[1]), kan Amtmanden bestemme, at Gjenstanden overlades Bergeren eller Finderen til Eiendom, ligesom i saadant Tilfælde Amtmanden ogsaa kan tilstaa Fritagelse for at betale Told af Gjenstanden.

§ 8. Er Bekjendtgjørelse udfærdiget, og Eier melder og legitimerer sig, faar han udleveret det Bergede eller, hvis det er solgt, dets Udbringende, mod at han betaler eller stiller Sikkerhed for Omkostninger og Bergeløn[2]). Denne bliver i Tvisttilfælde at fastsætte efter Reglerne i Lov om Sjøfarten, niende Kapitel.

Melder og legitimerer Eier sig ikke inden Aarets Udløb, bliver, forsaavidt Salg ikke allerede har fundet Sted, det Bergede at sælge ved offentlig Auktion, og Udbringendet med Fradrag af Omkostninger og Bergeløn at indsætte i Norges Bank, hvor det henstaar, indtil 5 Aar er forløbne efter Amtmandens Bekjendtgjørelse. Har inden denne Tid Eier ikke meldt sig hos Amtmanden og legitimeret sit Krav, tilfalder det indsatte Beløb Statskassen.

§ 9. I ethvert Tilfælde, hvor Eier til det Bergede eller Strandede ikke har meldt og legitimeret sig inden den i Bekjendtgjørelsen satte Aarsfrist, skal Amtmanden bestemme Bergelønnens

[1]) Jfr. Sofartsl. 20 Juli 1893 Kap. 9.
[2]) Jfr. Sofartsl. 20 Juli 1893 § 229.

20 Juli. No. 2.

eller Finderlønnens Størrelse ligesom ogsaa Fordelingen mellem Bergerne eller Finderne. Er Værdien ikke over 500 Kroner, bliver Amtmandens Bestemmelse endelig afgjørende, men er Værdien større, staar det Bergeren eller Finderen frit for at indanke den for Sjøretten paa det Sted, hvor Bergningen eller Strandingen er foregaaet, ligesom Sjørettens Dom kan indankes for Høiesteret overensstemmende med Lov om Sjøfarten § 330.

§ 10. Med Undtagelse af Bergeløn bliver enhver Godtgjørelse eller Erstatning, som omhandles i denne Lov [1]), endelig at bestemme af Amtmanden. Vedkommer Udgiften Gods, bliver den som andre Omkostninger at udrede af Godsets Udbringende, medens Erstatning for saadanne Opofrelser for og Ydelser til Skibbrudne, som omhandles i § 5, udredes af Statskassen. Dette gjælder ogsaa om Godtgjørelse efter § 1, naar denne ikke kan dækkes af bergede eller strandede Værdier.

§ 11. Enhver, som i Sjøen berger forulykket Gods eller Skib, der er forladt af Mandskabet, er forpligtet til, saasnart han har bragt det Bergede iland eller i Havn her i Riget, at anmelde det til Stedets Lensmand og overlevere ham det Bergede, som derefter bliver at behandle overensstemmende med de i denne Lov givne Forskrifter.

Vil Overleverelsen være forbunden med uforholdsmæssigt Besvær, kan den med Lensmandens Samtykke undlades, men Bergeren har da samtidig med Anmeldelsen, foruden at sørge for det Bergedes Forvaring, at give nøiagtig Oplysning om, hvor det er henlagt, samt om dets Mærker og Kjendetegn [2]).

§ 12. Hvis det Strandedes eller Bergedes Værdi ikke overstiger 10 Kroner, har Lensmanden at træffe de Bestemmelser og Forføininger, som efter denne Lov ellers tilkommer Amtmanden, ligesom i samme Tilfælde den i § 7 tredie Led omhandlede Bekjendtgjørelse kan undlades.

§ 13. Foregaar Bergning eller Stranding paa en Kjøbstads Grund, eller indbringes berget Gods eller forladt Skib til en Kjøbstads Havn, træder Politimesteren med Hensyn til Bestemmelserne i denne Lov i Lensmandens og Fogdens Sted.

§ 14. Overtrædelse af Forskrifterne i §§ 1, 2, 5 og 11 straffes med Bøder [3]). Berger eller Finder, som undlader at gjøre Anmeldelse, fortaber derhos sin Ret til Bergeløn eller Finderløn til Fordel for Herreds- eller Bykassen.

Sagen behandles som offentlig Politisag og efter samme Regler som i Lov om Sjøfarten § 331, første Afsnit bestemt.

§ 15. Nærværende Lov træder i Kraft den 1ste Juli 1894.

Fra denne Tid ophæves:

[1]) Jfr. §§ 1 og 5.
[2]) Jfr. § 14.
[3]) Jfr. de ovenfor ved § 1 cit. Lovbestemmelser.

Lov om Sjøfarten af 24de Marts 1860 §§ 83—90 og § 92, samt enhver anden Bestemmelse, der strider mod nærværende Lov. 20 Juli. No. 2.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Lov om Værnskogens Bevarelse og mod Skogenes Ødelæggelse*) [1]). 20 Juli. No. 3.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 11te Juli dette Aar, saalydende:

§ 1. Ved Værnskog forstaaes i denne Lov Skog, der skjønnes at tjene til Værn mod Sneskred, Stenskred, Elvebrud eller Sandflugt eller til særlig Beskyttelse for anden Skog eller for bebygget Land, videre Grænseskog og Fjeldskog, som paa Grund af sin Beliggenhed op imod Høifjeldet, ud imod Havet eller høit mod Nord har saa liden Vexterlighed, at den skjønnes at ville lægges øde, om den mishandles eller forhugges.

Bestemmelserne i denne Paragraf gjælder ogsaa Mark, som nu er snau, naar den skjønnes med Tiden at kunne faa Betydning som Værnskog.

§ 2. Amtsthinget skal efter Forslag fra Skogstyret, hvorved i denne Lov forstaaes det Departement, hvorunder Skogvæsenet hører, bestemme, om og i hvilke Herreder i Amtet Vedtægter til Værnskogenes Bevarelse skal fastsættes. I disse Herreder vælger Herredsstyret tre Mænd i eller udenfor Herredet, der har at fremkomme med Forslag om, hvilke Skoge og Skogmarker der skal betragtes som Værnskoge inden Herredet. Hvis ingen af Distriktets offentlig ansatte Forstmænd er blandt de valgte, skal Forstmesteren eller en af Skogstyret opnævnt Forstmand deltage i Befaringen og bistaa med Raad og Veiledning.

Ved Reiser til Bestemmelse af Værnskogens Grænser erholder de Valgte Skyds- og Kostgodtgjørelse som for Ordførere bestemt, hvilken udredes af Statskassen. For vedkommende Forstmand udredes Skyds- og Kostgodtgjørelsen som for offentlige Reiser bestemt.

Forslaget bekjendtgjøres paa betryggende Maade og udlægges til Eftersyn i mindst fire Uger. Udenbygdsboende, der er Eiere af Værnskog i Distriktet, gives ved Udlæggelsen særskilt Underretning. Herredsstyret fastsætter derefter Grænserne for Værnskogen. Disse skal, hvor Værnskogen ikke er en Teig for sig, betegnes paa tydelig Maade.

§ 3. Forslag til Vedtægter udarbeides af Distriktets Forstmester, hvorefter Herredsstyret fatter Beslutning om de Vedtægter,

[1]) Se Oth. Prp. No. 4 og Indst. O VI for 1893 samt Sty.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 533—579 og 743 og i Lth. S. 173—177 og 215—216.

*) Bekjendtgj. 26 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 33.

20 Juli. No. 3.

der skal gjælde for Værnskogens Behandling. Saadanne Vedtægter maa dog ikke indeholde større Indskrænkning i Havneret i Værnskog end Forbud mod Havning om Vaaren indtil 24de Juni. Heller ikke kan der i Vedtægter, der gjøres gjældende inden 1ste Januar 1899, forbydes at hugge Træer solgte til Udhugst før denne Lovs Kundgjørelse.

Distriktets Forstmester eller en af Skogstyret opnævnt Forstmand skal gives Adgang til at deltage i Herredsstyrets Forhandlinger om Vedtægterne, dog uden Stemme.

Vedtægterne maa for at blive gyldige stadfæstes af Kongen og træder i Kraft fire Uger efter at være bekjendtgjort paa betryggende Maade og i denne Tid have udligget til Eftersyn.

§ 4. Et Herredsstyre kan ogsaa uden Bestemmelse af Amtsthinget vedtage Grænser og Vedtægter for Værnskog efter §§ 2 og 3.

§ 5. Forandringer, som maatte paakræves i Værnskogens Grænser eller de for samme gjældende Vedtægter, kan ikke iværksættes af Herredsstyret uden efter §§ 2 og 3; dog kan Herredsstyret ikke — medmindre Vedtægterne er istandbragte i Henhold til § 4 — uden Amtsthingets Samtykke helt ophæve alle Vedtægter om Værnskog.

Før Amtsthinget giver saadant Samtykke, bør Skogstyrets Erklæring indhentes.

§ 6. De af Herredsstyret fastsatte Vedtægter gjælder ikke Værnskog, som staar under offentlig Forvaltning, eller som bestyres under skogkyndigt Tilsyn efter Regler, som Skogstyret finder betryggende.

§ 7. Til Opsyn med Værnskog har det Herredsstyre, der fastsætter Vedtægter, at beskikke en eller flere i Bygden bosatte betroede Mænd, der hvert Aar til Herredsstyret har at afgive Beretning, hvoraf Afskrift tilstilles Skogstyret. Til deres Aflønning bidrager Staten den ene Halvpart, Herredet den anden. Udgifter til Opsyn med den i § 6 omhandlede Værnskog er Herredet vedkommende.

§ 8. Formænd og Repræsentanter kan, ved Beslutning stadfæstet af Kongen, for Kommunen fastsætte Vedtægter mod Skogenes Ødelæggelse. Disse Vedtægter maa dog ikke medføre større Indskrænkninger end i § 3 bestemt.

Paakræves Udvisning eller Opsyn, der ikke kan ventes besørget uden Godtgjørelse for Reiseudgifter og Arbeide, maa Vedtægterne indeholde det fornødne angaaende Udredelse af de dermed forbundne Udgifter. Mindst fire Uger, før Vedtægterne indsendes til Stadfæstelse, bør de være bekjendtgjorte paa betryggende Maade og have udligget til Eftersyn paa bestemt Sted inden Kommunen, hvorhos udenfor Kommunen boende, der er Eiere af Skog i Distriktet, ved Udlæggelsen gives særskilt Underretning herom. Det samme iagttages med de stadfæstede Vedtægter, inden de træder i Kraft.

De af Kommunestyret fastsatte Vedtægter gjælder ikke Skog, 20 Juli.
som staar under offentlig Forvaltning, eller som bestyres under No. 3.
skogkyndigt Tilsyn efter Regler, som Skogstyret finder betryggende.

§ 9. Overtrædelse af de med Hjemmel af §§ 2—5 og § 8 udfærdigede Vedtægter straffes med Bøder, hvorhos det ulovlig oparbeidede eller dets Værdi skal være forbrudt til Kommunens Kasse. Samme Straf rammer den Skogeier, som overtræder de i §§ 6 og 8 omhandlede Regler for Skog under skogkyndigt Opsyn. Overtrædelser paatales af det Offentlige, og Sagerne behandles overensstemmende med de for Politisager gjældende Forskrifter.

§ 10. Nærværende Lov træder i Kraft den 1ste Januar 1894.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Lov om Forandring i Lov af 18de Juni 1884 om 20 Juli.
Salg og Udskjænkning af Øl, Vin, Mjød og Cider paa No. 4.
Landet*) [1]).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 11te Juli dette Aar, saalydende:

§§ 2, 3, 5 og 10 skal herefter lyde saa:

§ 2. Herredsstyrelsen kan bestemme, at Salg inden Herredet af Øl, Vin, Mjød og Cider skal være forbudt andre end dem, der vinder Bevilling paa saadan Næring, og kan saadan Bestemmelse gjælde enten alle eller kun enkelt eller enkelte af de nævnte Drikkevarer. Beslutningen maa være læst fra Kirkebakken i et af Herredets Sogne inden Udgangen af Oktober Maaned i det Aar, hvori den er fattet, hvorefter den træder i Kraft ved det følgende Aars Begyndelse. Samme Regel bliver at iagttage, naar Beslutningen omgjøres. Beslutningen kan fattes med den Indskrænkning, at den alene gjælder Del eller Dele af det hele Herred.

§ 3. Bevilling meddeles af Herredsstyrelsen, som ved Valget af Personerne skal lade Hensynet til, at Rettigheden ikke vil blive misbrugt, komme i fremherskende Betragtning. Bevillingen skal lyde enten paa et helt Aar eller Del deraf.

Udskjænkningsbevilling kan enten være almindelig eller lyde paa indskrænket Ret, saaledes at Udskjænkning alene maa foregaa til Reisende og faste Gjæster. Ligeledes kan Bevilling saavel til Udskjænkning som til Salg af Øl begrænses til at gjælde kun enkelt eller enkelte Sorter Øl.

[1]) Se Oth. Prp. No. 38 for 1893, Udk. II., Dok. No. 18, I. for 1892 m. Till. og No. 73 for 1893, Indst. O. No. 71 og 94 for 1893 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 717—734 og i Lth. S. 205—215. De udhævede Ord indeholder de væsentlige Forandringer.

*) Bekjendtgj. 26 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 33.

20 Juli. No. 4.

Ved Bevillingens Meddelelse kan derhos bestemmes, at Udskjænkningen og Salget ikke maa udøves under Thing og Løsøreauktion inden en Afstand af 1 Kilometer fra Forretningsstedet i Tidsrummet fra 2 Timer før Forretningens Begyndelse til 2 Timer efter dens Tilendebringelse. Under Kirketjeneste maa inden samme Afstand og Tidsrum Udskjænkning eller Salg ikke finde Sted.

§ 5. Bevilling kan ogsaa meddeles Samlag, der forpligter sig til at anvende Virksomhedens Overskud til almennyttige Øiemed, og hvis Vedtægter er godkjendte ved en af Herredsstyrelsen fattet og af Amtmanden stadfæstet Beslutning. Saadant Samlag kan have Medlemmer, som efter sin borgerlige Stilling ikke i eget Navn kan erholde Bevilling paa denne Næring.

§ 10. I Herred, hvor Salg af de heromhandlede Drikkevarer er gjort til Gjenstand for Bevilling, skal det dog være tilladt, at Øl umiddelbart afhændes fra Bryggeri, heri indbefattet, at det efter Forudbestilling ved Bryggeriet af dette paa sædvanlig Maade ombringes til Bosiddendes Forsyning. Forbud mod saadan Afhændelse og Ombringelse til inden Herredet Boende eller mod Ombringelse alene kan vedtages af Herredsstyrelsen med to Trediedeles Flertal.

Ombringelse af forudbestilt Øl maa ikke foregaa paa Søn- eller Helligdage eller efter Klokken 5 Aftenerne før disse Dage. Den, der ombringer Ølket, skal for hver Gang være forsynet med en af Bryggeriet eller anden Sælger udfærdiget Fortegnelse over de Personer, til hvem Ølket skal leveres.

Der skal intet være til Hinder for, at Gaardbrugere i Overensstemmelse med § 20 i Lov om Tilvirkning af Malt af 12te Oktober 1857 forsyner sine Husmænd og Arbeidere ved Gaardsbruget med Øl, som de selv har tilvirket af ubeskattet Malt.

I §§ 9, 11 og 17 forandres Ordet „Smaasalg" til „Salg".

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under vor Haand og Rigets Segl.

20 Juli. No. 5.

Lov om Forandring i Lov af 18de Juni 1884 om Udskjænkning og Udsalg af Øl, Vin, Mjød og Cider i Kjøbstæderne og Ladestederne*) [1]).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 11te Juli dette Aar, saalydende:

[1]) Se Odth. Prp. No. 38 for 1893, Udk. I., Indst. O. No. 94 for 1893, S. 243, samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Odth. S. 734—736. De udhævede Ord betegner den foretagne Realitetsforandring.

---

*) Bekjendtgj. 26 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 33.

§ 24 i Lov af 18de Juni 1884 om Udskjænkning og Udsalg af Øl, Vin, Mjød og Cider i Kjøbstæderne og Ladestederne skal herefter lyde saaledes: 20 Juli. No. 5.

Saavel Smaasalget, hvad enten dette er bundet til Bevilling eller ikke, som Partisalget kan underkastes den samme Tidsindskrænkning som Udskjænkningen.

Thi have vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

Lov indeholdende Tillæg til Loven om Torskefiskeriet i Nordlands Amt og Senjens og Tromsø Fogderier af 23 Mai 1857*) [1]). 20 Juli. No. 6.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 11te Juli dette Aar, saalydende;

§ 1. Paa Strækningen fra Brettesnæs til Lofotodden saavel som i Raftsundet og paa Strækningen fra Brettesnæs til og med Kanstadfjorden maa Not og dermed ligeartede Redskaber saasom almindelig Synkenot, faststaaende Synkenot, Slæbenot, Posenot og Trawls ikke udsættes til Fangst af Skrei. Overtrædelse heraf straffes med Bøder fra Kr. 500,00 til Kr. 5000,00.

§ 2. For andre Dele af Nordlands Amt end de i § 1 nævnte samt for Tromsø Amt eller Dele af dette kan Kongen efter Andragende fra vedkommende Amtsformandskab udfærdige Forbud mod til Fangst af Skrei at benytte de i § 1 forbudte Redskaber. Overtrædelse af saadant Forbud straffes med Bøder som i § 1 bestemt.

§ 3. De i Lov af 23de Mai 1857 — jfr. Lov af 29de Marts 1890 — indeholdte Bestemmelser angaaende Paatalen af Forseelser mod nævnte Lov samt angaaende vedkommende Fartøiers eller Baades Hæftelse for Bøder m. v. (§ 26) skal, forsaavidt de fremdeles er gjældende, komme til Anvendelse ogsaa ved Overtrædelse af nærværende Lov eller af et med Hjemmel af sammes § 2 udfærdiget Forbud.

§ 4. Lov af 17de Marts 1891, indeholdende Tillæg til Lov om Torskefiskeriet i Nordlands Amt samt Senjens og Tromsø Fogderier af 23de Mai 1857, ophæves.

Thi have Vi antaget og bekræftet ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

[1]) Se Dok. No. 62 for 1893 m. 3 Till., Indst. O No. 81 for s. A. samt Sth.tid for s. A., Forh. i Oth. S. 587—594.

*) Bekjendtgj. 26 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 33.

20 Juli. No. 7.

Lov indeholdende Forandringer i og Tillæg til Lov af 29de Juni 1892 om Skat paa Indtægt og Formue til Stat og Kommune*) [1]).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 15de Juli dette Aar, saalydende:

Efternævnte Paragrafer i Lov af 29de Juni 1892 om Skat paa Indtægt og Formue til Stat og Kommune skal herefter lyde som følger:

§ 4. For ethvert Amt oprettes en Amtsskattekommission, bestaaende af et af Kongen udnævnt Medlem, som er Kommissionens Formand, samt af kommunevalgte Medlemmer efter følgende Regler:

1. I Kristiania og Bergen vælger Kommunestyret 4 Medlemmer.
2. I de øvrige Amter vælger Amtsthinget 2 og, hvor der i Amtet ikke findes Kjøbstæder eller Ladesteder med særskilt Kommunestyre og med tilsammen over 2000 Indbyggere, 3 Medlemmer. Hvor Kjøbstad eller Ladested i Henhold hertil ikke kommer til at deltage i Valg paa Amtsskattekommission sammen med andre Kjøbstæder eller Ladesteder, deltager vedkommende Ordfører sammen med Amtets øvrige Ordførere i saadant Valg. Hvis Aarets Amtsthing for noget Amt allerede maatte være afholdt, naar nærværende Lov træder i Kraft, foranstalter Amtmanden Valget ved Stemmegivning af Kommunestyrernes Ordførere.

   Findes der i Amtet Kjøbstæder eller Ladesteder med særskilt Formandskab og med tilsammen over 2000 Indbyggere, vælges derhos et Medlem af vedkommende Kjøbstads eller Ladesteds Kommunestyre, eller hvor der er flere, af samtlige Kjøbstæders og Ladesteders Ordførere og Viceordførere, der til Foretagelse af dette Valg sammentræder til Tid og Sted, som af Amtmanden berammes. Er Stemmerne ved dette Valg, der bestyres af Amtmanden, lige delte, afgjøres det efter forgjæves anstillet Omvalg ved Lodtrækning, hvilke af dem, som har lige Stemmer, skal anses som valgt.

   Derhos tiltrædes Amtsskattekommissionen for hvert Skattedistrikt af et af Distriktets Kommunestyre aarlig valgt Medlem, forsaavidt der bliver Spørgsmaal om Forandring i vedkommende Skattedistrikts Ligning.

   For de valgte Medlemmer af Amtsskattekommissionen væl-

[1]) Se Oth. Prp. No. 39 og Indst. O. X. for 1893 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. Side 744—783 og i Lth. S. 216—217. Jfr. de kommunale Skattelove 15 April 1882 med Tillægslove 30 Mai 1891 og 20 Juli 1893 (No. 8 og 9). — Det Udhævede er nyt eller forandret.

*) Bekjendtgj. 26 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 33.

ges ved særskilt Valg paa samme Maade et lige Antal Supplean- 20 Juli. No. 7.
anter.

Kongen kan bestemme, at et Amt skal deles i to eller flere Overskattedistrikter, og at der for hvert af disse Distrikter skal oprettes en paa foranførte Maade udnævnt Amtsskattekommission.

§ 6. De af Amtsthingene og Bykommunerne valgte Medlemmer af Amtsskattekommissionen forretter som saadanne i to paa hinanden følgende Aar. Dog udtræder efter det første Aars Forløb efter Lodtrækning to af de af Kommunestyrerne i Kristiania og Bergen og et af de af Amtsthingene valgte Medlemmer. Senere udtræder hvert Aar de af de nævnte Medlemmer, som har forrettet længst. De Udtrædende kan vælges paany, men er berettigede til at undslaa sig for Valg i saa lang Tid som den, hvori de uafbrudt har forrettet.

Af Suppleanterne forretter de af Kommunestyrerne i Kristiania og Bergen og de af Amtsthingene valgte i ét Aar, de for de øvrige Bykommuner valgte i to Aar.

§ 8. Skattekommissæreerne skal, hver for sit Distrikt, udfærdige Bekjendtgjørelser, der kundgjøres paa den i hvert Skattedistrikt brugelige Maade, om, at Skat overensstemmende med nærværende Lov er at udskrive, med Opfordring til de Skattepligtige om at meddele til Distriktets Ligningskommission inden Midten af Oktober Maaned Oplysninger og Forklaringer angaaende deres Indtægter og Formue.

Bekjendtgjørelse udfærdiges inden Udgangen af September Maaned, for Landdistrikternes Vedkommende saa betimeligt, at den paa den Maade, Herredsstyret bestemmer, kan være bragt til Almenhedens Kundskab inden Udgangen af nævnte September Maaned.

§ 9. Udenfor det første Møde, der sammenkaldes i Byerne af Magistraten, paa Landet af Herredsstyrets Ordfører efter Overlæg med Skattekommissæren, sammentræder Ligningskommissionen første Gang snarest muligt efter Midten af Oktober Maaned. Dens Møder beramnes af Formanden, dog saaledes, at Skattekommissæren kan forlange Ligningskommissionen sammenkaldt til et af ham opgivet Tidspunkt, naar han anser det fornødent.

For Statsskattens Vedkommende [1]) har Ligningskommissionen kun at fastsætte den Formue og den Indtægt, hvorefter enhver Skattepligtig skal betale Skat, samt Antallet af de Personer, han har at forsørge, og som efter de for Statsskatten gjældende Regler bliver at medregne ved Fastsættelse af den Klasse, til hvilken han skal henføres.

Er der i Skattedistriktet nogen fast Eiendom eller Anlæg, el-

[1]) Jfr. for Kommuneskatten de komm. Skattelove, Landl.s § 40, Byl.s § 31.

20 Juli. No. 7.

ler drives der nogen til saadan Eiendom eller Anlæg knyttet Næring, hvoraf en Person bliver at iligne Statsskat i andet Distrikt, skal Ligningskommissionen snarest muligt efter dens Sammentræden værdsætte vedkommende Eiendom og Indtægt. Det samme gjælder om Indtægt af Virksomhed, som maatte drives af nogen Afdeling af unavngivet Interessentskab eller Indretning, naar Afdelingens Bestyrelse har sit Sæde inden Skattedistriktet[1]). Opgave over de foretagne Værdsættelser bliver, saa snart ske kan, at tilstille Ligningskommissionen i det Distrikt, hvor vedkommende Person eller Interessentskab skatskrives, til Veiledning ved Ansættelse af deres Formue og Indtægt.

§ 10. Efter Tilendebringelsen af Skatteligningen og forinden Afskrift af samme udlægges til Eftersyn, afgiver enhver Ligningskommission gjennem Skattekommissæren Indberetning om den til vedkommende Regjeringsdepartement i den Form, som af dette foreskrives. Indberetningen fremsendes af Skattekommissæren snarest muligt ledsaget af de Bemærkninger og Oplysninger, hvortil han maatte finde Anledning.

Samtidig oversender Ligningskommissionen til Skattekommissæren en bekræftet Udskrift af Ligningsforretningen.

§ 12. Over Ligningen kan klages:

A. 1. Af en Skatyder, som mener sig at være urettelig skatskrevet eller forbigaaet, at være skatskrevet efter en for høi eller lav Ansættelse af Formue eller Indtægt eller henført til en for høit eller lavt beskattet Klasse.

2. Af Skattekommissæren eller af en eller flere Skatydere, hvis paalignede Stats- og Kommuneskat udgjør idetmindste enten Kr. 200,00 eller 5 pCt af, hvad der i det Hele som Stats- og Kommuneskat er udlignet for Skattedistriktet, naar Klagen gaar ud paa, at nogen anden enkelt Skattepligtig urettelig er forbigaaet, er skatskrevet efter en for lav Ansættelse eller henført til en for lavt beskattet Klasse.

B. Af vedkommende Regjeringsdepartement eller af Kommunestyret i et fremmed, under samme Overskattedistrikt hørende Skattedistrikt eller af et samlet Antal af ti skattelagte Personer inden Distriktet, naar Klagen gaar ud paa, at den hele Ligning er urigtig, eller at enkelte Klasser af Skatydere er for høit eller lavt beskattede.

Klagerne skal indeholde bestemte Paastande, støttede til Forklaringer om de efter Klagernes Formening sande Forhold.

§ 13. Klagerne efter § 12 A indgives skriftlig til Ligningskommissionens Formand, i Kjøbstæderne og Ladestederne inden 2

[1]) Jfr. § 4 b. i Skattekundgj. 28 Juli 1893 og i Modsætning hertil de komm. Skattel., Landl.s § 18, Byl.s § 10, andet Pasus, jfr. tredie Pasus.

og paa Landet inden 4 Uger, efterat Udlæggelsen saavel af Ligningsforretningen for Kommuneskatten som af Skattelisten for Statsskatten er bekjendtgjort. 20 Juli. No. 7.

Ligningskommissionen har at tage Klagerne under Overveielse og efter Omstændighederne at anstille yderligere Undersøgelse samt ved Kjendelse, som i Korthed skal begrundes, at afgjøre enhver Klage især; dog kan ingen forhøiet eller ny Ansættelse ske i Anledning af saadan Klage som omhandlet under § 12 A. 2, førend der har været givet vedkommende Skattepligtige Anledning til at udtale sig.

Ligningskommissionen har snarest muligt at tilstille Skattekommissæren de af den afgjorte Klager — for Landdistrikternes Vedkommende med Undtagelse af dem, der som ikke imødekomne bliver at oversende til Overligningskommissionen —, samt Afskrift af dens Forhandlingsprotokol, forsaavidt Klagebehandlingen angaar. Klagerne og Afskriften bliver af Skattekommissæren at fremsende til Amtsskattekommissionens Formand.

Om Udfaldet af Klagebehandlingen udfærdiges derhos en Forklaring, der af Ligningskommissionens Formand besørges udlagt til Eftersyn i et Tidsrum af mindst 2 Uger, hvorom Bekjendtgjørelse sker paa sædvanlig Maade[1]).

§ 14. Med Hensyn til de i foregaaende § omhandlede Klagers Indbringelse for og Behandling af Overligningskommissionen eller i Tilfælde af Overskattekommissionen fremgaaes efter de i Lovgivningen angaaende Skat til Kommunerne paa Indtægt og Formue indeholdte Regler[2]).

Forsaavidt Klagen omfatter Ansættelse af Eiendom, der ligger udenfor vedkommende Skattedistrikt, eller af Virksomhed, der drives udenfor samme (jmf. § 9, sidste Passus), bør Erklæring saavidt muligt indhentes fra det fremmede Distrikts Overligningskommission.

Overligningskommissionens Forretning skal være tilendebragt i Byerne senest 4 Uger efter Udløbet af den i den kommunale Byskattelovs § 42 bestemte Paaanknings-frist og paa Landet senest 4 Uger, efterat Overligningskommissionen har modtaget de fra Ligningskommissionen i Henhold til den kommunale Landsskattelovs § 48 oversendte Klager. Dog kan Amtsskattekommissionen efter Andragende forlænge Fristen. Overligningskommissionen og Overskattekommissionen har snarest muligt at oversende de af dem af-

[1]) Jfr. for §§ 12 og 13 de komm. Skattel., Landl.s § 48, Byl.s § 38.
[2]) De komm. Skattel., Landl.s § 48, to sidste Passus, §§ 52 og 53, Byl.s §§ 42 og 43.

20 Juli. No. 7.

gjorte Klager samt Afskrift af deres Forhandlingsprotokol til Skattekommissæren, der igjen har at oversende dem til Amtsskattekommissionens Formand.

§ 23. Statsskatten indbetales inden 30te Juni i Skatteaaret; dog kan Indbetaling i intet Tilfælde kræves for 4 Uger efter Bekjendtgjørelsen om Skatteliстens Udlæggelse [1]). Saasnart vedkommende Oppebørselsbetjent har modtaget Skatteliсten, udfærdiger han Bekjendtgjørelse om, at Skatten under Udpantnings Tvang er at indbetale, og til hvem Indbetaling skal finde Sted inden ethvert Skattedistrikt, paa Landet og i Ladested til Fogden eller til Lensmanden eller den, som i hans Sted er beskikket til at opkræve Skatterestancer.

Har endelig Afgjørelse angaaende nogen Skatteansættelse, hvorover der er ført Klage, eller som staar under Prøvelse ved høiere Instans, ikke fundet Sted inden den ovenfor nævnte Termin, bliver Statsskatten dog at indbetale med det Beløb, hvortil den af Skattekommissæren er udregnet.

Naar ved den endelige Beslutning Skatten bliver nedsat, erholdes det formeget erlagte tilbagebetalt; bliver den forhøiet, har den Skattepligtige inden 4 Uger, efterat Oppebørselsbetjenten har meddelt ham Underretning om Afgjørelsen, at indbetale det Manglende. Sidstnævnte Frist gjælder ogsaa for Indbetaling af Skat, der først er udskrevet efter de overordnede Instansers Kjendelse.

§ 25. Den Skattepligtige, som ikke betaler Statsskatten til Forfaldstid, skal, hvis den Statsskat, han ialt har at udrede, udgjør Kr. 100,00 eller derover, erlægge i Renter $^1/_2$ — er en halv — pCt. af hver fulde Kr. 10,00 for hver Maaned eller Del af Maaned, som forløber, indtil Betaling sker.

§ 27. Forat gyldig Beslutning skal kunne fattes, maa i Lignings-, Overlignings-, Amtsskatte- og Rigsskattekommissionen mindst to Trediedele af Medlemmerne være tilstede. I Tilfælde af Stemmelighed gjør Formandens Stemme Udslaget.

Medlemmer af Lignings-, Overlignings- og Amtsskattekommissionen fratræder, naar Ligningen angaar dem selv eller Skattepligtige, der er dem saa nær beslægtede eller besvogrede som Sødskendebørn.

Udeblivelse fra Møder i Lignings-, Overlignings- og Amtsskattekommissionen ansees efter de om Udeblivelse fra Formands- og Repræsentantmøder gjældende Bestemmelser, dog at Boden for Medlem af Lignings- og Overligningskommission ansættes til Kr. 5,00, for Medlem af Amtsskattekommission til Kr. 10,00 for hver Dag, vedkommende udebliver. Den sidste Bod tilfalder Statskassen [2]).

[1]) Jfr. de komm. Skattel., Landl.s § 60, Byl.s § 50.
[2]) Jfr. de komm. Skattel., Landl.s § 56, Byl.s § 46.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl. 20 Juli. No. 7.

Lov indeholdende Forandring i Lov af 15de April 1882 med Tillægslov af 30te Mai 1891 om Landkommunernes Skattevæsen *) [1]). 20 Juli. No. 8.

Vi Oscar o. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 11te Juli dette Aar, saalydende:

Efternævnte Paragrafer i Lov af 15de April 1882 med Tillægslov af 30te Mai 1891 om Landkommunernes Skattevæsen skal herefter lyde som følger:

§ 18. Unavngivne Interessentskaber og Indretninger, der driver nogen Virksomhed, som kaster Indtægt af sig, betragtes som skattepligtige Personer. Forsaavidt de ikke beskattes efter § 17, lignes de i Skat paa det Sted, hvor Bestyrelsen har sit Sæde.

Under særskilt Bestyrelse staaende Afdeling af Interessentskab eller Indretning, som omhandles i denne Paragraf, skatlægges paa det Sted, hvor Afdelingens Bestyrelse har sit Sæde, af Indtægten af den Virksomhed, som der drives.

For unavngivne Interessentskaber, der driver Skibsrederi, kommer disse Bestemmelser, forsaavidt deres Skibsrederi angaar, kun til Anvendelse paa den Del af Interessentskabskapitalen, som tilhører Kommunens Indvaanere eller Udlændinge [2]).

§ 35. Udlænding, der ifølge §§ 17, 18 og 22 er skattepligtig, gives intet skattefrit Fradrag.

Udenbygdsboende Indlænding gives intet skattefrit Fradrag. Dog har en saadan Ret til, naar han derom fremsætter Forlangende, at erholde skattefrit Fradrag i én Kommune (Sogn) udenfor Bostedskommunen, men isaafald gives ham intet skattefrit Fradrag inden sidstnævnte Kommune. Den, der paa denne Maade ønsker skattefrit Fradrag givet i nogen anden Kommune (Sogn) end i Bostedskommunen, har efter 30te September, men inden 15de Oktober i det Aar, der gaar forud for Skatteaaret, at indsende til Ligningskommissionen i Bostedskommunen Forlangende herom med Opgave over, hvor stor Familie han foruden sig selv og Egte-

[1]) Se Oth. Prp. No. 25 og Dok. No. 31 med Tillæg for 1893 samt Dok. No. 23 med Tillæg for 1892, Indst. O. No. 35 og 92 for 1893, jfr. Indst. O. No. 57 og 58 for 1892, Sth.tid. 1893, Forh. i Oth. Side 622—645 og 744 samt i Lth. S. 179—182 og 216. — Det Udhævede er nyt eller forandret.

[2]) Jfr. for Statsskatten Kundgj. 28 Juli 1893 § 4 b.

*) Bekjendtgj. 26 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 33.

20 Juli. No. 8.

fælle havde at forsørge den 30te September, samt om det Forhold, hvori de Forsørgede stod til ham. Vedkommende Kommunens Ligningskommission har derefter snarest mulig at oversende Forlangendet til Ligningskommissionen i den Kommune (Sogn), hvor Fradraget ønskes.

Unavngivne Interessentskaber og deslige Indretninger henføres til den Klasse, som Herredsstyrelsen bestemmer.[1])

For Handelsfirmaer og andre navngivne næringsdrivende Selskaber er det hele Tal, som udkommer, naar Antallet af de Personer, som alle Deltagere har at forsørge, deles med Deltagernes Antal, bestemmende med Hensyn til den Klasse, til hvilken de skal henføres.

§ 41. Formuen ansættes til det Beløb, som den 30te September efter gjængse Priser antages at have været den virkelige Værdi af den Skattepligtiges rørlige og urørlige Eiendom samt udestaaende Fordringer efter Fradrag af den paahvilende Gjæld.

Ved Ansættelse af Formue i Eiendom eller Anlæg, som ifølge § 17 beskattes særskilt, skal fra den antagne Værdi drages Gjæld til et Beløb, der skjønnes at staa i samme Forhold til Værdien som Beløbet af Eierens hele Gjæld til den samlede Værdi af hans rørlige og urørlige Eiendom samt udestaaende Fordringer.

Til Formue henregnes ikke Kapitalværdi af Indtægter, der ophører med den Berettigedes Død, saasom Livrente, Føderaad og Pension.

§ 60. Herredsstyrelsen bestemmer Betalingsterminerne. Den kan tillige bestemme, at Skat bliver at betale med det Beløb, hvortil den oprindelig var udregnet, selv om der ikke inden den fastsatte Termin er skeet endelig Afgjørelse angaaende Skatteansættelse, hvorover der er ført Klage, eller som forøvrigt er kommen under Prøvelse ved overordnet Instans.

Naar ved endelig Beslutning Skatten bliver nedsat, erholdes det for meget erlagte tilbagebetalt; bliver den forhøiet, har den Skattepligtige inden 4 Uger, efterat der er meddelt ham Underretning om Afgjørelsen, eller Udlæggelsen af denne er bekjendtgjort, at indbetale det manglende. Sidstnævnte Frist gjælder ogsaa for Indbetaling af Skat, der først er udskrevet efter de overordnede Instansers Kjendelse.

Forsaavidt angaar de paa Formue og Indtægt udlignede Skatter i Penge, kan Betaling ikke fordres førend 3 Maaneder, efterat den oprindelige Ligningsforretnings Udlæggelse er bekjendtgjort. Betalingsterminerne for de paa fast Eiendom udlignede

[1]) Jfr for Statsskatten Kundgj. 28 Juli 1893 § 7, sidste Passus.

Skatter, der opkræves af Fogden, falder sammen med dem, der i Almindelighed er anordnede for offentlige Skatter. 20 Juli. No. 8.

Herredsstyrelsen kan bestemme, at der skal svares Renter indtil 5 pCt. af Skattebeløb, som ikke betales til Forfaldstid [1]).

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under vor Haand og Rigets Segl.

[1]) Jfr. Statsskattelov 29 Juni 1892 med Tillægslov 20 Juli 1893 (No. 7) §§ 23 og 25.

Lov indeholdende Forandring i Lov af 15de April 1882 med Tillægslov af 30te Mai 1891 om Bykommunernes Skattevæsen*) [1]). 20 Juli. No. 9.

Vi Oscar, v. s. v. Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 11te Juli dette Aar, saalydende:

Efternævnte Paragrafer i Lov af 15de April 1882 med Tillægslov af 30te Mai 1891 om Bykommunernes Skattevæsen skal herefter lyde som følger:

§ 10. Unavngivne Interessentskaber og Indretninger, der driver nogen Virksomhed, som kaster Indtægt af sig, betragtes som skattepligtige Personer. Forsaavidt de ikke beskattes efter § 9, lignes de i Skat paa det Sted, hvor Bestyrelsen har sit Sæde.

Under særskilt Bestyrelse staaende Afdeling af Interessentskab eller Indretning, som omhandles i denne Paragraf, skatlægges paa det Sted, hvor Afdelingens Bestyrelse har sit Sæde, af Indtægten af den Virksomhed, som der drives.

For unavngivne Interessentskaber, der driver Skibsrederi, kommer disse Bestemmelser, forsaavidt deres Skibsrederi angaar, kun til Anvendelse paa den Del af Interessentskabskapitalen, som tilhører Kommunens Indvaanere eller Udlændinge [2]).

§ 27. Udlænding, der ifølge §§ 9, 10 og 14 er skattepligtig, gives intet skattefrit Fradrag.

Udenbysboende Indlænding gives intet skattefrit Fradrag. Dog har en saadan Ret til, naar han derom fremsætter Forlangende, at erholde skattefrit Fradrag i én Kommune (Sogn) udenfor Bostedskommunen, men isaafald gives ham intet skattefrit Fradrag inden sidstnævnte Kommune. Den, der paa denne Maade ønsker skattefrit Fradrag givet i nogen anden Kommune (Sogn) end i Bostedskommunen, har efter 30te September, men inden 15de Oktober i det Aar, der gaar forud for Skat-

[1]) Jfr. de foran ved Tillægslov af 20 Juli 1893 (No. 8) vedk. Landkommunernes Skattevæsen citerede Forarbeider. — Det udhævede er nyt eller forandret.

[2]) Jfr. for Statsskatten Kundgj. 28 Juli 1893 § 4 b.

*) Bekjendtgj. 26 Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 33.

20 Juli. No. 9.

teaaret, at indsende til Ligningskommissionen i Bostedskommunen Forlangende herom med Opgave over hvor stor Familie han foruden sig selv og Ægtefælle, havde at forsørge den 30te September, samt om det Forhold, hvori de Forsørgede stod til ham. Bostedskommunens Ligningskommission har derefter snarest muligt at oversende Forlangendet til Ligningskommissionen i den Kommune (Sogn), hvor Fradraget ønskes.

Unavngivne Interessentskaber og deslige Indretninger henføres til den Klasse, som Kommunebestyrelsen bestemmer[1]).

For Handelsfirmaer og andre navngivne næringsdrivende Selskaber er det hele Tal, som udkommer, naar Antallet af de Personer, som alle Deltagere har at forsørge, deles med Deltagernes Antal, bestemmende med Hensyn til den Klasse, til hvilken de skal henføres.

§ 32. Formuen ansættes til det Beløb, som den 30te September efter gjængse Priser antages at have været den virkelige Værdi af den Skattepligtiges rørlige og urørlige Eiendom samt udestaaende Fordringer efter Fradrag af den paahvilende Gjæld.

Ved Ansættelse af Formue i Eiendom eller Anlæg, som ifølge § 9 beskattes særskilt, skal fra den antagne Værdi drages Gjæld til et Beløb, der skjønnes at staa i samme Forhold til Værdien som Beløbet af Eierens hele Gjæld til den samlede Værdi af hans rørlige og urørlige Eiendom samt udestaaende Fordringer.

Til Formue henregnes ikke Kapitalværdi af Indtægter, der ophører med den Berettigedes Død, saasom Livrente, Føderaad og Pension.

§ 50. Kommunebestyrelsen bestemmer Betalingsterminerne. Den kan tillige bestemme, at Skat bliver at betale med det Beløb, hvortil den oprindelig var udregnet, selv om der ikke inden den fastsatte Termin er skeet endelig Afgjørelse angaaende Skatteansættelse, hvorover der er ført Klage, eller som forøvrigt er kommen under Prøvelse ved overordnet Instans.

Naar ved endelig Beslutning Skatten bliver nedsat, erholdes det for meget erlagte tilbagebetalt; bliver den forhøiet, har den Skattepligtige inden 4 Uger, efterat der er meddelt ham Underretning om Afgjørelsen, eller Udlæggelsen af denne er bekjendtgjort, at indbetale det manglende. Sidstnævnte Frist gjælder ogsaa Indbetaling af Skat, der først er udskrevet efter de overordnede Instansers Kjendelse.

Den paa Formue og Indtægt udlignede Skat kan ikke fordres førend 1 Maaned, efterat den oprindelige Ligningsforretnings Udlæggelse er bekjendtgjort.

[1]) Jfr. for Statsskatten Kundgj. 28 Juli 1893 § 7 sidste Passus.

Kommunebestyrelsen kan bestemme, at der skal svares Renter indtil 5 pCt. af Skattebeløb, som ikke betales til Forfaldstid [1]). 20 Juli. No. 9.

Kommunebestyrelsen kan derhos bestemme, at smaa Skattebeløb, inden en af samme fastsat og paa Forhaand bekjendtgjort Grænse, skal kunne afgjøres ved Hjælp af Skattemærkebøger, der er udfyldte med Skattemærker, lydende paa 1, 5, 10 eller 20 Øre. Skattemærkebøger udleveres vedkommende Skattepligtige uden Betaling. Skattemærkerne lader Kommunebestyrelsen udfærdige og holde tilfals paa bekvemme Steder.

Kommunebestyrelsen kan tillige bestemme, at den Skattepligtige, som inden de fastsatte almindelige Betalingsterminer afgjør sin Skat paa denne Maade, ved den sidste Kvittering i Skattemærkebogen skal have Ret til at erholde et Afslag i Aarets Skat, hvilket Afslags Størrelse i Tilfælde bestemmes af Kommunebestyrelsen inden en Grænse af 10 pCt. af Skattebeløbet.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

[1]) Jfr. Statsskattelov 29 Juni 1892 med Tillægslov 20 Juli 1893 (No. 7) §§ 23 og 25.

Lov om Anlæg af Skydebaner med Statsbidrag*) [1]) 20 Juli. No. 10.

Vi Oscar, o. s. v., Gjøre vitterligt: At Os er bleven forelagt det nu forsamlede ordentlige Storthings Beslutning af 3die Juli dette Aar, saalydende:

§ 1. Naar der i Landsogn, Kjøbstad eller Ladested, hvor der findes Skytterlag, som i de to sidst forløbne Aar har havt og fremdeles har paa Landet mindst 20 og i Kjøbstad eller Ladested mindst 30 aktive Medlemmer, der har skudt de for Opnaaelse af Statsbidrag fornødne Skud, enten af Kommunen eller af Skytterlaget eller af begge i Forening skaffes tilveie Halvdelen af de Midler, der tiltrænges til Kjøb eller Leie samt Udstyr af én tidsmæssig Skydebane, herunder dog ikke indbefattet Anskaffelse af Skytterhus, skal den anden Halvdel af Udgiften udredes af Statskassen. Vedligeholdelsen paaligger vedkommende Skytterlag.

Under særegne Forhold kan dog paa samme Betingelser med Hensyn til Udredelsen af Udgifterne anlægges én Bane for flere Sogne (for Kjøbstad eller Ladested og tilgrændsende Sogn eller Sogne) samt undtagelsesvis flere Baner for et Sogn (Kjøbstad eller Ladested).

§ 2. Bane udvælges og Kjøb eller Leie afsluttes ved et Udvalg bestaaende af lige mange Medlemmer, valgt af vedkommende

[1]) Se Oth. Prp. No. 19 for 1892 og No. 20 for 1893, Indst. O No. 72 for 1893 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Oth. S. 597—612.

*) Bekjendtgj. 26de Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 33.

20 Juli. No. 10. Skytterlag og Kommunestyre. Kommunestyret bestemmer Medlemmernes Antal.

Udvalgets Beslutninger forelægges, ledsaget af Kommunestyrets Erklæring, til Approbation af Forsvarsdepartementet, der ogsaa har Afgjørelsen i Tilfælde af Stemmelighed inden Udvalget.

§ 3. De nærmere Regler for Lovens Gjennemførelse, samt hvad der skal gjøres med Skydebanerne i Tilfælde af, at Skytterlaget opløses, bestemmes af Kongen.

Thi have Vi antaget og bekræftet, ligesom Vi herved antage og bekræfte denne Beslutning som Lov under Vor Haand og Rigets Segl.

20 Juli. **Kongelig Resolution,***) hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa de af Kommunebestyrelsen for Ørstens Herred i Romsdals Amt under 29de December 1892 og 17de Juni 1893 fattede Beslutninger om nye almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet.

20 Juli. **Kongelig Resolution,****) hvorved i Medhold af Lov om Bygningsvæsenet af 6te September 1845 § 46, Lov indeholdende Tillæg til og Forandringer i Lovgivningen om Brandvæsenet af 26de August 1854 § 1 og Lov indeholdende adskillige Bestemmelser om Bygningsvæsenet m. v. af 17de Juni 1869 § 1 bestemmes:

1. At den almindelige Bygningslovgivning skal være gjældende for de i Akers Herredsstyrelses Beslutning af 27de April 1893 omhandlede Strøg i østre og vestre Aker, nemlig Bækkelaget—Lian og Bygdø—Lysaker, i det Væsentlige efter de af Herredsstyrelsen foreslaaede Grænselinier.
2. At der anordnes en Brandkommission for hvert af nævnte Strøg.
3. At de anførte Steder overgaar til særskilte Kommuner i Bygningsvæsenets Anliggender.
4. At det overlades Amtmanden nærmere at fastsætte Grænserne for disse Bygningskommuner.

20 Juli. **Kongelig Resolution,** hvorved er bestemt:

1. Fra 1ste Oktober 1893 at regne bliver i Sandvikens Menighed i Bergen at ansætte en Kaldskapellan, der vil have at overtage de Sognepræstembedet vedkommende Forretninger, som bliver ham overdragne af Sognepræsten, samt at forrette Høimesse eller Aftensangsgudstjeneste hver Søn- og Helligdag. Kaldskapellanen tillægges Ret til Offer af Menig-

*) Bekjendtgj. 26de Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 33, hvor Forskrifterne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 26de Juli i Lovt. 1ste Afd. No. 33.

heden samt 1000 Kr. i aarlig Løn af Sognepræstembedet, at udbetales med en Fjerdedel kvartaliter. 20 Juli.

2. Fra den Tid, Kaldskapellanen er ansat, bliver der at afholde saavel Høimesse- som Aftensangsgudstjeneste i Sandvikens Kirke hver Søn- og Helligdag afvexlende af Sognepræsten og Kaldskapellanen, dog saaledes, at den førstnævnte altid forretter Høimessegudstjeneste paa de store Høitiders 1ste Dag.
3. Husleiegodtgjørelsen for Kaldskapellanen ved Sandvikens Menighed fastsættes i Henhold til Lov af 14de Juni 1816 § 5 til 600 Kr. aarlig overensstemmende med Bergens Kommunebestyrelses Beslutning af 10de April d. A.

Kongelig Resolution, hvorved der i Henhold til Lov om Fattigvæsenet i Kjøbstæderne af 6te Juni 1863 § 63 meddeles Stadfæstelse paa de af Stavanger Kommunebestyrelse i Møde den 9de Juni 1893 besluttede Forandringer i den ved Kongelig Resolution af 17de Juni 1867 stadfæstede Plan for Stavanger Tvangsarbeidsanstalt, hvorved §§ 9, 10 og 15 vil faa følgende Indhold: 20 Juli.

§ 9. I Arbeidsanstalten optages saadanne Personer fra Stavanger By, som omhandles i §§ 59, 60, 61 og 62 i Lov om Fattigvæsenet af 6te Juni 1863, samt andre, for hvem Anbringelse i Tvangsarbeidsanstalter er eller vorder bestemt, videre Personer, der beordres indsatte i Henhold til Lovene af 6te Juli 1892 om Underholdningsbidrag[1]). Hvorvidt der kan tilstaaes Personer, der er indsatte i Anledning af skyldigt Underholdningsbidrag, nogen Andel af Udbyttet af deres Arbeide, bestemmes af Anstaltens Bestyrelse for hvert enkelt Tilfælde, se Loven af 6te Juli 1892 § 10, sidste Punktum.

§ 10. Tvangsarbeidere fra fremmede Kommuner kunne, naar Plads dertil haves, modtages i Anstalten efter derom i Henhold til Fattiglovens § 58 truffen Overenskomst eller, forsaavidt angaar Personer, der skulle indsættes i Henhold til forannævnte Lov om Underholdningsbidrag, efter Overenskomst med Justits- og Politi-Departementet.

§ 15. Betalingen for de efter Fattiglovens §§ 59, 60, 61 og 62 (jfr. Fattigloven for Landet §§ 74, 75, 76 og 77) indtagne Tvangsarbeidere bestemmes indtil Videre til 47 Øre daglig for hver, deri indbefattet Godtgjørelse for Kur og Pleie i Sygdomstilfælde, forsaavidt Forpleiningen finder Sted inden Anstalten, men med fornødent Tillæg, hvor Sygdommen nødvendiggjør Angjældendes Indlæggelse i Sygehus.

Samme Betaling erlægges for Personer, der indsættes i Henhold til forannævnte Love om Underholdningsbidrag.

[1]) Jfr. Skr. 17 Aug. 1893.

20 Juli. **Kongelig Resolution**, hvorved den af Storthinget under 24de Juni 1893 fattede Beslutning angaaende en Tilføielse til Post 2 a. i de ved Storthingets Beslutning af 30te Juli 1892[1]) fastsatte Regler for Udlaan af Jorddyrkningsfondets Midler[2]) befales tagen tilfølge.

[1]) Jfr. Ref. 31 Aug. 1892.

[2]) Se Dok. No. 5 m. Tillæg og Indst. S No. 182 for 1893. Beslutningen er saalydende:

Post 2 a i de ved Storthingets Beslutning af 30te Juli 1892 fastsatte Regler for Udlaan af Jorddyrkningsfondets Midler gives følgende Tilføielse:

Til Indehavere af Embedsgaarde bevilges dog ikke Laan med Frihed for Afdrag i længere Tid end de første 3 Aar.

20 Juli. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt, at Maanedsthing for Jølster, Førde og Indre Holmedal Maanedsthingskreds af Sondfjord Sorenskriveri, Nordre Bergenhus Amt, istedetfor i December bliver at holde i Januar Maaned.

20 Juli. **Kongelig Resolution**, hvorved i Henhold til § 5 i Lov om kommunale Slagtehuse, Kjødkontrol m. v. af 27de Juni 1892 meddeles Approbation paa en af Kjøbstaden Aalesunds Kommunestyre under 26de Juni 1893 fattet Beslutning, ved hvilken fastsættes følgende Afgifter for Undersøgelse af Kjød og sammes Stempling eller Uskadeliggjørelse:

for Storfæ og Hest	Kr.	1.00
„ ½ Do. „ Do.	„	0.50
„ ¼ Do. „ Do.	„	0.25
„ Gris (Svin)	„	0.80
„ ½ Do.	„	0.40
„ ¼ Do.	„	0.20
„ Gjødkalve, Faar og Gjeder	„	0.20
„ Spædkalve og Stegegrise (under 8 kg.)	„	0.15

Forsaavidt Undersøgelsen forlanges udført udenfor Kontrolstationen paa Slagtestederne, erlægges følgende Tillægsafgift:

for Storfæ og Hest	„	0.25
„ Svin	„	0.20
„ Gjødkalve, Faar og Gjeder	„	0.10
„ Spædkalve	„	0.05

20 Juli. **Kongelig Resolution**, hvorved der tilstaaes den ved Baneafdelingen under Styrelsen for Statens Jernbaner ansatte Assistent paa Reiser i Tjenesteanliggender Skydsgodtgjørelse efter Lov om offentlige Tjenestemænds Skyds- og Diætgodtgjørelse af 3die Juni 1874 § 2 tredie Klasse, og Diætgodtgjørelse efter samme Lovs § 19, femte Klasse.

20 Juli. **Kongelig Resolution**, hvorved den af Storthinget under 19de Juni 1893 fattede Beslutning angaaende Forandring

i de ved Storthingets Beslutning af 6te Mai 1891 og Kongelig Resolution af 30te s. M. givne Bestemmelser angaaende Indskud i „Pensionskassen for Statens Bestillingsmænd" for Underofficerer og i Klasse med dem staaende Bestillingsmænd af Armeen[1]) befales tagen tilfølge: 20 Juli.

Efter den saaledes tilfølgetagne Storthingsbeslutning skal § 4 i de nævnte Bestemmelser herefter lyde saaledes:

„Vedkommende har Ret til at lade den ved Afskeden optjente Pension blive indestaaende i Pensionskassen indtil det Tidspunkt, han selv bestemmer. Har han ved Afskeden ikke fyldt det 50de Aar, er han forpligtet til at oppebie denne Aldersgrænse, forinden han erholder Pensionen udbetalt; dog skal Indskyder, som ved Afskeden kun har erhvervet sig Ret til en Pension af mindre end Kr. 8.00 maanedlig, og som ikke overgaar til lønnet offentlig eller kommunal Bestilling, forsaavidt han ønsker Pensionsretten udløst, og Udløsningen for ham findes hensigtsmæssig, betragtes som strax pensionsberettiget og efter derom hos Bestyrelsen af Pensionskassen indhentet Tilladelse kunne erholde saadan Pension udløst med dens Værdi efter de Lovene af 31te Mai 1873 og 18de Mai 1876 vedhæftede Tabeller II.

Indestaaende Pensionsbeløb betragtes som indskudte i Pensionskassen og berettige Vedkommende til saadant Tillæg til den ved Afskeden optjente Pension, som fremkommer ved Beregning efter de Lovene af 31te Mai 1873 og 18de Mai 1876 vedhæftede Tabeller I[2]).

[1]) Se Sth. Prp. No. 54 og Indst. S No. 175 for 1893.

[2]) Som det vil sees — bemærker Forsvarsdepartementet i et Cirkulære af 29de Septbr. 1893, hvorved Resolutionen meddeles —, er Ordene „hvorfor Indskud i Pensionkassens er paabudt" udgaaet af de ældre Bestemmelsers § 4. Hensigten hermed er at bringe de for Underofficerer og i Klasse med dem staaende Bestillingsmænd af Armeen gjældende Regler med Hensyn til Udløsning af Pension i Overensstemmelse med, hvad der gjælder for andre Statens Bestillingsmænd, saaledes at fremtidig kun de Personer, der helt afgaa fra det offentliges Tjeneste, — men derimod ikke saadanne, som overgaar til Embede eller anden offentlig Bestilling, uanseet om der for den nye Stilling er paabudt Indskud i Pensionskassen eller ikke — betragtes som strax pensionsberettigede og efter indhentet Tilladelse af Pensionskassens Bestyrelse kan erholde Pensioner mindre end Kr. 8.00 maanedlig udløst.

Cirkulære fra Finantsdepartementet til Amtmændene: 20 Juli.

Paa Foranledning finder Departementet herved at burde indskjærpe Nødvendigheden af, at Statens Oppebørselsbetjente ved kontante Remisser for Statskassen til Norges Bank altid iagttager at meddele Banken fornøden Oplysning om, hvilket Budgetaar Indbetalingen vedkommer.

Jagttages ikke dette, vil derved kunne foranledige feilagtig Postering i Bankens Kasseregnskab og som Følge deraf Uoverens-

20 Juli. stemmelse enten mellem dette og Statsregnskabet eller mellem sidstnævnte og Oppebørselsbetjentenes Specialregnskaber.

Det er derhos en Selvfølge, at Oppebørselsbetjentene maa paase, at ogsaa de Kvitteringer, som af Norges Banks Afdelinger meddeles for Remisser, udtrykkelig nævner, hvilket Budgetaar disse vedkommer, idet Kvitteringerne kun under denne Forudsætning kan tjene Oppebørselsbetjentene som tilstrækkelig Legitimation ved deres Regnskabsaflæggelse.

Ovenstaaende bedes meddelt samtlige de i Departementets Rundskrivelse af 1ste Mai d. A. angaaende Zahlkassens Ophævelse m. v. nævnte Embedsmænd.

21 Juli. **Skrivelse** fra Kirke-Departementet til Skoledirektøren i Kristiania Stift, hvori paa Forespørgsel fra Formanden i Danmarks Kredses Tilsynsudvalg i Hedrum meddeles, at Herredsstyrelsen ikke antages at være forpligtet i Henhold til Landsskolelovens § 40 til at betale Udgifterne ved Færgning af Børnene paa østre Side af Laugen Elv til Skolen, ihvorvel Departementet finder det billigt, at Herredet bidrager hertil, saafremt det, som i nævnte Forespørgsel anført, ikke er et almindeligt Forhold inden Herredet, at Børnene for at naa Skolen maa færges over Vand.

21 Juli. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet til Jernbanestyrelsen, hvori paa Foranledning meddeles, at Dept. med Styrelsen antager, at der ved Ordene „aarlig Rente" i 2den Post af det ved kongelig Resolution af 21de August 1882 givne Tillæg til de gjældende Statuter for Jernbanernes Understøttelseskasser[1]) alene er ment almindelige Renter og ikke tillige Rentes Renter.

[1]) Se Res. 14 Juli 1893.

22 Juli. **Skrivelse** fra Kirke-Departementet til Skoledirektøren i Kristiania Stift, hvori paa Foranledning meddeles, at naar det oplyses, at Børn af Folkeskolen paa Grund af Mangel paa Klæder og Skotøi forsømmer Skolen, og Skolestyret i den Anledning i Henhold til Landsskolelovens § 61 henstiller til Fattigkommissionen at sætte vedkommende Forsørgere istand til at skaffe det Fornødne —, antages Fattigkommissionen (der herligesom ellers selv har at afgjøre, hvorvidt Understøttelse skal tilstaaes) pligtig til at give Skolestyret Meddelelse om den Beslutning, Fattigkommissionen maatte fatte[1]).

[1]) Jfr. Landsskolel. 26 Juni 1889 § 15.

22. Juni. **Skrivelse** fra Kirke-Departemente til Skoledirektøren i Kristiania Stift, hvori paa Foranledning meddeles, at Udgifterne ved Undervisning af et Barn, der i Henhold til Landsskolelovens § 10 er udelukket fra Folkeskolen (Brugsskolen), antages, forsaavidt ikke vedkommende Forældre selv kan bestride Udgifterne eller særskilte Midler for Øiemedet er stillet til Skole-

styrets Raadighed, i Henhold til Landsskolelovens § 61 at maatte udredes af Fattigkassen. 22 Juli.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til en Skattekommissær, hvori paa Foranledning udtales, at en Skatteligning udført af 6 af vedkommende Ligningskommissions 10 Medlemmer ikke kan anses lovlig, da efter Lov af 29de Juni 1892 § 27 mindst $^2/_3$ af Medlemmerne maa være tilstede, for at gyldig Beslutning skal kunne fattes. Saafremt en saadan Ligning imidlertid i et nyt Møde paany gjennemgaaes og vedtages af et tilstrækkeligt Antal Medlemmer, vil den efter Departementets Mening blive gyldig. 22 Juli.

Cirkulære fra Indredepartementet til Amtmændene: 22 Juli.

Til Fordeling mellem de stedlige Fabriktilsyn i Hr. Amtmandens Distrikt oversendes hoslagt endel Aftryk af et af Departementet udfærdiget Schema for den Protokol, indeholdende Fortegnelse over de anmeldte Anlæg inden Kommunen, som ifølge § 9 i „Bestemmelser angaaende Omfanget af de stedlige Fabriktilsyns Myndighed samt angaaende deres Forhold til Fabrikinspektørerne“ [1]) skal føres af Tilsynets Formand. Som det vil sees, skal der i Rubrik 2 opføres Antallet af Arbeidere i de forskjellige Aldere særskilt for Mandkjøn og særskilt for Kvindekjøn. Da Anmeldelsesblanketterne og de paabudne Lister over Børn mellem 12 og 14 Aar og unge Mennesker mellem 14 og 18 Aar ikke er indrettede med denne Skjelnen for Øie, vil der ved Udfyldning af Rubrik 2 første Gang alene blive at opføre det samlede Antal Arbeidere af de forskjellige Aldersklasser, medens den fuldstændige Udfyldning af Rubrikken forventes at ville finde Sted efterhaanden, som den dertil fornødne Oplysning kan erhverves gjennem de stedfindende Inspektioner eller paa anden Maade.

[1]) Ref. 27 Juni 1893.

Anlæggets Navn: beliggende i Bykommune (Herred). Virksomhedens Art:

anlagt (Aar) Motorernes Antal

anmeldt — Slags

— Hestekræfter.

Dampkjedler (Antal):				
No.	Fabrikationsaar.	Fabrikantens Navn.	Arbeidstryk.	Anmærkninger.

1. Naar inspiceret.	2. Antal Arbeidere									3. Dampkjedlernes Eftersyn og Prøve.			4. Lempninger.		5. Skjærpelser i Henhold til Fabriktilsynslovens § 28.	6. Paalæg.		7. Overtrædelser af Fabriktilsynslovgivningen, Anmeldelser til Paatalemyndigheden og disses Udfald.	8. Ulykkestilfælde.		9. Anmærkninger.
	mellem 12—14 Aar.		mellem 14—16 Aar.		mellem 16—18 Aar.		Voxne.		Tilsammen.	Dampkjedlens No.	Datum.		i Henhold til Fabriktilsynslovens § 15 vedkommende Bestemmelserne i dens §§ 4—14.	i Henhold til Fabriktilsynslovens §§ 26 og 27.		Indhold.	Naar efterkommet.		Beskaffenhed.	Datum.	
	Mandkjøn.	Kvindekjøn.	Mandkjøn.	Kvindekjøn.	Mandkjøn.	Kvindekjøn.	Mandkjøn.	Kvindekjøn.			med Koldtvandstryk.	Aarsundersøgelse.									

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det ved Enkefru Gunhilde Andrea Bergstroms Testamente af 15de December 1890 oprettede „Murmester Johan Christian Bergstroms og Hustrus Legat" til Bedste for nogle Paarørende og senere for værdige trængende Haandværkere af Tønsberg eller Enker efter saadanne samt paa de for dette Legat udfærdigede Statuter. 24 Juli.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementets Marineafdeling til Finantsdepartementet, foranlediget ved Forespørgsel fra et Toldkammer angaaende Forstaaelsen af Udtrykket „vedkommende Indrulleringskontor" i Mønstringsloven af 29de Juni 1888 § 16, i hvilken Anledning Departementet henholder sig til en fra Generalkrigskommissæren indhentet Betænkning, hvori udtales den Mening, at der ved nævnte Udtryk maa forstaaes Indrulleringskontoret paa det Sted, hvor Fartøiet skal toldklareres. Ifølge Lovens § 5 skal, bemærker Generalkrigskommissæren, Fartøiets Besætning i Almindelighed paamønstres for Indrulleringsbetjenten paa dette Sted. 24 Juli.

Vistnok giver Sen Fartøiets Fører Ret til at lade sit Mandskab paamønstre for Indrulleringsbetjenten paa et andet Sted, men knytter hertil den Betingelse, at han skal forevise Bemandingslisten for Indrulleringsbetjenten paa det Sted, hvor Toldklareringen skal foregaa, hvilken Betjent altsaa er den, som endelig har at undersøge, om Alt vedkommende Besætningens Mønstring er i Orden. Naar derfor Lovens § 16 tilsteder, at Toldklarering, om end ikke Fartøiets Bemandingsliste fremlægges, kan foregaa, naar Fartøisføreren forevíser en Attest for, at der fra Indrulleringens Side Intet er til Hinder for Fartøiets Klarering, antages ingen anden at være berettiget til at udstede saadan Attest end Indrulleringsbetjenten paa det Sted, hvor Toldklareringen skal foregaa.

Cirkulære fra Justitsdepartementet til Amtmændene: 26 Juli.

Til Departementet er indkommet Forespørgsler angaaende Fremgangsmaaden ved Forbud mod Udvandring og Beslaglæggelse af Gods i Henhold til Lovene om Underholdningsbidrag af 6te Juli 1892 (No. 4 §§ 15 og 16 jfr. No. 5 § 1).

I Anledning heraf finder man at burde meddele, at Nedlæggelse af saadant Forbud antages at burde ske i Form af en mundtlig eller skriftlig Meddelelse fra Politiet til den Angjældende om, at det er ham forbudt at afreise, og at det ikke, saaledes som ved Forbudsforretninger, der afholdes af Fogden eller paa dennes Vegne, er nødvendigt, at der sættes Ret under Tilkaldelse af Vidner. Træffes ikke Angjældende personlig, maa det være tilstrækkeligt, at de om Forkyndelse af Stævninger givne Forskrifter er befulgte ved Forbudets Meddelelse. Har Angjældende Gods, som kan beslaglægges, har vedkommende Polititjenestemand at træffe fornoden

26 Juli. Forføining til at sætte ham ud af Raadigheden, enten ved selv at tage Godset i Besiddelse eller ved at overgive det i paalidelig Forvaring. Om hvad der er foretaget, bør enten paa Stedet eller snareſt muligt ſke Optegnelſe i vedkommende Politikammers eller Lensmandsbeſtillings Forretningsprotokol. Er Gods beſlaglagt, bør sammes antagelige Værdi angives; i videre Udſtrækning end fornødent til at dække Angjældendes Underholdningspligt bør Beſlaglæggelſe ikke finde Sted. I Henſeende til Godſets Mærkning bør befølges samme Regler ſom for Beſlag i Straffeſager er foreſkrevne i Straffeproceslovens § 213. Med Henſyn til Indberetning til Overøvrigheden og Underretning til andre Politimyndigheder m. v. forholdes efter de i Loven og Departementets Rundſkrivelſe af 28de November f. A. givne Forſkrifter. Har Lensmanden eller anden Politibetjeneſtemand i Anledning af Forbudets Nedlæggelſe maattet foretage Reiſe, tilkommer ham derfor Skyds- og Diætgodtgørelſe efter de for Reiſer i Juſtits- og Politivæſenets Anliggender gjældende Regler.

Samtidig ſkal Departementet paa Foranledning udtrykkelig gjøre opmærkſom paa, at der efter den nye Lovs Ikrafttræden ikke længere er Adgang til at anvende Kronarbeide i Fæſtningerne, undtagen i Vardøhus Fæſtning, hvorom særſkilt Meddelelſe er givet vedkommende Overøvrigheder.

27 Juli. **Høieſte Reſolution***), hvorved er beſtemt, at det i Lov om Fredning af Lax og Søørret af 20de Juni 1891 § 2 indeholdte Forbud mod at falbyde, ſælge, kjøbe eller modtage Lax ſamt at falbyde eller ſælge Søørret efter 1ſte September ſkal indtil Videre i Henhold til nævnte Lovs § 23 for Tidsrummet fra og med 1ſte September til og med 25de September ikke gjælde Fiſk, ſom er fanget i Lierelven med de Bielve, hvor Lax gaar, i Buſkeruds Amt, og ſom ſælges i Lier til Bygdens Indvaanere til eget Forbrug.

27 Juli. **Høieſte Reſolution***), hvorved i Medhold af Lov om Fredning af Lax og Søørret af 20de Juni 1891 § 23 beſtemmes, at det i Nordre Bergenhus Amt ſkal være tilladt indtil Udgangen af 1894 i Laxeværp at benytte Noter med den hidtil brugte Maſkeſtørrelſe, 5,8 cm.

27 Juli. **Høieſte Reſolution***), hvorved i Medhold af Lov om Fredning af Lax og Søørret af 20de Juni 1891 § 23 beſtemmes, at det i Gloppenelven i Gloppens Herred og i Flikkeelven i ytre Holmedals Herred, nordre Bergenhus Amt indtil videre ſkal være tilladt at drive Stangfiſkeri til og med 30te September.

*) Bekjendtgj. 26 Juli i Lovt. 1ſte Afd. No. 34.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det i Henhold til Skrivelse fra nu afdøde Apotheker L. Monrad Krohn til hans Søn Apotheker H. Monrad Krohn af 6te Juni 1889 med Paategning af 21de Juni 1891 oprettede „L. Monrad Krohns Legat" i Bergen og paa den af Enkefru Cecilia Krohn og Apotheker H. Monrad Krohn udfærdigede Fundats for dette Legat. 27 Juli.

Skrivelse fra det internationale Postbureau i Bern til Poststyrelsen, hvorved meddeles, at den i Wien under 4de Juli 1891 afsluttede almindelige Postkonventions Taxter i Labuan fremtidig opkræves efter følgende Forhold:

25 centimes = 6 cents, 10 centimes = 3 cents, 5 centimes = 1 cent. 27 Juli.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Søndre Bergenhus Amt, hvori paa Forespørgsel udtales, at et Medlem af en Ligningskommission antages uberettiget til at undslaa sig for at deltage i Ligningsarbeidet paa Grund af, at den i Landsskatteloven § 29 foreskrevne Lodtrækning til Afgjørelse af, hvilke Medlemmer der skal udtræde, er foretagen af Herredsstyrelsen og ikke af Ligningskommissionen, idet der efter Departementets Mening ikke er noget at erindre mod, at Lodtrækningen foretages af Herredsstyrelsen. 27 Juli.

Kongelig Kundgjørelse angaaende Indtægtsskat til Statskassen i Budgetaaret fra 1ste Juli 1893 til 30te Juni 1894. *) [1] 28 Juli.

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: Saasom Storthinget under 17de d. M. har fattet saadan Beslutning angaaende Indtægtsskat til Statskassen i Budgetaaret fra 1ste Juli 1893 til 30te Juni 1894:

§ 1. For Budgetaaret fra 1ste Juli 1893 til 30te Juni 1894 erlægges Skat til Statskassen med to og to Trediedele af Hundrede af Indtægt af Formue og med to af Hundrede af anden Indtægt.

§ 2. Af den udfundne Indtægt regnes den Del, der udgjør 5 pCt. af den antagne Formue, som Formuesindtægt.

Til Udbringende af den ved § 1 paabudne Skat paa Indtægt af Formue bliver saadan Indtægt ved Ligningen at beregne med et Tillæg af en Trediedel og derefter at skatlægge som anden Indtægt samt underet med denne efter de i nærværende Skattebeslutning indeholdte Bestemmelser.

[1]) Se Oth. Prp. Nr. 39, Dok. No. 128 og Indst. S XXV for 1893 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 2231—2264. Jfr. L. 29 Juni 1892 med Tillægsl. 20 Juli 1893 (No. 7) og Kundgj. 6 Aug. 1893.

*) Befjendtgj. 1 Aug. i Lovt. 1ste Afd. No. 35.

28 Juli. § 3. Enhver, der er bosat eller har Eiendom eller Nærings-drift i Riget, er med de Undtagelser, som følger af nedenstaaende §§ 5, 6 og 8, pligtig til at svare Skat til Staten af sin Indtægt. Ligeledes er den, som ikke har Bopæl i Riget, men nyder Løn eller Pension af den norske Stat, skattepligtig af den Indtægt, han saaledes oppebærer [1]).

§ 4. Med Hensyn til Stedet for Skatskrivningen gjælder følgende Bestemmelser:

a. I Regelen skatlægges enhver Skattepligtig i det Skattedistrikt, hvor han har fast Bopæl ved Udgangen af September Maaned i Skatteaaret.

b. Unavngivne Interessentskaber og Indretninger, der driver nogen Virksomhed, som kaster Indtægt af sig, betragtes som skattepligtige Personer og lignes i Skat paa det Sted, hvor Bestyrelsen har sit Sæde. For unavngivne Interessentskaber, der driver Skibsrederi, kommer denne Bestemmelse, forsaavidt deres Skibsrederi angaar, kun til Anvendelse paa den Del af Interessentskabskapitalen, som tilhører Stedets Indvaanere eller Udlændinge.

c. Skattepligtig Indtægt af Eiendom eller Virksomhed, der tilflyder Personer, som ikke har fast Bopæl her i Riget, eller udenlandske Selskaber, skatlægges i det Distrikt, hvor Eiendommen er beliggende eller Virksomheden foregaar. Har Nogen, der af den norske Stat oppebærer Løn eller Pension, hvoraf han er skattepligtig, taget Ophold i Udlandet, skatskrives han i Kristiania Skattedistrikt.

d. Opstaar der Tvist om, i hvilket Distrikt en Person skal skatskrives, afgjøres Sagen af vedkommende Regjeringsdepartement. [2])

§ 5. Fritagelse for Skat gjælder i samme Udstrækning som for Formue- og Indtægtsskat til Kommunen bestemt ved Landsskattelovens §§ 25 og 26, Byskattelovens §§ 17 og 18, dog saaledes, at milde Stiftelsers Indtægt i sin Helhed er fritaget for Statsskatten.

§ 6. Den mindste aarlige antagne Indtægt, der inddrages under Beskatning, er Kr. 800,00.

§ 7. Ved Ansættelse til Skat henføres de Skattepligtige efter det Antal Personer, sm de foruden sig selv og Ægtefælle har at forsørge, til 4 Klasser, saaledes at:

1ste Klasse omfatter dem, der ikke har nogen at forsørge;
2den Klasse dem, der har 1—3 Personer at forsørge;
3die Klasse dem, der har 4—6 Personer at forsørge;
4de Klasse dem, der har 7 eller flere Personer at forsørge.

De Personer, der i nævnte Henseende bliver at medregne, er den Skattepligtiges Børn — egne eller antagne —, Forældre, Sø-

[1]) Jfr. de kommunale Skattel. (af 15 April 1882 m. Tillægslove af 30 Mai 1891 og 20 Juli 1893), Landl.s § 15, Byl.s § 7.

[2]) Jfr. de komm. Skattel., Landl.s §§ 16—19 og 22, Byl.s §§ 8—11 og 14.

skende og andre Beslægtede og Besvogrede, forsaavidt de erkjendes at have billigt Krav paa Forsørgelse af den Skattepligtige og derhos af ham virkelig forsørges. [1])

28 Juli.

Unavngivne Interessentskaber og deslige Indretninger henføres til 1ste Klasse. [2])

§ 8. I enhver af de i § 7 nævnte Klasser skal et vist Beløb af den Skattepligtiges Indtægt være skattefrit.

Den skatbare Del af Indtægten ansættes efter følgende Tabel:

Antagen Indtægt.	Skatbar Indtægt.			
	I 1ste Klasse.	I 2den Klasse.	I 3die Klasse.	I 4de Klasse
Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
800	240	100		
850	280	130	50	
900	320	160	60	
950	360	190	90	50
1000	400	220	120	60
1100	500	280	180	80
1200	600	360	240	140
1300	700	440	300	200
1400	800	520	360	260
1500	900	600	420	320
1600	1000	680	480	380
1700	1100	760	560	440
1800	1200	840	640	500
1900	1300	920	720	560
2000	1400	1000	800	620
2100	1500	1100	880	680
2200	1600	1200	960	760
2300	1700	1300	1040	840
2400	1800	1400	1120	920
2500	1900	1500	1200	1000
2600	2000	1600	1280	1080
2700	2100	1700	1360	1160
2800	2200	1800	1440	1240
2900	2300	1900	1520	1320
3000	2400	2000	1600	1400
3100	2500	2100	1700	1480
3200	2600	2200	1800	1560
3300	2700	2300	1900	1640

[1]) Jfr. Landl.s § 33, Byl.s § 25.
[2]) Jfr. Landl.s § 35, Byl.s § 27.

28 Juli.

Antagen Indtægt	Skatbar Indtægt. I 1ste Klasse.	I 2den Klasse.	I 3die Klasse.	I 4de Klasse.
Kr.	Kr.	Kr.	Kr.	Kr.
3400	2800	2400	2000	1720
3500	2900	2500	2100	1800
3600	3000	2600	2200	1880
3700	3100	2700	2300	1960
3800	3200	2800	2400	2040
3900	3300	2900	2500	2120
4000	3400	3000	2600	2200

Af enhver høiere Indtægt er det skattefrie Beløb i 1ste Klasse Kr. 600,00, i anden Klasse Kr. 1 000,00, i 3die Klasse Kr. 1 400,00, i 4de Klasse Kr. 1 800,00.

Svarer en Skattepligtigs Indtægt ikke til et af de i Tabellen opførte Tal, bliver den at henføre til det nærmeste af disse. Indtægtov er Kr. 4 000,00 afrundes til nærmeste med 100 delelige Tal.

Falder Indtægtssummen midt imellem to Tal, henføres den til det laveste. [1])

§ 9. Iøvrigt bliver Skatten at udligne efter Bestemmelserne i Lov om Skat paa Indtægt og Formue til Stat og Kommune af 29de Juni 1892 med Tillægslov. [2])

Saa ville Vi herved naadigst befale denne Beslutning bragt i Udøvelse.

[1]) Jfr. Landl.s § 34, Byl.s § 26.
[2]) L. 20 Juli 1893 (No. 7).

28 Juli. **Kongelig Resolution** *), hvorved

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Nittedalens Herred, Akershus Amt, under 9de April 1892 og 19de April 1893 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred, dog med Undtagelse af § 6,
2. den Kongelige Resolution af 20de Mai 1882, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. V. blev gjorte gjældende for Nittedalens Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

28 Juli. **Kongelig Resolution** *), hvorved

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Enebak Herred, Akershus Amt, under 27de

*) Bekjendtgj. 1 Aug. i Lovt. 1ste Afd. No. 35, hvor Forskrifterne er indtagne.

April 1892 og 26de April 1893 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred, dog med Undtagelse af § 6, 28 Juli.
2. de Kongelige Resolutioner af 15de Juli 1872 og 15de September 1881, ved hvilke Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. v. blev gjorte gjældende for Enebak Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

Kongelig Resolution *), hvorved 28 Juli.
1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Sannikedals Herred, Bratsberg Amt, under 17 April 1893 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. den Kongelige Resolution af 28de Januar 1874, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. V. blev gjorte gjældende for endel Eiendomme i Sannikedals Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

Kongelig Resolution *), hvorved 28 Juli.
1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Brønnø Herred, Nordlands Amt, under 4de Mai 1893 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. den Kongelige Resolution af 3die Mai 1879 ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. V. blev gjorte gjældende for Brønnø Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

Kongelig Resolution *), hvorved 28 Juli.
1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Ankenæs Herred, Nordlands Amt, under 7de Mai 1892 og 29de April 1893 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. den Kongelige Resolution af 22de November 1884, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. V. blev gjorte gjældende for Ankenæs Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

Kongelig Resolution, hvorved Lønnen for Lægen ved 28 Juli.
Thomas Angells Hus og Stuer i Trondhjem fastsættes til 600 Kroner aarlig fra 1ste Januar 1893 at regne.

*) Bekjendtgj. 1 Aug. i Lovt. 1ste Afd. No. 35.

28 Juli. **Kongelig Resolution,** hvorved den af Storthinget under 14de Juli 1893 fattede Beslutning om Bevilgning af Gage for et nyt Distriktslægeembede i Finmarkens Amt [1]) befales tagen tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 46 og Indst. S No. 219 for 1893. Den bevilgede Gage er 2000 Kr. Jfr. Res. 25de Marts 1893.

28 Juli. **Kongelig Resolution,** hvorved efterstaaende af Storthinget under 27de Juni 1893 fattede Beslutning angaaende Bevilgning af Løn og Lønstillæg for endel Postaabnere, angaaende Gagen for Drammens Postmesterembede samt angaaende Bevilgning af Tillæg til Kontorholdsgodtgjørelsen for endel faste Postanstalter [1]) befales tagen tilfølge:

Post 1.

For efternævnte Postaabnere bevilges nedenstaaende Lønstillæg:

Under Fredrikshalds Postkontor:		
Postaabneren i Gravningsundet	Kr.	80,00
— i Sponviken	„	30,00
Under Fredrikstads Postkontor:		
Postaabneren i Skjærhallen	Kr.	50,00
Under Sarpsborgs Postkontor:		
Postaabneren i Degernes	Kr.	60,00
— i Mysen	„	100,00
— i Raade	„	120,00
— i Snekkenes	„	80,00
— i Varteig	„	40,00
Under Moss Postkontor:		
Postaabneren i Svindal	Kr.	26,00
— i Tomter	„	100,00
Under Kristiania Postkontor:		
Postaabneren i Bygdø	Kr.	200,00
— i Enebakkesset	„	30,00
— i Holand, Øvre	„	30,00
— i Minne	„	120,00
— i Nes, Romerike	„	100,00
— i Sooner	„	144,00
— i Slaastad	„	80,00
— i Vestmarken	„	40,00
Under Kongsvinger Postkontor:		
Postaabneren i Brandval	Kr.	100,00
Under Hamars Postkontor:		
Postaabneren i Auma	Kr.	20,00
— i Drevsjø	„	40,00

[1]) Se Sth. Prp. No. 8, S. 9—25, 37—42 og 63—64, og Sth. Prp. No. 1, Hovedp. VI samt Indst. S No. 194 for 1893.

Postaabneren	i Holøien	Kr.	18,00	28 Juli.
—	i Kvikne	„	32,00	
—	i Nes i Hedemarken	„	120,00	
—	i Ottestad	„	190,00	
—	i Stai	„	320,00	
—	i Overfjødalen	„	8,00	
	Under Elverums Postkontor:			
Postaabneren	i Hernes	Kr.	200,00	
—	i Østby	„	20,00	
	Under Lillehammers Postkontor:			
Postaabneren	i Faaberg	Kr.	20,00	
—	i Gausdal	„	100,00	
—	i Hjerkinn	„	40,00	
—	i Lesje	„	50,00	
—	i Lom	„	60,00	
—	i Skiaaker	„	80,00	
—	i Vier	„	60,00	
	Under Gjøviks Postkontor:			
Postaabneren	i Biri	Kr.	60,00	
—	i Kolbu	„	220,00	
	Under Hønefoss Postkontor:			
Postaabneren	i Aurdal, Nordre	Kr.	140,00	
—	i Fluberg	„	40,00	
—	i Gran	„	100,00	
—	i Gran, Vestre	„	100,00	
	fra 15 Aug. 1893:			
—	i Hov i Land	„	140,00	
—	i Lunner, Østre	„	116,00	
—	i Nes i Aadalen	„	60,00	
—	i Nordtorpen	„	60,00	
—	i Odnes	„	250,00	
—	i Steinsfjerdingen	„	70,00	
—	i Torpen	„	100,00	
	Under Drammens Postkontor:			
Postaabneren	i Darbu	„	100,00	
—	i Eggedal	„	20,00	
—	i Eggedal, Nedre	„	20,00	
—	i Sande i Jarlsberg	„	100,00	
—	i Torpe	„	112,00	
—	i Vikesund	„	100,00	
	Under Kongsbergs Postkontor:			
Postaabneren	i Rollag	Kr.	44,00	
	Under Hortens Postkontor:			
Postaabneren	i Undrumsdal	Kr.	40,00	
	Under Tønsbergs Postkontor:			
Postaabneren	i Stokke	Kr.	100,00	

28 Juli.

Under Sandefjords Postkontor:

Postaabneren i Jaaberg . . . . . Kr. 40,00

Under Fredriksværns Postkontor:

Postaabneren i Nevlunghavn . . . . . Kr. 50,00

Under Porsgrunds Postkontor:

Postaabneren i Eidanger . . . . . Kr. 50,00

Under Skiens Postkontor:

Postaabneren i Grungedal . . . . . Kr. 38,00
— i Hjartdal . . . . . „ 40,00
— i Hjukseby . . . . . „ 50,00
— i Kviteseid . . . . . „ 100,00
— i Laardal . . . . . „ 100,00
— i Lastein . . . . . „ 140,00

fra 1 Jan. 1894:

— i Lunde . . . . . „ 60,00
— i Løveid . . . . . „ 120,00
— i Strengen . . . . . „ 40,00
— i Treungen . . . . . „ 48,00
— i Valeby . . . . . „ 30,00
— i Ørvella . . . . . „ 70,00

Under Tvedestrands Postkontor:

Postaabneren i Aamli . . . . . Kr. 164,00

Under Kristiansand S. Postkontor:

Postaabneren i Birkenes . . . . . Kr. 30,00
— i Bygland . . . . . „ 70,00
— i Grænna . . . . . „ 60,00
— i Hageland . . . . . „ 30,00
— i Rysstad . . . . . „ 50,00
— i Vatnestrøm . . . . . „ 40,00

fra 1 Jan. 1894:

Under Mandals Postkontor:

Postaabneren i Aaseral . . . . . Kr. 40,00
— i Bjelland . . . . . „ 40,00
— i Grindum . . . . . „ 40,00
— i Laudal . . . . . „ 30,00
— i Øislebø . . . . . „ 20,00

Under Farsunds Postkontor:

Postaabneren i Tingvatn . . . . . Kr. 25,00

Under Flekkefjords Postkontor:

Postaabneren i Gyland . . . . . Kr. 30,00
— i Moi . . . . . „ 50,00

Under Stavangers Postkontor:

Postaabneren i Høgsfjord . . . . . Kr. 70,00
— i Kopervik . . . . . „ 200,00
— i Nærbø . . . . . „ 240,00
— i Sand . . . . . „ 100,00

Postaabneren	i Tysvær	Kr.	44,00	28 Juli.
—	i Vigrestad	„	40,00	
	Under Haugesunds Postkontor:			
Postaabneren	i Vikebygd	Kr.	52,00	
	Under Bergens Postkontor:			
Postaabneren	i Aakrebotnen	Kr.	40,00	
—	i Askevold	„	160,00	
—	i Breim	„	80,00	
—	i Bryggen	„	250,00	
—	i Eidfjord	„	50,00	
—	i Faleidet	„	160,00	
—	i Fane	„	84,00	
—	i Fitje	„	64,00	
—	i Gloppen	„	324,00	
—	i Glesvær	„	68,00	
—	i Jostedalen	„	30,00	
—	i Lervik	„	40,00	
—	i Lindaas	„	50,00	
—	i Manger	„	120,00	
—	i Masfjorden	„	60,00	
—	i Mauranger	„	50,00	
—	i Naustad i Søndfjord	„	140,00	
—	i Noreimsund	„	120,00	
—	i Rosendal	„	280,00	
—	i Skaanevik	„	110,00	
—	i Solvorn	„	110,00	
—	i Statlandet	„	52,00	
—	i Stordøen	„	120,00	
—	i Ulvik	„	80,00	
—	i Vossestranden	„	60,00	
—	i Evanger	„	40,00	
—	i Olen	„	160,00	
	Under Aalesunds Postkontor:			
Postaabneren	i Skodje	Kr.	50,00	
—	i Stordalen	„	50,00	
	Under Molde Postkontor:			
Postaabneren	i Bolsø	Kr.	55,00	
—	i Tresfjorden	„	80,00	
—	i Veblungsnes	„	200,00	
	Under Kristiansund N. Postkontor:			
Postaabneren	i Bøverfjorden	Kr.	88,00	
—	i Eide i Kvernes	„	20,00	
—	i Gyl[1])	„	140,00	
—	i Halse	„	40,00	

[1]) Efter hvad der blev oplyst under Forh. i Sth., kun for Budgettermi-nen; se Sth.tid., Forh. i Sth. S. 1593 og 1595.

28 Juli.	Poſtaabneren i Surendalsøren	Kr.	180,00
—	i Øre	„	40,00
	Under Trondhjems Poſtkontor:		
Poſtaabneren	i Beſſaker	Kr.	150,00
—	i Børſen	„	60,00
—	i Flaknan	„	50,00
—	i Holandet	„	20,00
—	i Lyſøſundet	„	110,00
	fra 1 Oktbr. 1893:		
—	i Mosviken	„	240,00
—	i Raakvaag	„	50,00
—	i Rennebu	„	88,00
—	i Riſe	„	40,00
—	i Viggen	„	55,00
—	i Vuku	„	160,00
	Under Røros Poſtkontor:		
Poſtaabneren	i Rognes	Kr.	70,00
—	i Tydold	„	260,00
	Under Stenkjærs Poſtkontor:		
Poſtaabneren	i Elden	Kr.	70,00
—	i Klingſundet	„	40,00
	Under Namsos Poſtkontor:		
Poſtaabneren	i Holandet i Namdal	Kr.	20,00
—	i Kongsmo	„	35,00
—	i Nordli	„	30,00
—	i Rørvik i Namdalen	„	100,00
—	i Tjøttø	„	50,00
—	i Øiſletten	„	30.00
	Under Bodø Poſtkontor:		
Poſtaabneren	i Øijord	Kr.	160,00
	Under Svolvær Poſtkontor:		
Poſtaabneren	i Borge	Kr.	60,00
—	i Overberg	„	40,00
—	i Hovden	„	40,00
—	i Langenes	„	50,00
—	i Risøhavn	„	40,00
	Under Tromsø Poſtkontor:		
Poſtaabneren	i Bjarkø	Kr.	40,00
—	i Giboſtad	„	180,00
—	i Sandtorv	„	160,00
—	i Skjervø	„	80,00
—	i Skorpen	„	40,00
	Under Altens Poſtkontor:		
Poſtaabneren	i Karaſjok	Kr.	52,00
	Under Hammerfeſt Poſtkontor:		
Poſtaabneren	i Djupvik i Alten	Kr.	60,00

Postaabneren i Ingøen	Kr.	60,00	28 Juli.
— i Kolvik	„	40,00	
— i Lerpollen	„	20,00	

Post 2.

For efternævnte Postaabnerier bevilges nedenstaaende Lønninger:

Østre Elverums Postaabneri	Kr.	50,00	aarlig
Kjernemoens —	„	50,00	—
Ringeliens —	„	50,00	—
Hoset —	„	50,00	—
Strengereids —	„	40,00	—
Hombordsunds —	„	50,00	—
Eikens —	„	50,00	—
Veabygdens —	„	50,00	—
Øvre Aardals —	„	50,00	—
Følings —	„	50,00	—
Eidet i Malnes —	„	25,00	—
Øifjelds —	„	40,00	—
Aakernes —	„	60,00	—
Holsens —	„	50,00	—
Vegsunds —	„	50,00	—
Fandrems —	„	80,00	—

Post 3.

Gagen for Postmesteren i Drammen fastsættes fra 1ste Juli 1893 at regne til Kr. 5 000,00 aarlig.

Post 4.

Som Tillæg til Kontorholdsgodtgjørelse bevilges for følgende Postanstalter:

a. Fredrikstad, til Kontorhjælp, til Forbedring af Fuldmægtig-, Betjent- og Budløn m. v.	Kr.	1 080,00	
b. Holmestrand, til Dækkelse af forøgede Udgifter ved Avisombæring	„	120,00	
c. Tønsberg, til Forbedring af Postbudenes Løn	„	300,00	
d. Brevik, til Kontorhjælp	„	130,00	
e. Kragerø, intet.			
f. Tvedestrand, til Kontorhjælp, Lokale, Brev- og Avisombæring samt Kassetømning	„	400,00	
g. Egersund, til Brevkassetømning	„	40,00	
h. Sandnæs, til Ombæring af Postsager	„	500,00	
i. Haugesund, til Kontorhjælp, Lokale, Forbedring af Postbudenes Løn m. v.	„	1 140,00	
k. Voss, til Kontorhjælp m. v.	„	300,00	
l. Røraas, til et bedre Lokale	„	60,00	
m. Levanger, til Brevkassetømning	„	40,00	
n. Stenkjær, til Kontorhjælp, Brev- og Avisombæring, samt Kassetømning m. v.	„	534,00	

28 Juli. o. Svolvær, til Kontorhjælp . . . . . „ 200,00
p. Tromsø, til Brevkassetømning . . . . . „ 75,00
q. Vardø, til Kontorhjælp . . . . . „ 500,00

28 Juli. **Kongelig Resolution,** hvorved bl. a. er bestemt, at Finants- og Tolddepartementet bemyndiges til i det Væsentlige paa de i den norske Regjerings underdanigste Indstilling af 24de Januar 1893 angivne Vilkaar at afslutte Overenskomst med Buskeruds Amtskommune om Frafaldelse af den Staten ved Kongelig Resolution af 5te August 1816 forbeholdte Ret til paa Amtssygehuset paa Kongsberg at kræve Fattigvæsenets og Sølvværkets Syge indlagte mod at erlægge de for deres Forpleining medgaaende Omkostninger.[1])

[1]) Se Sth. Prp. No. 1 for 1893, Hovedp. VIII, Kap. 6, S. 12—17, og Indst. S No. 244 for s. A., 1ste Post.

28 Juli. **Kongelig Resolution**[1]), hvorved det paalægges Rigets Skifteforvaltere at føre:

1. en Kassejournal, hvori enhver Ind- eller Udbetaling til Skifteforvalteren af Beløb tilhørende de under offentlig Skifte eller Konkursbehandling staaende Boer indføres under den Datum, den forefalder, saaledes at Journalen til enhver Tid udviser Totalbeløbet af de under Skifterettens Forvaltning værende kontante Skiftemidler;
2. en Kontobog, hvori vedkommende Boer har sine særskilte Konti, der udviser, hvad Skifteretten for hvert Bo sidder inde med af Kontanter og Værdipapirer;
3. en Fortegnelse, indrettet efter nedenstaaende Schema, over de Arvemidler, tilhørende fraværende Arvinger, som Skifteretten i Henhold til Lov af 12te Oktober 1857 § 20 og Lov af 3die Marts 1866 har under sin Forvaltning.

En Udskrift af denne Fortegnelse indeholdende Forklaring over de Arvelodder, der ved Aarets Udgang henstod under Skifterettens Bestyrelse, samt over de Arvelodder, som i Aarets Løb er blevne udbetalte, bliver aarligen at indsende til Justitsdepartementet i Forbindelse med Skiftedesignationerne, første Gang i Forbindelse med Skiftedesignationerne for Aaret 1893.

[1]) Vedk. Regjeringsforedrag er indtaget i Deptstid. No. 41 for 1893, S. 656—659.

Schema
til
Fortegnelse over Arvemidler
tilhørende fraværende Arvinger, der i Henhold til Lov af 12te Oktober 1857 § 20 og Lov af 3die Marts 1866 forvaltes af Skifteretten i

Løbe-No.	Den fraværende Arvings Navn.	Naar og paa hvilket Skifte Arven er udlagt.	I Henhold til hvilken Lovbestemmelse Arven er taget under Skifterettens Forvaltning.	Arvens Beløb.	Hvorledes forsikret.	Hvorledes der senere er forholdt med Arvelodden.	Anmærkninger.
				Kr.			
1.	Ole Pedersen Nøstevaag.	Efter Broderen Jakob P. Nøstevaag, sluttet 6te Mai 1886.	L. $^{12}/_{10}$ 1857 § 20.	272.56	Indsat i N.N. Sparebank $^{15}/_{5}$ 86.	D $^{23}/_{4}$ 1888 udbetalt til N. N. i Henhold til Fuldmagt fra den frav. Arving.	
2.	Nils Jacobsen Sundre.	Efter Faderen Jakob N. Sundre, sluttet 4de Juni 1887.	Ligesaa.	450.60	Indsat i N.N. Sparebank $^{6}/_{12}$ 87.	Behandlet overensst. med L. af $^{17}/_{10}$ 57 §§ 1 og 2 og d. $^{2}/_{3}$ 90 indsat i N. N. Overformynderi.	N. N. beskikket som Værge.
3.	Jens Nilsen Sævig.	Efter Moderen Johanne Olsdatter Sævig sluttet 4de Mai 1888.	L. $^{3}/_{3}$ 1866.	120.24	Indsat i N.N. Sparebank $^{7}/_{5}$ 88.	D. $^{20}/_{5}$ 91 udbetalt i Henhold til L. af 3die Marts 1866 § 1.	

28 Juli. **Kongelig Resolution**[1]), hvorved er bestemt:

1. At de militære Kommandosager, hvis Afgjørelse Hans Majestæt Kongen vil have sig selv forbeholdt, skal i Fredstid afgjøres af Høistsamme efter Foredrag af Chefen for Forsvarsdepartementet eller et andet Medlem af Statsraadet.
2. At det paalægges Armekommandoen og Marinekommandoen at forberede saadanne Sager og indsende dem til Forsvarsdepartementets Chef samt derefter at expedere de vedkommende disse Sager faldne naadigste Afgjørelser efter Meddelelse fra nævnte Departementschef.

[1]) Vedk. Regjeringsforedrag er indtaget i Deptstid. for 1893 No. 45. Jfr. Sthtid. for 1893, Forh. i Sth. S. 1895—1903 og 1944—1997.

28 Juli. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Bergens Stift, hvori Departementet i Anledning af tvende Forespørgsler fra et Skolestyre udtaler følgende:

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, „hvilken Sprogform der skal forstaaes ved det nu af Skoleloven paabudne „Landsmaal," kan man, foruden til Loven selv, henvise til de Forhandlinger i Odelsthinget, som gik forud for Lovens Vedtagelse. Efter Loven (af 6te Juli 1892) bestemmer Skolestyret, om Skolens Læse- og Lærebøger skal være affattede paa Landsmaal eller i det almindelige Bogmaal, og i hvilket af disse Maal Elevernes skriftlige Arbeider i Almindelighed skal affattes. Dog skal Eleverne lære at læse begge Maal. Loven stiller altsaa to Maal overfor hinanden: det almindelige Bogmaal og Landsmaalet, og af Forhandlingerne paa Thinget fremgaar, at der ved det sidste tænkes paa det Aasenske Landsmaal og den paa Grundlag af dette udviklede Landsmaalsform. Det blev vistnok af en af dem, som talte for Loven, indrømmet, at Undervisning i skriftlig Brug af Landsmaalet endnu kunde volde Vanskeligheder, fordi „det er svævende i sin Form," men i Modsætning hertil fremholdt en af Hovedtalsmændene for Loven, at Enheden i Landsmaalet var saa aldeles bestemt tilstede, at der ingen Ting var i Veien for at lægge det som Grundlag for Undervisningen i vore Skoler, og i Forbindelse hermed udtalte han videre, „at Ivar Aasens store Verk er det, at han har formaaet at finde en Form, hvori enhver norsk Dialekt kan skrives."

Som „sproglig mønstergyldig Literatur i Landsmaal" kan blandt de mange Skrifter, som er udkomne paa Landsmaalet, til Exempel nævnes de Dele af Bibelen som er oversatte paa Landsmaal, samt „Nokre Salmar", Kr.a. 1883, Garborg og Mortensens „Læsebok i det norske folkemaal for høgre skoler" samt Nordahl-Rolfsens „Læsebog for folkeskolen (landsmaalsudgave)."

Landsmaalet er leksikalsk og grammatisk behandlet af Ivar Aasen selv, som særlig i 2den Udgave af sin Grammatik, S. 357—388 giver Veiledning til den korrekte Sprogbehandling af

dette Maal. En kort Fremstilling af Grammatiken har man i Hægstads Maallære, Namsos, 1879. 28 Juli.

Med Hensyn til det i Skolestyrets Skrivelse af 28de Januar d. A. fremsatte Spørgsmaal, om Erklæring fra Kredsene skal indhentes „ogsaa for det Tilfælde, at man agter at indskrænke sig til det af Loven krævede Minimum af „Landsmaal" i Skolen," kan man henvise til Lovens Bestemmelse herom. Til den for begge Folkeskolelove fælles Bestemmelse om, at Skolestyret afgjør, hvilket Skolens Undervisningssprog skal være, er der i Landsskoleloven føiet den Bestemmelse, at „inden Skolestyret fatter sin Beslutning, skal Overtilsynets og derefter Kredsens Erklæring være indhentet."

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Biskopen i Kristiania Stift, hvori Departementet med Hensyn til Forstaaelsen af den nye Lov om Ægteskabslysning af 1ste Juli 1893 meddeler, at der, som af Biskopen bemærket, efter den nævnte Lov ikke er noget til Hinder for, at Vielse finder Sted samme Dag, paa hvilken Lysning for vedkommende Ægteskab er foregaaet, og at Loven heller ikke giver Adgang til at opstille nogen Frist, efter hvis Udløb foretagen Lysning taber sin Virkning. 28 Juli.

Skrivelse fra Justits-Departementet til Amtmanden i Buskeruds Amt, hvori Departementet i Anledning af Andragende om Eftergivelse af Sportler for en af en Sorenskriver som Notarius publicus udfærdiget Attest paa et Pensionsdokument udtaler, at det antager, at saadanne Attester i Henhold til Bestemmelsen i Sportellovens § 78 i. f. af Notarius kan udfærdiges, uden at der for samme beregnes noget Gebyr til Statskassen. 28 Juli.

Høieste Resolution*), hvorved i Henhold til Lov om Fredning af Lax og Sørret af 20de Juni 1891 § 23 bestemmes, at Fredningstiden for Lax og Sørret i Teigdalselven i Hardanger og Voss Fogderi, Søndre Bergenhus Amt, fastsættes til Tiden fra og med 1ste Oktober til og med 30te April. 28 Juli.

Høieste Resolution*), hvorved det i Medhold af Lov om Fredning af Lax og Sørret af 20de Juni 1891 § 23 tillades Eieren af Laxeværpet paa Gaarden Ortnevik i Kirkebo Herred, Nordre Bergenhus Amt, indtil videre at bruge Værpet 1 Døgn mere ugentlig end i nævnte Lovs § 3 bestemt, saaledes at den ugentlige Fredningstid bliver fra Fredag Aften Kl. 6 til Mandag Aften Kl. 6. 28 Juli.

Høieste Resolution**), hvorved er bestemt: 31 Juli.

1. Den af Arendals Kommunebestyrelse i Møde den 22de December 1892 fattede Beslutning om Forandringer i de

*) Bekjendtgj. 1ste Aug. i Lovt. 1ste Afd. No. 35.
**) — 21 Septbr. — „ „ = 40.

31 Juli. ved Høieste Resolution af 21de Januar 1870 approberede Regler for Isvækning i Arendals Havn og Udløbet fra samme approberes i Henhold til Lov om Isvækning m. v. af 12te Juni 1869 § 3.

2. Udløbene fra Arendals Havn bliver i Henhold til nævnte Lovs § 4 i Forhold til denne Lov at regne ud Galtesundet til Sandvigen og ud Tromøsundet til Skindfeldtangen.

De approberede Regler er saalydende:

§ 1. I Strækningen Skindfeldtangen—Arendals Havn—Sandvigen bliver efter Havnekommissionens nærmere Bestemmelse, naar det af denne ansees fornødent, at anbringe Raak gjennem Isen for Havnevæsenets Regning. I denne Del af Havnen og dens Udløb maa ingen anden Raak anbringes i samme Retning.

§ 2. For Benyttelse af Raaken i dens hele Længde eller Dele deraf erlægges en Afgift til Havnekassen af 3 Øre pr. Ton af rutegaaende Dampskibe, dog ikke over 10 — ti — Kroner.

For Seilskibe eller andre Dampskibe erlægges følgende Afgift:

a.	Fartøier indtil	40 Tons	. . . . .	Kr. 2.
b.	— fra	40—100 Tons	. . . . .	„ 4.
c.	— „	100—200 —	. . . . .	„ 8.
d.	— „	200—300 —	. . . . .	„ 12.
e.	— „	300—400 —	. . . . .	„ 16.
f.	— „	400—600 —	. . . . .	„ 20.
g.	— over	600 —	. . . . .	„ 25.

Afgiften erlægges for Seilskibenes Vedkommende hver Gang Raaken benyttes, enten dette sker i dens hele Længde eller for en Del; for Dampskibe, der gaar i Rute, gjælder den ansatte Betaling for ind og ud. Anden Benyttelse af Raaken ved Færger, Flaader, Udbringelse af Is fra andre Raaker eller lignende kan ikke finde Sted uden med Havnefogdens Samtykke og mod saadan Godtgjørelse, som han bestemmer.

§ 3. Kommunebestyrelsen finder, at almindelige Bestemmelser for Isvækning i andre Dele eller Retninger af Havnen ikke hensigtsmæssigen kunne gives, og bliver saaledes overdraget Havnekommissionen at træffe fornøden Afgjørelse, naar Raak ønskes skaaret andetsteds i Havnen.

31 Juli. **Høieste Resolution,** hvorved følgende Funktionærer med Hjemmel i Lov om Postvæsenet af 12te Mai 1888 § 38 tilstaaes Portofrihedsattestationsret for portofri Brevvexling i vedkommende Bestillingers Medfør:

Kart-Konduktøren ved Statens Jernbaneanlæg;

Fuldmægtigen i Bogholderkontoret ved Norges Banks Afdeling i Kristiania.

31 Juli. **Høieste Resolution,** hvorved den ved Drøbaks Kommunebestyrelses Beslutning af 5te April 1893 vedtagne Forandring i

Litr. d. i det ved Kongelig Resolution af 14de Mai 1886 appro- 31 Juli.
berede Taxtregulativ for Benyttelsen af Drøbaks kommunale Brygge med Baadhavn i Henhold til Lov om Havne- og Ringvæsenet af 24de Juli 1827 § 20 Litr. D. approberes som gjældende indtil videre.

Efter nævnte Beslutning skal Regulativets Litr. d. for Fremtiden lyde saaledes:

„Afgift af Fartøier, der ikke gaa i fast Rute, men lægger til Bryggen uden at lade eller losse, betales efter Overenskomst med Havnefogden, hvorved Hensyn bliver at tage til den Tidslængde, hvori Fartøiet bliver henliggende ved Bryggen, dog ikke under Kr. 0.50 pr. Anlæg.

Høieste Resolution, hvorved efterstaaende ved Stenkjærs 31 Juli.
Kommunebestyrelses Beslutning af 12te Mai 1893 vedtagne Taxtregulativ for Afbenyttelsen af Kommunens Kaier i Henhold til Lov om Havne- og Ringevæsenet af 24de Juli 1827 § 20 Litr. D approberes som gjældende indtil videre:

Regulativ.

for Benyttelsen af Kommunens Kaier i Stenkjær.

§ 1. Med de Indskrænkninger og paa de Betingelser, som nedenfor nærmere bestemmes, tillades det Fartøier at anlægge til Lossen og Laden ved de Kommunen tilhørende Kaier i Stenkjær.

§ 2. Dampfartøier — med den Undtagelse, som § 5 bestemmer — samt Seilfartøier (hvorunder indbefattes Forrings- og andre Baade) erlægger en Kaie-Afgift af 4 — fire — Øre pr. Ton, for hvilken Afgift Fartøierne under Jagttagelse forøvrigt af de for Ladestedets Havnevæsen gjældende Bestemmelser, kunne forblive henliggende ved Kaien og benytte dens Kran:

	Naar et Fartøi benytter Kaien.	Naar 2 Fartøier samtidig benytter Kaien.
Naar Fartøiet er drægtig 20 Ton og derunder	1 Døgn	2 Døgn.
over 20 Ton og ikke over 30 Ton	2 „	3 „
„ 30 „ „ „ „ 40 „	3 „	4 „
„ 40 „ „ „ „ 60 „	4 „	5 „
„ 60 „ „ „ „ „	5 „	6 „

Afgiften beregnes for den her angivne Tid, selv om denne ikke fuldt ud benyttes. Del af Ton regnes for hel Ton. For

31 Juli. umaalte Fartøier (hvorunder Førings- og andre Baade) beregnes Afgiften efter Afgifts-Opkræverens Skjøn, dog ikke mindre Afgift end 25 — fem og tyve — Øre.

§ 3. Afgift efter § 2 erlægges, saasnart Fartøiet har lagt til Kaien

§ 4. Saasnart den i § 2 bestemte Liggetid udløber, er Opkræveren berettiget til naarsomhelst at besørge Fartøiet paa Eierens Bekostning forhalet fra Kaien, forsaavidt Kaien tiltrænges af et andet Fartøi.

§ 5. Dampskib, som gaar i fast Rute paa Stenkjær, betaler, naar sammes Drægtighed ikke overstiger 200 Ton, 80 — otti — Øre for hver Gang, det anlægger ved Kaien eller ved det Kaien tilstødende Pakhus eller Brygge; overstiger Dampskibets Drægtighed 200 Ton, betales for hver Gang Kr. 2.50 — to Kr. og femti Øre. — Afgiften kan i disse Tilfælde ogsaa erlægges med et vist Beløb pr. Aar efter Overenskomst.

§ 6. Fartøi, som losser eller lader ved det Kaien umiddelbart tilstødende Pakhus og derved i større eller mindre Udstrækning benytter sig af Kaien, ansees som henliggende ved denne og pligter at betale Afgift efter § 2.

§ 7. Ethvert saavel lossende som ladende Seilfartøi forpligtes til naarsomhelst at forhale fra Kaien og give Plads for ankommende og afgaaende Dampskib for saa lang Tid, dette tiltrænger Pladsen, dog ikke udover de i § 2 fastsatte Tider, imod Ret til den uafbenyttede Del af Liggetiden, saasnart Dampskibet er færdigt.

§ 8. Saavel lossende som ladende Gods føres umiddelbart fra og til vedkommende Fartøi, og maa ikke i Almindelighed henligge paa Kaien udenfor den Tid, Fartøiet efter § 2 er liggeberettiget. For Gods, som til nogen anden Tid maatte befindes henliggende paa Kaien, betales en Oplags-Afgift fra 40 — firti — Øre til 2 — to — Kr. efter Godsets Beskaffenhed, og forsaavidt denne Henliggen varer 1 Døgn over bemeldte Liggetid. Ligger Godset længere, indtræder denne Afgift, og er Opkræveren berettiget til, om nogen anden maatte begjære Kaien til Afbenyttelse, eller han af andre Grunde maatte finde det nødvendigt, at føre Godset væk paa Eierens Bekostning.

Opkræveren er berettiget til at bestemme Oplagsafgiftens Størrelse, dog ikke over det i denne § nævnte Beløb.

§ 9. I Tilfælde af Tvivl om et umaalt Fartøis Drægtighed, skal Opkræverens Skjøn være afgjørende, medmindre Eieren eller Skipperen foretrækker paa Stedet at foranstalte Fartøiet maalt.

Benyttes Kaien til Lossen, Laden eller for kortere eller længere Tid til Oplagsplads for Gods, Materialier o. s. v. i saadanne Tilfælde, der ikke indgaar under nogen anden Bestemmelse i dette Regulativ, beregnes Afgift for samme efter Opkræverens Skjøn, dog ikke mindre end 25 Øre for hver Gang, Kaien benyttes.

§ 11. For samtlige Afgifter, der erlægges til den af Formandskabet antagne Opkræver, der for hvert Aar til dette aflægger Regnskab, hæfte vedkommende Fartøier. 31 Juli.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Approbation paa den i Generalforsamling den 2den September 1891 vedtagne Forandring i § 21 af de ved Høieste Resolution af 12te Januar 1886 approberede Love for Toten og Vardals Landdistrikts private Brandforsikringsforening, saaledes at Foreningen fremdeles kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder. 31 Juli.

Skrivelse fra Justits-Departementet til Stiftamtmanden i Bergens Stift, hvori Departementet paa Foranledning udtaler den Mening, at der ikke bør beregnes noget Gebyr for Thinglæsning af Konstitution for en Mand som Kasserer ved en Afdeling af Norges Bank[1]). 1 Aug.

[1]) Jfr. Skr. 22 April 1873 og Bankl. 23de April 1892 § 34.

Skrivelse fra Indre-Departementet til Amtmanden i Smaalenenes Amt, hvori paa Foranledning meddeles, at de i § 9 i i Bestemmelserne angaaende Omfanget af de stedlige Fabriktilsyns Myndighed m. v. omhandlede Bøger, der bliver at anskaffe for vedkommende Kommunes Regning, bliver at føre særskilt for hver Kommune, i hvilken der findes Anlæg, som gaar ind under Fabriktilsynsloven. 5 Aug.

Skrivelse fra Indredepartementet til Amtmanden i Jarlsberg og Larviks Amt, hvori paa Forespørgsel fra en Magistrat om, hvorvidt Medlemmerne af det i Henhold til Fabriktilsynslovens § 35 oprettede stedlige Fabriktilsyn kan kræve Godtgjørelse for sit Arbeide, meddeles, at Formanden, hvis denne i sin Egenskab af Embedslæge tillige er Sundhedskommissionens Formand[1]), ligesaalidt som den af Sundhedskommissionen blandt dens øvrige Medlemmer valgte Mand antages berettiget til Godtgjørelse. Derimod antages ikke en Privatlæge pligtig til uden særskilt Godtgjørelse at overtage Hvervet som Formand i det stedlige Tilsyn. 5 Aug.

[1]) Jfr. Skr. 7 Septbr.

Cirkulære fra Indredepartementet, Poststyrelsen (No. 22 for 1893), hvorved bl. a. meddeles, at der fra 1ste August 1893 og indtil videre efter Departementets Bestemmelse underholdes et Postaabneri Tarven paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Bjugns Herred, Fosens Fogderi, søndre Trondhjems Amt, Trondhjems Postdistrikt. 7 Aug.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Approbation paa de i Generalforsamling den 21de December 1892 vedtagne Udkast til 8 Aug.

8 Aug. nye Planer for Verdalens gjensidige Brandforsikringsforening for Bygninger og for Løsøre, saaledes at Foreningen fremdeles kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder.

8 Aug. **Høieste Resolution,** hvorved meddeles Approbation paa det i Generalforsamling den 26de September 1892 vedtagne Udkast til ny Plan for Fuse Herreds Brandforsikringsindretning, saa at Foreningen fremdeles kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder, dog saaledes, at ogsaa Forandringer i Planen for at blive gyldige maa undergives naadigst Approbation.

8 Aug. **Høieste Resolution,** hvorved meddeles Approbation paa det i Generalforsamling den 22de Februar 1893 vedtagne Udkast til ny Plan for Hammer og Alversunds Præstegjeldes Brandassuranceforening, saa at Foreningen fremdeles kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder.

8 Aug. **Høieste Resolution,** hvorved den af Forstanderskabet for Hadsels Sparebank i Møder den 8de December 1888 og 10de December 1892 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolution af 17de April 1893 stadfæstede Plan.

8 Aug. **Høieste Resolution,** hvorved meddeles Stadfæstelse paa den af Forstanderskabet for Grue Sparebank i Møde den 20de Juli 1893 vedtagne Forandring i § 5 i Bankens ved Høieste Resolution af 8de Mai 1889 stadfæstede Plan.

8 Aug. **Høieste Resolution,** hvorved den af Forstanderskabet for Sarpsborgs Sparebank i Møde den 13de Juni 1893 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolutioner af 9de September 1870, 16de August 1876 og 7de September 1886 stadfæstede Plan.

8 Aug. **Høieste Resolution,** hvorved den af Forstanderskabet for Eidsberg Præstegjelds Sparebank og Laaneindretning i Møde den 10de Juni 1893 vedtagne nye Plan for „Eidsberg Sparebank" stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolution af 29de Marts 1848 stadfæstede Plan.

8 Aug. **Høieste Resolution,** hvorved den af Forstanderskabet for Finnø Sparebank seneſt i Møde den 8de Juni 1893 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolution af 17de Marts 1860 stadfæstede Plan.

8 Aug. **Høieste Resolution,** hvorved den af Forstanderskabet for Hammerø Sparebank seneſt i Møde den 27de Mai 1893

vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre, ved Høieste Resolutioner af 20de Juli 1875, 5te Januar 1878 og 25de Marts 1879 stadfæstede Plan. 8 Aug.

Skrivelse fra Kirke-Departementet til Skoledirektøren i Tromsø Stift, hvori Departementet i Anledning af Andragende fra et Herreds Skolestyre om Statsbidrag til Bestridelse af Udgifterne ved et aandssvagt Barns Ophold ved Institut meddeler, at der af Bevilgningen til Bidrag til Bestridelse af Udgifterne ved abnorme Børns Ophold ved Abnormskolerne (Statsbudgettets Hovedpost IV, Kap. 6, Tit. 16) i Almindelighed ikke vil kunne ydes Tilskud til Kommuner i nævnte Øiemed, idet Bevilgningen væsentlig er forudsat at skulle anvendes som Hjælp for private Forsørgere. 8 Aug.

Convention.

entre

S. M. le Roi de Suède et de Norvège et S. M. la Reine Régente d'Espagne,

signée à Aranjuez le 27 Juin 1892,*).

et réglant les relations commerciales

entre la Norvège et l'Espagne.

Sa Majesté le Roi de Suède et de Norvège, et Sa Majesté La Reine Régente D'Espagne, au nom de Son Auguste Fils, Sa Majesté le Roi Don Alphonse XIII, également animés du désir d'assurer les relations de commerce entre

(Oversættelse).

Konvention 9 Aug.

mellem

H. M. Kongen af Sverige og Norge og H. M. Dronningregentinden af Spanien.

Undertegnet i Aranjuez den 27de Juni 1892*)

til Ordning af Handelsforholdene

mellem Norge og Spanien.

Hans Majestæt Kongen af Sverige og Norge og Hendes Majestæt Dronningregentinden af Spanien i sin ophøiede Søns, Hans Majestæt Kong Don Alphonse den XIII's Navn, har, lige besjælede af Ønsket om at sikre Handelsforbindelserne mellem Norge

*) Konventionen er ratificeret for Norges Vedkommende ved Kgl. Resolution af 10 Juli 1893. Ratifikationerne er udvexlede i Madrid 9 August 1893 med Tilkjendegivende, at Konventionen skal træde i Kraft senest 1 Januar 1894. Ifølge Kundgjørelse i „Gaceta de Madrid" for 1 November 1894 skal Konventionen træde i Kraft 1 Januar 1894.

9 Aug. la Norvège et l'Espagne ont résolu de conclure une Convention à cet effet et ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires, savoir:

S. M. le Roi de Suède et de Norvège, Monsieur Frédérik Hartvig Herman, Baron de Wedel-Jarlsberg, Son Ministre Plénipotentaire près Sa Majesté Catholique, Chevalier de l'Ordre de Saint Olave et de l'Ordre de l'Etoile Polaire, etc., etc.

Et Monsieur Guillaume-Christophe Christophersen, Consul général de Suède et de Norvège à Anvers, Plénipotentiaire spécial, Commandeur de 1ère classe de l'Ordre de Saint Olave et de l'Ordre de Wasa, etc., etc.

S. M. La Reine Régente D'Espagne, D. Carlos O'Donell y Abreu, Duc de Tetuan, Marquis d'Altamira, Comte de Lucena, Grand d'Espagne de première classe, Sénateur du Royaume, Général de Brigade, Grand croix de l'Ordre Militaire de Saint Hermenegilde d'Espagne, de Saint Etienne de Hongrie, etc., etc., Son Ministre d'Etat.

Lesquels, aprés s'être communiqué Leurs Pleins Pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article premier.

Il y aura liberté réciproque de commerce entre la Norvège et l'Espagne.

Les sujets de chacune des

og Spanien, besluttet at afslutte en Konvention i dette Øiemed og udnævnt til sine Plenipotentiairer:

Hans Majestæt Kongen af Sverige og Norge Hr. Frederik Hartvig Herman, Baron af Wedel-Jarlsberg, Hans Minister Plenipotentiaire hos Hs. Katholske Majestæt, Ridder af St. Olafs og Nordstjerneorden etc. etc.

og Hr. Wilhelm Christopher Christopherſen, svensk-norsk Generalkonsul i Antwerpen, speciel Plenipotentiaire, Kommandør af 1ste Klasse af Olafsorden og Wasaorden etc. etc.

Hs. Majestæt Dronningregentinden af Spanien D. Carlos O'Donell y Abreu, Hertug af Tetuan, Marquis d'Altamira, Greve af Lucena, Grand d'Espagne af 1ste Klasse, Senator i Kongeriget, Brigadegeneral, Storkors af den spanske militære St. Hermenegilde Orden, af den ungarske St Stephansorden, Hendes Statsminister;

hvilke, efterat have udvexlet sine Fuldmagter, der befandtes i god og behørig Form, er kommet overens om følgende Artikler:

Artikel 1.

Der skal være gjensidig Handelsfrihed mellem Norge og Spanien.

Enhver af de høie kontrahe-

Hautes Parties contractantes auront le droit d'exercer librement leur religion dans le territoire de l'autre Partie, selon les lois des pays respectifs.

Article 2.

Les ressortissants des Hautes Parties contractantes pourront disposer à leur volonté, par donation, vente, échange, testament ou de toute autre manière, de tous les biens qu'ils posséderaient dans les territoires respectifs et retirer intégralement leurs capitaux du pays. De même, les ressortissants de l'un des États respectifs, habiles à hériter des biens situés dans l'autre, pourront prendre possession des biens qui leur seraient dévolus même *ab intestat*, en observant les formalités prescrites par la loi, et les dits héritiers ne seront pas tenus à acquitter des droits de succession autres ni plus élevés que ceux qui seraient imposés dans des cas semblables aux nationaux eux-mêmes.

Article 3.

Les ressortissants des Hautes Parties contractantes ne pourront être assujettis respectivement à aucune saisie, ni être retenus avec leurs navires, équipages, voitures et effets de commerce, quels qu'ils soient, pour aucune expédition militaire, ni pour aucun service public, sans qu'il soit accordé aux intéressés une indemnité préalablement convenue.

rende Parters Undersaatter skal 9 Aug.
have Ret til fri Religionsøvelse paa den andens Territorium overensstemmende med de respektive Landes Love.

Artikel 2.

De høie kontraherende Parters Undersaatter skal efter Forgodtbefindende ved Gave, Salg, Bytte, Testamente eller paa enhver anden Maade kunne disponere over al Eiendom, som de maatte besidde i de respektive Territorier, og skal uden Afkortning kunne trække sine Kapitaler ud af Landet. Paa samme Maade skal de Undersaatter af den ene af de respektive Stater, som kan arve Gods, der findes i den anden, kunne tage i Besiddelse det Gods, som maatte være dem tilfaldt, ogsaa ab intestato, dog under Jagttagelse af de ved Lovgivningen foreskrevne Regler; og saadanne Arvinger skal ikke være forpligtet til at erlægge anden eller høiere Arveafgifter end dem, som under lignende Omstændigheder maatte paahvile Landets egne Borgere.

Artikel 3.

De høie kontraherende Parters Undersaatter skal ikke være underkastet nogen Beslaglæggelse og heller ikke kunne tilbageholdes med deres Skibe, Besætninger, Kjøretøier og Handelseffekter af hvilkensomhelst Art af Hensyn til nogen militær Expedition eller nogen offentlig Tjeneste, uden at der tilstaaes de Interesserede en paa Forhaand fastsat Skadeserstatning.

9 Aug.

Ils seront néanmoins soumis aux réquisitions pour transports *(bagages)*, mais, dans ce cas ils auront droit à la rémunération officiellement établie par l'autorité compétente, dans chaque département ou localité, pour les nationaux.

Article 4.

Les objets d'origine et de manufacture norvégienne, énumérés dans le Tarif A, annexé à la présente Convention, seront admis en Espagne et dans ses îles adjacentes, lorsqu'ils seront importés directement par terre ou par mer, aux droits de Douane fixés par le dit Tarif avec inclusion des droits additionels.

Il est entendu que, dans le nombre des marchandises assujetties à leur importation en Espagne à l'obligation d'être accompagnées de certificats d'origine, ne sera pas comprise la morue provenant directement d'un port de Norvège.

Article 5.

Les objets d'origine et de manufacture espagnole, énumérés dans le Tarif B annexé à la présente Convention, seront admis en Norvège, lorsqu'ils seront importés directement par terre ou par mer, aux droits de Douane fixés par le dit tarif avec inclusion des droits additionels.

Article 6.

Les objets d'origine et de

Dog skal de være undergivet Revisitioner til Transporter (Bagage), men i saa Fald skal de have Ret til den Godtgjørelse, som officielt er fastsat for Landets egne Borgere af kompetent Autoritet i ethvert Departement eller Distrikt.

Artikel 4.

De norske Natur- eller Kunstprodukter, som findes opregnede i den nærværende Konvention vedføiede Tarif A, skal, naar Indførselen sker direkte tillands eller tilsøs, kunne indføres til Spanien og dets nærliggende Øer mod den i nævnte Tarif fastsatte Told, Tillægsafgifter deri indbefattet.

Man er kommen overens om, at til de Varer, der ved Indførselen til Spanien er underkastet Forpligtelse til at være ledsaget af Oprindelsescertifikater, skal ikke henregnes Klipfisk, der ankommer direkte fra en Havn i Norge.

Artikel 5.

De spanske Natur- eller Kunstprodukter, som findes opregnet i den nærværende Konvention vedføiede Tarif B, skal, naar Indførselen sker direkte tillands eller tilsøs, kunne indføres til Norge mod den i nævnte Tarif fastsatte Told, Tillægsafgifter deri indbefattet.

Artikel 6.

De norske Natur- og Kunst-

manufacture norvégienne, énumérés dans le Tarif A, annexé à la présente Convention, ainsi que ceux énumérés dans le Tableau A également annexé à la présente Convention, ne seront pas assujettis à leur entrée en Espagne et dans ces îles adjacentes, lorsqu'ils seront importés directement par terre ou par mer, à des droits d'entrée autres ni plus élevés que ceux auxquels sont ou seront assujettis les produits similaires d'origine ou de manufacture de toute autre Nation.

Article 7.

Les objets d'origine ou de manufacture espagnole énumérés dans le Tarif B et le Tableau B annexés à la présente Convention ne seront pas assujettis à leur entrée en Norvège, lorsqu'ils seront importés directement par terre ou par mer, à des droits d'entrée autres ni plus élevés que ceux auxquels sont ou seront assujettis les produits similaires d'origine ou de manufacture de toute autre Nation.

Le régime des armes et munitions de guerre reste soumis aux lois et réglements des États respectifs.

Article 8.

La Norvège et l'Espagne se garantissent mutuellement qu'aucun autre pays ne jouira d'un traitement plus avantageux pour tout ce qui concerne la consommation, l'entreposage, la réexportation, le

produkter, som findes opregnet i den nærværende Konvention vedføiede Tarif A, og de, som er opregnet i det ligeledes nærværende Konvention vedføiede Tableau A, skal ved Indførsel til Spanien og dets tilliggende Øer, naar Indførselen sker direkte tillands eller tilsøs, ikke være underkastet anden eller høiere Indførselstold end den, der paahviler eller maatte blive paalagt lignende Natur- eller Kunstprodukter tilhørende enhver anden Nation. 9 Aug.

Artikel 7.

De spanske Natur- eller Kunstprodukter, som findes opregnet i den nærværende Konvention vedføiede Tarif B og Tableau B skal ved Indførsel til Norge, naar Indførselen sker direkte tillands eller tilsøs, ikke være underkastet anden eller høiere Indførselstold end den, der paahviler eller maatte blive paalagt lignende Natur- eller Kunstprodukter tilhørende enhver anden Nation.

Reglerne for Behandling af Krigsvaaben og Ammunition bliver fremdeles at søge i de i de respektive Stater gjældende Love og Reglementer.

Artikel 8.

Norge og Spanien tilsikrer hinanden gjensidig, at intet andet Land skal nyde en fordelagtigere Behandling i Alt, hvad der angaar Varers Konsumtion, Opbæggelse, Gjennudførsel, Transit og

9 Aug. transit, le transbordement des marchandises et le commerce en général.

Les stipulation de cet article ne pourront être invoquées en ce qui concerne les concessions spéciales accordées ou qui le seront à l'avenir à des États limitrophes en vue de faciliter le commerce des frontières ni en ce qui concerne les obligations résultant pour l'une des Parties contractantes d'une union douanière avec un État voisin.

Article 9.

Les drawbacks existants ou qui pourraient être établis à l'exportation des produits norvégiens ainsi que les drawbacks à l'exportation des produits espagnols, ne pourront être supérieurs aux droits d'accise ou de consommation intérieure grevant les dits produits ou les matières employées à leur fabrication.

Article 10.

Les marchandises de toute nature originaires de l'un des Pays contractants et importées dans l'autre ne pourront être assujetties à des droits d'accise ou de consommation supérieurs à ceux qui grèvent ou grèveraient les marchandises similaires de production nationale.

Toutefois, les droits à l'importation pourront être augmentés des sommes qui représenteraient les frais occasionnés aux produits nationaux par le système de l'accise.

Omladning samt Handelen i Almindelighed.

Bestemmelserne i denne Artikel skal ikke kunne komme til Anvendelse forsaavidt angaar de særskilte Indrømmelser, der er eller i Fremtiden maatte blive tilstaaet Nabolande for at lette Grændsehandelen, og heller ikke forsaavidt angaar de Forpligtelser, der maatte paahvile nogen af de kontraherende Parter paa Grund af et Toldforbund med en Nabostat.

Artikel 9.

Drawback, som er eller i Fremtiden maatte blive fastsat ved Udførsel af norske Produkter, saavelsom Drawback ved Udførsel af spanske Produkter, skal ikke kunne udgjøre et større Beløb, end de indenlandske Afcise- eller Konsumtionsafgifter, som hviler paa de nævnte Produkter eller paa de Stoffe, der anvendes ved deres Tilvirkning.

Artikel 10.

Der skal ikke paa Varer af nogensomhelst Art, som har sin Oprindelse fra et af de kontraherende Lande, og som indføres til det andet, kunne lægges høiere Afcise- eller Konsumtionsafgifter end de, som paahviler eller maatte komme til at paahvile lignende Varer af indenlandsk Produktion.

Dog skal Indførselstolden kunne forhøies med et Beløb, der svarer til de Omkostninger, som ved Afciseſystemet paaføres de indenlandske Produkter.

Article 11.

Les marchandises non originaires de Norvège importées de ce Royaume en Espagne, soit par terre, soit par mer, ne pourront pas être grevées de surtaxes supérieures à celles dont seront passibles les marchandises de même nature importées en Espagne de tout autre pays européen autrement qu'en droiture par navire espagnol.

La Norvège se réserve de son côté la faculté d'établir sur les marchandises non originaires d'Espagne des surtaxes égales à celles qui seront appliquées en Espagne aux importations faites autrement qu'en droiture.

Artikel 11. 9 Aug.

Varer, som ikke er af norsk Oprindelse, og som fra dette Rige indføres til Spanien, enten tillands eller tilsøs, skal ikke kunne paalægges høiere Surtaxe end den, der paahviler Varer af samme Slags, som, paa anden Vei end den direkte, indføres til Spanien fra ethvert andet europæisk Land med spansk Fartoi.

Norge forbeholder sig paa sin Side Ret til at belægge Varer, som ikke er af spansk Oprindelse, med Surtaxe, svarende til den, der i Spanien maatte blive bragt i Anvendelse paa Indførsel, som finder Sted paa anden Vei end den direkte.

Article 12.

Les Norvégiens en Espagne et dans ses iles adjacentes et les Espagnols en Norvège jouiront de la même protection que les nationaux pour tout ce qui concerne la propriété des marques de fabrique ou de commerce ainsi que des dessins ou modèles industriels et de fabrique de toute espèce.

Le droit exclusif d'exploiter un dessin ou modèle industriels ou de fabrique ne peut avoir au profit des Norvégiens en Espagne, et, réciproquement, au profit des Espagnols en Norvège, une durée plus longue que celle fixée par la loi du pays à l'égard des nationaux.

Si le dessin ou modèle industriel ou de fabrique appartient au domaine public dans

Artikel 12.

Nordmænd i Spanien og paa dets nærliggende Øer og Spaniere i Norge skal nyde samme Beskyttelse som Landets egne Borgere i Alt, hvad angaar Eiendomsretten til Fabrik- eller Varemærker, ligesom ogsaa til Industri- eller Fabrik-, Monstre eller Modeller af alle Slags.

Den udelukkende Ret til at anvende Industri- eller Fabrik-Monster eller Model kan ikke tilstaaes Nordmænd i Spanien og, paa den anden Side, Spaniere i Norge, for et længere Tidsrum end det, som ved Landets Lovgivning er fastsat for dets egne Borgere.

Hvis Industri- eller Fabrik-, Monster eller Model falder i det Frie i Hjemlandet, kan det ikke

9 Aug. le pays d'origine, il ne peut être l'objet d'une jouissance exclusive dans l'autre pays.

Les dispositions des deux paragraphs qui précédent sont applicables aux marques de fabrique ou de commerce.

Les droits des Norvégiens en Espagne, et, réciproquement, les droits des Espagnols en Norvège, ne sont pas subordonnés à l'obligation d'y exploiter les modèles ou dessins industriels ou de fabrique.

Article 13.

Les nationaux de l'un des Pays contractants qui voudront s'assurer dans l'autre la propriété d'une marque, d'un modèle ou d'un dessin, devront remplir les formalités prescrites à cet effet par la législation respective des États contractants.

Les marques de fabrique auxquelles s'appliquent le présent article et l'article précédent sont celles qui, dans les pays respectifs, sont légitimement acquises aux industriels ou négociants qui en usent, c'est-à-dire, que le caractère d'une marque de fabrique norvégienne doit être apprécié d'après la loi de Norvège, de même que celui d'une marque espagnole doit être jugé d'après la loi espagnole.

Toutefois, le dépôt pourra être refusé, si la marque pour laquelle il est demandé est considérée par l'autorité compétente comme contraire à la morale ou à l'ordre public.

være Gjenstand for udelukkende Ret i det andet Land.

Bestemmelserne i de to foregaaende Passus er anvendelige paa Fabrik- eller Vare-Mærker.

Nordmænds Rettigheder i Spanien og, paa den anden Side, Spanieres Rettigheder i Norge er ikke betinget af Forpligtelsen til der at benytte Industri- eller Fabrik-Modellerne eller Mønstrene.

Artikel 13.

Det ene af de kontraherende Landes Undersaatter, som i det andet vil sikre sig Eiendomsretten til et Mærke, en Model eller et Mønster, vil have at iagttage de Formaliteter, som i saa Henseende er foreskrevet ved de kontraherende Staters respektive Love.

De Fabrikmærker, paa hvilke nærværende og den foregaaende Artikel faa Anvendelse, er saadanne, som i de respektive Lande er lovligen erhvervet af de Industridrivende eller Handlende, som benytter dem, det vil sige at et norsk Fabrikmærkes Karakter skal bedømmes efter Norges Lovgivning og et spansk Mærkes Karakter efter spansk Lov.

Dog skal Modtagelse af Anmeldelse kunne negtes, saafremt det Mærke, for hvilket samme begjæres, af kompetent Myndighed ansees stridende mod Moralen eller mod den offentlige Orden.

Article 14.

Les voyageurs norvégiens de commerce, voyageant en Espagne ou dans ses îles adjacentes pour compte d'une maison établie en Norvège, seront traités, quant à la patente, comme les voyageurs de toute autre Nation et réciproquement, il en sera de même pour les voyageurs espagnols en Norvège.

Les objets passibles d'un droit d'entrée qui servent d'échantillon et qui sont importés par ces commis-voyageurs jouiront, de part et d'autre, moyennant les formalités de douane nécessaires pour en assurer la réexportation ou la réintégration en entrepôt, d'une restitution des droits qui devront être déposés à l'entrée.

Artikel 14. 9 Aug.

Norske Handelsreisende, som reiser i Spanien eller paa dets nærliggende Øer for Regning af et i Norge etableret Hus, skal med Hensyn til Næringsafgift behandles som enhver anden Nations Handelsreisende, og samme Regel skal paa den anden Side gjælde for spanske Handelsreisende i Norge.

Af toldpligtige Varer, der tjener til Prøver, og som indføres af de ovennævnte Handelsreisende, skal Tolden, som bliver at erlægge ved Indførselen, paa begge Sider tilstaaes tilbagebetalt under Jagttagelse af de Toldformaliteter, som er nødvendige for at sikre Varens Gjenudførsel eller Tilbagebringelse paa Toldpakhus.

Article 15.

L'Espagne concède à la Norvège dans les îles de Cuba et Porto Rico pour les objets d'origine et de manufacture norvégienne, lorsqu'ils seront importés directement et pendant la durée de la présente Convention, le bénéfice de la seconde colonne du Tarif des Douanes spécial des dites Provinces, aussi longtemps que ce tarif restera en vigueur.

Artikel 15.

Spanien tilstaar Norge for norske Natur- og Kunstprodukter ved direkte Indførsel til Øerne Cuba og Portorico, saalænge nærværende Konvention forbliver i Kraft, at nyde godt af den anden Kolonne i den specielle Toldtarif for de nævnte Provinser, saalænge sidstnævnte Tarif forbliver gjældende.

Article 16.

Le Gouvernement Norvégien s'engage, pendant la durée de la présente Convention, à accorder une subvention annuelle

Artikel 16.

Den norske Regjering forpligter sig til, saalænge nærværende Konvention staar ved Magt, at tilstaa en aarlig Subvention til

9 Aug.

pour l'établissement d'une ligne de bateaux à vapeur directe entre la Norvège et l'Espagne, avec un minimum de douze voyages par an. Les détails, qui se rattachent à l'exploitation de cette ligne, seront réglés par des négociations spéciales entre les Hautes Parties contractantes.

Article 17.

Les dispositions des articles 6 et 7 de cette Convention ne s'appliquent pas aux faveurs accordées ou qui seront accordées par l'Espagne au Portugal ou aux Républiques Hispano-Américaines, ni aux faveurs accordées ou qui seront accordées par la Norvège à la Suède ou au Danemark.

Article 18.

Cette Convention entrera en vigueur immédiatement après l'échange des ratifications et restera exécutoire pendant cinq années à partir du jour où elle sera mise en vigueur. Dans le cas où aucune des deux Hautes Parties contractantes n'aurait notifié douze mois avant la dite période son intention d'en faire cesser les effets, la Convention demeurera obligatoire jusqu'à l'expiration d'une année, à partir du jour où l'une ou l'autre des Hautes Parties contractantes l'aura dénoncée.

Article 19.

Les stipulations qui précé-

Oprettelse af en direkte Dampskibslinie mellem Norge og Spanien med mindst 12 aarlige Reiser. De nærmere Bestemmelser vedkommende Driften af denne Linie skal ordnes ved specielle Forhandlinger mellem de høie kontraherende Parter.

Artikel 17.

Bestemmelserne i denne Konventions Artikel 6 og 7 kommer ikke til Anvendelse paa de Begunstigelser, som af Spanien er eller maatte blive tilstaaet Portugal eller de spansk-amerikanske Republiker og heller ikke paa de Begunstigelser, som af Norge er eller maatte blive tilstaaet Sverige eller Danmark.

Artikel 18.

Denne Konvention skal træde i Kraft umiddelbart efter Ratifikationernes Udveksling og forblive gjældende i 5 Aar fra den Dag, hvor den sættes i Kraft. Forsaavidt ikke nogen af de høie kontraherende Parter inden 12 Maaneder før nævnte Tidspunkt skulde have tilkjendegivet sin Hensigt at lade Konventionen træde ud af Kraft, skal den forblive bindende indtil Udløbet af et Aar at regne fra den Dag, da nogen af de høie kontraherende Parter maatte have opsagt samme.

Artikel 19.

Foranstaaende Bestemmelser skal

dent seront soumises à l'approbation des Représentations Nationales respectives. [1])

Article 20.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées à Madrid dans le plus bref délai possible.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs cachets.

Fait à Aranjuez en double expédition le vingt sept Juin de l'an mil huit cent quatre-vingt douze.

L. S.
(sign.) **F. Wedel-Jarlsberg.**
L. S.
(sign.) **W. Christophersen.**
L. S.
(sign.) **Le Duc de Tetuan.**

forelægges de respektive Nationalforsamlinger til Stadfæstelse. 9 Aug.

Artikel 20.

Nærværende Traktat skal ratificeres og Ratifikationerne paa samme skal udvexles i Madrid snarest muligt.

Til Bekræftelse heraf har de respektive Befuldmægtigede undertegnet denne Konvention og forsynet den med sit Segl.

Udstedt i Aranjuez in duplo den syv og tyvende Juni atten Hundrede to og niti.

L. S.
(Sign.) **F. Wedel-Jarlsberg.**
L. S.
(Sign.) **W. Christophersen.**
L. S.
(Sign.) **Le Duc de Tetuan.**

Tarif A.

Droits á l'entrée en Espagne.

Dénomination des articles.	Bases.	Droits. Pest Cent.
Clous à ferrer les animaux	100 kg.	15
Bois communs en planches, planchettes, madriers, poutres, perches, les mâts et bois pour constructions navales	Mèt. cube.	3
Pâte de bois	100 kg.	1
Morue salée et		

Tarif A.

Indførselstold i Spanien.

Varernes Benævnelse.	Kvantum.	Told. Pes. Cts.
Søm til at beslaa Dyr	100 kg.	15 00
Almindeligt Træ i Bord, Plankchetter, Planker, Bjelker, Stager, Master og Skibsbygningstømmer	m²	3 00
Træmasse	100 kg.	1 00
Saltet og tørret		

[1]) Konventionen er godkjendt af Storthinget 20 Juli 1892. Se Sth. Prp. No. 85 og Indst. S. XXIV for 1892 samt Sth.tid. for f. A., Forh. i Sth. S. 1466—1477.

9 Aug.

Dénomination des articles.	Bases.	Droits. Pest. Cent.
séchée (Klipfish et Stockfish) (droits de douane 18 pest.: droits intérieurs 6 pest.)	100 kg.	24
Poudre de poisson . . . . , . .	—	12
Huile de foie de morue purifiée pour l'usage médical . . .	—	2
Huile de poisson et baleine et autres graisses animales . . .	—	1
Rogue et autres dépouilles animales non dénommées . . .	—	0,50
Guano de poisson et de baleine et autres engrais naturels	—	0,05
Poissons frais ou avec le sel indispensable pour leur conservation . . .	—	1,50
Poissons salés, fumés et marinés	—	12
Lait concentré	1 kg.	1

Tableau A.

Articles Norvégiens auxquels, à l'entrée en Espagne, sont applicables les dispositions de l'Art. 6 de la présente Convention.

Pierres et terres employées dans l'industrie, les arts et

Varernes Benævnelse.	Kvantum.	Told. Pes. Cts.
Fisk (Klipfisk og Stokfisk) (Told 18 Pesetas, indre Afgift 6 Pesetas)	100 kg.	24 00
Fiskemel	„ „	12 00
Medicintran . . .	„ „	2 00
Fiske- og Hvaltran og andre Fedtstoffe af Dyr .	„ „	1 00
Rogn og andre ikke særskilt nævnte Produkter af Dyr	„ „	0 50
Fiske- og Hvalguano og andre naturlige Gjødningsstoffe . . .	„ „	0 05
Fisk, fersk eller med det til dens Bevaring nødvendige Salt. .	„ „	1 50
Fisk, saltet, røget og marineret. .	„ „	12 00
Koncentreret Melk	1 „	1 00

Tableau A.

Norske Varer, paa hvilke, ved Indførsel til Spanien, Bestemmelserne i nærværende Konventions Artikel 6 kommer til Anvendelse:

Jord- og Stenarter, anvendt i Industri-, Kunst- og til Byg-

les constructions, ciment, chaux et plâtre.
Porcelaine et autre poterie.
Verre de toute sorte.
Goudron, résine, brai, asphalte et bitume.
Clous et vis de fer.
Colle de poisson.
Poudre, explosifs et mêches pour les mines.
Papier de toute sorte y compris les ouvrages en papier.
Cartons de toute sorte.
Douves.
Futailles et cercles.
Bois rabotés, rainés et (ou) bouvetés.
Bois ouvré et de menuiserie de toute sorte.
Allumettes.
Cuirs et peaux brute.
Instruments et machines agricoles.
Moteurs et autres machines.
Beurre et fromage.
Alcools et eaux-de-vie.
Liqueurs.
Bière.
Conserves alimentaires.
Embarcations.

ning, Cement, Kalk og Gibs. 9 Aug.

Porcellæn og andet Stentøi.
Glas af alle Slags.
Tjære, Harpix, Beg, Asphalt og Jordbeg.
Søm og Skruer af Jern.
Fiskelim.
Krudt, Sprængstoffe og Minerlunter.
Papir af alle Slags, deri indbefattet Arbeider af Papir.
Karton af alle Slags.
Tøndestav.
Fade og Tøndebaand.
Høvlede og pløiede Bord.

Forarbeidede Trævarer og Snedkerarbeide af ethvert Slags.
Fyrstikker.
Skind og Huder, uforarbeidede.
Agerbrugsredskaber og Maskiner.

Motorer og andre Maskiner.
Smør og Ost.
Alkohol og Brændevin.
Likører.
Øl.
Konserverede Fødemidler.
Skibe.

Tarif B.

Droits à l'entrée en Norvège.

La conversion de la monnaie n'a pas un caractère officiel; elle est établie sur la base de 72 couronnes Norvègiennes = 100 pesetas, et 1 couronne = 1.39 pesetas.

Tarif B.

Indførselstold i Norge.

Myntomsætningen har ikke officiel Betydning; den er foretaget efter Forholdet 72 norske Kroner = 100 Pesetas og 1 Krone = 1.39 Pesetas.

9 Aug.

Dénomination des articles.	Bases.	Droits en unités. Norvégiennes Cour. Öre.	Espagnoles. Pest. C.
Oranges fraîches de toute sorte . . .	100 kg.	2,00	2,78
Citrons frais	—	2,00	2,78
Raisins frais	—	2,00	2,78
Melons . . .	—	2,00	2,78
Raisins secs	—	8,00	11,11
Figues . . .	—	5,00	6,94
Amandes en coque . . .	—	5,00	6,94
Noisettes . .	—	5,00	6,94
Legumes secs	—	5,00	6,94
Vins de toute sorte en cercles et en bouteilles (tous droits compris)	Le litre.	0,11.52	0,16

N. B. Ne seront pas reputés vins les liquides contenant une quantité d'alcool supérieure à 20 %.

Tableau B.

Articles Espagnols auxquels, à l'entrée en Norvège, sont applicables les dispositions de l'Art. 7 de la présente Convention.

Sel commun.
Liège brut et travaillé.
Bouchons de liège (sans garniture).
Huile d'olive.
Plomb en lingots.
Autres métaux bruts.
Minerais.
Sparte.
Noix.

Varernes Benævnelse	Kvantum.	Toldsatser. Norske. Kr. Øre.	Spanske. Pes. Cts.
Appelsiner, friske, alle Slags . .	100 kg.	2 00	2 78
Citroner, friske. . .	„	2 00	2 78
Vindruer .	„	2 00	2 78
Meloner .	„	2 00	2 78
Rosiner . .	„	8 00	11 11
Figener . .	„	5 00	6 94
Mandler .	„	5 00	6 94
Hasselnødder. . . .	„	5 00	6 94
Tørrede Grønsager	„	5 00	6 94
Vin af alle Slags paa Fustager og Flasker (heri indbefattet alle Afgifter) .	1 Liter	0 11.52	0 16

NB. Varen anseés ikke som Vin, naar den holder over 20 pCt. Alkohol.

Tableau B.

Spanske Varer, paa hvilke ved Indførsel til Norge Bestemmelserne i nærværende Konventions Artikel 7 kommer til Anvendelse:

Almindeligt Salt.
Kork, ubearbeidet og bearbeidet.
Korkeproppe (uden Beslag).
Olivenolie.
Bly i Klumper.
Andre Metaller, raa.
Mineralier.
Esparto.
Valnødder.

Plumes épurées.	Renset Fjær.
Sardines.	Sardiner.
Céréales.	Kornvarer.
Ecorces d'oranges.	Orangeskaller.
Eaux-de-vie.	Brændevine.
Liqueurs.	Likører.
Sucre.	Sukker.
Legumes et fruits potagers de toute sorte, frais et secs, non compris dans le Tarif B.	Grønsager og Kjøkkenvæxter af alle Slags, friske og tørrede, forsaavidt de ikke er indbefattet i Tarif B.
Conserves.	Konserver.

9 Aug.

Protocol.

Pour faciliter et développer les relations commerciales entre la Norvège et l'Espagne, une ligne de bateaux à vapeur directe entre ces deux pays sera établie sous les auspices du Gouvernement de Norvège conformément aux stipulations de l'article 16 de la Convention de Commerce, conclue ce jour entre la Norvège et l'Espagne.

En vertu des dispositions de l'art. 16, alinéa 2 de la dite Convention, les Soussignés se sont réunis pour dresser le protocole réglant les détails qui se rattachent à l'exploitation de cette ligne, et ils sont convenus des articles suivants:

Art. 1. La ligne effectuera, au moins, un voyage rond (aller et retour) par mois, à moins que les intempéries de la saison ne s'y opposent; toutefois, le nombre total de voyages ronds par an ne pourra pas être moindre de douze.

Protokol.

For at lette og udvikle Handelsforbindelserne mellem Norge og Spanien skal en direkte Dampskibslinie oprettes mellem begge Lande med den norske Regjerings Bistand i Henhold til Bestemmelserne i Artikel 16 i den idag afsluttede Handelskonvention mellem Norge og Spanien.

I Henhold til Bestemmelserne i nævnte Konventions Artikel 16, 2det Stykke er Undertegnede traadt sammen for at oprette en Protokol til Fastsættelse af de Detailbestemmelser, der vedkommer denne Linies Drift, og er kommet overens om følgende Bestemmelser:

Artikel 1. Linien skal udføre idetmindste en fuld Reise (Tur og Retur) om Maaneden, medmindre saadant hindres af Veirforholdene; dog skal det hele Antal fulde Reiser om Aaret ikke være mindre end 12.

9 Aug.

Art. 2. En partant de la Norvège les navires de la ligne procéderont à un port espagnol situé sur la baie de Biscaye, et de ce port ils continueront le voyage à Barcelone, faisant escale dans les ports intermédiaires d'après leur convenance.

Art. 3. De Barcelone, les navires peuvent procéder à Gênes et á un autre port italien. Si tel voyage se fait, le navire doit retourner à Barcelone, Valence, ou quelque autre port de la Méditerranée.

Art. 4. Au retour en Norvège les navires feront escale dans les ports espagnols qui leur offrent des marchandises en quantité jugée suffisante par le Directeur de la ligne, mais en tout cas et au cours de chaque voyage de retour, ils toucheront à Valence et à Malaga.

Art. 5. Les dates des départs des navires de chaque port espagnol où ils font escale, doivent être annoncées de la manière usuelle et avec anticipation de 10 jours au moins.

Art. 6. Les navires de la ligne jouiront des privilèges accordés aux paquebots chargés d'un service postal, par l'article 10 du Traité de Navigation conclu le 15 Mars 1883 entre les Royaumes Unis de Suède et de Norvège, et l'Espagne.

Art. 7. Il est entendu que des irrégularités dans le ser-

Artikel 2. Efter at være afgaaet fra Norge skal Liniens Skibe afgaa til en spansk Havn ved den biscayiske Bugt og derfra fortsætte Reisen til Barcelona, med Anløb af mellemliggende Havne efter eget Valg.

Artikel 3. Fra Barcelona kan Skibene gaa til Genua og til en anden italiensk Havn. I Tilfælde af, at saadan Reise foretages, skal Skibet vende tilbage til Barcelona, Valencia eller en anden Havn ved Middelhavet.

Artikel 4. Paa Tilbagereisen til Norge skal Skibene anløbe de spanske Havne, hvor der tilbydes dem Varer i en Mængde, som Liniens Bestyrer anser tilstrækkelig, men i ethvert Fald og paa enhver Tilbagereise skal de anløbe Valencia og Malaga.

Artikel 5. Datum for Skibenes Afreise fra enhver spansk Havn, som de anløber, skal kundgjøres paa sædvanlig Maade og mindst 10 Dage iforveien.

Artikel 6. Liniens Skibe skal nyde godt af de Forrettigheder, der tilstaaes Paketbaade, der medfører Post ifølge Artikel 10 i Sofartstraktaten mellem de forenede Riger Sverige og Norge og Spanien af 15de Marts 1883.

Artikel 7. Man er kommet overens om, at Uregelmæssigheder

vice, occasionés par des accidents casuels ou par des événements imprévus n'auront pas pour effet d'invalider la Convention de Commerce conclue ce jour, ou d'attirer au Gouvernement de Norvège des responsabilités d'aucune nature.

Art. 8. La ligne sera ouverte au plus tard, trois mois après l'entrée en force de cette Convention de Commerce.

Art. 9. Si l'expérience prouve la nécessité d'introduire des modifications aux régles précédentes, ces modifications pourront être établies par commun accord entre les Parties Contractantes, et constatées par un Protocole.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé le présent Protocole et y ont apposé leurs cachets.

Fait à Aranjuez en double expédition le vingt sept Juin de l'an mil huit cent quatre vingt douze.

L. S.
(sign.) **F. Wedel-Jarlsberg.**
L. S.
(sign.) **W. Christophersen.**
L. S.
(sign.) **Le Duc de Tetuan.**

ved Liniens Drift, der maatte foraarsages ved tilfældige Begivenheder eller uforudseede Hændelser, ikke skal have nogen Virkning til at svække Gyldigheden af den idag afsluttede Handelskonvention eller paadrage den norske Regjering noget Slags Ansvar. 9 Aug.

Artikel 8. Linien skal aabnes seneste 3 Maaneder efter at denne Handelskonvention er traadt i Kraft.

Artikel 9. Hvis Erfaring maatte vise Nødvendigheden af at indføre Ændringer i de foranstaaende Regler, skal saadanne kunne træffes ifølge fælles Overenskomst mellem de kontraherende Parter, og fastsættes ved en Protokol.

Til Bekræftelse heraf har de respektive Befuldmægtigede undertegnet denne Konvention og forsynet den med sit Segl.

Udstedt i Aranjuez in duplo den syv og tyvende Juni atten Hundrede to og niti.

L. S.
(Sign.) **F. Wedel-Jarlsberg.**
L. S.
(Sign.) **W. Christophersen.**
L. S.
(Sign.) **Le Duc de Tetuan.**

Protocole final.

Pour éviter des divergences d'interprétation de la Convention de Commerce conclue entre la Norvège et l'Espagne

Slutningsprotokol.

For at undgaa Uenighed om Fortolkning af Handelskonventionen mellem Norge og Spanien af idag er Undertegnede kommet

9 Aug. en date de ce jour les Soussignés sont convenus des explications qui suivent:

1) L'article 1er sera interprété dans le sens qu'il ne comporte qu'une assurance mutuelle de ne pas établir des défenses ou prohibitions de commerce entre les deux pays.

2) Les droits concédés aux ressortissants des Hautes Parties Contractantes par l'article 2 de la Convention sont assujettis aux limitations et aux formalités prescrites par les lois des pays respectifs.

3) L'expression „directement importé" dans les articles de la Convention où elle est employée comprend aussi les marchandises passant par des ports ou des pays intermédiaires, si du lieu de provenance elles viennent accompagnées d'un connaissement direct.

4) L'expression „la seconde colonne" dans l'article 15 veut dire le tarif minimum du tarif général des Provinces en question.

En foi de quoi ils ont signé le présent Protocole à Aranjuez le 27 Juin 1892.

L. S.
signé: **F. Wedel-Jarlsberg.**
L. S.
signé: **W. Christophersen.**
L. S.
signé: **Le Duc de Tetuan.**

overens om Følgende:

1) Artikel 1 skal fortolkes saaledes, at den kun indeholder en gjensidig Forsikring om ikke at indføre Hindringer eller Forbud mod Handelen mellem de to Lande.

2) De Rettigheder, der tilstaaes de høie kontraherende Parters Undersaatter ved Artikel 2 af Konventionen, gives under Forbehold af de Begrænsninger og Formaliteter, der foreskrives ved begge Landes Love.

3) Udtrykket „direkte indført" betyder i de Artikler i Konventionen, hvor det findes anvendt, ogsaa Varer, der føres over mellemliggende Havne eller Lande, hvis de ledsages af et direkte Konnossement fra Oprindelsesstedet.

4) Udtrykket „anden Kolonne" i Artikel 15 betyder Tarif Minimum i vedkommende Provindsers Generaltarif.

Til Bekræftelse heraf har de undertegnet denne Protokol i Aranjuez den 27de Juni 1892.

L. S.
(Sign.) **F. Wedel-Jarlsberg.**
L. S.
(Sign.) **W. Christophersen.**
L. S.
(Sign.) **Le Duc de Tetuan.**

Ved Noter, udvexlede 9de August 1893 mellem Hs. Maj.s Minister i Madrid og den spanske Statsminister, er det vedtaget, at da begge de kontraherende Parter er komne overens om at anvende Voldgiftsprincipet i Tilfælde af Uoverensstemmelse i Henseende til Fortolkningen af foranstaaende Konvention, skal Artikel 2 i Deklaration af 23de Juni 1887 være anvendelig paa samme. 9 Aug.

Skrivelse fra Indre-Departementet til Amtmanden i Søndre Bergenhus Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra Fogden i Hardanger og Voss om, hvorledes der burde forholdes ved det paa Høstthinget den 27de Oktober 1893 forestaaende Valg paa Repræsentanter for Voss Herred. 9 Aug.

Det var oplyst, at der ved det sidste Valg (i 1891) var bleven afholdt Valg paa 10 af Herredets 15 Repræsentanter, og at det for at fyldestgjøre Lovens Forskrift om, at Halvdelen af Herredsstyrelsens Medlemmer skal udtræde hvert 2det Aar, var bleven vedtaget, at de 3 Repræsentanter, der erholdt det mindste Antal Stemmer, kun skulde fungere i 2 Aar, dog under Forudsætning af, at denne Ordning maatte vinde Departementets Bifald.

Departementet meddeler i denne Anledning, at det ved forskjellige Leiligheder har udtalt sig imod Afholdelsen af Valg paa midlertidige Repræsentanter, idet det har antaget, at de ved tilfældig Afgang ledige Repræsentantpladse udenfor det i Formandskabslovens § 10 sidste Punktum nævnte Tilfælde altid bør besættes for den ordinære Tid, 4 Aar, hvorefter der ved næste Valg ved Lodtrækning bestemmes, hvilke af dem, der kun har fungeret i 2 Aar, skal udtræde for at fyldestgjøre Paabudet om, at lige mange skal afgaa ved hvert Valg. Paa samme Maade antager Departementet at der bør forholdes ved det forestaaende Valg for Voss Herred.

Skrivelse fra Finants-Departementet til en Skattekommissær, hvori udtales, at der ikke antages at være lovlig Adgang for en Ligningskommission til, efterat alle Klager endelig er afgjorte, paany at træde sammen og foretage Forandringer i Ligningen. 11 Aug.

Skrivelse fra Finants-Departementet til Amtmanden i Jarlsberg og Larviks Amt, hvori paa Forespørgsel om, hvorvidt Bestemmelsen i Lov om stemplet Papir af 9de August 1839 § 8 om, at Mageskifteskjøder kan udfærdiges paa ét Stykke stemplet Papir til en Taxt beregnet efter det Gods, der har den høieste Værdi ogsaa kommer til Anvendelse, hvor den ene af de mageskiftede Eiendomme er gaaet gjennem flere Hænder uden Skjødning, saaledes at der for denne Eiendom handles om Skjøde direkte fra den Hjemmelsmand, som havde den 14 Aug.

14 Aug. sidste thinglæste Adkomst, til den, der erhverver Eiendommen ved Mageskiftet, — meddeles, at der ikke antages efter Lov af 9de August 1839 § 8 at være Adgang til at udfærdige et Dokument af Beskaffenhed som det omhandlede paa ét Stykke stemplet Papir, samt at Departementet i denne Opfatning er givet Medhold ved en af Kristiania Byret under 7de Mai 1892 afsagt upaaanket Dom.

15 Aug. **Høieste Resolution***), hvorved i Medhold af Lov om Udryddelse af Rovdyr og Fredning af andet Vildt af 22de Juni 1863 § 11 bestemmes, at det i et Tidsrum af 10 Aar fra 15de August 1893 at regne skal være forbudt med Snarer eller andre Fangstindretninger at fange fredet Fuglevild (Ryper heri indbefattet) samt Harer i Lensvikens Kapelsogn i Risens Herred, i Ingdalen i Stadsbygdens Herred samt i Gjetestrandens Kapelsogn i Borsens Herred, Søndre Trondhjems Amt.

15 Aug. **Høieste Resolution,** hvorved der i Henhold til Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 § 30 meddeles Approbation paa den af Levanger Kommunebestyrelse i Møde den 11te Juli 1893 vedtagne Forandring i de gjældende Regler for Skatteligningen i Kjøbstaden.

17 Aug. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Buskerud Amt, hvori Departementet under Henvisning til sin Rundskrivelse af 26de Juli 1893 paa Foranledning udtaler den Mening, at en Lensmand ikke kan beregne Salær for Nedlæggelsen af det i Lov om Underholdningsbidrag til Børn, hvis Forældre ikke har indgaaet Ægteskab med hinanden, af 6te Juli 1892 § 15 omhandlede Forbud.

17 Aug. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Stavanger Amt, hvorved meddeles, at der er opnaaet Enighed mellem Departementet og Stavanger Tvangsarbeidsanstalt[1]) om Modtagelse i Anstalten af Personer, som i Medhold af Loven om Underholdningsbidrag af 6te Juli 1892 af Overøvrigheden beordres indsatte paa Grund af Forsømmelse med at opfylde sin Underholdningspligt, og at Amtmanden derfor fra nu af har Adgang til at indsætte saadanne Tvangsarbeidere fra sit Embedsdistrikt i nævnte Tvangsarbeidsanstalt (som herfor vil oppebære den i Planens § 15 bestemte Betaling), dog saaledes at Amtmanden, forinden Indsættelse i Henhold til Planens § 10 finder Sted, vil have at forvisse sig om, at Anstalten har den fornødne Plads.

Ved de Angjældendes Indsendelse til Tvangsarbeidsanstalten bliver, bemerker Departementet, de for Fangetransporter i Almindelighed gjældende Regler at iagttage. Med Hjemmel af Kgl. Resol.

[1]) Se Kgl. Resol. 20 Juli 1893.

*) Bekjendtgj. 26 Aug. i Lovt. 1ste Afd. No. 36.

af 25de Febr. 1893 meddeles derhos Departementets Samtykke til, 17 Aug.
at der ved Losladelsen (o. s. v. som i Skrivelse af 11te Marts 1893 til Smaalenenes m. fl. Amter. Se foran S. 47).

Skrivelse fra Forsvarsdepartementets Marineafdeling til 19 Aug.
Bestyreren for Bergens Maskinistskole, hvori paa Foresporgsel meddeles, at der ved den i § 13 i Reglementet for Maskinistexamen (af 1ste Novbr. 1890) nævnte fornyede Prøve i alle Tilfælde — altsaa om Examinanden kun er strøget i et enkelt Fag eller kun ønsker bedre Karakter i et enkelt Fag — maa forstaaes ny Examen i alle Fag. — Nogen fornyet Examen kun i enkelte eller enkelt Fag tilstedes saaledes ikke. Departementet bemærker i Forbindelse hermed, at § 13 i nævnte Reglement selvfølgelig ikke giver nogen Examinand Ret til at forlange ny Examen ene og alene for hans Skyld.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Akershus 21 Aug.
Amt, hvori i Anledning af en til Departementet indkommen Foresporgsel meddeles, at en Overskattekommission selvfølgelig er forpligtet til at befølge de af vedkommende Herredsstyrelse i Medhold af Landskattelovens § 30 givne Regler, hvorimod den ikke er bunden ved de i Landskattelovens § 47 omhandlede Regler, der vedtages af Ligningskommissionen.

Cirkulære fra Indredepartementet, Poststyrelsen (No. 23 for 22 Aug.
1893), hvorved bl. a. meddeles følgende:

II. 2. I Postreglementets 2det Afsnit — jfr. Cirkl. 20de Septbr. 1892 IV — udgaar: Queensland, Ny-Syd-Wales, Ny-Zealand, Syd-Australia, Tasmania, Vest-Australia og Victoria.

V. Harstads Postaabneri overgaar fra 1ste Oktober førstkommende til Postkontor.

Høieste Resolution*), hvorved i Henhold til § 1 i Lov 25 Aug.
indeholdende Tillæg til og Forandringer i Lovgivningen om Brandvæsenet af 26de August 1854 forordnes en Brandkommission for den ved Kongelig Resolution af 19de November 1892 oprettede Bygningskommune for Strøget omkring Thime Jernbanestation i Thime Herred, Jæderen og Dalenes Fogderi, Stavanger Amt.

Høieste Resolution, hvorved den af Forstanderskabet for 25 Aug.
Skodje Præstegjelds Sparebank senest i Møde den 18de Juli 1893 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolution af 11te April 1863 stadfæstede Plan.

Høieste Resolution, hvorved Stadfæstelse meddeles paa den 25 Aug.
af vedkommende Grundlæggere i Møde den 2den Februar 1893

*) Bekjendtgj, 26 Aug. i Lovt. 1ste Afd. No. 36.

25 Aug. vedtagne Plan for en inden Askvold Herred oprettendes Sparebank, dog paa Betingelse af, at de senere foretagne Forandringer i Planen vedtages i Møde af Grundlæggerne, forinden Banken træder i Virksomhed.

25 Aug. **Høieste Resolution,** hvorved den af Forstanderskabet for Lunde Hovedsogns Sparebank seneste i Møde den 30te Juni 1893 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolutioner af 12te April 1862 og 9de November 1875 stadfæstede Plan, dog saaledes, at i Planens § 21 efter Ordene „Lov af 6te Juli 1887 §§ 8 og 9" indskydes „jfrt. § 18 og Lov af 14de Juni 1890."

25 Aug. **Høieste Resolution,** hvorved den af Forstanderskabet for Faabergs Sparebank i Møder den 18de Februar og 1ste August 1893 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolution af 15de August 1857 stadfæstede Plan.

25 Aug. **Telegram** fra Finantsdepartementet til Formanden i Nordlands Amtsskattekommission, hvori udtales, at et kommunevalgt Medlem, der har gjort Opbud, antages at kunne træde Amtsskattekommissionen[1]).

[1]) Jfr. det i Lovt. indtagne Telegram af 3die December 1885.

25 Aug. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til en Skattekommissær, hvori meddeles, at Departementet antager, at de Amtsskattekommissionen i Henhold til Lov af 29de Juni 1892 § 14 tilstillede Klager efter endt Afbenyttelse maa kunne forlanges tilbagesendte til vedkommende Ligningskommissioner.

26 Aug. **Cirkulære** fra Finantsdepartementet til Amtmændene:

Under Henvisning til Departementets Rundskrivelse af 7de Juli d. A., hvori bl. a. meddeltes, at Norges Bank ikke har Adgang til at modtage som Betaling Anvisninger paa andre Banker eller paa private Firmaer, uden at beregne sædvanligt Inkassogebyr, skal Departementet meddele, at der nu efter Departementets Henstillen er truffet Bestemmelse om, at Remisser for Statskassens Regning fra Oppebørselsbetjente, som er ansatte paa Steder, hvor der ikke findes nogen Afdeling af Norges Bank, herefter, uden at der for samme beregnes Inkassogebyr, kan modtages i Form af Anvisninger paa andre Banker eller Bankierhuse, der har sit Forretningslokale paa Steder, hvor ogsaa Norges Bank har Afdeling, men at det mindste Beløb, hvorpaa saadanne Anvisninger maa lyde, naar de skal fritages for Inkassogebyr, er 100 Kroner. — Herom skal man bede Underretning snarest muligt meddelt de i Departementets Rundskrivelse af 1ste Mai d. A. nævnte Embedsmænd.

Høieste Resolution*), hvorved i Medhold af Lov om Fredning af Lax og Sørret af 20de Juni 1891 § 23 indtil Videre meddeles følgende Dispensationer fra Bestemmelserne i §§ 1, 5 og 6 i nævnte Lov, forsaavidt angaar Gravenselvens Vasdrag, Gravensvandet derunder indbefattet, i Søndre Bergenhus Amt: 29 Aug.

1. For den Del af Vasdraget, der ligger ovenfor en Linie trukket fra Haugsnæsset til Stuanæs, udvides Fisketiden om Høsten til Udgangen af September Maaned, og for den Del, der ligger nedenfor nævnte Linie, til den 10de September.
2. Til Fiske i nævnte Vasdrag tillades anvendt bundne Redskaber med en Maskevidde af mindst 58 m. m. mellem Knuderne og Redskaber af stivt Materiale med en Afstand mellem Spilerne af mindst 55 m. m.

Nærværende Resolution traadte strax i Kraft.

Høieste Resolution*), hvorved i Medhold af Lov om Fredning af Lax og Sørret af 20de Juni 1891 § 23 indtil Videre meddeles saadan Dispensation fra Bestemmelsen i samme Lovs § 1, at det i Eidfjordvandet og i Elvene Bjoreia og Veig i Eidfjord Herred, Hardanger og Voss Fogderi, Søndre Bergenhus Amt, skal være tilladt at drive Fiske efter nævnte Fiskesorter ogsaa med andre Redskaber end Stang i Tiden fra 26de August til 14de September. 29 Aug.

Nærværende Resolution traadte strax i Kraft.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Skoledirektøren i Kristiansands Stift, hvori paa Foranledning meddeles, at den Omstændighed, at en Kreds bærer Udgifterne ved Opførelsen af sit Skolehus, ikke antages at medføre, at Kredsen faar den afgjørende Myndighed ved de administrative Afgjørelser, som Byggeforetagendet foranlediger, men at denne Myndighed fremdeles maa ligge hos Herredsstyrelsen. Det vil imidlertid, bemærker Departementet, være en Selvfølge, at Herredsstyrelsen ved Afgjørelser, der vil faa Betydning for Omkostningsspørgsmaalet, i den Udstrækning, som Billighed medfører, bør tage Hensyn til Kredsens Udtalelser[1]). 29 Aug.

[1]) Jfr. Skr. 11te Jan. 1892.

Cirkulære fra Indredepartementet, Poststyrelsen (No. 24 for 1893), hvorved bl. a. meddeles, at Postaabnerierne Tjelde og Tjelle fra 1ste Oktober 1893 vil blive benævnte henholdsvis Tjelle i Ofoten, og Tjelle i Romsdal. 29 Aug

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Nordlands Amt, hvori der i Anledning af indkommen Forespørgsel angaaende Fogders Pligt til at modtage som Depositum 29 Aug.

*) Bekjendtgj. 30 August i Lovt. 1ste Afd. No. 37.

29 Aug. Penge tilhørende Private meddeles, at der, saavidt Departementet bekjendt, ikke herom gives andre Lovbestemmelser end de i Forespørgselen citerede Lov af 10de Mai 1860 § 1 og Lov af 13de Marts 1882 § 116, jfr. Lov af 14de Mai 1872 § 3 b, men at det antagelig ogsaa forøvrigt har været sædvanligt, at Fogderne paa Anmodning har modtaget som Depositum Penge, der af Private ønskes nedsatte hos dem, f. Ex. fordi der om Beløbet er Retstvist, eller fordi det ikke vides, hvem det rettelig tilkommer. Departementet anser det ogsaa ønskeligt, at Fogder imødekommer Anmodninger, som maatte rettes til dem, om at modtage Penge som Depositum, hvorfor de i saa Fald selvfølgelig kan beregne sig en passende Godtgjørelse. f. Ex. overensstemmende med de citerede Lovbestemmelser.

30 Aug. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til en Skattekommissær, hvori meddeles, at Amtsskattekommissionen antages berettiget til at paabyde ny Ligning, naar Ligningskommissionen ikke har befulgt de af Herredsstyrelsen givne Regler.

30 Aug. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet til Amtmanden i Tromsø Amt, hvori Departementet i Anledning af det ved en Valgforretning til Udkaarelse af Repræsentanter for en Bygningskommune i Medhold af § 2 i Lov om Bygningsvæsenet af 17de Juni 1869 opstaaede Spørgsmaal om, hvorvidt en Person, der ikke selv var Huseier, var berettiget til som Værge for sine umyndige Børn at afgive Stemme, henholder sig til en fra Justitsdepartementet erhvervet Betænkning, hvori sidstnævnte Departement, i Lighed med, hvad det i en Skrivelse til Indredepartementet af 23de August 1875 har udtalt med Hensyn til Spørgsmaalet om kvindelige Huseieres Adgang til at afgive Stemme ved heromhandlede Valg, udtaler den Mening, at Spørgsmaalet bør besvares benegtende.

Arbeidsdepartementet tilføier, at det ikke antager, at en, der inden Bygningskommunen alene eier en Slagterbod, der ikke kan betragtes som et Hus, er berettiget til at afgive Stemme ved de omhandlede Valg.

1 Septbr. **Foranstaltninger** i Anledning af Kolera,*)[1]) paabudne af Justitsdepartementet i Henhold til Lov af 26de Juni 1893 og Kongelig Resolution af 14de Juli næstefter.

§ 1. Personer, der landværts eller søværts ankommer til Norge fra udenrigsk koleraſmittet eller som saadant erklæret Omraade, skal efter Ankomsten til sit Bestemmelsessted her i Landet samt paa hvert Sted, hvor de underveis overnatter eller opholder

[1]) Jfr. Plak. 4 Septbr. 1893.

*) Bekjendtgj. 6te Septbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 38.

sig længere end 12 Timer i de nærmeste 5 Døgn efter Ankomsten 1 Septbr.
her til Landet, uopholdelig anmelde sig for Stedets Sundheds-
kommission eller en af dennes dertil valgte Tilsynsmænd. Anmel-
delsen kan ske direkte eller indirekte gjennem den, der modtager
den Reisende i Logi.

§ 2. Enhver, der modtager Reisende i Logi, skal være for-
pligtet til umiddelbart efter Ankomst af Reisende, der i Løbet af
de 5 sidste Dage er ankomne her til Landet fra udenrigsk kolera-
smittet eller som saadant erklæret Omraade, derom til Stedets
Sundhedskommission eller dennes Tilsynsmænd at indgive Anmel-
delse, der skal indeholde de i nedenstaaende § 3 angivne Oplys-
ninger.

§ 3. Enhver Indehaver af Hotel, Gjæstgiveri eller Logihus
skal være forpligtet til at anskaffe en af vedkommende Politimyn-
dighed autoriseret Protokol eller Bog, hvori indføres Navnene paa
alle de Reisende, som de for hver Dag modtager i Logi, med
Opgave over de Reisendes Stilling, Hjemsted, Ophold paa kolera-
smittet Sted (med Angivelse af baade Stedet og Tiden for sidste
Ophold paa saadant Sted), Ankomstdagen til Norge, Ankomstdagen
til og Afreisedagen fra Hotellet, Gjæstgiveriet eller Logihuset, næste
Bestemmelsessted og med Angivelse af Datum for den af Værten
til Sundhedskommissionens Ordfører eller Tilsynsmænd afgivne
Anmeldelse.

§ 4. Føreren af hvert til norsk Havn fra Udlandet ankommende
Fartøi skal være forpligtet til at fremlægge for Toldopsynet en For-
tegnelse over Fartøiets Mandskab og Passagerer med Opgave over
hver enkelts Navn, Stilling, Hjemsted, Adresse og om han har op-
holdt sig paa koleraſmittet Sted (med Angivelse af baade Sted og
Tid).

§ 5. Forinden Kvarantæneflaget tillades strøget paa Fartøi, som
ikke lægges i Kvarantæne, skal Kvarantænekommissionen eller den
istedetfor samme undersøgende Læge, Toldofficiant eller Lodsolder-
mand udfylde et Legitimationskort for enhver Reisende, der i Hen-
hold til foranstaaende Paabud er anmeldelsespligtig. Fortegnelse
over de anmeldelsespligtige Personer, der ville tage midlertidigt Op-
hold i Land eller forlade Fartøiet, sendes med Oplysning om de
nævnte Personers Bestemmelsessted uopholdelig til Direktøren for det
civile Medicinalvæsen.

Disse Bestemmelser træder strax i Kraft.

I Henhold til ovennævnte Lovs § 2 bliver enhver, der und-
drager eller søger at unddrage sig de her paabudte Foranstaltninger,
at straffe, forsaavidt ikke strengere Straf for Tilfældet kommer til
Anvendelse, med Bøder fra 2 til 1000 Kr. eller Fængsel.

2 Septbr. **Skrivelse** fra Udenrigsministeren til Poststyrelsen hvorved meddeles, at den almindelige Postkonventions Taxter i Transvaal (Sydafrikanske Republik) opkræves efter følgende Forhold: 25 centimes = $2^1/_2$ pence, 10 centimes = 1 penny, 5 centimes = $^1/_2$ penny. Nævnte Land er stillet i 6te Klasse, forsaavidt angaar Fordelingen af Udgifterne ved det internationale Bureau (Jfr. Hovedkonventionens Art. 24, 4 og dennes Expeditionsreglement Kap. XXXII.)

2 Septbr. **Cirkulære** fra Justitsdepartementet til samtlige Overøvrigheder:

Efter Henstillen fra Forsvarsdepartementet skal man herved anmode Hr. Amtmanden om, naar der i Henhold til Love om Underholdningsbidrag af 6te Juli 1892 paalægges militære Personer at udrede Underholdningsbidrag til Børn eller Hustru, at meddele Vedkommendes militære Foresatte fornøden Underretning herom.

Som militære Foresatte, — hvilke efter Lov af 6te Juli 1892 § 9 ogsaa har at træffe Bestemmelse om Afholdelse i de dem undergivne Militæres Løn, — bliver, forsaavidt Armeen angaar, at anse:

for Officerer vedkommende Jurisdiktionschef (i Almindelighed vedkommende Brigade- eller Vaabenchef),

for Personer af Underklasserne Angjældendes Bataljonschef eller (ved Kavalleriet) Korpschef af vedkommende Opbud, Chefen for Krigsskolen, Chefen for Garden, Bestyrerne af Brigadens Undervisningsanstalter, Chefen for Fyr- og Haandværkerkompagniet, Chefen for Artilleridetachementet paa Vardøhus, Distriktsingeniører, og

for de ved høiere Staber ansatte Personer, disses Chefer.

For Marinens Vedkommende[1]) bliver som militære Foresatte at anse:

for Officerer Marinekommandoen,

for Kadetter Chefen for Sokrigsskolen, og

for Underofficerer og faste Mandskaber vedkommende Korpschef.

[1]) Jfr. Skr. fra Forsvarsdepts. Marineafd. 9 Septbr. 1893.

2 Septbr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Kristians Amt, hvori paa Foranledning udtales, at Lov om Underholdningsbidrag til Børn m. v. af 6te Juli 1892 § 10 efter Departementets Mening retteſt er at forstaa saaledes, at den ikke hjemler Adgang til at indsætte en Person i Tvangsarbeidsanstalt for længere Tid end 3 Maaneder i Sammenhæng, selv om Vedkommende maatte skylde Bidrag efter flere forskjellige Resolutioner.

Plakat angaaende Kvarantænebestemmelser mod Kolera*)[1]). 4 Septbr.

I Henhold til § 14 i Lov om Kvarantænevæsenet af 12te Juli 1848 og § 1 i Lov angaaende Foranstaltninger mod Indførelse af asiatisk Kolera af 26de Juni dette Aar fastsættes følgende Kvarantænebestemmelser med Hensyn til den ondartede (asiatiske) Kolera:

§ 1. Paa Fartøi, som fra Udlandet ankommer her til Riget, skal heises Kvarantæneflag:

a. hvis det kommer fra udenrigsk koleraſmittet Sted, eller det paa Reisen har havt Samkvem med saadant Sted eller med Fartøi med koleraſyg ombord, eller
b. hvis det har syg ombord, og dennes Sygdom kan befrygtes at være eller at ville blive Kolera, eller
c. hvis det under Opholdet i Afgangshavnen eller under Reisen har havt eller ved Ankomsten har ombord nogen død eller syg, hvis Sygdom skjønnes at have været eller at være Kolera, eller
d. hvis det har ombord Gangklæder eller Sengklæder, som har været benyttede af syg, lidende af Kolera, eller benyttede af eller til nogen af denne Sygdom død, eller
e. hvis det har ombord Mandskaber eller Reisende, der direkte eller indirekte (over smittefrit Omraade) ankommer fra udenrigsk koleraſmittet eller som saadant af vedkommende Departement erklæret Sted, naar ikke 5 Døgn er forløbne siden deres Afreise fra saadant Sted, eller
f. hvis det kommer fra Havne, der ifølge Bekjendtgjørelse, udfærdiget af vedkommende Departement, antages at staa i saa nær Forbindelse med koleraſmittede Egne, at Smitteoverførelse ved Reisende kan befrygtes.

I samtlige disse Tilfælde er Samkvem med Land forbudt, indtil Fartøiet er bleven kvarantænemæssig undersøgt.

Som koleraſmittet betragtes udenlandsk Sted, angaaende hvilket det paa paalidelig Maade er bleven vedkommende bekjendt, at ondartet (asiatisk) Kolera der er udbrudt, selv om offentlig Bekjendtgjørelse derom ikke maatte være kommen ham ihænde.

§ 2. Ved Ankomsten til norsk Havn, hvor Kvarantænekommissjon ikke findes, skal Fartøi, som er i noget af de i § 1 nævnte Tilfælde, snareſt muligt underkastes Undersøgelse af vedkommende Toldofficiant eller i fornødent Tilfælde af Lodsoldermanden.

Er Fartøiet Dampfartøi, beordres det at afgaa under Kvarantæneflag til nærmeste Havn, hvor Kvarantænekommissjon findes.

[1]) Vedk. Regjeringsforedrag er indtaget i Deptstid. for 1893 No. 41.

*) Bekjendtgj. 6 Septbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 38.

4 Septbr. Er Fartøiet Seilfartøi og findes det ved Undersøgelsen at være i noget af de i § 1 Litr. b., c. eller d. omhandlede Tilfælde, skal uopholdelig derom gjøres Indberetning til nærmeste Kvarantænekommission, som har at foranstalte det videre fornødne overensstemmende med § 5. Findes Fartøiet ikke at være i noget af de i § 1 Litr. b., c. eller d. omhandlede Tilfælde, strykes Kvarantæneflaget, naar de til enhver Tid i Henhold til Lov af 1ste Juli 1887, indeholdende Tillæg til Lov om Kvarantænevæsenet af 12te Juli 1848, og Lov af 26de Juni dette Aar givne Bestemmelser er efterkommede, Fartøiets Klosetter, ifald de er tilsmudsede, er gjort rene, dets Kjøl- eller Tankvand, ifald Fartøiet kommer fra koleraſmittet Havn, er renset eller udpumpet og fornyet med friskt Søvand, samt dets Drikkevandforsyning, ifald Vandet er indtaget i koleraſmittet Havn, er udtømt, og Beholderne rensede.

§ 3. Ved Ankomsten til norsk Havn, hvor Kvarantænekommission findes, skal Fartøi, som er i noget af de i § 1 nævte Tilfælde, tilligemed ombordværende Mandskab og Passagerer, saasnart ske kan, underkastes Undersøgelse af Kommissionen, saavidt muligt ved dens lægekyndige Medlem eller ved en anden dertil af Kommissionen bemyndiget Læge.

§ 4. Findes nogen af Kolera angreben eller derfor mistænkt syg ombord, skal saadan syg holdes behørig afsondret enten iland, om Kvarantænekommissionen dertil kan anvise passende og isoleret Lokale, eller ombord paa saadan Maade, som Kvarantænekommissionen bestemmer.

Findes nogen af Kolera død ombord, skal den døde begraves paa saadan Maade, som Kvarantænekommissionen til Forebyggelse af Sygdommens Udbredelse bestemmer.

Findes ombord Klæder, benyttede af koleraſyg eller af eller til nogen af Kolera død, skal de tilligemed de Rum, hvori de har været opbevarede, renses paa den Maade, som Kvarantænekommissionen bestemmer.

§ 5. Findes Fartøiet at være i noget af de i § 1 i Litr. b, c eller d omhandlede Tilfælde, skal Fartøiet og samtlige ombordværende Personer holdes afsondrede i 5 Døgn, efterat de af Kolera døde, de deraf angrebne eller derfor mistænkte syge er bragt fraborde, eller — forsaavidt nogen saadan syg bliver ombord — efterat angjældende er død eller helbredet, samt de af dem benyttede Klæder, Rum og andre Gjenstande er rensede paa den Maade, som Kvarantænekommissionen bestemmer. Snareſt muligt efter Fartøiets Ankomst skal dets Klosetter rengjøres, dets Kjøl- og Tankvand renses eller udpumpes og fornyes med friskt Søvand samt dets Drikkevandforsyning udtømmes og Beholderne renses. Saalænge Afsondringen varer, skal Fartøiet ligge under Kvarantæneflag og ikke have andet Samkvem med Land eller med andre Fartøier, end Kvarantænekommissionen tillader, dog saa, at det efter

tilendebragt Rensning ikke derved hindres i — under Jagttagelse af de Forsigtighedsregler, som Kvarantænekommissionen maatte foreskrive — at udlosse de Gjenstande, hvoraf dets Ladning bestaar, eller i at indtage ny Ladning. 4 Septbr.

Optræder under Affondringen nye Tilfælde af Kolera blandt de ombordværende Personer, skal Affondringen vedvare i 5 Døgn, efterat Rensning efter de seneste indtrufne Tilfælde er foretagen.

§ 6. Findes Fartøiet ikke at være i noget af de i § 1 Litr. b, c eller d nævnte Tilfælde, stryges Kvarantæneflaget, naar de i § 2 givne Bestemmelser for Kvarantæneflagets Strygning er efterkommede.

§ 7. For Krigsfartøi, som har examineret Læge ombord, bortfalder den i §§ 2 og 3 omhandlede Undersøgelse.

§ 8. Fartøi, som kommer fra indenrigsk Sted og har eller under Reisen har havt af Kolera syg eller død ombord, skal under Reise langs Kysten heise Kvarantæneflag og underkastes kvarantænemæssig Behandling, som om det kom fra udenrigsk Sted. De ombordværende friske Passagerer paa Passagerdampskibe, der gaar i regelmæssig Fart, kan dog ikke formenes at forlade Fartøiet, saasnart Undersøgelsen og den af Kvarantænekommissionen foreskrevne Renselse er foretaget.

Indtræffer Tilfælde af Kolera eller af Sygdom, som kan mistænkes at være eller at ville blive Kolera, ombord i Fartøi under Fart paa Indsø eller Elv, har Fartøiets Fører paa det Sted, som han først anløber, at anmelde det for Sundhedskommissionens Ordfører eller nærmest boende Læge, og at paase, at Fartøiet ikke har andet Samkvem med Land end det, der nødvendiggjøres ved denne Anmeldelse, indtil vedkommende Læge er kommen tilstede og har kunnet træffe de fornødne Forføininger.

§ 9. For kvarantænemæssig Undersøgelse og i Tilfælde Behandling af et Fartøi erholder Lægen 4 Kroner for indtil hver 20 Personer, som findes ombord og af ham undersøges; Kvarantænekommissionens søkyndige Medlem erholder for hvert Fartøi, i hvis Undersøgelse og i Tilfælde Behandling han deltager, 2 Kroner for indtil hver 20 Personer, som findes ombord; Toldofficiant eller Lodsoldermand erholder for hvert efter § 2 (jfr. § 8) undersøgt Fartøi 2 Kroner for indtil hver 20 Personer, Fartøiet medfører, medmindre Fartøiet som Dampfartøi beordres at afgaa til Havn, hvor Kvarantænekommission findes.

For Udstedelse af Bevidnelse om, at Fartøi, som skal fortsætte Reisen til anden norsk Havn, har undergaaet den i §§ 5 og 6 omhandlede Renselse og i Tilfælde er løst af den i § 5 omhandlede Affondring, tilkommer Kvarantænekommissionens Sekretær 2 Kroner.

§ 10. Denne Plakat træder straks i Kraft.

De hidtil gjældende, særligt for Kolera givne Kvarantæne-

4 Septbr. bestemmelser, saavelsom enhver ældre Bestemmelse, der maatte stride mod denne Plakats Indhold, skal være ophævede.

4 Septbr. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

1. Fra 1ste Januar 1894 skal Asker Præstegjeld under Asker Provsti i Kristiania Stift — efter Nedlæggelse af det residerende Kapellani sammesteds — deles i tre Præstegjeld, Asker, Vestre Bærum og Østre Bærum, hvert enkelt omfattende det hidtilværende Sogn af samme Navn.
2. Sognepræsterne i disse tre nye Præstegjeld tillægges — foruden de inden deres Embedsdistrikter faldende visse og uvisse præstelige Indtægter — under Forbehold af Storthingets Samtykke hver en Trediedel af den Asker Sognepræstembede nu tilliggende Erstatning (Kr. 880.00 aarlig omsat til Korn) for Parceller i Henhold til Lov af 19de Juni 1892 frafolgte Asker Præstegaard. Derhos skal Sognepræsterne i Vestre og Østre Bærum oppebære:
   a. de af Bærums Herredsstyrelse bevilgede kommunale Lønstilskud paa henholdsvis Kr. 400 og Kr. 600 aarlig;
   b. hver en Halvdel af Renterne af den Asker Sognepræstembede før tilliggende Kapital paa Kr: 3588.97; og
   c. efter Kirkedepartementets nærmere Bestemmelse ligeledes hver en Halvdel af den Asker Sognepræstembede nu tilliggende udenbygds Landskyld.
3. Indtil Embedsgaarde for Sognepræsterne i Vestre og Østre Bærum bliver anskaffede og kan tages i Brug, tillægges endvidere disse Præster de af Storthinget iaar bevilgede midlertidige Husleiegodtgjørelser af Oplysningsvæsenets Understøttelsesfond paa Kr. 500 aarlig[1]) samt hver en Halvdel af Renterne af Salgssummen (Kr. 25,200) for den tidligere Kapellangaard Bjerke samt Halvdelen af den Afgift paa Kr. 120 aarlig, som nu erlægges af Asker Seminarium til det residerende Kapellani i Asker.
4. De tre nye Sognekald bliver at kundgjøre ledige med Forpligtelse for de vordende Embedsmænd til at forrette i de Kirker inden deres Distrikter, som enten herefter opføres eller besluttes tagne i Brug. Endvidere tilpligtes Sognepræsterne i Vestre og Østre Bærum for det Tilfælde, at Embedsgaarde for dem bliver anskaffede, at besørge de paa disse Gaarde nødvendige Byggearbeider udførte ved Bidrag eller Laan af offentlige Midler.
5. I Henhold til Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837 § 39 meddeles Stadfæstelse paa de af Askers og Bærums Herredsstyrelser i Møder den 26de og 29de Januar og 17de December 1891 fattede Beslutninger om Vedtagelse af den Menighederne paahvilende Forpligtelse til at

vedligeholde enkelte af den nuværende eller de vordende Præste- 4 Septbr.
gaardes Bygninger og om Bevilgning af Lønstilskud til Sognepræsterne i Vestre og Østre Bærum — forsaavidt vedkommende Kommuner ved disse Beslutninger paadrages Udgifter for et længere Tidsrum end 5 Aar.

6. — — — — — — — — — — — —

[1]) Se Ref. 1ste Juli 1893.

Høieste Resolution*), hvorved Stadfæstelse i Medhold af 5 Septbr.
§ 13 i Udskjænkningsloven for Landet af 18de Juni 1884 meddeles paa den af Fredriksværns Herredsstyrelse den 24de Juli 1893 fattede Beslutning, hvorved Grændsen for den aarlige Afgift for Udskjænkning af Øl, Vin m. v. inden Herredet sættes til Kr. 1200.

Høieste Resolution*), hvorved Stadfæstelse i Medhold af 5 Septbr
Lov af 18de Juni 1884 § 11 meddeles paa den af Bodø Kommunebestyrelse i Møde den 19de Mai 1893 fattede Beslutning, hvorved Afgiften for Udskjænkning af Øl, Vin, Mjød og Cider fra 1ste Januar 1894 fastsættes til Kr. 600 for hver Rettighed.

Høieste Resolution, hvorved den af Forstanderskabet for 5 Septbr.
Nes Hovedsogns Sparebank seneste i Møde den 9de August 1893 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolutioner af 12te April 1854, 11te November 1857 og 22de Marts 1871 stadfæstede Plan.

Cirkulære fra Finantsdepartementet til Toldkamrene: 5 Septbr.
Departementet skal herved paa Foranledning af en til samme indkommen Forestilling bede iagttaget, at den forrettende Toldinspektør paa Anmodning, forsaavidt han dertil ser sig istand, meddeler Oprindelsesbeviser for norske Varer, der forsendes til Rusland. Med Hensyn til, hvilke Oplysninger der bør indeholdes i et saadant Bevis, henvises til vedlagte Aftryk i Oversættelse af et af den russiske Finantsminister udfærdiget Reglement angaaende Oprindelsesbevis ved Varers Indførsel til Rusland[1]).

[1]) Af nævnte Reglement, der er udfærdiget af den russiske Finantsminister den 10de Juni 1892, hidsættes:
1. Som Beviser, der kan konstatere Oprindelsen for de europæiske Varer, der er tilstaaet nedsatte Indførselstoldsatser, kan tjene:
— — — — — — — — — — — — — —
b. Oprindelsesbeviser udfærdigede — — — — — — — — —
cc) af Toldkammeret paa Udførselsstedet for Varer fra et Land, hvis Produkter ved Indførsel til Rusland er tilstaaet nedsatte Indførselstoldsatser.
2. De i § 1 omhandlede Dokumenter maa indeholde Angivelse af Antallet af Kolly, disses Mærke og Nummer, af Brutto- og Nettovægten og af Varens Beskaffenhed efter dennes tekniske eller handelsmæssige Betegnelse.

*) Bekjendtgj. 21 Septbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 40.

6 Septbr. **Skrivelse** fra Justits-Departementet til Amtmanden i Buskeruds Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra en Lensmand og Forligelseskommissær om, hvorvidt der er noget til Hinder for, at han i sidstnævnte Egenskab udfærdiger Kaldsseddel og oppebærer det derfor bestemte Gebyr i Sager, i hvilke han vil komme til at afgive Møde i Kommissionen som den ene Parts Fuldmægtig. I Anledning heraf meddeler Departementet, at det anser det rigtigst og mest stemmende med Bestemmelsen i Lov angaaende Forligsvæsenet af 20de Juli 1824 § 13, at en Forligelseskommissær ikke har nogen Befatning med Sager, som han vil være inhabil til at behandle i Kommissionen[1]).

[1]) Jfr. L. 20 Juli 1824 § 13 og L. 8 Septbr. 1842 § 3.

7 Septbr. **Skrivelse** fra Indre-Departementet til Amtmanden i Stavanger Amt, hvori paa Forespørgsel fra en Distriktslæge meddeles, at Formanden i det stedlige Fabriktilsyn ikke antages berettiget til særlig Godtgjørelse for det Arbeide, der paaligger ham i denne Egenskab, forsaavidt han som Embedslæge tillige er vedkommende Sundhedskommissions Formand[1]).

[1]) Jfr. Skr. 5 Aug.

7 Septbr. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementets Marineafdeling til Generalkrigskommissæren, foranlediget ved Forespørgsel fra en Indrulleringsbetjent om, hvorvidt en svensk Undersaat, der har tjenstgjort som Maskinist paa norsk Dampfartøi, kan erholde Certifikat som Dampskibsmaskinist i Henhold til § 9 i Lov af 26de Juni 1889, i hvilken Anledning Departementet udtaler, at vedkommende Storthingskomite med Hensyn til en for Storthinget i 1857 fremsat Kgl. Prp. til Lov angaaende Examina for Førere og Maskinister paa Dampskibe, der gaar i Passagerfart, hvilken Prp. Komiteen indstillede til ikke for Tiden at bifaldes, gik ud fra, at Fremmede efter aflagt Prøve her i Landet vilde være berettigede til at udføre Maskinisttjeneste, og Loven af 4de Juni 1866 angaaende Tilsyn med Dampfartøier bestemmer, at „ingen maa overtage Tjeneste som Fører eller antages som Maskinist paa Passagerdampskib, medmindre han er i Besiddelse af Vidnesbyrd om fornøden praktisk Indsigt og Paalidelighed", og at „Vidnesbyrdet maa være udstedt af troværdig og sagkyndig Mand samt være forsynet med Paategning fra en Tilsynskommission om, at det af samme er befundet antageligt" (kfr. Oth. Prp. No. 12 for 1888, Side 2). Denne Bestemmelse, der fremdeles er gjældende for Maskinister paa Passagerdampskibe med Dampmaskine af under 75 indicerede Hestekræfter (Maskinistlovens § 5 kfr. § 14), har af Tilsynskommissionerne været forstaaet derhen, at den var anvendelig uden Hensyn til Vedkommendes Nationalitet, og navnlig har tidligere mange Svenske indehavt Maskiniststilling paa norske Fartøier.

Efter det anførte, og da det i Forarbeiderne til Maskinist-

lovens § 9 er forudsat, at de Personer, der har indehavt Maskiniststilling ved Lovens Ikrafttræden, skal forbeholdes Ret til at forblive i sin tidligere Stilling (Navigationslovgivningskommissionens Indstilling Side 26 og Oth. Prp. No. 12 for 1888 Side 7), antager Departementet, at en svensk Undersaat, der før 1ste Juli 1893 har tjenstgjort som Maskinist paa norsk Dampfartøi og forøvrigt opfylder de i nævnte Lovs § 9 opstillede Betingelser, bør tildeles Certifikat som Dampskibsmaskinist henholdsvis af 1ste eller 2den Klasse. 7 Septbr.

Høieste Resolution*), hvorved i Medhold af Lov om Fredning af Lax og Sørret af 20de Juni 1891 § 23 bestemmes, at det i den Del af Bjerkreimselven i Jæderen og Dalenes Fogderi, Stavanger Amt, der ligger ovenfor Fotlandsfossen, indtil Videre skal være tilladt at drive Stangfiske efter de nævnte Fiskesorter ogsaa i Tiden fra og med 15de til og med 30te September. 8 Septbr.

Denne Resolution traadte strax i Kraft.

Høieste Resolution*), hvorved i Medhold af Lov om Fredning af Lax og Sørret af 20de Juni 1891 § 23 indtil Videre meddeles saadan Dispensation fra Bestemmelserne i Lovens §§ 1 og 2, at det i Suldalselven i Ryfylke Fogderi, Stavanger Amt, skal være tilladt at drive Stangfiske efter nævnte Fiskesorter ogsaa i Tiden fra og med 15de September til og med 14de Oktober, samt at Forbudet mod Salg m. v. af Lax og Sørret, forsaavidt angaar saadan Fisk, der er fanget med Stang i nævnte Vasdrag, først bliver gjældende fra 15de Oktober. 8 Septbr.

Denne Resolution traadte strax i Kraft.

Høieste Resolution*), hvorved i Medhold af Lov om Fredning af Lax og Sørret af 20de Juni 1891 § 23 bestemmes, at det i Sogndalselven og Figgenelven — herunder indbefattet nordre og søndre Sele Fiskeri —, Stavanger Amt, indtil Videre skal være tilladt at drive Fiske efter de nævnte Fiskesorter ogsaa i Tiden fra og med 27de August til og med 20de September, samt at Forbudet mod Salg, forsaavidt angaar Fisk, der er fanget i Figgenelven — nordre og søndre Sele Fiskeri herunder medregnet —, først skal være gjældende fra og med den 24de September. 8 Septbr.

Denne Resolution traadte i Kraft strax.

Høieste Resolution, hvorved bl. a. er bestemt, at Veitestranden af Hafslo Herred i Nordre Bergenhus Amt udskilles som et eget Jordemoderdistrikt under Navn af Veitestrandens Jordemoderdistrikt fra den Tid, den nye Jordemoderpost kan faaes besat. 8 Septbr.

*) Bekjendtgj. 9 Septbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 39.

9 Septbr. **Kongelig Resolution***), hvorved

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Furnes Herred, Hedemarkens Amt, under 14de Marts 1892 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. de Kongelige Resolutioner af 22de Juni 1859, 6te Juni 1861 og 11te April 1874, ved hvilke Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. v. blev gjorte gjældende for visse Dele af Vangs Præstegjeld, ophæves, forsaavidt Furnes Herred angaar, fra den Dag, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

9 Septbr. **Kongelig Resolution***), hvorved

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Romedals Herred, Hedemarkens Amt, under 17de Januar 1893 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. den Kongelige Resolution af 22de December 1880, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. v. blev gjorte gjældende for Romedals Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

9 Septbr. **Kongelig Resolution***), hvorved

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Stange Herred, Hedemarkens Amt, under 7de December 1892 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. den Kongelige Resolution af 24de Januar 1891, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. v. blev gjorte gjældende for Stange Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

9 Septbr. **Kongelig Resolution***), hvorved

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Ringsaker Herred, Hedemarkens Amt, under 24de Februar 1892 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. de Kongelige Resolutioner af 11te April 1874 og 12te Oktober 1886, ved hvilke Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige

*) Bekjendtgj. 21 Septbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 40, hvor Vedtægterne er indtagne.

Bestemmelser om Gadenorden og Rolighedsforstyrrelse m. v. blev gjorte gjældende for Ringsaker Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft. 9 Septbr.

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Bjugn Herred, Søndre Trondhjems Amt, under 6te September 1892 og 20de Januar samt 29de April 1893 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred. 9 Septbr.

Kongelig Resolution, hvorved blandt andet er bestemt, at Undervisningen af Konfirmander fra Fede Annexsogn af Kvinnesdal Præstegjeld under Flekkefjord Provsti i Kristiansands Stift fremtidig skal foregaa paa et bekvemt Sted inden Sognet og Konfirmation afholdes i Sognets Kirke. 9 Septbr.

Kongelig Resolution, hvorved den af Storthinget under 14de Juli 1893 fattede Beslutning om yderligere Forøgelse af det ved Storthingets Beslutninger af 19de Juni 1889 og 30te Juli 1892 dannede Laanefond til Havfiskeriernes Fremme[1]) befales tagen tilfølge. 9 Septbr.

[1]) Se Sth. Prp. No. 73 og Indst. S. No. 237 for 1893. Storthingets Beslutning gaar ud paa, at Fondet „bliver yderligere at forøge, saaledes at der til Fondet af Statskassens kontante Beholdning kan anvendes ialt indtil Kr. 400 000." — Jfr. Res. 31 Aug. 1892.

Kongelig Resolution, hvorved den af Storthinget under 12te Juli 1893 fattede Beslutning om Bevilgning indtil videre af et Gagetillæg af Kr. 400 aarlig for Stiftamtmanden i Kristiansand i Erstatning for Tab af Embedsbolig[1]) befales tagen tilfølge. 9 Septbr.

[1]) Se Sth. Prp. No. 8 og Indst. S. No. 205 for 1893.

Kongelig Resolution, hvorved bl. a. er bestemt, at den for Chefen for Trondhjemske Kavalerikorps tidligere udlagte, nu overflødige Chefsgaard Kvam i Stod fra 14de April 1894 at regne overgaar til Chefsgaard for 1ste Korps af Trondhjemske Infanteri-Brigade istedetfor den for dette Korps nu udlagte Chefsgaard Hottran. 9 Septbr.

Kongelig Resolution, hvorved der i Henhold til Lov om offentlige Tjenestemænds Skyds- og Diætgodtgjørelse af 3die Juni 1874 §§ 14 og 21 indtil videre tilstaaes Inspektører ved Haandgjerningsundervisningen samt Bestyreren af de offentlige Sløidlærerkurser paa de af dem i deres Hverv Medfør foretagne Reiser Skydsgodtgjørelse efter det i Lov af 3die Juni 1874 § 2 opstillede Regulativs 3die Klasse og Diætgodtgjørelse efter samme Lovs § 19, 4de Klasse. 9 Septbr.

*) Bekjendtgj. 21 Septbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 40, hvor Vedtægterne er indtagne.

9 Septbr. **Kongelig Resolution,** hvorved er bestemt:

1. Fra 1ste September 1893 bliver der at oprette et eget „Øre" Præstegjeld, bestaaende af det til Tingvolds Præstegjeld under Indre Nordmøre Provsti i Trondhjems Stift nu henhørende Øre Sogn samt af et nyt Gjemnes Sogn, dette sidste omfattende
   a. Distriktet Storlandet af Kvernes Præstegjelds Hovedsogn under Ytre Nordmøres Provsti,
   b. Distriktet Bergsøen af det til Kristiansunds Præstegjeld under sidstnævnte Provsti hørende Frei Sogn,
   c. Gaardene Gjemnes, Knutset og Blakstad af ovennævnte Øre Sogn.

   Øre Præstegjeld, i hvilket Øre Sogn bliver Hovedsogn, henlægges under Indre Nordmøre Provsti.
2. Fra samme Tid skal det nye Gjemnes Sogn danne et særskilt Herred med eget Skole- og Fattigvæsen, hvorhos det sammen med Øre Herred skal danne et Thinglag under Navn af Gjemnes Thinglag, medens det til det tidligere Gjemnes Thinglag hørende Frei Herred fremtidig skal udgjøre et eget Thinglag under Navn af Frei Thinglag.
3. Til Embedsgaard for Sognepræsten i Øre Præstegjeld udlægges ved indtrædende Forpagtningsledighed den Tingvold Sognekald beneficerede Annexgaard Øre, Gaards-No. 25, Brugs-No. 1, af Skyld urevideret 2 Daler 3 Ort 16 Skilling, nyrevideret 4 Mark 78 Øre.
4. Øre Sognekald tillægges samtlige inden dets Grændser faldende visse og uvisse Indtægter, endvidere de Indtægter af beneficeret Gods, beliggende udenfor det tilbageblivende Tingvolds Præstegjeld, som hidtil har tilligget Tingvolds Sognepræst, samt derhos, indtil Præstegaarden er bebygget og kan tilflyttes, det af Oplysningsvæsenets Fond bevilgede midlertidige Lønsbidrag paa 300 Kroner og midlertidige Husleiegodtgjørelse paa 400 Kroner aarlig[1]).
5. Det nye Sognekald bliver at kundgjøre ledigt med Forpligtelse for den vordende Sognepræst til
   a. ved Bidrag af offentlige Midler at overtage Bebyggelsen af den vordende Præstegaard,
   b. indtil Præstegaarden kan tilflyttes, at forskaffe sig Bolig paa et beleiligt, af Trondhjems Biskop godkjendt Sted inden Præstegjeldet.
6. De af Tingvolds, Strømsneset og Øre Herredsstyrelser i kombineret Møde den 16de Oktober 1891, af Kvernes Sognestyrelse den 4de December 1891 og 7de Januar 1892, af Frei Herredsstyrelse den 14de December 1891 og af Øre

[1]) Se Sth. Prp. No. 55 og Tillæg II til Indst. S. I for 1893 samt Sth.tid. for f. A., Forh. i Sth. S. 2144—2145.

Herredsstyrelse den 17de December 1891 fattede Beslutninger angaaende Delingsvilkaarene stadfæstes i Henhold til Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837 § 39. 9 Septbr.

Skrivelse fra Indredepartementet til Amtmanden i Nordlands Amt, hvori Departementet bl. a. med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Medlemmer af Herredsstyrelsen, der staar i Slægtskabsforhold til Ansøgere om en Lensmandsbestilling eller andre Poster, er inhabile ved Sagens Behandling i Herredsstyrelsen, udtaler, at det er mest tilbøieligt til ikke at tiltræde Finants-Departementets i den af Amtmanden citerede Skrivelse af 16de Juli 1888 fremholdte Opfatning, idet det maa antage, at det, uagtet Loven angaaende dette Forhold ingen udtrykkelige Bestemmelser indeholder, ligger i Forholdets egen Natur, at Personer, der staar i nært Slægtskabsforhold til en eller flere Ansøgere til en Bestilling, ikke bør have nogen Indflydelse paa Bestillingens Besættelse. 9 Septbr.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementets Marineafdeling til Marinekommandoen, hvori Departementet efter om Sagen at have brevvexlet med Justitsdepartementet meddeler, at naar der i Henhold til Love af 6te Juli 1892 paalægges Officerer, Kadetter, Underofficerer eller faste Mandskaber i Marinen at udrede Underholdningsbidrag til Børn eller Hustru, vil der fra vedkommende Amtmand blive givet fornoden Underretning herom til vedkommende militære Foresatte[1]), nemlig for Officerer Marinekommandoen, for Kadetter Chefen for Søkrigsskolen og for Underofficerer og faste Mandskaber vedkommende Korpschef. Den militære Foresatte vil paa Henvendelse fra vedkommende civile Myndighed have at træffe Bestemmelse om Afholdelse i de dem undergivne Militæres Løn efter Lov af 6te Juli 1892 § 9. 9 Septbr.

[1]) Jfr. Cirk. 2 Septbr 1893.

Skrivelse fra Kirke-Departementet til Skoledirektøren i Bergens Stift, hvori paa Foranledning meddeles, at ifølge Seminarlovens § 7 har den, der er optaget som fast Elev ved et Seminarium, Ret til at forblive i hver af dets Klasser indtil 2 Aar. Denne Ret antages ikke at forbrydes, om en Elev efter det første Aar i øverste Klasse fremstiller sig til Afgangsexamen og ikke bestaar denne (jfr. Skolelovkommissionens Indstilling II Pag. 32). 12 Septbr.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Stiftamtmanden i Trondhjems Stift, foranlediget ved Forestilling fra Byfogden i Trondhjem angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt ved Tinglæsning af Exekutionsforretninger Udskriften af Forretningen i sin Helhed bør indtages i Pantebogen, i hvilken Anledning Departementet udtaler den Mening, at Indførselen i Pantebogen i ethvert Fald bør ske saavidt udførligt, at foruden 12 Septbr.

12 Septbr. selve Udlægsbeslutningen den i Forretningen indeholdte Specifikation af de Gjenstande, hvori Udlæg gives, med tilføiet Værdsættelse ordlydende indtages.

13 Septbr. **Skrivelse** fra Justits-Departementet til Amtmanden i Bratsberg Amt, der havde begjæret Departementets Udtalelse angaaende den af en Byfoged ved Registrering af thinglæste Udpantninger for Skatter og Brandkontingent anvendte Fremgangsmaade, hvorefter saadanne Forretninger ikke extraheres i Panteregistret, men i en særskilt dertil indrettet Protokol, hvortil der henvises ved en Blyantsnotits i Anmærkningsrubriken paa vedkommende Eiendoms Folium i Registret. I Anledning heraf meddeler Departementet, at det overensstemmende med, hvad Amtmanden har antydet, ikke finder denne Fremgangsmaade at være i sin Orden, ligesaalidt som man antager, at den kan tilstrækkelig begrundes ved den Betragtning, at Panteregistrene, om de nævnte Forretninger indtegnes i disse, for en stor Del hurtig vilde blive fyldte. Departementet beder derfor Byfogden opfordret til at overføre vedkommende Indtegninger til Panteregistret.

Med Hensyn til hvad der i den af Amtmanden indsendte Udskrift af et hos samme Byfoged afholdt Protokolefterssyn var oplyst om, at der i det nye Realpanteregister som Hjemmelsdokumenter jevnlig findes anført Grundsedler, hvorved Tomten overdrages som Arvefæste mod aarlig Grundleie, uden at vedkommende Folium indeholder nærmere Oplysninger om, hvilken Hjemmel Udstederen af Grundseddelen har, beder Departementet henstillet til Byfogden at iagttage, at der, forsaavidt det af Grundseddelen kan sees, fra hvilken Eiendom vedkommende Tomt er udskilt, ved Tomtens Folium gjøres en Henvisning til den nævnte Eiendoms Folium.

13 Septbr. **Skrivelse** fra Indre-Departementet til Amtmanden i Nordlands Amt, hvori en Forespørgsel fra en Ordfører om, hvorvidt en ved sidst afholdte Kommunevalg til Repræsentant valgt Mand, der har været fraflyttet Distriktet men senere igjen har tilflyttet samme, fremdeles kan anses for at være Medlem af Herredsstyrelsen, besvares derhen, at Departementet med Amtmanden antager, at Spørgsmaalet maa besvares bekræftende.

14 Septbr. **Kongelig Resolution***), hvorved

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Solum Herred, Bratsberg Amt, under 4de April og 14de November 1892 samt 2den Februar og 7de Juli

*) Bekjendtgj. 21de Septbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 40, hvor Vedtægterne er indtagne.

1893 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred, 14 Septbr.

2. Høieste Resolution af 4de August 1858 og de Kongelige Resolutioner af 16de August 1866 og 18de December 1886, ved hvilke Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Roligheds forstyrrelse m. v. blev gjorte gjældende for Solum Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

Kongelig Resolution*), hvorved 14 Septbr.

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Hollen Herred, Bratsbergs Amt, under 13de Marts og 24de Juni 1893 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. de Kongelige Resolutioner af 24de Januar 1874 og 14de Januar 1882, ved hvilke Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Roligheds forstyrrelse m. v. blev gjorte gjældende for nævnte Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

Kongelig Resolution*), hvorved i Henhold til Lov af 6te 14 Septbr.
Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Strandebarm Herred, Søndre Bergenhus Amt, under 1ste Juni 1893 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.

Kongelig Resolution*) hvorved i Henhold til Lov af 17de 14 Septbr.
Juni 1869 om Udvidelse af Lov af 26de Mai 1866, indeholdende adskillige Bestemmelser om Politivæsenet i Kristiania, til at gjælde ogsaa for Rigets øvrige Kjøbstæder meddeles Stadfæstelse paa en af Aalesunds Formænd og Repræsentanter under 26de Juni 1893 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Kjøbstad.

Kongelig Resolution**) hvorved Approbation i Henhold til 14 Septbr.
§ 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kjøbstaden Moldes Kommunebestyrelse under 17de August 1893 fattede Beslutning om Forandring i og Tillæg til de ved Kongelige Resolutioner af 8de August 1865 og 14de Februar 1879 approberede almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Kjøbstaden.

Kongelig Resolution***), hvorved Saltdalens Herredsstyrelses Beslutning af 9de December 1892 om, at det skal være 14 Septbr.

*) Bekjendtgj. 21 Septbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 40, hvor Vedtægterne er indtagne.
**) Bekjendtgj. 21de Septbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 40, hvor de forandrede og nye Bestemmelser i Forskrifterne er indtagne.
***) Bekjendtgj. 21de Septbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 40.

14 Septbr. tilladt i Saltdalen Herred, Nordlands Amt, at udlægge Selvskud, stadfæstes i Henhold til Lov om Selvskud m. v. af 29de Mai 1886 § 1 som gjældende indtil videre.

14 Septbr. **Kongelig Resolution***) hvorved i Henhold til § 83 i Lov om Bygningsvæsenet i Kristiania af 5te Juni 1875, sammenholdt med Lov om Udvidelse af nævnte Bys Grændser af 12te Mai 1877 §§ 10 og 11, meddeles Approbation paa den af Kristiania Kommunebestyrelse under 25de Mai 1893 fattede Beslutning angaaende Forandringer i de ved Kongelig Resolution af 19de November 1877 approberede Bestemmelser om Træbebyggelse paa Kristiania Bys Territorium samt paa den Del af Akers Herred, som i Bygningsanliggender betragtes som henhørende til Kristiania By, hvorefter de nævnte Bestemmelser skal lyde saaledes:

„Det skal være tilladt under efterfølgende Betingelser at opføre Bygninger af Træ paa den Del af Kristiania Bys Territorium, som er beliggende udenfor den Grænse, der dannes af:

1. Niels Juels Gade fra Søen af,
2. Riddervolds Plads,
3. Briskebyveien,
4. Eilert Sundts Gade over Bogstadveien,
5. Sporveisgaden,
6. Pilestrædet,
7. Louises Gade,
8. Collets Gade,
9. Griffenfeldts Gade,
10. Maridalsveien,
11. Hammergaden,
12. Treschows Gade,
13. Hans Hauges Gade,
14. Falsens Gade,
15. Helgesens Gade,
16. Rathkes Gade,
17. Schjelderups Gade,
18. Lakkegaden,
19. Jens Bjelkes Gade,
20. Borggaden,
21. Aakebergveien,
22. St. Halvards Gade,
23. Veien til Svendengens Teglværk,
24. Loelven til Søen,

saavel som paa den i Lov om Udvidelse af Grændserne for Kristiania af 12te Mai 1877 omhandlede Del af Akers Herred in-

*) Bekjendtgj. 21 Septbr. i Lov. 1ste Afd. No. 40.

den den for samme ved høieste Resolution af 24de December f. 14 Septbr.
A. stadfæstede Grændselinie:

A. Bygninger af Træ maa ikke gives flere end to Etager foruden Kjælderetagen, og deres Høide ikke overstige 9 Meter, maalt fra Fortouget i Façadens Midtlinie til Skjæringslinien mellem ydre Vægflade og Tagflade.

Naar Bygningen opføres indenfor Gadelinien i mere end 3 Meters Afstand fra denne, maales Bygningens Høide fra Grundfladens Middelhøide.

Paa 2 Etages Bygninger maa ikke anbringes Tagkviste eller andre Paabygninger, ei heller paa Loftet indredes Vaaenings- eller Ildstedsrum. Naar saadan Bygning indredes til Beboelse, skal der være 2 Trapper, beliggende i passende indbyrdes Afstand.

Fra denne sidste Bestemmelse kan dog Bygningskommissionen meddele Fritagelse.

B. Ingen Bygning af Træ maa med tilhørende Fløi eller Tilbygning indtage en større Grundflade end 250 m².

Hovedvæggene i de Træbygninger, der helt eller delvis indredes til Beboelse, skal danne en sammenhængende Flade og i alle Dele opføres af Trævirke, der holder mindst 7,3 cm. i Tykkelse.

Al Paneling paa Vægfladernes indre Side skal paalægges samme uden Mellemrum. Til Overstrygning af Træværket maa ikke anvendes Stoffe, som af Bygningskommissionen ansees for at forøge Træets Brændbarhed.

C. Træbygning maa ikke opføres:

1. I mindre Afstand fra Midtlinien af tilstødende saavel offentlig som privat Vei eller Gade end 8 Meter.
2. I mindre Afstand fra Bygning paa samme Eiers Grund end Halvdelen af Bygningens Høide paa den eller de Sider, som vender mod anden Bygning, dog ikke under 4 Meter, saafremt den er af Grundmur, og 8 Meter, saafremt den er af Træ. Til Høiden lægges for Gavlfeldt Halvdelen af dettes Høide over Bygningens Gesimslinie.

   Dette er dog ikke til Hinder for at anbringe i samlet Klynge flere Huse, være sig Hoved- eller Udhusbygninger, som tilsammen ikke har større Grundflade end 250 m².
3. I mindre Afstand fra Nabotomt end Halvdelen af Bygningens Høide paa den eller de Sider, der vender mod Nabotomten, dog ikke under 4 Meter. Til Høiden mod Nabo lægges for Gavlfeldt Halvdelen af dettes Høide over Bygningens Gesimslinie.

   Dette er dog ikke til Hinder for, at Eiere af sammenstødende Grunde kan enes om at anbringe en Bygning

14 Septbr. med tilhørende Fløi eller Tilbygninger, der ikke har mere end 250 m.² Grundflade, for en Del paa den ene, for en Del paa den anden Eiers Grund, eller om at anbringe en saadan Klynge af Bygninger, som er omhandlet under No. 2 og som ikke har mere end 250 m.² Grundflade, saaledes, at nogle af Bygningerne lægges paa hver Eiers Grund.

En saadan Klynge af Bygninger, som her og under No. 2 er omhandlet, betragtes i Henseende til de nødvendige Afstande fra de i det Foregaaende nævnte Omgivelser som én Bygning.

De under No. 2 og 3 bestemte Afstande bliver at beregne fra Gesims eller Tagfremspring.

Hvad her er bestemt om Træbygninger, gjælder tillige om Murbindingsværks Bygninger saavelsom for Paa- og Tilbygninger til ældre Huse af Træ og Bindingsværk samt for aabne Skur.

De under Litr. B, 1ste Punktum og Litr. C angivne Bestemmelser skal dog ikke være til Hinder for at opføre af Træ eller udmuret Bindingsværk Bygning eller samlet Klynge af Bygninger, naar de tilsammen ikke indtager en større bebygget Grundflade end 500 m.² og er fjernede 8 m. fra offentlig Vei eller Plads, 15 m. fra Naboeiendom eller Murbygning og 30 m. fra andre Bygninger af Træ eller Bindingsværk.

Under Jagttagelse af de angivne Afstande skal Bygninger uden Ildsted kunne opføres af disse Materialier, uanseet hvor stor Grundflade de optager.

I Henseende til de nævnte Afstande bliver den samlede Klynge af Bygninger at betragte som en Bygning."

14 Septbr. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

A. At de Kongelige Resolutioner af 12te December 1816 og 25de April 1891 ophæves, forsaavidt angaar Bestemmelserne om Størrelsen af de Pensioner, som Toihusløitnanter (Hovedarsenalsforvalteren og Arsenalsforvaltere) samt Stabsdyrlægen og Armeens Overdyrlæger skal sikre sine eventuelle Enker.

B. At den aarlige Pension, som nedennævnte Embedsmænd af Armeen skal tilsikre sine eventuelle Enker af den almindelige Enkekasse, fastsættes til:

1.	For Veterinærmajoren	Kr.	640
	„ Veterinærkapteiner	„	360
	„ Veterinærpremierløitnanter	„	320
2.	„ Hovedarsenalsforvalteren	„	480
	„ de øvrige Arsenalsforvaltere	„	320

14 Septbr. **Kongelig Resolution**, hvorved følgende Regler om Jurisdiktion og Disciplinærmyndighed ved Marinens Sanitet bestemmes at skulle være gjældende indtil videre[1]):

[1]) Disse Regler vil ifølge Marinekommandoens Parolbefaling af 31te Oktbr. 1893 blive at føie som et Tillæg til Kapitel 8 om Jurisdiktion og Retspleie i Reglement for Landtjenesten ved Marinen af 6te Marts 1889.

§ 1. Det ved Kongelig Resolution af 5te Juli 1867 fast- 14 Septbr.
satte Reglement for Marinen angaaende Revselse og Straf efter Vedtagelse uden Dom skal være gjældende for de til Marinens Sanitet hørende Militærpersoner, dog saaledes at Chefen for Marinens Sanitet og Chefen for dens Sanitetskorps har Disciplinærmyndighed i samme Omfang som henholdsvis Generalspersoner og Stabsofficerer af Armeen efter Disciplinærreglementet for denne af 5te Juli 1867 (§§ 10, 11 og 15). Forøvrigt er Befalingsmænd og Underbefalingsmænd af Marinens Sanitet med Hensyn til Udøvelse af Disciplinærmyndighed ligeoverfor de dem til speciel Tjeneste underlagte Militære ligestillede med andre Militærpersoner i Marinen af samme Grad.

Under Udførelse af Tjeneste tilsøs eller ved nogen Afdeling af Søvæbningen iland er Militærpersoner af Marinens Sanitet samme Disciplinærmyndighed undergivne som de øvrige til Marinen hørende Militærpersoner, der gjør saadan Tjeneste.

§ 2. Ved Udøvelse af Jurisdiktionsmyndighed under Søtjeneste befølges med Hensyn til Forhør og Krigsret ombord de derom gjældende Bestemmelser ogsaa for Militærpersoner af Marinens Sanitet.

Ansees Forhør eller Krigsret iland nødvendig i Anledning af Forseelse, begaaet af nogen til Marinens Sanitet hørende Militærperson, har Sanitetschefen derom at henvende sig til Marinekommandoen, der afgiver Bestemmelse om Sagen.

§ 3. Chefen for Marinens Sanitetskorps er Præses i Krigsretten iland, forsaavidt Marinekommandoen ikke for Tilfældet anderledes bestemmer og Sagen ikke henhører under Over- eller Generalkrigsret; Krigsrettens Dom bliver i dette Tilfælde, inden den publiceres, gjennem Sanitetschefen at tilstille Marinekommandoen, som dermed forholder overensstemmende med Forskriften i § 169 af Reglementet for Landtjenesten ved Marinen af 6te Marts 1889.

§ 4. Marinens Auditør har at udføre de fornødne Auditørforretninger vedkommende Marinens Sanitet og derunder tillige at forrette som Medlem af Krigsretten.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt, at i Lighed med, 14 Septbr.
hvad der ved Kongelig Resolution af 17de Oktober 1891 er bestemt for Adjunktembeder ved de offentlige Skoler for den høiere Almendannelse, ogsaa Rektor- og Overlærerembeder, der herefter bliver ledige ved disse Skoler, indtil videre ikke bliver fast at besætte, men at bestyre af dertil efter aabnet Konkurrance ved naadigst Resolution konstituerede.

Kongelig Resolution, hvorved Storthingets Beslutning af 14 Septbr.
13de Juli 1893 angaaende Bevilgning af forskjellige Lønninger

14 Septbr. og Lønstillæg paa Universitetets Budget[1]) befales tagen tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 11 for 1893 Hovedp. IV, Kap. 4, Indst. S No. 204 for s. A. og Sth tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 2136—2143. Beslutningen er saalydende:

1. Til Afholdelse af Forelæsninger over almindelig europæisk Literatur stilles til Regjeringens Disposition for Budgetaaret 1893—1894 indtil Kr. 1600,00.
2. Til en Assistent ved det botaniske Museum bevilges Kr. 600.00.
3. Som personligt Tillæg til Konservator ved det zoologiske Museum W. Schøyen bevilges Kr. 400.00 aarlig.
4. Til Lys og Brænde for Observatoriets Vagtmester bevilges Kr. 100.00.

14 Septbr. **Kongelig Resolution**, hvorved et Udkast til Plan for Tønsberg Sømandsskole approberes.

14 Septbr. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt, at Haa Herred i Stavanger Amt fra den Tid, som af Amtmanden bestemmes, skal deles i to Herreder, Nærbø Herred og Varhaug Herred, hvert svarende til Sognet af samme Navn.

14 Septbr. **Kongelig Resolution**, hvorved der i Tillæg til de Kongelige Resolutioner af 29de December 1891 og 21de Oktober 1892 bestemmes, at der fra 15de September 1893 og indtil videre af ethvert Fartøi, der passerer Bandak-Nordsjøkanalen medførende Post, erlægges en Kanalafgift af 1 — en — Krone for Post og Postexpeditør underet, for hver Gang Kanalen passeres.

14 Septbr. **Kongelig Resolution**, hvorved der fra den Tid, da Overstigeren i Kongsberg Sølvværks nordre Revier tager Bopæl i Kongsberg By, tilstaaes ham som Erstatning for fri Bolig og for Tab af Emolumenter en Godtgjørelse af Kongsberg Sølvværks Kasse, stor Kr. 800 aarlig.

14 Septbr. **Kongelig Resolution**[1]), hvorved er bestemt, at der af de til tilfældige Udgifter ved Overretterne bevilgede Midler indtil videre bliver at udrede et Beløb af Kr. 250 maanedlig til Lønning af en extraordinær Assessor ved Bergens Overret, der vil have at deltage i Sagernes Behandling og Paadømmelse paa samme Maade som Rettens ordinære Medlemmer.

[1]) Vedk. Regjeringsforedrag er indtaget i Deptstid. for 1893 No. 42.

14 Septbr. **Kongelig Resolution**[1]), hvorved er bestemt, at den for Rumedal og Sandsvers Sorenskriverembede fastsatte Kontorholdsgodtgjørelse, under Forbehold af Storthingets Revision, fra 1ste Juli 1893 at regne og indtil videre forhøies med Kr. 300 aarlig.

[1]) Vedk. Regjeringsforedrag er indtaget i Deptstid. for 1893 No. 44.

14 Septbr. **Kongelig Resolution**, hvorved:

1. Nedenstaaende Udkast til Forandringer i og Tillæg til In-

struktion for Fartøiers Maaling[1]), given ved Kongelig Resolution af 6te November 1875, bifaldes, 14 Septbr.

2. Kongelig Resolution af 5te Mai 1883 angaaende Appendix til internationale Maalebreve for norske Dampskibe med Dæk ophæves[2]).

Instruktion angaaende Fartøiers Maaling.

§ 1. Efter Instruktionens § 13 indsættes som § 13 a følgende:

Dersom et Fartøi er konstrueret med dobbelt Bund og Rummet mellem den ydre og indre Bund er bestemt for Vandballast og ikke kan benyttes til Opbevaring af Ladning, Skibsfornødenheder eller Brændsel, skulle saadanne Vandballasttanke ikke indbefattes i Drægtigheden af Rummet under Maalingsdækket.

§ 2. Instruktionens § 17 skal herefter lyde saaledes:

Følgende Rum paa øverste Dæk medmaales ikke i Brutto-Drægtigheden:

a. Rum, der udelukkende tilhøre Maskinen eller ere optagne af Maskineri og som ikke paa alle Sider ere omgivne af maalepligtige Rum.
b. Watercloset's o. l., Kabyssen og Destillationskabyssen, Rat- eller Styrehus og Udkigshus; dog kun forsaavidt disse Rum ikke ere større end paakrævet for Øiemedet.
c. Lysluger og Kapper eller Opbygninger over Nedgange, forsaavidt de ikke kunne tjene til andet Brug.

Hvad der af de under a, b og c nævnte Rum er beliggende i Hytte, Halvdæk o. l., bliver dog altid at medtage ved Maalingen af vedkommende Hytte, Halvdæk o. l.

Told-Departementet kan tillade, at Rum paa øverste Dæk, der tilhøre Maskinen, medregnes i Brutto-Drægtigheden og da tillige ved Bestemmelsen af Maskinfradraget.

Paa Maalingsbeviset bliver altid at meddele Opgave over samtlige de i Brutto-Drægtigheden ikke medmaalte Rum.

§ 3. Efter Instruktionens § 17 indsættes som § 17 a følgende:

Ophøiede Luger eller Skure, der staa i Forbindelse med Lasterummet, medmaales. Deres Kubikindhold bestemmes ved, at deres indvendige Længde, maalt paa $^1/_2$ Høide og $^1/_2$ Bredde, multipliceres med deres indvendige Bredde, maalt paa $^1/_2$ Høide og $^1/_2$ Længde, og Produktet multipliceres med Medium af Karmens største og mindste Høide, maalt fra Lugefalsen til Dækkets Underflade. Dersom Kubikindholdet af samtlige saadanne Luger og Skure udgjør mere end $^1/_2$ pCt. af Fartøiets øvrige Brutto-Drægtighed, bliver Overskuddet at medregne i Fartøiets Brutto-Drægtighed og at opføre som Overskud af Luger.

[1]) Jfr. L. 31 Mai 1873 og 17 April 1885.
[2]) Jfr. Cirk. 21 Septbr. 1893.

14 Septbr. § 4. Instruktionens § 18 skal herefter lyde saaledes:

Fradraget for Folkerum m. V. er ligt Kubikindholdet af følgende Rum, forsaavidt de ere medtagne i Brutto-Drægtigheden:

a. Mandskabsrum:
   1. Ethvert over eller under Dækket særskilt afdelt Rum, der udelukkende er optaget af Mandskabet og indrettet til dets Brug.
   2. En over eller under Dækket særskilt afdelt „Messe" til Brug for Fartøiets Styrmænd, Maskinister o. l. og ikke overskridende en passende Størrelse. Saadant Fradrag tilstaaes ikke i Passagerfartøier, i hvilke der mangler et til Brug for Passagerer bestemt Spiserum. Som „Messe" kan i intet Tilfælde Fartøiets Kahyt eller Salon betragtes.
   3. En over eller under Dækket særskilt afdelt „anden Messe" udelukkende til Brug for Underbefalet eller Dæksfolk eller Fyrbødere og ikke overskridende en passende Størrelse.
   4. Et over eller under Dækket anbragt Badekammer til Brug for Fartøiets Styrmænd, Maskinister o. l. og ikke overskridende en passende Størrelse. Saadant Fradrag tilstaaes ikke i Passagerfartøier, i hvilke der mangler et til Brug for Passagererne bestemt Baderum. Forefindes desuden Badekammer (Badskerum) udelukkende til Brug for Fyrbødere og Dæksfolk, vil der ogsaa kunne indrømmes Fradrag for saadant Rum.
   5. Kabyssen samt Destillationskabyssen.
   6. De over eller under Dæk anbragte Waterclosets o. l.

b. Navigationsrum:
   1. Et over eller under Dækket særskilt afdelt Bestiklugar til Opbevaring af Søkarter, Instrumenter o. l., samt Rum udelukkende til Opbevaring af Signalapparater, Signallanterner o. l. Som Bestiklugar kan dog i intet Tilfælde Fartøiets Kahyt eller Salon betragtes.
   2. Særskilt afdelte Rum for Ankerspil, Styringsapparater og for Donkey-Kjedel med Maskineri, forsaavidt dette er indrettet til at drive Fartøiets Lændsepumpe.

c. Kabelrum og Seilkøie:
   1. Et særskilt afdelt Rum, der udelukkende benyttes som Kabelrum.
   2. Et særskilt afdelt Rum, der udelukkende benyttes til Opbevaring af Reserveseil, Seildug o. l. („Seilkøie"). Saadant Fradrag kan dog alene indrømmes i Seilfartøier.

   Fradraget for hvert af disse Rum maa ikke overstige $2^1/_2$ pCt. af Fartøiets Brutto-Drægtighed.

d. Rum til Brug for Fartøiets Fører:
   Sovelugar (med Paaklædningsrum, naar saadant haves) og Badekammer udelukkende til Brug for Fartøiets Fører.

§ 5. Instruktionens § 20 skal herefter lyde saaledes: 14 Septbr.
Fartøiets Kahyt eller Salon kan i intet Tilfælde betragtes som Førerens Sovelugar (eller Paaklædningsrum), undtagen i Fartøier af og under 50 Tons Brutto-Drægtighed, der ikke ere Passagerfartøier, i hvilke der intet andet Sovelugar for Føreren findes, og hvor det benyttes som Sovelugar enten af ham alene eller i Fællesskab med Mandskab.

I Fartøier af over 50 og indtil 100 Tons Brutto-Drægtighed, der ikke ere Passagerfartøier, i hvilke der intet særligt Sovelugar er indrettet for Føreren, og denne derfor maa benytte Fartøiets Kahyt som Soverum, kan der indrommes Fradrag med Halvdelen af Kahyttens Indhold.

§ 6. Instruktionens § 21 skal herefter lyde saaledes:

a. Som Fradrag for Maskinen tilstaaes ethvert Fartøi, der bevæges ved Damp eller anden Kraft, hvortil udfordres Maskinrum, en Godtgjørelse i Forhold til Størrelsen af det eller de Rum, der optages af den bevægende Kraft.

b. Som Rum, der optages af den bevægende Kraft, maales foruden det eller de Rum, der udfordres til Kjedler og Maskine, samt Axelrummet i Skueskibe, endvidere ethvert Rum, der er afdelt og udfordres til Maskinens hensigtsmæssige Betjening samt for Tilgang af Lys og Luft til samme, — samtlige Rum dog kun forsaavidt de ere medmaalte i Brutto-Drægtigheden i Henhold til den gjældende Instruktion for Fartøiers Maaling.

Naar disse Rums samlede Kubikindhold udgjøre af Fartøiets Brutto-Drægtighed:

I Skueskibe

over 13 pCt. } gives et Fradrag af 32 pCt. af Brutto-Drægtig-
under 20 „ } heden,
13 pCt. eller mindre } gives et Fradrag af de maalte Rums Ku-
20 „ „ mere } bikindhold med Tillæg af 75 pCt. deraf.

I Hjulskibe

over 20 pCt. } gives et Fradrag af 37 pCt. af Brutto-Drægtig-
under 30 „ } heden,
20 pCt. eller mindre } gives et Fradrag af de maalte Rums Kubikindhold
30 „ „ mere } med Tillæg af 50 pCt. deraf,

dog maa Fradraget ikke overstige 50 pCt. af Fartøiets Brutto-Drægtighed, undtagen for Fartøier udelukkende bestemte for Slæbning eller Isbrydning.

§ 7. Instruktionens § 22 skal herefter lyde saaledes:

a. Kubikindholdet af de Rum, der optages af Kjedler og Maskine, bestemmes paa følgende Maade:

Middeldybden findes ved at tage Middeltallet af et tilstrækkeligt Antal Dybder, maalte fra Garneringen ved Siden

14 Septbr. af Kjølsvinet til Maskinrummets Topflade; endvidere maales 3 Bredder paa $^1/_2$ Dybde mellem Rummets Sidebegrænsninger (Kulrum, Lugarer eller i Tilfælde selve Skibets Sider), idet 1 Bredde optages ved hver Ende og den 3die Bredde paa $^1/_2$ Længde, hvorpaa Middeltallet af disse Bredder søges; ligeledes maales Middel-Længden af Rummet mellem forreste og agterste Maskinfod eller Grændserne for Rummets Længde, dog med Udelukkelse af saadanne Dele af førnævnte Længde, som ikke i Virkeligheden optages af eller ere fornødne til Maskinens hensigtsmæssige Betjening. Middel-Længden, Middel-Bredden og Middel-Dybden multipliceres med hinanden, og Produktet ansees for at være det kubiske Indhold af det maalte Rum under Maskinrummets Topflade.

b. Kubikindholdet af det eller de i Brutto-Drægtigheden indbefattede Rum over Maskinrummets Topflade, som maatte være afdelte for Maskineriet eller dets hensigtsmæssige Betjening eller for Tilgang af Lys og Luft til samme, findes ved at multiplicere med hinanden deres Middel-Længde, Middel-Bredde og Middel-Høide.

c. Dersom Maskine og Kjedler findes indrettede i særskilte Afdelinger, eller Maskinrummet har en uregelmæssig Form, foregaar Maalingen afdelingsvis efter ovenstaaende Regler.

d. Kubikindholdet af Axelrummet paa Skrueskibe findes ved at multiplicere med hinanden dets Middel-Længde, Middel-Bredde og Middel-Høide.

§ 8. Instruktionens § 25 skal herefter lyde saaledes:

Naar Regel II anvendes, bestemmes Kubikindholdet af det hele Rum under øverste Dæk paa følgende Maade:

man maaler:

1. Fartøiets Længde paa øverste Dæk fra Inderkanten af Forstævnen, eller om derved erholdes større Maal, fra Inderklædningen eller Klydstræet til Agterkanten af Agterstævnen.
2. Største Bredde udenbords.
3. Dybden fra øverste Dæks Overkant lodret ned paa Yderklædningen i Bunden ved Siden af Kjølen, saa nær midtskibs som muligt, og i fornødent Fald gjennem en af Pumperne.

Disse 3 Maal multipliceres med hverandre og Produktet multipliceret med 0.6 giver Kubikindholdet under øverste Dæk i Kubikfod og altsaa — divideret med 100 — i Tons.

I Jerndampfartøier af over 120 Fods Længde, maalt efter Regel II, multipliceres Produktet af de ovennævnte 3 Maal med 0.7 istedetfor 0.6.

Opbygninger maales og medregnes i Brutto-Drægtigheden overensstemmende med de under Regel I givne Forskrifter.

Fradrag for Folkerum m. v. samt for Maskinen tilstaaes ligeledes overensstemmende med de under Regel I givne Forskrifter.

§ 9. Instruktionens § 26 udgaar. 14 Septbr.

§ 10. Instruktionens § 27 skal herefter lyde saaledes:

Som Kjendingsmaal for norske Dæksfartøier, maalte efter Regel I, bliver at maale og anføre i Maalebrevet:

Kjendings-Længden, d. e. Længden fra Forkanten af Forstævnen til Agterkanten af den øverste Ende af Agterstævnen.

Kjendings-Bredden, d. e. største Bredde udenbords.

Kjendings-Dybden (Dybderne), d. e. Dybden midtskibs fra Garneringen ved Siden af Kjølsvinet til Maalingsdækket og, i Fartøier med flere end 2 Dæk, tillige til øverste Dæk.

For Dampfartøier endvidere:

Længden af Maskinrummet, d. e. den samlede Længde af det eller de Rum, som optages af Kjedler og Maskine.

Samtlige Kjendingsmaal tages kun paa nærmeste hele Tomme.

§ 11. De i Instruktionens § 33 omhandlede Schemata A og B for internationale Maalebreve blive herefter som medfølgende Schemata A og B.

§ 12. Instruktionens § 39 skal herefter lyde saaledes:

Naar et med internationalt Maalebrev forsynet Fartøi undergaar nogen Ombygning, der ikke kan have nogen Indflydelse paa Brutto-Drægtigheden af Rummet under Maalingsdækket, kan Ommaalingen indskrænkes til Maaling af Fartøiets maalepligtige Opbygninger og fradragsberettigede Rum og internationalt Maalebrev, om fornødiges, udstedes, forinden Revisionen har fundet Sted.

§ 13. Finants- og Told-Departementet bemyndiges til at anordne saadanne Modifikationer i og Tillæg til de i §§ 1—12 indeholdte Regler og Bestemmelser, som kunne bidrage til en fuldstændigere Gjennemførelse af det antagne Princip for Maalingen eller til en mere ensartet Anvendelse af Reglerne[1]).

§ 14. Ovenstaaende Bestemmelser træde i Kraft fra 1ste Oktober 1893, dog saaledes, at Fartøier, der have et efter tidligere Regler gyldigt Maalebrev, ikke skulle kunne fordres ommaalte før 1ste Januar 1894, undtagen forsaavidt dette maatte blive nødvendigt af Hensyn til Bestemmelse af Maskinfradraget efter engelsk Regel.

I Tiden fra 1ste Oktober 1893 og indtil de ere ommaalte skulle norske Dampskibe ansættes til den i deres Maalebrevs Appendix efter engelsk Regel beregnede Netto-Drægtighed.

[1]) Bestemmelser i Henhold hertil er afgivne af Finantsdepartementet under 21 Septbr. 1893.

A. Internationalt Maalebrev for Norske Seilskibe (Regel I.)

Certificate of Tonnage. Norway.	**Norges Vaaben.**	Certificat de Jauge. Norvège.

Maalebrev

for Norsk ..... **Register Tons.**

Kjendings-Signal .....

Hjemsted.	Rederi.	Fører.

Antal Dæk . . . . Antal Master	Beskrivelse af Agterskibet .....
Fartøiets Slags, Takling	Bygningssted, Aar .....
Beskrivelse af Forskibet	Materiale .....

Kjendings-Maal.	Engelske Fod og Tiendedele
Længde fra Forkanten af Forstævnen til Agterkanten af den øverste Ende af Agterstævnen . . . . . (Length from the forepart of stem to the aftside of the head of the sternpost.)	
Bredde, største Bredde udenbords . . . . . (Main breadth to outside plank.)	
Dybde midtskibs fra Garneringen til . . . . . (Depth at midships from ceiling to . .) Maalings-Dæk (Tonnage Deck) / Øverste Dæk (Upper Deck)	

Tonnage efter Regel I.

	Tons.		Kubik-Meter.	Tons.
Rummet under Maalings-Dækket		Brutto-Drægtighed . . =		
Rum over Maalings-Dækket.		Fradrag for Folkerum m. V. (Deduction for crew spaces etc.) Tons.		
		a. Mandskabsrum . . . = (Crew spaces)		
		b. Navigationsrum . . . = (Navigation spaces)		
		c. Kabelrum . . . . . = (Boatswain's stores)		
		Seilkøie . . . . . = (Sailroom)		
		d. Rum for Fartøiets Fører = (Master's accomodation)		
Brutto-Drægtighed . . . . = (Gross tonnage.)		Netto-Drægtighed . . . = (Nett tonnage)		

Dette Maalebrev er af undertegnede Toldkammer i ..... udstedt til Bevis for, at ovennævnte Dæksfartøi er maalt overensstemmende med den gjældende Instruktion for Fartøiers Maaling og beregnet til en **Netto-Drægtighed** af ..... **Register Tons,**

siger .....

For Maalingen og dette Maalebrev pligtes ..... Gebyr.

Toldkammeret i ..... den 18

Foranstaaende Netto-Drægtighed samt Mærket **N E** (Norsk Eiendom) er indhugget i .....

..... Gebyr er betalt

Toldkammeret i ..... den 18

Messbrief. Norwegen.	Certificato di Stazza. Norvegia.

B. Internationalt Maalebrev for Norske Dampskibe (Regel I).

Certificate of Tonnage. Norway.	**Norges Vaaben.**	Certificat de Jauge. Norvège.

Maalebrev

for Norsk Dampskib ..... **Register Tons.**

Kjendings-Signal .....

Hjemsted.	Rederi.	Fører.

Antal Dæk . . . . Antal Master	Skrue eller Hjul .....
Takling	Maskinens Slags .....
Beskrivelse af Forskibet	Hestekraft; Nominel .....
Beskrivelse af Agterskibet	Antal Skorstene .....
Bygningssted, Aar	Antal vandtætte Tværskodder .....
Materiale	Antal dobbelt-Bunds Vandtanke .....

Kjendings-Maal.	Engelske Fod og Tiendedele.
Længde fra Forkanten af Forstævnen til Agterkanten af den øverste Ende af Agterstævnen . . . . . (Length from the forepart of stem to the aftside of the head of the sternpost.)	
Bredde, største Bredde udenbords . . . . . (Main breadth to outside plank.)	
Dybde midtskibs fra Garneringen til . . . . . (Depth at midships from ceiling to . .) Maalings-Dæk (Tonnage Deck) / Øverste Dæk (Upper Deck)	
Længde af Maskinrummet . . . . . (Length of engine room.)	

Tonnage efter Regel I.

	Tons.		Kubik-Meter.	Tons.
Rummet under Maalings-Dækket		Brutto-Drægtighed . . =		
Rum over Maalings-Dækket		Fradrag for Folkerum m. V. (Deduction for crew spaces etc.) Tons.		
		a. Mandskabsrum . . . . = (Crew spaces)		
		b. Navigationsrum . . . . = (Navigation spaces)		
		c. Kabelrum . . . . . = (Boatswain's stores)		
		d. Rum for Fartøiets Fører = (Master's accomodation)		
		Rest =		
		Fradrag for Maskinen . . = (Deduction for propelling power: British Rule)		
Brutto-Drægtighed . . . . . = (Gross tonnage.)		Netto-Drægtighed . . = (Nett tonnage.)		

Dette Maalebrev er af undertegnede Toldkammer i ..... udstedt til Bevis for, at ovennævnte Dampskib er maalt overensstemmende med den gjældende Instruktion for Fartøiers Maaling og beregnet til en **Netto-Drægtighed** af ..... **Register Tons,**

siger .....

For Maalingen og dette Maalebrev pligtes ..... Gebyr.

Toldkammeret i ..... den 18

Foranstaaende Netto-Drægtighed samt Mærket **N E** (Norsk Eiendom) er indhugget i .....

..... Gebyr er betalt

Toldkammeret i ..... den 18

Messbrief. Norwegen.	Certificato di Stazza. Norvegia.

14 Septbr. **Skrivelse** fra Arbeidsdepartementet til Regnskabsrevisionen ved de nye Jernbaneanlæg m. v., hvorved meddeles, at det i den Kgl. Resolution af 8de Oktober 1892 — indeholdende bl. a. Bestemmelse om Skyds- og Diætgodtgjørelse for endel Anlægsfunktionærer — dens Post I, 2 a, b og c anvendte Udtryk „Distrikt" er forudsat at referere sig til vedkommende Overingeniørs Distrikt, for nærværende vedkommende Anlæg. —

15 Septbr. **Cirkulære** fra Indredepartementet, Poststyrelsen (No. 25 for 1893), hvorved bl. a. meddeles følgende:

IV. Under Henvisning til Cirk. af 9de Juni 1892 I A 20 meddeles, at levende Bier kan forsendes som Vareprøver til Philippinerne.

V. Under Henvisning til Cirk. af 9de Juni 1892 I D 47 meddeles, at Bestemmelserne i Postpakkekonventionens Art. 10 om Tilbagesendelse og Adresseforandring ogsaa kommer til Anvendelse i Forbindelsen med Nederlandsk Ostindien.

VI. Fra 1ste Oktober 1893 og indtil videre vil der efter Departementets Bestemmelse blive underholdt følgende Postaabnerier:

1. Bosviken paa Hornes i Sørflatangers Sogn, Flatangers Herred, Namdalens Fogderi, nordre Trondhjems Amt, Namsos Postdistrikt, med 1 Gang ugentlig Bipost til og fra Sørflatangers Postaabneri.
2. Hogga i ytre Flaabygd Sogn, Lunde Herred, Nedre Telemarkens Fogderi, Bratsberg Amt, Skiens Postdistrikt, for den Post, der kan blive befordret til og fra Stedet under Sommerpostgangen med Dampskib og under Vinterpostgangen med Bipostén mellem Hollen og Strengen.
3. Kjærstad paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn paa Lepsø i Harams Herred, Søndmørs Fogderi, Romsdals Amt, Aalesunds Postdistrikt.
4. Kvisvik i Strømsnessets Herred, Nordmøre Fogderi, Romsdals Amt, Kristiansunds Postdistrikt, med Postforbindelse til og fra Dampskibsanløbsstedet Aarsund.
5. Lysebotn paa Dampskibsanløbsstedet Nedrebø i Høle Herred, Ryfylke Fogderi, Stavangers Amt, Stavangers Postdistrikt.
6. Mongstad paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Lindaas Herred, Nordhordlands Fogderi, Søndre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt.
7. Sistranden ved Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Frøiens Herred, Fosens Fogderi, søndre Trondhjems Amt, Trondhjems Postdistrikt.

16 Septbr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Buskeruds Amt, hvori paa Forespørgsel fra en Sorenskriver udtales, at de Protokoller, som det ved kongelig Resolution af 28de Juli

1893 er paalagt Skifteforvalterne at føre over Skifte- 16 Septbr.
midler, hvormed de sidder inde, bør autoriseres af Overøvrig-
heden [1]).

[1]) Jfr Ref. 8 Decbr. 1858 § 9 og Ref. 5 Oktbr. 1859.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Buske- 16 Septbr.
rud Amt, hvori paa Forespørgsel fra en Sorenskriver om, hvilke
Dokumenter der skal føres Fortegnelse over i den ved kongelig
Resolution af 28de Juli 1893 Post 2 paabudte Konto-
bog, meddeles, at Udtrykket „Værdipapirer" er tænkt at skulle om-
fatte saavel Pantobligationer, Gjældsbreve, Aktiebreve og lignende
Papirer som Kontrabøger med Banker, Indskudsbeviser og hvad
dermed kan ligestilles.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Stavan- 16 Septbr.
ger Amt, hvori paa Foresporgsel fra en Lensmand om, hvorvidt
han tilkommer Gebyr for Publikation af Plakater angaaende
en Auktion over Faar og Lam fra et Staten tilhørende
Stamschæferi, meddeles, at Departementet antager, at saadan
Publikation efter Sportellovens § 109 maa ske gratis.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Nord- 18 Septbr.
lands Amt, hvori paa Forespørgsel fra en Lensmand om, hvor-
vidt Bøder vedtagne efter Forelæg skal inddrives ved
Exekution eller ved Udpantning, meddeles, at Dept., idet det
med Amtmanden er enigt i, at Straffeprocesloven, jfr. dens § 479,
andet Passus, ikke har gjort nogen Forandring i den omspurgte
Henseende, antager, at Inddrivelsen af de omhandlede Bøder bør
ske ved Udpantning, jfr. Departementets i Lovsamlingen indtagne
Skrivelse af 13de Septbr. 1873.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet til Regnskabsrevisionen 18 Septbr.
ved de nye Jernbaneanlæg m. v., der havde forelagt Departementet
Spørgsmaalet om, hvorvidt Bestemmelsen i § 31 i Lov af
3die Juni 1874 angaaende offentlige Tjenestemænds
Skyds- og Diætgodtgjørelse er anvendelig paa Jernba-
nernes Sagførere. Spørgsmaalet var foranlediget ved tvende
et Advokatfirma udbetalte Skyds- og Diætregninger for Reiser til
Retsmøder i Sager vedkommende Jernbanerne.

Departementet bemærker i denne Anledning, at da nævnte
Advokater ikke ved offentlig Beskikkelse eller paa anden tilsvarende
Maade opnævnes til at fungere som Jernbanernes Sagførere, men
engageres af Jernbanestyrelsen særskilt for hvert forekommende Til-
fælde, antages de ikke at kunne betragtes som offentlige Tjenestemænd
i den nævnte Lovs Forstand; deres Stilling til Jernbanerne maa
derfor efter Dept.s Mening blive at bedømme ganske som en Sag-
førers Stilling til en privat Person, af hvem han er engageret.

18 Septbr. Idet Dept. saaledes er enigt med nævnte Advokater i, at de ikke er forpligtede til at beregne sin Godtgjørelse paa Reiser efter Skyds- og Diætloven, finder det ogsaa, at den Omstændighed, at de af Hensigtsmæssighedshensyn har gjort dette, ikke kan bringe dem ind under Lovens Bestemmelser iøvrigt.

18 Septbr. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til en Skattekommissær, hvori angaaende forskjellige Skattespørgsmaal udtales følgende:

Da Statsskattekundgjørelsen ikke indeholder nogen Særregel angaaende Skatfrivning af navngivne Interessentskaber eller disses Medlemmer, antager Departementet, at Kundgjørelsens almindelige Bestemmelser ogsaa forsaavidt maa komme til Anvendelse og Skatfrivningen altsaa foregaa i de enkelte Medlemmers Bostedsdistrikter. Ihvorvel denne Ordning i det oftere forekommende Tilfælde, at enkelte Medlemmer af Interessentskabet er bosatte inden Virksomhedsstedets Kommune, andre udenfor samme, kan forvolde betydelige Vanskeligheder under Ligningen, indsees det dog ikke, at under de nuværende bestemte Regler, der heltigjennem opstiller Bostedskommunen som Skatfrivningsdistrikt endogsaa for stedbunden Næring, af Departementet kan tilstedes nogen Lempning, hvor ønskelig denne af praktiske Grunde end maatte være. Departementet skal forøvrigt gjøre opmærksom paa, at der ved Antagelsen af den af Ligningskommissionen befulgte Fremgangsmaade (ɔ: at skatfrive Interessentskabet underét, uanseet om ikke dets samtlige Medlemmer er bosatte inden Skattedistriktet) neppe vilde opnaaes den ønskelige Harmoni i de paa navngivne Interessentskaber anvendte Regler. Skattekundgjørelsens almindelige Bestemmelser vilde nemlig fremdeles komme til Anvendelse, hvor samtlige Interessenter er bosatte udenfor Virksomhedsstedets Distrikt enten i samme eller i forskjellige Skattedistrikter.

Departementet finder videre at burde tilføie, at den ovenfor fremholdte Opfatning ogsaa har Støtte i den kommunale Skattelovgivnings Regler. De i Byskattelovens §§ 27 og 35 (Landskattelovens §§ 35 og 44) indeholdte Regler om Beskatning af Handelsfirmaer og andre navngivne næringsdrivende Selskaber vedrører nemlig ikke Spørgsmaalet om, til hvilken Kommune Skatten pligtes. Reglerne herom findes i de kommunale Skattelove foregaaende (Byskattelovens andet, Landskattelovens tredie) Kapitel. De ovennævnte Ser i Byskattelovens tredie (Landskattelovens fjerde) Kapitel gaar derimod ud fra Beskatningsstedet som givet og omhandler under denne Forudsætning, hvorvidt de paagjældende Personer — der altsaa forudsættes skattepligtige til Kommunen — skal lignes særskilt eller samlet m. V.

Spørgsmaalet om, hvorvidt en Ligningskommission efter Indholdet af Lov af 29de Juni 1892 § 8 kan

undlade at tage Hensyn til Selvangivelser, der indløber efter Midten af Oktober Maaned, antages at maatte besvares benegtende. Den nævnte Lovbestemmelse kan nemlig ikke antages at have medført nogen Forandring med Hensyn til den Ligningskommissionen paahvilende Pligt til at medtage i Ligningen enhver skattepligtig Person inden Kommunen, uanseet paa hvilken Maade Kommissionen er kommen til Kundskab om Vedkommendes Skattepligt. 18 Septbr.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Bratsberg Amt, hvori Departementet i Anledning af en Forestilling angaaende Beregning af Salær m. v. for to efter Rekvisition af Jernbaneanlægget Brevik—Eidanger afholdte Auktioner over endel af Jernbaneanlægget exproprierede, paa forskjellige Matrikulnummere liggende Huse m. v., meddeler, at Beregningen antages at maatte ske som for to Forretninger og efter Lov af 17de Juni 1869 § 5 jfr. § 2. 19 Septbr.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Smaalenenes Amt, hvori paa Foranledning meddeles, at Departementet — overensstemmende med hvad det i saa Henseende ogsaa tidligere har udtalt; se Departementets i Lovsamlingen indtagne Skrivelse af 24de August 1866 — ikke antager, at der for at undgaa den Ulempe, at begge Forligelseskommissærer afgaa paa samme Tid, haves Adgang til at lade den ene Kommissær efter foretagen Lodtrækning blive staaende et Aar efter Udlobet af den ordinære Funktionstid. 20 Septbr.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Romsdals Amt, hvori Departementet i Anledning af Forespørgsel fra en Sorenskriver angaaende Beregning af Gebyr for Thinglæsning paa et Extrathing af et Dokument, der omhandler Eiendomme beliggende i flere af vedkommende Sorenskriveris Thinglage, meddeler, at det ikke finder at burde fastholde sin i Skrivelse af 28de Januar 1860 udtalte Mening angaaende Beregningsmaaden i omhandlede Tilfælde, idet det antager, at der for Thinglæsning af saadant Dokument alene vil kunne beregnes enkelt Gebyr. 20 Septbr.

Plakat*), hvorved det i Kraft af Lov angaaende Foranstaltninger i Anledning af ondartede, smitsomme Sygdomme blandt Husdyrene af 20de Mai 1882 § 8 forbydes at indføre levende Hornkvæg (Storfæ), Faar, Gjeder og Svin fra Finmarkens Amt til Rigets øvrige Distrikter. Denne Plakat traadte strax i Kraft. 21 Septbr.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Sognepræsten i Østre Gausdal, hvori Dept. med Hensyn til den Sognepræstens eventuelle 21 Septbr.

*) Bekjendtgj. 22de Septbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 41.

21 Septbr. Enke tilkommende Enkesæderente paa Foranledning udtaler, at da der ved Delingen af Gausdals Sognekald ikke er truffet nogen Bestemmelse om Fordeling af Enkesæderenten, antages denne overensstemmende med tidligere i lignende Tilfælde truffen Afgjørelse, at maatte udelt tilfalde Enkerne i Østre Gausdals Sognekald, der indbefatter Hovedsognet i det tidligere udelte Præstegjæld, i hvilket Sogn ogsaa begge de følgte Enkesædegaarde er beliggende.

21 Septbr. **Cirkulære** fra Finantsdepartementet til Toldkamrene:

Ved kongelig Resolution af 14de d. M. er der bestemt Forandringer i og Tillæg til den gjældende Instruktion for Fartøiers Maaling af 6te November 1875, ved hvilke der blandt andet indføres forandrede Bestemmelser om, hvilke Rum der skal medmaales i Fartøiers Brutto-Drægtighed, og nye Fradrag for Førerens Bekvemmeligheder, Kabelrum og i Seilfartøier Seilkøie og hvorefter for Dampskibes Vedkommende Maskinfradraget bliver at beregne efter den saakaldte engelske Regel. Ved den samme Resolution er derhos kongelig Resolution af 5te Mai 1883 angaaende Appendix til internationale Maalebreve for norske Dampskibe med Dæk befalet ophævet.

— — — — — — — — — — — —

I Henhold til de anførte nye Regler angaaende Maaling af Fartøier her i Riget bliver de i Departementets Cirkulære af 1ste Februar 1876 samt følgende Cirkulærer indeholdte Bestemmelser angaaende hel eller delvis Anerkjendelse af fremmede Fartøiers Maalebreve at sætte ud af Kraft og følgende Regler fra 1ste Oktober d. A. indtil videre at iagttage ved Opkrævning af Afgifter, der beregnes af fremmede Fartøiers Drægtighed:

1. Seilskibe, der er forsynede med sit Hjemsteds Maalebrev, udstedt i Henhold til den Moorsomske Methode, bliver ikke at maale her i Riget, idet Beregningen af Afgifter kan ske efter den i Hjemstedets Maalebrev anførte Netto-Drægtighed.
2. Paa lige Maade forholdes med Dampfartøier, der tilhører følgende Lande, i hvilke den engelske Regel for Maskinfradraget er gjældende:
   Storbritanien og Irland,
   Frankrig,
   Italien,
   Østerrig-Ungarn,
   Finland.
3. For Dampfartøier, hjemmehørende i Sverige og Danmark, hvilke Landes Maalebreve forsynes med et Appendix, indeholdende Maskinfradraget efter engelsk Regel, bliver Afgifter at beregne efter den i Appendixet anførte Netto-Drægtighed.

4, Dampfartøier, hjemmehørende i andre Lande, i hvilke den Moorsomske Methode er antaget, bliver at ommaale til Bestemmelse af Maskinfradraget efter engelsk Regel, medens Brutto-Drægtighed og Fradrag for Folkerum m. v. anerkjendes efter deres Hjemsteds Maalebreve. Dog bliver for Fartøier, hjemmehørende i Tyskland, for hvilke der ved Siden af det nationale Maalebrev ogsaa er udfærdiget særskilt Maalebrev efter den engelske Regel, Afgifter at beregne efter den i sidstnævnte anførte Netto-Drægtighed. 21 Septbr.

Forsaavidt et med Maalebrev, udfærdiget efter Donau-Regelen eller den tyske Regel, forsynet Dampfartøi ikke skulde ønskes ommaalt, kan Afgifterne opkræves efter Maalebrevet.

Cirkulære af 31te Mai 1883 angaaende Appendix til vore internationale Maalebreve sættes i Henhold til ovennævnte kongelige Resolution ud af Kraft.

Cirkulære fra Indre-Departementet, Poststyrelsen (No. 26 for 1893), hvorved bl. a. meddeles, at der fra 1ste Oktober 1893 og indtil videre efter Departementets Bestemmelse vil blive underholdt et Postaabneri Kotsøien paa Jernbanestoppestedet Kotsøien i Singsaas Herred, Guldalens Fogderi, Søndre Trondhjems Amt, Røros Postdistrikt. 22 Septbr.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det ved Enkefru Thea Bruuns Testamente af 28de Marts 1882 med Codiciller af 22de December 1886, 27de Januar og 1ste Juli 1891 og 10de Januar 1892 oprettede „Høiesteretsassessor Bruuns og Hustrus Legat" til Bedste for nogle navngivne Personer samt for ubemidlede eller trængende Børn af Kristiania Kommune og paa de for dette Legat under 18de April 1893 udfærdigede Statuter. 23 Septbr.

Høieste Resolution, hvorved efterstaaende ved Fredriksværns Kommunebestyrelses Beslutning af 28de Februar 1893 vedtagne Taxtregulativ for Benyttelsen af Kommunens Bryggger approberes i Medhold af Lov om Havne- og Ringevæsenet af 24de Juli 1827 § 20 Litr. D som gjældende indtil videre: 23 Septbr.

Fartøier over 100 Reg. Tons betaler 4 Øre pr. Ton daglig.
— fra 50 til 100 „ — 6 „ „ „ —
— „ 20 „ 50 „ — 7 „ „ „ —
— „ 6 „ 20 „ — 10 „ „ „ —

Dæksbaade under 6 Tons betaler 50 Øre pr. Dag under Ladning og Lossing.

En større Færge betaler 80 Øre, en mindre 50 Øre.

Stedets Robaade eller aabne Baade er fri for Afgift, medens fremmede saadanne betaler 25 Øre.

For Dampskibe betales 50 Øre pr. Anløb, naar Bryggens Fæstigheder benyttes.

23 Septbr. Dele af Dag regnes for fuld Dag. Dage, paa hvilke Uveir hindrer Ladning eller Lossing, samt Søn- og Helligdage bliver ikke at medregne.

23 Septbr. **Høieste Resolution,** hvorved efterstaaende ved Porsgrunds Kommunebestyrelses Beslutning af 25de Mai 1893 vedtagne Taxtreglement for Benyttelsen af Stedets Brygger approberes i Medhold af Lov om Havne- og Ringevæsenet af 24de Juli 1827 § 20 Litr. D som gjældende indtil videre:

Seil- og Dampskibe m. m.

1. For Henliggen indtil 3 Døgn 5 Øre pr. Reg. Ton og for hvert Døgn derover $^1/_2$ Øre pr. Reg. Ton., i intet Tilfælde mindre end 1 Krone.

   Dægtigheden af ikke maalte Fartøier eller Pramme ansættes af Opsynet.

   For Dampskibe, der gaar i Rute, kan Afgiften nedsættes efter Overenskomst.
2. Fartøier af ikke over 2 Reg. Ton., der bringer Torvvarer til Byen, Lods- og Robaade er fritagne for Bryggeafgift.
3. For Trælast, der bringes ind eller udover Bryggekant, undtagen til Fartøier, der erlægge Afgift efter § 1, betales:

Planker $2^1/_2$" og derover pr. Tylvt	3 Øre.
Anden skaaren Last indtil $2^1/_2$", Pitprops, Kul og lign. pr. Tylvt	2 „
Tømmer eller Spirer pr. Tylvt	20 „
Stik og Klovninger	10 „
Splitved pr. Kubikfavn	20 „

   Lasten maa for de her fastsatte Afgifter ikke uden særskilt Tilladelse henligge paa Bryggerne længere end 3 Døgn.

   Tomter til Oplag kan af Opsynet bortleies for 2 Øre pr. m². for Maaneden.
4. Varer maa ikke henligge paa eller udenfor Havnesporets Skinnegang.

   Varer og Gods bliver at henlægge paa Steder, som Opsynet anviser, og maa ikke forblive liggende længere, end dette tillader; bliver det ikke strax bortført, naar saadant forlanges, kan Opsynet lade det bortføre for Vedkommendes Regning, og bliver det ikke at udlevere, før alle Omkostninger er dækkede.
5. Havnefogden har Opsynet med Kommunens Brygger og Lossehal og indfordrer samtlige Afgifter; Stadsingeniøren besørger Renholdelse og Vedligeholdelse af Brygger og Lossehal."

25 Septbr. **Kongelig Resolution,** hvorved der i Henhold til Lov om Fattigvæsenet paa Landet af 6te Juni 1863 § 78 meddeles Stadfæstelse paa de af Nedenes Amtsformandskab i Møde den 4de Juli 1893 besluttede Forandringer i den ved de Kongelige Resolutioner af 5te Juli 1867 og 28de August 1875 stadfæstede Plan

for Nedenes Amts Tvangsarbeidsanstalt, hvorved §§ 5 og 11 vil faa følgende Indhold: 25 Septbr.

§ 5. I Anstalten optages:

1. De i Lov om Fattigvæsenet paa Landet af 6te Juni 1863 §§ 74, 75 — forsaavidt de i denne § opstillede Betingelser er tilstede —, 76 og 77 (jfr. Fattigloven for Kjøbstæderne §§ 59—62) omhandlede Personer.
2. Mandspersoner, som Overøvrigheden i Henhold til Lovene af 6te Juli 1892 lader indsætte paa Grund af forsømt Forsørgelsespligt.

Hvorvidt Personer fra Kommuner udenfor Amtets Landdistrikt kunne indsættes i Anstalten, beror paa nærmere Overenskomst, der undergives vedkommende Regjeringsdepartements Stadfæstelse.

Direktionen fastsætter det Antal Personer, der i Anstalten bør optages, hvilket dog indtil videre ikke bør overstige 20.

§ 11. Betalingen for indtagne Tvangsarbeidere bestemmes o. s. v. som før.

Kongelig Resolution, hvorved den Kongelige Resolution af 3die Januar 1880 og Kronprindsregentens Resolution af 28de Mai 1892 forandres derhen, 25 Septbr.

1. at den Fogden i Hardanger og Voss for Brugen af Fogedgaarden Seim efter Lov af 14de Mai 1872 § 3 paalagte Brugsafgift af 200 Kroner fastsættes for hele den forløbne Tid indtil 14de April 1892 til 100 Kroner aarlig, og
2. at Afgiften fra nævnte Tidspunkt ganske bortfalder.

Kongelig Resolution, hvorved den af Storthinget den 21de Juli 1893 fattede Beslutning om Lønninger m. v. til Statsraadets Medlemmer for Budgetaaret 1893—94[1]) befales tagen tilfølge. 25 Septbr.

[1]) Se Indst. S No. 262 for 1893 og Sth.tid. for s. A. 2408—2417. Ved nævnte Beslutning blev Indstillingsposten „Taffelpenge til Statsministrene Kr. 25 000.00" ikke bifaldt.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 25 Septbr.

1. At Storthingets Beslutninger den 21de Februar og den 10de til 13de Juli 1893 angaaende Udgifts- og Indtægtsbudget for de Armeen vedrørende Administrationsgrene i Tidsrummet fra 1ste Juli 1893 til 30te Juni 1894[1]) befales tagne tilfølge.

[1]) Se Sth. Prp. No. 1 for 1893, Hovedp. IX A, Indst. S. X m. Till. og Indst. S. No. 19 for 1893 samt Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 38—43 og 1944—2108. De nævnte Beslutninger indeholder bl. a. følgende:

Gager og Lønninger er bevilget til:

Opsætning af de to sidste Landværnskompanier ved Ingenior-

25 Septbr. 2. At der i den ved Kongelig Resolution af 13de Juli 1887 fastsatte Plan for den norske Hærs Organisation foretages saadan Ændring, at i § 1 Ordene: „2 Oberstløitnanter, hvoraf 1 i Stockholm, stadig tjenstgjørende" forandres til „2 Oberstløitnanter, stadig tjenestgjørende."

---

korpset og Feltartilleriets 3 Parkkompanier af Landværnet fra April 1894,

Ansættelse af en stadig tjenestgjørende Kaptein i Artilleriet som Artillerikonstruktør,

Ansættelse af Vaabensmede ved Feltartilleriet (1 pr. Korps) og ved Fæstnings- os Bjergartillerikorpset (2),

3 nye Kapteiner i Sanitetet (som Afdelingslæger) samt til Haandværkerunderofficerer (1 Skrædder og 1 Skomager-Sergent) ved Sanitetskorpset,

Opsætning af det tidligere Dyrlægekorps (med 1 Stabsdyrlæge, 6 Overdyrlæger og 8 Dyrlæger, fastlønnede, foruden Værnepligtige) som et Veterinærkorps med følgende fastlønnede Tjenestemænd: 1 Veterinærmajor, Stabsveterinær og Chef for Veterinærkorpset, stadig tjenestgjørende med Gage Kr. 3 600.00,
1 Veterinærkaptein, stadig tjenestgjørende, —»— „ 2 400,00,
5 Do. nationale, hver —»— „ 1 800.00,
9 Veterinærpremierløitnanter, Do. —»— „ 1 200.00,
Kapteinerne og Premierløitnanterne med Alderstillæg som for andre Officerer bestemt.

Værnepligtige Veterinærløitnanter er bestemt aflønnede under Indkaldelse til Tjeneste med Kr. 80.00 pr. Maaned foruden sædvanligt Tillæg efter Aflønningsregulativets § 2 (Kr. 30.00 og Kr. 60.00, henholdsvis for Sekondløitnanter og Premierløitnanter).

Samtlige Udskrivningspligtige med Veterinæruddannelse er forudsat at skulle udskrives til Veterinærkorpset, medens Hovslagere er bestemt udskrevne (som hidtil men modsat, hvad der var Forudsætningen i Organisationsplanen af 1887) til Specialvaabnene.

Godtgjørelsen for Udførelse af Kapteinvagtmesterforretningerne er fastsat til Kr. 720.00 (mod tidligere Kr. 1200.00) pr. Aar.

Alderstillæg er bevilget til Mestertilskjærere og Tilskjærersvende ved Generalintendanturens Værksteder med Kr. 100.00 efter 10 Aars Tjeneste (tidligere intet) og til Haandrækningsmænd ved Hovedarsenalet, Medicinaldepotet samt Generalintendanturen med Kr. 100,00 efter 5 og Kr. 200.00 efter 10 Aars Tjeneste (tidligere Kr. 100.00 efter 5 Aar).

Angaaende Alderstillæg for fastlønnede Underofficerer og i Klasse med dem staaende Personer, Korporaler og Spillemænd af Korporals- og Menigsgrad er fastsat følgende:

1. Alderstillæg for fastlønnede Underofficerer forhøies til 40 og 60 Øre daglig og tilstaaes med disse Beløb samtlige til Lønningsklassen Sergent, Furer og Kommandersergent henhørende Personer efter henholdsvis 5 og 10 Aars Tjeneste regnet fra den første Ansættelse med fastlønnet Underofficer. (For Bataljons- (Korps-) Hornblæsere (Trompetere) og Musikkommandersergenten ved 2den Akershusiske Infanteri-Brigades Musikkorps medregnes altsaa ogsaa mulig tidligere Stilling som Musikersergent, for Haandværksmestere ved Fyr- og Haandværkerkompaniet samt Bossemagere og Vaabensmede ogsaa mulig tidligere Stilling som Haandværkssvend).
2. Samtlige fastlønnede Korporaler (Overkonstabler) samt Spillemænd af Korporals eller Menigs Grad, der hidtil efter 5 Aars Tjeneste

har oppebaaret 20 Øre daglig i Alderstillæg (jfr. Cirkulære af 7de Juli 1889 og 25de Juni 1892), tilstaaes yderligere et Alderstillæg af 20 Øre (i det hele altsaa 40 Øre) daglig efter 10 Aars Tjeneste i hvilkensomhelst af forannævnte Stillinger, hvori Alderstillæg, som i nærværende Punkt omhandlet, tilkommer dem. 25 Septbr.

3. Tidligere garnisonerende, til national Stilling med Bibehold af tidligere garnisonerende Aflønning overgaaede Underofficerer tilkommer ikke som Følge af de under Punkt 1 omhandlede høiere Alderstillæg større Aflønning end den, de var berettiget til i sin tidligere garnisonerende Stilling, med mindre deres Aflønning i deres nuhavende nationale Stilling med forhøiede Alderstillæg overstiger denne.

Et Beløb af Kr. 250.00 er bevilget til hver af Infanteri-Brigadernes Underofficersskoler til en fyldigere Undervisning i Historie, Norsk og Regning.

Musikskoler ved Infanteriet og dettes Brigade-Musikkorpser er besluttet organiseret saaledes:

2den Brigades Musikkorps skal bestaa af 1 Kommandersergent, 9 Sergenter og 9 Korporaler, de øvrige af 7 Sergenter, 8 Korporaler, samt derhos alle af 8 fastlønnede Musikelever ud over den planmæssige Styrke af Elever ved vedkommende Skoleafdeling (ved 2den Brigade er derhos endel af Skoleelevpladsene tænkt besat med Musikelever).

Ved samtlige Brigader er endvidere bevilget det fornødne til Indkaldelse af 8 nationale Hornblæsere pr. Brigade til fortsat Uddannelse ved Musikskoler, der er bestemt at skulle vare fra Skoleaarets Begyndelse (1ste Oktober) til Vaabenøvelserne det paafølgende Aar. Ogsaa de fastlønnede Musikelever erholder sin musikalske Uddannelse ved disse Skoler.

De fornødne Midler er bevilget til Igangsættelse af den ved Kgl. Resol. af 8de Oktober 1892 fastsatte Ordning af det frivillige Skyttervæsen.

Kongelig Resolution, hvorved de af Storthinget den 20de Juli 1893 fattede Beslutninger angaaende Hovedpost I paa Statsbudgettet for Terminen 1ste Juli 1893 til 30te Juni 1894[1]) befales tagen tilfølge. 25 Septbr.

[1]) Se Indst. S No. 79 for 1893 og Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 2365—2382. Ved de nævnte Beslutninger er bl. a. bevilget til Hs. Maj. Kongens Hofholdning Kr. 256 000 (tidligere Kr. 336 000) og som Appanage for Hs. Kgl. Høihed Kronprinsen Kr. 30 000 (tidligere Kr. 80 000).

Cirkulære fra Rigsadvokaten til Paatalemyndighedens Tjenestemænd: 25 Septbr.

1. I Anledning af Klage fra offentlige Tjenestemænd over Ærefornærmelser finder der nu ofte Efterforskninger og retslige Afhørelser Sted, der dog ikke leder til Tiltale, idet den stedfundne Ærefornærmelse efter sin Art overhovedet ikke antages at paakræve eller egne sig til offentlig Forfølgning. Straffelovens Kap. 27 § 4, 1ste Led, paabyder nemlig ikke offentlig Forfølgning af alle Ærefornærmelser mod offentlige Tjenestemænd, opstiller den ikke engang som Regel, men aabner alene dertil en diskretionær Adgang. Efter min Opfatning vil det som ledende Grundsætning for

25 Septbr. Benyttelsen af denne burde fastholdes, at Fornærmelser mod en offentlig Tjenestemand enten i Tjenesten eller i Anledning af Tjenesten, ligeledes Beskyldninger for Handlinger eller Forhold, der kan paadrage Tjenestemanden Straf og navnlig Tjenestens Tab, paatales af det offentlige, derimod ikke andre Ærefornærmelser. Som Følge heraf skal jeg derfor henstille til Dem, hvad angaar Klager, som ikke falder ind under nogen af de nævnte Klasser, efter Omstændighederne enten at henlægge dem eller uden videre Undersøgelse indsende dem til Rigsadvokatkontoret.

2. Da jeg har bragt i Erfaring, at Regelen i Straffeproceslovens § 288 om, at der altid skal gives Angjældende en Frist til at overveie, om han finder at burde vedtage et gjort Forelæg, paa forskjellige Steder mindre nøiagtig overholdes, naar der forelægges en personlig Tilstedeværende en Bod, finder jeg at burde gjøre opmærksom paa, at Forskriften, saaledes som ogsaa under den ældre Lovgivning antaget (se Departementsskrivelse af 7de Juni 1867), gjælder ligesaavel her som ellers. Om at saa er skeet, bør da Protokollen eller Udfærdigelsen indeholde Anførsel, idet det forøvrigt selvfølgelig intet er veien for, at Vedkommende spørges, om han er villig til at erklære sig paa Stedet, naar det dog tilkjendegives ham, at han ikke dertil er pligtig.

3. Det har flere Gange hændt, at værnepligtige Underbefalingsmænd for saadanne Forbrydelser som Tyveri er bleven dømt ikke til Affættelse fra sin Stilling, men til Fængsel. Paa Grund heraf skal jeg efter Foranledning af vedkommende Departement henlede Opmærksomheden paa, at ogsaa værnepligtige Underbefalingsmænd er offentlige Bestillingsmænd, paa hvem Straffelovens Kap. 6 § 23 maa finde Anvendelse.

26 Septbr. **Plakat***), hvorved det i Kraft af § 1 i Lov af 1ste Juli 1887, indeholdende Tillæg til Lov om Kvarantænevæsenet af 12te Juli 1848, forbydes fra Ungarn, Galizien, Bukovina og Holland at indføre her til Riget brugt Linned, brugte Klædningsstykker og brugte Sengklæder, brugt Vat samt Klude og Filler. Klude og Filler skal dog indtil videre kunne tillades indførte fra de ovennævnte Lande samt fra Rusland og Finland paa de Betingelser, som derom maatte blive fastsatte af Justits-Departementet[1]).

Denne Plakat traadte strax i Kraft.

[1]) Jfr. Plak. 10 Marts, Cirk. 13 Marts og Cirk. 26 Septbr. 1893

*) Bekjendtgj. 27de Septbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 42.

Høieste Resolution, hvorved den af Kommunebestyrelsen i Ladestedet Stenkjær under 23de August 1893 fattede Beslutning om Oprettelse af en lønnet Stadsingeniørpost, hvorunder bliver at henlægge Byens Brand-, Feier-, Vand- og Veivæsen m v., approberes i Henhold til Lov om Formandskaber i Kjøbstæderne af 14de Januar 1837 § 40, forsaavidt Kommunen derved paaføres Udgifter for et længere Tidsrum end 5 Aar, — dog saaledes, at Posten bliver at besætte af Amtmanden efter indhentet Erklæring fra Magistrat og Formandskab. 26 Septbr.

Cirkulære fra Justits-Departementet: 26 Septbr.

Ved høieste Resolution af Dags Dato er der udfærdiget en Plakat af følgende Indhold (Se foran S. 484):

— — — — — — — — — — — — —

Hvilket herved meddeles, idet man skal gjøre opmærksom paa, at ifølge de tidligere Plakater af 19de, 24de, 26de og 27de August 1892 er det forbudt at indføre her til Riget brugt Linned, brugte Klædningsstykker og brugte Sengklæder, Klude, Filler og brugt Vat fra Rusland og Finland, det tyske Rige, Frankrige og Belgien. Ved Plakat af 10de Marts d. A. er dog Indførsel af Klude og Filler fra de sidstnævnte 3 Lande indtil videre tilladt paa de Betingelser, som maatte blive fastsat af dette Departement[1]) hvilke er følgende, som herved ogsaa fastsættes for Tilladelse til Indførsel af nævnte Gjenstande fra Rusland og Finland, Ungarn, Galizien, Bukovina og Holland:

at det enten ved Attest fra vedkommende norske og svenske Konsul godtgjøres, at paagjældende Klude og Filler kun er opsamlede paa Steder, som har været fri for Kolera, eller er betryggende desinficerede paa Afskibningsstedet forinden Indladningen, eller

at de paa Indførselsstedet strax ved Ankomsten desinficeres under Kontrol af vedkommende Sundhedskommission.

[1]) Jfr. Cirk. 13 Marts 1893.

Cirkulære fra Justits-Departementet til Amtmændene: 27 Septbr.

I Forbindelse med Departementets Cirkulære af 13de November 1891 angaaende Kontrol med Salærer, der tilkjendes ved Lagmandsret, Forhørs- eller Meddomsret, skal Departementet til Underretning og videre fornøden Kundgjørelse meddele, at forsaavidt Salærer tilkjendes Aktorer, Forsvarere eller Sagkyndige under Politisager, bliver den i nævnte Cirkulære foreskrevne Attestation angaaende Salærets Rimelighed istedetfor af vedkommende Statsadvokat at afgive af vedkommende Foged eller Politimester.

29 Septbr. **Brugsregler** for Mjelde Skibredes Bygdealmenning*), approberede af Departementet for det Indre den 29de September 1893.

30 Septbr. **Cirkulære** fra Justits-Departementet til Amtmændene:

I Departementets Cirkulære af 1ste December 1864 er det blandt andet bestemt, at arresterede Personer, der skal transporteres fra Norge til Sverige, bliver at aflevere til den i Sverige nærmest Rigsgrændsen boende Kronobetjent. Foranlediget ved en Henvendelse fra det svenske Justitsdepartement, ifølge hvilken det i den senere Tid flere Gange har hændt, at saadanne Personer, der efter Begjæring af svensk Myndighed er blevne anholdte her i Landet for at føres til Sverige, ikke i Overensstemmelse med Paabudet i nævnte Cirkulære er blevne afleverede til den i Sverige nærmest Rigsgrændsen boende Politimyndighed, men af norsk Politimyndighed er blevne transporterede helt frem til Bestemmelsesstedet, skal Departementet anmode Hr. Amtmanden om at indskjærpe vedkommende Politimyndigheder, at der i paakommende Tilfælde forholdes i Overensstemmelse med Paabudet i Cirkulæret af 1ste December 1864.

30 Septbr. **Skrivelse** fra Justits-Departementet til Amtmanden i Bratsberg Amt, hvori paa Forespørgsel om, hvorvidt Udgifterne ved Lensmænds Reiser for som Politi at være tilstede under private Auktioner kan udredes af Delinkventfondet, meddeles, at Departementet antager, at Lensmænd i Almindelighed ikke bør afgive Møde som Politi ved Auktioner, medmindre der foreligger særlige Omstændigheder, der giver Grund til at formode, at Politiets Nærvær vil være fornødent, i hvilket Tilfælde Fogdens Ordre til Reisens Foretagelse saavidt gjørligt paa Forhaand bør indhentes. De med Reisen forbundne Skyds- og Diætudgifter vil i Tilfælde blive anviste af Departementet som en tilfældig Udgift i Justits- og Politivæsenets Anliggender.

30 Septbr. **Skrivelse** fra Justits-Departementet til Amtmanden i Stavanger Amt, hvori Departementet i Anledning af en Forestilling fra en Lensmand angaaende Lensmandens Tilkommende efter Lov om smaa Gjældsfordringers Inddrivelse af 14de Juni 1879 § 3 for Afholdelse af Kontinuationsexekution, meddeler, at det antager, at naar den foregaaende Exekutionsforretning er sluttet, og Kontinuationsexekutionen saaledes foretages efter ny Rekvisition, tilkommer der Lensmanden Betaling som for en ny Forretning.

*) Bekjendtgj. 14de Oktbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 43, hvor Reglerne er indtagne.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementet, Marineafdelingen, til Generalkrigskommissæren i Anledning af en Foreſtilling fra Rederen af et Fartøi, hvori der ankedes over, at Skibets Fører havde maattet betale for stort Gebyr til Indrulleringen i Kriſtiania for Paamønſtring af en Mand, ſom antoges iſtedetfor en i Arendal efterladt og paa Bemandingsliſten derſteds afſkrevet Matros. Indrulleringen i Chriſtiania havde nemlig beregnet ſig Gebyr efter Hovedregelen i Mønſtringslovens § 20 (med Kr. 10.16), medens Rederen formente, at Gebyret maatte beregnes efter Lovens § 22 (med 50 Øre). 2 Oktbr.

I Anledning heraf meddeles, at Departementet efter de foreliggende Oplysninger med Generalkrigskommissæren er enigt i at antage, at Kriſtiania Indrulleringskontor ved den omſkrevne Leilighed har været berettiget til at beregne Mønſtringsgebyret ſom ſkeet efter Mønſtringslovens § 20. Den af Rederen paaberaabte § 22 formenes nemlig kun at angaa det Tilfælde, at enkelte Mandſkaber af Skibets Beſætning ombyttes med andre, altſaa at enkelte Mænd afmønſtres og andre i deres Sted paamønſtres for ſamme Indrulleringsbetjent. I nærværende Tilfælde blev derimod en af de i Arendal paamønſtrede Mandſkaber afmønſtret, uden at der ſammeſteds paamønſtredes nogen ny Mand i hans Sted, og Fartøiets Beſætning var altſaa ved dets Ankomſt til Kriſtiania ikke komplet, hvorfor den Mand, ſom her forhyredes, bevirkede, at ny Paamønſtring ifølge Mønſtringslovens § 2, første Paſſus maatte finde Sted.

Brugsregler for Taagaa Statsalmenning i Singsaas Herred*), approberede af Departementet for det Indre den 3die Oktober 1893. 3 Oktbr.

Skrivelse fra Kirke-Departementet til Amtmanden i Buſkeruds Amt, hvori Departementet i Anledning af en til Erhvervelſe af naadigſt Approbation indſendt Beſlutning af Kommunebeſtyrelſen i en By angaaende Oprettelſe af endel Lærer- og Lærerindeposter ved Folkeſkolen udtaler den Mening, at det ikke er nødvendigt, at Beſlutningen bliver approberet i Henhold til Formandſkabsloven § 40, idet Departementet gaar ud fra, at de Udgifter, Beſlutningen medfører, er at betragte ſom foranledigede alene ved en Iværkſættelſe af Skolelovens Beſtemmelſer, navnlig om Børnenes Fordeling i Klaſſer, Antallet af ugentlige Undervisningstimer og om Lønningsvedtægten, der er antaget at kunne faſtſættes af Kommunebeſtyrelſen uden Kongelig Approbation. 6 Oktbr.

*) Bekjendtgj. 14 Oktbr. i Lovt. 1ſte Afd. No. 43, hvor Reglerne er indtagne.

7 Oktbr. **Kongelig Resolution***), hvorved

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Vanse Herred, Lister og Mandals Amt, under 17de August 1893 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. den Kongelige Resolution af 27de Mai 1865, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Roligheds forstyrrelse m. v. blev gjorte gjældende bl. a. for visse Dele af Vanse Herred, ophæves, forsaavidt Vanse Herred angaar, fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

7 Oktbr. **Kongelig Resolution***), hvorved

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Vangs Herred, Hedemarkens Amt, under 29de Juli 1892 og 30te August 1893 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. de Kongelige Resolutioner af 22de Juni 1859 og 6te Juni 1861, ved hvilke Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Roligheds forstyrrelse m. v. blev gjorte gjældende for visse Dele af Vangs Præstegjeld, ophæves, forsaavidt Vangs Herred angaar, fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

7 Oktbr. **Kongelig Resolution****), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kommunebestyrelsen for Bø Herred i Nordlands Amt under 27de Mai 1893 fattede Beslutning om almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet.

7 Oktbr. **Kongelig Resolution*****), hvorved Approbation i Medhold af § 5 i Lov indeholdende forskjellige Bestemmelser om Bygningsvæsenet af 19de Mai 1860 meddeles paa de af Kjøbstaden Grimstads Formænd og Repræsentanter under 31te August 1893 vedtagne Bestemmelser til Skjærpelser i de gjældende Bygningslovens Forskrifter, forsaavidt betræffer Opførelse af Træbygninger i nævnte By.

---

*) Bekjendtgj. 14 Oktbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 43, hvor Vedtægterne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 14 Oktbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 43, hvor Forskrifterne er indtagne.

***) Bekjendtgj. 14 Oktbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 43, hvor Bestemmelserne er indtagne.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 7. Oktbr.

At der i Medhold af Lovene af 3die Marts 1860 § 1 og 26de Mai 1866 § 8 Litr. G, kfr. Lovene af 3die Mai 1873 § 1 og 31te Mai 1890 § 6 indeholdende Tillæg til og Forandringer i Lovgivningen om den almindelige Brandforsikringsindretning for Bygninger, fra 1ste Juli 1893 at regne og indtil videre tilstaaes en Nedsættelse af $27^1/_2$ pCt. i Brandkontingenten af de i bemeldte Indretnings Kjøbstadafdeling forsikrede Bygninger i Kjøbstaden Grimstad.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 7 Oktbr.

1. At det tillades, at der for Distriktet Bjoestranden i Fjelberg Præstegjelds Hovedsogn under Nordre Sondhordland Provsti i Bergen Stift opføres en Kapelkirke paa Bjoestranden — — — — —.
2. At det overdrages Bergens Biskop at træffe de nødvendige midlertidige Bestemmelser angaaende Antallet af Gudstjenester i det nye Kapel og angaaende Gudstjenesternes Fordeling mellem Kirkerne i Fjelberg Præstegjeld.

Kongelig Resolution, hvorved det i Henhold til Lov om Folkeskolen paa Landet af 26de Juni 1889 § 80 bestemmes, at Ny Hellesunds Skolediskrikt i Søgne Sogns Skolekommune i Lister og Mandals Amt fra Begyndelsen af Skoleaaret 1893—94 at regne indlemmes i Sognets Folkeskole. 7 Oktbr.

Instrux for Stadsfysikus i Kristiansand, trædende istedetfor den tidligere gjældende Instrux af 5te Juni 1871, udfærdiget af Justitsdepartementet i Henhold til Kgl. Resolution af 17de Febr. 1866. 7 Oktbr.

§ 1. Stadsfysikus fører Tilsyn med Sundheds- og Medicinalvæsenet i Byen og har Indseende med, at de Sundhedspleien og Medicinalvæsenet vedkommende Love og Bestemmelser overholdes, og i Tilfælde af Misligheder at træffe eller foranledige truffet de i ethvert Tilfælde fornødne Foranstaltninger.

§ 2. Han er de i Kommunens Tjeneste ansatte Lægers, Dyrlægers og Jordemødres nærmeste Foresatte og har at paase, at de udfører de dem paahvilende Forretninger. Han fører Tilsyn med Byens øvrige Lægers og Tandlægernes Virksomhed og fører Indseende med de i Byen praktiserende Jordemødres og øvrige Medicinalpersonales Udøvelse af deres Kald.

§ 3. Han har, forsaavidt saadant ikke er eller maatte blive overdraget andre, efter Begjæring at forrette som Sagkyndig ved strafferetslige Undersøgelser samt forøvrigt at bistaa Øvrigheden med Afgivelse af Skjøn og Betænkninger, hvortil lægevidenskabelig Sagkundskab er fornøden.

7 Oktbr. § 4. Han har at gjøre Vedkommende opmærksomme paa stedfindende Misligheder ved den offentlige Sundhedspleie, samt at gjøre Forslag til hensigtsmæssige Foranstaltninger til dennes Fremme.

Herunder har han særskilt at være opmærksom paa Beskaffenheden af de Spise- og Drikkevarer, som offentlig falholdes, og at virke til, at Fødemidler, der er forfalskede eller bedærvede i saadan Grad, at farlige Følger for Menneskers Helbred kan befrygtes af deres Nydelse, ikke bliver solgte. Samme Forpligtelser paahviler ham med Hensyn til Salg af andre for Sundheden farlige Forbrugsgjenstande.

Det paahviler ham derhos at have Opmærksomheden henvendt paa og paa Forlangende af vedkommende Bestyrelser at afgive Betænkning angaaende Sundhedsforholdene i Byens offentlige Indretninger og Stiftelser.

§ 5. Han har navnlig som Ordfører i Sundhedskommissionen

a. at drage Omsorg for, at de for Byen approberede Sundhedsforskrifter blive overholdte,
b. at foranledige de mod ondartede smitsomme Sygdommes Opstaaen i, Indførsel til og Udbredelse over Byen fornødne Foranstaltninger trufne og gjennemførte,
c. at søge at bevirke gjennemført de Bestemmelser af Bygningslovgivningen, der sigte til Fremme af en god Sundhedstilstand i Byen og
d. i Begyndelsen af hver Maaned til Medicinalstyrelsen at indsende en Oversigt over den i Overensstemmelse med § 18 af formeldte Sundhedsforskrifter tilveiebragte Sygdomsstatistik for den sidst forløbne Maaned og over Dødeligheden i samme.

Om mere ondartede epidemiske og smitsomme Sygdomme afgiver han mindst 1 Gang ugentlig Indberetning til Medicinalstyrelsen med Oplysning om de mod disse trufne Foranstaltninger.

§ 6. Som Ordfører i Byens Kvarantænekommission har han at udføre de denne Funktionær særlig paahvilende Forretninger og derhos at forrette som Bestyrer af Statens Kvarantæneindretning dersteds.

Han er forpligtet til at modtage Valg som Kommissionens Sekretær og Regnskabsfører og som dens Kasserer.

§ 7. Han udfører Lægetilsynet ved Byens Arrester; iøvrigt maa han ikke uden særskilt Tilladelse fra det Departement, hvorunder det civile Medicinalvæsen hører, overtage fast Lægetilsyn ved noget Sygehus eller anden offentlig Indretning eller Stiftelse.

§ 8. Han fører Overtilsyn med Fattigsygepleien i Almindelighed og har tilfølge heraf bl. A. ved hver Maaneds Udgang at søge gjennem Fattiglægen at skaffe sig fornøden Oplysning om de

for Fattigvæsenets Regning tilseede Syge og deres Sygdomme. 7 Oktbr.
Han bør være opmærksom paa, om fattige Syge, som i længere Tid have henligget paa Sygehus, muligens kunne hensigtsmæssigere forpleies paa en anden Maade.

Jøvrigt har han at bistaa Fattigkommissionen med Betænkninger angaaende Alt, hvad der staar i Forbindelse med Fattigsygepleien, naar han dertil opfordres eller selv dertil finder sig foranlediget.

Forsaavidt vedkommende kommunale Autoritet forlanger det, har han at føre Tilsyn med Byens fattige Syges Indlæggelse paa og Udskrivning af Sygehus.

§ 9. Han fører Tilsyn med de hygieniske Forhold i Byens Skoler samt har at undersøge og afgive Erklæring om Elever ved Byens Folkeskoler, naar det maatte forlanges.

§ 10. Han er forpligtet til at modtage Beskikkelse som ulønnet Medlem af Kontrolkommissionen ved Byens Sindssygeasyl, og er — forsaavidt det maatte forlanges — forpligtet til at indtræde som Medlem af Bestyrelsen for det kommunale Sygehus.

§ 11. Han er forpligtet til efter nærmere Begjæring fra Medicinalstyrelsen at overtage Udførelsen af den offentlige Vaccination i Byen og den dermed forbundne Funktion at opsamle og til Læger og Hjælpevaccinatører i Lister og Mandals Amt, Nedenæs Amt og øvre Telemarkens Fogderi at forsende Vaccinematerie samt at give Hjælpevaccinatører i disse Distrikter Undervisning i Vaccination og i at opsamle Vaccinematerie, — alt mod at oppebære den derfor til enhver Tid bestemte Godtgjørelse.

§ 12. Han har at føre Kontrol med Apothekervæsenet og hvert Efteraar samt ellers, saa ofte han finder det fornødent, at foretage Visitation af Apothekerne i Byen, hvilket saavidt muligt bør ske i Overvær af andre Læger.

§ 13. Han har at holde Kontor, hvor han er pligtig til daglig at være tilstede til saadan Tid, som bestemmes af Sundhedskommissionen med Medicinalstyrelsens Approbation, om saadan af ham maatte forlanges.

§ 14. Han bør have sin Opmærksomhed henvendt paa Sundhedstilstanden blandt Husdyrene og bistaa Politimesteren med Anordningen af de i Anledning af Sygdom blandt disse fornødne Foranstaltninger.

§ 15. Han modtager fra de i Byen boende Læger og Tandlæger de befalede aarlige Medicinalberetninger.

Overensstemmende med de derom afgivne nærmere Bestemmelser udarbeider han en paa disse Beretninger og sine egne Erfaringer støttet Hovedberetning om Sundhedstilstanden og Medicinalforholdene i Byen i det forløbne Aar, hvilken han med de nævnte Beretninger og øvrige Bilage igjennem Stiftamtmanden indsender til Medicinalstyrelsen.

7 Oktbr. § 16. Han fører Journal og Kopibog over alle indkomne og udfærdigede Skrivelser, hvilke med de deri akterede Dokumenter forblive ved Embedets Arkiv.

§ 17. Han har at finde sig i de Forandringer i denne Instrux, som maatte blive bestemte, og har iøvrigt at rette sig efter de Love, Anordninger og Forskrifter, som for hans Embede ere eller maatte blive givne.

10 Oktbr. **Høieste Resolution**, hvorved i Henhold til Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 § 5 meddeles Stadfæstelse paa den af Kristiania Kommunebestyrelse i Møde den 21de September 1893 fattede Beslutning angaaende Forandring i den gjældende Vedtægt om Skattetaxter over fast Eiendom i Kristiania[1]), hvorefter Vedtægtens § 8, 1ste Punktum, herefter skal lyde saaledes:

„For de i § 6 omhandlede enkeltvise Omværdsættelser nyde Mændene Betaling efter Lov af 25de Mai 1878 med Undtagelse af de til Taxation af Fabriker opnævnte Ingeniører, der betales med Kr. 3,50 pr. Time saavel ved Under- som Overskjøn".

[1]) af 20de Januar 1891.

10 Oktbr. **Høieste Resolution**, hvorved den af Forstanderskabet for Vestnes Præstegjælds Sparebank i Møder den 11te September og 1ste November 1890, 7de December 1891 samt 5te Juli og 4de September 1893 vedtagne nye Plan for „Vestnes Sparebank" stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolution af 25de April 1863 stadfæstede Plan.

10 Oktbr. **Høieste Resolution**, hvorved den af Forstanderskabet for Hønefoss Sparebank i Møder den 29de Mai 1891 og 21de August 1893 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfør Bankens ældre ved Høieste Resolution af 24de November 1876 stadfæstede Plan.

12 Oktbr. **Skrivelse** fra Justits-Departementet til Amtmanden i Tromsø Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra en Sorenskriver om, hvorvidt vedkommende Sagførere, naar civile Sager i Henhold til Lov om Forkyndelser, Varsler i civile Sager m. m. af 4de Juni 1892 § 24 udsættes til et Thinglæsningsthing, kan anses berettigede til at forlange, at Dommeren paa deres Vegne skal irettelægge de Dokumenter, som i den Henseende oversendes ham.

I Anledning heraf meddeler Departementet, at det — i Overensstemmelse med, hvad det ved tidligere Leilighed har udtalt[1]) — antager, at Dommeren (Retsskriveren) ikke kan anses forpligtet til at efterkomme et saadant Forlangende, men at Departementet paa den anden Side maa anse det for ønskeligt, at han ikke vil

[1]) Skr. 9 Decbr. 1892.

vægre sig for i denne Henseende at imødekomme de Parter eller deres Sagførere, for hvem det vilde være forbundet med særlig Uleilighed eller Bekostning at afgive Møde, kfr. Departementets i Lovtidenden indtagne Cirkulære af 12te December 1892. 12 Oktbr.

Skrivelse fra Kirke-Departementet til Skoledirektøren i Kristiania Stift, hvori paa Forespørgsel fra Eierne af et Brug, der sammen med endel andre Brug havde fælles Skole, blandt andet udtales, at naar der i Landsskolelovens § 42 bestemmes, at Udgifterne til Brugsskolen skal fordeles mellem de forskjellige Brugs Eiere „i Forhold til Antallet af de ved dem beskjæftigede Arbeidere", antages hermed kun at være ment de Arbeidere, der holdes i „stadig Virksomhed ved Anlægget selv". 13 Oktbr.

Kongelig Resolution *), hvorved 14 Oktbr.

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Eidskogen Herred, Hedemarkens Amt, under 5te Juni 1893 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. den Kongelige Resolution af 5te Februar 1876, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadevæsen og Roligheds-forstyrrelse m. v. blev gjorte gjældende for Eidskogen Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

Kongelig Resolution *), hvorved 14 Oktbr.

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Søndre Frons Herred, Kristians Amt, under 12te April og 2den August 1893 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. den Kongelige Resolution af 24de Juli 1867, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadevæsen og Roligheds-forstyrrelse m. v. blev gjorte gjældende for Søndre Frons Præstegjæld, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

Kongelig Resolution *), hvorved 14 Oktbr.

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Ringebu Herred, Kristians Amt, under 12te Juni og 26de Juli 1893 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. den Kongelige Resolution af 27de Januar 1877, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Ga-

*) Bekjendtgj. 19 Oktbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 44, hvor Vedtægterne er indtagne.

14 Oktbr. deuorden og Roligheds forstyrrelse m. v. blev gjorte gjældende for Ringebu Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

14 Oktbr. **Kongelig Resolution** *), hvorved

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Øier Herred, Kristians Amt, under 17de April og 26de Juni 1893 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. den Kongelige Resolution af 22de Marts 1877, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Roligheds forstyrrelse m. v. blev gjorte gjældende for Øier Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

14 Oktbr. **Kongelig Resolution** *), hvorved

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Østre Gausdals Herred, Kristians Amt, under 5te Mai og 6te September 1893 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. den Kongelige Resolution af 7de Juli 1890, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Roligheds forstyrrelse m. v. blev gjorte gjældende for Østre Gausdals Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

14 Oktbr. **Kongelig Resolution** *), hvorved

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Vestre Gausdals Herred, Kristians Amt, under 20de April og 14de Juli 1893 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. den Kongelige Resolution af 3die November 1883, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Roligheds forstyrrelse m. v. blev gjorte gjældende for Vestre Gausdals Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

14 Oktbr. **Kongelig Resolution** *), hvorved

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Faaberg Herred, Kristians Amt, under 5te April og 10de Juli 1893 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,

*) Bekjendtgj. 19 Oktbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 44, hvor Vedtægterne er indtagne.

2. den Kongelige Resolution af 22de Mai 1869, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. v. blev gjorte gjældende for Faaberg Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft. 14 Oktbr.

Kongelig Resolution *), hvorved Approbation i Henhold til § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kjøbstaden Haugesunds Kommunebestyrelse under 11te September 1893 fattede Beslutning om Tillæg til de ved Kongelige Resolutioner af 2den Januar 1864, 3die Juni 1882 og 8de Juli 1889 approberede almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Kjøbstaden. 14 Oktbr.

Kongelig Resolution, hvorved den i en vedlagt „Haandbog for den evangelisk-lutherske Frikirke", Side 12—16, gjengivne Form for Ægteskabsstiftelse godkjendes til Benyttelse for den evangelisk-lutherske Frimenighed i Buksnes, Lofoten, i Henhold til § 8 i Lov om kristne Dissentere m. V. af 27de Juni 1891. 14 Oktbr.

Kongelig Resolution, hvorved den i et vedlagt Aftryk gjengivne Form for Ægteskabsstiftelse inden det dissenterede Samfund „Christi Menighed" i Fredrikstad godkjendes til Benyttelse for den nævnte Menighed i Henhold til § 8 i Lov om kristne Dissentere m. V. af 27de Juni 1891. 14 Oktbr.

Kongelig Resolution [1]), hvorved er bestemt, at de Distriktslægeembeder, som efter 19de Mai 1893 maatte blive ledige, indtil videre ikke blive at besætte, men at bestyre af dertil efter aabnet Konkurrence ved naadigst Resolution Konstituerede. 14 Oktbr.

[1]) Vedk. Regj.foredr. er indt. i Deptstid. No. 45 for 1893, S. 717—720.

Kongelig Resolution, hvorved bl. a. er bestemt, at der tillades opført en Embedsbolig i Vadsø for Amtmanden i Finmarkens Amt paa den Tomt dersteds, som er overladt hertil ved Vadsø Formænds og Repræsentanters Beslutning af 12te November 1892. 14 Oktbr.

Kongelig Resolution, hvorved Departementet for det Indre i Henhold til Lov om Skydsvæsenet af 14de Juli 1893 § 56 bemyndiges til at afgive Bestemmelse om Indretningen af Schema for de ved Skydsanstalterne paabudte Dagbøger. 14 Oktbr.

Kongelig Resolution, hvorved de Mænd, som af Finants- og Told-Departementet ere antagne eller maatte antages til at reise omkring til Toldstederne for at instruere Told- 14 Oktbr.

*) Bekjendtgj. 19 Oktbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 44, hvor Tillægget er indtaget.

14 Oktbr. opsynet i den praktiske Anvendelse af de ved Kongelig Resolution af 14de September 1893 givne Bestemmelser vedrørende Skibes Maaling, tilstaaes en Diætgodtgjørelse af Kr. 10 for hver Dag, de i saadan Anledning maatte opholde sig udenfor Hjemstedet.

14 Oktbr. **Kongelig Resolution**, hvorved den i Kongelig Resolution af 13de Juli 1887 betræffende Plan for den norske Hærs Organisation under Afsnit XI § 55 A indtagne Bestemmelse:

1. „Krigsskolen, der skal bestaa af 2 Afdelinger, hvoraf nederste Afdeling i et 1-aarigt Kursus uddanner Værnepligtige samt forbereder til øverste Afdeling, der i et 2-aarigt Kursus uddanner fastlønnede Officerer."

gives følgende Tillæg:

„De Kadetter, der have bestaaet Afgangsexamen i øverste Afdeling og ikke strax kunne opnaa Ansættelse i virkeligt Premierløitnantsnumer, blive fremtidig at udnævne til surnumerære Premierløitnanter i Kavaleriet eller Infanteriet". [1])

[1]) Se tidligere Ref. 9 Novbr. ag 14 Decbr. 1889.

17 Oktbr. **Skrivelse** fra Justits-Departementet til Rigsadvokaten, hvorved Departementet i Anledning af den indkomne Besvarelse til Revisionens Bemærkninger ved et Lagsogns Kriminalfortegnelser meddeler og beder vedkommende Statsadvokat tilkjendegivet, at Departementet med Revisionen er enigt i, at Bestemmelserne i Kriminallovens Kap. 2 § 29 kun kan bringes i Anvendelse, hvor en samtidig Affoning af flere Bøder virkelig finder Sted, og at saaledes, i Tilfælde hvor Bøder ilagte samme Person affones til forskjellige Tider, Affoningen for hver enkelt Bods Vedkommende altid maa foregaa helt ud efter Reglerne i Kriminallovens Kap. 2 § 28, selv om samtidig Exekution kunde have fundet Sted.

18 Oktbr. **Skrivelse** fra Justits-Departementet til Amtmanden i Nedenes Amt, hvori Departementet i Henhold til de ved Kongelig Resolution af 25de September 1893 stadfæstede Forandtinger i Planen for Nedenes Amts Tvangsarbeidsanstalt, tilsigtende at aabne Adgang til at optage i Anstalten Personer, som i Medhold af Lovene om Underholdningsbidrag af 6te Juli 1892 af Overøvrigheden beordres indsatte paa Grund af Forsømmelse med at opfylde sin Underholdningspligt, meddeler, at Personer, som i Henhold til de nævnte Love af Amtmanden beordres indsatte i Tvangsarbeidsanstalt, og som hører hjemme Amtets Landdistrikt [1]), vil være at indsætte i nævnte Tvangsarbeidsanstalt. Med de Angjældendes Indsendelse til Tvangsarbeidsanstalten bliver at forholde efter de for Fangetransporter i Almindelighed gjældende Regler. Med Hjemmel af Kongelig Resolution af 25de Februar 1893 meddeles derhos Departementets

[1]) Se ogsaa Skr. 7 Decbr. 1893.

Samtykke til, at der ved Losladelsen kan tilstaaes de Angjældende (o. s. v. som i Skrivelse af 11te Marts til Smaalenenes m. fl. Amter. Se foran S. 47). 18 Oktbr.

Skrivelse fra det internationale Postbureau i Bern til Poststyrelsen, hvorved meddeles, at den i Wien under 4de Juli 1891 afsluttede almindelige Postkonventions Taxter i Straits Settlements fremtidig opkræves efter følgende Forhold: 25 Centimes = 8 Cents de Dollar, 10 Centimes = 3 Cents de Dollar, 5 Centimes = 1 Cent de Dollar. 19 Oktbr.

Skrivelse fra Kirke-Departementet til Skoledirektøren i Trondhjems Srift, hvori Departementet i Anledning af Forespørgsel fra en Lærer udtaler, at denne, naar han kun ingen Afkortning lider i den ham ved hans Ansættelse tilsikrede Løn, ingen gyldig Indsigelse antages at kunne gjøre mod en af Skolestyret besluttet, ved den nye Kredsinddeling foranlediget Omordning af hans Lærerpost, hvorved han istedenfor Lærerpost i tredelt Skole er tildelt Undervisning i Smaaskolen i en ved Sammenslaaen af hans gamle Skolekreds og en tilstødende Kreds dannet ny Skolekreds. Departementet bemærker derhos, at den samme Lærer i et indtruffet Tilfælde havde været forpligtet til at overtage Vikariat for sin Medlærer i Kredsen, ialfald forsaavidt han ikke derved fik længere Skoletid end den ham tillagte Posts Ugetal [1]). 19 Oktbr.

[1]) Jfr. L. om Folkeskolen paa Landet 26 Juni 1889 § 33 a.

Cirkulære fra Finants- og Tolddepartementet til Toldkamrene: I Forbindelse med Departementets Cirkulære til Toldkamrene af 21de f. M., hvori kommuniceres Kongelig Resolution af 14de næstfør angaaende Forandringer i og Tillæg til den gjældende Instruktion for Fartøiers Maaling, meddeles herved, at det indtil Videre kan tillades norske i Fart paa Udlandet gaaende Dampfartøier, der i Henhold til Cirkulæret ommaales og som ikke siden forrige Maaling har undergaaet nogen Ombygning, der har Indflydelse paa Drægtigheden, at beholde de for dem her i Riget udstedte ældre Maalebreve til Benyttelse i Lande, hvor den hos os tidligere gjældende saakaldte tyske Regel fremdeles er den gjældende. 19 Oktbr.

Skrivelse fra Justits-Departementet til Amtmanden i Romsdals Amt, hvori Departementet paa Forespørgsel fra en Sorenskriver om, hvorvidt Lensmænd efter Lov om en forandret Lønningsmaade for visse civile Embeder m. V. af 14de Mai 1872 § 6 b tilkommer den i Lov om Auktionsvæsenet af 17de Juni 1869 § 5 bestemte Betaling naar de afholder Tvangsauktioner paa sin Bopæl, — henholder sig til Finants-Departementets i Lovsamlingen indtagne Skrivelse af 24de Marts 1873, hvor den Mening er udtalt, at Lensmænd tilkommer den i nysnævnte Lov- 20 Oktbr.

20 Oktbr. bestemmelse fastsatte Betaling, hvad enten Auktionen afholdes paa deres Kontor eller ikke.

21 Oktbr. **Kongelig Resolution** *), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Hurdalens Herred, Akershus Amt, under 24de Februar og 19de August 1893 fattet Beslutning til Politivedtægter, der skal træde i Stedet for de for bemeldte Herred ved Hs. Kgl. Høihed Kronprindsregentens Resolution af 2den Januar 1892 approberede Vedtægter.

21 Oktbr. **Kongelig Resolution** *), hvorved

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Eidsvold Herred, Akershus Amt, under 25de Juni 1892 og 5te Juli 1893 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. den Kongelige Resolution af 14de Februar 1863, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. v. blev gjorte gjældende for Eidsvold Præstegjeld og visse Dele af Ullensaker Præstegjeld, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

21 Oktbr. **Kongelig Resolution** *), hvorved

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Fering Herred, Akershus Amt, under 22de August 1892 og 9de Juni 1893 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. den Kongelige Resolution af 21de April 1888, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. v. blev gjorte gjældende for Fering Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

21 Oktbr. **Kongelig Resolution** *), hvorved

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Ullensaker Herred, Akershus Amt, under 25de Marts og 6te Juli 1893 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. de Kongelige Resolutioner af 3die Oktober 1859 og 13de Marts 1880, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse

*) Bekjendtgj. 25 Oktbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 45, hvor Vedtægterne er indtagne.

m. v. blev gjorte gjældende for Ullensaker Herred, ophæves fra den Dag, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft. 21 Oktbr.

Kongelig Resolution *), hvorved

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Nes Herred, Akershus Amt, under 15de Februar og 23de Juni 1893 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred, 21 Oktbr.
2. den Kongelige Resolution af 10de Juli 1874, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Roligheds forstyrrelse m. v. blev gjorte gjældende for Nes Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

Kongelig Resolution *), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Gjerdrum Herred, Akershus Amt, under 13de Januar og 5te August 1893 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred. 21 Oktbr.

Kongelig Resolution **), hvorved de i Møde den 31te Marts 1892 vedtagne Statuter for Stokkeelvens Fællesflødningsforening approberes i Henhold til Lov om Vasdragenes Benyttelse m. v. af 1ste Juli 1887 § 59 som gjældende indtil videre, dog saaledes, at deres § 7 udgaar. 21 Oktbr.

Kongelig Resolution ***), hvorved i Henhold til Lov angaaende tvungen Opmaaling af Tomter og Grunde i Kjøbstæderne og Ladestederne af 21de Juni 1883 meddeles Stadfæstelse paa efterstaaende af Kommunebestyrelsen i Stavanger under 9de Juni 1893 vedtagne Bestemmelser om Opmaaling af Tomter og Grunde sammesteds med Regulativ for den Byens Stadskonduktør for Udførelsen heraf tilkommende Godtgjørelse: 21 Oktbr.

A. Fra 1ste Januar 1894 skal enhver ny Eier, hvis Tomt eller Grund ikke forhen er opmaalt eller kartlagt, være forpligtet til at lade Tomten eller Grunden opmaale og kartlægge.

B. Til Konduktøren erlægges følgende Betaling:

1. For Optagelse af de under Litr. A. paabudne Kartforretninger:

for Tomter af	indtil 300 m²	Fladeindhold	Kr. 6
„ — „	over 300 „ 500 m²	—=—	„ 8

*) Bekjendtgj. 25 Oktbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 45, hvor Vedtægterne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 25 Oktbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 45, hvor Statuterne er indtagne.

***) Bekjendtgj. 25de Oktbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 45.

21 Oktbr. for Tomter af over 500 indtil 1000 m² Fladeindhold Kr. 10
„ — „ større Fladeindhold tillægges Kr. 2
for hver overskydende 1000 m² eller Del deraf.

2. For Paategning paa en ældre Kartforretning eller Maalebrev samt for Attest angaaende foretagen Maaling betales Kr. 2.
3. For bekræftet Gjenpart af et Maalebrev med Kart betales Kr. 2, naar Grundens Fladeindhold ikke overstiger 500 m², samt et Tillæg af 50 Øre for hvert overskydende 1000 m² eller Del deraf.

21 Oktbr. **Plakat** angaaende Refusion for Udgifter, som i Overensstemmelse med Lov angaaende Veivæsenet af 15de September 1851 § 4 ere i første Halvdel af Aaret 1893 af Statskassen forskudte til Veivæsenet*) [1]).

Vi Oscar, o. s. v. Gjøre vitterligt: I Overensstemmelse med den af Storthinget i 1892 fattede Beslutning vil til Refusion for den paa 1ste Halvdel af Aaret 1893 faldende Andel af Bevilgningen til Veiarbeider for den indenrigske Samfærdsel blive at udligne paa Matrikulskylden Kr. 0.34.5 — tredivefire og en halv Øre — pr. Skyldmark samt paa Kjøb- og Ladestederne Kr. 86 250.00, der fordeles efter det indbyrdes Forhold, som er bestemt i Storthingets ovennævnte Beslutning.

Som Følge heraf bliver overensstemmende med Lov angaaende Veivæsenet af 15de September 1851 § 4 samt Lov om Revision af Matrikulen af 6te Juni 1863 §§ 35 og 37 med Skatterne for 1894 at erlægge af al saavel priviligeret som upriviligeret Matrikulskyld — Finmarkens Amt undtagen — Kr. 0.34.5 pr. Skyldmark samt af ovennævnte Kjøb- og Ladesteder følgende Beløb:

Fredrikshald	Kroner	1 449.00
Sarpsborg	—	345.00
Fredriksstad	—	1 518.00
Moss	—	1 181.63
Son	—	86.25
Holen	—	25.88
Drøbak	—	232.87
Kristiania	—	35 931.75
Kongsvinger	—	163.87
Hamar	—	931.50
Gjøvik	—	310.50
Lillehammer	—	405.38
Hønefos	—	215.62
	Kroner	42 796.25

[1]) Veiskatten er nu ophævet ifølge Storthingsbesl. 4 Juli 1893; se Sth.-tid. for nævnte Aar, Forh. i Sth. S. 1811—1844.

*) Bekjendtgj. 25 Oktbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 45.

	Overført Kroner	42 796.25	21 Oktbr.
Drammen	—	3 113.62	
Kongsberg	—	336.37	
Svelvik	—	129.38	
Holmestrand	—	284.62	
Horten	—	707.25	
Aasgaardstrand	—	51.75	
Tønsberg	—	1 017.75	
Sandefjord	—	500.25	
Larvik	—	1 811.25	
Porsgrund	—	491.63	
Skien	—	1 336.87	
Brevik	—	215.63	
Stathelle	—	34.50	
Langesund	—	120.75	
Kragerø	—	707.25	
Østerrisør	—	345.00	
Tvedestrand	—	224.25	
Arendal	—	1 052.25	
Grimstad	—	379.50	
Lillesand	—	198.37	
Kristiansand	—	2 578.88	
Mandal	—	431.25	
Farsund	—	207.00	
Flekkefjord	—	207.00	
Sogndal	—	34.50	
Egersund	—	293.25	
Sandnæs	—	172.50	
Stavanger	—	3 061.87	
Skudeneshavn	—	94.87	
Haugesund	—	569.25	
Kopervik	—	69.00	
Bergen	—	11 505.75	
Florø	—	69.00	
Aalesund	—	1 043.62	
Molde	—	258.75	
Kristiansund	—	1 681.88	
Trondhjem	—	5 882.25	
Levanger	—	163.88	
Steinkjær	—	284.62	
Namsos	—	224.25	
Mosjøen	—	129.38	
Bodø	—	508.88	
Tromsø	—	922.88	
	Kroner	86 250.00	

21 Oktbr. Hvorefter alle Vedkommende sig underdanigst have at rette.

21 Oktbr. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At Gaarden Movik, G.-No. 41, B.-No. 1 og 2 i Nordfolden Sogn, Nordfolden-Kjerringø Herred, Folden Prestegjæld, Thinglag og Lensmandsdistrikt i Tromsø Stift, fra 1ste Januar 1894 henlægges til Sørfolden Sogn og Herred i samme Prestegjæld, Thinglag og Lensmandsdistrikt.
2. At den Sørfolden Hovedkirke ved Kongelig Resolution af 9de Marts 1887 tillagte Fiskeetiendeerstatning, stor Kr. 387,00 aarlig, fra det i Post 1 nævnte Tidspunkt forhøies til Kr. 390,00 aarlig, medens den Nordfolden Annexkirke ved samme Resolution tillagte Fiskeetiendeerstatning paa Kr. 173,00 nedsættes til Kr. 170,00.

21 Oktbr. **Kongelig Resolution**, hvorved meddeles Approbation paa de i Generalforsamling den 17de December 1892 vedtagne Forandringer i de ved Kongelig Resolution af 1ste August 1888 stadfæstede Love for Orkesterforeningen i Kristiania.

21 Oktbr. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt:

1. At Lagmandsthingene for Bratsbergs Lagsogn fremtidig indtil Videre bliver at afholde en Gang i hver af Maanederne Februar, April, August og December.
2. At Lagmandsthingene for Nedenes Lagsogn fremtidig indtil Videre bliver at afholde en Gang i hver af Maanederne Februar, Mai, September og November.

21 Oktbr. **Kongelig Resolution**, hvorved Rosenbergs Sindssygeasyls Afdeling for Mænd paa Eiendommen „Fastings Minde" i Bergen autoriseres til at modtage indtil 120 Syge.

21 Oktbr. **Kongelig Resolution**, hvorved bl. a. er bestemt, at Bergmesterembedet i vestre sondenfjeldske Bergdistrikt indtil Videre ikke bliver fast at besætte, men at bestyre af en dertil efter aabnet Konkurrance ved naadigst Resolution Konstitueret.

21 Oktbr. **Kongelig Resolution**, hvorved der med Hjemmel i Lov om Postvæsenet af 12te Mai 1888 § 38 tilstaaes følgende offentlige og kommunale Funktionærer Portofrihedsattestationsret for portofri Brevvexling i vedkommende Funktions Medfør:

Fast beskikkede sagkyndige Læger,
Kommunelæger,
Patentkommissionens Sekretær,
Fuldmægtigen ved Norges Banks Afdeling i Skien,
Landsskytterstyrets Medlemmer.

21 Oktbr. **Kongelig Resolution**, hvorved den ved Kongelig Resolution af 25de Marts 1872, jfr. Kongelig Resolution af 29de December 1876, fastsatte Afgift af Tømmer, som flødes gjennem Gjævedalselven, fra 1ste Januar 1894 ophæves.

Kongelig Resolution, hvorved bl. a. er bestemt, at det i Henhold til Lov om Vasdragenes Benyttelse m. V. af 1ste Juli 1887 § 27 bestemmes, at de ved Kongelig Resolution af 6te April 1872 og Høieste Resolution af 28de April 1885 fastsatte Afgifter af den Trælast, som drives gjennem Fyrisvandet, og af den, som kommer i Vasdraget mellem Fyrisvand og Aamodt nedenfor Haugsjaasund, samt af den Trælast, som mærkes til Nisserelvens Vasdrag inden Nissedals og Fyrisdals Herreder og Vraadals og Skafse Sogne, fra 1ste Januar 1894 og indtil Videre forhøies saaledes, at Afgifterne beregnes med Kr. 0.80 for Fyriselvens og Kr. 1.50 for Nisserelvens Vasdrag, alt pr. 100 Stykker, reduceret Tal, af den Trælast, som fra nævnte Tidspunkt leveres i disse Vasdrag. 21 Oktbr.

Skrivelse fra det internationale Postbureau i Bern til Poststyrelsen, hvorved meddeles, at den i Wien under 4de Juli 1891 affluttede almindelige Postkonventions Taxter i Labuan og britisk Nord-Borneo fremtidig opkræves efter følgende Forhold: 25 Centimes = 8 Cents de Dollar, 10 Centimes = 3 Cents de Dollar, 5 Centimes = 1 Cent de Dollar. 21 Oktbr.

Skrivelse fra Kirkedepartementet til Biskopen i Hamar Stift, hvori Departementet paa Foresporgsel fra en Provst angaaende den nye Lov om Ægteskabslysning af 1ste Juli 1893 meddeler, at der efter den nævnte Lov ikke er noget til Hinder for, at Ægteskabslysning for en til et vist Prestegjeld hørende Person foregaar i et andet Kirkesogn end det, hvori Vedkommende hører hjemme, og at Loven, som af Biskopen bemærket, heller ikke giver Adgang til at fastsætte nogen vis Tid, som skal være forløben efter Lysningen, inden Vielsen finder Sted. — Efter de nyere Bestemmelser (jfr. ogsaa Alterbogen) har, bemærker Departementet, Lysningen i det væsentlige tabt sin juridiske Betydning som Varsel til mulig Indsigelse mod vedkommende Ægteskab, og dens Øiemed er nu fornemmelig at give Anledning til Menighedens Forbøn for Ægtefolkene. Saafremt der imidlertid — før eller efter Lysningen — i lovlige Former nedlægges Forbud mod Vielsen, bliver dette selvfølgelig af samme Virkning som tidligere. 23 Oktbr.

Skrivelse fra Kirke-Departementet til Skoledirektøren i Kristiania Stift, hvori Departementet i Anledning af Foresporgsel fra et Herreds Skolestyre erklærer sig enigt med Direktøren i, at en fuldstændig Lærerpost, der i Henhold til Landsskolelovens § 23 skal være forbunden med Stillingen som Kirkesanger, ikke vil kunne besættes paa Opsigelse, men maa blive at besætte fast. 23 Oktbr.

Cirkulære fra Departementet for de offentlige Arbeider til Amtmændene: Da det gjentagende viser sig, at Bestyrelsen for den 24 Oktbr.

24 Oktbr. almindelige Brandforsikrings-Indretning til Trods for Departementets Cirkulære af 25de Juni 1889 ikke erholder nogen Meddelelse om, i hvilken Udstrækning der gives Tilladelse til Benyttelse af Vand til teknisk Brug fra Byernes Vandværker, hvilke Indrømmelser i ethvert Fald bidrager til at svække Vandværkets Vandføringsevne og saaledes i Tilfælde ogsaa kan formindske dets Effektivitet som Brandslukningsapparat, maa man kræve, at Tilladelse til saadan Benyttelse aldrig meddeles uden forudgaaende Samtykke fra Indretningen.

Herom bedes Magistraterne i Hr. Amtmandens Embedsdistrikt underrettede med Tilføiende, at forsaavidt saadan Tilladelse som ovennævnt allerede er given, bliver hertil at indsende specificeret Opgave over Indlæggene og deres Bestemmelse med Angivelse af vedkommende Eiendommes Nummer, Størrelsen af Spisningsledningen for hvert enkelt Indlæg og det gjennemsnitlige daglige Vandforbrug for samme samt Aftryk af Reglementerne for saadanne Anlæg og deres Benyttelse. Endvidere bedes tilføiet, at man gaar ud fra, at disse Indlæg er forsynede med Stoppekraner udenfor Husene saaledes, at Brandvæsenet til enhver Tid uhindret kan afstænge samme; i modsat Fald maa saadanne Stoppekraner snarest anbringes.

24 Oktbr. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Formanden i Bratsbergs Amtsskattekommission, hvori paa Foranledning meddeles, at der ikke antages at være Adgang til at indanke en af en Overskattekommission afsagt Kjendelse for Amtsskattekommissionen (jfr. Storthingstidende for 1892, Forhandlinger i Odelsthinget, Pag. 794).

25 Oktbr. **Skrivelse** fra Indredepartementet til Amtmanden i Lister og Mandals Amt, hvori Departementet paa Forespørgsel fra en Magistrat erklærer sig enigt med denne i, at en Anmeldelse til Handelsregistret, hvorefter et Selskab fører to forskjellige Firmaer, som ulovmedholdig bør afvises.

26 Oktbr. **Skrivelse** fra Kirke-Departementet til Skoledirektøren i Tromsø Stift, foranlediget ved Forespørgsel fra et Herreds Skolestyre om, hvorvidt en for Mened til Fængsel paa Vand og Brød dømt Person kan vælges til Medlem af Folkeskolens Tilsynsudvalg. I Anledning heraf indhentede Departementet Erklæring fra Justits-Departementet, der udtalte, at man i den gjældende Lovgivning antages at savne Adgang til ved de heromhandlede Valg at tillægge begaaede Forbrydelser nogen anden Indflydelse paa de Skyldiges Stemmeret og Valgbarhed end den, der flyder af Straffelovens Kapitel 2 § 14 og Kapitel 24 § 32. I Henhold hertil meddeler Kirke-Departementet, at det med Justits-Departementet antager, at det opkastede Spørgsmaal maa besvares bekræftende.[1])

[1]) jfr. Skr. 9 April 1892.

Skrivelse fra Finants- og Told-Departementet til Toldkammeret i Larvik, der havde anmodet om Departementets Afgjørelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt der skulde opkræves Havnefogedpenge i Langesund af et Fartøi, der efter at være bleven udklareret fra Larviks Toldsted med en Ladning Is i Henhold til en sammesteds afgiven Indladningsangivelse kompletterede sin Ladning ved Haaøen i Langesunds Toldstedsdistrikt, uden at ny Udklarering fandt Sted i Langesund. 26 Oktbr.

I denne Anledning udtaler Departementet, at det ved Lov af 12te Juli 1848 er bestemt, at de Forandringer, som ved Tolloven af 20de September 1845 i visse Tilfælde er foreskrevne med Hensyn til Fartøiers Forpligtelse til paa Toldboden at tage Toldseddel, ikke skal have nogen Indflydelse paa Havnefogdernes Ret til at oppebære de dem ifølge Lov angaaende Havne- og Ringevæsenet af 24de Juli 1827 § 25 tilkommende Sportler af alle de Fartøier, „som paa Toldboden tage Toldseddel", samt at Departementet antager, at den nævnte Lov af 1848 medfører, at hellerikke Lov om Forandringer i Toldlovgivningen af 17de Juni 1869 faar nogen Indflydelse paa Havnefogdernes Ret til de omhandlede Sportler. Da det af Toldkassereren omskrevne Fartøi efter den før Loven af 20de September 1845 gjældende Toldlovgivning vilde have været forpligtet til at udklarere („tage Toldseddel") i Langesund, antages der at tilkomme Havnefogden paa nævnte Sted Sportler paa samme Maade, som om Fartøiet var bleven udklareret ved Langesunds Toldsted.

Kongelig Resolution,*) hvorved 28 Oktbr.

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Torvestad Herred, Stavanger Amt, under 26de April og 26de August 1893 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. den Kongelige Resolution af 16de Oktober 1869, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Rolighedsforstyrrelse m. v. blev gjorte gjældende bl. a. for Torvestad Herred, ophæves, forsaavidt bemeldte Herred angaar, fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

Kongelig Resolution,*) hvorved i Medhold af Lov om Fredning af Ferskvandsfisk af 27de Mai 1887 § 1 bestemmes, at det ved Høieste Resolution af 6te Januar 1888 fastsatte Forbud mod i Tiden fra og med 15de September til og med 30te Novbr. at drive ethvert Slags Fiske i samtlige Vande, Elve og Bække i 28 Oktbr.

*) Bekjendtg. 30te Oktbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 46, hvor Vedtægterne er indtagne.

*) Bekjendtgj. 30te Oktbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 46.

28 Oktbr. Sæterdalen „Dalsiden" i Lesje Herred, Kristians Amt, forlænges for et nyt Tidsrum af 5 Aar. Nærværende Resolution traadte strax i Kraft.

28 Oktbr. **Kongelig Resolution**, *) hvorved Stadfæstelse i Medhold af Lov af 18de Juni 1884 § 11 meddeles paa den af Kristiansunds Kommunebestyrelse i Møde den 29de September 1893 fattede og under 16de Oktober s. A. gjentagne Beslutning, hvorved den aarlige Afgift for Udskjænkning af Øl, Vin, Mjød og Cider i Kristiansund bestemmes til Kr. 1000.

28 Oktbr. **Kongelig Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa det ved Frøken Marie Thilesens Testamente af 21de April 1884 med Codicil af 24de September 1886 oprettede Legat til Bedste — efter en navngiven Slægtnings Død — for norske Embedsmænds trængende Enker og Børn, der har Bolig i eller ved Kristiania, samt paa de for dette Legat den 17de September 1893 udfærdigede Statuter.

28 Oktbr. **Kongelig Resolution**,[1]) hvorved bl. a. er bestemt, at det i kommunal Henseende i Henhold til Kongelig Resolution af 23de April 1839 hidtil bestaaende Fællesskab mellem Vadsø By og Landdistrikt ophæves paa de i den fælles Herredsstyrelses Møde den 3die Marts 1893 nærmere fastsatte Vilkaar, saaledes at de hver for sig skal udgjøre egne Kommuner, nemlig Vadsø Bykommune og Nordvaranger Herred, med særskilt Skole- og Fattigvæsen fra 1ste Januar 1894 at regne.

[1]) Vedk. Regjeringsforedrag er indtaget i Deptstid. for 1893 No. 49 og 50.

28 Oktbr. **Kongelig Resolution**, hvorved den ved Kongelig Resolution af 23de Juni 1882 bestemte Nedsættelse i Kontingenten med 25 pCt. af de i den almindelige Brandforsikrings-Indretnings Kjøbstadafdeling forsikrede Bygninger i Kjøbstaden Fredrikshald fra 1ste Juli 1893 at regne indtil videre fastsættes til 30 pCt.

28 Oktbr. **Kongelig Resolution**, hvorved der i Henhold til Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 § 26 meddeles Approbation paa den af Tromsø Kommunebestyrelse i Møde den 28de Juni 1893 vedtagne Beslutning angaaende Forandring i de gjældende Regler for Skatteligningen i Kjøbstaden.

28 Oktbr. **Kongelig Resolution**, hvorved der i Henhold til Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 § 30 meddeles Approbation paa den af Holmestrands Kommunebestyrelse i Møde den 6te Oktober 1893 vedtagne Beslutning angaaende Forandring i de gjældende Regler for Skatteligningen i Kjøbstaden.

*) Bekjendtgj. 30te Oktbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 46.

Kongelig Resolution, hvorved der i Henhold til Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 § 30 meddeles Approbation paa den af Larviks Kommunebestyrelse i Møde den 22de September 1893 fattede Beslutning om Forandringer i og Tillæg til de gjældende Regler for Skatteligningen i Kjøbstaden. 28 Oktbr.

Cirkulære fra Indredepartementet, Poststyrelsen (No. 31 for 1893), hvorved bl. a. meddeles, at der fra Kongsvinger—Flisenbanens Aabning 3die Novbr. 1893 og indtil videre efter Departementets Bestemmelse vil blive underholdt følgende Postaabnerier: 1 Novbr.

1. Grinder i Solør paa Jernbanestationen Grinder i Grue Herred,
2. Navnaaen paa Jernbanestationen Navnaa i Grue Herred,
3. Roverud paa Jernbanestationen af samme Navn i Brandvals Herred,

samtlige i Solørs Fogderi, Hedemarkens Amt, Kongsvingers Postdistrikt.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til en Skattekommissær, hvori angaaende forskjellige Ligningsspørgsmaal udtales følgende: 1 Novbr.

Departementet finder at maatte fastholde den i dets Skrivelse af 16de Oktober 1886 udtalte Formening, at den Avling, som en Skatyder har i Behold den 30te September i det Aar, der gaar foran det, for hvilket Skatten lignes, i Henhold til Bestemmelsen i den kommunale Landskattelovs § 41 maa blive at henregne til hans Formue paa samme Maade som enhver anden Bestanddel af denne.

Føderaad bliver ifølge den udtrykkelige Bestemmelse i den kommunale Landskattelovs § 42 c at føre til Afdrag i Føderaadsyderens Indtægt med det fulde Beløb, hvortil de aarlige Ydelser af Ligningskommissionen værdsættes. Med Hensyn til et Føderaads Betydning ved Ansættelsen af Føderaadsyderens Formue er af Departementet i dets i Løvtiden indtagne Skrivelse til Amtmanden i Lister og Mandals Amt af 9de Marts 1886 udtalt, at der antagelig ikke kan blive at tage noget Hensyn til samme. Departementet finder ikke at kunne fastholde denne sin tidligere Udtalelse, men antager, at Føderaadet, der utvivlsomt danner en Byrde paa vedkommende Eiendom og formindsker dennes Salgsværdi, ogsaa bør komme til Fradrag i Føderaadsyderens Formue med dets ved Ligningskommissionens Skjøn fastsatte kapitaliserede Værdi, hvilken selvfølgelig bliver aftagende for hvert Aar.

Kongelig Resolution,[1]) hvorved det til Hornindalen Herred i Nordre Bergenhus Amt henhørende Distrikt Heg- 3 Novbr.

[1]) Vedk. Regjeringsforedrag er indtaget i Deptstid for 1893 No. 51.

3 Novbr. gebygden, indbefattende Gaards-No. 1 Frisliden, No. 2 Heggen, No. 3 Mælum, No. 4 Sandnæs, No. 5 Hattelid og No. 6 Grimsliden, henlægges fra Indvikens til Nordfjordeidets Lægedistrikt i samme Amt fra den Tid, som af Amtmanden fastsættes.

3 Novbr. **Kongelig Resolution,** hvorved det til Østlofotens Lægedistrikt henhørende Valberg Sogn af Borge Præstegjeld og Herred i Nordlands Amt med Undtagelse af Gaardene Haugen, Smorten, Moland, Malnes, Vikjorden, Horn og Dal henlægges til Buksnes Lægedistrikt i samme Amt fra den Tid, som af Amtmanden bestemmes.

3 Novbr. **Kongelig Resolution,** hvorved er bestemt, at Landsskytterstyrets Medlemmer paa de nødvendige Reiser i Skyttervæsenets Anliggender bliver at henregne under Skydsregulativets 3die og Diætregulativets 4de Klasse efter Lov af 3die Juni 1874.

3 Novbr. **Kongelig Resolution,** afgiven i sammensat norsk-svensk Statsraad, hvorved er bestemt, at det svenske og norske Konsulat i Singapores Distrikt herefter skal omfatte de britiske Besiddelser Straits Settlements eller Singapore, Penang og Malacca.

7 Novbr. **Cirkulære** fra Justitsdepartementet til Amtmændene: Da Departementet har bragt i Erfaring, at enkelte Underdommere ved Tiltrædelsen af sit Embede har forefundet Embedets Exemplar af Lovtidenden i uindbunden Stand, skulde man meddele og bede de inden Hr. Amtmandens Embedsdistrikt ansatte Underdommere tilkjendegivet, at Hensynet til god Orden efter Departementets Mening tilsiger, at ialfald Lovtidendens 2den Afdeling efterhaanden indbindes. Man skal derfor bede henstillet til Vedkommende at drage Omsorg for, at saa sker, ligesom det bedes paaseet, at aftrædende Embedsmænd overleverer Tidenden i indbunden Stand.

8 Novbr. **Kongelig Resolution,** *) hvorved i Henhold til § 4 i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles Approbation paa den af Kommunebestyrelsen for Kjøbstaden Aalesund under 26de Juni 1893 fattede Beslutning om Tillæg til de gjældende Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Kjøbstaden, dog med Undtagelse af Beslutningens § 2.

8 Novbr. **Kongelig Resolution,** **) hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommissioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kommunebestyrelsen for Skjerstad Herred i Nordlands Amt under 27de Juni 1893 fattede Beslutning om et Tillæg til § 6 i de ved Kongelig Resolution af

*) Bekjendtgj. 10de Novbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 47, hvor Tillægget er indtaget.

**) Bekjendtgj. 10de Novbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 47.

25de Mai 1878 approberede almindelige Forskrifter med Hensyn til Sundhedsvæsenet inden Herredet, saalydende: 8 Novbr.

Paa mere bebyggede og befærdede Steder maa Fiskehoveder og andet Affald ikke lægges paa Hustagene, men hænges paa Hjeld eller lægges paa Berg efter Sundhedskommissionens nærmere Bestemmelse.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 8 Novbr.

1. I Moss Præstegjeld under Vestre-Borgesyssel Provsti i Kristiania Stift skal der for Eftertiden forrettes Høimesse- og Aftensangsgudstjeneste i Kirken hver Søn- og Helligdag afvexlende af Sognepræsten og den residerende Kapellan, dog saaledes, at Aftensangsgudstjenesterne bortfalder i to af Maanederne Juni, Juli og August efter Kristiania Biskops nærmere Bestemmelse, og at Sognepræsten altid prædiker til Høimesse paa den første Dag af de tre store Høitider. Sognepræsten og den residerende Kapellan har derhos:
   a. skiftevis hver i sin Uge at udføre de forefaldende ministerielle Forretninger, dog at Sognepræsten ogsaa udenfor sin Uge kan overtage dem af disse, som han ønsker, og
   b. skiftevis at afholde Vaar- og Høstkonfirmation saaledes, at Sognepræsten har Ret til for sin Embedstid at vælge den Tid, han foretrækker.
2. Kristiania Biskop bemyndiges til at afgive nærmere Bestemmelse angaaende Fordelingen mellem Sognepræsten og den residerende Kapellan af Tilsynet med det i Moss beliggende Distriktsfængsel, Sygehuset og Carl Johans Hospital.
3. Husleiegodtgjørelsen for den residerende Kapellan i Moss fastsættes i Henhold til Lov af 14de Juni 1816 § 5 til Kr. 500 aarlig overensstemmende med det af Formandskabet i Moss By i Møde den 20de Juni 1893 fremsatte Forslag.

Kongelig Resolution, hvorved blandt andet er bestemt, at Distriktslægen i Aamli Distrikt i Nedenes Amt forpligtes til, indtil anderledes maatte blive bestemt, at bebo den af Aamli Kommune opførte Lægebolig mod for dens Benyttelse at erlægge en passende Husleie, der i Mangel af mindelig Overenskomst fastsættes af Justits-Departementet. 8 Novbr.

Traktat mellem Norge og Amerikas Forenede Stater om Udlevering af Forbrydere*). 8 Novbr.

Hans Majestæt Kongen af Sverige og Norge og Amerikas	His Majesty the King of Sweden and Norway and the

*) Ratificeret for Norges Vedkommende i Stockholm den 10 Juli, for de forenede Staters Vedkommende i Washington den 3 November 1893, Ratifikationerne udvexlede sammesteds den 8 s. M.

8 Novbr. Forenede Stater, der ønsker at bestyrke sit venskabelige Forhold og at befordre Justitspleien, har besluttet at indgaa en ny Traktat angaaende Udlevering af undvegne Forbrydere mellem Kongeriget Norge og Amerikas Forenede Stater og har i det Øiemed udnævnt følgende Befuldmægtigede:

Hans Majestæt Kongen af Sverige og Norge, J. A. W. Grip, Hans Majestæts Envoyé extraordinaire og Ministre Plenipotentiaire i Amerikas Forenede Stater, og

Amerikas Forenede Staters Præsident, W. Q. Gresham, Amerikas Forenede Staters Statssekretær,

der, efter at have meddelt hinanden sine respektive Fuldmagter, som befandtes i god og tilbørlig Orden, er blevne enige om og har afsluttet følgende Artikler:

Artikel I.

Norges Regjering og de Forenede Staters Regjering er enige om gjensidig at udlevere Personer, som er sigtede for eller kjendte skyldige i nogen af de i den følgende Artikel opregnede Forbrydelser og Forseelser, begaaede inden den ene af de kontraherende Parters Jurisdiktion, og som søger Tilflugt eller bliver antrufne inden den anden Parts Territorier, forudsat at der fremskaffes et saadant Bevis for Strafskyld, som overensstemmende med det Lands Love, hvor den Undvegne eller Sigtede antræffes, vilde retfærdiggjøre hans eller

United States of America being desirous to confirm their friendly relations and to promote the cause of justice, have resolved to conclude a new treaty for the extradition of fugitives from justice between the Kingdom of Norway and the United States of America and have appointed for that purpose the following Plenipotentiaries:

His Majesty the King of Sweden and Norway, J. A. W. Grip, His Majesty's Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to the United States and

The President of the United States of America, W. Q. Gresham, Secretary of State of the United States,

who, after having communicated to each other their respective full powers, found in good and due form, have agreed upon and concluded the following articles:

Article I.

The Government of Norway and the Government of the United States mutually agree to deliver up persons who, having been charged with or convicted of any of the crimes and offenses specified in the following article, committed within the jurisdiction of one of the contracting parties, shall seek an asylum or be found within the territories of the other: Provided, that this shall only be done upon such evidence of criminality as, according to the laws of the place where the fugitive

hendes Paagribelse og Fremstillelse for Retten, saafremt Forbrydelsen eller Forseelsen der var bleven begaaet.

Artikel II.

Udlevering skal tilstaaes for følgende Forbrydelser og Forseelser:

1. Mord, derunder indbefattet Snigmord, Mord paa Forældre, Barnemord og Giftmord; Forsøg paa Mord, forsætligt Drab.

2. Mordbrand.

3. Roveri, hvorved skal forstaaes ulovlig Bemægtigelse af Penge eller Gods fra en anden Person ved Anvendelse af Vold eller Trudsler; Indbrud.

4. Forfalskning eller Udgivelse af forfalskede Papirer; Eftergjørelse eller Forfalskning af Regjeringens, offentlige Myndigheders eller Retternes embedsmæssige Aktstykker eller Udgivelse af den eftergjorte eller forfalskede Gjenstand.

5. Eftergjørelse, Forfalskning eller Forandring af Penge, det være sig Mynt eller Papirpenge, eller af Gjældsbeviser, udstedte af Regjeringen af en Stat, af en Provinds- eller Kommunebestyrelse, eller af dertil hørende Kupons, eller af Banknoter, eller Udgivelse eller Bringen i Omløb af samme; eller Eftergjørelse, Forfalskning eller Forandring af Statens Segl.

6. Underslag, begaaet af offentlige Funktionærer eller af leiede eller lønnede Personer til Skade for deres Principaler; Tyveri.

or person so charged shall be found, would justify his or her apprehension and commitment for trial if the crime or offence had been there committed. 8 Novbr.

Article II.

Extradition shall be granted for the following crimes and offenses:

1. Murder, comprehending assassination, parricide, infanticide, and poisoning; attempt to commit murder; manslaughter, when voluntary.

2. Arson.

3. Robbery, defined to be the act of feloniously and forcibly taking from the person of another money or goods, by violence or putting him in fear; burglary.

4. Forgery, or the utterance of forged papers; the forgery or falsification of official acts of government, of public authorities, or of courts of justice, or the utterance of the thing forged or falsified.

5. The counterfeiting, falsifying or altering of money, whether coin or paper, or of instruments of debt created by national, state, provincial, or municipal governments, or of coupons thereof, or of bank notes, or the utterance or circulation of the same; or the counterfeiting, falsifying or altering of seals of state.

6. Embezzlement by public officers; embezzlement by persons hired or salaried, to the detriment of their employers; larceny.

8 Novbr.

7. Bedrageri eller Brud paa Tillid, forøvet af en Depositar, Bankier, Agent, Faktor, Bestyrer eller anden Person, der handler i Egenskab af Tillidsmand, eller af en Direktør for eller et Medlem af eller en Betjent ved et Interessentskab, naar saadan Handling er strafbar efter begge Landes Love, og Beløbet af de Penge eller Værdien af de Gjenstande, der er svigagtig erhvervede eller modtagne, ikke er mindre end 200 Dollars eller Kroner 740.

8. Mened; Anstiftelse af Mened.

9. Voldtægt; Bortførelse af Kvinde mod hendes Vilje; Berøvelse af andres Frihed.

10. Forsætlig og ulovlig bevirket Ødelæggelse eller Hindring af Jernbane, naar samme er forbundet med Fare for Menneskeliv.

11. Forbrydelser begaaede paa Søen:

(a) Sørøveri ifølge Lov eller ifølge Folkeretten.

(b) Mytteri eller Sammenrottelse af to eller flere Personer for at gjøre Mytteri ombord paa Skib i aaben Sø mod Skipperens Myndighed.

(c) Uretmæssig Sænkning eller Ødelæggelse af Fartøi i Søen eller Forsøg paa saadant.

(d) Angreb paa Person ombord paa Skib i aaben Sø i Hensigt at tilføie betydelig legemlig Skade.

12. Forbrydelser og Forseelser mod begge Landes Love til Undertrykkelse af Slaveri og Slavehandel.

Udlevering skal ligeledes finde Sted for Delagtighed i nogen af de i denne Traktat nævnte For-

7. Fraud or breach of trust by a bailee, banker, agent, factor, trustee, or other person acting in a fiduciary capacity, or director or member or officer of any company, when such act is made criminal by the laws of both countries and the amount of money or the value of the property misappropriated is not less than $ 200 or Kroner 740.

8. Perjury; subornation of perjury.

9. Rape; abduction; kidnapping.

10. Willful and unlawful destruction or obstruction of railroads which endangers human life.

11. Crimes committed at sea:

(*a*) Piracy, by statute or by the law of nations.

(*b*) Revolt, or conspiracy to revolt, by two or more persons on board a ship on the high seas against the authority of the master.

(*c*) Wrongfully sinking or destroying a vessel at sea, or attempting to do so.

(*d*) Assaults on board a ship on the high seas with intent to do grievous bodily harm.

12. Crimes and offenses against the laws of both countries for the suppression of slavery and slavetrading.

Extradition is also to take place for participation in any of the crimes and offenses men-

brydelser og Forseelser, forsaavidt saadan Delagtighed bliver at straffe i Norge med strengere Straf end Fængsel og i de Forenede Stater som „felony".

Artikel III.

Forlangende om Udlevering af undvegne Forbrydere skal fremsættes gjennem de kontraherende Parters diplomatiske Agenter eller i disses Fraværr fra Landet eller den By, hvori Regjeringen har sit Sæde, gjennem de øverste Konsulartjenestemænd.

Dersom den Person, hvis Udlevering er forlangt, er kjendt skyldig i en Forbrydelse eller Forseelse, skal der fremlægges en tilbørlig bekræftet Udskrift af den Dom, ved hvilken han er kjendt skyldig, eller, dersom den Undvegne alene er sigtet for en Forbrydelse, skal der fremlægges en tilbørlig bekræftet Gjenpart af det Arrestdekret, som er udstedt i det Land, i hvilket Forbrydelsen er begaaet, samt af de retslige Forklaringer eller andre Bevislighedr, i Henhold til hvilke saadant Dekret er udstedt.

Udlevering af undvegne Forbrydere i Henhold til denne Traktats Bestemmelser skal ske respektive i Norge og i de Forenede Stater overensstemmende med de Love, angaaende Udlevering, som paa den Tid er gjældende i den Stat, hos hvilken Udlevering bliver begjært.

Artikel IV.

Hvis en undvegen Forbryders Paagribelse og Fængsling begjæ-

tioned in this Treaty, provided such participation may be punished, in Norway by imprisonment at hard labour, and in the United States as a felony. 8 Novbr.

Article III.

Requisitions for the surrender of fugitives from justice shall be made by the diplomatic agents of the contracting parties, or in the absence of these from the country or its seat of government, may be made by the superior consular officers.

If the person whose extradition is requested shall have been convicted of a crime or offense, a duly authenticated copy of the sentence of the court in which he was convicted, or if the fugitive is merely charged with crime, a duly authenticated copy of the warrant of arrest in the country where the crime has been committed, and of the depositions or other evidence upon which such warrant was issued, shall be produced.

The extradition of fugitives under the provisions of this Treaty shall be carried out in Norway and in the United States, respectively, in conformity with the laws regulating extradition for the time being in force in the state on which the demand for surrender is made.

Article IV.

Where the arrest and de-

8 Novbr. res enten telegrafisk eller gjennem anden Meddelelse, forinden de formelige Beviser fremlægges, skal den rigtige Fremgangsmaade i de Forenede Stater være at henvende sig til en Dommer eller anden Embedsmand, der er bemyndiget til at udstede Arrestordre i Udleveringstilfælde, og for ham at fremlægge en edelig Klage, saaledes, som det er bestemt i de Forenede Staters Love.

For undvegen Forbryders Paagribelse og Fængsling i Kongeriget Norge i Medfør af denne Artikel skal den rigtige Fremgangsmaade være at henvende sig til Udenrigsdepartementet, der ufortøvet vil foranledige, at der tages de nødvendige Skridt for at sikre sig den Undvegnes foreløbige Paagribelse eller Fængsling.

Den foreløbige Fængsling af en undvegen Forbryder skal ophøre og den Fængslede løslades, dersom der ikke inden 2 Maaneder fra Dagen for hans foreløbige Paagribelse eller Fængsling overensstemmende med denne Traktats Bestemmelser er tilveiebragt en formelig Begjæring om hans Udlevering, ledsaget af det nødvendige Bevis for hans Skyld.

Artikel V.

Ingen af de kontraherende Parter skal være forpligtet til i Henhold til denne Traktats Bestemmelser at udlevere sine egne Borgere eller Undersaatter.

Artikel VI.

En undvegen Forbryder skal ikke udleveres, hvis den Overtrædelse, for hvis Skyld hans Udsired on telegraphic or other information in advance of the presentation of formal proofs, the proper course in the United States shall be to apply to a judge or other magistrate authorized to issue warrants of arrest in extradition cases and present a complaint on oath, as provided by the statutes of the United States.

When, under the provisions of this article, the arrest and detention of a fugitive are desired in the Kingdom of Norway, the proper course shall be to apply to the Foreign Office, which will immediately cause the necessary steps to be taken in order to secure the provisional arrest or detention of the fugitive.

The provisional detention of a fugitive shall cease and the prisoner be released if a formal requisition for his surrender, accompanied by the necessary evidence of his criminality, has not been produced under the stipulations of this Treaty, within two months from the date of his provisional arrest or detention.

Article V.

Neither of the contracting parties shall be bound to deliver up its own citizens or subjects under the stipulations of this Treaty.

Article VI.

A fugitive criminal shall not be surrendered if the offense in respect of which his sur-

levering er begjært, er af politisk Art, eller hvis han godtgjør, at Begjæringen om hans Udlevering i Virkeligheden er fremsat i Hensigt at tiltale eller straffe ham for en Overtrædelse af politisk Art.

Ingen, der er udleveret fra den ene af de høie kontraherende Parter til den anden, skal kunne tiltales eller straffes for en politisk Forbrydelse eller Overtrædelse eller for en med en saadan forbunden Handling, naar denne er begaaet før hans Udlevering.

Hvis der opstaar Spørgsmaal om, hvorvidt en Sag indgaar under Bestemmelserne i denne Artikel, skal den Regjerings Afgjørelse, for hvilken Begjæringen om Udlevering er fremsat, eller som maatte have indrømmet Udleveringen, være endelig.

render is demanded be of a political character, or if he proves that the requisition for his surrender has, in fact, been made with a view to try or punish him for an offense of a political character. 8 Novbr.

No persons surrendered by either of the high contracting parties to the other shall be triable or tried, or be punished, for any political crime or offense, or for any act connected therewith, committed previously to his extradition.

If any question shall arise as to whether a case comes within the provisions of this article, the decision of the authorities of the government on which the demand for surrender is made, or which may have granted the extradition, shall be final.

Artikel VII.

Udlevering skal ikke tilstaaes i Medfør af denne Traktats Bestemmelser, saafremt der med Hensyn til Paatale af eller Straf for den Handling, der er begaaet af den reklamerede Person, er indtraadt Præskription overensstemmende med Lovene i det Land, til hvilket Begjæringen rettes.

Article VII.

Extradition shall not be granted, in pursuance of the provisions of this Treaty, if legal proceedings or the enforcement of the penalty for the act committed by the person claimed has become barred by limitation, according to the laws of the country to which the requisition is addressed.

Artikel VIII.

Ingen, der er udleveret fra den ene af de høie kontraherende Parter til den anden, maa uden hans eget frivillig og offentlig afgivne Samtykke tiltales eller straffes for nogen anden Forbrydelse eller Forseelse, der er begaaet før hans Udlevering, end

Article VIII.

No person surrendered by either of the high contracting parties to the other shall, without his consent, freely granted and publicly declared by him, be triable or tried or be punished for any crime or offense committed prior to his

8 Novbr. den, for hvilken han er bleven udleveret, forinden han har havt Leilighed til at vende tilbage til det Land, fra hvilket han blev udleveret.

Artikel IX.

Alle i Forvaring tagne Gjenstande, som var i den Persons Besiddelse, som skal udleveres, paa den Tid, da han blev paagreben, hvad enten de bestaar i Udbytte af den Forbrydelse eller Forseelse, hvorfor han er anklaget, eller det er Bevismateriale for dens Forøvelse, skal saavidt muligt og overensstemmende med de respektive Landes Love, udleveres samtidig med Angjældende. Dog skal Trediemands Rettigheder med Hensyn til saadanne Gjenstande tilbørlig respekteres.

Artikel X.

Hvis en Person, der er forlangt udleveret af en af de høie kontraherende Parter i Henhold til nærværende Traktat, ligeledes skulde blive forlangt udleveret af en eller flere andre Magter paa Grund af Forbrydelser eller Forseelser, begaaede i deres respektive Jurisdiktioner, skal hans Udlevering indrømmes den Stat, hvis Begjæring herom først indløber, forudsat at ikke den Regjering, hos hvem Udlevering er forlangt, ved Traktat er forpligtet til paa anden Maade at give nogen Fortrinet.

Artikel XI.

Udgifter bevirkede ved und-

extradition, other than that for which he was delivered up, until he shall have had an opportunity of returning to the country from which he was surrendered.

Article IX.

All articles seized which are in the possession of the person to be surrendered at the time of his apprehension, whether being the proceeds of the crime or offense charged, or being material as evidence in making proof of the crime for offense, shall, so far as practicable and in conformity with the laws of the respective countries, be given up when the extradition takes place. Nevertheless, the rights of third parties with regard to such articles shall be duly respected.

Article X.

If the individual claimed by one of the high contracting parties, in pursuance of the present Treaty, shall also be claimed by one or several other powers on account of crimes or offenses committed within their respective jurisdictions, his extradition shall be granted to the state whose demand is first received: Provided, that the government from which extradition is sought is not bound by treaty to give preference otherwise.

Article XI.

The expenses incurred in

vegne Forbryderes Paagribelse, Arrest, Afhørelse og Udlevering i Henhold til denne Traktat skal bæres af den Stat, i hvis Navn Udleveringen er begjært; dog skal den reklamerende Regjering ikke være forpligtet til at yde Betaling for Bistand, ydet af saadanne offentlige Tjenestemænd under den Regjering, hos hvilken Udlevering begjæres, som oppebærer fast Løn; heller ikke skal Betalingen for Bistand, ydet af saadanne offentlige Tjenestemænd, der alene oppebærer Salær eller Sportler, overstige deres sædvanlige Godtgjørelse for de af dem udførte Tjenestehandlinger, saafremt disse havde været udførte under en almindelig kriminel Retsforfølgning efter Lovene i deres eget Land.

Artikel XII.

Nærværende Traktat træder i Kraft den 30te Dag efter Ratifikationernes Udvexling og skal ikke have tilbagevirkende Kraft. Fra den Dag, den træder i Kraft, skal Konventionen af 21de Marts 1860 ophøre at være gjældende mellem Norges og de Forenede Staters Regjeringer, undtagen forsaavidt angaar de i den opregnede Forbrydelser, der er begaaede før nævnte Dag.

Ratifikationerne vedkommende denne Traktat skal udvexles i Washington saa snart som muligt, og den skal forblive i Kraft i et Tidsrum af 6 Maaneder efterat en af de kontraherende Regjeringer har givet tilkjende sin Hensigt at ophæve samme.

the arrest, detention, examination, and delivery of fugitives under this Treaty shall be borne by the state in whose name the extradition is sought: Provided, that the demanding government shall not be compelled to bear any expense for the services of such public officers of the government from which extradition is sought as receive a fixed salary; And, provided, that the charge for the services of such public officers as receive only fees or perquisites shall not exceed their customary fees for the acts or services performed in ordinary criminal proceedings under the laws of the country of which they are officers. 8 Novbr.

Article XII.

The present Treaty shall take effect on the thirtieth day after the date of the exchange of ratifications, and shall not operate retroactively. On the day on which it takes effect the Convention of March 21, 1860, shall, as between the governments of Norway and of the United States, cease to be in force except as to crimes therein enumerated and committed prior to that day.

The ratifications of the present Treaty shall be exchanged at Washington as soon as possible, and it shall remain in force for a period of six months after either of the contracting governments shall have given notice of a purpose to terminate it.

8 Novbr. Til Bekræftelse herpaa har de respektive Befuldmægtigede underskrevet ovennævnte Artikler, affattede baade i det norske og i det engelske Sprog, samt herunder fæstet sine Segl.

Givet in duplo i Washington paa den syvende Dag i Juni Et Tusinde Otte Hundrede og Tre og Niti.

J. A. W. Grip (Segl).
Walter Q. Gresham (Segl).

In witness whereof, the respective Plenipotentiaries have signed the above articles, both in the Norwegian and the English languages, and have hereunto affixed their seals.

Done in duplicate, at the city of Washington this seventh day of June, one thousand eight hundred and ninety-three.

J. A. W. Grip [seal.]
Walter Q. Gresham [seal.]

8 Novbr. **Cirkulære** fra Finantsdepartementet til Skattekommissærerne, hvori bl. a. udtales følgende:

Departementet skal ved denne Leilighed endvidere henlede Opmærksomheden paa følgende ved Lov af 20de Juli 1893 bevirkede Forandringer i Lov af 29de Juni 1892:

Af Lovens § 8 er udgaaet Bestemmelsen om, at Selvangivelsesblanketter skal udlægges. Saadan Udlæggelse bør derfor herefter ikke finde Sted.

Lovens § 9, 3die Passus, der omhandler Ansættelse af Formue og Indtægt for de Personer og Indretninger, med Hensyn til hvilke Opgaver bliver at tilstille Ligningskommissionen i et andet Distrikt, er nu omformet saaledes, at den udtrykkelig omfatter Formue i og Indtægt af enhver stedbunden Næringsdrift, medens Bestemmelsens 1ste Punktum tidligere paa Grund af en mindre fuldstændig Udtryksmaade alene nævnte Formue i og Indtægt af fast Eiendom. Jfr. Departementets Rundskrivelse af 1ste December f. A.

Departementet skal anmode Hr. Skattekommissæren om ved Meddelelsen af Foranstaaende paany at indskjærpe Ligningskommissionerne Nødvendigheden af, at de strax efter sit Sammentræde foretager de i Lovens § 9, 3die Passus, omhandlede Ansættelser samt derefter uopholdelig tilstiller vedkommende Ligningskommission Opgave som foreskrevet. Med Hensyn til dennes Indhold skal man henvise til Departementets Rundskrivelse af 13de December f. A.

Ved en i Lovens § 12 A 2 foretagen Forandring er der aabnet ogsaa Skattekommissæren Adgang til at indgive Klage til Lignings- og Overligningskommissionen over, at nogen enkelt Skattepligtig urettelig er forbigaaet, er skatskrevet efter en for lav Ansættelse eller henført til en for lavt beskattet Klasse. Ved denne Bestemmelse har man navnlig havt til Hensigt at ramme det efter Erfaringen fra forrige Aars Skatteligning hyppigt forekommende Tilfælde, at der efter Ligningsforretningens Tilendebringelse i et Skattedistrikt indløber Opgave over, at en i Distriktet boende Skatyder udenfor dette har Formue og Indtægt, der ikke er medtaget i

den af Bopælskommunens Ligningskommissjon foretagne Ansættelse. Hverken Ligningskommissionen eller Skattekommissæren antoges tidligere at have Adgang til i dette Tilfælde paa egen Haand at omgjøre Ansættelsen, der alene kunde ændres efter Klage, som i Henhold til den nævnte Lovparagraf maatte blive indgivet af dertil berettigede Skatydere. 8 Novbr.

— — — — — — — — — — — — —

Sluttelig skal Departementet til Efterretning for Ligningskommissionerne meddele, at disse efter Ligningsforretningens Tilendebringelse bør opsummere de forskjellige Rubriker i Ligningsprotokollen, ligesom det er nødvendigt, at Ligningskommissionen ogsaa for saadanne Skatydere, der alene vil have at erlægge den i Landskattelovens § 36 a, Byskattelovens § 28 a omhandlede Mindsteskat, ligesaavel som for andre Skatydere ansætter Indtægt og fastsætter Skatteklasse, hvilke Ansættelser selvfølgelig bør indføres i Ligningskommissionens Forhandlingsprotokol. Den i de ovennævnte Ser af Skattelovene indeholdte Bestemmelse om Mindsteskat kommer nemlig alene til Anvendelse ligeoverfor Personer, der efter de forøvrigt vedtagne Regler er skattepligtige af sin Indtægt.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Smaalenenes Amt, hvori i Anledning af Forespørgsel fra et Formandskab udtales, at der ikke antages at være lovlig Adgang for et Medlem af en Ligningskommission til at vægre sig for at forrette som Ligningsmand i hele det af Loven foreskrevne Tidsrum, 3 Aar, uanseet om han i det Aar, der gik forud for hans Funktionstid som Medlem af Ligningskommissionen, har deltaget i Kommissionens Forhandlinger som Suppleant. 10 Novbr.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Kristians Amt, hvori Departementet i Anledning af Skrivelse fra Amtmanden angaaende en mellem en Distriktslæge og en Kommunelæge opstaaet Meningsforskjel om sidstnævntes Forpligtelser med Hensyn til Tilsynet med de epidemiske Syge i vedkommende Herreder meddeler, at naar en Fattiglæge tilstaaes af vedkommende Overøvrighed Diætgodtgjørelse af Amtskassen for at føre det specielle Tilsyn med de epidemiske Syge, som forpleies for offentlig Regning, vil det vistnok som Regel være den naturlige Ordning, at han tillige skal behandle ogsaa de selvhjulpne inden vedkommende Kommune for epidemisk Sygdom, uanseet at de ikke har Krav paa Behandling for offentlig Regning. Er imidlertid dette ikke udtrykkelig udtalt, eller er der ved hans Ansættelse som Fattiglæge ikke paalagt ham en almindelig Forpligtelse til at behandle alle inden Kommunen forefaldende Sygdomstilfælde, kan han ligeoverfor de epidemiske Syge, der som selvhjulpne behandles for egen Regning, ikke ansees at have anden Forpligtelse end den, som følger af Bestemmelsen i Sundhedsloven af 16de Mai 1860 11 Novbr.

11 Novbr. § 15, jfr. Medicinaldirektørens Skrivelser af 18de Juni 1884 og 19de September 1888, indtagne i „Norsk Medicinaltidsskrift". Paatager han sig imidlertid deslige Syges videre Behandling, maa han herunder anses at have de samme Forpligtelser ligeoverfor Sundhedskommissionens Ordfører som ved Tilsynet af de epidemiske Syge, der behandles for offentlig Regning. Med Hensyn til, hvorledes hans Forhold i saa Henseende skal bedømmes, erklærer Departementet sig enigt i den Forstaaelse af Medicinaldirektørens Skrivelse af 12te Juli 1890, som var gjort gjældende af Amtmanden, der havde udtalt, at det af nævnte Skrivelse antoges at fremgaa, at Embedslægen, naar Tilsynet med epidemiske Syge er overdraget til Fattiglægen, alene er tænkt at skulle udøve Kontrol med Hensyn til de specielle Forføininger, som ere fornødne i Anledning af Sygdommen, og kun at skulle gribe ind, naar han anser disse uhensigtsmæssige eller utilstrækkelige, og at det saaledes er Fattiglægen, som fra første Haand skal anordne alt, hvad der i det specielle Tilfælde anses fornødent til at hindre Sygdoms Udbredelse og derom give Indberetning. Almindelige Bestemmelser i Anledning af Sygdommen, der udkræve den samlede Sundhedskommissions Beslutning, ere, bemærker Amtmanden, selvfølgelig herfra undtagne, ligesom mere indgribende Forføininger, naar der er Tid til at indhente Bestemmelse fra Sundhedskommissionens Ordfører, retteſt vor forelægges denne til Afgjørelse med Epidemilægens Forslag.

11 Novbr. **Skrivelse** fra Udenrigsministeren til Poststyrelsen, hvorved oversendes en Meddelelse fra det schweiziske Forbundsraad af 31te Oktober 1893 om, at de i den internationale Hovedpostkonvention deltagende Lande i Henhold til nævnte Konventions Art. 26 er komne overens om, at nævnte Konventions Art 16 § 1 a fra 1ste Januar 1894 skal lyde saaledes:

a) aux papiers d'affaires, echantillons et imprimés qui ne sont pas affranchis au moins partiellement, qui contiennent des lettres ou notes manuscrites ayant le caractère de correspondance actuelle ou personnelle, ou qui ne sont pas conditionnés de façon à permettre une verification facile du contenu.	(Oversættelse). a) Forretningspapirer, Vareprøver og Trykſager, som ikke er idetmindſte delvis frankerede, som indeholder Breve eller haandskrevne Notitser, der har Karakteren af virkelig eller personlig Korrespondance, eller som ikke er indpakkede paa en saadan Maade, at Indholdet med Lethed kan undersøges.

14 Novbr. **Høieſte Reſolution***), hvorved er bestemt:

1. I Henhold til Lov om Vasdragenes Benyttelse af 1ste Juli 1887 § 59 samt Lov om Behandlingen af Krabas- og Bund-

*) Bekjendtgj. 17 Novbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 48.

tømmer af 12te Juli 1848 § 2 meddeles Approbation paa 14 Novbr.
efterstaaende i Møder den 18de Marts 1893 vedtagne Regler for Fællesflødningen i Bingselven med tilhørende Bielve, Letmolielven, Løkenelven og Smedselven i Buskeruds Amt samt paa ligeledes efterstaaende Reglement for Behandlingen af Krabas- og Bundtømmer i de nævnte Elve.

2. Bestyrelsen for Fællesflødningsforeningen i nævnte Vasdrag bemyndiges til at lade det Krabas- og Bundtømmer, hvortil ingen Eier inden den i Reglementets § 2 fastsatte Frist har meldt sig, anvende til Fordel for Vasdraget.

3. Bestyrelsen har at træffe Forføining til, at det omhandlede Reglement for Behandlingen af Krabas- og Bundtømmer læses til Thinge og fra Kirkebakkerne i Flødningsdistriktet, samt at et Exemplar af samme altid findes opslaaet paa Annammelsesstedet og vedkommende Thingsteder.

4. Bestyrelsen skal til visse af Departementet for det Indre nærmere bestemte Terminer til samme indsende en specificeret Forklaring over de Summer, hvortil det afhændede Krabas- og Bundtømmer er udbragt, samt en detaljeret Opgave over de Øiemed, hvortil disse Summer er anvendte.

Regler

for Fællesflødningen i Bingselven med Bielve.

§ 1. Flødning af Trælast i Bingselven og dens Bielve Letmolielv, Løkenelv og Smedselv skal herefter foregaa fælles for dem, for hvis Regning Trælast fremflødes paa nævnte Elvestrækninger, saaledes at der oprettes en fælles Brøtnings og Forbygningskasse for det hele Elvenet, dog med den Indskrænkning, at de nu i Smedselven værende Forbygninger indtil videre forbliver privat Eiendom.

§ 2. Nævnte Elvestrækninger inddeles i 13 Roder:

Selve Bingselven.	1ste Rode	fra Bingselvens Udløb i Drammenselven til og med Anevjen.
	2den „	„ Anevjen til øverst i Bordvigstripen.
	3die „	„ øverst i Bordvigstripen til Smedselvens Udløb i Bingselven.
Hammerfosrode.	4de „	„ Smedselvens Udløb til Løkens Udløb.
Letmolielv.	5te „	„ Løkens Udløb til gamle Ingebo Kværndam.
	6te „	„ gamle Ingebo Kværndam til øverst i Grønlihølen.
	7de „	„ øverst i Grønlihølen til Letmolidam.
Løkenelv.	8de „	„ Løkens Udløb til Tjærehjelden
	9de „	„ Tjærehjelden til Tjæreovnen.
	10de „	„ Tjæreovnen til Løkendam.

14 Novbr.

Smedselv. { 11te Rode fra Smedselvens Udløb i Bingselven til nederste Sørkvad.
12te „ „ nederste Sørkvad til første Bæk ovenfor Smedvælten.
13de „ „ første Bæk ovenfor Smedvælten til Smedsdam.

§ 3. Flødningsafgift, Forbygningsafgift og Afgift til fornødent Brøtningsvand svares med et vist samlet Beløb aarlig, der fastsættes saaledes:

For Last, der slaaes tilvands i:

		pr. Tylvt.
1ste	Rode, betales i samlet Afgift ned til Drammenselven	Kr. 0.67
2den	„ — = „ — „ = —	„ 1.08
3die	„ — = „ — „ = —	„ 1.34
4de	„ — = „ — „ = —	„ 1.51
5te	„ — = „ — „ = —	„ 2.09
6te	„ — = „ — „ = —	„ 2.55
7de	„ — = „ — „ = —	„ 2.91
8de	„ — = „ — „ = —	„ 1.88
9de	„ — = „ — „ = —	„ 2.25
10de	„ — = „ — „ = —	„ 2.62
11te	„ — = „ — „ = —	„ 1.78
12te	„ — = „ — „ = —	„ 2.22
13de	„ — = „ — „ = —	„ 2.66

Fællesflødningen betaler Eieren af Forbygninger i Smedselven den ham tilkommende Afgift. Skulde Eieren selv ville indkassere Forbygningsafgiften direkte hos vedkommende Lasteeier, fragaar isaafald selvfølgelig det betalte Beløb i ovenstipulerede samlede Afgifter.

§ 4. Omhandlede Afgifter gjælder 1ste Dimension eller Last paa 11 h/m. 18 cm. Top og derover. — 2den Dimension omfatter Last fra 11 h/m. 18 cm. til og med 13 h/m. 13 cm.; for denne Dimension betales det halve af hvad der betales for 1ste Dimension. — 3die Dimension omfatter al Last under sidstnævnte Maal; for denne Last betales det halve af hvad der betales for 2den Dimension.

§ 5. Last maa ikke flødes i større Længder end 20 h/m. i Bingselven og 17 h/m. i Bielvene; ei heller maa Props eller ubarket Last flødes sammen med anden Last.

§ 6. Til at forestaa Fællesflødningen og varetage dens Tarv udvælger de, for hvis Regning Trælast fremflødes, i ordinær Generalforsamling en Bestyrelse bestaaende af 5 Medlemmer og 5 Suppleanter.

Bestyrelsen vælger mellem sig Formand og Viceformand. — Enhver, for hvis Regning Last fremflødes, pligter at modtage Valg til de forskjellige Funktioner Foreningen vedkommende.

§ 7. Bestyrelsesmedlemmer, Suppleanter og Revisorer væl- 14 Novbr.
ges for et Aar. — I Tilfælde Gjenvalg kan enhver efter 2 Aars Forløb undslaa sig for at modtage Valg for saa lang Tid, som han har fungeret. Bestyrelses- og Suppleantvalget bør saavidt gjørligt foregaa saaledes, at der vælges en for hver af Bielvene og to for selve Bingselven.

§ 8. Bestyrelsen har at ordne alt Flødningen vedkommende, saasom bortsætte Flødningsarbeidet paa Akkord eller lade det drives ved Dagarbeide, bestemme, hvor meget Lasteeierne forskudsvis skal betale pr. Tylvt Last, samt besørge de Forbygningsarbeider udførte, som af Generalforsamlingen er bestemt. Skulde Forholdene kræve uopholdelig Iværksættelse af Arbeidet, har de paa egen Haand at besørge dette udført.

§ 9. Generalforsamlingen kan, om den finder det ønskeligt, under Bestyrelsen ansætte en Flødningsinspektør til at føre det specielle Tilsyn med Flødningen.

§ 10. Den ordinære Generalforsamling afholdes hvert Aar i den første Halvdel af Marts Maaned paa et af Bestyrelsen dertil valgt bekvemt Sted. I denne Forsamling bliver at foretage de for Foreningen nødvendige Valg. Extraordinær Generalforsamling kan af Bestyrelsen sammenkaldes, naar den finder det fornødent, eller naar mindst 10 Lasteeiere forlange det. — Naar og hvor Mødet afholdes, samt hvad der foreligger til Behandling, bekjendtgjøres af Bestyrelsen mindst 14 Dage forud i de lokale Aviser og ved Opslag af Plakater paa bekvemme Steder.

§ 11. Til at forestaa Regnskaberne for den hele Fællesflødning ansættes af Generalforsamlingen en lønnet Kasserer, der har at indfordre Afgifterne, samt udbetale alle faldende Udgifter efter Anvisning af Bestyrelsen eller — for mindre Beløbs Vedkommende — af en af dens Medlemmer.

§ 12. Bestyrelsens Honorar samt Flødningsinspektørens og Kassererens Løn pr. Aar bestemmes i den ordinære Generalforsamling.

§ 13. Regnskaberne bliver hvert Aar at revidere af 2 af Generalforsamlingen dertil valgte Mænd, hvorefter de forelægges førstkommende ordinære Generalforsamling til Decision.

§ 14. Alle Sager i Generalforsamlingen, ordinær eller ekstraordinær, afgjøres ved almindelig Stemmeflerhed. I Tilfælde Stemmelighed gjør Formandens Stemme Udslaget. Forandringer af Statuterne kan dog alene finde Sted, naar de besluttes af Flerheden af samtlige, for hvis Regning Flødningen i Vasdraget foregaar, og naar Flerheden repræsenterer mindst $^1/_3$ af det i det forløbne Aar flødede Kvantum Tømmer.

§ 15. Lasteeierne har at indbetale den paa samme faldende Afgift til Kassereren. Den udlignede Forskudsbetaling erlægges, naar Flødningen tager sin Begyndelse, Resten efterhvert som den indfordres.

14 Novbr. § 16. Til Sikkerhed for Indbetaling af Afgiften hefter den i Elven til enhver Tid værende med Vedkommendes Mærke forſynede Laſt, uanſeet om Afgiften ſkriver ſig fra ſamme eller tidligere Aar. Denne Laſt har Beſtyrelſen Ret til at tilbageholde og ſælge ved offentlig Auktion til Dækning af ſkyldigt Beløb med Omkoſtninger paa Eierens Gevinſt eller Forlis.

§ 17. Al Laſt, ſom ſkal flødes i omhandlede Flødningsdiſtrikt, maa indmeldes til Beſtyrelſen eller Kaſſereren ſaavidt muligt før Flødningen tager ſin Begyndelſe.

§ 18. Laſt maa, før Brotningen begynder, ikke lægges paa Elven, da det ſom Regel medfører ſtore Ulemper for Flødningen. De, der overtræde denne Beſtemmelſe, er pligtige at erſtatte den forvoldte Skade.

§ 19. Bøder, der ilægges for Overtrædelſe af Fællesflødningens Love eller af Beſtyrelſens Beſtemmelſer, tilfalder Foreningens Kaſſe. (Overensſtemmende med Vasdragslovens § 56)

Reglement

vedkommende Krabas- og Bundtømmer i Bingselven med Bielve.

1. Krabastømmer fremflødes paa ſamme Maade ſom mærket Laſt til Oſet i Skotselven, hvor det opſamles, opflaades eller landlægges.
2. Mindſt 1 Gang om Aaret bekjendtgjøres ved Avertiſſement i de lokale Aviſer og ved Opſlag paa bekvemme Steder, hvormeget der er opſamlet. — Eier af ſaadan Laſt maa melde ſig til Beſtyrelſen inden 2 — to — Maaneder og legitimere ſin Eiendomsret, i hvilket Tilfælde han erholder det udleveret, mod til Fællesflødningens Kaſſerer at betale dermed havte Udgifter.
3. Alt det Tømmer, hvortil ikke inden den angivne Friſt nogen Eier har legitimeret ſig, betragtes ſom Fællesflødningens Eiendom og kan anvendes til Forbygninger i Vasdraget eller af Beſtyrelſen ſælges paa bedſte Maade. Indtægten tilfalder Fællesflødningens Kaſſe og anvendes til Vasdragets Forbedring for Flødning.
4. Bundtømmer, til hvis Optagelſe kun Fællesflødningen er berettiget, behandles paa ſamme Maade ſom Krabastømmer, idet Eieren for at erholde ſamme udleveret, maa erlægge, ſaavel Flødnings-, Forbygnings- og Vandafgift, ſom refundere alle andre paa Tømmeret havte Udgifter ved Optagning, Landdragning og lignende. Hvis det ikke inden 2 — to — Maaneder, efterat Eieren er underrettet om Bundtømmerets Optagning, indløſes af denne, kan det anvendes til Forbygningsarbeider eller ſælges paa bedſte Maade til Indtægt for Foreningens Kaſſe.

Høieste Resolution*), hvorved er bestemt: 14 Novbr.

1. I Henhold til § 1 i Lov indeholdende Tillæg til og Forandringer i Lovgivningen om Brandvæsenet af 26de August 1854 forordnes en Brandkommission for Herre, Hellestvedt og Rafnæs i Bamle Thinglag og Fogderi, Bratsbergs Amt.
2. Det overdrages Amtmanden at afgive nærmere Bestemmelse angaaende Grændserne for dette Brandkommissionsdistrikt.

Høieste Resolution, hvorved meddeles Approbation paa 14 Novbr. Plan for Vangs Brandforsikringsforening, saaledes at Foreningen kan nyde godt af de ved Lovene af 9de August 1839 og 4de August 1845 hjemlede Forrettigheder.

Skrivelse fra Justitsdepartementet til en Kvarantæne- 15 Novbr. kommission, hvori Departementet i Anledning af nogle af dennes Ordfører fremsatte Spørgsmaal meddeler følgende:

Den i Post 4 i de af Departementet under 1ste September sidstleden udfærdigede Bestemmelser Fartøiførere paalagte Forpligtelse til at fremlægge for Toldopsynet en Fortegnelse over Fartøiets Mandskab og Passagerer tilsigter at opnaa, at der altid skal forefindes ombord en saadan Fortegnelse til Benyttelse ved Afgjørelsen af, hvorvidt Fartøiet paa Grund af de ombordværende Personer skal kvarantænemæssig undersøges, samt i Tilfælde ved Udfærdigelse af Legitimationskort. Fortegnelsen bør derfor ikke afleveres ved Ankomsten her til Landet, men forblive ombord for at kunne fremlægges, om det senere maatte blive nødvendigt.

Det kan vistnok ikke ansees nødvendigt at beskikke nogen særskilt Vagt ombord i Skibe, der ikke lægges i Kvarantæne, men som skal renses i Henhold til §§ 2 og 6 i Plakaten angaaende Kvarantænebestemmelser mod Kolera af 4de September 1893, forat Kvarantæneflaget kan tillades strøget. Forsaavidt den ombordværende Lods fungerer som Vagtmand, tilkommer han Godtgjørelse efter § 19 i Loven om Kvarantænevæsenet af 12te Juli 1848.

Legitimationskort til Skibsmandskaber antages paa første norske Anløbssted kun at burde udfærdiges for saadanne kvarantænebehandlede Fartøier, som fortsætter til anden norsk Havn (derunder ogsaa Fartøier, som gaar i fast Rute), derimod ikke for Fartøier, der er bestemte til udenrigsk Sted og alene for Storm eller Modvind anløber norsk Havn. For sidstnævnte Fartøier kan ikke beregnes Gebyr for Udfærdigelse af Praktika, uden forsaavidt dette forlanges af Fartøiet, i hvilket Tilfælde ogsaa Udgifterne bæres af dette, jfr. Kvarantænereglementet af 10de Februar 1849 § 57 og Cirkulære fra Marinedepartementet af 16de Januar 1850 (i den almindelige Lovsamling og „Norsk Medicinallovgivning").

*) Bekjendtgj. 17 Novbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 48.

15 Novbr. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt et fra koleraſmittet Sted kommende Fartøi, der har været underſøgt i Havn, hvor Kvarantænekommiſſion ikke findes, skal efter af Toldopſynet at være erklæret frit, paany viſiteres i anden norſk Havn, hvor Kvarantænekommiſſion findes, henviſer Departementet til Plakaten af 4de September 1893, dens § 2, hvoraf det ſees, at Toldopſynet kun kan frigjøre Seilfartøi, ſom ikke er i noget af de i § 1, litr. b, c. eller d. omhandlede Tilfælde.

16 Novbr. **Skrivelſe** fra Juſtits-Departementet til Amtmanden i Søndre Trondhjems Amt, hvorved Departementet med ſin Approbation tilbageſender et fra Amtmanden indſendt Udkaſt til Overenskomſt mellem Staten og Trondhjems Kommune angaaende Optagelſe i Trondhjems Tvangsarbeidsanſtalt af Perſoner, der indſættes i Henhold til Love om Underholdningsbidrag af 6te Juli 1892.

I Henhold til Overenskomſtens § 3 anmoder Departementet Amtmanden om at lade de angjældende inden Indſendelſen underkaſte Lægeunderſøgelſe, ſaafremt deres Helbredstilſtand maatte give ſærlig Grund dertil og det kan ſke uden større Ulelighed eller Bekoſtning. Med Hensyn til Beſtemmelſen i Overenskomſtens § 2 ſidſte Punktum beder Departementet derhos, overensſtemmende med hvad der er udtalt i dets Skrivelſe af 20de Marts 1893[1]) paaſeet, at de Angjældende ved Indſendelſen er forſynede med de til Reiſen fornødne Klæder. Iøvrigt bliver, bemærker Departementet, ved Indſendelſen at forholde efter de for Fangetransporter i Almindelighed gjældende Regler.

Hvad angaar den i Overenskomſtens § 5 Anſtalten forbeholdte Adgang til Løsladelſe, minder Departementet om, at det er Forudſætningen, at denne udenfor utvivlſomme Tilfælde ikke ſkal benyttes uden efter Konferance med Overøvrigheden.

[1]) Denne Skrivelſe indeholder forøvrigt de ſamme Forſkrifter ſom Skr. til Nordre Trondhjems og Nordlands Amter af 26de Juni 1893.

16 Novbr. **Skrivelſe** fra Juſtits-Departementet til Amtmanden i Romsdals Amt, hvorved Departementet i Forbindelſe med ſin Skrivelſe til ſamme Amt af 22de Marts 1893 meddeler, at det har afſluttet Overenskomſt med Trondhjems Kommune angaaende Optagelſe i Trondhjems Tvangsarbeidsanſtalt af Perſoner, der i Henhold til Love om Underholdningsbidrag af 6te Juli 1892 af Amtmanden beordres indſatte i Tvangsarbeidsanſtalt. Som i den nævnte Skrivelſe udtalt, er det dog, bemærker Departementet, dets Forudſætning, at Tvangsarbeidere fra Aalesund By og Søndmør Fogderi i Almindelighed fremdeles indſættes i Bergens Anſtalt. (Iøvrigt indeholdes i Skrivelſen de ſamme Forſkrifter ſom i Skrivelſer af 26de Juni 1893 til Nordre Trondhjems og Nordlands Amter og i foregaaende Skrivelſe).

Skrivelser fra Justitsdepartementet til Amtmændene i Nordre Trondhjems og Nordlands Amter, hvorved Departementet under Henvisning til sine Skrivelser til samme Amter af 26de Juni 1893 oversender Gjenpart af en mellem Departementet og Trondhjems Kommune afsluttet endelig Overenskomst angaaende Optagelse i Trondhjems Tvangsarbeidsanstalt af Personer, der indsættes i Henhold til Lovene om Underholdningsbidrag af 6te Juli 1892. 16 Novbr.

I Henhold til . . (o. s. v. som i foregaaende Skrivelse) . . Bekostning. Iøvrigt bliver, bemærker Departementet, ved Indsendelsen at forholde overensstemmende med de i Departementets ovennævnte Skrivelse meddelte Forskrifter. Hvad angaar den i Overenskomstens § 5 Anstalten forbeholdte Adgang til Løsladelse, bemærker Departementet, at det er Forudsætningen . . (o. s. v. som i foregaaende Skrivelse).

Skrivelse fra Justits-Departementet til Amtmanden i Tromsø Amt, hvorved Departementet meddeler, at det har afsluttet Overenskomst med Trondhjems Kommune angaaende Indsættelse i Trondhjems Tvangsarbeidsanstalt af Personer, der i Henhold til Love om Underholdningsbidrag af 6te Juli 1892 af Amtmanden beordres indsatte i Tvangsarbeidsanstalt. Det er herved, bemærker Departementet, dets Forudsætning, at Amtmanden i den Tid, da der er Anledning til at hensætte de omhandlede Personer til Arbeide i Vardøhus Fæstning, som Regel benytter sig af denne Adgang. (Iøvrigt indeholdes i Skrivelsen de samme Forskrifter som i Skrivelser af 26de Juni 1893 til Nordre Trondhjems og Nordlands Amt og i nærstforegaaende Skrivelse). 16 Novbr.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til en Skattekommissær, hvori paa Foranledning meddeles, at det maa anses bestemt forudsat i de i vedkommende Afsnit af Skattelovene indeholdte Forskrifter, at en Ligningsforretning ikke er at betragte som tilendebragt, forinden Udregning af Skattebeløbene har fundet Sted, og derfor heller ikke før kan udlægges til Eftersyn (jfr. den kommunale Landskattelovs §§ 49 og 58 samt den ved Lov af 20de Juli 1893 foretagne Forandring i samme Lovs § 60). 16 Novbr.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet til Amtmanden i Søndre Trondhjems Amt, i Anledning af et gjennem Amtmanden indkommet Andragende om Approbation i Henhold til Formandskabslovens § 39 paa en af en Herredsstyrelse vedtagen Beslutning, hvorved Herredsstyrelsen bl. a. havde bevilget 50 Øre pr. Skyldmark i 10 paa hinanden følgende Aar, som Bidrag til Omlægning af en Hovedvei. I den Anledning indhentede Departementet 16 Novbr.

16 Novbr. Erklæring fra Finantsdepartementet, som under 10de November 1893 udtalte den Mening, at den omhandlede Beslutning, forsaavidt den gik ud paa, at det bevilgede Bidrag for den hele Tid skulde udlignes alene paa Herredets Matrikulskyld, vilde komme i Strid med Bestemmelserne i Landskatteloven's § 13, saavelsom med andre Bestemmelser i den nævnte Lov (jfr. Indredepartementets i Lovtidenden indtagne Skrivelse af 27de April 1883). I Overensstemmelse hermed meddeler Arbeidsdepartementet under Henvisning til Lov om Landkommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 §§ 13 og 14, jfr. Lov 30te Mai 1891 No. 3, at det ikke anser Beslutningen lovlig fattet og derfor ikke kan anbefale den til naadigst Approbation i dens nu foreliggende Skikkelse.

17 Novbr. **Høieste Resolution**, hvorved meddeles Stadfæstelse paa den ved Kjøbmand i Kristiania H. A. Benneches Tillægsbestemmelse af 28de Juni 1882, sammenholdt med Tillægsbestemmelser af 7de Januar og 23de December 1891 til hans Testamente af 28de Februar 1866 oprettede „Hans Andreas Benneches Stiftelse til Videnskabernes Fremme" samt paa den for samme i førstnævnte Tillægsbestemmelse anordnede Fundats.

17 Novbr. **Høieste Resolution**, hvorved der foretages saadan Forandring i Fundatserne og Bestemmelserne angaaende følgende Universitetets Legater:

1. det Omsenske, det Dedekamske, det Arendalske, Universitetsvennernes, det Schnitlerske, det Wisbeckske, det Wexelske Legat, Legaterne Stenbuchianum og Mentzianum;
2. Rektor Arentz's Legat, Gyslers Legat, 25-Aars Studenternes Legat, Legatum Nannestadianum —,

at de under No. 1 nævnte uddeles halvaarlig og de under No. 2 nævnte uddeles aarlig til saadan Tid, som af det akademiske Kollegium bestemmes.

17 Novbr. **Skrivelse** fra det internationale Postbureau i Bern til Poststyrelsen, hvorved meddeles, at de i den internationale Hoved-Postkonvention deltagende Lande er komne overens om, at § 3 i Art. VI i Expeditionsreglementet til nævnte Konvention fra 17de Januar 1894 gives følgende Tillæg:

„Le cas échéant, ce bureau frappe ces correspondances, indépendamment de son timbre à date ordinaire, d'un timbre ou griffe fournissant la mention „Paquebot", mention qui peut aussi y être inscrite à la main."

(Oversættelse).

„Dette Postkontor stempler i Tilfælde disse Forsendelser foruden med sit almindelige Datostempel ogsaa med et Stempel eller Mærke, der bærer Anførselen „Paquebot", en Anførsel, der ogsaa kan paaføres med en haandskreven Paategning.

Skrivelse fra den svenske Generaltoldstyrelse til Finants- og Tolddepartementet, hvorved oversendes Aftryk af en Kgl. Skrivelse til Generaltoldstyrelsen af 11te Oktbr. næstfør angaaende forandrede Bestemmelser med Hensyn til Anerkjendelse i Sverige af norske Fartøiers Maalebreve[1]). 18 Novbr.

[1]) Den nævnte Kgl. Skrivelse gaar ud paa:

At norske Fartøier, forsynede med Maalebreve, udfærdigede i Norge efter Begyndelsen af April Maaned 1876, men før 1ste Oktbr. 1893, skal nyde den Frihed for Ommaaling, som tidligere er tilsikret dem;

at norske Seilfartøier, forsynede med Maalebreve, udfærdigede i Norge efter 30te Septbr. 1893, vistnok skal være fritagne for Ommaaling i svensk Havn, men at der til Grund for Beregningen af Afgifterne dersteds skal lægges, foruden den afgiftspligtige Drægtighed, som Fartøiet efter nævnte Maalebrev har, tillige det Antal Tons, som efter i samme Maalebrev forekommende Opgaver er fratrukket fra Fartøiets Bruttodrægtighed for Rum, for hvilke saadant Afdrag efter nu gjældende svenske Skibsmaalingsregler ikke finder Sted;

at norske Dampfartøier, som er forsynede med Maalebreve, udfærdigede efter 30te Septbr. 1893, og som ankommer til svensk Havn, skal være underkastede en partiel Ommaaling til Bestemmelse af Afdraget for Rum for Drivkraften efter det i Sverige antagne Princip, og at til Fartøiets derved fundne Drægtighed skal lægges det Antal Tons, som efter nævnte Maalebrev er bleven trukket fra Bruttodrægtigheden for de øvrige Rum, for hvilke saadant Afdrag efter nu gjældende svenske Skibsmaalingsregler ikke finder Sted; samt

at, naar der bliver Spørgsmaal om partiel Ommaaling, skal Betalingen for denne beregnes efter de i Sverige gjældende Bestemmelser, men dog alene for de virkelig maalte Rum.

Kapitulstarter for Aaret 1893

$\frac{18}{20}$ Novbr.

(i Overensstemmelse med N. L. 3—14—15 og Lov af 17de August 1848).

For Kristiania Stift:

(sat 18de November).

Landskyld og Leding:

100	Kilogram	Rugmel	Kr.	17,62
100	—	Bygmel eller Malt	„	16,54
100	—	Havremel eller Malt	„	15,74
100	—	Blandmel eller Malt	„	16,14
1	Hektoliter	Landskylds Byg eller Korn, hvor samme ei ydes efter Tyngde eller Vægt	„	8.04
1	—	Landskylds eller Ledings Havre. . .	„	7,05

Tiende:

1	Hektoliter	Hvede, Rug, Thorekorn eller Erter .	Kr.	10,13
1	—	Byg	„	7,62
1	—	Blandkorn	„	7,07
1	—	Havre	„	6,03

$\frac{18}{20}$ Novbr.	1	Hektoliter	Letbyg	Kr. 4,75
	1	—	Lethavre	„ 3,88

Landskyld og Leding efter Middelprisen af de 10 sidste Aars Kapitulstaxter:

100	Kilogram		Rugmel	Kr. 17,06
100	—		Bygmel eller Malt	„ 16,32
100	—		Havremel eller Malt	„ 13,92
100	—		Blandmel eller Malt	„ 15,12
1	Hektoliter		Landskylds Byg	„ 7,93

Tiendekorn efter Middelprisen af de 20 sidste Aars Kapitulstaxter:

1	Hektoliter		Hvede, Rug, Thorekorn eller Erter .	Kr. 11,34
1	—		Byg	„ 8,72
1	—		Blandkorn	„ 6,93
1	—		Havre	„ 5,65
1	—		Letbyg	„ 4,94
1	—		Lethavre	„ 3,45

For Hamar Stift:
(sat 20de November).

Landskyld og Leding:

100	Kilogram		Rugmel	Kr. 18,56
100	—		Bygmel eller Malt	„ 18,24
100	—		Havremel eller Malt	„ 16,29
100	—		Blandmel eller Malt	„ 17,27
1	Hektoliter		Landskyldsbyg eller Korn, hvor samme ei ydes efter Tyngde eller Vægt . .	„ 8.86
1	—		Landskylds- eller Ledingshavre . . .	„ 7.31

Tiende:

1	Hektoliter		Hvede, Rug, Thorekorn eller Erter .	Kr. 10,68
1	—		Byg	„ 8,40
1	—		Blandkorn	„ 7,02
1	—		Havre	„ 6,25
1	—		Letbyg	„ 4,71
1	—		Lethavre	„ 3,91

Landskyld og Leding efter Middelprisen af de 10 sidste Aars Kapitulstaxter:

100	Kilogram		Rugmel	Kr. 18,33
100	—		Bygmel eller Malt	„ 19,04
100	—		Havremel eller Malt	„ 15,47
100	—		Blandmel eller Malt	„ 17,26
1	Hektoliter		Landskyldsbyg	„ 9,24

Tiendekorn efter Middelprisen af de 20 sidste Aars Kapitulstaxter: $\frac{18}{20}$ Novbr.

1	Hektoliter	Hvede, Rug, Thorekorn eller Erter .	Kr. 11,81
1	—	Byg	„ 9,88
1	—	Blandkorn	„ 7,71
1	—	Havre	„ 6,54
1	—	Letbyg	„ 5,25
1	—	Lethavre	„ 4,05

For Kristiansands Stift:
(sat 20de November.)

1	Hektoliter	Byg	Kr. 8,56
1	—	Havre	„ 6,10
1	—	Havremel	„ 6,91
100	Kilogram	Byg	„ 13,22
100	—	Havre	„ 11,78
100	—	Havremel	„ 13,34

Middeltallet af Kapitulstaxterne for de sidste 10 Aar fra 1884 til 1893, begge iberegnede, bliver paa Byg pr. Hektoliter 8 Kroner 88 Øre, pr. 100 Kilogram 13 Kroner 71 Øre, samt for Havre pr. 100 Kilogram 11 Kroner 18 Øre.

For Bergens Stift:
(sat 20de November.)

Hvede	Kr. 12.20	Alt pr. Hektoliter.
Rug	„ 9.35	
Byg	„ 8.61	
Havre	„ 5.19	
Blandkorn	„ 6.47	
Malt	„ 21,61	

Hvad Kongens Tiende i Nordhordland angaar, da skal der efter den derom gjældende Bestemmelse kun gives for en Hektoliter 3 Kroner 45 Øre (4 Kroner 80 Øre pr. Tønde).

Middeltallet af de sidste 20 Aars Kapitulstaxter bliver for Hvede 15 Kroner 8 Øre, for Rug 10 Kroner 36 Øre, for Byg 10 Kroner 24 Øre, for Havre 5 Kroner 59 Øre, for Blandkorn 7 Kroner 44 Øre og for Malt 22 Kroner 18 Øre, alt pr. Hektoliter.

Middeltallet af de sidste 10 Aars Kapitulstaxter bliver for Hvede 13 Kroner 31 Øre, for Rug 9 Kroner 24 Øre, for Byg 9 Kroner 25 Øre, for Havre 5 Kroner 20 Øre, for Blandkorn 6 Kroner 68 Øre og for Malt 22 Kroner 43 Øre, alt pr. Hektoliter.

For Trondhjems Stift:
(sat 20de November.)

1	Hektoliter	bedste Rug	Kr. 10,03
1	—	ringere Rug	„ 8,74

14/20 Novbr.	1	Hektoliter	Sædebyg	Kr. 8,30
	1	—	ringere Byg	„ 6,46
	1	—	bedste Blandkorn	„ 6,98
	1	—	ringere Blandkorn	„ 5,84
	1	—	Sædehavre	„ 6,14
	1	—	ringere Havre	„ 4,66
	1	Kilogram	bedste Rugmel	„ 0,18
	1	—	ringere Rugmel	„ 0,16
	1	—	bedste Bygmel	„ 0,15
	1	—	ringere Bygmel	„ 0,13
	1	—	bedste Havremel	„ 0,15
	1	—	ringere Havremel	„ 0,13
	Middeltallet af de sidste 10 Aars Kapitulstaxter paa Sædebyg for 1 Hektoliter			„ 8,36

For Tromsø Stift:
(sat 20de November.)

	1	Hektoliter	bedste Rug	Kr. 11,10
	1	—	ringere Rug	„ 9,87
	1	—	Sædebyg	„ 10,07
	1	—	ringere Byg	„ 8,05
	1	—	bedste Blandkorn	„ 8,89
	1	—	ringere Blandkorn	„ 6,83
	1	—	Sædehavre	„ 9,10
	1	—	ringere Havre	„ 7,42
	1	—	Bygmalt	„ 20,11
	10	Kilogram	Rugmel	„ 1,66
	10	—	Bygmel	„ 1,55
	10	—	ringere Bygmel	„ 1,40
	10	—	Havremel	„ 1,59
	10	—	ringere Havremel	„ 1,32
	10	—	hvide Erter	„ 2,57
	10	—	ringere Erter	„ 2,09
	Middeltal af de sidste 10 Aars Kapitulstaxter paa en Hektoliter Sædebyg			„ 10,02

Kirkernes Landskyld:

	10	Kilogram	Lange	Kr. 3,00
	10	—	Rundfisk	„ 2,50
	10	—	Titling	„ 1,75
	10	—	stor Rotskjær	„ 2,75
	10	—	smaa Rotskjær	„ 2,00
	10	—	stor Sei	„ 2,00
	10	—	middels Sei	„ 1,75
	10	—	smaa Sei	„ 1,25
	10	—	Ost i Salten	„ 4,89

Skrivelse fra Justits-Departementet til Amtmanden i Stavanger Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra Skifteforvalteren i Stavanger om, hvorvidt en af afdøde Konsul Jakob Sømmes Administrationsbo begjæret offentlig Auktion over endel Boet tilhørende Skibsparter og faste Eiendomme med Hensyn til Sportelberegningen skulde anses som frivillig eller tvungen i den i Auktionsloven af 17de Juni 1869 omhandlede Forstand. 20 Novbr.

I Anledning heraf meddeler Departementet, at da den omhandlede Administration er et helt frivilligt og privat Arrangement, og Rekvirentens Ret til at realisere de nævnte Eiendele alene grunder sig paa Fuldmagt fra rette Vedkommende, hvorfor der ikke i Lovens Forstand kan blive Spørgsmaal om Udslettelse af Rettigheder, tilkommende andre end Rekvirenten (jfr. ovennævnte Lovs § 1, 2det Punktum), er Departementet med Amtmanden enigt i, at Auktionen maa blive at anse som frivillig.

Reglement for Statens Poliklinik for Tandsygdomme, udfærdiget af Justits-Departementet den 20de November 1893. 20 Novbr.

§ 1. Polikliniken, ved hvilken Ubemidlede ydes fri Behandling af Tandsygdomme, har at meddele Tandlægeelever de for Tandlægekunstens Udøvelse fornødne theoretiske Kundskaber samt praktisk Uddannelse i Plombering og Tandudtrækning.

§ 2. Tandlægeexamenskommissionens Formand har Overtilsyn med Polikliniken og dens Økonomi og er Formand i Bestyrelsen, der foruden ham bestaar af de ved Kliniken ansatte Lærere.

§ 3. Bestyrelsen har at paase, at de for Polikliniken til enhver Tid givne Regler overholdes.

Den har desuden at føre Opsyn med Inventariets Vedligeholdelse, at afgive gjennem Medicinaldirektøren Forslag til Poliklinikens Budget samt til de Forandringer i Læreplanen, som den maatte finde paakrævet.

§ 4. Som Elever ved Polikliniken optages kun saadanne, der kan fremvise Vidnesbyrd for at have bestaaet den anordnede Middelskoleexamen eller anden dermed ligestillet offentlig Prøve.

Optagelsen sker kun en Gang om Aaret ved Høstsemestrets Begyndelse.

§ 5. Enhver Elev har at gjennemgaa et helt Kursus, der bestaar af to Semestre, nemlig: et Høstsemester fra 1ste September til 15de December og et Vaarsemester fra 15de Februar til 15de Juni.

Ved hvert Semesters Begyndelse betaler hver Elev Kr. 20,00.

§ 6. Eleverne skal holde sig selv med de Plomberingsinstrumenter, som af Bestyrelsen anses for nødvendige.

§ 7. Plomberingsmaterialet er, forsaavidt det er af uvæsentlig Værdi, frit for Patient og Praktikant; ellers betaler Patienten dets Værdi efter nærmere Bestemmelse af den Lærer, der har ledet

20 Novbr. Behandlingen. De indkomne Beløb føres til Indtægt for Poliklinikken og indbetales til Kassereren.

§ 8. Elever, der viser slet Opførsel eller manglende Flid, kan af Bestyrelsen bortvises fra Poliklinikken. Herom bliver uopholdelig at gjøre Indberetning til Justitsdepartementet, som bestemmer, for hvor lang Tid Bortvisningen skal gjælde.

§ 9. Ved Afslutningen af et helt Kursus har Lærerne at meddele hver Elev et skriftligt Vidnesbyrd om Flid og Dygtighed.

§ 10. Poliklinikken skal i den i § 5 nævnte Tid være aaben alle Hverdage fra Kl. 8—9 Formiddag under 1ste Lærers Ledelse.

En Afdeling for Udførelse af Plomberingen skal derhos være aaben alle Hverdage fra Kl. $3^1/_2$—6 Eftermiddag — 3 Dage i Ugen under 1ste Lærers og 3 Dage under 2den Lærers Ledelse.

Poliklinikken kan efter nærmere Bestemmelse af Justitsdepartementet holdes aaben udenfor den i § 5 nævnte Tid.

§ 11. Den theoretiske Undervisning gives daglig 1 Time. Fagene fordeles mellem Lærerne paa følgende Maade:

Førstelærer underviser i Anatomi, Fysiologi, Pathologi og Farmakologi i 4 Timer ugentlig.

Andenlærer gjennemgaar i 2 Timer ugentlig: Operationslære og Protheselære.

§ 12. Ved Slutningen af hvert Kursus har Bestyrelsen at indsende gjennem Medicinaldirektøren til Justitsdepartementet Beretning om Poliklinikens Virksomhed. Denne Beretning bør indeholde Opgave over Antallet af Elever, der har deltaget i Kurset, samt over Antallet af de ved Kliniken behandlede Patienter.

§ 13. Bestyrelsens Formand anviser samtlige Udgifter vedkommende Poliklinikken og fører derover Anvisningsprotokol, hvori ogsaa bliver at bogføre Poliklinikens Indtægter.

§ 14. Kassereren oppebærer samtlige Poliklinikens Indtægter og udbetaler Udgifterne efter Formandens Anvisninger.

Han fører Kassabog og Inventariefortegnelse og har inden 2 Maaneder efter hvert Budgetaars Slutning at indsende Driftsregnskab, ledsaget af de fornødne Bilag, til Revisionsdepartementet.

Han vil forøvrigt med Hensyn til Bogførsel og Regnskabsaflæg have at rette sig efter de Bestemmelser, som af Revisionsdepartementet maatte blive givne.

Begjæring om Anvisning af Penge til Poliklinikens Drift bliver at ledsage af en Extrakt af Regnskabet, udvisende, hvad der i den forløbne Del af Budgetaaret er medgaaet, og Kassens Status.

21 Novbr. **Regler** for Brugsrettens Udøvelse i Strinde eller Bøle Bygde-Almenning i Stod Herred*), approberede af Departementet for det Indre den 21de November 1893.

*) Bekjendtgj. 2 Decbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 49, hvor Reglerne er indtagne.

Skrivelse fra Kirke-Departementet til Skoledirektøren i Kristiansands Stift, hvori Departementet paa Foranledning erklærer sig enigt med Direktøren i, at Beregningen af Tjenestetid for Opnaaelse af Alderstillæg maa ske efter den Lov, hvorefter Alderstillægget opnaaes, altsaa i det i Forespørgselen omhandlede Tilfælde efter Loven af 26de Juni 1889 § 20, efter hvilken Bestemmelse det er antaget, at Vikariater ikke medregnes som Tjenestetid (kfr. Departementets Skrivelse af 17de Marts 1891). Departementet gjør forøvrigt opmærksom paa, at det af det i Sagen oplyste fremgaar, at vedkommende Lærer ialfald i en Del af den Tid, hvorom der er Spørgsmaal, ikke fungerede for nogen i Posten ansat Lærer, men midlertidig bestyrede en ledig Post, idet den tidligere Lærer, der havde faaet Ansættelse i en anden Skolekommune, havde faaet udvirket, at Posten indtil videre ikke skulde besættes, for at han selv, i Tilfælde han ikke trivedes i sin nye Post, skulde kunne have Anledning til at træde tilbage til sin gamle Post. Dette maa imidlertid efter Departementets Mening betegnes ikke som „Vikariat", men som Konstitution. 24 Novbr.

Cirkulære fra Departementet for de offentlige Arbeider til Amtmændene: 24 Novbr.

Departementet har bestemt, at Indredepartementets Cirkulære angaaende Forsigtighedsregler ved Benyttelse af Damptærskemaskiner af 5te Juli 1884[1]) gives saadant Tillæg til Punkt 3, at der til Brændsel foruden Kul, Koks eller Løvved herefter ogsaa tillades anvendt Maskintorv, hvilket bedes bragt til Almenhedens Kundskab paa hensigtsmæssigste Maade.

[1]) Nævnte Cirkulære fra Indredepartementet af 5 Juli 1884 er saalydende:

Departementet har bestemt, at der ved Benyttelse af Damptærskemaskiner bliver at iagttage følgende Forsigtighedsregler, saafremt der vil undgaaes Forhøielse af Kontingenten for Bygninger paa de Landbrug, hvor saadanne Maskiner bliver benyttede.

1. Dampmaskinen maa ikke anbringes nogen Bygning nærmere end 5 m. og Stak, Udhusbygning eller Bygning med ikke ildfast Tag, eller hvori findes Oplag af let antændelige Sager, nærmere end 7 m.
2. Maskinen maa altid være forsynet med ordentlig Gnistslukker og tætsluttende Askekasse af Jern, som kan lukkes og under Benyttelse skal være fyldt med Vand.
3. Til Brændsel maa alene benyttes Kul, Koks eller Løvved.
4. Gløder fra Ildstedet maa strax slukkes ved Paaskvætning af Vand, i hvilken Anledning ved Siden af Maskinen maa haves Beholdere indeholdende mindst 150 l. Vand.
5. Maskinen maa ikke benyttes i stormende Veir og helst anbringes saaledes, at Røgen ikke slaar mod Bygningen.
6. Affald fra Tærstemaskinen maa ikke blive henliggende udenfor Lade-(Laave)bygninger i Retning mod Maskinen, men strax skaffes tilside.
7. Under Tærskning med Dampmaskine skal altid paa et synbart og let tilgjængeligt Sted i Udhusbygningen eller i dennes umiddelbare

24 Novbr. Nærhed haves fyldte Vandbeholdere af mindst 150 l. Indhold samt 2de med Vand fyldte Assurancesprøiter eller en mindre Haandsprøite.

8. Under Tærskningen og mindst i 4 Timer efter dennes Afslutning skal der holdes Vagt i og udenfor Lade(Laave)bygningen med 2 raske og paalidelige Mænd.

Saafremt der ikke fremgaaes som ovenanført ved Maskinernes Benyttelse, maa Anmeldelse derom strax indsendes til Departementet, jfr. Lov af 19de August 1845 § 27, ledsaget af fuldstændige Oplysninger om, hvorledes Vedkommende har ordnet sig, helst bilagt med et simpelt Rids, der viser Maskinens Placement i Forhold til vedkommende Brugs i Nærheden liggende Bygninger, ligesom det bedes paalagt Taxtbestyrerne, naar de blive vidende om, at Tærskning med Dampmaskine foregaar uden Jagttagelse af ovenanførte Bestemmelser, uopholdelig derom at afgive fornøden Indberetning til Departementet.

Det bemærkes udtrykkelig, at forsaavidt der maatte opstaa Ildsvaade ved Maskinens Benyttelse, og dette maatte have sin Grund i, at der ikke er iagttaget den Forsigtighed, som Forholdet tilsiger, vil der selvfølgelig kunne blive Spørgsmaal om af Hensyn hertil at nægte al Erstatning af den almindelige Brandforsikrings-Indretning.

25 Novbr. **Kongelig Resolution,** hvorved er bestemt, at Skydsgodtgjørelsen paa Tjenestereiser med egne Ren for Retstolke, der hverken er Lensmænd eller indehar nogen offentlig Stilling, hvorefter de indgaar blandt de i Lov af 3die Juni 1874 § 2 til Regulativets 4de og 5te Klasse henregnede Tjenestemænd, fastsættes til det samme Beløb som i Plakat af 17de Mai 1879 Post III Litr. A No. 4 er fastsat for Lensmænd, der reiser alene, eller til 21 Øre pr. Km. mellem Vardø og Vadsø og 14 Øre pr. Km. i andre Ruter.

25 Novbr. **Skrivelse** fra Forsvarsdepartementet, Marineafdelingen, til fremmede Staters Generalkonsulater og Konsulater i Kristiania:

I Skrivelse af 14de November 1893 har Generalkrigskommissæren indberettet, at den i § 14 i Lov om Skibsmandskabers Mønstring m. v. af 29de Juni 1888 givne Bestemmelse om, at Førere af fremmede Nationers Fartøier, der her i Landet forhyrer eller afskediger norske Folk, skal paa- og afmønstre disse, hvad enten de gaar i udenrigsk eller indenrigsk Fart, — ikke altid overholdes.

For Overtrædelse af denne Bestemmelse er i samme Lovs § 19 sat Straf af Bøder indtil 200 Kroner. Da Bestemmelsen ikke vil kunne ventes overholdt uden vedk. Konsuls Bistand, skal Departementet henlede det ærede Generalkonsulats (Konsulats) Opmærksomhed paa Sagen, idet det henstilles til Dem at anmode Vicekonsulerne om i forefaldende Tilfælde at tilholde vedk. udenlandske Skibsførere at iagttage Bestemmelsen og ikke at udlevere Skibets Papirer, forinden dettes Fører godtgjør, at han paa Indrulleringskontoret har mønstret Mandskaberne.

Høieste Resolution*), hvorved i Henhold til Lov angaaende Udryddelse af Rovdyr og Fredning af andet Vildt af 22de Juni 1863 § 11 bestemmes, at det ved Høieste Resolution af 23de Oktober 1883 fastsatte Forbud mod at fange eller dræbe Edderfugl i Nedenes Amt forlænges for et nyt Tidsrum af 10 Aar fra 1ste Januar 1894 at regne. 28 Novbr.

Høieste Resolution*), hvorved den af Bratsbergs Amtsformandskab under 12te Juni dette Aar fattede Beslutning om, at det skal være forbudt inden Hollen Herred at udlægge Gift til Fangst af Rovdyr, stadfæstes som gjældende indtil videre i Henhold til Lov om Selvskud og andet Gildre samt om Udlæggelse af Gift af 29de Mai 1886 § 4. 28 Novbr.

Høieste Resolution*), hvorved i Medhold af Lov om Fredning af Ferskvandsfisk af 27de Mai 1887 § 1 bestemmes, at det i Kongelig Resolution af 9de Marts 1882 indeholdte Forbud mod Brug af Oter og andre Fluneredskaber til Fiskeri af Ørret og Røie i Vasdrag og Indsøer i Nore Herred, Buskeruds Amt, ophæves undtagen for Norefjordenes Vedkommende. 28 Novbr.

Skrivelse fra Finantsdepartementet til en Skattekommissær, hvori paa Foranledning udtales følgende: 28 Novbr.

Gift Kvinde, der er i Besiddelse af lovlig stiftet Særeie, er for dettes Vedkommende at sidestille med enhver anden økonomisk selvstændig Person og saaledes efter de kommunale Skattelovs og Statsskattekundgjørelsens almindelige Regler særskilt skattepligtig af sin Formue i og Indtægt af Særeiet. Ligesom altsaa Manden ikke vil kunne skatlægges af Hustruens Formue i og Indtægt af hendes Særeie, saaledes er Hustruens egen Skattepligt selvfølgelig betinget af, at Indtægten naar op til det mindste skatbare Beløb.

Ogsaa ved Fastsættelsen af den Klasse, hvortil Hustruen bliver at henføre, kommer de almindelige Skatteforskrifter til Anvendelse, saaledes at Klassen bliver at bestemme efter Antallet af Børn og andre til forsørgede henregnede Personer, som hun antages at underholde ved Hjælp af sin Særindtægt. Hvor Hustruen bor sammen med sin Mand, vil der altid være Præsumption for, at Børnene forsørges af denne sidste. Forsaavidt de imidlertid maatte antages forsørgede af Hustruen, vil de naturligvis ikke komme i Betragtning ved Fastsættelsen af Mandens Klasse.

Høieste Resolution, hvorved er bestemt, at Lagmandsthingene for Finmarkens Lagsogn fremtidig indtil videre bliver at afholde én Gang i hver af Maanederne Februar eller Marts og Juli eller August. 1 Decbr.

*) Bekjendtgj. 2 Decbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 49.

1 Decbr. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til en Skattekommissær, hvori paa Foranledning udtales, at Overligningskommissionen antages uberettiget til at forhøie Ligningskommissionens Ansættelse, naar en Skatyder har klaget over, at Ansættelsen er for høi, medens det af de i Klagen meddelte Oplysninger fremgaar, at den i Virkeligheden er for lav. Hvis Overligningskommissionen under saadanne Omstændigheder urettelig forhøier vedkommende Skatyders antagne Formue eller Indtægt, bør Ligningskommissionens Ansættelse danne Grundlaget for Statsskattens Beregning.

4 Decbr. **Kongelig Resolution** — afgivet i sammensat Statsraad —, hvorved er bestemt, at fra og med indeværende Aar muligens opkommende Besparelser i Konsulskassen, indtil anden Bestemmelse udfærdiges, skulle fordeles mellem Rigerne efter det samme Forhold, i hvilket hvert af Rigerne har ydet Bidrag til Konsulskassen saavel ved Statsbidrag som ved erlagte Konsulat- og Expeditionsafgifter, i Henhold til de Beløb, hvormed disse Bidrag har været bogførte for Regnskabsaaret.

5 Decbr. **Høieste Resolution***), hvorved et Udkast til Reglement for Kjøbstaden Kongsvingers Brandkorps approberes.

5 Decbr. **Høieste Resolution**, hvorved der i Henhold til Lov om Bykommunernes Skattevæsen af 15de April 1882 § 30 meddeles Approbation paa de af Hamar Kommunebestyrelse i Møde den 14de November 1893 vedtagne Forandringer i de gjældende Regler for Skatteligningen i Kjøbstaden.

5 Decbr. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til en Skattekommissær, hvori paa Foranledning udtales, at i Norge bosatte Personer i Henhold til Landskatteloven § 16 antages at kunne ilignes personlig Skat ogsaa af Formue i og Indtægt af Kapitaler og faste Eiendomme, der befinder sig i Udlandet (jfr. Departementsskrivelser til Amtmændene i Hedemarkens og Stavanger Amter henholdsvis af 18de Januar 1884 og 22de Mai 1890, begge indtagne i Lovtidenden). De Afgifter, som vedkommende Skatyder maa udrede i det fremmede Land, bør imidlertid ved Indtægtsansættelsen komme til Fradrag som Udgifter, paadragne til Indtægtens Erhvervelse.

5 Decbr. **Telegram** fra Finantsdepartementet til et Formandskab, hvori udtales, at Herredsskatter ikke antages at kunne inddrives ved Udpantning, efterat vedkommende Ligning er underkjendt af Rigsskattekommissionen.

*) Bekjendtgj. 16 Decbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 50, hvor Reglementet er indtaget.

Skrivelse fra Justits-Departementet til Amtmanden i Nedenes Amt, hvorved meddeles Stadfæstelse paa en af Amtmanden med Bestyrelsen for Amtets Tvangsarbeidsanstalt truffen Overenskomst, hvorefter der i Anstalten ogsaa fra Amtets Byer kan optages Personer, der unddrager sig sin Underholdningspligt, forudsat at det samlede Antal Tvangsarbeidere ikke overstiger 20 Personer.[1] 7 Decbr.

[1]) Jfr. Skr. 18 Oktbr. 1893.

Høieste Resolution, hvorved den af Forstanderskabet for Søndre Frons Sparebank i Møde den 28de Marts 1891 samt 9de April 1892 og 23de Oktober 1893 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolution af 7de Juli 1860 stadfæstede Plan. 8 Decbr.

Høieste Resolution, hvorved den af Forstanderskabet for Landvig Sogns Sparebank seneſt i Møde den 6te Oktober 1893 vedtagne nye Plan for Landvig Sparebank stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolution af 23de August 1865 stadfæstede Plan. 8 Decbr.

Høieste Resolution, hvorved den af Forstanderskabet for Leksvikens Sparebank i Møder den 12te Februar og 15de December 1892 samt 16de September 1893 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolution af 4de August 1860 stadfæstede Plan. 8 Decbr.

Høieste Resolution, hvorved Stadfæstelse meddeles paa de af Forstanderskabet for Nore Sparebank seneſt i Møde den 1ste November 1893 vedtagne Forandringer i Bankens ved høieste Resolution af 31te Juli 1877 stadfæstede Plan. 8 Decbr.

Høieste Resolution, hvorved den af Forstanderskabet for Bolsø Prestegjelds Sparebank i Møde den 24de Februar 1891 samt 10de Januar og 30te Oktober 1893 vedtagne nye Plan for Bolsø Sparebank stadfæstedes som trædende istedetfor Bankens ældre ved høieste Resolution af 2den Mai 1863 stadfæstede Plan. 8 Decbr.

Høieste Resolution, hvorved den af Forstanderskabet for Overhallens Sparebank seneſt i Møde den 11te November 1893 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstedes som trædende istedetfor Bankens ældre ved høieste Resolutioner af 4de April 1857 og 12te April 1870 stadfæstede Plan. 8 Decbr.

Høieste Resolution, hvorved den af Forstanderskabet for Skedsmo Hovedsogns Sparebank seneſt i Møde den 12te Oktober 1893 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved høieste Resolution af 10de Marts 1876 stadfæstede Plan. 8 Decbr.

8 Decbr. **Skrivelſe** fra Juſtits-Departementet til Udenrigsminiſteren, hvori paa Foranledning meddeles, at nederlandſke Konſuler efter derom fremſat Begjæring hos norſke Politimyndigheder vil kunne paaregne Biſtand til Efterſøgelſe og Arreſtation af Mandſkaber, henhørende til her beliggende nederlandſke Skibe, uanſeet om der handles om Forſeelſer, ſom kan ſtraffes efter norſk Lov eller ikke, ſamt ligeledes til at holde de ſaaledes arreſterede Mandſkaber i en kortere Tid i Varetægtsarreſt[1]). Dette gjælder dog, tilføier Departementet, ikke norſke Underſaatter, ſom maatte tilhøre Beſætningen paa et nederlandſk Skib, idet ſaadanne ikke under nogen Omſtændigheder kan ventes udleverede.

[1]) Da dette kun er en Anvendelſe af Exterritorialprincipet, vil Straffeproceslovens Regler om Paagribelſe og Fængſling ikke her faa Anvendelſe.

9 Decbr. **Kongelig Reſolution***), hvorved i Medhold af Lov af 6te Juni 1891 angaaende Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæſtelſe paa en af Herredsſtyrelſen for Ullensvang Herred, Søndre Bergenhus Amt, under 10de Oktober 1893 fattet Beſlutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.

9 Decbr. **Kongelig Reſolution***), hvorved i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæſtelſe paa en af Herredsſtyrelſen for Hegre Herred, Nordre Trondhjems Amt, under 20de Januar, 10de Juli og 23de Oktober 1893 fattet Beſlutning til Politivedtægter for bemeldte Herred.

9 Decbr. **Kongelig Reſolution****), hvorved Approbation i Henhold til § 4 i Lov om Sundhedskommiſſioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa de af Kjøbſtaden Grimſtads Kommunebeſtyrelſe under 28de Marts og 19de Juni 1893 fattede Beſlutninger om nye almindelige Forſkrifter med Henſyn til Sundhedsvæſenet inden Kjøbſtaden.

9 Decbr. **Kongelig Reſolution****), hvorved Approbation i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommiſſioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles paa den af Kommunebeſtyrelſen for Leko Herred i Nordre Trondhjems Amt under 5te Mai 1893 fattede Beſlutning om almindelige Forſkrifter med Henſyn til Sundhedsvæſenet inden Herredet.

9 Decbr. **Kongelig Reſolution*****), hvorved i Henhold til § 11, jfr. § 4, i Lov om Sundhedskommiſſioner m. v. af 16de Mai 1860 meddeles Approbation paa den af Kommunebeſtyrelſen for Kjelvik Herred i Finmarkens Amt under 18de Oktober 1892 fattede Beſlutning om Tillæg til og Forandring i de ved Kongelig Reſolution af 19de September 1870 approberede almindelige Forſkrifter med Henſyn til Sundhedsvæſenet inden Herredet, dog med Undtagelſe af den ſom No. 12 vedtagne Tillægsbeſtemmelſe.

*) Bekjendtgj. 16 Decbr. i Lovt. 1ſte Afd. No. 50, hvor Vedtægterne er indtagne.
**) Bekjendtgj. 16 Decbr. i Lovt. 1ſte Afd. No. 50, hvor Forſkrifterne er indtagne.
***) Bekjendtgj. 16 Decbr. i Lovt. 1ſte Afd. No. 50, hvor de approberede Tillæg og Forandringer er indtagne.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 9 Decbr.

1. At de ved Retsskrivernes Embedsarkiver beroende ældre Skjøde- og Pantebøger samt ikke længere i Brug værende Panteregistre i den Udstrækning, som Justitsdepartementet maatte bestemme, tillades afgivne til Rigsarkivet og vedkommende Stiftsarkiver.
2. Naar noget thinglæst Dokument, der er indført i en til Centralarkivet afgiven Skjøde- og Pantebog, aflyses eller der forekommer Thinglysninger vedkommende saadant Dokument, skal Retsskriveren være forpligtet til derom at sende vedkommende Arkivar Meddelelse, forat denne strax kan gjøre fornøden Anmærkning paa vedkommende Sted i Skjøde- og Pantebogen samt ved Aflysninger foretage den i Forordningen af 7de Februar 1738 § 5 paabudne Udslettelse.

Kongelig Resolution, hvorved bl. a. er bestemt, at Armeens Veterinærkorps nu bliver at opsætte overensstemmende med den i Landmilitæretatens Budgetforslag for Terminen 1893—1894 indeholdte Plan. 9 Decbr.

Kongelig Resolution, hvorved bl. a. er bestemt, at der i Henhold til § 5 i Lov om kommunale Slagtehuse, Kjødkontrol m. v. af 27de Juni 1892 meddeles Approbation paa en af Kjøbstaden Drammens Kommunestyre under 25de September 1893 fattet Beslutning angaaende Fastsættelse fra 1ste Januar 1894 for et Tidsrum af 2 Aar af efternævnte Afgifter for Undersøgelse af Kjød og sammes Stempling eller Uskadeliggjørelse[1]), 9 Decbr.

for Hest og Storfæ (hel Krop)	Kr.	1,20
" " — (halv Krop)	"	0,80
" Svin (hel Krop)	"	0,60
" (halv Krop)	"	0,40
" Gjødkalv	"	0,40
" Faar, Gjed, Spædkalv samt Stegegrise	"	0,20

[1]) Jfr. Ref. 7. Jan. 1893.

Kongelig Resolution, hvorved det i Medhold af §§ 25 og 29 i Lov om Vasdragenes Benyttelse m. V. af 1ste Juli 1887 tillades Direktionen for Tømmerflødningen i det Arendalske Vasdrag at opføre en Slippedam for Nisser Vand og at tilveiebringe større Tappehøide paa Dammen for Fyrrisvand i det Væsentlige overensstemmende med en af daværende Ingeniør G. Sætren herfor afgiven Plan af 28de Marts 1882 og Kanaldirektørens Forslag af 2den Juni næstefter samt Tillægsforslag af 16de Marts 1892 paa Betingelse af: 9 Decbr.

1. At Arbeidet udføres under Kanaldirektørens Kontrol;
2. at der aabnes eventuelle industrielle Anlæg ved Vasdraget Adgang til at benytte Dammen i saadan Udstrækning, hvori dette vil kunne ske uden utilbørlige Ulemper eller Fortrængsel for Tømmerflødningen, og mod at udrede en forholds-

9 Decbr. mæssig Andel af de med Dammenes Opførelse og Vedligehold forbundne Omkostninger, hvilken Erstatning i Mangel af mindelig Overenskomst bliver at bestemme ved Skjøn af uvillige Mænd;

3. at Dammenes Benyttelse anordnes ved et af Kongen approberet Reglement og

4. at der for uforudseelig Skadeserstatning i Anledning af Foretagendet ved thinglæst Dokument tilveiebringes Sikkerhed for et Beløb af indtil Kr. 10 000,00 med Pant i de Direktionen for Tømmerflødningen i det Arendalske Vasdrag samt Arendals Trælasthandlerkorporation tilhørende Eiendomme efter nærmere Bestemmelse af Departementet for de offentlige Arbeider.

9 Decbr. **Kongelig Resolution**, hvorved Amtmanden i Smaalenenes Amt bemyndiges til indtil videre at lade Aarets almindelige Sage- og Skattething for Glemminge afholde i Kjøbstaden Fredrikstad.

9 Decbr. **Kongelig Resolution**, hvorved Forsvars-Departementet bemyndiges til at approbere de fornødne Modeller til nye Uniformsgjenstande for Artilleriet, Kavaleriet, Sanitetet og Veterinærkorpset samt for Fæstningsofficerer, forat disse Troppearters og Tjenestemænds Uniformer kan blive i Overensstemmelse med de Principer, som er fremholdt i den til Grund for nærværende Resolution liggende Indstilling sammenholdt med Departementets underdanigste Foredrag af 19de Mai 1893, der ligger til Grund for Kongelig Resolution af 7de Juni næstefter.

9 Decbr. **Telegram** fra Finants-Departementet til en Ligningskommission, hvori paa Foranledning udtales, at et Dampskibsselskab, hvis Skibe gaar paa Indherredsfjorden, antages at maatte siges at drive Skibsrederi og saaledes indgaa under Bestemmelsen i Byskattelovens § 10, sidste Passus. Hvis Selskabet har Kontor, der fylder Betingelserne i samme Lovs § 9 Litr. f, kommer imidlertid denne Paragraf til Anvendelse.

11 Decbr. **Skrivelse** fra Finants-Departementet til en Ligningskommission, hvori angaaende Forstaaelsen af den ved Lov af 20de Juli 1893 i den kommunale Byskattelovs § 10 indtagne Bestemmelse, hvorefter de angaaende unavngivne Interessentskabers Beskatning i Paragrafens 1ste og 2det Passus givne almindelige Bestemmelser for de Selskabers Vedkommende, der driver Skibsrederi, kun skal finde Anvendelse, forsaavidt angaar den Del af Interessentskabskapitalen, der tilhører Kommunens Indvaanere eller Udlændinger, udtales, at Bestemmelsen antages at maatte forstaaes saaledes, at saavel de nævnte Personers Andel i Interessentskabskapitalen som deres deraf flydende Indtægt skal beskattes overensstemmende med §'ens almindelige Regler for Beskatning af unavngivne Interessentskaber.

Skrivelse fra Finants-Departementet til en Skattekommissær, hvori i Anledning af en fra en Overligningskommission indkommen Forestilling angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt Enkekasseindskud bør bringes i Fradrag ved Ansættelsen af en Embedsmands Indtægt meddeles, at Departementet fastholder den i dets i Lovtidenden indtagne Skrivelse af 31te Oktober 1887 hævdede Opfatning, hvorefter ikke selve Indskuddet, men vel Renter af Indskudsgjælden antages ved Ansættelsen at kunne fradrages Embedsmandens Indtægt. Departementet udtaler i den Anledning følgende: 12 Decbr.

En Embedsmands Enkekasseindskud adskiller sig fra de i Landskattelovens § 42 Litr. d opregnede Udgifter — ligesom overhovedet fra de Udgifter, der indgaar under Paragrafens almindelige Begreb „Udgifter paadragne til Indtægtens Erhvervelse" — deri, at Embedsmanden ved disse Indskud erhverver en ny selvstændig Ret udenfor eller ved Siden af sit Krav paa Embedsindtægten, nemlig Retten til Overlevelsesrente for Hustruen, hvilken Ret danner eller ialfald er tænkt at skulle danne fuldt Vederlag for Indskuddene. Disse Indskud maa forsaavidt ligestilles med Indskud i en Forsikringsindretning, i hvilken Henseende bemærkes, at privat Livrenteforsikring under visse Betingelser endog godtages som trædende istedetfor Forsikring i Enkekassen. Den Omstændighed, at Enkekasseforsikringen aldeles taber sin Virkning i Tilfælde af, at Embedsmanden overlever sin Hustru, danner alene en eiendommelig Side ved denne Art af Forsikring og kan ikke bevirke, at den i Forhold til Skatteloven stilles i en anden Klasse end anden Forsikring. Heller ikke kan det, da der her alene handles om en Ordning indført til Embedsmandens eget Bedste, gjøre nogen Forskjel, at Staten opstiller Forsikring i Enkekassen som en Pligt for den, der overtager vedkommende Embede, og sikrer sig Indskuddets rigtige Erlæggelse ved at afholde samme i Embedsmandens Gage.

Skrivelse fra Finants-Departementet til Amtmanden i Nordlands Amt, hvori i Anledning af en fra en Ligningskommission indkommen Forestilling meddeles følgende: 13 Decbr.

Et Herred antages ikke med Hjemmel i den kommunale Landskattelovs § 17 Litr. e at kunne beskatte de til Herredet i Fisketiden ankommende Haandværkere (Uhrmagere, Skomagere, Skræddere o. s. v.), der ved Siden af sit Haandværk driver Handel dels med af dem selv forarbeidede Ting, dels i Henhold til den forsaavidt sædvanemæssig gjældende Handelsfrihed med indkjøbte Varer af samme Art, som de selv tilvirker, eller som det er almindeligt, at Haandværkere af samme Fag holder tilfals. Vistnok indgaar de nævnte Personer under de i Lov af 8de August 1842 § 14 nævnte Handlende. Ifølge de i denne § indeholdte nærmere Bestemmelser

13 Decbr. er der imidlertid ikke Adgang til paa fremmed Sted at oprette fast Udsalgssted til Varernes Forhandling, hvorimod saadan alene kan foregaa midlertidig fra Vedkommendes Herberge eller Fartøi. Der vil saaledes ikke her kunne blive Tale om noget „Anlæg for Handel og Omsætning", og Anvendelsen af Bestemmelsen i Landskattelovens § 17 Litr. e er dermed udelukket. Det samme gjælder ogsaa, forsaavidt angaar den Handelskarl, der paa Hjemstedet lader forfærdige Klæder og Skotøi m. m til Salg under Fiskerierne.

Heller ikke antager Departementet, at der, naar en Skomagermester ankommer til Herredet i Fisketiden med 2 à 3 Drenge eller Svende, leier sig et Værelse til Bolig og Værksted og deri opstiller sin medbragte Skomagerdisk (Værktøibord), kan siges at foreligge noget Værksted for Haandværksdrift i Lovens Forstand, saaledes at Indtægten skulde kunne beskattes til Herredet i Medhold af Bestemmelsen i ovennævnte §'s Litr. d.

Sluttelig bemærkes, at Adgangen til i Driftskommunen at beskatte nogen i Landskattelovens § 17 omhandlet Næringsdrift overhovedet antages betinget af, at Forholdet fylder Betingelsen i Lovens § 24, altsaa navnlig bestaar 30te September i det Aar, som gaar foran det, for hvilket Skatten lignes, herunder bortseet fra den i sidstnævnte Lovparagraf selv gjorte Undtagelse for Handel efter Borgerskab; jfr. Departementets i Lovtidenden indtagne Skrivelser til Amtmændene i Finmarkens og Kristians Amter henholdsvis af 27de Mai og 27de Juni 1887.

14 Decbr. **Skrivelse** fra Justits-Departementet til Amtmanden i Stavanger Amt, hvori Departementet paa Foranledning udtaler den Mening, at det paaligger en Lensmand som Bestyrer af Forligelseskommissærvalg efter Amtmandens Begjæring at tilstille denne fuldstændig Udskrift af Valgforretningen[1]).

[1]) Jfr. Skr. 14 Juli 1845 i Lovsamlingen og Analogi af Mandtalsloven 24 Juni 1828 § 38 sidste Punktum.

14 Decbr. **Skrivelse** fra Finants-Departementet til Formanden i en Ligningskommission, hvori udtales, at Skyds- og Diætgodtgjørelse, der oppebæres af de ved Statens Veivæsen ansatte Ingeniører, ikke antages at kunne henregnes til skatbar Indtægt, idet den omhandlede Godtgjørelse maa betragtes som Erstatning for Udlæg, der er forvoldt ved Vedkommendes Reiser (jfr. Departementets Skrivelse til Amtmanden i Søndre Bergenhus Amt af 9de April 1888, indtagen i Lovtidenden for samme Aar, Pag. 449). Heller ikke det Tillæg, som de nævnte Ingeniører oppebærer under Arbeide i Marken, det saakaldte „Marktillæg", antoges at kunne henregnes til skatbar Indtægt, da det — ifølge Meddelelse fra Departementet for de offentlige Arbeider — ikke er tilstaaet som

Forhøielse af Ingeniørernes Løn, men som Godtgjørelse for de Extraudgifter, Ingeniørerne paaføres ved Ophold paa Arbeidsstederne. 14 Decbr.

Skrivelse fra Finants- og Told-Departementet til Overkontrolløren i 1ste Distrikt, hvori Departementet i Anledning af en Regning fra en Lensmand for nogle af ham foretagne Reiser til et Bryggeris Malteri for at tilse samme, medens det henstod aabent til Reparation, meddeler, at det til Udbetaling af Fogedkassen har anvist ham Skydsgodtgjørelse, idet Departementet bemærker, at der ikke antages at tilkomme Lensmanden nogen yderligere Godtgjørelse for de omhandlede Tilsyn[1]). 14 Decbr.

[1]) Jfr. L. 3die Juni 1874 ang. Skyds- og Diæt-Godtgjørelse § 25).

Høieste Resolution*), hvorved i Medhold af Lov af 20de Juni 1891 § 17 fastsættes saadan Forandring i Bestemmelserne i Kongelig Resolution af 26de Juni 1893, cfr. Resolution af 9de November 1889, om Fredning af en Strækning af Søen ved Udløbet af Lougen Elv i Jarlsberg og Larviks Amt, at det tillades inden den fredede Strækning at benytte Sildegarn til Fangst af Sild i Tiden fra og med 15de Oktober til Udgangen af Januar. 15 Decbr.

Denne Resolution traadte i Kraft straks.

Høieste Resolution, hvorved bl. a. er bestemt, at det af Solums, Melums og Kilebygdens Sogne bestaaende Jordemoderdistrikt i Bratsberg Amt deles i 3 Distrikter, saaledes at hvert af de nævnte Sogne udgjør et eget Jordemoderdistrikt. 15 Decbr.

Høieste Resolution, hvorved den af Forstanderskabet for Os Præstegjelds Sparebank seneſt i Møde den 17de April 1893 vedtagne nye Plan for Banken, der for Fremtiden skal hede „Samnanger Sparebank", stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved høieste Resolutioner af 17de Marts og 13de Oktober 1874 samt 9de November 1875 stadfæstede Plan. 15 Decbr.

Høieste Resolution, hvorved den af Forstanderskabet for Svelviks Sparebank seneſt i Møde den 24de Oktober 1893 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved høieste Resolution af 10de December 1872 stadfæstede Plan. 15 Decbr.

Skrivelse fra Kirke-Departementet til Skoledirektøren i Kristiania Stift, foranlediget ved Forespørgsel fra et Herreds Skolestyre, om det i Skolelovens § 47 d omhandlede Valg af nye Medlemmer af Skolestyret, der skal tiltræde 1ste Ja- 15 Decbr.

*) Bekjendtgj. 16 Decbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 50.

15 Decbr. nuar 1894, skal foretages af Herredsstyrelsen i 1893, eller om Valget skal udstaa, indtil det kan foretages af den fra 1894 fungerende nye Herredsstyrelse. I denne Anledning meddeler Departementet, at det er mest tilbøieligt til at antage, at Valget maa blive at foretage af den nye Herredsstyrelse.

15 Decbr. **Skrivelse** fra Finants-Departementet til en Skattekommissær, hvori paa Foranledning meddeles, at den en Herredsstyrelse ved Bestemmelsen i den kommunale Landskattelovs § 33, tredie Passus indrømmede Ret til at afgive almindelige Forskrifter om det Forhold, hvori de Forsørgede skal staa til Skatyderen for at begrunde dennes Henførelse til den ene eller den anden Klasse, formentlig maa være at opfatte saaledes, at Herredsstyrelsen ogsaa kan opstille en Aldersgrændse for de Børn, hvortil der under almindelige Omstændigheder bliver at tage Hensyn ved Klasseansættelsen for Kommuneskattens Vedkommende. Derimod finder Departementet, at der ikke er Adgang for en Ligningskommission til, hvor de af Herredsstyret vedtagne Regler intet indeholder derom, at fatte Bestemmelse om Anvendelse af en vilkaarlig Aldersgrændse.

18 Decbr. **Skrivelse** fra Justits-Departementet til Rigsadvokaten, hvori det henstilles til denne at paalægge Statsadvokaterne og Aktorerne ved Meddomsret saavidt muligt at iagttage, at de i Tilfælde, hvor der skal udvirkes Permission for Mandskaber ved opsat militær Afdeling i Anledning af Indkaldelse til strafferetslige Forhandlinger, derom i betimelig Tid henvender sig til Vedkommendes militære Foresatte (Kompanichefen).

18 Decbr **Skrivelse** fra Justits-Departementet til Amtmanden i Smaalenenes Amt, hvori Departementet i Anledning af en Forespørgsel, om der fra dets Side var noget at erindre mod en af en Herredsstyrelse fattet Beslutning angaaende Antagelse af en Privatlæge som Fattiglæge dersteds istedetfor Distriktslægen, udtales Følgende: Spørgsmaalet om Forholdet mellem de af Staten ansatte Distriktslæger og de af Kommunerne antagne Privatlæger har i den senere Tid for en Række Distrikters Vedkommende paakaldt Departementets Opmærksomhed og har paa Grund af de ikke ubetydelige, forskjelligartede Interesser, som knytter sig dertil, baade for Staten, for Kommunerne og for Distriktslægerne, været Gjenstand for omhyggelige Overveielser saavel inden Departementet som Medicinaldirektoriatet. Som Resultat af disse Overveielser har Departementet troet at burde opstille den Regel ikke i Almindelighed at tilstaa Skydsgodtgjørelse til Privatlæger for Reiser i Fattigvæsenets Anliggender, hvor paa den ene Side de stedlige Forholde gjør det muligt for Distriktslægen uden særlig store Ulemper for vedkommende Kommune at udføre Tilsynet med

de fattige Syge, og han selv ønsker at udføre dette, og hvor paa den anden Side Distriktslægen vedblivende er Ordfører i Sundhedskommissionen og har Tilsynet med epidemiske Syge, udsatte Børn, Sindssyge o. s. v., og i den Anledning paa Statens Bekostning maa foretage Reiser inden Herredet, med hvilke i mange Tilfælde Tilsynet med fattige Syge naturlig og let vil kunne kombineres. Særlig tror Departementet at maatte fastholde dette Standpunkt, hvor vedkommende Privatlæge for Tilsynet med fattige Syge ikke af Kommunen er tilstaaet Diætgodtgjørelse for hver Reise, men er tilsikret en fast aarlig Løn uden Hensyn til Reisernes Antal, idet i saa Tilfælde Herredet ikke vil have den samme Interesse som Staten med Hensyn til Reisernes Hyppighed, jfr. Sth. Forh. for 1892, Indst. S No. 45 Side 121—124. 81 Decbr.

Høieste Resolution, hvorved er bestemt, at Kongelig Resolution af 14de December 1889 om Udtrækning af 2 Sæt Lagrettemænd til de Lagmandsthinge i Kristiania og Bergen, der forudsættes at ville have en Varighed udover 3 Dage, sættes ud af Kraft for Bergens Lagsogns Vedkommende. 19 Decbr.

Høieste Resolution, hvorved Approbation i Henhold til Lov om kommunale Slagtehuse, Kjødkontrol m. v. af 27de Juni 1892 § 5 meddeles paa den af Kommunestyret for Kjøbstaden Mos under 8de September 1893 fattede Beslutning om Fastsættelse af efternævnte Afgifter indtil 31te December 1894 for Undersøgelse af Kjød og sammes Stempling eller Uskadeliggjørelse:[1] 19 Decbr.

For et Storfæ (over 80 Kg.)	Kr.	1,20
„ en Hest (deri indbefattet Stempling af sammes Hove)	„	1,50
„ et Svin	„	0,60
„ en Gjødkalv	„	0,40
„ en Spædkalv, Faar eller Lam . . .	„	0,20
„ en Stegegris (ikke over 12 Kg.) . .	„	0,20

For Storfæ, Heste, Svin og Gjødkalve gjælder denne Betaling for hele Kroppe; for halve og kvart Krop betales $^1/_2$ eller $^1/_4$ af ovennævnte Afgift.

[1]) Jfr. Res. 23 Decbr. 1892.

Høieste Resolution, hvorved Approbation i Henhold til Lov om kommunale Slagtehuse, Kjødkontrol m. v. af 27de Juni 1892 § 5 meddeles paa den af Kjøbstaden Kragerø's Kommunestyre under 7de November 1893 fattede Beslutning angaaende Fastsættelse af efternævnte Afgifter fra 1ste Januar 1894 indtil Videre for Undersøgelse af Kjød og sammes Stempling eller Uskadeliggjørelse:[1] 19 Decbr.

[1]) Jfr. Res. 13 Jan. 1893.

19 Decbr. For et Storfæ . . . . . Kr. 1,20
„ en Heſt . . . . . „ 1,20
„ et Svin . . . . . „ 0,60
„ en Gjødkalv . . . . . „ 0,40
„ Smaagriſe, der ikke veier over 12 Kg. samt for Faar eller Lam, Gjeder og Spædkalv . . . . . „ 0,20

For Storfæ, Heſte og Svins Vedkommende betales for 1/2 og for 1/4 Krop Halvparten eller Fjerdeparten af ovenſtaaende Afgift.

9 Decbr. **Høieſte Reſolution**, hvorved Approbation i Henhold til Lov om kommunale Slagtehuſe, Kjødkontrol m. v. af 27de Juni 1892 § 5 meddeles paa den af Kjøbſtaden Fredrikſtads Kommuneſtyre under 7de December 1893 fattede Beſlutning angaaende Faſtſættelſe af efternævnte Afgifter fra 1ſte Januar 1894 indtil Videre for Underſøgelſe af Kjød og ſammes Stempling eller Uſkadeliggjørelſe[1]):

For et Storfæ . . . . . Kr. 1,00
„ en Heſt . . . . . „ 0,80
„ et Svin . . . . . „ 0,50
„ en Gjødkalv (ikke over 60 Kg.) . . „ 0,40
„ et Faar, Lam eller Gjed . . . . „ 0,20
„ en liden Gris (under 12 Kg.) . . . „ 0,20
„ en Spædkalv . . . . . „ 0,10

For halv eller kvart Skrot betales Halvparten eller Fjerdeparten af ovennævnte Afgifter, dog aldrig under 20 Øre for Svin og Gjødkalv og 10 Øre for Faar, Lam, Gjed, Smaagris og Spædkalv.

Bringes flere Parter af ſamme Slagt til ſamtidig Kontrol, regnes de med Henſyn til Afgiften ſom ſammenhængende.

For Underſøgelſe og Stempling af løſt Svinehoved, Kalvehoved, Oxetunge eller ſamlet Indmad beregnes pr. Stk. Kr. 0,10.

[1]) Jfr. Reſ. 23de Decbr. 1892.

19 Decbr. **Høieſte Reſolution**, hvorved den af Forſtanderſkabet for Næs Preſtegjelds Sparebank ſeneſt i Møde den 4de November 1893 vedtagne nye Plan for „Næs Sparebank“ ſtadfæſtes ſom trædende iſtedetfor Bankens ældre ved høieſte Reſolution af 10de Juli 1847 ſtadfæſtede Plan.

20 Decbr. **Skrivelſe** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Bratsbergs Amt, hvori paa Foreſpørgſel om, hvorvidt den fornødne Tilhjemling i Anledning af et Mageſkifte af to Eiendomme mellem to Perſoner, af hvilke den ene har overdraget ſin Ret efter Mageſkiftekontrakten til en Trediemand, kan foregaa ved ét Mageſkiftebrev, — meddeles, at den fornødne Tilhjemling i Anledning af de nævnte Handler ikke antages at kunne foregaa ved ét Mageſkiftebrev, idet der antagelig

først maa udfærdiges saadant Dokument mellem de Mageskiftende og derefter Skjøde til vedkommende Trediemand.[1]) 20 Decbr.

[1]) Jfr. Skr. 14de Aug. 1893.

Skrivelse fra Forsvarsdepartementet, Marineafdelingen, til Overlodsen i søndenfjeldske Distrikt angaaende Spørgsmaalet om Lodsbetalingen i Tilfælde, hvor et lodspligtigt Dampskib indkommer til norsk Havn med et ligeledes lodspligtigt Fartøi paa Slæb. 20 Decbr.

I en af Departementet indhentet Erklæring havde Regjeringsadvokaten tiltraadt den af Overlodsen fremholdte Opfatning, hvorefter et Dampskib med et andet Fartøi paa Slæb som Lodsgjenstand maa betragtes som en Enhed baade ligeoverfor Spørgsmaalet om Lodspligt og den Lodsningen overtagende Lods's Ansvar og Ret, specielt med Hensyn til Lodsbetalingen, dog saaledes, at der erlægges fuld Lodsbetaling af begge Fartøier.

Hvad angik det enkelte forelagte Tilfælde, hvori et tysk Dampskib indkom til Fredrikstad med et engelsk Skib paa Slæb, og begge indlodsedes af en Larviklods, som var den førstkommende, medens en Fredriksstadlods, der senere kom og gjorde Lodstilbud, ikke blev antaget, — da fandt Regjeringsadvokaten, at den sidst ankomne Lods kun tilkom Godtgjørelse af 8 Kr. for at være tilkaldt ved Lodssignal.

Departementet sluttede sig med Hensyn til det her omhandlede Spørgsmaal om Lodspligt til Overlodsens og Regjeringsadvokatens Opfatning og antog i Henhold hertil, at den førstkommende Larviklods, som havde lodset begge de omskrevne lodspligtige Fartøier ind, tilkom fuld Lodsbetaling af begge Fartøier, medens den Fredrikstadlods, der senere kom til og gjorde det bugserede Fartøi Lodstilbud, fordi det fremdeles førte Signalflag efter Lods, tilkom af dette Fartøi Godtgjørelse overensstemmende med Lodslovens § 34, hvilken Godtgjørelse i nærværende Tilfælde maatte blive at udrede af Larviklodsen, saaledes som af Overlodsen foreslaaet.

Kongelig Resolution,*) hvorved 21 Decbr.

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæstelse paa en af Herredsstyrelsen for Nannestad Herred, Akershus Amt, under 13de November 1893 fattet Beslutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. den Kongelige Resolution af 29de Marts 1890, ved hvilken Kjøbstadspolitilovgivningens almindelige Bestemmelser om Gadeuorden og Roligheds forstyrrelse m. V. blev gjort gjældende

*) Bekjendtgj. 30te Decbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 51, hvor Vedtægterne er indtagne.

21 Decbr. for Nanneſtad Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

21 Decbr. **Kongelig Reſolution** *), hvorved

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæſtelſe paa en af Herredsſtyrelſen for Jevnaker Herred, Kriſtians Amt, under 18de Auguſt og 29de September 1893 fattet Beſlutning til Politivedtægter for bemeldte Herred,
2. den Kongelige Reſolution af 22de Oktober 1883, ved hvilken Kjøbſtadspolitilovgivningens almindelige Beſtemmelſer om Gadeuorden og Rolighedsforſtyrrelſe m. V. blev gjorte gjældende for Jevnaker Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

21 Decbr. **Kongelig Reſolution** *), hvorved

1. i Henhold til Lov af 6te Juni 1891 om Politivedtægter for Rigets Herreder meddeles Stadfæſtelſe paa en af Herredsſtyrelſen for Trondenes Herred, Tromsø Amt, under 23de Oktober 1893 fattet Beſlutning til Politivedtægter særſkilt for Trondenes Herred udenfor Harſtad og for Strandſtedet Harſtad,
2. de Kongelige Reſolutioner af 16de September 1867 og 7de Februar 1873, ved hvilke Kjøbſtadspolitilovgivningens almindelige Beſtemmelſer om Gadeuorden og Rolighedsforſtyrrelſe m. V. blev gjorte gjældende for hele Trondenes Herred, ophæves fra den Dag af, da ovennævnte Politivedtægter træder i Kraft.

21 Decbr. **Kongelig Reſolution** **), hvorved i Henhold til Lov af 17de Juni 1869 om Udvidelſe af Lov af 26de Mai 1866 indeholdende adſkillige Beſtemmelſer angaaende Politivæſenet i Kriſtiania til at gjælde ogſaa for Rigets øvrige Kjøbſtæder meddeles Stadfæſtelſe paa en af Vadsø Formænd og Repræſentanter den 2den November 1893 fattet Beſlutning om Tillæg til den ved Kongelig Reſolution af 19de April 1879 ſtadfæſtede Politivedtægt for Vadsø.

21 Decbr. **Kongelig Reſolution** ***), hvorved er beſtemt:

1. at Lov om Forandring i Beſtemmelſerne om Fuldbyrdelſe af Strafarbeide af 26de Juni 1893 træder i Kraft fra 1ſte Februar 1894,
2. at det overdrages Juſtits-Departementet at afgive de fornødne Beſtemmelſer om, i hvilken af Rigets Strafarbeidsanſtalter

*) Bekjendtgj. 30 Decbr. i Lovt. 1ſte Afd. No. 51, hvor Vedtægterne er indtagne.

**) Bekjendtgj. 30te Decbr. i Lovt. 1ſte Afd. No. 51, hvor Tillægget er indtaget.

***) Bekjendtgj. 30te Decbr. i Lovt. 1ſte Afd. No. 51.

mandlige Forbrydere over 21 Aar skal udstaa idømt Straf- 21 Decbr.
arbeide[1]).

[1]) Se Skr. 30te Decbr. 1893.

Kongelig Resolution, hvorved er bestemt: 21 Decbr.

1. Fra 1ste Januar 1894 bliver der af Bruflat Annexsogn til Søndre Aurdals Prestegjeld og Nordre Etnedalens Annexsogn til Nordre Aurdals Prestegjeld, begge under Valdres Provsti i Hamar Stift, at oprette et eget „Etnedalens" Prestegjeld under samme Provsti og Stift. I det nye Prestegjeld bliver Bruflat Sogn Hovedsogn.
2. Fra den Tid, som af Amtmanden i Kristians Amt nærmere bestemmes, skal Bruflat og Nordre Etnedalens Sogne fraskilles henholdsvis Søndre og Nordre Aurdals Herreder paa de af Herredsstyrelserne vedtagne Vilkaar og ligeledes fraskilles Søndre og Nordre Aurdals Thinglage for at danne et eget Herred, Etnedalens Herred, med Fællesskab i Skole- og Fattigvæsenets Anliggender og et eget Thinglag, Etnedalens Thinglag, der henlægges under Søndre Aurdals Maanedsthingskreds, hvorhos det nye Etnedalens Herred i sin Helhed henlægges til Søndre Aurdals Lensmandsdistrikt.
3. Etnedalens Sognekald tillægges:
   a. samtlige inden dets Grændser faldende visse og uvisse Indtægter;
   b. af de Søndre og Nordre Aurdals Sognepræstembeder tilkommende Erstatninger af Præstegaardsfondet henholdsvis omtrent Kr. 40.00 og omtrent Kr. 120.00 aarlig tillige med den nævnte Embeder tillagte indløste Jordafgift og Landskyld (omtrent Kr. 40.00 aarlig);
   c. det af Oplysningsvæsenets Fond midlertidig bevilgede Lønsbidrag paa Kr. 800.00 aarlig, og endelig
   d. den af samme Fond bevilgede midlertidige Husleiegodtgjørelse Kr. 400.00 aarlig.
4. Det nye Sognekald bliver at kundgjøre med Forpligtelse for den vordende Sognepræst til:
   a. ved Bidrag af offentlige Midler at besørge fornøden Bebyggelse af en vordende Præstegaard;
   b. indtil Præstegaard anskaffes, at tage Bolig paa et beleiligt, af Hamar Biskop godkjendt Sted inden Bruflat Sogn.
5. De af Herredsstyrelserne i Søndre Aurdal under 18de Juli og 16de Oktober 1891, i Nordre Aurdal under 3die Juni 1891, 4de November 1892, 9de Januar og 4de Februar 1893, endvidere de af Etnedalen, Skrautvaal og Bruflat Sognestyrelser henholdsvis under 3die Juni 1891, 12te Januar 1893 samt 18de Juli 1891 og 5te April 1893 fattede Beslutninger angaaende Delingsvilkaarene stadfæstes i Henhold

21 Decbr. til Lov om Formandskaber paa Landet af 14de Januar 1837 § 39, forsaavidt Kommunerne derved paadrages Udgifter for et længere Tidsrum end 5 Aar.

21 Decbr. **Kongelig Resolution**, hvorved er bestemt, at den under 30te Juli 1851 udfærdigede Autorisation for Stavanger Bys Sindssygeindretning tilbagekaldes, saaledes at Autorisationen for sammes Bestyrer og det for Indretningen udfærdigede Regulativ træder ud af Kraft, samt at den beskikkede Kontrolkommissions Medlemmer entlediges — fra 1ste Januar 1894 at regne.

21 Decbr. **Kongelig Resolution**, hvorved der i Henhold til § 5 i Lov om kommunale Slagtehuse, Kjødkontrol m. v. af 27de Juni 1892 meddeles Approbation paa en af Kjøbstaden Kristiansunds Kommunestyre under 29de September 1893 fattet Beslutning angaaende Fastsættelse af efternævnte Afgifter for Undersøgelse af Kjød og sammes Stempling eller Uskadeliggjørelse:[1])

for Storfæ, Heste og Grise, hele Kroppe, Kr. 1,00, halve Kr, 0,50 og fjerdedels Kr. 0,30,

for Hjort og Ren, hele Kroppe, Kr. 0,60, halve Kr. 0,30 og Stege Kr, 0,10,

for hele og halve Kroppe af Gjødkalve Kr. 0,40, af Faar og Gjeder Kr. 0,20, af Spædkalve Kr. 0,15 og af Stegegrise (under 12 Kg.) Kr. 0,15,

for Extrastempling af Tunge 1 Øre, Ribbe 3 Øre og Grisehoveder 2 Øre.

Derhos er bestemt følgende Tillæg for Undersøgelse udenfor Kontrolstationen:

af Storfæ, Heste og Grise . . . . . Kr. 0,25
= Gjødkalve, Faar og Gjeder . . . . . „ 0,10
= Spædkalve . . . . . „ 0,05

[1]) Jfr. Ref. 7 Jan. 1893.

21 Decbr. **Kongelig Resolution**, hvorved der i Henhold til § 5 i Lov om kommunale Slagtehuse, Kjødkontrol m. v. af 27de Juni 1892 meddeles Approbation paa en af Kjøbstaden Hamars Kommunestyre under 31te Oktober 1893 fattet Beslutning, hvorved der for Undersøgelse af Kjød og sammes Stempling eller Uskadeliggjørelse for Aaret 1894 er fastsat en Afgift af 1 — en — Øre pr. Kilogram.[1])

[1]) Jfr. Ref. 30 Jan. 1893.

21 Decbr. **Kongelig Resolution**, hvorved der i Henhold til Lov om Formandskaber i Kjøbstæderne af 14de Januar 1837 § 40 og Lov om kommunale Slagtehuse, Kjødkontrol m. v. af 27de Juni 1892 § 5 meddeles Approbation paa de af Kristiania Kommunebestyrelse under 12te Oktober 1893 fattede Beslutninger om Bevilgning

af Lønninger til Kjødkontrollører og Kasserer ved Kontrolstationen samt om Fastsættelse fra 1ste Januar 1894 indtil Videre af efternævnte Afgifter for Undersøgelse af Kjød og sammes Stempling eller Usødeliggjørelse:[1] 21 Decbr.

for Hornkvæg Kr. 1,00 for helt Dyr og Kr. 0,50 for halvt eller fjerdedels Dyr,
for Hest og Svin Kr. 0,70 for helt og Kr, 0,35 for halvt eller fjerdedels Dyr,
for Kalv (ikke over 50 Kg.), Faar og Gjeder Kr. 0,20 pr. Dyr.

Betalingen erlægges forskudsvis og kan ikke kræves tilbage, om Kjødet kasseres eller Undersøgelsen nægtes. Ønskes Undersøgelsen udført ved privat Slagteri, erlægges et Tillæg til foranstaaende Betaling af 2 Kroner for hver Forretning.

[1]) Jfr. Skr. 12 Decbr. 1892.

Kongelig Resolution, hvorved Approbation i Henhold til § 5 i Lov om kommunale Slagtehuse, Kjødkontrol m. v. af 27de Juni 1892 meddeles paa en af Tromsø Kommunestyre under 19de September 1893 fattet Beslutning angaaende Fastsættelse fra 1ste Januar 1894 indtil Videre af efternævnte Afgifter for Undersøgelse af Kjød og sammes Stempling[1]): 21 Decbr.

a. Storfæ pr. Stykke . . . . . Kr. 1,80
Heste . . . . . „ 1,40
Faar . . . . . „ 0,28
Gjødkalv . . . . . „ 0,32
Svin . . . . . „ 1,40
Lam . . . . . „ 0,15
Spædkalv . . . . . „ 0,10
Smaagrise (Stegegrise) . . . . . „ 0,25
Tunger, alle Slags . . . . . „ 0,01

For Storfæ, Hest, Faar, Gjødkalv og Svin gjælder ovennævnte Betaling for hele Kroppe; for halve og kvart af disse betales en Halv- og en Fjerdepart af foranstaaende Afgift. Forøvrigt bliver ovennævnte Afgift at erlægge for hvert Stykke, som fordres undersøgt; dog for en Bog og et Laar af Storfæ betales henholdsvis 15 og 30 Øre. Storfæ, der ikke er over 1 Aar gammelt, regnes for Gjødkalv.

b. Renkjød:
1 hel Renkrop pr. Stykke . . . . . Kr. 0,80
1 Rettabel . . . . . „ 0,15
1 Steg . . . . . „ 0,10
1 Bog . . . . . „ 0,04
1 Side . . . . . „ 0,02
1 Bryst . . . . . „ 0,05
1 Hals . . . . . „ 0,10

[1]) Jfr. Ref. 12 Decbr, 1892.

21 Decbr. 1 Ryg . . . . . „ 0,15
1 Spel . . . . . „ 0,03

c. For alt Kjød og Flesk, der ikke indgaar under ovennævnte Tarifer, pr. Kg. $1^1/_2$ Øre. For Kjød, der ikke befindes tjenligt til Menneskeføde, bliver ingen Afgift at beregne.

21 Decbr. **Kongelig Resolution,** hvorved der i Henhold til § 40 i Lov om Formandskaber i Kjøbstæderne af 14de Januar 1837 og § 5 i Lov om kommunale Slagtehuse, Kjødkontrol m. v. af 27de Juni 1892 meddeles Approbation paa de af Kristiansands Kommunebestyrelse under 8de November 1893 fattede Beslutninger om Indkjøb af den i Byen liggende Eiendom Matr.-No. 10 og 12 Elvegaden og Matr.-No. 77 Toldbodgaden, om Bevilgning af Løn til en kommunal Kjødkontrollør samt om Fastsættelse fra 1ste Januar 1894 indtil Videre af efternævnte Afgifter for Undersøgelse af Kjød og sammes Stempling eller Uskadeliggjørelse[1]):

for Heste, Storfæ og Svin Kr. 0,60 for helt Dyr, Kr. 0,30 for halvt Dyr,
= Faar, Gjeder, Kalve og Lam Kr. 0,20 pr. Dyr,

hvorhos der, forsaavidt Undersøgelsen med Sundhedskommissionens Samtykke foretages i privat Slagteri, er bestemt en Extraafgift af Kr. 0,50 for hver Tilkaldelse.

[1]) Jfr. Res. 23 Decbr. 1892.

21 Decbr. **Kongelig Resolution,** hvorved der i Henhold til § 5 i Lov om kommunale Slagtehuse, Kjødkontrol m. v. af 27de Juni 1892 meddeles Approbation paa den af Kjøbstaden Larviks Kommunestyre under 16de November 1893 fattede Beslutning angaaende Fastsættelse fra 1ste Januar 1894 indtil Videre af efternævnte Afgifter for Undersøgelse af Kjød og sammes Stempling eller Uskadeliggjørelse[1]):

For Storfæ . . . . . Kr. 1,00
„ Hest . . . . . „ 1,50
„ Svin . . . . . „ 0,70
„ Gjødkalv (ikke over 40 Kg.) . . . . . „ 0,50
„ Spædkalv, Faar, Lam, Gjed og Stegegris . . . „ 0,25

For halv Krop af Storfæ, Hest, Svin og Gjødkalv betales Halvdelen af denne Taxt.

[1]) Jfr. Res. 7 Jan. 1893.

21 Decbr. **Kongelig Resolution,** hvorved der i Henhold til § 5 i Lov om kommunale Slagtehuse, Kjødkontrol m. v. af 27de Juni 1892 meddeles Approbation paa den af Kjøbstaden Tønsbergs Kommunestyre under 24de November 1893 fattede Beslutning angaaende Fastsættelse fra 1ste Januar 1894 indtil Videre af efternævnte

Afgifter for Undersøgelse af Kjød og sammes Stemp- 21 Decbr.
ling eller Uskadeliggjørelse[1]):

for Storfæ	Kr.	1,00
„ Hest	„	1,50
„ Svin	„	0,60
„ Kalv over 25 Kg.	„	0,50
„ andre Kalve, Faar, Lam, Gjed og Stegegris	„	0,20

Denne Betaling gjælder for hele Kroppe; for halv Krop eller mindre betales Halvdelen af denne Taxt.

[1]) Jfr. Ref. 12 Decbr. 1892.

Kongelig Resolution, hvorved der i Henhold til § 5 i Lov 21 Decbr.
om kommunale Slagtehuse, Kjødkontrol m. v. af 27de Juni 1892 meddeles Approbation paa den af Ladestedet Hortens Kommunestyre under 24de November 1893 fattede Beslutning angaaende Fastsættelse fra 1ste Januar 1894 indtil Videre af efternævnte Afgifter for Undersøgelse af Kjød og sammes Stempling eller Uskadeliggjørelse:[1])

For et Storfæ	Kr.	1,20
„ en Hest	„	1,20
„ et Svin	„	0,60
„ en Gjødkalv	„	0,40
„ en Spædkalv, Faar eller Lam	„	0,20
„ en Stegegris (ikke over 12 Kg.)	„	0,20

For Storfæ, Heste, Svin og Gjødkalve gjælder denne Betaling for hele Kroppe; for halv og kvart Krop betales $^1/_2$ eller $^1/_4$ af disse Afgifter, dog saaledes, at mindste Afgift for en Undersøgelse er 20 Øre.

[1]) Jfr. Ref. 7 Jan. og 3 Juni 1893.

Kongelig Resolution, hvorved Approbation i Henhold til 21 Decbr.
Lov om kommunale Slagtehuse, Kjødkontrol m. v. af 27de Juni 1892 § 5 meddeles paa den af Kjøbstaden Skiens Kommunestyre under 27de November 1893 fattede Beslutning om Fastsættelse fra 1ste Januar 1894 indtil Videre af efternævnte Afgifter for Undersøgelse af Kjød og sammes Stempling eller Uskadeliggjørelse[1]):

a.	for Heste og Storfæ, derunder ogsaa medregnet Elg og Rensdyr	Kr.	1,20
b.	for Svin over 12 Kg.	„	0,60
c.	for Kalv og Faar samt for Svin, der ikke veier over 12 Kg.	„	0,25

Den her fastsatte Afgift gjælder for hele Kroppe af vedkommende Dyr. Undersøgelse og Stempling eller Uskadeliggjørelse af halve eller fjerdedels Kroppe af Hest, Storfæ, Elg og Rensdyr samt halv Krop af Svin kan forlanges for halv eller fjerdedels

[1]) Jfr. Ref. 7 Jan. 1893.

21 Decbr. Afgift. Forøvrigt er Afgiften at erlægge for hvert enkelt Stykke af vedkommende Dyr, som fordres undersøgt.

Forlanges Undersøgelse af Kjød udført udenfor Kontrolstationen, erlægges foruden de foran bestemte Afgifter tillige en Godtgjørelse til Kontrolkassen af Kr. 2 for hver Tilkaldelse.

21 Decbr. **Kongelig Resolution,** hvorved Approbation i Henhold til Lov om kommunale Slagtehuse, Kjødkontrol m. v. af 27de Juni 1892 § 5 meddeles paa den af Arendals Kommunestyre under 27de November 1893 fattede Beslutning angaaende Fastsættelse af efternævnte Afgifter fra 1ste Januar 1894 indtil Videre for Undersøgelse af Kjød og sammes Stempling eller Uskadeliggjørelse[1]):

For Hest og Storfæ (og Dyr, som i Størrelse kan sættes i Klasse med dem), for hel Krop	Kr.	1,00
for halv Krop eller mindre Dele	„	0,50
„ Svin, for hel Krop	„	0,50
for halv Krop eller mindre Dele	„	0,25
„ Lam, Faar, Gjeder og Kalv (ikke over 50 Kg.): hel Skrot	„	0,20
for halve Skrotte	„	0,10

[1]) Jfr. Res. 13 Jan. og 3 Juni 1893.

21 Decbr. **Kongelig Resolution,** hvorved er bestemt:

1. At §§ 8, 9, 14, 15 og 24 i det ved Kongelig Resolution af 9de September 1889 bifaldte Reglement for Fangebehandlingen i Bodsfængslet fra 1ste Februar 1894 forandres saaledes, som i nedenstaaende Udkast angivet.
2. At nedenstaaende Udkast til Reglement angaaende Revselse for disciplinære Forseelser i Bodsfængslet approberes.

Forandret Affatning

af §§ 8, 9, 14, 15 og 24 i Reglementet for Fangebehandlingen i Bodsfængslet.

§ 8.

a. Fange over 18 Aar skal saavel Dag som Nat holdes adskilt fra Medfanger.

Dog kan med Justits-Departementets Samtykke Fanger, der har hensiddet 3 Aar af Straffetiden i Enrum, under fornødent Opsyn beskjæftiges med Arbeide sammen med andre Fanger og meddeles Undervisning i Fællesskab, om dertil er Anledning. Fangerne maa ikke tale med hverandre, uden forsaavidt det for Arbeidets Skyld er nødvendigt.

Paa samme Maade kan efter Departementets Bestemmelse behandles Fanger, som ikke findes at egne sig for fuldstændig Adsondring, men som dog ikke antages at burde overføres til anden Strafanstalt i Henhold til Bodsfængselslovens § 10.

b. Med Hensyn til Fanger under 18 Aar skal der lægges sær- 21 Decbr.
lig Vægt paa den opdragende Side af Behandlingen.

De bliver at holde i Enrum, forsaavidt Direktøren efter Samraad med Præsten og Lægen finder, at de efter sin Alder, Udvikling, Helbred, Sindsbeskaffenhed, Straffetid m. v. hensigtsmæssigen kan behandles paa denne Maade.

I modsat Fald skal de regelmæssigen holdes i Enrum om Natten samt i Spisetiderne og under Forberedelsen til Undervisningen, men under fornødent Opsyn arbeide sammen. Ligeledes skal de, forsaavidt Direktøren ikke anderledes bestemmer, modtage Undervisning i Fællesskab og erholde den i § 15 omhandlede Bevægelse i fri Luft sammen. I Arbeidstiden maa de ikke tale med hverandre, uden naar det for Arbeidets Skyld er nødvendigt.

I Tilfælde, hvor der ikke kan være Spørgsmaal om Afkortning i Straffen, saasom naar vedkommende Fanges Straffetid ikke overstiger 6 Maaneder, kan Direktøren lade en Fange under 18 Aar, der forøvrigt holdes i Enrum, i større eller mindre Udstrækning komme sammen med andre Fanger f. Ex. lade ham deltage i den fælles Undervisning.

Fanger under 18 Aar skal i Regelen altid holdes adskilte fra ældre Fanger.

c. Fangen skal strengt afholde sig fra ethvert Samkvem med og enhver Meddelelse til Medfange, fra hvem han er adskilt. Han maa ikke give Signal ved Bankning eller paa anden Maade, heller ikke maa han vise sig i sit Vindu. Dette rengjøres ikke uden specielt Paalæg af en Foresat.

d. som nu c.

e. som nu d.

§ 9, 6te—9de Led. Fange over 18 Aar skal arbeide i $10^1/_2$ eller, om der tilstaaes ham 1 Times Bevægelse i fri Luft, 10 Timer daglig, Undervisningstiden iberegnet. Alle Hverdage før en Helligdag ophører han dog med sit Arbeide Kl. 5 Eftermiddag. I enkelte Tilfælde, naar det maatte ansees nødvendigt, kan der indrømmes Fangen Frihed efter Aftensmaaltidet til at læse, skrive e. l.

Hvor lang Tid Fanger under 18 Aar, skal arbeide, bestemmes under Hensyn til hans Alder, Udvikling og Kræfter af Direktøren efter Samraad med Fængslets Præst og Læge.

Naar Arbeidets Beskaffenhed udkræver det, kan ogsaa Enrumsfange beskjæftiges udenfor Fangecellen under Jagttagelse af, at han holdes adskilt fra Medfange og enhver anden, med hvem Samkvem er ham forbudt.

Paa Søn- og Helligdage maa intet Arbeide finde Sted udenfor den nødvendige Husgjerning.

§ 14. Som nu med Udeladelse af næst sidste Punktum.

§ 15, 2det Led. Fangen har to Timer daglig til sine Maal-

21 Decbr. tider, og, forsaavidt han ikke arbeider i fri Luft, efter Omstændighederne ½ eller 1 Time til Bevægelse i saadan. Fange under 18 Aar bør, saavidt ske kan, beskjæftiges med Gymnastikøvelser en passende Del af Luftetiden. For syge Fanger afgiver Lægen den fornødne Forskrift med Hensyn til Luftningen.

§ 24. For disciplinære Forseelser, som Fangerne gjør sig skyldige i, kan der anvendes Revselse, overensstemmende med det særlig derom givne Reglement. For mindre Forseelser bør Direktøren ikke diktere Revselse, forinden Advarsel af ham forgjæves har været anvendt.

Reglement

angaaende Revselse for disciplinære Forseelser i Bodsfængslet.

Opfører Fange over 18 Aar sig usømmeligt, viser sig gjenstridig, efterladende eller forsømmelig, rømmer eller forsøger paa at rømme, sætter sig eller søger at sætte sig i Forbindelse med Nogen, med hvem Samkvem er ham forbudt, eller paa anden Maade forser sig mod de for Fængslet gjældende Bestemmelser, skal Direktøren have Myndighed til at anvende en eller flere af følgende Revselser:

a. Indskrænkning af Besøg til det nødvendige Tilsyn, i det høieste i 10 Dage. I dette Tilfælde bliver Fangen at holde i sin Celle, saalænge Indskrænkningen varer, undtagen under Luftningen.
b. Berøvelse af Adgang til Arbeide og Læsning, i det høieste i 10 Dage.
c. Indskrænkning i Kosten til Vand og Brød, i det høieste i 5 Dage.

Under Revselse efter Bogstav b eller c bliver Fangen i Regelen at hensætte i en særlig Strafcelle.

d. Hensættelse i mørk Strafcelle, i det høieste i 5 Dage.

Det tillades ikke Fanger, der hensidder i Strafcelle efter Bogstav b, c eller d, at komme ud undtagen under Luftningen.

e. Nedsættelse i en lavere Klasse.
f. Berøvelse af optjente Arbeidspenge, hvortil dog Justits-Departementets Samtykke for hvert enkelt Tilfælde udfordres.

Naar Fanger, der er under 18 Aar, forser sig paa den i § 1 omhandlede Maade, kan et eller flere af følgende Revselsesmidler anvendes mod ham:

a. Indskrænkning af Besøg til det nødvendige Tilsyn, overensstemmende med hvad derom i § 1 er foreskrevet.
b. Berøvelse af Adgang til Arbeide og Læsning efter Reglerne i § 1.

c. Nedsættelse i lavere Klasse. 21 Decbr.
d. Berøvelse af optjente Arbeidspenge overensstemmende med § 1, Bogstav f.
e. Berøvelse af enkelte Maaltider for indtil 2 Dage eller Formindskelse af Kosten indtil halv Kost for ligesaa lang Tid.
f. Legemlig Revselse med indtil 18 Slag Ris.

§ 3. Der tilstedes Fanger, som revses efter § 1, b—d eller efter § 2, b, Bevægelse i fri Luft $^1/_2$ Time om Dagen.

§ 4. I Strafcellerne bør ikke forefindes nogen Stol, Bord eller andet, der kan tjene til Bekvemmelighed, og heller ikke andet Leiested end en bar Brix med en med Straa stoppet Rul til at lægge under Hovedet samt et eller efter Omstændighederne to sædvanlige Tæpper til Overbredsel. Sengklæderne borttages om Dagen.

§ 5. De i § 1, Bogstav c og d samt i § 2, Bogstav f nævnte Revselser maa ikke anvendes, forinden Lægens Erklæring er indhentet om, at Fangens Helbredsforfatning ei derfor er til Hinder.

§ 6. Ris tildeles Fangerne paa den blottede Bagdel. Revselsen fuldbyrdes ved en af Fængslets Opsynsbetjente i Overvær af Direktøren eller Underinspektøren samt af Lægen. To af Fængslets Funktionærer skal være tilstede som Vidner.

Er Fange, der er revset med Ris, ikke Enrumsfange, bør han umiddelbart efter Revselsen hensættes i Celle indtil den følgende Dag.

§ 7. Enhver Revselse, som i Medfør af dette Reglement tildeles nogen Fange, bliver tilligemed Oplysning om Forseelsens Beskaffenhed m. v. af Direktøren at indføre i en autoriseret og efter et af Justits-Departementet udfærdiget Schema indrettet Protokol.

§ 8. Ved Udgangen af hvert Beretningsaar bliver en Afskrift af den i § 7 ommeldte Protokol, forsaavidt angaar det i Aaret passerede, at indsende til Justits-Departementet.

§ 9. Dette Reglement træder i Kraft fra 1ste Februar 1894.

Cirkulære fra Indredepartementet, Poststyrelsen (No. 37 for 1893), hvorved bl. a. meddeles følgende: 21 Decbr.

III. Rettelse i Postreglementet.

1. Kap. V § 17 gives følgende Tillæg:

„Glasvarer kunne befordres som Vareprøver, naar de ere forsvarlig indpakkede (i Æsker af Metal, Træ, Læder eller Pap)."

V. Under Henvisning til Cirk. 9de Juni 1892 I A 20 meddeles, at levende Bier kan forsendes som Vareprøve til Persien.

IX. Underpostkontoret paa Bragerøens Jernbanestation (Drammen Br.—D.) er traadt i Virksomhed fra og med 15de December 1893.

21 Decbr. **Skrivelse** fra Poststyrelsen til Amtmanden i Nordre Bergenhus Amt, hvori paa Foranledning udtales den Mening, at Protokoller, der anskaffes for offentlig eller kommunal Regning, kan fra vedkommende Bogbinder fremsendes portofrit til en Overøvrighed til Autorisation (jfr. den i den almindelige Lovsamling indtagne Skrivelse af 12te Mai 1864). Den i Sagen omhandlede Forsendelse fra en Boghandler var imidlertid, bemærker Departementet, portopligtig paa Grund af en indlagt Regning, idet Private ikke kunne fremsende sine Regninger paa det Offentlige eller Kommunerne portofrit.

22 Decbr. **Høieste Resolution,** hvorved Approbation i Henhold til Lov om kommunale Slagtehuse, Kjødkontrol m. v. af 27de Juni 1892 § 5 meddeles paa den af Bergens Kommunestyre under 8de December 1893 fattede Beslutning angaaende Fastsættelse af efternævnte Afgifter fra 1ste Januar 1894 indtil Videre for Undersøgelse af Kjød og sammes Stempling eller Uskadeliggjørelse[1]):

for 1 Hest	. . . . .	Kr. 1,00
„ 1 Hornkvæg	. . . . .	„ 1,00
„ 1 Svin	. . . . .	„ 0,75
„ 1 Gjødkalv	. . . . .	„ 0,40
„ 1 Faar, 1 Buk, 1 Spædkalv	. . . . .	„ 0,20

for hver.

[1]) Jfr. Res. 19 Novbr. 1892.

22 Decbr. **Høieste Resolution,** hvorved den af Forstanderskabet for Søndre Odalens Sparebank seneste i Møder den 10de Marts og 14de November 1893 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolution af 9de August 1881 stadfæstede Plan.

22 Decbr. **Høieste Resolution,** hvorved den af Bestyrelsen og Overbestyrelsen for Selbu Sparebank i kombinerede Møder den 8de April og 18de November 1893 vedtagne nye Plan for Banken stadfæstes som trædende istedetfor Bankens ældre ved Høieste Resolutioner af 17de November 1858 og 13de Oktober 1874 stadfæstede Plan.

22 Decbr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Amtmanden i Nordre Trondhjems Amt, hvori Departementet med Hensyn til en indkommen Anke over, at Opraab ikke er bleven foretaget ved et Forligelseskommissærvalg, udtaler, at denne Fremgangsmaade ikke antages at begrunde nogen Indsigelse mod Valgets Gyldighed. Departementet antager ikke, at der bør gives Bestyrere af saadanne Valg noget Paalæg om at foretage Opraab, idet det formentlig retteſt overlades Valgbestyrelsen i det enkelte Tilfælde at bedømme, om saa bør ske.

Cirkulære fra Indredepartementet, Poststyrelsen (No. 38 for 1893), hvorved bl. a. meddeles følgende: 22 Decbr.

Tilfølge de Kgl. Resolutioner af 23de Januar og 14de September 1893 bliver der fra 1ste Januar 1894 underholdt:

1. et Postaabneri, Brandval Finskog, i Brandvals Herred, Solørs Fogderi, Hedemarkens Amt, Kongsvingers Postdistrikt, med 1 Gang ugentlig Bipost til og fra Roveruds Postaabneri;
2. en 3die ugentlig Post mellem Grue og Grue Finskogs Postaabnerier;
3. en 2 Gange ugentlig Landpostbudrute mellem Sølsnes Postaabneri og Nordnesje.

Fra samme Tid og indtil videre vil der efter Departementets Bestemmelse blive underholdt følgende nye Postaabnerier:

1. Galterud, paa Jernbanestoppestedet af samme Navn i Søndre Odalens Herred, Vinger og Odalens Fogderi, Hedemarkens Amt, Kristiania Postdistrikt;
2. Hagaviken paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Os Herred, Nordhordlands Fogderi, Søndre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt;
3. Herjangen paa Dampskibsanløbsstedet Harjangsholmen i Ankenes Herred, Saltens Fogderi, Nordlands Amt, Bodø Postdistrikt;
4. Markhus paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Skaanevik Herred, Søndhordlands Fogderi, Søndre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt;
5. Nordhuglen paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Stords Herred, Søndhordlands Fogderi, Søndre Bergenhus Amt, Bergens Postdistrikt;
6. Sørkil paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Hammerø Herred, Saltens Fogderi, Nordlands Amt, Bodø Postdistrikt;
7. Tøtlandsvigen paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Hjelmelands Herred, Ryfylke Fogderi, Stavanger Amt, Stavanger Postdistrikt;
8. Valnesfjorden paa Strømsnes ved Dampskibsanløbsstedet Stemland i Skjerstads Herred, Saltens Fogderi, Nordlands Amt, Bodø Postdistrikt;
9. Venneshavn paa Dampskibsanløbsstedet af samme Navn i Mosviken og Verrans Herred, Inderøens Fogderi, Nordre Trondhjems Amt, Trondhjems Postdistrikt;
10. Ylvingen paa Dampskibsanløbsstedet Ulvingen i Vega Herred, Søndre Helgelands Fogderi, Nordlands Amt, Namsos Postdistrikt.

Fra samme Tid og indtil videre vil efter Departementets Bestemmelse:

22 Decbr. 1. hvert Aar i Fisketiden (Januar—April) et Postaabneri, Havnø i Flakstad, blive underholdt paa Fiskeværet Havnø i Flakstads Herred, Lofoten og Vesteraalens Fogderi, Nordlands Amt, Svolværs Postdistrikt, med 3 Gange ugentlig Bipost til og fra Reine;

— — — — — — — — — — — — — — — —

3. en 3 Gange ugentlig Landpostbudrute blive underholdt fra Biri Postaabneri om Biri Glasværk, Gryte, Huskelhus, Ekkerbakken og Overaasen til Bjørnstads Meieri og derfra om Hellerud og samme Steder med Undtagelse af Overaasen tilbage til Postaabneriet istedetfor det nuværende Biristrandens Postaabneri med Bipost til Biri, hvilke fra samme Tid ville blive nedlagte;
4. en 2 Gange ugentlig Landpostbudrute blive underholdt mellem Sølsnes Postaabneri og Røvik istedetfor Røvik Postaabneri med Bipost til Sølsnes, hvilke fra samme Tid ville blive nedlagte;
5. fra Lofotfiskets Begyndelse Vinteren 1893—94 en 3die ugentlig Post blive underholdt i Fisketiden mellem Aa i Lofotens og Moskenes Postaabnerier.

22 Decbr. **Skrivelse** fra Finantsdepartementet til Amtmanden i Jarlsberg og Larviks Amt, foranlediget ved Forespørgsel fra Formanden i en Ligningskommission om, hvorvidt den i Byskatteloven § 10 ved Lov af 20de Juli 1893 indtagne Særbestemmelse angaaende Beskatning af unavngivne Interessentskaber, der driver Skibsrederi, ogsaa bliver at anvende paa unavngivne Selskaber, der driver Sæl-, Hval- eller Botlenosefangst.

I Anledning heraf udtaler Departementet, at den nævnte Bestemmelse selvfølgelig ikke kan komme til Anvendelse paa et unavngivent Selskab, der driver Fangst af den omhandlede Art med leiede Skibe. Hvis derimod Fangsten drives med Selskabets egne Skibe — det formentlig regelmæssige Forhold —, synes det — at dømme efter Udtalelserne under Sagens Behandling i Odelsthinget, se Storthingstidende for 1893, Forhandlinger i Odelsthinget, Pag. 624 — at have været Meningen, at Bedriften delvis skulde betragtes som Skibsrederi, hvoraf skulde følge, at Selskabet bliver at beskatte for Skibsrederiets Vedkommende efter den for dette gjældende Regel, men forsaavidt den øvrige Virksomhed (Fangstbedrift, Handelsvirksomhed m. v.) angaar, efter Hovedregelen. Hvis Selskabet har Kontor, der fylder Betingelserne i § 9 Litr. f, kommer imidlertid denne § til Anvendelse, forsaavidt angaar den til Kontoret knyttede Indtægt og Formue.

23 Decbr. **Skrivelse** fra Justits-Departementet til Amtmanden i Nordre Bergenhus Amt, hvori Departementet paa Foranledning udtaler den

Mening, at der ikke tilkommer en Forligelseskommissær Skyds- og Diætgodtgjørelse for Reise for at deltage i det i Straffeproceslovens § 45 omhandlede Møde til Afgivelse af Forslag til Valg af Lagrette- og Domsmænd. 23 Decbr.

Høieste Resolution*), hvorved et Udkast til Reglement for Kjøbstaden Hønefos's Brandkorps approberes. 29 Decbr.

Høieste Resolution, hvorved er bestemt: 29 Decbr.

1. At Approbation i Henhold til Lov om Formandskaber i Kjøbstæderne af 14de Januar 1837 § 40 og Lov om kommunale Slagtehuse, Kjødkontrol m. v. af 27de Juni 1892 § 5 meddeles paa de af Kongsberg Kommunestyre under 15de December 1893 fattede Beslutninger om Bevilgning af Løn til en Kjødkontrollør og om Fastsættelse af Afgifter fra 1ste Januar 1894 indtil videre for Undersøgelse af Kjød og sammes Stempling eller Uskadeliggjørelse.[1])
2. At Kjød af Dyr, der slagtes inden Dele af Kongsberg Kommune, som ligger indenfor den paa et vedlagt Kart optrukne og i Kommunestyrets Andragende af 16de December 1893 angivne Grændse, fritages for Undersøgelse af kommunal Kjødkontrollør, naar Kjødet ifølge Erklæring, afgiven af den, for hvem det slagtes, alene skal benyttes af ham og hans Husstand.

De fastsatte Afgifter er følgende:

For et Storfæ (over 80 kg.)	Kr.	1,20
„ en Hest (deri indbefattet Stempling af sammes Hove)	„	1,50
„ et Svin	„	0,60
„ en Gjødkalv	„	0,40
„ en Spædkalv, Faar, Lam eller Gjed	„	0,20

For Storfæ, Heste, Svin og Gjødkalve gjælder denne Betaling for hele Kroppe; for halve eller fjerdedels Kroppe betales Halvdelen eller Fjerdedelen af ovennævnte Afgift.

[1]) Jfr. Res. 7 Jan. 1893.

Kongelig Resolution, given paa Kommandovei, hvorved Marinens Værftschefer beordres til ved Siden af deres Stilling som saadanne at være somilitære Distriktschefer i henholdsvis Carljohansværns, Fredriksværns, Trondhjems, Bergens og Kristiansands Distrikter.[1]) 30 Decbr.

[1]) Jfr. den nedenfor Side 574 indtagne Fortegnelse.

Skrivelse fra det internationale Postbureau i Bern til Poststyrelsen, hvorved meddeles, at de i den internationale Hoved-Postkonvention deltagende Landes Poststyrelser er komne overens om, at Art. XXXVIII 1° i Expeditionsreglementet til nævnte Konvention fra 1ste Marts 1894 skal lyde saaledes: 30 Decbr.

*) Bekjendtgj. 30 Decbr. i Lovt. 1ste Afd. No. 51, hvor Reglementet er indtaget.

30 Decbr.

„1° les bureaux de poste allemands établis à Apia (îles Samoa), à Shang-Haï et à Tientsin (Chine) comme relevant de l'Administration des postes d'Allemagne".

(Oversættelse.)

„1°. De i Apia (Samoaøerne), i Shanghai og Tientsin (China) oprettede tyske Postanstalter, som henhørende under den tyske Poststyrelse".

30 Decbr. **Skrivelse** fra Justitsdepartementet til Rigsadvokaten, hvorved Departementet i Henhold til den samme ved Kongelig Resolution af 21de December 1893 givne Bemyndigelse bestemmer, at følgende Regler fra 1ste Februar 1894 at regne bliver at befølge med Hensyn til Forbryderes Indsættelse i Bodsfængslet:

1. I Bodsfængslet skal — foruden alle til Strafarbeide dømte Forbrydere, der, naar Straffen kommer til Fuldbyrdelse, er under 21 Aar — indsættes mandlige Forbrydere, som tilkjendes Strafarbeide for en Tid af indtil 5 Aar, og som er i Alderen fra det fyldte 21de til det fyldte 50de Aar.

   Herfra undtages dog Forbrydere, der tidligere har udstaaet Strafarbeide i Cellefængsel og som, naar den seneste tilfundne Straf skal fuldbyrdes, har fyldt det 25de Aar, samt Forbrydere, hvis Fader eller Moder er lappisk.

   Skal nogen Fange uden Afbrydelse udstaa Strafarbeide efter flere ham overgaaede Domme, bliver ved Spørgsmaalet om, hvor Straffen skal udstaaes, Straffetiderne at befragte som en Enhed.

2. Til Strafarbeide dømte mandlige Forbrydere over 21 Aar, der ikke i Henhold til Post 1 skal udstaa Straffen i Bodsfængslet, kan, naar de deri samtykker, tillades indsat der efter Bestemmelse af Justits-Departementet i hvert enkelt Tilfælde. Dog kan, naar ikke særlige Omstændigheder er forhaanden, saadan Tilladelse kun ventes meddelt, saafremt vedkommende Forbryders Straffetid ikke overstiger 7 Aar.

   Hensidder Angjældende i en anden Strafarbeidsanstalt, bør der, før Sagen afgjøres, afgives Erklæringer fra Anstaltens Direktør, Præst og Læge om, hvorvidt de anser det hensigtsmæssigt, at han overflyttes til Bodsfængslet. Lægens Erklæring bør være støttet til en saavidt mulig nøiagtig Undersøgelse af Angjældendes Sindstilstand og Helbredsforfatning.

   Ogsaa naar Andragende om Optagelse i Bodsfængslet fremkommer fra en til Strafarbeide domfældt Forbryder, der ikke har paabegyndt Straffens Udstaaelse, bør behørig Lægeerklæring erhverves og medsendes Andragendet og Sagens Akter.

Med Hensyn til Forbrydere, der ikke efter ovenstaaende Regler bliver at indsætte i Bodsfængslet, men i Fælles-

anstalt, bliver der indtil videre at forholde efter de ved Kongelig 30 Decbr.
Resolution af 28de Mai 1892 givne Regler.

Idet man meddeler foranstaaende, skal man anmode Hr. Rigsadvokaten om i fornøden Udstrækning at gjøre Paatalemyndighedens Tjenestemænd bekjendt dermed. Til Lettelse herved medsendes et Antal Exemplarer af nærværende Skrivelse.

Cirkulære fra Rigsadvokaten til Paatalemyndighedens Tjene- 1 Mai.
stemænd.

Den Adgang, Straffeprocesloven's § 113 giver til at holde Retsmøder under Efterforskningen og Forunderssøgelsen for lukkede Døre, benyttes nu meget sjelden og vistnok i langt mindre Udstrækning, end Loven tilsteder og Sagernes Tarv fordrer. „Særlig Grund til at antage, at Offentligheden vil kunne hindre Sagens fuldstændige og paalidelige Oplysning" foreligger ikke alene i Tilfælde, hvor Omstændighederne kræver, at noget ligefrem hemmeligholdes, men ogsaa i saadanne særlig opsigtvækkende og vidtløftige Sager, hvor en Masse Tilhørere stimler sammen og Pressen benytter den Adgang, som Offentligheden giver, til at levere omstændelige Referater af Forhandlingerne og de givne Forklaringer. Som Lovens § 181 nokſom viser, lægger Loven stor Vægt paa, at endnu ikke førte Vidner ikke paahører tidligere Vidners Forklaringer. I Sager af den nævnte Art vil det imidlertid af sig selv, naar overhovedet Offentlighed finder Sted, vanskelig kunne kontrolleres, om dette Bud overtrædes, saa meget mere, som det meget ofte først under Undersøgelsen vil vise sig, hvem der bliver at føre som Vidner. Og selv, om Budet overholdes, vil dets Øiemed fuldstændig forfeiles, naar de, der skal føres som Vidner, ligesaavel som alle andre Personer, gjennem Avisreferaterne holdes nøie underrettede om alt tidligere passeret.

Ude af Betragtning bør det heller ikke lades, at i Sager, der lægger særlig Beslag paa Almenhedens Opmærksomhed, og hvor der tages Parti for og imod, ogsaa Vidnernes Opfatning vil kunne paavirkes og deres Tilforladelighed nedsættes, idet egne Oplevelser og Indtryk sammenblandes med andres Udtalelser og Domme. Selv om det derfor ikke efter § 113 skulde kunne komme i Betragtning, at Forunderssøgelsens Offentlighed og Pressens mere eller mindre rigtige Referater af samme og Domme over dens Resultater ofte vil bevirke, at den Ret, som i sin Tid skal afgjøre Sagen, vil gaa til denne Gjerning med forudfattede Meninger, er der dog utvivlsomt allerede af Hensyn til Vidnerne fuld Føie til her at konstatere Tilstedeværelsen af en særlig Grund, der gjør Forhand-

1 Mai. lingens Offentlighed betænkelig for Sagens fuldstændige og paalidelige Oplysning.

I Henhold til ovenstaaende maa jeg henstille til D'Hrr. Paatalemyndighedens Tjenestemænd at have deres Opmærksomhed fæstet paa Spørgsmaalet, om Sagens Tarv gjør Offentlighedens Udelukkelse paakrævet, og overalt, hvor saa findes at være Tilfældet, for Retten fremsætte Begjæring derom.

Ogsaa i andre Tilfælde end de oven omhandlede bør det stadig være Gjenstand for Opmærksomhed, hvorvidt Retsforhandlingens Offentlighed vil kunne være til Skade for Sagen. Navnlig hvad angaar Retsmøder under Efterforskningen og før endnu nogen bestemt Person er sigtet eller endog blot mistænkt, er det klart, at Offentligheden let vil kunne foranledige, at den skyldige flygter eller sættes i Stand til at ødelægge eller forplumre Sagens Bevisligheder.

2 Mai. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til det akademiske Kollegium, hvori Departementet, efter at have indhentet Udtalelser fra Revisions- og fra Finantsdepartementet, paa Foranledning meddeler, at uagtet der ikke vides at findes nogen udtrykkelig Bestemmelse, hvorefter Indfordringen af Landskyld af Postmester Knophs Gods eller af Kornbidrag til Universitetet er paalagt Fogderne (saaledes som ved Kgl. Resolution af 29de April 1833 skeet med Hensyn til Kongetienden i Stange, Løiten og Romedal), antages det dog, at Fogder maa være pligtige til at indkræve de omhandlede Ydelser, men kun paa Vilkaar af, at der herfor tilstaaes dem en Godtgjørelse, der, forsaavidt intet andet er udtrykkelig bestemt, nærmest antages at burde være den samme som fastsat for Indkrævning af Landskyld og Kornbidrag til Nordlandske Kirke- og Skolefond (2%). For Lensmændenes Vedkommende antages der — bemærker Departementet — under ingen Omstændighed at være Adgang til at kræve den selvstændige Indfordring af de omhandlede Ydelser overtaget uden Godtgjørelse.[1])

[1]) Jfr. Skr. 2 Aug. 1893, indtaget nedenfor Side 576.

Fortegnelser tilhørende Udskrivningsreglement af 13de Mai 1893. 13 Mai.

Fortegnelse Bogstav A.

Plan

for Rigets Inddeling i Indrulleringsdistrikter og Kredse med underlagte Kjøb- og Ladesteder samt Thinglag.

Indrulleringsdistrikter.	Kredse.	Kjøbstæder og Thinglag.	Amt.
Kristiania . .	Fredrikshald	Fredrikshald Kjøbstad . . .	
		Skjeberg	
		Berg	
		Id	
	Fredrikstad .	Fredrikstad Kjøbstad . . .	
		Borge	
		Hvaler	Smaalenene.
		Onsø	
		Glemminge	
	Sarpsborg .	Sarpsborg Kjøbstad . . .	
		Tune	
	Moss	Moss Kjøbstad	
		Rygge	
		Raade	
	Son	Vestby med Holen, Hvidsten og Son	
	Drøbak . . .	Drøbak Kjøbstad . . . . . med Frogn Annex.	
		Aas	
	Kristiania . .	Asker	Akershus.
		Bærum	
		Vestre Aker	
		Østre Aker	
		Nesodden	
		Kristiania Kjøbstad	Kristiania Stift.
Drammen .	Drammen . .	Drammen Kjøbstad	
		Hurum	
		Lier	Buskerud.
		Røken	
		Eker	
		Svelvik med Strømmen .	
		Skoger	
	Holmestrand	Sande	
		Holmestrand Kjøbstad . .	Jarlsberg og Larvik.
		Botne	
		Hof	

13 Mai.

Indrulleringsdistrikter.	Kredse.	Kjøbstæder og Thinglag.	Amt.
Drammen	Horten	Horten med Carljohansværn	Jarlsberg og Larvik.
		Borre med Aasgaardstrand	
		Vaale	
	Tønsberg	Tønsberg Kjøbstad	
		Nøtterø	
		Tjømø	
		Sem	
		Stokke	
		Ramnes	
		Andebu	
	Sandefjord	Sandefjord Kjøbstad	
		Sandeherred	
	Larvik	Hedrum	
		Larvik Kjøbstad	
		Brunlanes med Stavern	
		Tjølling	
Arendal	Skien	Skien Kjøbstad	Bratsberg.
		Gjerpen	
	Porsgrund	Solum	
		Porsgrund Kjøbstad	
	Brevik	Brevik Do.	
		Eidanger	
	Langesund	Langesund Ladested	
		Bamle med Stathelle	
	Kragerø	Kragerø Kjøbstad	
		Sannikedal	
	Østerrisør	Østerrisør Kjøbstad	Nedenes.
		Søndeled	
	Tvedestrand	Tvedestrand Ladested	
		Holt	
		Dybvaag og Flaugstad	
	Arendal	Arendal Kjøbstad	
		Østre Moland	
		Diestad	
Kristiansand	Grimstad	Grimstad Kjøbstad	
		Landvig og Fjære	
	Lillesand	Sand med Lillesand	
	Kristiansand	Kristiansand Kjøbstad	Lister og Mandal.
		Oddernes	
		Øvrebø	
		Søgne	
	Mandal	Mandal Ladested	
		Lerkjær	
		Søndre Undal	

13 Mai.

Indrulleringsdistrikter.	Kredse.	Kjøbstæder og Thinglag.	Amt.
Kristiansand	Farsund	Farsund Ladested	Lister og Mandal.
		Helvig	
		Lyngdal	
	Flekkefjord	Flekkefjord Kjøbstad	
		Do. Thinglag	
		Kvinesdal	
	Sogndal	Sogndal Thinglag med Do. Ladested	
		Lunde	
	Egersund	Egersund Thinglag og Ladested	
		Haa	
		Helleland	
		Birkrem	
Bergen	Stavanger	Stavanger Kjøbstad	Stavanger.
		Klep	
		Høiland med Sandnes Ladested	
		Haaland	
		Hetland	
		Time	
		Gjesdal	
		Høle	
		Strand	
		Finnø	
		Rennesø	
		Aardal	
	Skudenes	Hjelmeland	
		Skudenes Thinglag med Skudeneshavn Ladested	
		Nærstrand	
		Sand og Saude	
		Jelse	
		Vikedal	
	Haugesund	Haugesund Kjøbstad	
		Avaldsnes med Kopervik Ladested	
		Tysvær	
		Torvestad	
		Skjold	
	Bergen	Fjære	Søndre Bergenhus.
		Fjelberg	
		Etne	

13 Mai.

Indrulleringsdistrikter.	Kredse.	Kjøbstæder og Thinglag.	Amt.
Bergen . . .	Bergen . . .	Skonevik	Søndre Bergenhus.
		Kvinnherred	
		Strandebarm og Jondal .	
		Vikør og Ulvik	
		Ullensvang	
		Fitje	
		Føjen	
		Tysnes	
		Fuse	
		Os	
		Fane	
		Sund	
		Fjeld	
		Aarstad	
		Hammer	
		Manger	
		Lindaas	
		Haus	
		Hosanger	
		Evanger	
		Bergen Kjøbstad	Bergen Stift.
	Florø	Lærdal	Nordre Bergenhus.
		Aardal	
		Lyster	
		Solvorn	
		Marifjæren	
		Sogndal	
		Norum	
		Aurland	
		Nærø	
		Lekanger	
		Tjugum	
		Vik	
		Klævold	
		Ladvik	
		Gulen	
		Utvær	
		Indre Dale	
		Ytre Dale	
		Askevold	
		Brandsø med Florø Ladested	
		Førde	
		Breim	

13 Mai.

Indrulleringsdistrikter.	Kredse.	Kjøbstæder og Thinglag.	Amt.
Bergen . . .	Florø	Gloppen	
		Indviken	
		Stryn	Nordre Bergenhus.
		Eid og Hornindal	
		Daviken	
		Stat	
Trondhjem .	Aalesund . .	Vannelven	
		Herø	
		Ulfsten	
		Volden	
		Hjørundfjord	
		Dale	
		Sunnelven	
		Ørskog	
		Borgund	
		Skodje	
		Haram	
		Aalesund Kjøbstad	
	Molde . . .	Nesset	
		Vold og Eid	
		Romsdal	
		Vestnes	Romsdal.
		Veø	
		Molde Kjøbstad	
		Bolsø	
		Sund	
		Vaagø	
	Kristiansund.	Kristiansund Kjøbstad . . .	
		Edø	
		Kvernes	
		Gimnes	
		Tingvold	
		Sundalen	
		Øksendalen	
		Aure	
		Stangvik	
		Halse	
		Surendalen	
	Trondhjem .	Trondhjem Kjøbstad . . .	Søndre Trondhjem.
		Nedre Stjørdalen	
		Leksviken	Nordre Trondhjem.
		Frosten	

13 Mai.

Indrulleringsdistrikter.	Kredse.	Kjøbstæder og Thinglag.	Amt.
Trondhjem	Trondhjem	Strinden	Søndre Trondhjem.
		Bynesset	
		Buviken	
		Børsen	
		Orkedal	
		Leinstranden	
		Rissen	
		Stadsbygden	
		Orlandet	
		Hitteren	
		Aafjorden	
		Bjørnør	
	Levanger	Levanger Kjøbstad	Nordre Trondhjem.
		Do. Thinglag	
		Værdalen	
		Mosviken og Verran	
		Ytterøen	
		Skogn	
	Stenkjær	Stenkjær Ladested	
		Sparbuen	
		Inderøen	
		Beitstaden	
		Stod	
	Namsos	Namsos Ladested	
		Do. Thinglag	
		Fosnes	
		Nærø og Kolvereid	
		Lensmandsdistrikter.	
Tromsø	Mosjøen	Bindalen	Nordland.
		Brønnø	
		Velfjorden	
		Vega	
		Alstahoug	
		Herø	
		Tjøtta	
		Vefsen	
		Mosjøen Ladested	
		Hatfjelddalen	
	Bodø	Mo	
		Hemnes	
		Nesne	
		Lurø	

13 Mai.

Indrulleringsdistrikter.	Kredse.	Lensmandsdistrikter.	Amt.
Tromsø . .	Bodø	Rødø	Nordland.
		Meløe	
		Gildeskaal og Beieren . .	
		Saltdalen	
		Skjerstad	
		Bodø Kjøbstad	
		Do. Thinglag	
		Folden	
		Stegen	
		Hammerø	
		Lødingen	
		Ofoten	
		Vaagan	
		Gimsø og Valberg	
		Borge	
		Buksnes og Hol	
		Flakstad	
		Værø og Røst	
		Hadsel	
		Sortland	
		Dverberg	
		Øksnes	
		Bø	
	Tromsø . .	Trondenes	Tromsø.
		Kvæfjord	
		Ibbestad	
		Salangen	
		Berg	
		Tranø	
		Maalselven	
		Lenvik	
		Tromsø Kjøbstad	
		Tromsøsundet	
		Balsfjorden	
		Lyngen	
		Karlsø	
		Skjervø	
	Hammerfest .	Samtlige Thinglag i Alten og Hammerfest Fogderier	Finmarken.
	Vardø . . .	Do. i Tanen Do. og Vardø Thinglag	
	Vadsø . . .	Samtlige Thinglag af Varanger Fogderi	

13 Mai. ad § 13. Fortegnelse Bogstav B.

Fortegnelse

over, til hvilke sømilitære Distriktsafdelinger de søværnepligtige Mandskaber i de forskjellige Indrullingsdistrikter blive at udskrive.[1])

Indrullingsdistrikter.	Indrullings-Kredse.	Sømilitære Distrikter.
Kristiania.	Fredrikshald. Fredikstad. Sarpsborg. Moss. Son. Drøbak. Kristiania.	Carljohansværn.
Drammen.	Drammen. Holmestrand. Horten. Tønsberg. Sandefjord. Larvik.	
Arendal.	Skien. Porsgrund. Brevik. Langesund. Kragerø. Risør. Tvedestrand.	Fredriksværn.
Kristianssand.	Arendal. Grimstad. Lillesand. Kristiansand. Mandal. Farsund. Flekkefjord. Sogndal. Egersund.	Kristiansand.

[1]) Jfr. Kommandoresk. 30 Decbr. 1893.

13 Mai.

Indrullerings-distrikter.	Indrullerings-Kredse.	Somilitære Distrikter.
Bergen.	Stavanger. Skudenes. Haugesund. Bergen. Florø	Bergen.
Trondhjem.	Aalesund. Molde. Kristiansund. Trondhjem med Levanger og Stenkjær. Namsos.	Trondhjem.

Cirkulære fra Rigsadvokaten til Paatalemyndighedens Tje- 26 Juni.
neftemænd.

Jeg finder at burde gjøre D'Hrr. Paatalemyndighedens Tjeneftemænd særlig opmærksomme paa følgende:

Efter den ældre Ret var det vistnok ialfald saare tvivlsomt, hvorvidt Politiet overhovedet havde nogen Pligt eller Ret til at beskytte mod eller hindre Forbrydelser, som det Offentlige ved at henvise til udelukkende privat Paatale havde erklæret for, som det kunde synes, sig fuldstændig uvedkommende. Ved Straffeproceslovens § 230, sidste Led, er denne Tvivl imidlertid bleven løst i den Retning, at Politiet ogsaa i Anledning af saadanne Forbrydelser efter Fornærmedes Begjæring kan foretage Fængsling i Overensstemmelse med de derom gjældende sædvanlige Regler, altsaa navnlig for at hindre Forbrydelsens Fortsættelse; og heraf følger da ogsaa klart, at dets Stilling ligeoverfor deslige Forbrydelser, navnlig dets Pligt og Ret til paa Begjæring at beskytte mod dem eller forebygge dem, er væsentlig den samme som ved de Forbrydelser, der kan eller skal paatales af det Offentlige.

Utvivlsomt var den væsentligste Grund til, at denne Bestemmelse indtoges i Loven, at man ikke vilde lade den Private uden Ret til at paakalde Politiets Bistand mod Personer, som ulovlig trængte sig ind i eller nægtede at forlade hans Hus (Straffelovens Kap. 22, §§ 2 og 3), en Forbrydelse, der efter den da endnu gjældende Lovgivning var udelukkende privat Paatale undergiven (Dep.kom. Mot. Side 47).

Ved Straffelovens Revision 1889 og 1890 blev imidlertid adskillige Forbrydelser, som det tidligere havde været overladt den Fornærmede at paatale, Gjenstand for offentlig Paatale efter dennes Begjæring, saaledes alle Fornærmelser mod offentlige

26 Juni. Tjenestemænd i Tjenesten (10—4), alle Legemsfornærmelser (Kap. 15), uagtsom ulovlig Frihedsberøvelse (16—7), alle ulovlige Trudsler (16—11), Æresfornærmelser mod bedre Vidende (17—5), Besvangrelse under Ægteskabsløfte (18—24). Det samme blev da Tilfældet ogsaa med Kap. 22, §§ 2 og 3 ligesaavel som med §§ 1 og 19.

Efter dette er det da Politiets utvivlsomme og ubetingede Pligt paa Begjæring at yde sin Bistand mod ulovlig Indtrængen eller Forbliven i privat Hus ganske paa samme Maade som mod Legemsfornærmelser, Tyverier eller Røverier, og vil det endog uden Begjæring af den Fornærmede efter Omstændighederne have Opfordring til at optræde, naar det dog ikke er givet, at denne ingen saadan Bistand ønsker (jfr. Straffeprocesloven § 230, 1ste Led).

2 Aug. **Skrivelse** fra Kirkedepartementet til det akademiske Kollegium, hvori paa Foranledning meddeles, at for de Lensmænds Vedkommende, der tidligere har pleiet at beregne sig Salær for Inkassation af Universitetets Kornbidrag, antages den samme Godtgjørelse som tidligere at burde beregnes, forsaavidt den er høiere end den i Departementets Skrivelse af 2den Mai 1893 fastsatte.[1]) Ved Ledighed i Lensmandsombudene antages i ethvert Fald Salæret at burde nedsættes til 2 %.

[1]) Se foran Side 566.

2 Aug.

Anhang.

Forretningsorden

vedtagen af ni og tredivte ordentlige Storthing

den 15de Februar 1890[1]).

Første Kapitel.

Om hvorledes Storthinget konstituerer sig.

§ 1. Saasnart Fuldmagterne er afleverede til en midlertidig forrettende Præsident, vælges paa hvert efter nyt Valg sammentrædende Storthing en Komite paa 9 Medlemmer til at gjennemgaa Fuldmagterne saavel for Repræsentanters som Suppleanters Vedkommende og afgive Indstilling angaaende Valgenes Godkjendelse. Straks efterat Behandlingen af dens Indstilling er tilendebragt, vælger Storthinget Præsidenter og Sekretærer.

Dernæst foretages Valget af Lagthingets Medlemmer, og naar derpaa Efterretningen om, at saavel Lagthinget som Odelsthinget har valgt sine Præsidenter og Sekretærer, er indløben til Storthinget, erklærer Præsidenten paa dettes Vegne Storthinget for lovlig konstitueret og meddeler derom Kongen, om han er tilstede, [eller Vicekongen][2]) eller den norske Regjering Underretning.

De paafølgende Storthing i samme Valgperiode bliver, saafremt ikke anderledes for enkelt Tilfælde besluttes, at konstituere uden Undersøgelse af anmeldte Forfald. Disses Prøvelse foretages derefter saa snart ske kan. Indtil denne Prøvelse er foretaget, har de nye mødende Medlemmer, hvis Fuldmagter er prøvede, Sæde og Stemme.

§ 2. I det samlede Storthing og i Odelsthinget tager Medlemmerne Plads efter den alfabetiske Orden af de Valgdistrikter, hvorfra de er sendte, i Lagthinget efter Antallet af de Stemmer, hvormed de er valgte.

§ 3. Naar noget nyt Medlem møder, efterat Storthinget har delt sig i Lagthing og Odelsthing, tager han Sæde i Odelsthinget. Ved Valg, der foretages for at erstatte indtruffen Afgang blandt Lagthingets Medlemmer, kan de Medlemmer af Odelsthinget, der sidder i den i § 10 omhandlede Komite, ikke indvælges i Lagthinget.

[1]) Se Sth.tid. for 1889, S. 1781—1789 og for 1890, S. 31—171 samt Sth. Dok. No. 1 for 1890.

[2]) Det Indklamrede er bortfaldt ved Grundlovsbestemm. 30 Juni 1891. Jfr. Sth.tid. for 1892, Forh. i Sth. S. 13.

2 Aug.

Andet Kapitel.

Om Præsidenterne og Sekretærerne.

§ 4. Naar Valg sker paa Præsident og Sekretær, skal tillige vælges en Vicepræsident og en Vicesekretær. I paatrængende Forfaldstilfælde kan desuden den, som ved sidste Valg næst de valgte har opnaaet de fleste Stemmer, tilkaldes for at forrette som midlertidig Vicepræsident og Vicesekretær.

§ 5. Ingen kan være Præsident eller Sekretær paa samme Tid i mere end et Thing, og den, der er Præsident i et Thing, kan ikke være Sekretær i noget af Thingene.

§ 6. Præsidenter og Sekretærer forretter som saadanne i 4 Uger, inden hvis Udløb nyt Valg foretages — saavidt muligt i et Forhandlingsmøde. Den aftrædende kan vælges paany, men er ikke forpligtet til at modtage Gjenvalg for de nærmest paafølgende 4 Uger. Vil han frasige sig Gjenvalg, bør dette ske, inden Valghandlingen begynder.

§ 7. Præsidenterne foredrager Sagerne i Thingene; Storthingets og Odelsthingets Præsidenter har derhos sammen med Komiteernes Formænd at sørge for, at der fra Samlingens Begyndelse søges lagt en hensigtsmæssig Plan for Udførelsen af det foreliggende Arbeide, samt at vaage over, at denne Arbeidsplan befølges. Præsidenterne har iøvrigt at iagttage alt, hvad Grundloven og Forretningsordenen paalægger dem, saavelsom at paase, at begge nøiagtig overholdes.

§ 8. Sekretærerne fører vedkommende Things Forhandlingsprotokoller, paaser, at Extrakt- og Expeditionsprotokollerne udfyldes, samt at Expeditionerne udfærdiges — overensstemmende med de desangaaende givne Forskrifter. Vicesekretærerne pligter at bistaa Sekretærerne.

Tredie Kapitel.

Om Komiteerne og om Arbeidsordningen.

§ 9. Umiddelbart efterat Storthinget har konstitueret sig, nedsættes en Valgkomite paa 23 Medlemmer. Denne har at afgive Bestemmelse om Sammensætningen af Storthingets faste Komiteer.

Valgkommiteen har derhos i Fællesmøde med den Komite, til hvem Forberedelsen af Sager vedkommende Bankvæsenet er overdraget, at opnævne de aarlige Eftersynskomiteer ved Norges Bank, hvilke Opnævnelser foregaar uden Ophold og strax meddeles Storthinget.

Valgkomiteen har endelig, snarest muligt efterat den har modtaget Paalæg derom, at afgive Indstilling angaaende alle andre Valg, som Storthinget overdrager den at forberede.

Valgkomiteens Medlemmer forretter som saadanne for Sam- 2 Aug.
lingen. Tilfældig Afgang erstattes gjennem nyt Valg i første Storthingsmøde, efterat den er indtruffen.

§ 10. Strax efterat Valgkomiteen er nedsat, sammentræder de af dens Medlemmer, som har Sæde i Odelsthinget, for — under Ledelse af en i Tilfælde særskilt valgt Formand — at afgive Indstilling til dette, angaaende hvilke 9 af denne Afdelings Medlemmer der bør udgjøre Protokolkomiteen. Denne har:

a. at gjennemgaa de Protokoller m. v., der omhandles i Grundlovens § 75 f, og derom at gjøre Indstilling i Odelsthinget,
b. at gjennemgaa Statsrevisionens Anteegnelser til Regnskaberne med tilhørende Besvarelser og Vedtegninger og at afgive Indstilling til Odelsthinget om Decision af hvert Aars Regnskaber saavelsom angaaende de Beslutninger eller Foranstaltninger, som i Anledning deraf maatte ansees fornødne, samt
c. at meddele Odelsthinget Underretning om, hvorvidt Revisionen af Regnskaberne har været udført overensstemmende med den Statsrevisorerne meddelte Instrux.

§ 11. Naar Storthingets Præsident har erholdt Meddelelse om Udfaldet af Valget paa Protokolkomite og derom givet Valgkomiteen Underretning, træder denne strax sammen for at afgive Bestemmelse angaaende Besættelsen af Storthingets faste Komiteer. Udfaldet af denne bliver uden Ophold at trykke og ombele til Storthingets Medlemmer.

Ved Sammensætningen af disse Komiteer gaaes der ud fra, at alle Budget- og Lovforslag samt andre til Komiteforberedelse overgivne Sager — udenfor dem, Protokolkomiteen har at forberede, — regelmæssigen fordeles paa følgende Maade til de faste Komiteer:

1. Forandringer i og Tillæg til Grundloven, unionelle Anliggender, Bevilgninger til udenlandske Anliggender, Fremmedes Naturalisation samt Reglementsforandringer. Denne Komite har tillige at undersøge Arkivet og give Indstilling angaaende dettes Tilstand.
2. Kirke- og Undervisningsvæsenet.
3. Justits- og Politivæsenet.
4. Toldvæsen, Malt- og Brændevinsafgift samt de dermed i Forbindelse staaende Lønninger.
5. Militære Gjenstande.
6. Gage- og Pensionslisterne.
7. Bevilgninger vedkommende Landboforholdene, saasom til Jordbruget, Skov- og Udskiftningsvæsenet og Kongsberg Sølvværk.
8. og 9. Andre Næringsveie, derunder indbefattet Bank- og Pengevæsenet samt Bevilgninger til Fiskerierne, Fyr-, Mærke- og Ringevæsenet, Rednings-, Lods- og Havnevæsenet og Myn-

2 Aug. ten. Til disse Gjenstandes Behandling udnævnes to Komiteer under Betegnelsen No. 1 og 2.

10. Sager vedkommende sociale Spørgsmaal[1]).
11. Vei-, Post- og Skydsvæsen, samt Bidrag til privat Dampskibsfart.
12. Jernbanernes Driftsberetninger, Undersøgelser om og Anlæg af nye Jernbaner og Telegrafvæsenet.
13. Opgjør af Budgettet samt alle til Budgettet og Skattevæsenet henhørende Sager, der ikke er henviste til andre Komiteer.

Den sidstnævnte Komite har derhos at paase, at der føres en nøiagtig posteret Fortegnelse over alle i Samlingens Løb for det kommende Finantsaar besluttede Indtægts- og Udgiftsbevilgninger, efterhvert som disse gives af Storthinget, af hvilken Budgetfortegnelse der med passende Mellemrum jevnlig besørges omdelt Aftryk til Thingets Medlemmer.

Budgetkomiteens Formand kan, naar han finder det fornødent, kalde Formændene i de Komiteer, der behandler Budgetsager, til fælles Overlægning.

§ 12. Samtlige Storthingets Medlemmer, som ikke har Sæde i Protokolkomiteen, fordeles paa de faste Komiteer saavidt muligt med et lige stort Antal paa hver. Naar undtages Protokolkomiteen, er ved Besættelsen af Komiteer Valget frit mellem Storthingets Medlemmer. Dog bør de Repræsentanter, der har Sæde i Lagthinget, saavidt muligt fordeles ligeligt paa samtlige faste Komiteer, til hvilke de er valgbare.

§ 13. Storthinget og dets Afdelinger kan, naar saadant undtagelsesvis findes fornødent, nedsætte særskilte Komiteer til Behandling af en enkelt Sag eller et enkelt Slags Sager.

Ligeledes kan Storthinget til enhver Tid beslutte at forøge eller formindske Antallet af de faste Komiteer saavelsom af deres Medlemmer.

Naar Storthinget ikke ved særskilt Beslutning har fattet anden Bestemmelse, forbliver de engang nedsatte Komiteers Sammensætning uforandret paa alle Storthing i samme Valgperiode, undtagen forsaavidt Afgang blandt Medlemmerne gjør Forandring nødvendig.

§ 14. Paa Forslag af Præsidenten — for Budgetposters Vedkommende, efterat han har indhentet Budgetkomiteens Formening — fordeler Storthinget eller vedkommende Afdeling alle indkommende Sager, som findes at egne sig for Komiteforberedelse og at udkræve saadan, til de faste Komiteer, forsaavidt det ikke angaaende nogen Sag undtagelsesvis bestemmes, at den skal forberedes af en derfor nedsat særskilt Komite. Ved Fordelingen gaaes der i Almindelighed frem efter de i § 11 indeholdte Regler.

[1]) Se Sth.besl. 9 Febr. 1894 (Indst. S. No. 8 for 1894 og Sth.tid. for s. A., Forh. i Sth. S. 27).

Skulde Befølgelsen af disse lede til, at en eller nogle Ko- 2 Aug.
miteer erholder uforholdsmæssig meget eller uforholdsmæssig lidet Arbeide, kan Afvigelse finde Sted. Efter Anbefaling af Komiteen for Arbeidsordningen (§ 20) kan der foregaa Omfordeling af allerede oversendte Sager.

Det kan ogsaa besluttes, at en Sag overdrages til Forberedelse af to faste Komiteer i Fællesskab. Sagen bliver da i Almindelighed foreløbig at behandle af et Fællesudvalg, bestaaende af lige mange fra hver af Komiteerne valgte Medlemmer.

Dette Udvalg vælger Ordføreren i Sagen.

§ 15. Saasnart Komitebesættelsen er bestemt, træder hver Komites Medlemmer straks sammen for at vælge Komiteens Formand og Sekretær. Disse Valg, hvis Udfald uden Ophold indberettes til Storthinget, gjælder for Samlingen og foretages paany paa det andet og tredie Thing i Valgperioden, snareste muligt efterat Storthinget har konstitueret sig.

Komiteens Forhandlinger indføres i en af Formanden autoriseret Protokol.

Til gyldig Kamitebeslutning udfordres Tilstedeværelse af mindst $^2/_3$ af Komiteens Medlemmer.

Komiteerne drager Omsorg for, at de dem fra Storthinget eller dets Afdelinger oversendte Dokumenter med Bilage, forsaavidt deres Trykning ansees hensigtsmæssig, besørges trykte og ombelte blandt Thingets Medlemmer.

§ 16. Komiteerne har Adgang til at anvende et af Komiteen for Arbeidsordningen nærmere begrænset Beløb til lønnet Bistand. Saadan Arbeidshjælp søges fornemlig benyttet for Tilveiebringelsen af Forarbeider og Materialier ved Sagernes Behandling — saasom Uddrag, statistiske Sammenstillinger, Gjengivelse af Forelæggenes Indhold, hvor saadan findes nødvendig, m. v. Indstillingernes Begrundelse bliver derimod altid at forfatte ved Komiteens Medlemmer.

Enhver Komite har Adgang til at nedsætte Udvalg af sine Medlemmer til Granskning og forberedende Behandling af enkelte Sager; dog maa den endelige Behandling altid foregaa i samlet Komite.

§ 17. Komiteerne kan enten afgive skriftlig Indstilling eller lade Sagerne foredrage for vedkommende Thing uden skriftlig Begrundelse. I sidste Fald maa Udkast til Beslutning trykkes og ombeles. Saadanne mundtlige Indstillinger maa kun anvendes i Sager, hvorom der i Komiteen er Enstemmighed i Beslutning og Begrundelse, og fortrinsvis i aarlig gjenkommende Sager, ved hvilke Komiteen ikke har fundet Grund til nogen væsentlig Bemærkning.

Enhver Indstilling bør gives i korteste mulig Affatning. Sammenhørende Sager bør saavidt gjørligt behandles i én Indstilling.

§ 18. Formanden berammer Komiteens Møder og leder

2 Aug. Forhandlingerne i disse; han har snareſt muligt at foredrage til foreløbig Behandling alle Sager, som Komiteen har modtaget fra Storthinget eller Afdelingerne, og derunder at indhente Komiteens Formening om, hvorvidt Sagen kan fremmes i Samlingen til Afgjørelse eller til endelig Komitebehandling, samt til hvilken Tid og i hvilken Orden Sagerne bliver at opføre i Arbeidsplanen.

Det paaligger derefter Formanden at paase, at enhver Sag fremmes med Orden og Hurtighed overensstemmende med den vedtagne Arbeidsplan, at sørge for, at der gjennem den for Sagen valgte Ordfører anstilles de Undersøgelser og indhentes de Oplysninger, som Komiteen anser fornødne til Sagens nøiagtige og fuldstændige Behandling i vedkommende Thing, ligesom det endelig paaligger ham at drage Omsorg for, at Indstillingerne betimelig indleveres til Storthingets Kontor.

Komiteens Sekretær har at føre Forhandlingsprotokollen i Komiteens Møder og at modtage, bogføre og opbevare alle til Komiteen oversendte Sager. Skrivelser, Andragender eller Forslag vedkommende nogen oversendt Sag, hvilke indkommer direkte til Komiteen, bliver ikke at bogføre og tages kun Hensyn til, forsaavidt noget Medlem optager dem som sine.

§ 19. For hver Sag, der bliver at fremme i Samlingen, vælger Komiteen blandt sine Medlemmer en Ordfører. Skulde det under Sagens Komitebehandling vise sig, at den valgte med Hensyn til Indstillingens Resultat kommer i væsentlig Uoverensstemmelse med den raadende Mening i Komiteen, kan han forlange en anden opnævnt i sit Sted.

Medlem, som ikke er Formand i Komiteen, kan undslaa sig for at være Ordfører for flere end 2 Indstillinger.

Det paaligger Ordføreren under Formandens Ledelse at udrede Sagen i Komiteen, efter Raadførsel med Formanden at indhente de Oplysninger og anstille de Undersøgelser, Komiteen finder paakrævede, samt at affatte Indstillingen og underskrive den sammen med Formanden og Sekretæren.

Ordføreren bærer det nærmeste Ansvar for Indstillingens Indhold.

§ 20. Storthingets og Odelsthingets Præsidenter og Vicepræsidenter udgjør sammen med de faste Komiteers Formænd Komiteen for Arbeidsordningen. Den forrettende Storthingspræsident er Komiteens Formand.

Denne Komite har at forfatte Planen for Udførelsen af det foreliggende Arbeide i Samlingen.

Den sammentræder den 4de Dag efter Forslagstidens Udløb til Overlægning angaaende Ordenen og Tidsfølgen for Foretagelsen i Komiteerne, Storthinget og Odelsthinget af alle i Forslagstiden indkomne, til Komiteerne henviste Sager, som antages at kunne

føres frem til Afgjørelse eller til endelig Komitebehandling i Sam- 2 Aug.
lingen.

I Komiteen for Arbeidsordningen har Komiteformændene at fremlægge Forslag hver fra sine Komiteer angaaende Ordenen og Tidsfølgen for Udførelsen af det dem paaliggende Arbeide. Disse Forslag bør i Almindelig danne Grundlaget for Arbeidsplanen, men der kan derfra gjøres de Afvigelser, som Komiteen af Hensyn til Arbeidsordningen i det hele finder paakrævede eller anser tjenlige for paa den hurtigste og hensigtsmæssigste Maade at fremme Sagernes Afgjørelse i Samlingen eller deres Forberedelse for den følgende Storthingssamling.

Ved Opstillingen af Arbeidsplanen gaaes der ud fra, at større Lovsager og Grundlovsforslag, der skal bringes til Afslutning i Samlingen, i Almindelighed bør foreligge forberedte fra Komiteerne seneſt inden Udgangen af dennes 3die Maaned.

Udkastet til Arbeidsplan besørges strax trykt og ombelt blandt Thingets Medlemmer tilligemed de ved samme optagne Dissenser. Saafremt der ikke inden 2 Dage efter Udlæggelsen anmeldes for Storthingets Præsident nogen Indsigelse mod Planen, ledsaget af bestemt formuleret Forslag til anden Arbeidsplan og understøttet for hvert saadant Forslags Vedkommende af mindst 12 af Storthingets Medlemmer, erklærer Præsidenten paa Storthingets Vegne i et Møde den følgende Dag Planen for gjældende med Hensyn til Foretagelsen af alle i Forslagstiden indkomne Sager, der bliver at behandle af Komiteerne. Den i Planen fastsatte Tid og Orden for Sagernes Foretagelse maa da ikke fraviges, medmindre Storthinget for nogen enkelt Sag anderledes bestemmer — med $^2/_3$ af Stemmerne, forsaavidt det ikke sker efter Forslag af Komiteen for Arbeidsordningen. Forberedte Sager, hvis Behandling i Storthinget eller Odelsthinget ikke har kunnet paabegyndes inden den forudsatte Tid, foretages dog snareſt muligt derefter, uden at derom tiltrænges særskilt Beslutning paa Forhaand.

Nedlægges der saadan Indsigelse som nævnt mod Komiteens Udkast til Arbeidsplan, foretages dette og det eller de derfra afvigende Forslag, der iforveien besørges trykte og ombelte, til Afgjørelse i Storthinget paa den 3die Dag efter Planens Udlæggelse. Afgjørelsen finder Sted ved Afstemning over de afvigende Forslag, efterat én Taler har havt Ordet for hvert af disse og den af Komiteen valgte Ordfører for Indstillingen. Bifaldes intet af de afvigende Forslag, erklærer Præsidenten den af Komiteen foreslaaede Arbeidsplan for vedtaget.

Komiteen for Arbeidsordningen sammentræder derefter hver 14de Dag — eller i fornødent Fald oftere efter Formandens Tilsigelse — for at indordne i Planen senere indkomne Sager, der findes under Samlingen at kunne fremmes til Afgjørelse eller til

2 Aug. endelig Komitebehandling. Disse Tillæg bliver gyldige paa samme Maade som den oprindelige Arbeidsplan, kun at Udlæggelsestiden forkortes til 1 Dag.

Komiteon har tillige i sine senere Møder at overlægge og i Tilfælde fremsætte Forslag om, hvorvidt Afvigelser fra den oprindelige Plan bør finde Sted for nogen enkelt Sag, hvorvidt Omfordeling bør ske af de til Komite henviste Sager samt — inden Udgangen af Samlingens 2den Maaned — at udtale sig om Tiden, naar Storthingets Forhandlinger kan ventes tilendebragte, saavelsom senere angaaende i Tilfælde yderligere Forlængelse af Samlingstiden samt om Opløsningsdagen.

Saalænge der ikke foreligger nogen vedtagen Arbeidsplan, foretages i Storthinget og i Odelsthinget hvilende Komiteindstillinger fra den foregaaende Samling samt andre Sager, hvis Behandling ikke antages at ville foregribe den tilsigtede Arbeidsordning.

Fjerde Kapitel.

Om hvorledes Storthinget og dets Afdelinger sammenkaldes og sættes.

§ 21. Thingenes Præsidenter sørger ved Overenskomst indbyrdes saavidt muligt for, at det ene Things Forretninger ikke stanser det andets Virksomhed.

Det samlede Storthings Forretninger har Fortrinet, naar Spørgsmaal derom maatte opstaa.

§ 22. Sammenkaldelse til Møder i Storthinget og dets Afdelinger sker ved Opslag i Storthingsbygningen af vedkommende Sekretær efter Præsidentens Forskrift 24 Timer før Mødet. Opslaget skal indeholde Mødets Dagsorden (§ 31). I overordentlige Tilfælde kan Sammenkaldelsen ske ved Budsendelse til Thingets samtlige Medlemmer med kortere Varsel.

§ 23. Thingmøderne holdes om Formiddagen fra Kl. 10 til Kl. 2 og om Eftermiddagen fra Kl. 5 til Kl. 8 — udenfor overordentlige Tilfælde alene paa Søgnedage. Til Møde baade Formiddag og Eftermiddag den samme Dag udkræves Samtykke af vedkommende Thing.

§ 24. Enhver udeblivende pligter til vedkommende Thing at indsende skriftlig Anmeldelse i Tilfælde af Forfald. Præsidenten kan ved Mødets Begyndelse lade Sekretæren opraabe Thingets Medlemmer efter Navneliften og Navnene optegne paa enhver fraværende, fra hvem der ikke foreligger Forfaldsanmeldelse. Om Permission andrages paa Forhaand hos Storthinget.

Naar Præsidenten har forvisset sig om, at det grundlovsmæssige Antal Medlemmer er tilstede, erklærer han Thinget lovlig sat og begynder Forretningerne.

Femte Kapitel. 2 Aug.

Om Forslag og Andragender.

§ 25. Regjeringens Forslag ved Statsraader modtages, naar det forlanges, da andre Forretninger imidlertid stanser.

§ 26. Præsidenterne skal i en efter Omstændighederne afpasset Tid ved Slutningen af hvert Møde modtage nye Forslag og Andragender samt referere disse saavelsom andre til Præsidenten gjennem Storthingets Kontor indkomne.

§ 27. Forslag eller Andragender skal indleveres skriftlig. Intet saadant maa være underskrevet af flere end 10 af Storthingets Medlemmer. Lovforslag skal være affattede i Lovsform.

Mundtlig kan dog Forslag foredrages, som staar i umiddelbar Forbindelse med den Sag, der er under Behandling, og som fremsættes, medens Sagen debatteres, ligeledes de Forslag, som gjøres af vedkommende Præsident som saadan.

§ 28. Naar et Forslag, et Andragende eller en anden Sag er refereret, indhenter Præsidenten Thingets Bestemmelse, om Sagen skal

a. foretages strax til Afgjørelse, eller
b. udlægges til Eftersyn for Thingets Medlemmer — efter sin Vidtløftighed og øvrige Beskaffenhed i 2 eller flere Dage — og derefter opslaaes til Behandling, eller
c. sendes til en Komite.

Til at forhindre, at en ny Sag strax foretages til Afgjørelse, udfordres kun, at Præsidenten eller $^1/_5$ af vedkommende Things tilstedeværende Medlemmer modsætter sig dette.

Præsidenten besørger snarest muligt det fornødne til Opfyldelse af Thingets Beslutning.

Paa Dagsordenen bør, naar Sager skal refereres, der af Præsidenten skjønnes at egne sig til strax at afgjøres, disse særskilt anføres med Forklaring om, at de vil blive foreslaaede strax behandlede.

Naar en Sag kommer forberedt tilbage fra en Komite, behandles den som nye Sager overensstemmende med Bogstav a eller b.

§ 29. Forslag og Andragender, som paa første Storthing efter nyt Valg indleveres senere end 15de og i de følgende Samlinger senere end 10de Februar, tages ikke under Behandling, førend alle tidligere indkomne, dertil modne Sager er afgjorte, medmindre vedkommende Thing beslutter, at Undtagelse for nogen enkelt Sag i denne Henseende bør ske.

Forslag til Forandringer i Grundloven og i Storthingets Forretningsorden samt de Forslag, som efter § 27 fremsættes under Debatterne, er ikke underkastede denne Indskrænkning.

Forslag og Andragender, fremsatte paa et foregaaende Stor-

2 Aug. thing i samme Valgperiode, men ikke der afgjorte, ansees fremdeles henstaaende til Behandling, medmindre der af Forslagsstilleren er taget Forbehold om det modsatte.

Vil en Forslagsstiller tage sit Forslag tilbage, maa han afgive Erklæring derom i Møde af det Thing, for hvilket Forslaget er fremsat. Afgives saadan Erklæring efter Forslagstidens Udløb, kan enhver anden forslagsberettiget inden det næste Mødes Slutning optage Forslaget som sit med den Virkning, at det betragtes som betimelig fremsat. Grundlovsforslag kan ikke tages tilbage, efterat Storthinget har besluttet, at det skal kundgjøres ved Trykken.

Naar en Komiteindstilling, som behandler en Sag i dens Realitet uden Forbehold om Gjenoptagelse af Komiteforberedelsen, ikke kommer under endelig Afgjørelse i Thinget inden Samlingens Slutning, bliver Indstillingen hvilende til Foretagelse ved Begyndelsen af den følgende Samling i samme Valgperiode uden at gjennemgaa ny Komitebehandling.

§ 30. Komiteen for Arbeidsordningen paaser, at der sammen med Arbeidsplanen trykkes og til Thingets Medlemmer omdeles en ordnet og klassificeret Fortegnelse over samtlige i Forslagstiden indkomne Sager.

Denne Sageliste fuldstændiggjøres i Tilfælde hver 14de Dag ved Tilføielse af senere indkomne Sager. I Tillæggene, der ligeledes trykkes og omdeles, anføres tillige, hvilke Sager der er expederede fra Komiteerne og i Thingene, samt naar dette er skeet.

Sjette Kapitel.

Om Debatterne.

§ 31. I Thingenes Møder foretages Sagerne almindeligvis efter den af Præsidenten fremlagte Dagsorden. Ved dennes Affattelse iagttages, at Sager, der handler om samme Gjenstand, saa vidt muligt opslaaes samtidig og til Behandling i Sammenhæng.

Naar Præsidenten finder det hensigtsmæssigt, og vedkommende Thing deri samtykker, eller naar Thinget med $^2/_3$ Stemmeflerhed saa beslutter, kan Dagsordenens Rækkefølge fraviges, og endog Sager, som ikke er opførte paa denne, foretages, saafremt der forøvrigt efter Forretningsordenen dertil gives Adgang.

Bliver nogen af de paa Dagsordenen opførte Sager tilovers, foretages de først i det følgende Møde. Sager, der er udsatte til en vis Tid, bør dog altid foretages paa denne.

§ 32. Naar en Sag sættes under Debat, oplæses — udenfor Undtagelsestilfælde — hvad der er Gjenstand for Afstemning og alene dette.

Præsidenten opfordrer derefter Thingets Medlemmer til at

ytre sig over Sagen — i Regelen først over samme i dens Almindelighed. 2 Aug.

Før denne Præsidentens Opfordring maa ingen Taler indtegnes. Den, som vil tale, reiser sig og forlanger Ordet. Reiser flere sig paa en Gang, bestemmer Præsidenten, hvem af dem det tilkommer at tale først. Dog har Forslagsstilleren, Ordføreren, Medlemmer af Statsraadet samt af den Komite, der har forberedt Sagen, Fortrinet — i den her anførte Orden.

Vil Præsidenten som Repræsentant deltage i Debatten, har han — udenfor ganske korte Bemærkninger — at overlade Ledelsen af Forhandlingerne angaaende den foreliggende Sag i Resten af Mødet til Vicepræsidenten. Naar den forrettende Sekretær vil deltage i Debatten, har han ligesom Forsamlingens øvrige Medlemmer at tale enten fra Talerstolen eller fra en [1]) Medlemsplads i Salen.

§ 33. Den talende henvender sig stedse med sin Tale til Præsidenten. Han bør nøie holde sig til den under Debat satte Sag og ikke tillade sig fornærmende Udtryk mod Storthinget, dets Afdelinger eller noget af deres Medlemmer.

§ 34. Under Forhandlingerne maa intet Medlem passere mellem den, der har Ordet, og Præsidenten.

Larmende Yttringer af Misnøie eller Bifald ved Forhandlingerne er utilladelige.

§ 35. Statsraadets Medlemmer har overensstemmende med vedkommende Grundlovsbestemmelse under sin Deltagelse i Forhandlingerne Repræsentanters Rettigheder og Forpligtelser efter Forretningsordenen.

§ 36. Dersom noget Medlem afviger fra den i §§ 32—34 foreskrevne Orden, kan han advares af Præsidenten. Denne Advarsel gjentages, om fornødent.

Skulde Medlemmet endda ikke holde sig den vedtagne Orden efterrettelig, lader Præsidenten, efterat der er givet vedkommende Anledning til at forklare sig, afstemme over, hvorvidt han endelig bør fratages Ordet eller i Tilfælde endog udvises under den Dags Forhandlinger.

Udenfor de her nævnte Tilfælde maa Præsidenten ikke afbryde en Repræsentant, som har Ordet.

Syvende Kapitel.

Om Afstemning.

§ 37. Naar Debatterne er endte, sætter Præsidenten Sagen under Afstemning. Er Sagen enten delt eller under Forhandlin-

[1]) Se Sth.beslutn. 18 April 1891, Sth.tid. for s. A., S. 438. For hed det „sin".

2 Aug. gerne opløst i flere Spørgsmaal, skal Præsidenten lade ethvert af disse efter dets Orden afgjøre ved Afstemning. Voteringsordenen maa forud være opgiven og antagen.

§ 38. Afstemningen iværksættes paa en af følgende Maader:

a. Ved at Præsidenten opfordrer de Medlemmer, som er mod et Forslag, til at reise sig.

b. Ved Navneopraab, hvilken Afstemningsmaade anvendes, forsaavidt Meningsuenighed antages at finde Sted, i alle Sager af nogen Vigtighed. Anser Præsidenten Navneopraab unødvendigt, men noget andet Medlem fremsætter Forlangende derom, afgjøres Voteringsmaaden uden Debat ved Afstemning efter Bogstav a. Ligeledes finder Navneopraab Sted, naar den under Bogstav a nævnte Afstemningsmaade er benyttet, men Præsidenten eller en Femtepart af de Stemmegivende erklærer, at Udfaldet ikke med Sikkerhed kan erfares.

Opraabet begynder i Storthinget og Odelsthinget med det Valgdistrikt og i Lagthinget med det Medlem, hvis Navn ved forudgaaende Lodtrækning er udtrukket af Sekretæren. Opraabet fortsættes derpaa efter Medlemmernes Orden.

c. Ved lukkede Sedler uden Underskrift, hvilken Afstemningsmaade alene bruges ved Valg. I Stemmeseddelen, som enhver stemmegivende indleverer, anføres deres Navne, paa hvilke han stemmer. Stemmes der paa flere, end der skal vælges, er saadan Stemmeseddel ugyldig. Hvor dette hensigtsmæssig kan ske, foregaar Optællingen af Stemmesedler udenfor Møderne under Opsigt af dertil af Præsidenten opnævnte Medlemmer af Thinget.

Ingen Repræsentant, som er fraværende, naar en Sag erklæres optagen til Votering, maa afgive Stemme, og ingen, som da er tilstede og berettiget til at stemme, maa forlade Forsamlingen, førend Afstemningen er endt.

§ 39. I alle Tilfælde, hvor ikke anderledes er foreskrevet, afgjøres Sagerne ved simpel Stemmeflerhed. Staar ved Afstemninger efter § 38 a og b Stemmerne lige, gjør Præsidentens Stemme Udslaget. Skulde ved Afstemning efter § 38 Bogstav c de høieste Stemmetal falde lige paa flere, kan ethvert af vedkommende Things Medlemmer strax forlange ny Afstemning mellem disse. Forlanges ikke saadan, eller bliver ved denne Stemmetallet atter lige fordelt mellem flere, trækker disse Lod, fraværende ved dertil af Præsidenten opnævnte Medlemmer af Thinget.

§ 40. Naar et Spørgsmaal er sat under Debat, maa Mødet ikke hæves, førend Spørgsmaalet er afgjort ved Afstemning, eller Udsættelse af Forhandlingerne er besluttet.

§ 41. Naar en Sag er endelig afgjort, maa den ikke mere oprippes eller foretages i samme Samling.

Ottende Kapitel. 2 Aug.

Om Thingenes Forretninger efter Grundlovens § 75.

§ 42. De i Grundlovens § 75 anførte Sager foredrages og afgjøres i det samlede Storthing med Undtagelse af det i Begyndelsen af §'ens Bogstav a nævnte: „at give og ophæve Love", hvormed forholdes efter Grundlovens § 76 og følgende Paragrafer, samt af de sammesteds under Bogstaverne f og h omhandlede Rettigheder, der kan udøves baade af det samlede Storthing og af Odelsthinget særskilt.

§ 43. Naar Storthinget eller Odelsthinget anser det fornødent, at nogen efter Grundlovens § 75 h indkaldes til Møde, skal vedkommende Things Præsident foranstalte Indkaldelsen med passende Varsel.

I Indkaldelsen bliver at angive den eller de Sager, hvorom Thinget ønsker at modtage Forklaringer.

§ 44. De Spørgsmaal, hvorom Oplysninger attraaes, bliver efter vedkommende Things Beslutning af Præsidenten at forelægge den indkaldte ved Mødet.

Under Mødet kan enhver Repræsentant stille Spørgsmaal for at ønske nærmere Forklaring angaaende den Sag, der har foranlediget Indkaldelsen. Naar en Repræsentant har stillet saadant Spørgsmaal, har Præsidenten uden foregaaende Debat, og forinden yderligere Spørgsmaal af nogen anden kan stilles, at undergive det Thingets Votering, hvorvidt det bliver at forelægge den indkaldte.

Den indkaldte kan ogsaa meddele skriftlige Oplysninger, der vedlægges Sagen.

Niende Kapitel.

Om Lovforslags Behandling i samlet Storthing.

§ 45. Naar et Lovforslag efter Grundlovens § 76 foretages i samlet Storthing, har dette under et at afgjøre, om Odelsthingets Beslutning til Lov, saaledes som denne sidste Gang har været Lagthinget forelagt, skal antages eller ikke. Bliver denne da antagen, oversendes Sagen til Lagthinget for paa sædvanlig Maade at expederes som Lovbeslutning; erholdes derimod ikke det i Grundloven bestemte Antal Stemmer for Antagelsen, ansees det hele som forkastet.

Tiende Kapitel.

Om Thingenes Protokoller og Sagernes Expedition.

§ 46. For Storthinget og hver af dets Afdelinger autoriseres der af vedkommende Præsident Forhandlings-, Extrakt- og Expeditionsprotokoller i to Exemplarer for hvert Thing, det ene

2 Aug. for Sager, der foretages for aabne Døre, det andet for dem, der behandles inden lukkede Døre.

§ 47. Naar en Sag foredrages, anføres den i Forhandlingsprotokollen blot med sit Numer i Extraktprotokollen og den Dagsordens Numer, hvorpaa den er opslaaet. Stemmerne for eller imod antegnes med Tal i den dertil bestemte Rubrik, men Thingets Beslutning indtages ordlydende i Forhandlingsprotokollen efter Præsidentens Diktat.

Efter hvert Møde, der har været holdt for aabne Døre, eller hvis Forhandlinger for lukkede Døre i Mødet er besluttet at kunne offentliggjøres, udlægges Forhandlingsprotokollen til Eftersyn paa Storthingets Kontor. Fremkommer der ikke inden Slutningen af det følgende Møde i vedkommende Thing nogen Indsigelse mod Protokollationen, underskrives Protokollen af det Mødes Præsident og Sekretær, hvis Forhandlinger er protokolleret. Fremkommer der Indsigelse mod Protokollationen, fatter vedkommende Thing Bestemmelse om, hvorvidt Rettelse bør finde Sted, gjennem Afstemning uden Debat, efterat Præsidenten har svaret paa den nedlagte Indsigelse. Forhandlinger, der føres for lukkede Døre uden derefter at besluttes offentliggjorte, protokolleres og oplæses til Vedtagelse i Mødet.

§ 48. Naar en Sag er afgjort, paaser Sekretæren Udkast til Expedition forfattet, og naar dette af Præsidenten er billigt, Expeditionen protokolleret og udfærdiget. Dog skal ved Adresser, der efter Thingets Beslutning indgives til Kongen, ved Foredrag, der gaar ud paa i overordentlige Anledninger at udtrykke Nationens eller Storthingets Ønsker, Meninger eller Følelser, samt ved Taler, der fremføres ligeoverfor den anden Statsmagt ved Storthingets Aabning eller Opløsning, Udkast dertil forelæses og billiges af vedkommende Thing, forinden de afsendes eller foredrages.

§ 49. Alle Expeditioner underskrives af Præsidenten og Sekretæren. Beslutninger til Love, som fra Lagthinget og Odelsthinget eller det samlede Storthing sendes Kongen til Sanktion, expederes i Lagthingets Sekretariat, underskrives af Lagthingets og Odelsthingets Præsidenter samt af begge Things Sekretærer og indføres i Lagthingets Expeditions-Protokol. Beslutninger til Forandringer i eller Tillæg til Grundloven underskrives af Storthingets Præsident og Sekretær og indføres i Storthingets Expeditions-Protokol. Formændene for de Deputationer, der overbringer saadanne eller andre Meddelelser, har i Expeditions-Protokollen at give Tilstaaelse for Modtagelsen.

§ 50. Naar Storthingets og dets Afdelinger har endt sine Forhandlinger, underskrives Forhandlingsprotokollerne af hvert Things Medlemmer. Sekretærerne for Thingets Afdelinger og Komiteer indleverer de sluttede Protokoller med tilhørende Doku-

menter til Storthingets Sekretær. Denne afleverer derpaa samt- 2 Aug.
lige Protokoller og Dokumenter til Storthingets Arkivar mod Til-
staaelse, som indtages i Storthingsforhandlingerne.

Ellevte Kapitel.

Om Thingenes Bestillingsmænd m. m.

§ 51. Efter Indstilling af Thingenes Præsidenter og Vice-præsidenter udnævner det første Storthing i hver Valgperiode en Kontorchef, der tillige er Arkivar, samt en Fuldmægtig ved Storthingets Kontor.

Paa samme Maade kan Bestemmelse naarsomhelst tages om nævnte Bestillingsmænds Afskedigelse.

Under Storthingets Kontor henhører Sekretariatets Forretninger, Bestyrelsen af Arkiv og Bibliothek, Ledelsen af Referentvæsenet og Udarbeidelsen af Registeret til Storthingstidenden samt Udgivelsen af Storthingsforhandlingerne.

Forsaavidt saadant forlanges, har Kontorchefen derhos at føre Tilsyn med Storthingsbygningen og dens Inventarium samt at forrette som Storthingets Økonom.

Naar det findes hensigtsmæssigt, har Kontorchefen eller Fuldmægtigen tillige mod en af Storthinget bestemt Godtgjørelse at overtage Oplærelse af Hurtigskrivere.

Storthingets og dets Afdelingers Præsidenter udfærdiger Instrux for Kontorchefen og hans Fuldmægtig samt giver i fornødent Fald Bestemmelse om den yderligere Medhjælp til Besørgelse af Forretningerne ved Sekretariat, Arkiv og Bibliothek, som maatte findes fornøden.

Efter Indstilling af Valgkomiteen vælger det første Storthing i hver Valgperiode 3 Mænd, der har at føre Overtilsynet med Storthingets Bibliothek og at bestemme Anvendelsen af de dertil bevilgede Midler samt i Tilfælde af Ledighed at afgive Indstilling om Bibliothekarpostens Besættelse. For disse Mænd vælges en Suppleant.

§ 52. Til Forhandlingerne inden lukkede Døre kan der gives Adgang for et af Præsidenten nærmere bestemt Antal af de i Storthingets Tjeneste ansatte Referenter, efterat de har forpligtet sig til Taushed. Det af dem optagne Referat af Forhandlingerne bliver at indføre i den til dette Øiemed indrettede Protokol og sammen med forefindende Referatkoncepter i forseglet Stand at opbevare i Arkivet. Hvorvidt saadanne Forhandlinger bliver at offentliggjøre, bestemmes af Storthinget.

2 Aug.

Tolvte Kapitel.

Om Deputationer m. m.

§ 53. Deputationer vælges blandt Thingenes Medlemmer i Ærinder til Kongen, Dronningen, Kronprinsen og Kronprinsessen, de øvrige arveberettigede Prinser og til den norske Regjering.

De skal nøiagtig følge de Forskrifter, som gives dem af Thinget eller dets Præsident.

§ 54. En Deputation til Kongen og Dronningen skal bestaa af en Ordfører og 6 Medlemmer, til Kronprinsen, Kronprinsessen og den norske Regjering af en Ordfører og 4 Medlemmer, til andre Prinser af en Ordfører og 2 Medlemmer. [Lov- og][1]) Grundlovsbeslutninger overbringes Regjeringen af en Ordfører og to Medlemmer. [Ved Lovbeslutninger, afgjorte i Afdelingerne, tages Ordføreren vexelvis fra hver af disse][1]). Forrettende Præsidenter og Sekretærer samt Komiteformænd er fritagne for at vælges til Medlemmer af andre Deputationer end saadanne, som for at udføre sit Ærinde maa foretage Reiser. Den sidste Slags Deputationer vælges af Storthinget selv. Alle andre Deputationer opnævnes af Præsidenten i vedkommende Thing, hvorfra de sendes.

§ 55. Storthingets forrettende Præsident — og for Afdelingernes Vedkommende under Møder i disse deres Præsidenter — har selv eller gjennem Aftale med vedkommende Myndigheder at foranstalte det fornødne til Ordens Overholdelse inden Storthingets Bygning, dog at det paasees, at Adgangen til Tilhørerpladsene er saa fri, som med saadan Orden kan bestaa.

[1]) Det Indklamrede er bortfaldt ved Grundlovsbestemm. 6 Juli 1891. Jfr. Sth.tid. for 1892, Forh. i Sth. S. 13.

Fortegnelse
over Norske Postanstalter.

A. Faste Postanstalter.

Anm. 1. Postkontorerne er angivne med fede Typer og Postaabnerierne med almindelige Typer.
Anm. 2. De med * betegnede Postaabnerier er kun i Virksomhed under de større Fiskerier.

Navn.	Herred.	Fogderi.	Amt.	Postdistrikt.
Aa	Aafjorden . .	Fosen	Søndre Trondhjem .	Trondhjem.
Aa i Lofoten* . . .	Flakstad . . .	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.
Aabogen	Eidskogen . .	Vinger og Odalen. .	Hedemarken	Kristiania.
Aaby	Bamle . . .	Bamle	Bratsberg	Brevik.
Aadalen	Aadalen . . .	Ringerike	Buskerud	Hønefos.
Aadals Brug . . .	Løiten . . .	Hedemarken	Hedemarken	Hamar.
Aadland	Os	Nordhordland . . .	Søndre Bergenhus .	Bergen.
Aaen-Sire	Nes og Hitterø.	Lister	Lister og Mandal . .	Flekkefjord.
Aafarnes	Veø	Romsdal	Romsdal	Molde.
Aagerøen	Høvaag . . .	Nedenes	Nedenes	Lillesand.
Aakernes	Aaseral . . .	Mandal	Lister og Mandal . .	Mandal.
Aaklungen	Eidanger . .	Bamle	Bratsberg	Porsgrund.
Aakre	Skaanevik . .	Søndhordland . . .	Søndre Bergenhus .	Bergen.
Aakrebotnen	Skaanevik . .	Søndhordland . . .	Søndre Bergenhus .	Bergen.
Aakrehavn	Skudenes . .	Ryfylke	Stavanger	Stavanger.

Navn.	Herred.	Fogderi.	Amt.	Postdistrikt.
Aal	Aal	Hallingdal	Buskerud	Drammen.
Aalen	Aalen	Guldalen	Søndre Trondhjem	Røros.
Aalesund			Romsdal	
Aalfoten	Daviken	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus.	Bergen.
Aalhus	Jølster	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus.	Bergen.
Aalo	Søgne	Mandal	Lister og Mandal	Kr.sand S.
Aalvik	Vikør	Hardanger og Voss	Søndre Bergenhus.	Bergen.
Aamdals Værk	Mo	Øvre Telemarken	Bratsberg	Skien.
Aamli	Aamli	Nedenes	Nedenes	Tvedestrand.
Aamot paa Modum	Modum	Buskerud	Buskerud	Drammen.
Aamotsdal	Seljord	Øvre Telemarken	Bratsberg	Skien.
Aandalsnes	Grytten	Romsdal	Romsdal	Molde.
Aardal i Ryfylke	Aardal	Ryfylke	Stavanger	Stavanger.
Aardal i Sogn	Aardal	Sogn	Nordre Bergenhus.	Bergen.
Aardal, Øvre, i Sogn	Aardal	Sogn	Nordre Bergenhus.	Bergen.
Aarfor	Foldereid	Namdalen	Nordre Trondhjem.	Namsos.
Aarnes	Nes	Øvre Romerike	Akershus	Kristiania.
Aarseim	Selje	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus.	Bergen.
Aarvaagsfjorden	Aure	Nordmør	Romsdal	Kr.sund. N.
Aas	Aas	Aker og Follo	Akershus	Kristiania.
Aasen	Aasen.	Stjør- og Værdalen	Nordre Trondhjem.	Levanger.
Aasenfjorden	Aasen.	Stjør- og Værdalen	Nordre Trondhjem.	Trondhjem.

Aaseral	Aaseral	Mandal	Lister og Mandal	Mandal.
Aasgaardstrand		Jarlsberg	Jarlsberg og Larvik	Tønsberg.
Aasnes	Aasnes	Solør	Hedemarken	Kongsvinger.
Aasnes Finskog	Aasnes	Solør	Hedemarken	Kongsvinger.
Aasta	Aamot	Søndre Østerdalen	Hedemarken	Hamar.
Aastan	Børsen	Strinden og Selbu	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Aastfjorden	Hevne	Fosen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Abelvær	Nærø	Namdalen	Nordre Trondhjem	Namsos.
Adal	Borre	Jarlsberg	Jarlsberg og Larvik	Horten.
Akerø	Akerø	Romsdal	Romsdal	Molde.
Akkerhaugen	Saude	Nedre Telemarken	Bratsberg	Skien.
Alderen	Lurø	Nordre Helgeland	Nordland	Bodø.
Alenfit	Alversund	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Almenningen	Daviken	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.
Alstahaug	Alstahaug	Søndre Helgeland	Nordland	Namsos.
Alsvaag	Øksnes	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.
Alteidet	Kvænangen	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Alten	Alten	Alten	Finmarken	
Altneset	Talvik	Alten	Finmarken	Hammerfest.
Alversund	Alversund	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Andebu	Andebu	Jarlsberg	Jarlsberg og Larvik	Tønsberg.
Andenes	Dverberg	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.
Angvik	Tingvold	Nordmør	Romsdal	Kr.sund. N.
Aremark	Aremark	Idde og Marker	Smaalenene	Fredrikshald
Arendal			Nedenes	
Arnefjord	Vik	Sogn	Nordre Bergenhus	Bergen.

Navn.	Herred.	Fogderi.	Amt.	Postdistrikt.
Ask	Norderhov	Ringerike	Buskerud	Hønefos.
Askeland	Manger	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Asker	Asker	Aker og Follo	Akershus	Kristiania.
Askim	Askim	Rakkestad	Smaalenene	Mofs.
Askvold	Askvold	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.
Askø	Mostero	Ryfylke	Stavanger	Stavanger.
Aspedammen	Id	Idde og Marker	Smaalenene	Fredrikshald.
Atløen	Askvold	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.
Atna	Stor-Elvedalen	Søndre Østerdalen	Hedemarken	Hamar.
Auma	Tønset	Nordre Østerdalen	Hedemarken	Hamar.
Aurdal, Nordre	Nordre Aurdal	Valdres	Kristians	Hønefos.
Aurdal, Søndre	Søndre Aurdal	Valdres	Kristians	Hønefos.
Aure	Aure	Nordmør	Romsdal	Kr.sund. N.
Aure, Indre	Aure	Nordmør	Romsdal	Kr.sund. N.
Aureosen	Frænen	Romsdal	Romsdal	Molde.
Aurland	Aurland	Sogn	Nordre Bergenhus	Bergen.
Austad	Lyngdal	Lister	Lister og Mandal	Farsund.
Austafjord	Vikten	Namdalen	Nordre Trondhjem	Namsos.
Austefjorden	Volden	Søndmør	Romsdal	Aalesund.
Austreim	Lindaas	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Austvatn	Nordre Odalen	Vinger og Odalen	Hedemarken	Kristiania.

Baadsfjord*	Vardø	Vardø	Finmarken	Vardø.
Baalen	Lavik og Brekke	Sogn	Nordre Bergenhus	Bergen.
Baalerud	Nesodden	Aker og Follo	Akershus	Kristiania.
Baastad	Trøgstad	Rakkestad	Smaalenene	Sarpsborg.
Badderen	Kvænangen	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Bakholmen	Austevold	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Bakke	Bakke	Lister	Lister og Mandal	Flekkefjord.
Bakkehaug	Maalselven	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Bakkesund	Austevold	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Balestrand	Balestrand	Sogn	Nordre Bergenhus	Bergen.
Balke	Østre Toten	Toten	Kristians	Gjøvik.
Ballangen	Evenes	Salten	Nordland	Bodø.
Balleseim	Fuse	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Balstad	Buksnes	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.
Bangdalen	Klingen	Namdalen	Nordre Trondhjem	Namsos.
Bangsund	Klingen	Namdalen	Nordre Trondhjem	Namsos.
Bardal	Nesne	Nordre Helgeland	Nordland	Bodø.
Bardo	Bardo	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Barkaaker	Sem	Jarlsberg	Jarlsberg og Larvik	Tønsberg.
Barkald	Lille-Elvedalen	Nordre Østerdalen	Hedemarken	Hamar.
Barmsund	Selje	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.
Batnfjordsøren	Øre	Nordmør	Romsdal	Kr.sund. N.
Begndalen	Søndre Aurdal	Valdres	Kristians	Hønefoss.
Beian	Ørlandet	Fosen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Beieren	Beieren	Salten	Nordland	Bodø.
Beierfjorden	Gildeskaal	Salten	Nordland	Bodø.

Navn.	Herred.	Fogderi.	Amt.	Postdistrikt.
Beito	Østre Slidre.	Valdres	Kristians.	Hønefoss.
Beitstaden	Beitstaden	Inderøen	Nordre Trondhjem.	Stenkjær.
Bekkervik	Fitje	Søndhordland	Søndre Bergenhus.	Bergen.
Berg	Berg	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Berg Jernbanest.	Berg	Idde og Marker	Smaalenene	Fredrikshald.
Bergen				
Bergsfjord	Loppen og Ogs-fjord	Alten	Finmarken	Tromsø.
Bergsnov	Vikten	Namdalen	Nordre Trondhjem.	Namsos.
Bergstrøm	Aremark	Idde og Marker	Smaalenene	Fredrikshald.
Bergsøen	Frei	Nordmør.	Romsdal.	Kr.sund. N.
Berle	Daviken	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus.	Bergen.
Berlevaag	Tanen	Tanen	Finmarken	Vardø.
Berven	Ullensvang	Hardanger og Voss	Søndre Bergenhus.	Bergen.
Besaker	Bjørnør	Fosen.	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Bestum	Aker	Aker og Follo	Akershus	Kristiania.
Bindalen	Bindalen.	Søndre Helgeland	Nordland	Namsos.
Biri	Biri	Toten.	Kristians.	Gjøvik.
Birkaaker	Rennebu	Orkedalen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Birkenes	Birkenes	Nedenes	Nedenes	Kr.sand. S.
Bitterstad	Hadsel	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.
Bjarkø	Bjarkø	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.

Bjelland	Bjelland og Grindum	Mandal	Lister og Mandal	Mandal.
Bjerkreim	Bjerkreim	Jæderen og Dalene	Stavanger	Egersund.
Bjoneroen	Gran,	Hadeland og Land.	Kristians	Hønefoss.
Bjordal	Kirkebø	Sogn	Nordre Bergenhus.	Bergen.
Bjugn	Bjugn	Fosen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Bjørgen	Singsaas.	Guldalen	Søndre Trondhjem	Røros.
Bjørkebæk	Aremark	Idde og Marker	Smaalenene	Fredrikshald.
Bjørkedalen	Eidanger	Bamle	Bratsberg	Porsgrund.
Bjørn i Herø[1]	Herø	Søndre Helgeland	Nordland	Namsos.
Bjørnsund	Frænen	Romsdal	Romsdal.	Molde.
Bjørøen	Flatanger	Namdalen	Nordre Trondhjem.	Namsos.
Blaker	Urskog	Nedre Romerike	Akershus	Kristiania.
Blakstæter	Indviken	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus.	Bergen.
Bodø			Nordland	
Boggestranden	Eresfjord og Vistdalen	Romsdal	Romsdal.	Molde.
Bogøen	Steigen	Salten	Nordland	Bodø.
Bolken	Voss	Hardanger og Voss	Søndre Bergenhus.	Bergen.
Bolkesjø	Gransherred.	Øvre Telemarken	Bratsberg	Kongsberg.
Bolstadøren	Evanger.	Hardanger og Voss	Søndre Bergenhus.	Bergen.
Bolsø	Bolsø	Romsdal	Romsdal.	Molde.
Bolvik	Solum	Nedre Telemarken	Bratsberg	Porsgrund.
Borge	Borge	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.
Borre	Borre.	Jarlsberg	Jarlsberg og Larvik	Horten.

[1]) I Virksomhed under Markedstiden (Slutningen af Juni til Begyndelsen af Juli) paa Bjørns Marked.

Navn.	Herred.	Fogderi.	Amt.	Postdistrikt.
Borøen	Dybvaag . . .	Nedenes	Nedenes	Tvedestrand.
Bosberg	Byneset . . .	Strinden og Selbu .	Søndre Trondhjem .	Trondhjem.
Bosviken	Flatanger . .	Namdalen	Nordre Trondhjem. .	Namsos.
Botnene	Bremanger . .	Sønd= og Nordfjord .	Nordre Bergenhus, .	Bergen.
Brandbu	Gran	Hadeland og Land. .	Kristians	Hønefoss.
Brandesund	Fitje	Søndhordland . . .	Søndre Bergenhus .	Bergen.
Brandval	Brandval . .	Solør	Hedemarken	Kongsvinger.
Brandval Finskog . .	Brandval . .	Solør	Hedemarken	Kongsvinger.
Brasøen	Alstahaug . .	Søndre Helgeland . .	Nordland	Namsos.
Bratsberg i Strinden .	Strinden . . .	Strinden og Selbu .	Søndre Trondhjem. .	Trondhjem.
Bratvær	Edø	Nordmør	Romsdal	Kr.sund. N.
Bredebygden	Vaage . . .	Nordre Gudbrandsdalen	Kristians	Lillehammer.
Bredvik	Hasvik . . .	Hammerfest	Finmarken	Tromsø.
Breidablik[1])	Søndre Aurdal.	Valdres	Kristians	Hønefoss.
Breim	Breim . . .	Sønd= og Nordfjord .	Nordre Bergenhus. .	Bergen.
Brekke	Lavik og Brekke	Sogn	Nordre Bergenhus. .	Bergen.
Brekkebygden	Røros . . .	Guldalen	Søndre Trondhjem .	Røros.
Brekkestø	Vestre Moland .	Nedenes	Nedenes	Lillesand.
Brekstad	Ørlandet . . .	Fosen	Søndre Trondhjem .	Trondhjem.
Bremanger	Bremanger . .	Sønd= og Nordfjord .	Nordre Bergenhus. .	Bergen.
Bremangerpollen . .	Bremanger . .	Sønd= og Nordfjord .	Nordre Bergenhus. .	Bergen.

[1]). I Virksomhed fra 1 Juni til 15 September.

Bremnes	Finnaas	Søndhordland	Søndre Bergenhus.	Bergen.
Brennaasen	Søgne	Mandal	Lister og Mandal	Kr.sand. S.
Brensholmen	Hillesø	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Brettesnes	Vaagan	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.
Brevik			Bratsberg	
Brohaven	Kvernes	Nordmør.	Romsdal.	Kr.sund. N.
Bruflat	Søndre Aurdal.	Valdres	Kristians.	Hønefoss.
Brumunddalen	Ringsaker	Hedemarken	Hedemarken	Hamar.
Brunkeberg	Kviteseid	Øvre Telemarken	Bratsberg	Skien.
Bruvik	Bruvik	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Brydalen	Tønset	Nordre Østerdalen	Hedemarken	Hamar.
Bryggen	Daviken	Sønd= og Nordfjord	Nordre Bergenhus.	Bergen.
Bryn	Aker	Aker og Follo	Akershus.	Kristiania.
Brønnø	Brønnø	Søndre Helgeland	Nordland	Namsos.
Brøttum	Ringsaker	Hedemarken	Hedemarken	Hamar.
Bud	Bud	Romsdal.	Romsdal.	Molde.
Bugøfjorden [1])	Sydvaranger	Vardø	Finmarken	Vadsø.
Bugønes	Sydvaranger	Vardø	Finmarken	Vadsø.
Bukken	Sund.	Nordhordland	Søndre Bergenhus.	Bergen.
Bulandet	Askvold	Sønd= og Nordfjord	Nordre Bergenhus.	Bergen.
Burud	Øvre Eker	Buskerud.	Buskerud.	Drammen.
Buskøen	Sulen	Sogn.	Nordre Bergenhus.	Bergen.
Bustviken	Frøien	Fosen.	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Buviken	Buviken	Strinden og Selbu	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Buøen	Kolvereid.	Namdalen	Nordre Trondhjem.	Namsos.

[1]) I Virksomhed fra Begyndelsen af September til Slutningen af April.

Navn.	Herred.	Fogderi.	Amt.	Postdistrikt.
Bygdø	Aker	Aker og Follo	Akershus	Kristiania.
Bygland	Bygland	Sætersdalen	Nedenes	Kr.sand. S.
Bygstad	Indre Holmedal	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.
Bykle	Valle	Sætersdalen	Nedenes	Kr.sand. S.
Byneset	Byneset	Strinden og Selbu	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Byremo	Bjelland og Grindum	Mandal	Lister og Mandal	Mandal.
Bækkelaget	Aker	Aker og Follo	Akershus	Kristiania.
Bø i Telemarken	Bø	Nedre Telemarken	Bratsberg	Skien.
Bø i Vesteraalen	Bø	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.
Bø, Øvre	Bø	Nedre Telemarken	Bratsberg	Skien.
Bøfjorden	Stangvik	Nordmør	Romsdal	Kr.sund. N.
Bømmel	Finnaas	Søndhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Bøn	Eidsvold	Øvre Romerike	Akershus	Kristiania.
Børsen	Børsen	Strinden og Selbu	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Børsekognen	Børsekognen	Strinden og Selbu	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Bøvaagen	Manger	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Bøverfjorden	Stangvik	Nordmør	Romsdal	Kr.sund. N.
Ch. (se under K).				
Dagalien	Nore	Numedal og Sandsvær	Buskerud	Kongsberg.
Dal	Eidsvold	Øvre Romerike	Akershus	Kristiania.

Dale i Bruvik	Bruvik	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Dale i Søndfjord	Yttre Holmedal	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.
Dalholen	Lille-Elvedalen	Nordre Østerdalen	Hedemarken	Hamar.
Dalsfjorden	Volden	Søndmør	Romsdal	Aalesund.
Darbu	Øvre Eker	Buskerud	Buskerud	Drammen.
Daviken	Daviken	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.
Degernes	Rakkestad	Rakkestad	Smaalenene	Sarpsborg.
Deset	Aamot	Søndre Østerdalen	Hedemarken	Hamar.
Digermulen	Vaagan	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.
Dilling	Rygge	Moss	Smaalenene	Moss.
Dimmelsvik	Kvinnherred	Søndhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Dirdal	Fossan	Ryfylke	Stavanger	Stavanger.
Djupvik i Tromsø	Lyngen	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Djønne	Ullensvang	Hardanger og Voss	Søndre Bergenhus	Bergen.
Dombaas	Dovre	Nordre Gudbrandsdalen	Kristians	Lillehammer.
Dombestein	Daviken	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.
Dovre	Dovre	Nordre Gudbrandsdalen	Kristians	Lillehammer.
Drage	Selje	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.
Drammen			Buskerud	
Drammen. Br.-D. (Underpostkontor)			Buskerud	
Drammen. T. (Underpostkontor)			Buskerud	
Drangedal	Drangedal	Bamle	Bratsberg	Kragerø.
Drevsjø	Øvre Rendalen	Nordre Østerdalen	Hedemarken	Hamar.

Navn.	Herred.	Fogderi.	Amt.	Postdistrikt.
Drynen	Skodje	Søndmør	Romsdal	Aalesund.
Drøbak			Akershus.	
Dunderlandsdalen	Mo	Nordre Helgeland	Nordland	Bodø.
Dverberg	Dverberg	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.
Dybvaag	Dybvaag	Nedenes	Nedenes	Risør.
Dønnes	Dønnes	Nordre Helgeland	Nordland	Bodø.
Dørrem	Opdal	Orkedalen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Edø	Edø	Nordmør	Romsdal	Kr.sund. N.
Egersund			Stavanger.	
Eggedal	Sigdal	Buskerud	Buskerud	Drammen.
Eggedal, Nedre	Sigdal	Buskerud	Buskerud	Drammen.
Eggesbønes	Herø	Søndmør	Romsdal	Aalesund.
Eidanger	Eidanger	Bamle	Bratsberg	Porsgrund.
Eide i Kvernes	Kvernes	Nordmør	Romsdal	Kr.sund. N.
Eidem	Aafjorden	Fosen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Eidet i Malnes	Bø	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.
Eidfjord	Eidfjord	Hardanger og Voss	Søndre Bergenhus	Bergen.
Eidsaa	Vannelven	Søndmør	Romsdal	Aalesund.
Eidsberg	Eidsberg	Rakkestad	Smaalenene	Sarpsborg.
Eidsfjorden	Hadsel	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.

Eidsfos	Hof	Jarlsberg	Jarlsberg og Larvik	Drammen.
Eidskogen	Eidskogen	Vinger og Odalen	Hedemarken	Kristiania.
Eidslandet	Bruvik	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Eidsnes	Talvik	Alten	Finmarken	Hammerfest.
Eidsvaag	Nesset	Romsdal	Romsdal	Molde.
Eidsvold	Eidsvold	Øvre Romerike	Akershus	Kristiania.
Eidsøren	Nesset	Romsdal	Romsdal	Kr.sund. N.
Eikangervaag	Hammer	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Eikefjord	Kinn	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.
Eiken	Hægebostad	Lister	Lister og Mandal	Farsund.
Eikesdalen	Eresfjord og Vistdalen	Romsdal	Romsdal	Molde.
Eikland	Mo	Øvre Telemarken	Bratsberg	Skien.
Einastranden	Vestre Toten	Toten	Kristians	Gjøvik.
Einingevik	Tysnes	Søndhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Ekkerø	Vadsø	Varanger	Finmarken	Vadsø.
Ekne	Skogn	Stjør- og Værdal	Nordre Trondhjem	Trondhjem.
Eksingedalen	Hosanger	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Elden	Beitstaden	Inderøen	Nordre Trondhjem	Stenkjær.
Elgaaen	Tolgen	Nordre Østerdalen	Hedemarken	Hamar.
Elnesvaagen	Frænen	Romsdal	Romsdal	Molde.
Elsfjorden	Hemnæs	Nordre Helgeland	Nordland	Bodø.
Elsnes	Trondenes	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Elvegaarden	Ankenes	Salten	Nordland	Bodø.
Elverum	Elverum	Søndre Østerdalen	Hedemarken	
Elverum, Søndre	Elverum	Søndre Østerdalen	Hedemarken	Hamar.

Navn.	Herred.	Fogderi.	Amt.	Postdistrikt.
Elverum, Østre . . .	Elverum . . .	Søndre Østerdalen .	Hedemarken	Elverum.
Enebak	Enebak . . .	Nedre Romerike . .	Akershus	Kristiania.
Enebak, Ytre . . .	Enebak . . .	Nedre Romerike . .	Akershus	Kristiania.
Enebakneset	Enebak . . .	Nedre Romerike . .	Akershus	Kristiania.
Engeløen	Steigen . . .	Salten	Nordland	Bodø.
Engenes	Ibbestad . . .	Senjen og Tromsø .	Tromsø	Tromsø.
Enger	Søndre Land .	Hadeland og Land .	Kristians	Hønefoss.
Engerdalen	Ytre Rendalen .	Nordre Østerdalen .	Hedemarken	Hamar.
Engelsland	Vegusdal . .	Sætersdalen . . .	Nedenes	Kr.sand. S.
Engesund	Fitje	Søndhordland . . .	Søndre Bergenhus .	Bergen.
Engevikhavn	Fuse	Nordhordland . . .	Søndre Bergenhus .	Bergen.
Eresfjord	Eresfjord og Vistdalen . . .	Romsdal	Romsdal	Molde.
Erfjord	Jelse	Ryfylke	Stavanger	Stavanger.
Espe	Ullensvang . .	Hardanger og Voss .	Søndre Bergenhus .	Bergen.
Espen	Stange . . .	Hedemarken	Hedemarken	Hamar.
Espevær	Finnaas . . .	Søndhordland . . .	Søndre Bergenhus .	Bergen.
Etne	Etne	Søndhordland . . .	Søndre Bergenhus .	Bergen.
Etnedalen	Nordre Aurdal .	Valdres	Kristians	Hønefoss.
Evenskjær	Trondenes . .	Senjen og Tromsø .	Tromsø	Tromsø.
Evenvik	Gulen . . .	Sogn	Nordre Bergenhus .	Bergen.
Evje	Evje	Sætersdalen . . .	Nedenes	Kr.sand. S.

Faaberg	Faaberg	Søndre Gudbr.dalen	Kristians	Lillehammer.
Faavang	Ringebu	Søndre Gudbr.dalen	Kristians	Lillehammer.
Fagernes	Ankenes	Salten	Nordland	Bodø.
Faksdal	Fosnes	Namdalen	Nordre Trondhjem	Namsos.
Faleidet	Indviken	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.
Fandrem	Orkedalen	Orkedalen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Fane	Fane	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Fardal	Sogndal	Sogn	Nordre Bergenhus	Bergen.
Farsund			Lister og Mandal	
Farvolden	Saude	Nedre Telemarken	Bratsberg	Skien.
Fauske	Skjerstad	Salten	Nordland	Bodø.
Fede	Kvinesdal	Lister	Lister og Mandal	Flekkefjord.
Fedje	Lindaas	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Feios	Leikanger	Sogn	Nordre Bergenhus	Bergen.
Fenstad	Nes	Øvre Romerike	Akershus	Kristiania.
Fering	Fering	Øvre Romerike	Akershus	Kristiania.
Ferkingstad	Skudenes	Ryfylke	Stavanger	Stavanger.
Fetsund	Fet	Nedre Romerike	Akershus	Kristiania.
Fevaag	Bjugn	Fosen	Søndre Trondhjem	Kristiania.
Fevig	Fjære	Nedenes	Nedenes	Grimstad.
Fiksdal	Vestnes	Romsdal	Romsdal	Molde.
Fillan	Fillan	Fosen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Filtvedt	Hurum	Buskerud	Buskerud	Drammen.
Finkongkjeilen	Tanen	Tanen	Finmarken	Vardø.
Finkroken	Tromsøsundet	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Finnaas	Finnaas	Søndhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.

Navn.	Herred.	Fogderi.	Amt.	Postdistrikt.
Finneid	Skjerstad	Salten	Nordland	Bodø.
Finnø	Finnø	Ryfylke	Stavanger	Stavanger.
Finsnes	Lenviken	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Finstad	Øvre Rendalen	Nordre Østerdalen	Hedemarken	Hamar.
Fiskaabygden	Vannelven	Søndmør	Romsdal	Aalesund.
Fiskaaen	Strand	Ryfylke	Stavanger	Stavanger.
Fiskerosen	Bindalen	Søndre Helgeland	Nordland	Namsos.
Fister	Fister	Ryfylke	Stavanger	Stavanger.
Fitje	Fitje	Søndhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Fjaagesund	Kviteseid	Øvre Telemarken	Bratsberg	Skien.
Fjelberg	Fjelberg	Søndhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Fjeld	Fjeld	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Fjotland	Fjotland	Lister	Lister og Mandal	Flekkefjord.
Fjærland	Balestrand	Sogn	Nordre Bergenhus	Bergen.
Fjølviken	Leka	Namdalen	Nordre Trondhjem	Namsos.
Fjørtoft	Haram	Søndmør	Romsdal	Aalesund.
Fjøsanger	Fane	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Flaa	Nes	Hallingdal	Buskerud	Drammen.
Flaam	Aurland	Sogn	Nordre Bergenhus	Bergen.
Flaavær	Herø	Søndmør	Romsdal	Aalesund.
Flaknan	Selbu	Strinden og Selbu	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Flakstad	Flakstad	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.

Flatdal	Seljord	Øvre Telemarken	Bratsberg	Skien.
Flekkefjord			Lister og Mandal	
Flemsøen	Haram	Søndmør	Romsdal	Aalesund.
Flerengstranden	Vikten	Namdalen	Nordre Trondhjem	Namsos.
Flesberg	Flesberg	Numedal og Sandsvær	Buskerud	Kongsberg.
Flokenes	Vevring	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.
Floren	Hegre	Stjør- og Værdal	Nordre Trondhjem	Trondhjem.
Florø		Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus	
Fluberg	Søndre Land	Hadeland og Land	Kristians	Hønefoss.
Foldalen	Lille-Elvedalen	Nordre Østerdalen	Hedemarken	Hamar.
Folden	Sørfolden	Salten	Nordland	Bodø.
Foldereid	Foldereid	Namdalen	Nordre Trondhjem	Namsos.
Foldfjorden	Aure	Nordmør	Romsdal	Kr.sund. N.
Foldfjorden, Indre	Aure	Nordmør	Romsdal	Kr.sund. N.
Folkedal	Graven	Hardanger og Voss	Søndre Bergenhus	Bergen.
Follebu	Østre Gausdal	Søndre Gudbr.dalen	Kristians	Lillehammer.
Follerøen	Finnaas	Søndhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Fon	Ramnes	Jarlsberg	Jarlsberg og Larvik	Holmestrand.
Fosnevaag [1])	Herø	Søndmør	Romsdal	Aalesund.
Fossan i Jarlsberg	Vaale	Jarlsberg	Jarlsberg og Larvik	Holmestrand.
Fossan i Ryfylke	Fossan	Ryfylke	Stavanger	Stavanger.
Fosslandsosen	Fosnes	Namdalen	Nordre Trondhjem	Namsos.
Fotlandsvaag	Hosanger	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Fredrikshald			Smaalenene	
Fredriksstad			Smaalenene	

[1]) I Virksomhed alene i Maanederne Februar og Marts.

Navn.	Herred.	Fogderi.	Amt.	Postdistrikt.
Fredriksværn . . .	. . . . .	Larvik	Jarlsberg og Larvik.	
Frei	Frei	Nordmør.	Romsdal.	Kr.sund. N.
Fresvik	Leikanger. . .	Sogn	Nordre Bergenhus. .	Bergen.
Frogner	Sørum . . .	Nedre Romerike . .	Akershus.	Kristiania.
Froland	Froland . . .	Nedenes	Nedenes	Arendal.
Fron, Nordre . . .	Nordre Fron .	Nordre Gudbr.dalen .	Kristians.	Lillehammer.
Fron, Søndre . . .	Søndre Fron .	Søndre Gudbr.dalen .	Kristians.	Lillehammer.
Frosten	Frosten . . .	Stør- og Værdal . .	Nordre Trondhjem. .	Trondhjem.
Frøien.	Frøien . . .	Fosen.	Søndre Trondhjem .	Trondhjem.
Frøien, Nordre . . .	Frøien . . .	Fosen.	Søndre Trondhjem .	Trondhjem.
Frøien, Ytre	Frøien . . .	Fosen.	Søndre Trondhjem .	Trondhjem.
Frønningen	Leikanger. . .	Sogn	Nordre Bergenhus. .	Bergen.
Fuglvaag	Tusteren . . .	Nordmør.	Romsdal.	Kr.sund. N.
Fuse	Fuse	Nordhordland . . .	Søndre Bergenhus. .	Bergen.
Fyresdal	Fyresdal . . .	Øvre Telemarken . .	Bratsberg	Skien.
Fæøen	Torvestad . .	Ryfylke	Stavanger	Haugesund.
Føling	Stod	Inderøen.	Nordre Trondhjem. .	Stenkjær.
Førde	Førde. . . .	Sønd- og Nordfjord .	Nordre Bergenhus. .	Bergen.
Førde i Søndhordland .	Sveen . . .	Søndhordland . . .	Søndre Bergenhus. .	Haugesund.
Føresvik	Bokn	Ryfylke	Stavanger	Stavanger.

Gaashopen	Hammerfest	Hammerfest	Finmarken	Hammerfest.
Galleberg	Sande	Jarlsberg	Jarlsberg og Larvik	Drammen.
Galten	Hasvik	Hammerfest	Finmarken	Hammerfest.
Galterud	Søndre Odalen	Vinger og Odalen	Hedemarken	Kristiania.
Gamle Hellesund	Hovaag	Nedenes	Nedenes	Lillesand.
Gamlemshaugen	Borgund	Søndmør	Romsdal	Aalesund.
Gamvik	Tanen	Tanen	Finmarken	Vardø.
Garmo	Lom	Nordre Gudbr.dalen	Kristians	Lillehammer.
Garnes	Haus	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Garvik	Nordre Odalen	Vinger og Odalen	Hedemarken	Kristiania.
Gausdal	Østre Gausdal	Søndre Gudbr.dalen	Kristians	Lillehammer.
Gausdal, Vestre	Vestre Gausdal	Søndre Gudbr.dalen	Kristians	Lillehammer.
Gausdals Høifjeldssanatorium [1])	Østre Gausdal	Søndre Gudbr.dalen	Kristians	Lillehammer.
Gautestad	Rakkestad	Rakkestad	Smaalenene	Sarpsborg.
Geiranger	Sunnelven	Søndmør	Romsdal	Aalesund.
Gibostad	Lenviken	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Gildeskaal	Gildeskaal	Salten	Nordland	Bodø.
Gimsø	Gimsø	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.
Gjeithus	Modum	Buskerud	Buskerud	Drammen.
Gjemnes	Øre	Nordmør	Romsdal	Kr.sund. N.
Gjerstad	Gjerstad	Nedenes	Nedenes	Risør.
Gjesdal	Gjesdal	Jæderen og Dalene	Stavanger	Sandnes.
Gjesvær	Maasø	Hammerfest	Finmarken	Hammerfest.
Gjølanger	Yttre Holmedal	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.

[1]) I Virksomhed fra 15de Juni til Udgangen af August.

Navn.	Herred.	Fogderi.	Amt.	Postdistrikt.
Gjøra	Sundalen	Nordmør.	Romsdal.	Kr.sund. N.
Gjøvik	. . . . .	. . . . .	Kristians.	
Glein	Dønnes	Nordre Helgeland	Nordland	Bodø.
Glesvær	Sund.	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Gloppen	Gloppen	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus.	Bergen.
Godøsund	Tysnes	Søndhørdland	Søndre Bergenhus.	Bergen.
Gol	Gol	Hallingdal	Buskerud.	Drammen.
Gran	Gran	Hadeland og Land.	Kristians.	Hønefoss.
Gran, Vestre	Gran	Hadeland og Land.	Kristians.	Hønefoss.
Gransherred	Gransherred.	Øvre Telemarken	Bratsberg	Skien.
Gravberget	Vaaler	Solør	Hedemarken	Kongsvinger.
Graven	Graven	Hardanger og Voss	Søndre Bergenhus	Bergen.
Gravningsundet	Hvaler	Idde og Marker	Smaalenene	Fredrikshald.
Greaaker	Tune	Moss.	Smaalenene	Sarpsborg.
Grimo	Ullensvang	Hardanger og Voss	Søndre Bergenhus	Bergen.
Grimsbu	Lille-Elvedalen	Nordre Østerdalen.	Hedemarken	Hamar.
Grimstad	. . . . .	. . . . .	Nedenes.	
Grindefjord	Skjold	Ryfylke	Stavanger	Stavanger.
Grinder i Solør	Grue	Solør	Hedemarken	Hamar.
Grindum	Bjelland og Grindum	Mandal.	Lister og Mandal	Mandal.
Grong	Grong	Namdalen	Nordre Trondhjem	Namsos.

Grong, Nordre	Grong	Namdalen	Nordre Trondhjem.	Namsos.
Grorud	Aker	Aker og Follo	Akershus	Kristiania.
Grue	Grue	Solør	Hedemarken	Kongsvinger.
Grue Finskog	Grue	Solør	Hedemarken	Kongsvinger.
Grungedal	Vinje	Øvre Telemarken	Bratsberg	Skien.
Grændse-Jakobselv	Sydvaranger	Vardø	Finmarken	Vadsø.
Grænna	Bygland	Sætersdalen	Nedenes	Kr.sand. S.,
Græsholmen	Trondenes	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Grønøen	Melø	Nordre Helgeland	Nordland	Bodø.
Grøtavær	Trondenes	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Grøtøen	Steigen	Salten	Nordland	Bodø.
Gudaaen	Meraker	Stjør- og Værdalen	Nordre Trondhjem.	Trondhjem.
Guddal	Yttre Holmedal.	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus.	Bergen.
Gudvangen	Aurland	Sogn	Nordre Bergenhus.	Bergen.
Gulskogen	Skoger	Jarlsberg	Jarlsberg og Larvik	Drammen.
Gulsvik	Nes	Hallingdal	Buskerud	Drammen.
Guløen	Gulen.	Sogn	Nordre Bergenhus.	Bergen.
Gurskø	Herø	Søndmør	Romsdal	Aalesund.
Gurstad	Sande	Nedre Telemarken	Bratsberg	Skien.
Gutvik	Leka	Namdalen	Nordre Trondhjem.	Namsos.
Gvarv	Sande	Nedre Telemarken	Bratsberg	Skien.
Gyl	Tingvold	Nordmør	Romsdal	Kr.sund. N.
Gyland	Bakke	Lister	Lister og Mandal	Flekkefjord.
Haaland	Haaland	Fæderen og Dalene	Stavanger	Stavanger.
Haalandsdalen	Fuse	Nordhordland	Søndre Bergenhus.	Bergen.

Navn.	Herred.	Fogderi.	Amt.	Postdistrikt.
Haavold	Orsten	Søndmør	Romsdal	Aalesund.
Haga	Nes	Øvre Romerike	Akershus	Kristiania.
Hagaviken	Os	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Hakedalen	Nittedalen	Nedre Romerike	Akershus	Kristiania.
Halse	Halse	Nordmør	Romsdal	Kr.sund. N.
Halsnøen	Fjelberg	Søndhordland	Søndre Bergenhus.	Bergen.
Halsvik	Gulen	Sogn	Nordre Bergenhus.	Bergen.
Halten*	Aafjorden	Fosen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Halvardsøen	Berg	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Halvardøen i Salten	Lødingen	Salten	Nordland	Bodø.
Hamar	. . . . .	. . . . .	Hedemarken.	
Hammer	Hammer	Nordhordland	Søndre Bergenhus.	Bergen.
Hammerfest	. . . . .	. . . . .	Finmarken.	
Hammerviken	Frøien	Fosen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Hammerø	Hammerø	Salten	Nordland	Bodø.
Hammerø, Nordre	Hammerø	Salten	Nordland	Bodø.
Hanestad	Øvre Rendalen	Nordre Østerdalen	Hedemarken	Hamar.
Hankø Bad[1])	Onsø	Moss.	Smaalenene	Fredrikstad.
Hanøen	Hadsel	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.
Haram	Haram	Søndmør	Romsdal	Aalesund.
Hareid	Ulstein	Søndmør	Romsdal	Aalesund.
Harran	Grong	Namdalen	Nordre Trondhjem.	Namsos.

[1]) I Virksomhed fra 1 Juni til 15de September.

Harstad	Trondenes	Senjen og Tromsø	Tromsø.	
Harøen	Akerø	Romsdal	Romsdal	Molde.
Hasselviken	Rissen	Fosen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Hasvik	Hasvik	Hammerfest	Finmarken	Tromsø.
Hatfjelddalen	Hatfjelddalen	Søndre Helgeland	Nordland	Namsos.
Hatlestranden	Kvinnherred	Søndhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Haugesund			Stavanger.	
Haughom	Bakke	Lister	Lister og Mandal	Flekkefjord.
Haugsholmen	Sande	Søndmør	Romsdal	Aalesund.
Haugsund i Eker	Øvre-Eker	Buskerud	Buskerud	Drammen.
Haukeland	Haus	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Haus i Nordfjord	Daviken	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.
Haus i Nordhordland	Haus	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Havn i Senjen	Berg	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Havningberg	Vardø	Varanger	Finmarken	Vardø.
Havnnes	Skjervø	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Havnvik	Ibbestad	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Havnø i Flakstad[1])	Flakstad	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.
Havøsund	Maasø	Hammerfest	Finmarken	Hammerfest.
Hedalen	Søndre Aurdal	Valdres	Kristians	Hønefoss.
Hedalen i Vaage	Vaage	Nordre Gudbr.dalen	Kristians	Lillehammer.
Hegg	Borgund	Sogn	Nordre Bergenhus	Bergen.
Heggaasen	Hitteren	Fosen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Heggedal	Asker	Aker og Follo	Akershus	Kristiania.
Heggenhaugen	Ringsaker	Hedemarken	Hedemarken	Hamar.

[1]) I Virksomhed i Fisketiden (Januar—April).

Navn.	Herred.	Fogderi.	Amt.	Postdistrikt.
Heggholmen	Herlø	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Hegre	Hegre	Stjør- og Værdal	Nordre Trondhjem	Trondhjem.
Heimdal	Leinstranden	Strinden og Selbu	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Helgaadalen	Værdalen	Stjør- og Værdal	Nordre Trondhjem	Trondhjem.
Helgeim	Jølster	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.
Helgen	Hollen	Nedre Telemarken	Bratsberg	Skien.
Helgeroen	Brunlanes	Larvik	Jarlsberg og Larvik	Fredriksværn.
Helgø	Helgø	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Hell	Nedre Stjørdalen	Stjør- og Værdal	Nordre Trondhjem	Trondhjem.
Hellandshavn	Skodje	Sønd mør	Romsdal	Aalesund.
Helle	Skaatø	Bamle	Bratsberg	Kragerø.
Helleland	Helleland	Jæderen og Dalene	Stavanger	Egersund.
Hellesund, Gamle	Høvaag	Nedenes	Nedenes	Lillesand.
Hellesund, Ny	Søgne	Mandal	Lister og Mandal	Kr.sand. S.
Helligvær	Bodø	Salten	Nordland	Bodø.
Helvig	Egersund	Jæderen og Dalene	Stavanger	Egersund.
Hemmestad	Kvæfjord	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Hemnes i Helgeland	Hemnes	Nordre Helgeland	Nordland	Bodø.
Hemnes i Høland	Høland	Nedre Romerike	Akershus	Kristiania.
Hemsedal	Gol	Hallingdal	Buskerud	Drammen.
Hen	Aadalen	Ringerike	Buskerud	Hønefoss.
Henningsvær	Vaagan	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.

Hennøen	Manger	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Herandsbygden	Jondal	Hardanger og Voss	Søndre Bergenhus	Bergen.
Herefoss	Herefoss	Nedenes	Nedenes	Arendal.
Herjangen	Ankenes	Salten	Nordland	Bodø.
Herlø	Herlø	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Hernes	Elverum	Søndre Østerdalen	Hedemarken	Elverum.
Herre	Bamle	Bamle	Bratsberg	Porsgrund.
Herred	Herred	Lister	Lister og Mandal	Farsund.
Herø i Helgeland	Herø	Søndre Helgeland	Nordland	Namsos.
Herø i Søndmør	Herø	Søndmør	Romsdal	Aalesund.
Herøsundet	Kvinnherred	Søndhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Heskestad	Heskestad	Jæderen og Dalene	Stavanger	Egersund.
Hestenesøren	Gloppen	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.
Hestviken	Fillan	Fosen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Hevne	Hevne	Fosen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Hevnskjel	Hevne	Fosen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Hinna	Hetland	Jæderen og Dalene	Stavanger	Stavanger.
Hisken	Finnaas	Søndhordland	Søndre Bergenhns	Bergen.
Hitterdal	Hitterdal	Nedre Telemarken	Bratsberg	Skien.
Hitteren	Hitteren	Fosen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Hitterø	Nes og Hitterø.	Lister	Lister og Mandal	Flekkefjord.
Hjartdal	Hjartdal	Øvre Telemarken	Bratsberg	Skien.
Hjellum	Vang	Hedemarken	Hedemarken	Hamar.
Hjelmaas	Hammer	Nordhordland	Søndre Bergenhus.	Bergen.
Hjelmeland	Hjelmeland	Ryfylke	Stavanger	Stavanger.
Hjelmsøen	Maasø	Hammerfest	Finmarken	Hammerfest.

Navn.	Herred.	Fogderi.	Amt.	Postdistrikt.
Hjerkinn	Dovre	Nordre Gudbr.dalen	Kristians	Lillehammer.
Hjukſebø	Saude	Nedre Telemarken	Bratsberg	Skien.
Hjørundfjord	Hjørundfjord	Søndmør	Romsdal	Aalesund.
Hobøl	Hobøl	Moſs	Smaalenene	Moſs.
Hodalen	Tolgen	Nordre Østerdalen	Hedemarken	Hamar.
Hof i Jarlsberg	Hof	Jarlsberg	Jarlsberg og Larvik	Larvik.
Hof i Solør	Hof	Solør	Hedemarken	Kongsvinger.
Hofstad	Bjørnør	Fosen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Hogga	Lunde	Nedre Telemarken	Bratsberg	Skien.
Hol	Hol	Hallingdal	Buskerud	Drammen.
Hole	Hole	Ringerike	Buskerud	Hønefoss.
Hollen	Hollen	Nedre Telemarken	Bratsberg	Skien.
Holm i Helgeland	Bindalen	Søndre Helgeland	Nordland	Namsos.
Holme	Holme	Mandal	Lister og Mandal	Mandal.
Holmedal	Ytre Holmedal	Sønd= og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.
Holmenvær	Berg	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Holmestrand			Jarlsberg og Larvik	
Holmsbu	Hurum	Buskerud	Buskerud	Drammen.
Holsen	Førde	Sønd= og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.
Holtaalen	Holtaalen	Guldalen	Søndre Trondhjem	Røros.
Holter	Nannestad	Øvre Romerike	Akershus	Kristiania.
Holøien	Tolgen	Nordre Østerdalen	Hedemarken	Hamar.

Homborsund	Eide	Nedenes	Nedenes	Lillesand.
Hommelvik	Malvik	Strinden og Selbu	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Honningvaag, Søndre	Kjelvik	Hammerfest	Finmarken	Hammerfest
Hop	Fane	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Hopen	Vaagan	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.
Hopland	Indviken	Sønd= og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.
Hopseidet	Tanen	Tanen	Finmarken	Vardø.
Hopshavn	Askøen	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Hornindalen	Hornindalen	Sønd= og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.
Hornnes	Hornnes	Sætersdalen	Nedenes	Kr.sand. S.
Horsnes	Lyngen	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Horten			Jarlsberg og Larvik	
Hosanger	Hosanger	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Hosset	Lesje	Nordre Gubr.dalen	Kristians	Lillehammer.
Hov i Land	Søndre Land	Hadeland og Land	Kristians	Hønefoss.
Hovden	Bø	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.
Hovin	Hovin	Øvre Telemarken	Bratsberg	Skien.
Hovin Jernbanestation	Horg	Guldalen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Hundven	Lindaas	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Hurdalen	Hurdalen	Øvre Romerike	Akershus	Kristiania.
Hurum	Hurum	Buskerud	Buskerud	Drammen.
Husby	Dønnes	Nordre Helgeland	Nordland	Bodø.
Hustad	Bud	Romsdal	Romsdal	Molde.
Hvalstad	Asker	Aker og Follo	Akershus	Kristiania.
Hvarnes	Hedrum	Larvik	Jarlsberg og Larvik	Larvik.
Hvitsten	Vestby	Aker og Follo	Akershus	Kristiania.

Navn.	Herred.	Fogderi.	Amt.	Postdistrikt.
Hyen	Gloppen . . .	Sønd= og Nordfjord .	Nordre Bergenhus .	Bergen.
Hylla	Inderøen . .	Inderøen	Nordre Trondhjem .	Trondhjem.
Hyllestad	Hyllestad . . .	Sogn	Nordre Bergenhus .	Bergen.
Hægebostad	Hægebostad . .	Lister	Lister og Mandal . .	Farsund.
Hægeland	Øvrebø og Hægeland . . .	Mandal	Lister og Mandal . .	Kr.sand. S.
Hærland	Eidsberg . . .	Rakkestad	Smaalenene	Sarpsborg.
Høgsfjord	Høle	Ryfylke	Stavanger	Stavanger.
Høidalsfjorden . . .	Kinn	Sønd= og Nordfjord .	Nordre Bergenhus .	Bergen.
Høidalsmo	Laardal . . .	Øvre Telemarken . .	Bratsberg	Skien.
Høines*	Borge . . .	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.
Høland	Høland . . .	Nedre Romerike . .	Akershus	Kristiania.
Høland, Øvre . . .	Høland . . .	Nedre Romerike . .	Akershus	Kristiania.
Hølandet	Hølandet . . .	Guldalen	Søndre Trondhjem .	Trondhjem.
Hølandet i Namdal . .	Grong . . .	Namdalen	Nordre Trondhjem .	Namsos.
Hølandet, Øvre . . .	Grong . . .	Namdalen	Nordre Trondhjem .	Namsos.
Hølen	. . . . .	Aker og Follo . . .	Akershus	Kristiania.
Hølera	Søndre Aurland	Valdres	Kristians	Hønefoss.
Høllen i Søgne . . .	Søgne . . .	Mandal	Lister og Mandal . .	Kr.sand. S.
Hønefoss	. . . . .	. . . . .	Buskerud	
Hørsand	Løiten . . .	Hedemarken	Hedemarken	Hamar.
Høvaag	Høvaag . . .	Nedenes	Nedenes	Lillesand.

Høvik	Bærum	Aker og Follo	Akershus	Kristiania.
Ilseng	Vang	Hedemarken	Hedemarken	Hamar.
Imsland	Vikedal	Ryfylke	Stavanger	Stavanger.
Inderøen	Inderøen	Inderøen	Nordre Trondhjem	Trondhjem.
Indhitteren	Fillan	Fosen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Indre-Arne	Haus	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Indsmølen	Edø	Nordmør	Romsdal	Kr.sund. N.
Indviken	Indviken	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.
Indyr	Gildeskaal	Salten	Nordland	Bodø.
Infjorden	Vold	Romsdal	Romsdal	Molde.
Ingøen	Maasø	Hammerfest	Finmarken	Hammerfest.
Inset	Kvikne	Nordre Østerdalen	Hedemarken	Hamar.
Ise	Skjeberg	Idde og Marker	Smaalenene	Sarpsborg.
Isfjorden	Grytten	Romsdal	Romsdal	Molde.
Iveland	Iveland	Sætersdalen	Nedenes	Kr.sand. S.
Jaaberg	Sandeherred	Larvik	Jarlsberg og Larvik	Sandefjord.
Jarfjorden	Sydvaranger	Varanger	Finmarken	Vadsø.
Jelse	Jelse	Ryfylke	Stavanger	Stavanger.
Jensvold	Røros	Guldalen	Søndre Trondhjem	Røros.
Jevnaker	Jevnaker	Hadeland og Land	Kristians	Hønefoss.
Jondal	Jondal	Hardanger og Voss	Søndre Bergenhus	Bergen.
Jordalsgrænden	Øksendalen	Nordmør	Romsdal	Kr.sund. N.
Jostedalen	Jostedalen	Sogn	Nordre Bergenhus	Bergen.
Jøen	Fosnes	Namdalen	Nordre Trondhjem	Namsos.

Navn.	Herred.	Fogderi.	Amt.	Postdistrikt.
Jørpelandsvaagen . .	Strand . . .	Ryfylke	Stavanger	Stavanger.
Jøsenfjorden	Hjelmeland . .	Ryfylke	Stavanger	Stavanger.
Jøvik i Lyngen . . .	Lyngen . . .	Senjen og Tromsø .	Tromsø	Tromsø.
Kaafjord	Alten	Alten	Finmarken	Hammerfest.
Kaarvaag	Kvernes . . .	Nordmør	Romsdal	Kr.sund. N.
Kabelvaag	Vaagan . . .	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	
Kaldfarnes	Berg	Senjen og Tromsø .	Tromsø	Tromsø.
Kalven	Fuse	Nordhordland . . .	Søndre Bergenhus .	Bergen.
Kamøvær[1])	Kjelvik . . .	Hammerfest	Finmarken	Hammerfest.
Kanestrøm	Strømsneset . .	Nordmør	Romsdal	Kr.sund. N.
Kap	Østre Toten . .	Toten	Kristians	Gjøvik.
Karasjok	Karasjok . . .	Tanen	Finmarken	Alten.
Karlsø	Karlsø . . .	Senjen og Tromsø .	Tromsø	Tromsø.
Karstenøen	Vikten . . .	Namdalen	Nordre Trondhjem .	Namsos.
Kastfjorden	Trondenes . .	Senjen og Tromsø .	Tromsø	Tromsø.
Kastneshavn	Dyrø	Senjen og Tromsø .	Tromsø	Tromsø.
Kaupanger	Sogndal . . .	Sogn	Nordre Bergenhus .	Bergen.
Kautokeino	Kautokeino . .	Alten	Finmarken	Alten.
Kiberg	Vardø . . .	Vardø	Finmarken	Vardø.
Kilen	Kviteseid . . .	Øvre Telemarken . .	Bratsberg	Skien.

[1]) I Virksomhed i Loddefisketiden fra Marts til medio Juni.

Kinn	Kinn	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.
Kirkebø	Kirkebø	Sogn	Nordre Bergenhus	Bergen.
Kirkenes	Sydvaranger	Varanger	Finmarken	Vadsø.
Kirkeøen	Hvaler	Idde og Marker	Smaalenene	Fredrikstad.
Kistrand	Kistrand	Hammerfest	Finmarken	Hammerfest.
Kjelkenes	Bremanger	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.
Kjelstrømmen	Lindaas	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Kjelvik	Kjelvik	Hammerfest	Finmarken	Hammerfest.
Kjærnmoen	Trysfil	Søndre Østerdalen	Hedemarken	Elverum.
Kjerringøen	Nordfolden-Kjerringø	Salten	Nordland	Bodø.
Kjeøen	Lødingen	Salten	Nordland	Bodø.
Kjose	Brunlanes	Larvik	Jarlsberg og Larvik	Larvik.
Kjosen	Lyngen	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Kjækan	Kvænangen	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Kjærstad	Haram	Søndmør	Romsdal	Aalesund.
Kjøbsvik	Tysfjorden	Salten	Nordland	Bodø.
Kjøllefjord	Lebesby	Tanen	Finmarken	Vardø.
Kjøllsdalen	Daviken	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.
Kjønnøen	Kvernes	Nordmør	Romsdal	Kr.sund. N.
Kleive	Bolsø	Romsdal	Romsdal	Molde.
Klep	Klep	Jæderen og Dalene	Stavanger	Stavanger.
Klingsundet	Stod	Inderøen	Nordre Trondhjem	Stenkjær.
Klæbu	Klæbu	Strinden og Selbu	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Kløften	Ullensaker	Øvre Romerike	Akershus	Kristiania.
Kløven	Sørreisen	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.

Navn.	Herred.	Fogderi.	Amt.	Postdistrikt.
Knarlagsund	Fillan	Fosen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Kobberdal	Dønnes	Nordre Helgeland	Nordland	Bodø.
Kolbu	Vestre-Toten	Toten	Kristians	Gjøvik.
Kolvereid	Kolvereid	Namdalen	Nordre Trondhjem	Namsos.
Kolvik	Kistrand	Hammerfest	Finmarken	Hammerfest.
Komagfjord	Talvik	Alten	Finmarken	Hammerfest.
Komnes	Sandsvær	Numedal og Sandsvær	Buskerud	Kongsberg.
Kongsberg			Buskerud	
Kongsfjorden[1])	Tanen	Tanen	Finmarken	Vardø.
Kongsmoen	Foldereid	Namdalen	Nordre Trondhjem	Namsos.
Kongsvinger			Hedemarken	
Kongsvold	Opdal	Orkedalen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Konsmo	Nordre Undal	Mandal	Lister og Mandal	Mandal.
Kopervik		Ryfylke	Stavanger	Stavanger.
Koppang	Stor-Elvedalen	Søndre Østerdalen	Hedemarken	Hamar.
Korgen	Hemnes	Nordre Helgeland	Nordland	Bodø.
Kornstad	Kvernes	Nordmør	Romsdal	Kr.sund. N.
Kornsjø	Id	Idde og Marker	Smaalenene	Fr.hald.
Kors	Grytten	Romsdal	Romsdal	Molde.
Korshavn	Lyngdal	Lister	Lister og Mandal	Farsund.
Korsnes	Tysfjorden	Salten	Nordland	Bodø.

[1]) I Virksomhed i Loddefisketiden fra Marts til medio Juni.

Korssund	Askvold	Sønd= og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.
Kotsøien	Singsaas	Guldalen	Søndre Trondhjem	Røros.
Kraakstad	Kraakstad	Aker og Follo	Akershus	Kristiania.
Kragerø			Bratsberg	
Krekling	Øvre Eker	Buskerud	Buskerud	Drammen.
Kristiania				
Kristiania. G. (Under=postkontor)				
Kristiania. H. (Under=postkontor)				
Kristiania. O. (Under=postkontor)				
Kristiansand. S.			Lister og Mandal	
Kristiansund. N.			Romsdal	
Kroken	Lyster	Sogn	Nordre Bergenhus.	Bergen.
Krokstad	Rødenes	Rakkestad	Smaalenene	Sarpsborg.
Krøderen	Sigdal	Buskerud	Buskerud	Drammen.
Krødsherred	Sigdal	Buskerud	Buskerud	Drammen.
Kvaal	Melhus	Guldalen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Kvaas	Lyngdal	Lister	Lister og Mandal	Farsund.
Kvalsund	Kvalsund	Hammerfest	Finmarken	Hammerfest.
Kvam	Nordre Fron	Nordre Gudbr.dalen	Kristians	Lillehammer.
Kvam i Indherred	Stod	Inderøen	Nordre Trondhjem	Stenkjær.
Kvamsø, Indre	Vik	Sogn	Nordre Bergenhus	Bergen.
Kvamsø, Ytre	Vik	Sogn	Nordre Bergenhus	Bergen.
Kvande	Stangvik	Nordmør	Romsdal	Kr.sund. N.

Navn.	Herred.	Fogderi.	Amt.	Postdistrikt.
Kvarøen, Indre . . .	Lurø	Nordre Helgeland . .	Nordland	Bodø.
Kvelde	Hedrum . . .	Larvik	Jarlsberg og Larvik .	Larvik.
Kvenvær	Hitteren . . .	Fosen	Søndre Trondhjem .	Trondhjem.
Kverndalen	Elverum . . .	Søndre Østerdalen .	Hedemarken	Hamar.
Kvernes	Kvernes . . .	Nordmør	Romsdal	Kr.sund. N.
Kvikne	Kvikne . . .	Nordre Østerdalen . .	Hedemarken	Hamar.
Kvikne-Skaabu . . .	Nordre Fron .	Nordre Gudbr.dalen .	Kristians	Lillehammer.
Kvikneskogen	Tønset . . .	Nordre Østerdalen . .	Hedemarken	Hamar.
Kvinge	Masfjorden . .	Nordhordland . . .	Søndre Bergenhus .	Bergen.
Kvismo	Vang	Valdres	Kristians	Hønefoss.
Kvisvik	Strømsnesset .	Nordmør	Romsdal	Kr.sund. N.
Kviteseid	Kviteseid . . .	Øvre Telemarken . .	Bratsberg	Skien.
Kviting	Alstahaug . .	Søndre Helgeland . .	Nordland	Namsos.
Kvitingsø	Mosterø . . .	Ryfylke	Stavanger	Stavanger.
Kvitnes i Hadsel . .	Hadsel . . .	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.
Kvæfjord	Kvæfjord . . .	Senjen og Tromsø .	Tromsø	Tromsø.
Kysnesstranden . . .	Strandebarm og Varaldsø . .	Søndhordland . . .	Søndre Bergenhus .	Bergen.
Laardal	Laardal . . .	Øvre Telemarken . .	Bratsberg	Skien.
Lakselven	Kistrand . . .	Hammerfest	Finmarken	Hammerfest.
Lalum	Vaage . . .	Nordre Gudbr.dalen .	Kristians	Lillehammer.
Land, Nordre . . .	Nordre Land .	Hadeland og Land .	Kristians	Hønefoss.

Landaasbygden	Søndre Land	Hadeland og Land	Kristians	Hønefos.
Langangfjorden	Eidanger	Bamle	Bratsberg	Porsgrund.
Langenes	Øksnes	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.
Langesund			Bratsberg	
Langhavn	Dyrø	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Langletet	Holtaalen	Guldalen	Søndre Trondhjem	Røros.
Langskibsøen	Ørskog	Søndmør	Romsdal	Aalesund.
Larkollen	Rygge	Moss	Smaalenene	Moss.
Larsnes	Sande	Søndmør	Romsdal	Aalesund.
Larvik			Jarlsberg og Larvik	
Lastein	Laardal	Øvre Telemarken	Bratsberg	Skien.
Laudal	Øislebø og Laudal	Mandal	Lister og Mandal	Mandal.
Laukfsund	Hadsel	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.
Laukvik	Hillesø	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Lausnes	Flatanger	Namdalen	Nordre Trondhjem	Namsos.
Lavangen	Ibbestad	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Lavangsnes	Ibbestad	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Lavik	Lavik og Brekke	Sogn	Nordre Bergenhus	Bergen.
Lebesby	Lebesby	Tanen	Finmarken	Vadsø.
Leikanger	Leikanger	Sogn	Nordre Bergenhus	Bergen.
Leines	Steigen	Salten	Nordland	Bodø.
Leinesfjorden	Steigen	Salten	Nordland	Bodø.
Leirpollen	Kistrand	Hammerfest	Finmarken	Hammerfest.
Leitet	Ytre Holmedal	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.
Leka	Leka	Namdalen	Nordre Trondhjem	Namsos.
Leksviken	Leksviken	Stjør- og Værdal	Nordre Trondhjem	Trondhjem.

Navn.	Herred.	Fogderi.	Amt.	Postdistrikt.
Leksvikstranden	Leksviken	Stjør- og Værdal	Nordre Trondhjem	Trondhjem.
Lekum	Eidsberg	Rakkestad	Smaalenene	Sarpsborg.
Lepsøen	Os	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Ler	Flaa	Guldalen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Lerbotten	Talvik	Alten	Finmarken	Hammerfest.
Lerfjorden	Alstahaug	Søndre Helgeland	Nordland	Namsos.
Lervik	Hylleſtad	Sogn	Nordre Bergenhus	Bergen.
Lesje	Lesje	Nordre Gudbr.dalen	Kriſtians	Lillehammer.
Lesjeſkogen	Lesje	Nordre Gudbr.dalen	Kriſtians	Lillehammer.
Levanger	. . . . .	. . . . .	Nordre Trondhjem	
Liabygden	Stranden	Søndmør	Romsdal	Aalesund.
Lier	Lier	Buſkerud	Buſkerud	Drammen.
Lifjorden	Hylleſtad	Sogn	Nordre Bergenhus	Bergen.
Liknes	Kvinesdal	Liſter	Liſter og Mandal	Flekkefjord.
Liland	Evenes	Salten	Nordland	Bodø.
Lilleeidet	Buksnes	Lofoten og Veſteraalen	Nordland	Svolvær.
Lille Elvedalen	Lille Elvedalen	Nordre Oſterdalen	Hedemarken	Hamar.
Lillehammer	. . . . .	. . . . .	Kriſtians	
Lilleſand	. . . . .	. . . . .	Nedenes	
Lilleſtrøm	Skedsmo	Nedre Romerike	Akershus	
Lindaas	Lindaas	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Lindesnes	Søndre Undal	Mandal	Liſter og Mandal	Mandal.

Lismarken	Ringsaker	Hedemarken	Hedemarken	Lillehammer.
Ljan	Aker	Aker og Follo	Akershus	Kristiania.
Loen	Stryn	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.
Lofthus	Ullensvang	Hardanger og Voss	Søndre Bergenhus	Bergen.
Lom	Lom	Nordre Gudbr.dalen	Kristians	Lillehammer.
Lomen	Vestre Slidre	Valdres	Kristians	Hønefoss.
Loner	Hjartdal	Øvre Telemarken	Bratsberg	Skien.
Loppen	Loppen og Øgs-fjord	Alten	Finmarken	Tromsø.
Lund	Kolvereid	Namdalen	Nordre Trondhjem	Namsos.
Lunde i Telemarken	Lunde	Nedre Telemarken	Bratsberg	Skien.
Lundemo	Horg	Guldalen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Lundenes	Trondenes	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Lunder	Norderhov	Ringerike	Buskerud	Hønefoss.
Lunner, Vestre	Jevnaker	Hadeland og Land	Kristians	Hønefoss.
Lunner, Østre	Jevnaker	Hadeland og Land	Kristians	Hønefoss.
Lurø	Lurø	Nordre Helgeland	Nordland	Bodø.
Lygren	Lindaas	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Lyngdal	Lyngdal	Lister	Lister og Mandal	Farsund.
Lyngdal i Numedal	Flesberg	Numedal og Sandsvær	Buskerud	Kongsberg.
Lyngen	Lyngen	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Lyngholmen	Sveen	Søndhordland	Søndre Bergenhus	Haugesund.
Lyngvær	Vaagan	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.
Lyngør	Dybvaag	Nedenes	Nedenes	Risør.
Lysaker	Bærum	Aker og Follo	Akershus	Kristiania.
Lysebotn	Høle	Ryfylke	Stavanger	Stavanger.

Navn.	Herred.	Fogderi.	Amt.	Postdistrikt.
Lysekloster	Os	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Lyster	Lyster	Sogn	Nordre Bergenhus	Bergen.
Lysøsundet	Aafjorden	Fosen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Lærdal	Lærdal	Sogn	Nordre Bergenhus	
Lærem	Eid	Romsdal	Romsdal	Molde.
Lødingen	Lødingen	Salten	Nordland	Bodø.
Løiten	Løiten	Hedemarken	Hedemarken	Hamar.
Løkling	Finnaas	Søndhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Lønset	Opdal	Orkedalen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Løveid	Solum	Nedre Telemarken	Bratsberg	Skien.
Løvøen	Herø	Søndre Helgeland	Nordland	Namsos.
Maalselven	Maalselven	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Maalsnes	Maalselven	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Maanes	Kolvereid	Namdalen	Nordre Trondhjem	Namsos.
Maaren	Kirkebø	Sogn	Nordre Bergenhus	Bergen.
Maasø	Maasø	Hammerfest	Finmarken	Hammerfest.
Magerøen	Hevne	Fosen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Magnor	Eidskogen	Vinger og Odalen	Hedemarken	Kristiania.
Makur*	Vardø	Vardø	Finmarken	Vardø.
Malangen	Malangen	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Malmesundet	Beitstaden	Inderøen	Nordre Trondhjem	Stenkjær.
Malvik	Malvik	Strinden og Selbu	Søndre Trondhjem	Trondhjem.

Mandal	. . . . .	. . . . .	Lister og Mandal.	
Manger	Manger	Nordhordland	Søndre Bergenhus.	Bergen.
Marifjæren	Hafslo	Sogn.	Nordre Bergenhus.	Bergen.
Maristuen	Borgund	Sogn.	Nordre Bergenhus.	Bergen.
Markhus	Skaanevik.	Søndhordland	Søndre Bergenhus.	Bergen.
Marstein	Grytten	Romsdal.	Romsdal.	Molde.
Masfjorden	Masfjorden	Nordhordland	Søndre Bergenhus.	Bergen.
Matre i Søndhordland.	Skaanevik	Søndhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Mauranger	Kvinnherred	Søndhordland	Søndre Bergenhus.	Bergen.
Maursund.	Skjervø	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Mefjorden [1])	Hammerfest	Hammerfest	Finmarken	Hammerfest.
Mefjorden i Senjen [2])	Berg	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Mehavn	Tanen	Tanen	Finmarken	Vardø.
Melbu	Hadsel	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.
Meldalen	Meldalen.	Orkedalen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Melhus	Melhus	Guldalen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Meraker	Meraker	Stjør- og Værdal.	Nordre Trondhjem.	Trondhjem.
Mesingset	Tingvold	Nordmør.	Romsdal.	Kr.sund. N.
Minne	Eidsvold	Øvre Romerike	Akershus.	Kristiania.
Misund	Akerø.	Romsdal.	Romsdal.	Molde.
Misvær	Skjerstad.	Salten	Nordland	Bodø.
Mittet	Veø	Romsdal.	Romsdal.	Molde.
Mjaavatn	Froland	Nedenes	Nedenes	Arendal.
Mjømen	Gulen	Sogn.	Nordre Bergenhus.	Bergen.

[1]) I Virksomhed fra medio Marts til Udgangen af August.
[2]) I Virksomhed fra December til Marts, begge incl.

Navn.	Herred.	Fogderi.	Amt.	Postdistrikt.
Mjøndalen	Nedre Eker . .	Buskerud.	Buskerud.	Drammen.
Mo i Helgeland. . .	Mo	Nordre Helgeland . .	Nordland	Bodø.
Modalen	Hosanger. . .	Nordhordland . . .	Søndre Bergenhus .	Bergen.
Moi	Lund	Jæderen og Dalene .	Stavanger	Flekkefjord.
Molde	. . . . .	. . . . .	Romsdal.	
Moldøen	Selje	Sønd- og Nordfjord .	Nordre Bergenhus. .	Bergen.
Mongstad	Lindaas . . .	Nordhordland . . .	Søndre Bergenhus. .	Bergen.
Mortenhals	Malangen . .	Senjen og Tromsø .	Tromsø	Tromsø.
Mortsund*	Buksnes . . .	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.
Mosby	Oddernes. . .	Mandal	Lister og Mandal . .	Kr.sand. S.
Mosjøen	. . . . .	Søndre Helgeland . .	Nordland.	
Moskenes	Flakstad . . .	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.
Moss	. . . . .	. . . . .	Smaalenene.	
Mosterhavn	Finnaas . . .	Søndhordland . . .	Søndre Bergenhus. .	Bergen.
Mosterø	Mosterø . . .	Ryfylke	Stavanger	Stavanger.
Mosviken	Mosviken og Ver-ran . . .	Inderøen	Nordre Trondhjem. .	Trondhjem.
Mundeim	Strandebarm og Varaldsø . .	Søndhordland . . .	Søndre Bergenhus. ,	Bergen.
Myken*	Rødø	Nordre Helgeland . .	Nordland	Bodø.
Myking	Lindaas . . .	Nordhordland . . .	Søndre Bergenhus .	Bergen.
Mykland	Mykland . . .	Nedenes	Nedenes	Arendal.

Myklestadeidet	Tysnes	Sondhordland	Søndre Bergenhus.	Bergen.
Myfen	Eidsberg	Rakkestad	Smaalenene	Sarpsborg.
Mæland	Alversund	Nordhordland	Søndre Bergenhus.	Bergen.
Mælum	Solum	Nedre Telemarken	Bratsberg	Skien.
Mølstrevaagnes	Sveen	Sondhordland	Søndre Bergenhus.	Haugesund.
Naa	Ullensvang	Hardanger og Voss	Søndre Bergenhus.	Bergen.
Naara	Gulen	Sogn	Nordre Bergenhus.	Bergen.
Nakkerud	Hole	Ringerike	Buskerud	Hønefos.
Namdalseidet	Beitstaden	Inderøen	Nordre Trondhjem.	Stenkjær.
Namsos			Nordre Trondhjem.	
Namsskogen	Grong	Namdalen	Nordre Trondhjem.	Namsos.
Nannestad	Nannestad	Øvre Romerike	Akershus	Kristiania.
Narbuvolden	Tolgen	Nordre Østerdalen	Hedemarken	Hamar.
Narestø	Dybvaag	Nedenes	Nedenes	Arendal.
Narjordet	Tolgen	Nordre Østerdalen	Hedemarken	Hamar.
Natviken	Aardal	Sogn	Nordre Bergenhus.	Bergen.
Nauft	Ytterøen	Inderøen	Nordre Trondhjem.	Trondhjem.
Naustdal i Nordfjord	Eid	Sønd- Nordfjord	Nordre Bergenhus.	Bergen.
Naustdal i Søndfjord	Førde	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus.	Bergen.
Navnaaen	Grue	Solør	Hedemarken	Kongsvinger.
Neiden	Sydvaranger	Varanger	Finmarken	Vadsø.
Nerstrand	Nerstrand	Ryfylke	Stavanger	Stavanger.
Nes i Aadalen	Aadalen	Ringerike	Buskerud	Hønefos.
Nes i Bjugn	Bjugn	Fosen	Søndre Trondhjen.	Trondhjem.
Nes i Hallingdal	Nes	Hallingdal	Buskerud	Drammen.

Navn.	Herred.	Fogderi.	Amt.	Postdistrikt.
Nes i Hedemarken	Nes	Hedemarken	Hedemarken	Hamar.
Nes i Romerike	Nes	Øvre Romerike	Akershus	Kristiania.
Nesflaten	Suldal	Ryfylke	Stavanger	Stavanger.
Neshavn	Tysnes	Søndhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Nesland	Vinje	Øvre Telemarken	Bratsberg	Skien.
Nesne	Nesne	Nordre Helgeland	Nordland	Bodø.
Nesodden	Nesodden	Aker og Follo	Akershus	Kristiania.
Nesttun	Fane	Nordhordland	Søndre Bergenhus.	Bergen.
Nevlunghavn	Brunlanes	Larvik	Jarlsberg og Larvik	Fredriksværn.
Nikkeby	Skjervø	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Nissedal	Nissedal	Øvre Telemarken	Bratsberg	Skien.
Nittedalen	Nittedalen	Nedre Romerike	Akershus	Kristiania.
Norangfjorden	Hjørundfjord	Søndmør	Romsdal.	Aalesund.
Nordarnøen	Gildeskaal	Salten	Nordland	Bodø.
Norddalen	Norddalen	Søndmør	Romsdal.	Aalesund.
Norddalsfjorden	Kinn	Sønd= og Nordfjord	Nordre Bergenhus.	Bergen.
Nordfjordeidet	Eid	Sønd= og Nordfjord	Nordre Bergenhus.	Bergen.
Nordfolden	Nordfolden—Kjerringø	Salten	Nordland	Bodø.
Nordhorsfjord	Bindalen	Søndre Helgeland	Nordland	Namsos.
Nordhuglen	Stord.	Søndhordland	Søndre Bergenhus.	Bergen
Nordli	Lierne	Namdalen	Nordre Trondhjem.	Namsos.

Nordmjele*	Dverberg	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.
Nordsinnen	Nordre Land	Hadeland og Land	Kristians	Hønefoss.
Nordsmølen	Edø	Nordmør	Romsdal	Kr.sund. N.
Nord-Statland	Fosnes	Namdalen	Nordre Trondhjem	Namsos.
Nordstrand	Aker	Aker og Follo	Akershus	Kristiania.
Nordtorpen	Nordre Land	Hadeland og Land	Kristians	Hønefoss.
Nordviken	Herø	Søndre Helgeland	Nordland	Namsos.
Nore	Nore	Numedal og Sandsvær	Buskerud	Kongsberg
Noreimsund	Vikør	Hardanger og Voss	Søndre Bergenhus	Bergen.
Norvik i Romsdalen	Eid	Romsdal	Romsdal	Molde.
Natodden	Hitterdal	Nedre Telemarken	Bratsberg	Skien.
Nusfjord	Flakstad	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.
Nyborg	Næsseby	Tanen	Finmarken	Vadsø
Ny-Hellesund	Søgne	Mandal	Lister og Mandal	Kr.sand. S.
Nykirke	Borre	Jarlsberg	Jarlsberg og Larvik	Horten.
Nyksund[1])	Øksnes	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.
Nymark	Tysnes	Søndhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Nypladsen	Røros	Guldalen	Søndre Trondhjem	Røros.
Nærbø	Haa	Jæderen og Dalene	Stavanger	Stavanger.
Nære, Indre	Nærø	Namdalen	Nordre Trondhjem	Namsos.
Næsseby	Næsseby	Tanen	Finmarken	Vadsø.
Nævernæs	Velfjorden	Søndre Helgeland	Nordland	Namsos.
Nøtterø	Nøtterø	Jarlsberg	Jarlsberg og Larvik	Tønsberg.
Odalen, Nordre	Nordre Odalen	Vinger og Odalen	Hedemarken	Kristiania.
Odda	Ullensvang	Hardanger og Voss	Søndre Bergenhus	Bergen.

[1]) I Dampskibstiden.

Navn.	Herred.	Fogderi.	Amt.	Postdistrikt.
Odnes	Søndre Land	Hadeland og Land.	Kristians	Hønefos.
Ofredal	Aardal	Sogn	Nordre Bergenhus.	Bergen.
Offstad i Namdalen	Vikten	Namdalen	Nordre Trondhjem.	Namsos.
Ogne	Ogne	Jæderen og Dalene	Stavanger	Stavanger.
Oldøren	Indviken	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus.	Bergen.
Oltesvig	Høle	Ryfylke	Stavanger	Stavanger.
Omgang[1])	Tanen	Tanen	Finmarken	Vardo.
Ona	Sandø	Romsdal	Romsdal.	Molde.
Onareim	Tysnes	Søndhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Onsø	Onsø	Mofs	Smaalenene	Fredrikstad.
Opdal	Opdal	Orkedalen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Opdal i Numedal	Nore	Numedal og Sandsvær	Buskerud	Kongsberg.
Ophus	Stor-Elvedalen	Søndre Østerdalen	Hedemarken	Hamar.
Opland	Flatanger	Namdalen	Nordre Trondhjem.	Namsos.
Oppegaard	Nesodden	Aker og Follo	Akershus.	Kristiania.
Opstad	Søndre Odalen.	Vinger og Odalen	Hedemarken	Kristiania.
Opstryn	Stryn.	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus.	Bergen.
Orkedalen	Orkedalen	Orkedalen	Søndre Trondhjem.	
Ortnevik	Kirkebø	Sogn.	Nordre Bergenhus.	Bergen.
Os	Os	Nordhordland	Søndre Bergenhus.	Bergen.
Os i Østerdalen	Tolgen	Nordre Østerdalen	Hedemarken	Hamar.
Ose i Sætersdalen	Bygland	Sætersdalen.	Nedenes	Kr.sand. S.

[1]) I Virksomhed i Fisketiden fra April til medio Juni.

Ofen	Aamot	Søndre Østerdalen	Hedemarken	Hamar.
Ofen, Søndre	Tryfil	Søndre Østerdalen	Hedemarken	Elverum.
Osmarken	Øre	Nordmør	Romsdal	Kr.sund. N.
Østereidet	Hosanger	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Otterøen	Akerø	Romsdal	Romsdal	Molde.
Otterø-Hegdal	Akerø	Romsdal	Romsdal	Molde.
Ottestad	Stange	Hedemarken	Hedemarken	Hamar.
Overhallen	Overhallen	Namdalen	Nordre Trondhjem	Namsos.
Polmak	Næsseby	Tanen	Finmarken	Vadsø.
Porsgrund			Bratsberg.	
Præstebakke	Id	Idde og Marker	Smaalenene	Fr.hald.
Raade	Raade	Moss	Smaalenene	Sarpsborg.
Raakvaag	Bjugn	Fosen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Raastad	Sandeherred	Larvik	Jarlsberg og Larvik	Sandefjord.
Rakkestad	Rakkestad	Rakkestad	Smaalenene	Sarpsborg.
Ramnes	Ramnes	Jarlsberg	Jarlsberg og Larvik	Holmestrand.
Ramstaddalen	Orkog	Søndmør	Romsdal	Aalesund.
Ramsøen	Bjørnør	Fosen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Randøsund	Oddernes	Mandal	Lister og Mandal	Kr.sand. S.
Ranem	Strinden	Strinden og Selbu	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Rasten	Stor-Elvedalen	Søndre Østerdalen	Hedemarken	Hamar.
Rasvaag	Nes og Hitterø	Lister	Lister og Mandal	Flekkefjord.
Raudeberg	Selje	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.
Rauland	Rauland	Øvre Telemarken	Bratsberg	Skien.

Navn.	Herred.	Fogderi.	Amt.	Postdistrikt.
Ravnegjuv	Laardal	Øvre Telemarken	Bratsberg	Skien.
Redalen	Biri	Toten	Kristians	Gjøvik.
Reine	Flakstad	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.
Reinli	Søndre Aurdal.	Valdres	Kristians	Hønefoss.
Reitan	Aalen	Guldalen	Søndre Trondhjem	Røros.
Reitstøen	Holtaalen	Guldalen	Søndre Trondhjem	Røros.
Rekdal	Vestnes	Romsdal	Romsdal	Molde.
Reksteren	Tysnes	Søndhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Rena	Aamot	Søndre Østerdalen	Hedemarken	Hamar.
Rendalen	Øvre Rendalen.	Nordre Østerdalen	Hedemarken	Hamar.
Rendalen, Ytre	Yttre Rendalen.	Nordre Østerdalen	Hedemarken	Hamar.
Rennebu	Rennebu	Orkedalen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Rennesø	Rennesø	Ryfylke	Stavanger	Stavanger.
Repvaag	Kjelvik	Hammerfest	Finmarken	Hammerfest.
Rindalen	Rindalen	Nordmør	Romsdal	Kr.sund. N.
Ring	Ringsaker	Hedemarken	Hedemarken	Hamar.
Ringebu	Ringebu	Søndre Gudbr.dalen	Kristians	Lillehammer.
Ringelien	Søndre Land	Hadeland og Land	Kristians	Hønefoss.
Ringsaker	Ringsaker	Hedemarken	Hedemarken	Hamar.
Ringsaker Aasmark	Ringsaker	Hedemarken	Hedemarken	Hamar.
Ringøie	Ullensvang	Hardanger og Voss	Søndre Bergenhus	Bergen.
Rise	Opdal	Orkedalen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.

Riſkekverven	Hetland	Jæderen og Dalene	Stavanger	Stavanger.
Risnes	Masfjorden	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Riſſen	Riſſen	Fosen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Risvær i Namdalen	Leka	Namdalen	Nordre Trondhjem	Namsos.
Risvær i Lofoten	Vaagan	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.
Risøhavn	Dverberg	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.
Risør			Nedenes.	
Roald	Roald	Sondmør	Romsdal	Aalesund.
Rognes	Støren	Guldalen	Søndre Trondhjem	Røros.
Rolfsøhavn	Maasø	Hammerfest	Finmarken	Hammerfest.
Rollag	Rollag	Numedal og Sandsvær	Buskerud	Kongsberg.
Romedal	Romedal	Hedemarken	Hedemarken	Hamar.
Romfo	Sundalen	Nordmør	Romsdal	Kr.sund. N.
Rosendal	Kvinnherred	Søndhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Rosfjord	Lenviken	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Rovde	Sande	Sondmør	Romsdal	Aalesund.
Roverud	Brandval	Solør	Hedemarken	Kongsvinger.
Rugsund	Daviken	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.
Rygg	Gloppen	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.
Rygge	Rygge	Mofs	Smaalenene	Mofs.
Rysfjæren	Gloppen	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.
Ryssestad	Valle	Sætersdalen	Nedenes	Kr.sand. S.
Rælingen	Fet	Nedre Romerike	Akershus	Kristiania.
Rødenes	Rødenes	Rakkestad	Smaalenene	Sarpsborg.
Rødtangen	Hurum	Buskerud	Buskerud	Drammen.
Rødven	Veø	Romsdal	Romsdal	Molde.

Navn.	Herred.	Fogderi.	Amt.	Postdistrikt.
Rødø	Rødø	Nordre Helgeland	Nordland	Bodø.
Røirvik i Søndhordland	Strandebarm og Varaldsø	Søndhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Røken	Røken	Buskerud	Buskerud	Drammen.
Røkkem	Stangvik	Nordmør	Romsdal	Kr.sund. N.
Røldal	Røldal	Hardanger og Voss	Søndre Bergenhus	Stavanger.
Rømskogen	Rødenes	Rakkestad	Smaalenene	Sarpsborg.
Røn	Vestre Slidre	Valdres	Kristians	Hønefoss.
Røros	Røros	Guldalen	Søndre Trondhjem.	
Rørvik i Namdalen	Vikten	Namdalen	Nordre Trondhjem	Namsos.
Rørøen i Helgeland	Vega	Søndre Helgeland	Nordland	Namsos.
Røst	Værø	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.
Røvær	Skaare	Ryfylke	Stavanger	Haugesund.
Saaner	Vestby	Aker og Follo	Akershus	Kristiania.
Sagfjorden	Hammerø	Salten	Nordland	Bodø.
Salhus	Hammer	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Salsbruget	Kolvereid	Namdalen	Nordre Trondhjem	Namsos.
Salsnes	Fosnes	Namdalen	Nordre Trondhjem	Namsos.
Saltdalen	Saltdalen	Salten	Nordland	Bodø.
Samnanger	Os	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Samnøen	Fuse	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.

Sand	Sand	Ryfylke	Stavanger	Stavanger.
Sand i Senjen	Bjarkø	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Sande i Jarlsberg	Sande	Jarlsberg	Jarlsberg og Larvik	Drammen.
Sande i Søndfjord	Indre Holmedal	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.
Sandefjord			Jarlsberg og Larvik	
Sandeid	Vikedal	Ryfylke	Stavanger	Stavanger.
Sander	Søndre Odalen	Vinger og Odalen	Hedemarken	Kristiania.
Sandøsund	Tune	Moss	Smaalenene	Sarpsborg.
Sandfjord*	Lebesby	Tanen	Finmarken	Hammerfest.
Sandnes		Jæderen og Dalene	Stavanger.	
Sandnessjøen	Alstahaug	Søndre Helgeland	Nordland	Namsos.
Sandshavn	Sandø	Søndmør	Romsdal	Aalesund.
Sandsvær	Sandsvær	Numedal og Sandsvær	Buskerud	Kongsberg.
Sandtorv	Trondenes	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Sandviken	Bærum	Aker og Follo	Akershus	Kristiania.
Sandviksberget	Osen	Fosen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Sandvold i Søndhordland	Skaanevik	Søndhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Sandø	Sandø	Romsdal	Romsdal	Molde.
Sandøbotten*	Hammerfest	Hammerfest	Finmarken	Hammerfest.
Sandøen, Vestre	Dybvaag	Nedenes	Nedenes	Tvedestrand.
Sannikedal	Sannikedal	Bamle	Bratsberg	Kragerø.
Sarpsborg			Smaalenene.	
Saude i Ryfylke	Saude	Ryfylke	Stavanger	Stavanger.
Saudefjøen	Saude	Ryfylke	Stavanger	Stavanger.
Sauland	Hjartdal	Øvre Telemarken	Bratsberg	Skien.

Navn.	Herred.	Fogderi.	Amt.	Postdistrikt.
Sauraas	Hammer	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Seim	Alversnnd	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Sekken	Veø	Romsdal	Romsdal	Molde.
Sel	Vaage	Nordre Gudbr.dalen	Kristians	Lillehammer.
Selbu	Selbu	Strinden og Selbu	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Selbustranden	Selbu	Strinden og Selbu	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Selbækken	Rissen	Fosen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Selje	Selje	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.
Seljord	Seljord	Øvre Telemarken	Bratsberg	Skien.
Selsværket	Vaage	Nordre Gudbr.dalen	Kristians	Lillehammer.
Selsøvik	Rødø	Nordre Helgeland	Nordland	Bodø.
Selven	Ørlandet	Fosen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Selvær[1])	Trænen	Nordre Helgeland	Nordland	Bodø.
Sem	Sem	Jarlsberg	Jarlsberg og Larvik	Tønsberg.
Setskogen	Høland	Nedre Romerike	Akershus	Kristiania.
Sigdal	Sigdal	Buskerud	Buskerud	Drammen.
Sigerfjord	Sortland	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.
Singsaas	Singsaas	Guldalen	Søndre Trondhjem	Røros.
Siredal	Siredal	Lister	Lister og Mandal	Flekkefjord.
Siredal, Øvre	Siredal	Lister	Lister og Mandal	Flekkefjord.
Sistranden	Frøien	Fosen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.

[1]) I Virksomhed i Fisketiden Januar—Marts.

Sjernerø	Sjernerø	Ryfylke	Stavanger	Stavanger.
Sjonen	Nesne	Nordre Helgeland	Nordland	Bodø.
Sjølisand	Ytre-Rendalen	Nordre Østerdalen	Hedemarken	Hamar.
Skaalvær	Tjøtta	Søndre Helgeland	Nordland	Namsos.
Skaanevik	Skaanevik	Søndhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Skaanevikstranden	Skaanevik	Søndhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Skaanland i Salten	Bodø	Salten	Nordland	Bodø.
Skaga i Helgeland	Herø	Søndre Helgeland	Nordland	Namsos.
Skage i Namdalen	Overhallen	Namdalen	Nordre Trondhjem	Namsos.
Skare	Ullensvang	Hardanger og Voss	Søndre Bergenhus	Bergen.
Skarnes	Søndre Odalen	Vinger og Odalen	Hedemarken	Kristiania.
Skarpnes	Frøien	Fosen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Skarsvaag	Kjelvik	Hammerfest	Finmarken	Hammerfest.
Skatval	Nedre Stjørdalen	Stjør- og Værdalen	Nordre Trondhjem	Trondhjem.
Skedsmo (Lørsunds Jernbanestation)	Skedsmo	Nedre Romerike	Akershus	Kristiania.
Ski	Kraakstad	Aker og Follo	Akershus	Kristiania.
Skiaaker	Skiaaker	Nordre Gudbr.dalen	Kristians	Lillehammer.
Skien	. . . . .	. . . . .	Bratsberg.	
Skiptvet	Skiptvet	Rakkestad	Smaalenene	Sarpsborg.
Skjaanes	Tanen	Tanen	Finmarken	Vardø.
Skjeberg	Skjeberg	Idde og Marker	Smaalenene	Sarpsborg.
Skjerdalen	Hole	Ringerike	Buskerud	Hønefoss.
Skjerjehavn	Gulen	Sogn	Nordre Bergenhus	Bergen.
Skjerstad	Skjerstad	Salten	Nordland	Bodø.
Skjervø	Skjervø	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.

Navn.	Herred.	Fogderi.	Amt.	Postdistrikt.
Skjold	Skjold	Ryfylke	Stavanger	Stavanger.
Skjoldehavn	Dverberg	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.
Skjolden	Lyster	Sogn	Nordre Bergenhus	Bergen.
Skjoldestrommen	Skjold	Ryfylke	Stavanger	Stavanger.
Skjærhollen	Hvaler	Idde og Marker	Smaalenene	Fredrikstad.
Skjønne	Nore	Numedal og Sandsvær	Buskerud	Kongsberg.
Skjønstaa	Skjærstad	Salten	Nordland	Bodø.
Skjørn	Bjugn	Fosen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Skjøtningberg	Lebesby	Tanen	Finmarken	Hammerfest.
Skodje	Skodje	Søndmør	Romsdal	Aalesund.
Skoger	Skoger	Jarlsberg	Jarlsberg og Larvik	Drammen.
Skogn, Ytre	Skogn	Stjør- og Værdalen	Nordre Trondhjem	Levanger.
Skogshavn	Dyrø	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Skollenborg	Sandsvær	Numedal og Sandsvær	Buskerud	Drammen.
Skoppum	Borre	Jarlsberg	Jarlsberg og Larvik	Horten.
Skorpen	Kvænangen	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Skotselven	Øvre Eker	Buskerud	Buskerud	Drammen.
Skotterud	Eidskogen	Vinger og Odalen	Hedemarken	Kristiania.
Skraaven	Vaagan	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.
Skrolsvik	Bjarkø	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Skudenes		Ryfylke	Stavanger	Stavanger.
Skutvig	Hammerø	Salten	Nordland	Bodø.

Slaastad	Søndre Odalen	Vinger og Odalen	Hedemarken	Kristiania.
Slemdal	Slemdal	Bamle	Bratsberg	Skien.
Sletten	Lindaas	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Slidre, Vestre	Vestre Slidre	Valdres	Kristians	Hønefoss.
Slidre, Østre	Østre Slidre	Valdres	Kristians	Hønefoss.
Slinde	Sogndal	Sogn	Nordre Bergenhus	Bergen.
Slitu	Eidsberg	Rakkestad	Smaalenene	Sarpsborg.
Slependen	Asker	Aker og Follo	Akershus	Kristiania.
Snaasen	Snaasen	Inderøen	Nordre Trondhjem	Stenkjær.
Snarum	Modum	Buskerud	Buskerud	Drammen.
Snekkenes	Rakkestad	Rakkestad	Smaalenene	Sarpsborg.
Snertingdalen	Biri	Toten	Kristians	Gjøvik.
Snilfjorden	Hevne	Fosen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Sogndal i Dalene		Jæderen og Dalene	Stavanger	Egersund.
Sogndal i Sogn	Sognedal	Sogn	Nordre Bergenhus	Bergen.
Soknedalen	Soknedalen	Guldalen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Solbjør	Haus	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Soleim	Masfjorden	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Sollien	Sollien	Søndre Østerdalen	Hedemarken	Hamar.
Solsem	Leka	Namdalen	Nordre Trondhjem	Namsos.
Solumsmoen	Sigdal	Buskerud	Buskerud	Drammen.
Solvorn	Hafslo	Sogn	Nordre Trondhjem	Bergen.
Sommerøen	Øksnes	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.
Son		Aker og Follo	Akershus	Kristiania.
Sopnes	Talvik	Alten	Finmarken	Hammerfest.
Sortland	Sortland	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.

Navn.	Herred.	Fogderi.	Amt.	Postdistrikt
Sotra	Fjeld	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Spangereid	Søndre Undal	Mandal	Lister og Mandal	Mandal.
Sparbuen	Sparbuen	Inderøen	Nordre Trondhjem	Stenkjær.
Spikkestad	Røken	Buskerud	Buskerud	Drammen.
Spilling	Nordre Undal	Mandal	Lister og Mandal	Mandal.
Spjelkavik	Borgund	Sondmør	Romsdal	Aalesund.
Spjærøen	Hvaler	Idde og Marker	Smaalenene	Fredrikstad.
Sponviken	Berg	Idde og Marker	Smaalenene	Fr.hald.
Spydeberg	Syydeberg	Rakkestad	Smaalenene	Moss.
Staareim	Eid	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.
Stabæk	Bærum	Aker og Follo	Akershus	Kristiania.
Stadsbygden	Stadsbygden	Fosen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Stai	Stor-Elvedalen	Søndre Østerdalen	Hedemarken	Hamar.
Staleim	Vossestranden	Hardanger og Voss	Søndre Bergenhus	Bergen.
Stamnes	Bruvik	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Stamsund	Buksnes	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.
Stange	Stange	Hedemarken	Hedemarken	Hamar.
Stangelandseidet	Tranø	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Stanghelle	Bruvik	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Stangvik	Stangvik	Nordmør	Romsdal	Kr.sund. N.
Statlandet	Selje	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.
Stavang i Kinn	Kinn	Sønd og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.

Stavanger			Stavanger.	
Stavsjø	Nes	Hedemarken	Hedemarken	Hamar.
Stavøen	Ørlandet	Fosen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Steine*	Buksnes	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.
Steinsdalen	Bjørnør	Fosen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Steinsfjerdingen	Hole	Ringerike	Buskerud	Hønefoss.
Steinstø	Vikør	Hardanger og Voss	Søndre Bergenhus	Bergen.
Stenkjær			Nordre Trondhjem.	
Stenviken	Stor-Elvedalen	Søndre Østerdalen	Hedemarken	Hamar.
Stjørdalen	Nedre Stjørdalen	Stjør- og Værdalen	Nordre Trondhjem	Trondhjem.
Stod	Stod	Inderøen	Nordre Trondhjem	Stenkjær.
Stokke	Stokke	Jarlsberg	Jarlsberg og Larvik	Tønsberg.
Stokmarknes	Hadsel	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.
Stoksund	Bjørnør	Fosen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Stolmen	Austevold	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Storaas	Meldalen	Orkedalen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Storakersund	Hyllestad	Sogn	Nordre Bergenhus	Bergen.
Stord	Stord	Søndhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Stordalen	Stranden	Søndmør	Romsdal	Aalesund.
Storekorsnes	Talvik	Alten	Finmarken	Hammerfest.
Storfjorden	Hjørundfjord	Søndmør	Romsdal	Aalesund.
Storfosen	Ørlandet	Fosen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Storholmen	Hosanger	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Storsteinnes	Balsfjorden	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Strand i Kolvereid	Kolvereid	Namdalen	Nordre Trondhjem	Namsos.

Navn.	Herred.	Fogderi.	Amt.	Postdistrikt.
Strandebarm	Strandebarm og Varaldsø	Søndhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Stranden	Stranden	Sondmør	Romsdal	Aalesund.
Strandvik	Fuse	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Strengen	Lunde	Nedre Telemarken	Bratsberg	Skien.
Strengereid	Holt	Nedenes	Nedenes	Arendal.
Strudshavn	Askøen	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Stryn	Stryn	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.
Strømmen i Bodø	Bodø	Salten	Nordland	Bodø.
Strømmen Jernb.st.	Skedsmo	Nedre Romerike	Akershus	Kristiania.
Strømshavn	Volden	Sondmør	Romsdal	Aalesund.
Strømsjøen	Bø	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.
Strømsneset	Strømsneset	Nordmør	Romsdal	Kr.sund. N.
Styrvold	Lardal	Larvik	Jarlsberg og Larvik	Larvik.
Støren	Støren	Guldalen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Stott	Meløy	Nordre Helgeland	Nordland	Bodø.
Suldal	Suldal	Ryfylke	Stavanger	Stavanger.
Sulen	Sulen	Sogn	Nordre Bergenhus	Bergen.
Sulitjelma	Skjerstad	Salten	Nordland	Bodø.
Sulstuen	Værdalen	Stjør- og Værdalen	Nordre Trondhjem	Trondhjem.
Sund i Lofoten	Flakstad	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.
Sund i Nordhordland	Sund	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.

Sundalen	Sundalen	Nordmør	Romsdal	Kr.sund N.
Sunde i Søndhordland	Fjelberg	Søndhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Sunderøen	Øksnes	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.
Sunnelven	Sunnelven	Søndmør	Romsdal	Aalesund.
Surendalen	Surendalen	Nordmør	Romsdal	Kr.sund. N.
Surendalen, Øvre	Surendalen	Nordmør	Romsdal	Kr.sund. N.
Surendalsøren	Surendalen	Nordmør	Romsdal	Kr.sund. N.
Svanø	Kinn	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.
Svarstad	Lardal	Larvik	Jarlsberg og Larvik	Larvik.
Sveen	Sveen	Søndhordland	Søndre Bergenhus	Haugesund.
Sveggesundet	Kvernes	Nordmør	Romsdal	Kr.sund. N.
Svelvik			Jarlsberg og Larvik	
Svene	Flesberg	Numedal og Sandsvær	Buskerud	Kongsberg.
Svenes	Nordre Aurdal	Valdres	Kristians	Hønefoss.
Svindal	Vaaler	Moss	Smaalenene	Moss.
Svinø	Søndre Undal	Mandal	Lister og Mandal	Mandal.
Svolvær	Vaagan	Lofoten og Vesteraalen	Nordland.	
Svorkmo	Orkedalen	Orkedalen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Svortevikholmen	Kinn	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.
Sværholt*	Lebesby	Tanen	Finmarken	Hammerfest.
Sydvaranger	Sydvaranger	Varanger	Finmarken	Vadsø.
Sygnefest	Gulen	Sogn	Nordre Bergenhus	Bergen.
Sylling	Lier	Buskerud	Buskerud	Drammen.
Syltefjord	Vardø	Vardø	Finmarken	Vardø.
Sylvarnes	Vik	Sogn	Nordre Bergenhus	Bergen.
Sæbøvaagen	Manger	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.

Navn.	Herred.	Fogderi.	Amt.	Postdistrikt.
Sæterstøen	Nes	Øvre Romerike . . .	Akershus	Kristiania.
Sætre	Hurum . . .	Buskerud	Buskerud	Drøbak.
Sævereid	Skaanevik . .	Søndhordland . . .	Søndre Bergenhus .	Bergen.
Søgne	Søgne . . .	Mandal	Lister og Mandal . .	Kr.sand. S.
Søkkelven	Søkkelven . .	Søndmør	Romsdal	Aalesund.
Sølsnes	Veø	Romsdal	Romsdal	Molde.
Sømnes	Brønnø . . .	Søndre Helgeland . .	Nordland	Namsos.
Søndeled	Søndeled . .	Nedenes	Nedenes	Risør.
Sørebøvaag	Hylleſtad . . .	Sogn	Nordre Bergenhus .	Bergen.
Sørflatanger	Flatanger . .	Namdalen	Nordre Trondhjem .	Namsos.
Sørfolden	Sørfolden . .	Salten	Nordland	Bodø.
Sørgjeslingerne* . .	Vikten . . .	Namdalen	Nordre Trondhjem .	Namsos.
Sørkil	Hammerø . .	Salten	Nordland	Bodø.
Sørkjosen	Nordreisen . .	Senjen og Tromsø .	Tromsø	Tromsø.
Sørkraakøen	Bjørnør . . .	Fosen	Søndre Trondhjem .	Trondhjem.
Sørnes	Tjøtta . . .	Søndre Helgeland . .	Nordland	Namsos.
Sørreisen	Sørreisen . .	Senjen og Tromsø .	Tromsø	Tromsø.
Sørsand-Vaage[1]) . .	Øksnes . . .	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.
Sørsmølen	Edø	Nordmør	Romsdal	Kr.sund. N.
Sør-Tusteren	Tusteren . . .	Nordmør	Romsdal	Kr.sund. N.
Sørum i Valdres . .	Søndre Aurdal.	Valdres	Kristians	Hønefoss.

[1]) I Virksomhed fra 1 Januar til 15 April.

Sørvær	Hasvik	Hammerfest	Finmarken	Tromsø.
Søveien	Salangen	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Tafjorden	Norddalen	Søndmør	Romsdal	Aalesund.
Talgø	Finnø	Ryfylke	Stavanger	Stavanger.
Talvik	Talvik	Alten	Finmarken	Hammerfest.
Tananger	Haaland	Jæderen og Dalene	Stavanger	Stavanger.
Tanen	Tanen	Tanen	Finmarken	Vadsø.
Tangen	Stange	Hedemarken	Hedemarken	Hamar.
Tansøen	Kinn	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.
Tarven	Bjugn	Fosen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Tau	Strand	Ryfylke	Stavanger	Stavanger.
Televaagen	Sund	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Telneset	Tønset	Nordre Østerdalen	Hedemarken	Hamar.
Tennes	Balsfjorden	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Teroen	Kvinnherred	Søndhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Time	Time	Jæderen og Dalene	Stavanger	Stavanger.
Tingvatn	Hægebostad	Lister	Lister og Mandal	Farsund.
Tingvold	Tingvold	Nordmør	Romsdal	Kr.sund. N.
Tinn	Tinn	Øvre Telemarken	Bratsberg	Skien.
Tinns Østbygd	Tinn	Øvre Telemarken	Bratsberg	Skien.
Tistedalen	Id	Idde og Marker	Smaalenene	Fredr.hald.
Tjelle i Ofoten	Evenes	Salten	Nordland	Bodø.
Tjelle i Romsdal	Nesset	Romsdal	Romsdal	Molde.
Tjernagel	Sveen	Søndhordland	Søndre Bergenhus	Haugesund.
Tjølling	Tjølling	Larvik	Jarlsberg og Larvik	Larvik.

Navn.	Herred.	Fogderi.	Amt.	Postdistrikt.
Tjømø	Tjømø	Jarlsberg	Jarlsberg og Larvik	Tønsberg.
Tjøtta	Tjøtta	Søndre Helgeland	Nordland	Namsos.
Todalen	Stangvik	Nordmør	Romsdal	Kr.sund. N.
Toke	Drangedal	Bamle	Bratsberg	Kragerø.
Tolgen	Tolgen	Nordre Østerdalen	Hedemarken	Hamar.
Tomter	Hobøl	Moss	Smaalenene	Moss.
Tonsaasen	Søndre Aurdal	Valdres	Kristians	Hønefoss.
Topdal, Lille	Aamli	Nedenes	Nedenes	Tvedestrand.
Torjulvaagen	Tingvold	Nordmør	Romsdal	Kr.sund. N.
Torpe	Aal	Hallingdal	Buskerud	Drammen.
Torpen	Nordre Land	Hadeland og Land	Kristians	Hønefoss.
Torsken	Berg	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Torvund	Lavik og Brekke	Sogn	Nordre Bergenhus	Bergen.
Tosenfjorden	Bindalen	Søndre Helgeland	Nordland	Namsos.
Toten, Vestre	Vestre Toten	Toten	Kristians	Gjøvik.
Toten, Østre	Østre Toten	Toten	Kristians	Gjøvik.
Tovik	Trondenes	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Tranø	Tranø	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Tredal	Lavik og Brekke	Sogn	Nordre Bergenhus	Bergen.
Tregde	Halsaa og Hartmark	Mandal	Lister og Mandal	Mandal.
Trengereid	Haus	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.

Tresfjorden	Vestnes	Romsdal	Romsdal	Molde.
Tresfjorden, Nordre	Vestnes	Romsdal	Romsdal	Molde.
Tretten	Dier	Søndre Gudbr.dalen	Kristians	Lillehammer.
Treungen	Nissedal	Øvre Telemarken	Bratsberg	Skien.
Tro	Tjøtta	Søndre Helgeland	Nordland	Namsos.
Troldfjord[1])	Maasø	Hammerfest	Finmarken	Hammerfest.
Tromsø			Tromsø.	
Tromø i Nedenes	Tromø	Nedenes	Nedenes	Arendal.
Trondhjem			Søndre Trondhjem.	
Trovaag	Sveen	Søndhordland	Søndre Bergenhus	Haugesund.
Trysfil	Trysfil	Søndre Østerdalen	Hedemarken	Elverum.
Trysfil, Søndre	Trysfil	Søndre Østerdalen	Hedemarken	Elverum.
Trænen	Trænen	Nordre Helgeland	Nordland	Bodø.
Trøgstad	Trøgstad	Rakkestad	Smaalenene	Sarpsborg.
Tuddal	Hjartdal	Øvre Telemarken	Bratsberg	Skien.
Tufjord	Maasø	Hammerfest	Finmarken	Hammerfest.
Tuffingdalen	Tolgen	Nordre Østerdalen	Hedemarken	Hamar.
Tuft	Sandsvær	Numedal og Sandsvær	Buskerud	Kongsberg.
Tunnsjøen	Lierne	Namdalen	Nordre Trondhjem.	Namsos.
Tusøen	Hillesø	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Tusteren	Tusteren	Nordmør	Romsdal	Kr.sund. N.
Tusvik	Søkkelven	Søndmør	Romsdal	Aalesund.
Tvedestrand			Nedenes	
Tveid	Tveid	Mandal	Lister og Mandal	Kr.sand. S.
Tverlandet	Bodø	Salten	Nordland	Bodø.

[1]) I Virksomhed fra Udgangen af August indtil videre.

Navn.	Herred.	Fogderi.	Amt.	Postdistrikt.
Tydalen	Selbu	Strinden og Selbu	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Tyldalen	Tønset	Nordre Østerdalen	Hedemarken	Hamar.
Tyldum	Grong	Namdalen	Nordre Trondhjem	Namsos.
Tysnes	Tysnes	Søndhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Tyssebotnen	Hosanger	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Tysvær	Tysvær	Ryfylke	Stavanger	Stavanger.
Tyvold	Røros	Guldalen	Søndre Trondhjem	Røros.
Tønsberg	. . . . .	. . . . .	Jarlsberg og Larvik.	
Tønset	Tønset	Nordre Østerdalen	Hedemarken.	
Tørdal	Drangedal	Bamle	Bratsberg	Kragerø.
Tørvikbygden	Jondal	Hardanger og Voss	Søndre Bergenhus	Bergen.
Tøtlandsvigen	Hjelmeland	Ryfylke	Stavanger	Stavanger.
Ullensaker	Ullensaker	Øvre Romerike	Akershus	Kristiania.
Ulnes	Nordre Aurdal	Valdres	Kristians	Hønefoss.
Ulsberg	Kvikne	Nordre Østerdalen	Hedemarken	Hamar.
Ulstein	Ulstein	Søndmør	Romsdal	Aalesund.
Ulven	Eidsvold	Øvre Romerike	Akershus	Kristiania.
Ulvestad	Balestrand	Sogn	Nordre Bergenhus	Bergen.
Ulvik	Ulvik	Hardanger og Voss	Søndre Bergenhus	Bergen.
Ulvund	Øksendalen	Nordmør	Romsdal	Kr.sund. N.
Ulvøsund	Høvaag	Nedenes	Nedenes	Lillesand.

Undal	Søndre Undal	Mandal	Lister og Mandal	Mandal.
Underaasen	Søgne	Mandal	Lister og Mandal	Kr.sand. S.
Undredal	Aurland	Sogn	Nordre Bergenhus	Bergen.
Undrumsdal	Vaale	Jarlsberg	Jarlsberg og Larvik	Horten.
Unset	Ov.-Rendalen	Nordre Østerdalen	Hedemarken	Hamar.
Ure	Buksnes	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.
Urskog	Urskog	Nedre Romerike	Akershus	Kristiania.
Uskedalen	Kvinnherred	Søndhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Utbjoe	Fjelberg	Søndhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Utne	Ullensvang	Hardanger og Voss	Søndre Bergenhus	Bergen.
Utsire	Torvestad	Ryfylke	Stavanger	Haugesund.
Utstein Kloster	Mosterø	Ryfylke	Stavanger	Stavanger.
Utviken	Indviken	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.
Utvorden	Flatanger	Namdalen	Nordre Trondhjem	Namsos.
Vaag	Steigen	Salten	Nordland	Bodø.
Vaage	Vaage	Nordre Gudbr.dalen	Kristians	Lillehammer.
Vaagstranden	Veø	Romsdal	Romsdal	Molde.
Vaagsvaagen*	Selje	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.
Vaagsøen	Sande	Søndmør	Romsdal	Aalesund.
Vaagøen	Frænen	Romsdal	Romsdal	Molde.
Vaale i Jarlsberg	Vaale	Jarlsberg	Jarlsberg og Larvik	Holmestrand.
Vaaler i Smaalenene	Vaaler	Moss	Smaalenene	Moss.
Vaaler i Solør	Vaaler	Solør	Hedemarken	Kongsvinger.
Vaatedalen[1])	Breim	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.

[1]) I Virksomhed i Maanederne Juni—August.

Navn.	Herred.	Fogderi.	Amt.	Postdistrikt.
Vadeim	Kirkebø	Sogn	Nordre Bergenhus	Bergen.
Vadsø			Finmarken	
Vagsviken	Ørskog	Sønmør	Romsdal	Aalesund.
Vaksdal	Bruvik	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Valberg	Borge	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.
Valdalen	Norddalen	Sønmør	Romsdal	Aalesund.
Valdersund	Aafjorden	Fosen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Valebø	Hollen	Nedre Telemarken	Bratsberg	Skien.
Valestrandfossen	Hammer	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Valevaag	Valestrand	Søndhordland	Søndre Bergenhus	Haugesund.
Valle	Valle	Sætersdalen	Nedenes	Kr.sand. S.
Vallevik	Ulvik	Hardanger og Voss	Søndre Bergenhus	Bergen.
Vallø	Sem	Jarlsberg	Jarlsberg og Larvik	Tønsberg.
Valnesfjorden	Skjerstad	Salten	Nordland	Bodø.
Valset	Romedal	Hedemarken	Hedemarken	Hamar.
Valsøfjorden	Aure	Nordmør	Romsdal	Kr.sund. N.
Valvær*	Rødø	Nordre Helgeland	Nordland	Bodø.
Vang	Vang	Valdres	Kristians	Hønefoss.
Vangsnes	Valestrand	Sogn	Nordre Bergenhus	Bergen.
Vangsvik i Senjen	Tranø	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Vannelven	Vannelven	Sønmør	Romsdal	Aalesund.
Vanse	Vanse	Lister	Lister og Mandal	Farsund.

Vanvik	Leksviken	Stjør- og Værdalen	Nordre Trondhjem	Trondhjem.
Varaldsøen	Strandebarm og Varaldsø	Søndhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Vardal	Vardal	Toten	Kristians	Gjøvik.
Vardø			Finmarken.	
Varhaug	Haa	Jæderen og Dalene	Stavanger	Stavanger.
Vartdal	Ulstein	Søndmør	Romsdal	Aalesund.
Varteig	Varteig	Idde og Marker	Smaalenene	Sarpsborg.
Vaſs i Ryfylke	Vaſs	Ryfylke	Stavanger	Stavanger.
Vaſſer	Tjømø	Jarlsberg	Jarlsberg og Larvik	Tønsberg.
Vatne	Skodje	Søndmør	Romsdal	Aalesund.
Vatneſtrøm	Iveland	Sætersdalen	Nedenes	Kr.sand. S.
Veavaagen	Skudenes	Ryfylke	Stavanger	Haugesund.
Veblungsnes	Grytten	Romsdal	Romsdal	Molde.
Veſſen, Øvre	Veſſen	Søndre Helgeland	Nordland	Namsos.
Vega	Vega	Søndre Helgeland	Nordland	Namsos.
Vegaarsheien	Vegaardsheien	Nedenes	Nedenes	Tvedeſtrand.
Veggli	Rollag	Numedal og Sandsvær	Buskerud	Kongsberg.
Vegſund	Borgund	Søndmør	Romsdal	Aalesund.
Vegusdal	Vegusdal	Sætersdalen	Nedenes	Kr.sand. S.
Veiholmen	Edø	Nordmør	Romsdal	Kr.sund. N.
Veines[1])	Lebesby	Tanen	Finmarken	Vadsø.
Velfjorden	Velfjorden	Søndre Helgeland	Nordland	Namsos.
Velledalen	Søkkelven	Søndmør	Romsdal	Aalesund.
Veme	Norderhov	Ringerike	Buskerud	Hønefoss.

[1]) I Virksomhed fra November til Februar, begge incl.

Navn.	Herred.	Fogderi.	Amt.	Postdistrikt.
Vemundvik	Vemundvik . .	Namdalen	Nordre Trondhjem .	Namsos.
Venneshavn	Mosviken og Verran . .	Inderøen	Nordre Trondhjem .	Trondhjem.
Vennesla	Vennesla . .	Mandal	Lister og Mandal . .	Kr.sand. S.
Vennesund	Brønnø . . .	Sørdre Helgeland . .	Nordland	Namsos.
Venset	Skjerstad . . .	Salten	Nordland	Bodø.
Verran	Mosviken og Verran . .	Inderøen	Nordre Trondhjem .	Trondhjem.
Vestby	Vestby . . .	Aker og Follo . . .	Akershus	Kristiania.
Vestfjorddalen . . .	Tinn	Øvre Telemarken . .	Bratsberg	Skien.
Vestfossen	Øvre Eker . .	Buskerud	Buskerud	Drammen.
Vestmarken	Eidskogen . .	Vinger og Odalen .	Hedemarken	Kristiania.
Vestnes	Vestnes . . .	Romsdal	Romsdal	Molde.
Veum	Fyresdal . .	Øvre Telemarken . .	Bratsberg	Skien.
Vevang	Kvernes . . .	Nordmør	Romsdal	Kr.sund. N.
Vevelstad	Tjøtta . . .	Søndre Helgeland . .	Nordland	Namsos.
Vevring	Vevring . . .	Sønd- og Nordfjord .	Nordre Bergenhus .	Bergen.
Viggen	Børsen . . .	Strinden og Selbu .	Søndre Trondhjem .	Trondhjem.
Vigmostad	Nordre Undal .	Mandal	Lister og Mandal . .	Mandal.
Vigrestad	Haa	Jæderen og Dalene .	Stavanger	Stavanger.
Vik i Helgeland . . .	Brønnø . . .	Søndre Helgeland . .	Nordland	Namsos.
Vik i Sogn	Vik	Sogn	Nordre Bergenhus .	Bergen.

Vikebygd	Sveen	Sondhordland	Søndre Bergenhus	Haugesund.
Vikedal	Vikedal	Ryfylke	Stavanger	Stavanger.
Vikesund	Modum	Buskerud	Buskerud	Drammen.
Vikholmen	Nesne	Nordre Helgeland	Nordland	Bodø.
Vikingnes	Strandebarm og Varaldsø	Søndhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Viksdalen	Indre Holmedal	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.
Vikten	Vikten	Namdalen	Nordre Trondhjem	Namsos.
Viktoriahavn	Ankenes	Salten	Nordland	Bodø.
Vines	Ullensvang	Hardanger og Voss	Søndre Bergenhus	Bergen.
Vinje	Vinje	Øvre Telemarken	Bratsberg	Skien.
Vinje, Ytre	Vinje	Øvre Telemarken	Bratsberg	Skien.
Vinjeøren	Hevne	Fosen	Søndre Trondhjem	Kr.sund. N.
Vinnesleiren	Fuse	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Visnes paa Karmøen	Avaldsnes	Ryfylke	Stavanger	Haugesund.
Vistdalen	Eresfjord og Vistdalen	Romsdal	Romsdal	Molde.
Visten	Tjøtta	Søndre Helgeland	Nordland	Namsos.
Vivestad	Ramnes	Jarlsberg	Jarlsberg og Larvik	Holmestrand.
Vold	Vold	Romsdal	Romsdal	Molde.
Volden	Volden	Søndmør	Romsdal	Aalesund.
Voss	Voss	Hardanger og Voss	Søndre Bergenhus.	
Vossestranden	Vossestranden	Hardanger og Voss	Søndre Bergenhus	Bergen.
Vraadal	Kviteseid	Øvre Telemarken	Bratsberg	Skien.
Vrængen	Nøtterø	Jarlsberg	Jarlsberg og Larvik	Tønsberg.
Vuku	Værdalen	Stjør- og Værdal	Nordre Trondhjem	Trondhjem.

Navn.	Herred.	Fogderi.	Amt.	Postdistrikt.
Værdalen	Værdalen	Stjør- og Værdal	Nordre Trondhjem.	
Værnes	Orlandet	Fosen	Søndre Trondhjem	Trondhjem.
Værø	Værø	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.
Ylvingen	Vega	Søndre Helgeland	Nordland	Namsos.
Yndestad	Askvold	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.
Yset	Kvikne	Nordre Osterdalen	Hedemarken	Hamar.
Ytterdal	Norddalen	Sondmør	Romsdal	Aalesund.
Ytteren i Helgeland	Mo	Nordre Helgeland	Nordland	Bodø.
Ytteroen	Ytteroen	Inderoen	Nordre Trondhjem	Trondhjem.
Yttre-Arne	Haus	Nordhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Ænes	Kvinnherred	Søndhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Ærvik	Førde	Sønd- og Nordfjord	Nordre Bergenhus	Bergen.
Ævanger	Ævanger	Hardanger og Voss	Søndre Bergenhus	Bergen.
Ødegaardens Verk	Bamle	Bamle	Bratsberg	Brevik.
Øen i Numedal	Rollag	Numedal og Sandsvær	Buskerud	Kongsberg.
Øgsfjord	Loppen og Øgsfjord	Alten	Finmarken	Tromsø.
Øie	Vang	Valdres	Kristians	Hønefoss.
Øier	Øier	Søndre Gudbr.dalen	Kristians	Lillehammer.
Øifjeld	Rauland	Øvre Telemarken	Bratsberg	Skien.

Øifjorden	Ankenes	Salten	Nordland	Bodø.
Øislebø	Øislebø og Laudal	Mandal	Lister og Mandal	Mandal.
Øisletten	Overhallen	Namdalen	Nordre Trondhjem	Namsos.
Øistesø	Vikør	Hardanger og Voss	Søndre Bergenhus	Bergen.
Øksendalen	Øksendalen	Nordmør	Romsdal	Kr.sund. N.
Øksna	Elverum	Søndre Østerdalen	Hedemarken	Hamar.
Øksnes	Øksnes	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.
Øksningen	Herø	Søndre Helgeland	Nordland	Namsos.
Ølen	Fjelberg	Søndhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Ølve	Kvinnherred	Søndhordland	Søndre Bergenhus	Bergen.
Ømark	Aremark	Idde og Marker	Smaalenene	Fr.hald.
Øre	Øre	Nordmør	Romsdal	Kr.sund. N.
Ørje	Aremark	Idde og Marker	Smaalenene	Fr.hald.
Ørnes	Meløe	Nordre Helgeland	Nordland	Bodø.
Ørskog	Ørskog	Søndmør	Romsdal	Aalesund.
Ørsten	Ørsten	Søndmør	Romsdal	Aalesund.
Ørsvaag*	Vaagan	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.
Ørvella	Hitterdal	Nedre Telemarken	Bratsberg	Skien.
Østby	Trysfil	Søndre Østerdalen	Hedemarken	Elverum.
Østmarken	Vinger	Vinger og Odalen	Hedemarken	Kristiania.
Østnesfjorden	Vaagan	Lofoten og Vesteraalen	Nordland	Svolvær.
Østsmølen	Edø	Nordmør	Romsdal	Kr.sund. N.
Østtorpen	Nordre Land	Hadeland og Land	Kristians	Hønefoss.
Øverbygden	Maalselven	Senjen og Tromsø	Tromsø	Tromsø.
Øversjødalen	Tolgen	Nordre Østerdalen	Hedemarken	Hamar.
Øvrebø	Øvrebø og Hægeland	Mandal	Lister og Mandal	Kr.sand. S.

B. Reisende Postanstalter.

1. Jernbanepostexpeditioner.

Navn.	Rute.
Kristiania Omkarteringskontor	Kristiania—Fredrikshald—Ed (Sverige).
Sydbanens Postexpedition	Kristiania—Sarpsborg (Østre Linie).
Kongsvingerbanens Postexpedition. . . .	Kristiania—Charlottenberg.
Nordbanernes Postexpedition	I. Kristiania—Tønset.
	II. Trondhjem—Tønset.
Merakerbanens Postexpedition	Trondhjem—Storlien.
Vestbanernes Postexpedition	Kristiania—Drammen—Skien.
	Horten—Skien.
Randsfjordbanens Postexpedition	Kristiania—Drammen—Randsfjord.
Jæderbanens Postexpedition	Stavanger—Egersund.
Vossebanens Postexpedition.	Bergen—Voss.

2. Dampskibspostexpeditioner.

Navn.	Med hvilke Dampskibe og i hvilken Rute.
Søpostkontoret Bergen—Newcastle . . .	Bergenske og Nordenfjeldske Dampskibsselskabers Skibe i Rute No. 8 a og 8 b samt Dampskibet „Fridtjof" i Rute Bergen(—Haugesund—Stavanger)—Newcastle.

Navn.	Med hvilke Dampskibe og i hvilken Rute.
Søpostkontoret No. 1	Bergenske og Nordenfjeldske Dampskibsselskabers Skibe i Rute No. 1 a. Hammerfest (Vadsø)—Trondhjem—Hamburg.
Nordlands Postexpedition	Bergenske og Nordenfjeldske Dampskibsselskabers Skibe i Rute No. 2 og 3. Trondhjem—Hammerfest—(Vardø) samt Dampskibet „Vesteraalen" i Rute Trondhjem—Hammerfest—(Tromsø).
Søpostkontoret No. 2	Dampskibet „Nyland" i Rute mellem Kristiansand S. og Fredrikshavn.
Søpostkontoret No. 3	Dampskibene „Nordmøre" og „Statsraad Riddervold" i Rute mellem Trondhjem, Kristianssund N. og Battenfjordsøren.
Postexpeditionen Kristiania—Bergen . . .	Dampskibene „Arendal", „Excellencen", „Harald Haarfager", „Kong Olaf", „Kong Sverre", „Lindholmen" og „Motala" i Rute mellem Kristiania og Bergen.
Ryfylke Postexpedition[1]).	Stavangerske Dampskibsselskabs Skibe i Rute paa Ryfylkefjordene og Skudenes.
Hardangers Postexpedition	Hardanger-Søndhordlandske Dampskibsselskabs Skibe i Rute Bergen—Hardanger og Stavanger—Hardanger.
Søndhordlands Postexpedition	Hardanger-Søndhordlandske Dampskibsselskabs Skibe i Rute Bergen—Søndhordland.
Sogns og Fjordenes Postexpedition . . .	Nordre Bergenhus Amts Dampskibe i Rute Bergen—Sogn samt Bergen—Sønd- og Nordfjord.
Indre Sogns Postexpedition	Dampskibet „Lærdal" i Rute paa Fjordene i Indre Sogn.
Fjordenes Postexpedition II	Dampskibet „Balder" i Rute paa Førdefjorden, Bremanger og Selje.

[1]) Fra Oktober 1893.

Navn.	Med hvilke Dampskibe og i hvilken Rute.
Søndmøre Postexpedition	Søndmøre Dampskibsselskabs Skibe i Rute mellem Aalesund, Søndmøre og Romsdal.
Indherreds Postexpedition	Stenkjærs, Levangers og Indtrøndelagens Dampskibsselskabers Skibe i Rute mellem Trondhjem og Indherred.
Saltens Postexpedition	Dampskibet „Namsos" i Ruten Bodø—Nordre Salten—Ofoten.
Lofoten og Vesteraalens Postexpedition . .	Bergenske og Nordenfjeldske Dampskibsselskabers Skibe i Rute No 4.
Vestfinmarkens Postexpedition	Nordenfjeldske Dampskibsselskabs Skib paa Altenfjord og de Vestfinmarkske Fiskevær i Fisketiden (15 Marts—30 Mai).
Mjøsdampskibenes Postexpedition	Oplandske Dampskibsselskabs samt Hovedbanens Skibe i deres Rute mellem Hamar og Lillehammer.
Nordsjø Postexpedition	Nordsjø Dampskibsselskabs Skibe i deres Rute paa Nordsjø og Hitterdalsvand.
Bandaks Postexpedition	Nordsjø Dampskibsselskabs Skibe i deres Rute fra Skien til Flaa-, Kviteseid- og Bandaksvandene.

Fortegnelse
over Norges Stats- og Jernbane-Telegraf- og Telefon-Stationer.

Aabogen[1] . . . . F.
Aadalsbrug[7] . . . F.
Aaklungen[4] . . . F.†
Aakrehavn (Feltstation) . . . . HL.
Aalesund . . . . C.
Aamot[3] . . . . . F.†
Aarnes[1] . . . . . F.
Aas[9] . . . . . F.
Aasta[7] . . . . . F.
Adal (Augedal)[4] F.†
Alten . . . . . L.
Andenes . . . . . HL.
Arendal . . . . . N. 2.
Arneberg[12] . . . F.
Aſt[3] . . . . . FT.
Aſker[2] . . . . . F.†
Aſkim[9] . . . . . F.
Atna[7] . . . . . F.
Auma[7] . . . . . F.
Aure . . . . . L.

Baadsfjord . . . HL.
Balstad . . . . . L. HC.
Barkaaker[4] . . . FT.
Barkald[7] . . . . F.
Batalden . . . . HL.
Beian . . . . . L.
Berg[9] . . . . . F.
Bergen . . . . . N. 2. L. HC.
Berlevaag . . . . L.
Beſſaker . . . . L.
Bjarkø . . . . . L.
Bjørgen[6] . . . . F.
Bjørkedalen (Birkedalen)[4] . . . F.†
Blaker[1] . . . . . F.
Bodø . . . . . C.
Borgevær . . . . L. T.
Borre[3] . . . . . FT.
Borøen . . . . . L.*
Brandeſund . . . L. T.

Bredevangen . . T.
Bredſtrand . . . L. T.
Brettesnes . . . L.
Brevik . . . . . Ci.
Bryn[1] . . . . . F.
Brønnø . . . . . C.
Burud[3] . . . . . FT.
Bygdø[2] . . . . . F.
Bækkelaget[9] . . . F.
Bø . . . . . L.
Bøn[1] . . . . . F.

Dal[1] . . . . . F.
Dale[11] . . . . . F.
Darbu[3] . . . . . F.†
Digermulen . . . HL.
Dilling[9] . . . . . F.
Djupvik . . . . . L.
Dombaas . . . . Cm.i.
Drag (Feltstation) HL.
Drammen . . . . C.

Drøbak . . . . . Cm.i.
Dverberg (Feltstation) . . . . L. T.

Egerſund (Ekerſund) . . . . . C.
Eidanger[4] . . . . F.
Eide (Feltstation) BL.
Eidet[6] . . . . . F.
Eidsberg[9] . . . . F.
Eidsfjorden . HL.***)
Eidſkogen[1] . . . F.
Eidsvold[1] . . . . F.
Elverum[7] . . . . F.
Espen[7] . . . . . F.
Espevær . . . . L. T.
Evanger (Vevanger)[11] . . . . . F.

Faavang (Fodvang) . . . . . T.

Fagernes . . . . T.
Farſund . . . . . Cm.i.
Fetſund[1] . . . . F.
Finkongkjeilen . . L. T.
Finneidet . . . . L.
Flaadvær . . . . . L. HC.
Flekkefjord . . . Cm.i.
Fliſen[12] . . . . . F.
Floren[5] . . . . . F.
Florø . . . . . L. HC.
Foſsheim (Foſseim) . . . . . T.
Foſſegaarden . . T.
Fredrikshald . . . C.
Fredrikſtad . . . C.
Fredriksværn . . L.*
Frydenlund . . . T.
Færder . . . . . S.
Førde . . . . . L.

Galleberg[3] . . . F.†

Gamvik . . . . . L. T.
Garnes[11] . . . . F.
Gauteſtad[9] . . . F.
Giboſtad . . . . L.
Gjeithus[3] . . . . F.†
Gjesvær . . . . . L.
Gjøvik . . . . . L.
Greaaker[9] . . . . F.
Grimſtad . . . . Cm.i.
Grindaheim . . . T.
Grinder[12] . . . . F.
Grorud[1] . . . . F.
Grøtø . . . . . L.
Gudaaen[5] . . . . F.
Gullesfjorden (Feltſtation) . HL.

Haga[1] . . . . . F.
Hamar . . . . . Ci.
Hammerfeſt . . . C.
Haneſtad[7] . . . . F.
Harſtad . . . . . Ci.
Haugeſund . . . C.
Havningberg . . L. T.
Havnvik . . . . . L.
Havøſund . . . . L.
Heggedal[2] . . . . F.†
Hegre[5] . . . . . F.
Heimdal[6] . . . . F.
Hell[5] . . . . . F.
Hemnes . . . . . L.
Hen[3] . . . . . F.
Henningsvær . . L. HC.
Hinna[8] . . . . . F.
Hitterø . . . . . L. T.
Hjellum[7] . . . . F.
Hjerkinn (Feltſtation) . . . . BL.
Holmen . . . . . T.
Holmeſtrand . . . Cm.i.
Holtaalen[6] . . . F.
Hommelvik[5] . . . F.
Honningsvaag . . L. T.
Hopen . . . . . HL.
Horten . . . . . Ci.
Hougſund (Haugſund)[3] . . . . F.
Hvalſtad[2] . . . . F.†
Høllen . . . . . L.*
Høneføs[3] . . . . F.
Høriand[7] . . . . F.
Høvik[2] . . . . . F.

Iſe[9] . . . . . F.

Jaaberg[4] . . . . FT.
Jensvold[6] . . . . F.

Kabelvaag . . . . L. HC.
Kalvaag . . . . . HL.
Kiberg . . . . . L. T.
Kinn . . . . . HL.
Kirkenær[12] . . . F.
Kiſtrand . . . . . C.
Kjeø . . . . . L.
Kjoſe[4] . . . . . F.†
Kjøllefjord . . . L. T.
Klep[8] . . . . . F.
Kløften[1] . . . . . F.
Kongsberg[3] . . . F.
Kongsvinger[1] . . F.
Kongsvinger . . . T.
Kopervik . . . . . L.
Koppang[7] . . . . F.
Kornſjø[10] . . . . F.
Korsnes . . . . . L.
Kraakſtad[9] . . . . F.
Kragerø . . . . . C.
Krekling[3] . . . . FT.
Kriſtiania . . . . N. 2.
Kriſtianſand Syd C.
Kriſtianſund Nord C.
Kroderen[3] . . . F.†
Kulleseid . . . . L. T.
Kvitingsø (Hvitingsø) (Feltſtation) . . . . HL.

Langenes . . . . L.
Langeſund . . . .Cm.i.
Langletet[6] . . . F.
Larsnes . . . . .HL.
Larvik . . . . . C.
Lebesby . . . . . L. T.
Ler[6] . . . . . F.
Lerſund[1] . . . . F.
Lervik . . . . . L.
Levanger . . . . L.
Lier[2] . . . . . F.†
Liland . . . . . L.
Lilleelvedal[7] . . . F.
Lillehammer . . . C.
Lilleſand . . . .Cm.i.
Lilleſtrøm[1] . . . F.
Liſtad . . . . . T.
Ljan[9] . . . . . F.
Loſthus . . . . . T.
Lundemo[6] . . . . F.
Lyngseidet . . . L.
Lyngvær . . . . T.
Lyngør . . . . . L.*
Lysaker[2] . . . . F.
Lærdalsøren . . . L.
Lødingen . . . . N. 2.
Løiten[7] . . . . . F.
Løken . . . . . T.

Maalsnes . . . . L.
Magerø . . . . . L.
Magnor[1] . . . . F.
Malvik[5] . . . . . F.
Mandal . . . . .Cm.i.
Mehavn . . . . . L. T.
Melhus[6] . . . . F.
Meraker[5] . . . . F.
Minne[7] . . . . . F.
Mjøndalen[3] . . . F.†
Mo . . . . . L.
Molde . . . . .Cm.i.

Moldøen	L.
Mosjøen	C.
Moss	C.
Mysen[9]	F.
Mørkesvik (Feltstation)	HL.
Nakkerud[3]	FT.
Namsos	C.
Navnaa[12]	F.
Nesttun[11]	F.
Nor[12]	F.
Nordfjordeidet	L.
Nufsfjord	L./T.
Nykirke[3]	FT.
Nærbø[8]	F.
Nærøsund	L.
Næsseby (Feltst.)	HL.
Odda	L./T.
Odnes	BL.
Ogne[8]	F.
Oksø	S.
Onsø[9]	F.
Ophus[7]	F.
Oppegaard[9]	F.
Orkedalsøren	L.
Ormeim (Feltst.)	BL.
Os[6]	F.
Ottestad[7]	F.
Porsgrund	Ci.
Præstebakke[10]	F.
Raade[9]	F.
Raastad[4]	FT.
Rakkestad[9]	F.
Randsfjord[3]	F.
Ranem (Ranheim)[5]	F.
Rasten[7]	F.
Reine	L./T.
Reitan[6]	F.
Reitstøen	F.
Rena[7]	F.
Repvaag (Feltst.)	L./T.
Risøhavn	L.
Risør	Cm.i.
Rognan	L.
Rognes[6]	F.
Roverud[12]	F.
Rygge[9]	F.
Røken[2]	F.†
Røros[6]	F.
Røsvik (Feltst.)	HL.
Røvær	HL.
Saaner (Soner)[9]	F.
Sand i Ryfylke	L./T.
Sande[3]	F.†
Sandefjord	Ci.
Sander[1]	F.
Sandesund[9]	F.
Sandnes[8]	F.
Sandnessjøen	Ci.
Sandshavn	HL.
Sandtorv	L.
Sandviken[2]	F.
Sarpsborg	L.*
Selsøvik	L.
Sem[4]	F.†
Sigstadvolden	T.
Singsaas[6]	F.
Sjonen (Feltst.)	HL.
Skaanevik	L.
Skarnes[1]	F.
Ski[9]	F.
Skibotten (Feltst.) (under Markederne).	L.
Skien	C.
Skjeberg[9]	F.
Skjerdalen[3]	F.†
Skjervø	L.
Skjærhollen (Skjærhalden)	HL.* **)
Skouger (Skauger)[3]	F.†
Skollenborg[3]	F.†
Skoppum[3]	F.
Skotselven[3]	F.†
Skotterud[1]	F.
Skraaven	L./T.
Skudenes	L.
Slitu[9]	F.
Snarum[3]	F.†
Sognedal	L.
Soløie (Feltst.)	HL.
Son	L.*
Sortland	L.
Spydeberg[9]	F.
Stai[7]	F.
Stamsund	L./HC.
Stange[7]	F.
Stavanger	N./2.
Stene (Feltst.)	HL.
Stenkjær	Cm.i.
Stenviken[7]	F.
Stokke[4]	F.†
Stokmarknes	L.
Storlien[5]	F.**)
Strømmen[1]	F.
Støren[6]	F.
Støtt	L.
Sund i Lofoten	HL.
Sund i Salten	L./T.
Svelvik	L.*
Svolvær	L./HC.
Syltefjord	HL.
Sæterstøen[1]	F.
Søholt	L.
Sørvaagen	L./HC.

**) Storlien ligger paa svensk Grund, men norsk Taxt kan benyttes, naar Telegrammet sendes over Merakerbanen.

Søtorpmoen	T.	Tomter[9]	F.	Ulven (Ulvin)[7]	F.	Vardø	C.	Vevanger[11]	F.
Tana	L.	Tonsaasen	L.	Ure	HL.	Vaterfjord (Feltstation)	HL.	Vijord	L. T.
Tangen[7]	F.	Trano	L.	Utne	L.	Veblungsnes	L.	Vilo	T.
Tansø	HL.	Tromsø	C.	Utsire	L. T.	Vestby[9]	F.	Vlen	T.
Time[8]	F.	Trondhjem	N. 2.	Vaalebro	T.	Vestfossen[3]	F.†	Øksna[7]	F.
Tistedalen[10]	F.	Trogstad[1]	F.	Vadsø	Cm.i.	Vikesund[3]	F.†	Ørkedalsøren (Ørkedalsøren)	L.
Tjose (Kjose)[4]	F.†	Tvedestrand	Ci.	Vaksdal[11]	F.	Visnes (Viksnes)	L.	Ørsvaag	HL.
Tjølling[4]	F.†	Tyvold[6]	F.	Valdersund	L.	Volden	L.		
Tjømø	L.*	Tønsberg	C.	Valosen (Feltstation)	HL.	Voss[11]	F.		
Tolgen[6]	F.	Tønset[7]	F.						

**) Telegrafstation, som udenfor Fisketiden holdes i Virksomhed som privat Telefonstation; for Telefonering af Telegrammer til Eidsfjorden erlægges 25, til Skjærhollen 50 Øre, uanseet Ordantallet.

Tegnforklaring:

1. Jernbane-Telegrafstation ved Hoved- og Kongsvinger-Banerne med **Kristiania** som Udgangspunkt.
2. Do. = Vestbanerne (Kristiania—Drammen) med **Kristiania** som Do.
3. Do. = Vestbanerne (Drammen—Kongsberg—Krøderen—Randsfjord og Drammen—Skopum—Borre) med **Drammen** som Do.
4. Do. = Vestbanerne (Skopum—Skien) med **Skien** som Do.
5. Do. = Merakerbanen med **Trondhjem** som Do.
6. Do. = Nordbanerne med **Trondhjem** som Do.
7. Do. = Do. — med **Hamar** som Do.
8. Do. = Jæderbanen med **Stavanger** som Do.

9. Jernbane-Telegrafstation ved Smaalensbanerne med **Kristiania** som Do.
10. Do. = Fredrikshald—Sunnaa-Banen med **Fredrikshald** som Do.
11. Do. = Vossebanen med **Bergen** som Do.
12. Do. = Flisenbanen med **Kongsvinger** som Do.

N. 2. Telegrafstationer med fuld Dagtjeneste samt Nattjeneste til Midnat (aabne Kl 8 Fm.—12 Midnat).

C. — = = — (Kl. 8 Fm.—9 Em).

m. Middagsfrist (Kl. 1—3). **Vadsø** m udenfor Fisketiden; **Dombaas** og **Molde** m. fra $^{1}/_{10}$—$^{31}/_{3}$.

i. Indskrænket Søndagstjeneste (Kl. 8—10 Fm. og 4—7 Em.). **Vadsø** i. udenfor Fisketiden; **Molde** i. fra $^{16}/_{9}$—$^{15}/_{8}$.

L. Telegrafstationer med indskrænket Dagtjeneste (aabne om Hverdagene Kl. 9—12 og 4—7, Søndagene: alm. 8—10 Fm.; L*: Søndagstjeneste Kl. 4—6).

H. — aabne under Fisket (HL.: med indskrænket Dagtjeneste).

B. — = i Turisttiden (BL.: = — –).

L. HC. — med fuld Dagtjeneste nnder Fisket og indskrænket den øvrige Del af Aaret.

S. Semaforstationer (aabne for Telegrafering Kl. 8—1 og 3—9; for Signalisering fra Skibe i Søen aabne fra Solens Opgang til dens Nedgang).

F. Jernbane-Telegrafstationer (alm. aabne for Indlevering af Telegrammer om Hverdagene Kl. 8—12 og 2—7, Søndagene Kl. 8—10 og 5—7; F.† aabne om Hverdagene Kl. 8—12 og 4—7).

T. Stats-Telefonstationer (alm. indskrænket Dagtjeneste; **Kongsvinger** T. aaben om Hverdagene Kl. 8 Fm.—8 Em. og Søndagene Kl. 9—10 Fm. og 3—4 Em.).

L. T. Stationer med afvekslende Telegraf- og Telefontjeneste. (Indskrænket Dagtjeneste).

FT. Jernbane-Telefonstationer.

L.* se under L.

F.† = = F.

Cm., Ci, Cm.i. se under C, m. og i.

Private Telefonstationer:

(Telefongebyrerne beregnes pr. Telegram uden Hensyn til Ordenstallet; Gebyr for Telefoneringen af Telegrammer fra Udlandet opkræves hos Adressaten).

	Telefongebyr.
Aa (Sørvaagen)	25 Øre.
Aadland (Bergen)	50 „
Aandalsnes (Veblungsnes)	25 „
Aarø (Molde)	40 „
Aasaaren (Bredevangen)	20 „
Aaseral (Mandal)	50 „
Aasgaardstrand (Tønsberg)	gratis.
Aga (Utne)	50 „
Akershaug (Skien)	25 „
Aremark (Fredrikshald)	50 „
Askerøen (Tvedestrand)	50 „
Bakke (Utne)	50 „
Bakkejord (Gibostad)	50 „
Balstad (Sandtorv)	50 „
Bangsund (Namsos)	25 „
Belsvaag (Sandnessjøen)	50 „
Berg (Brønnø)	50 „
Bestum (Kristiania)	20 „
Bjerkebæk (Fredrikshald)	50 Øre.
Bjørelvnes (Gibostad)	50 „
Bjørnereim (Førde)	40 „
Blakstad (Arendal)	50 „
Blokken (Sortland)	50 „
Bolken (Bulken) (Voss)	50 „
Bolkesjø (Skien)	25 „
Borkenes (Harstad)	50 „
Borøen (Arendal eller Tvedestrand)	50 „
Bosmo (Mo)	30 „
Bota (Tvedestrand)	50 „
Bottengaard (Beian)	35 „
Brauteset (Volden)	40 „
Bredstrand (Sandtorv)	50 „
Bredvik (Harstad)	50 „
Brekstad (Beian)	35 „
Bru (Utne)	50 „
Brumundalen (Hamar)	20 „
Brøttum (Hamar)	20 „
Bud (Bod) (Molde)	40 Øre.
Buhøllen (Mandal)	50 „
Bø (Sortland)	50 „
Bøstrand (Bø)	50 „
Dybvaag (Gibostad)	50 „
Dølemo (Arendal)	50 „
Egge (Førde)	40 „
Eidhu (Tvedestrand)	50 „
Eide (Molde)	40 „
Eide (Utne)	50 „
Eidet (Bø)	50 „
Eidsfjorden udenfor Fisketiden (Sortland)	25 „
Eikaas (Førde)	40 „
Ekern (Stokmarknes)	50 „
Elvebakken (Mo)	30 „
Elvenes (Sortland)	50 „
Engene (Tvedestrand)	50 „

	Telefon-gebyr.
Erviknes (Beian)	30 Øre.
Espeland (Tvedestrand)	50 „
Evenskjær (Sandtorv)	50 „
Faaberg (Lillehammer)	25 „
Faleidet (Nordfjordeidet)	40 „
Fane (Bergen)	40 „
Festvaag (Henningsvær)	25 „
Fevik (Arendal)	50 „
Fiane (Tvedestrand)	50 „
Finfjord (Gibostad)	50 „
Finsnes (—)	50 „
Fiskefjord (Sandtorv)	50 „
Fiskum (Namsos)	25 „
Fjøsanger (Bergen)	40 „
Flasnes (Namsos)	25 „
Flaugstad (Arendal)	50 „
Follebu (Lillehammer)	25 „
Forø (Bø)	50 „
Fossli (Arendal)	50 „
Fuskevaag (Harstad)	50 „
Føre (Bø)	50 „
Gardermoen (Kristiania)	20 „
Gausdal (Lillehammer)	25 „
Gausdal Sanatorium (Lillehammer)	25 Øre.
Gjenneſtad (Sortland)	50 „
Gottesjord (Gibostad)	50 „
Gran (Gjøvik)	20 „
Gravningſundet (Fredrikshald)	50 „
Greſſen (Kristiania)	20 „
Grimo (Utne)	50 „
Grodaas (Nordfjordeidet)	40 „
Grong (Namsos)	25 „
Græsholmen (Harstad)	50 „
Grøtheim (Brønnø)	50 „
Gudvangen (Voss)	50 „
Guſtad (Bø)	50 „
Gvarv (Skien)	25 „
Haarvik (Sandtorv)	50 „
Haave (Førde)	40 „
Hadeland (Gjøvik)	20 „
Hadſel (Stokmarknes)	50 „
Hagan (Harstad)	50 „
Hamnes (Sandnesſjøen)	50 „
Hankø i Badetiden (Fr.stad)	50 „
Haugen (Nordfjordeidet)	40 Øre.
Haukaas (Molde)	40 „
Hegrenes (Førde)	40 „
Helgeim (Førde)	40 „
Helgelandsmoen (Hønefoss)	20 „
Helle (Svolvær)	50 „
Helleſylt (Nordfjordeidet)	40 „
Hemmeſtad (Harstad)	50 „
Hennes (Sortland)	50 „
Herand (Utne)	50 „
Herandsholmen (Utne)	50 „
Herten (Sandnesſjøen)	50 „
Hiterdal (Skien)	25 „
Hodnaberg Sommerstation (Voss)	50 „
Hol (Tvedestrand)	50 „
Holme (Mandal)	50 „
Holmenkollen (Kristiania)	20 „
Holmø (Nordfjordeidet)	40 „
Hop (Bergen)	40 „
Hopen (Kabelvaag)	50 „
Hovden (Bø)	50 „
Hunn (Namsos)	25 „

	Telefon-gebyr.
Husvaagen (Svolvær; Vaterfjord)	50 Øre.
Hylla (Levanger)	15 „
Høibakken (Beian)	35 „
Høilandet (Namsos)	25 „
Høljenes (Veblungsnes)	25 „
Inderøen (Levanger)	15 „
Indviken (Førde)	40 „
Isfjorden (Veblungsnes)	25 „
Jondal (Utne)	50 „
Julset (Molde)	40 „
Jukse (Skien)	25 „
Kaljord (Sortland)	50 „
Kalle (Kabelvaag; Hopen)	50 „
Kastfjord (Harstad)	50 „
Kilbotten (—)	50 „
Kilsund (Arendal eller Borøen)	50 „
Kjelstadlid (Nordfjordeidet)	40 „
Kjelvik (Honningsvaag)	50 „
Kjos (Nordfjordeidet)	40 „
Klakeg (Førde)	40 „
Kleven (Sortland)	50 Øre.
Kolaas (Volden)	40 „
Kongsvik (Sandtorv)	50 „
Konnesmo (Mandal)	50 „
Krokvaag (Tvedestrand)	50 „
Kulseng (Harstad)	50 „
Kvitnes (Sortland)	50 „
Kvæfjord (Harstad)	50 „
Lalm (Bredevangen)	20 „
Langeset (Nordfjordeidet)	40 „
Larkollen (Moss)	50 „
Laudal (Mandal)	50 „
Lavangen (Sandtorv)	50 „
Leiuldstad (Tvedestrand)	50 „
Leiknes (Gibostad)	50 „
Lekang (Stokmarknes)	50 „
Lerosfabriken (Svolvær)	50 „
Lille Skaanland (Sandtorv)	50 „
Ljones (Utne)	50 „
Loen (Nordfjordeidet)	40 „
Loshaugen (Lillehammer)	25 „
Lyngør (Tvedestrand)	50 „
Lødemel (Nordfjordeidet)	40 Øre.
Løiten (Hamar)	20 „
Løkberg (Mo)	30 „
Løvnes (Tvedestrand)	50 „
Maursund (Bø)	50 „
Medkile (Harstad)	50 „
Melbo (Stokmarknes)	50 „
Melvik (Harstad)	50 „
Mjaavatn (Arendal)	50 „
Mjelve (Molde)	40 „
Mosberg (Tvedestrand)	50 „
Moskenes (Sørvaagen)	25 „
Myklebust (Volden)	40 „
Myklevik (Stamsund)	50 „
Myren (Tvedestrand)	50 „
Mælen (Namsos)	25 „
Mørkedalen (Voss)	50 „
Naa (Utne)	50 „
Nanneſtad (Kristiania)	20 „
Nareſtø (Arendal)	50 „
Naustdal (Førde)	40 „

	Telefon-gebyr.
Nergaarden (Arendal eller Tvedestrand)	50 Øre.
Nes (Tvedestrand)	50 „
Nes i Kleive (Molde)	40 „
Nesttun (Bergen)	40 „
Nord (Nordfjordeidet)	40 „
Nordstrand (Kristiania)	20 „
Nordvaagen (Honningsvaag)	30 „
Noreimsund (Bergen)	50 „
Nygaard (Gjøvik)	50 „
Nykſund, $^{15}/_{12}$—$^{30}/_{6}$ (Langenes)	50 „
Nykvaag (Bø)	50 „
Nymoen (Skien)	25 „
Odnes (Gjøvik)	20 „
Olden (Nordfjordeidet)	40 „
Opeim (Voss)	50 „
Ophaug (Beian)	35 „
Ormshammer (Tvedestrand)	50 „
Os (Bergen)	40 „
Osan (Svolvær)	50 „
Otteid (Fredrikshald)	50 „
Rabben (Stokmarknes)	50 Øre.
Ranum (Namsos)	25 „
Rebbestad (Volden)	40 „
Red (Førde)	40 „
Ridderſet (Sortland)	50 „
Ringsaker (Hamar)	20 „
Riſe (Sortland)	50 „
Rodal (Brønnø)	50 „
Romedal (Hamar)	20 „
Runesmo (Tvedestrand)	50 „
Røkenviken (Gjøvik)	20 „
Sagbakken (Mo)	30 „
Sageſund (Tvedestrand)	50 „
Salterød (Arendal)	50 „
Sandene (Førde)	40 „
Sandnes (Sandnesſjøen)	50 „
Sandſtrand (Sortland)	50 „
Sandſtrand (Sandtorv)	50 „
Sandviken (Arendal)	50 „
Sandøen (Tvedestrand)	50 „
Sauland (Skien)	25 „
Selfors (Mo)	30 „
Sigerfjord (Sortland)	50 „
Sildpoldnes (Svolvær; Vaterfjord)	50 Øre.
Simonſtad (Tvedestrand)	50 „
Sindre (Nordfjordeidet)	40 „
Skaanland (Sandtorv)	50 „
Skaanseng (Mo)	30 „
Skaarvaagen (Bø)	50 „
Skagen (Gjøvik)	50 „
Skei (Førde)	40 „
Skille (Brønnø)	50 „
Skjerſtad (Harſtad)	50 „
Skjerven (Voss)	50 „
Skjærhollen udenfor Fiſketiden (Fredrikſtad)	50 „
Skrede (Nordfjordeidet)	40 „
Skutevik (Utne)	50 „
Smørsgaard (Gjøvik)	50 „
Snerle (Bredevangen)	20 „
Snig (Mandal)	50 „
Sogge (Veblungsnes)	25 „
Spilling (Mandal)	50 „
Spillum (Namsos)	25 „
Spinderiet (Volden)	40 „
Sponviken (Fredrikshald)	50 „

	Telefon-gebyr.
Sputvik (Sortland) . . .	50 Øre.
Staleim (Voss)	50 „
Stamnesviken (Sandnes-sjøen)	50 „
Stange (Hamar) . . .	20 „
Staubo (Arendal, Borøen eller Tvedestrand . . .	50 „
Stene (Stamsund) . . .	50 „
Stenen (Førde)	40 „
Stenneset (Mo). . . .	30 „
Stensjøen (Brønnø) . .	50 „
Stensland (Sandtorv) . .	50 „
Stornes (Tvedestrand) . .	50 „
Stornes (Gibostad). . .	50 „
Storvaagen (Kabelvaag) .	50 „
Strande (Molde) . . .	40 „
Strengereid (Arendal). .	50 „
Strømme (Bø)	50 „
Strømmen (Levanger) . .	15 „
Strømmen (Harstad) . .	50 „
Strømsfoss (Fredrikshald)	50 „
Strømsjø (Bø)	50 „
Sundvolden (Hønefoss) .	20 „
Svenes (Arendal) . . .	50 „
Svindal (Mandal) . . .	50 Øre.
Svinør (Mandal) . . .	50 „
Sværholt (Stamsund) . .	50 „
Sømhovd (Brønnø) . .	50 „
Sømnes (Brønnø) . . .	50 „
Sør-Reisen (Gibostad). .	50 „
Søvik (Sandnessjøen) . .	50 „
Søvikmo (Sandnessjøen) .	50 „
Tananger (Stavanger) . .	50 „
Taraldsvik (Sandtorv) .	50 „
Tennevik (Sandtorv) . .	50 „
Tessanden (Bredevangen) .	20 „
Thomasgaard (Nordfjord-eidet)	40 „
Tind (i Fisketiden) (Sørvaa-gen)	25 „
Tinoset (Skien)	25 „
Tjotta (Sandnessjøen) . .	50 „
Tofsten (Sortland) . . .	50 „
Tomlevolden (Odnes) . .	50 „
Tonning (Nordfjordeidet) .	40 „
Tornes (Molde)	40 „
Toten vestre (Gjøvik) . .	20 „
Toten østre (Gjøvik). . .	20 Øre.
Tovik (Sandtorv) . . .	50 „
Tovikstrand (Sandtorv) .	50 „
Troldvik (Gibostad) . .	50 „
Trondenes Præstegaard (Harstad)	50 „
Tryggestad (Nordfjordeidet)	40 „
Tveitsund (Arendal) . .	50 „
Tviland (Arendal) . . .	50 „
Tvinde (Voss)	50 „
Tøsse (Bergen)	50 „
Ulefoss (Skien)	25 „
Ulven under Militærets Øvelser (Bergen) . . .	40 „
Ulvik (Sandtorv) . . .	50 „
Ulvik (Voss)	50 „
Uthaug (Veian)	35 „
Utviken (Førde)	40 „
Vaagemo (Bredevangen) .	20 „
Vallø (Tønsberg) gratis.*)	

*) For Telegram fra Vallø 15 Øre.

	Telefon-gebyr.
Vang (Hamar)	20 Øre.
Vassenden (Førde)	40 „
Vassenden (Voss)	50 „
Vaterfjord (Svolvær)	50 „
Vatne (Volden)	40 „
Veisten (Lillehammer)	25 „
Veldre (Hamar)	20 „
Viblemo (Mandal)	50 „
Vigeland (Mandal)	50 „
Vigmostad (Mandal)	50 „
Vik (Brønnø)	50 Øre.
Vik (Voss)	50 „
Viken (Harstad)	50 „
Vikingnes (Utne)	50 „
Vines (Utne)	50 „
Vinje (Voss)	50 „
Visnes (Nordfjordeidet)	40 „
Vuku (Levanger)	15 „
Værdalsøren (Levanger)	15 „
Ytterbøl (Fredrikshald)	50 Øre.
Yttern (Mo)	30 „
Øi (Arendal)	50 „
Øislebø (Mandal)	50 „
Øisletten (Namsos)	25 „
Øje (Fredrikshald)	50 „
Øksnes (Kabelvaag)	50 „
Ørstenvik (Volden)	25 „
Øksvaag (Kabelvaag)	50 „
Østensø (Bergen)	50 „

Alfabetisk Register

til

Norsk Lovtidende, 2den Afdeling

for

1893.

Allinbuch Register

of

Mark Goldsborough Pfeiffer

for

1893.

Oversigt

over Registrets Afdelinger.

Arv og Skifte, Umyndige og Værger.
Assurancevæsen.
Auktioner.
Bank- og Pengevæsen, Gjældsbreve.
Brand- og Bygningsvæsen, den almindelige Brandkasse.
Brændevin, Øl m. m.
Bøger, Literatur, Kunst m. m.
Fattigvæsen, offentlige Stiftelser og Legater.
Fiskeri og Jagt.
Forbrydelser, Straffe og Strafanstalter.
Handel, Haandværk, Fabriker, Bergværker.
Jurisdiktions- og Grændseforandringer, Delinger, Navneforandringer for Distrikter.
Kirker og Kirkegaarde.
Kjøb- og Ladesteder.
Kommune- og Valgvæsen.
Kongen og Kongehuset.
Landvæsen.
Love og Grundlovsbestemmelser.
Maal og Vægt.
Medicinal- og Sundhedsvæsen.
Militærvæsen, Værnepligt.
Pensionsvæsen, Pensions- og Enkekasser.
Politivæsen.
Post- og Telegrafvæsen.
Regjeringen, Embeds-, Bestillings- og Ombudsmænd i Almindelighed.

Religion, Gudstjeneste, Geistlighed.
Retten.
Skatter og Afgifter.
Skole- og Undervisningsvæsen.
Skovvæsen, Almenninger, Flødning, Kanalvæsen.
Sparebanker.
Sportelvæsen.
Stempelvæsen.
Storthinget, Stemmeret.
Sverige.
Søvæsen, Havne-, Lods-, Fyr- og Redningsvæsen.
Toldvæsen, Ind- og Udførsel.
Traktater, Forhold til Udlandet, Konsulatvæsen.
Veivæsen, Jernbaner, Skyds.
Ægteskab, Forældre og Børn.

Arv og Skifte, Umyndige og Værger.

1893.		Side
16 Mai	Skr. ang. et Spørgsmaal om Adgang til at sidde i uskiftet Bo	142
16 —	Skr. ang. et lignende Spørgsmaal	142
29 —	Skr. ang. Omkostningerne ved Behandling af et Bo, der bliver extraderet Arvingerne	160
14 Juni.	Skr. ang. Behandlingen af en i Amerika afdød Persons her i Riget efterladte Midler	181
23 —	Skr. ang. Overformynderiets Forpligtelse til at medvirke ved Beskikkelse af Værge	183
28 —	Ref. om Forpligtelse for Skifteforvaltere til at føre visse Protokoller	414

Assurancevæsen.

1893.		
21 Marts.	Ref. om Plan for Davikens Brandforsikringsforening for Bygninger	58
6 Juni.	Ref. om Love for en Brandforsikringsforening for Østre Slidre	167
6 —	Ref. om Love for Søndre- og Nordre-Lands private Brandforsikringsforening	167
20 —	Ref. om Plan for Kvikne gjensidige Brandforsikringsforening for Bygninger	182
31 Juli	Ref. om Forandring i Love for Toten og Vardals Landdistrikts private Brandforsikringsforening	421
8 Aug.	Ref. om nye Planer for Verdalens gjensidige Brandforsikringsforening for Bygninger og for Løsøre	421
8 —	Ref. om ny Plan for Fuse Herreds Brandforsikringsindretning	422
8 —	Ref. om ny Plan for Hammer og Alversunds Præstegjældes Brandassuranceforening	422
14 Novbr.	Ref. om Plan for Vangs Brandforsikringsforening	525

Auktioner.

1893.		
9 Jan.	Skr. om, hvorvidt der fremdeles skal beregnes $^1/_4$ pCt. Afgift til Fattigkassen af frivillige Auktioner m. m.	4

1893			Side
28 Jan.	Skr.	ang. en Lensmands Tilkommende for en Auktion	15
2 Marts.	Skr.	om, hvorvidt en Auktion skulde anses som frivillig eller tvungen	34
23 Juni	Skr.	ang. Gebyr for Auktioner, hvorunder flere Eiendomme opraabes først underet og derefter delvis	183
26 —	Skr.	ang. Lensmænds Tilkommende for Udfærdigelse af Auktionsskjøder	204
16 Septbr.	Skr.	om, hvorvidt der tilkom en Lensmand Gebyr for Publikation af en Auktion over Faar fra et Staten tilhørende Stamschæferi	475
19 —	Skr.	ang. Beregning af Salær for to for et Jernbaneanlæg afholdte Auktioner over endel af samme exproprierede Huse	477
20 Novbr.	Skr.	om, hvorvidt en Auktion skulde anses som frivillig eller tvungen	533

Bank- og Pengevæsen, Gjældsbreve.

1893.			
13 Jan.	Res.	om Ind- og Udvexling af Skillemynt ved Norges Banks Afdeling i Hamar	6
3 Juni.	Res.	om Forøgelse af Hypothekbankens Grundfond	165
26 —	Res.	ang. Lønninger til Medlemmer af Norges Banks Bestyrelse	203

Brand- og Bygningsvæsen, den almindelige Brandkasse.

1893.			
4 Febr.	Res.	om, at Strandstedet Vikersund skal være særskilt Bygningskommune	17
4 —	Res.	om Regulativ for Opmaaling af Tomter m. v. i Kristiania	17
11 —	Res.	om, at Strandstedet Harstadsjøen skal være særskilt Bygningskommune m. m.	22
4 Marts.	Res.	om en særskilt Brandkommission for Strandstedet Veblungsnæs	37
6 —	Res.	ang. Indfordringen af Brandkontingenten for Kristiania	45
8 April.	Res.	om Nedsættelse af Brandkontingenten for Kongsvinger	76
8 —	Res.	om Fastsættelse af de Strækninger ved „Graveren" i Høilands Herred, for hvilke den almindelige Bygningslov er gjort gjældende, samt om Regulering af nævnte Strækninger	77
8 —	Res.	om Regulering af Næsbakken og Randsborgs Bygningskommunedistrikt i Jevnakers Herred	77
27 Juni.	Skr.	om Godkjendelse af Asfaltskifer som ildfast Tagtækningsmateriale	210

1893			Side.
4 Juli.	Res.	ang. Hvervet som Medlem af Bestyrelsen af Brandkorpsets Præmie- og Understøttelsesfond i Bergen	246
11 —	Res.	om nyt Reglement for Feiermesteren i Aalesund	253
20 —	Res.	om den almindelige Bygningslovgivnings Anvendelse for nogle Strøg i Østre og Vestre Aker	394
25 August.	Res.	om en Brandkommission for Strøget omkring Thime Jernbanestation i Thime Herred	443
30 —	Skr.	ang. nogle Spørgsmaal om Stemmeret ved Udkaarelse af Repræsentanter for en Bygningskommune	446
14 Septbr.	Res.	om Forandringer i Bestemmelser om Træbebyggelse paa Kristiania Bys Territorium m. v.	462
26 —	Res.	om Oprettelse af en lønnet Stadsingeniørpost i Stenkjær	485
7 Oktbr.	Res.	om Forskrifter for Opførelse af Træbygninger i Grimstad	488
7 —	Res.	om Nedsættelse i Brandkontingen for Grimstad	489
24 —	Cirk.	ang. Benyttelse af Vand fra Byernes Vandværker til teknisk Brug	503
28 —	Res.	om Nedsættelse af Brandkontingenten i Fredrikshald	506
14 Novbr.	Res.	om en Brandkommission for Herre m. v. i Bamle Thinglag	525
24 —	Cirk.	ang. Forsigtighedsregler ved Benyttelsen af Damptærskemaskiner	535
5 Decbr.	Res.	om Reglement for Kongsvinger Brandkorps	538
29 —	Res.	om Do. for Hønefos's Do.	563

Brændevin, Øl m. m.

1893.			
20 Jan.	Skr.	om, hvorvidt Kar, hvorpaa forefindes spirituøse Drikkevarer, der anholdes til Konfiskation, forbrydes sammen med Drikkevarerne	10
4 Marts.	Res.	om Grændsen for Afgift af Udskjænkning og Udsalg af Øl m. v. i Eidsvolds Herred	37
18 —	Res.	om Lønningsregulativ m. v. for Kontrolpersonalet	56
8 Juni.	Skr.	ang. Forstaaelsen af § 24 i Udskjænkningsloven for Byerne af 18 Juni 1884	171
30 —	Res.	ang. Afgifter af Malt- og Brændevinstilvirkning	217
4 Juli.	Res.	om forhøiet Afgift for Udskjænkning af Øl m. m. i Hollen Herred	246
14 —	Lov	indeholdende Tillæg til Lov af 28de Juni 1887 om Brændevins Tilvirkning og Omdestillation	272
14 —	Lov	indeholdende Forandring i Lov om Tilvirkning af Malt af 12te Oktbr. 1857	272
14 —	Kundgj.	ang. Afgifter af Malt- og Brændevinstilvirkning	275

1893			Side.
20 Juli.	Lov	om Forandring i Lov af 18de Juni 1884 om Salg og Udskjænkning af Øl, Vin, Mjød og Cider paa Landet	381
20 Juli.	Lov	om Forandring i Lov af 18de Juni 1884 om Udskjænkning og Udsalg af Øl, Vin, Mjød og Cider i Kjøbstæderne og Ladestederne	382
5 Septbr.	Res.	ang. Afgiften for Udskjænkning af Øl m. v. i Fredriksværn	453
5 —	Res.	ang. Do. i Bodø	453
28 Oktbr.	Res.	ang. Do. i Kristiansund	506
14 Decbr.	Skr.	ang. en Lensmands Tilkommende for Reiser til et Malteri for at tilse samme, medens det stod aabent til Reparation	545

Bøger, Literatur, Kunst m. m.

1893			
4 Juli.	Lov	om Forfatterret og Kunstnerret	235
21 Oktbr.	Res.	om Love for Orkesterforeningen i Kristiania	502

Fattigvæsen, offentlige Stiftelser og Legater.

1893.			
13 Jan.	Res.	om Stadfæstelse paa K. O. Voldens og Hustrus Legat	6
20 —	Res.	om Do. paa A. B. S. Trønnes Legat	10
20 —	Res.	om Do. paa et af A. M. O. Bryni oprettet Legat	10
24 —	Res.	om Do. paa Henrik Sundts Legat	13
24 —	Res.	om Do. paa Fru H. A. Falck, født Krohns Legat	13
3 Febr.	Res.	om Do. paa Legatet til Statsraad Holsts Minde	16
17 —	Res.	om Do. paa Distriktslæge Homanns Legat	24
27 —	Skr.	om, hvorvidt en Fattigkommission kan understøtte ved Endossement	30
8 April.	Res.	om Forandringer i Planen for Trondhjems Tvangsarbeidsanstalt	77
15 —	Res.	om Statuter for Biskop Essendrops Legat	83
15 —	Skr.	om, hvorvidt Lægdshold kan paalægges udenbygdsboende Eiere af matrikuleret Eiendom inden Herredet	84
21 April.	Res.	om Stadfæstelse paa R. Holmsens og Hustrus Legat	89
27 Mai.	Res.	om Do. paa Distriktsingeniør Torps Legat	150
30 —	Res.	om Do. paa C. J. Mohns Gave til Universitetet	161
17 Juni.	Res.	om Do. paa Tandlæge Brincks Legat	181
17 —	Res.	om Do. paa O. L. Ihrstads og Hustrus Legat,	181
20 Juli.	Res.	om Forandringer i Planen for Stavanger Tvangsarbeidsanstalt	395
24 —	Res.	om Stadfæstelse paa J. C. Bergstrøms og Hustrus Legat	401

1893			Side.
27	Juli.	Res. om Do. paa Apotheker L. M. Krohns Legat . .	403
23	Septbr.	Res. om Do. paa Høiesteretsassessor Bruuns og Hustrus Legat	479
25	—	Res. om Forandring i Planen for Nedenes Amts Tvangsarbeidsanstalt	480
28	Oktbr.	Res. om Stadfæstelse paa et af Frøken Marie Thilesen oprettet Legat	506
17	Novbr.	Res. om Do. paa H. A. Benneches Stiftelse til Videnskabernes Fremme	528
17	—	Res. om Forandring i Fundatserne m. v. for nogle Universitets-Legater	528

Fiskeri og Jagt.

1893.			
10	Jan.	Res. om Fredning af Fuglevildt i Bratsberg Amt . . .	4
23	—	Res. ang. Fiskeriet paa Kysten af Bamle Herred . . .	10
6	Marts.	Res. om extraordinært Opsyn under Fiskerierne ved Finmarkens Kyst	38
11	—	Cirk. om, hvorvidt tidligere lokale Bestemmelser er bortfaldne ved Laxeloven af 1891	48
14	—	Res. ang. Maskevidden i Kilenøter i Smaalenenes m. fl. Amter	50
14	—	Res. om Forandringer i Bestemmelserne om Fredning af Lax og Søørret for Lierelven med Bielve . . .	50
14	—	Res. om Tilladelse til at benytte Lyster paa visse Strækninger af Haaelvens Vasdrag i Time og Haa Herreder	51
14	—	Res. ang. Maskevidden i Kilenøter i Nordre Bergenhus Amt	51
14	—	Res. ang. Fredningstiden for Fuglevildt i Flaa, Aalens og Horg Herreder i Søndre Trondhjems Amt . . .	51
18	—	Res. om Udvidelse af Fredningstiden for Lax og Søørret for Saltdalselven med Bielve i Nordlands Amt . .	55
18	Marts.	Res. om Forandringer i Laxelovens Fredningsregler, forsaavidt angaar Beierelven i Salten	55
18	—	Telegram om Ikrafttræden af det extraordinære Opsyn ved Fiskerierne ved Finmarkens Kyst	55
21	—	Res. ang. Maskevidden i Kilenøter i Nedenes Amt . .	58
27	—	Res. om Fredning af Lax og Søørret i Lister og Mandals Amt	64
5	April.	Res. ang. Fiskeri af Lax og Søørret i nogle Elve i Stavanger Amt	69
5	—	Res. om Forbud mod Brug af Drivgarn i nogle Elve i Finmarkens Amt	70
10	—	Telegram om Fortsættelse af Lofotopsynets Virksomhed . .	78
11	—	Res. om Fredning af Fuglevildt i Nedenes Amt . . .	78

1893 Side.

21 April. Res. ang. Fredning af Lax og Søørret i Dele af Bolstadfjorden i Søndre Bergenhus Amt 88
27 Mai. Res. ang. Brugen af Bundgarn i Moss samt Ide- og Markers Fogderier 148
27 — Res. ang. Brugen af Bundgarn og Ruser i Buskeruds Amts Sødistrikt 148
27 — Res. ang. Do. i Jarlsberg og Larviks Fogderiers Sødistrikter 149
14 Juni. Res. ang. Fiskeriet i Kristianiafjorden indenfor Drøbak . 177
17 — Res. ang. Fredningstiden for Hjort paa Fredøen i Frei og Kvernes Herreder 181
26 — Lov indeholdende Forandringer i og Tillæg til Lov om Fredning af Hummer af 17 Juni 1879 188
26 — Lov om Sildefiskerierne 188
26 — Lov om Torskefiskerierne i Stavanger, Søndre og Nordre Bergenhus Amter 196
26 — Lov indeholdende Tillæg til Lov om Fredning af Lax og Søørret af 20 Juni 1891 197
26 — Lov indeholdende Tillæg til Lov af 6 Juli 1892 om Ophævelse af Adgang til at betinge Forkjøbsret i visse Tilfælde m. v. 198
26 — Res. ang. Fiskeriet ved Udløbet af Lougen i Jarlsberg og Larviks Amt 199
28 — Telegram om Ophør af det extraordinære Opsyn under Fiskerierne ved Finmarkens Kyst 210
4 Juli. Res. ang. Fiskeriet i Berbyelven i Smaalenenes Amt . . 246
14 — Res. om Inddeling af Landet i Opsynsdistrikter i Henhold til Loven om Fredning af Lax og Søørret . . . 276
18 — Res. om Fredning af Rype og Aarfugl i Tusterens Herred 292
20 — Lov indeholdende Tillæg til Loven om Torskefiskeriet i Nordlands Amt og Senjens og Tromsø Fogderier af 23de Mai 1857 383
27 — Res. ang. Fiskeriet i Lierelven m. v. 402
27 — Res. ang. Maskevidden af Nøter i Laxeværp i Nordre Bergenhus Amt 402
27 — Res. ang. Fiskeriet i Gloppenelven og Flikkeelven i Nordre Bergenhus Amt 402
28 — Res. ang. Fredningstiden for Lax og Søørret i Teigdalselven i Hardanger og Voss Fogderi 417
28 — Res. ang. den ugentlige Fredningstid ved Laxeværpet paa Gaarden Ortnevik i Kirkebø Herred 417
15 August. Res. om Forbud mod Brug af Snarer m. v. til Fangst af Fuglevildt og Harer i Lensviken, Ingdalen og Gjeteſtranden i Søndre Trondhjems Amt . . . 442

1893			Side.
29	August.	Res. ang. Fiskeriet i Gravenselvens Vasdrag i Søndre Bergenhus Amt	445
29	—	Res. ang. Fiskeriet i Eidfjordvandet og i Elvene Bjoreia og Veig i Eidfjord Herred	445
8	Septbr.	Res. ang. Fiskeriet i en Del af Bjerkreimselven i Jæderen og Dalenes Fogderi	455
8	—	Res. ang. Fiskeriet i Suldalselven i Ryfylke Fogderi	455
8	—	Res. ang. Fiskeriet i Sogndalselven og Figgenelven i Stavanger Amt	455
9	—	Res. om yderligere Forøgelse af Laanefondet til Havfiskeriernes Fremme	457
14	—	Res. om Tilladelse til at udlægge Selvskud i Saltdalen	461
28	Oktbr.	Res. ang. Fiskeriet i Sæterdalen „Dalsiden" i Lesje Herred	505
28	Novbr.	Res. om Fredning af Edderfugl i Nedenes Amt	537
28	—	Res. om Forbud mod Udlæggelse af Gift til Fangst af Rovdyr i Hollen Herred	537
28	—	Res. om Ophævelse af Forbud mod Brug af Oter m. v. i Nore Herred	537
15	Decbr.	Res. om Forandring i Bestemmelserne ang. Fiskeriet ved Udløbet af Lougen Elv i Jarlsberg og Larviks Amt	545

Forbrydelser, Straffe og Strafanstalter.

1893.			
23	Jan.	Res. om Forandring i Reglementet for Fangebehandlingen i Distriktsfængslerne	12
13	Marts.	Cirk. ang. Fangebehandlingen i Distriktsfængslerne m. v.	49
18	—	Res. ang. Bevilgninger til Strafanstalterne	56
10	Mai.	Lov indeholdende Forandringer i Lov om Rettergangsmaaden i Straffesager af 1ste Juli 1887	110
26	Juni.	Lov om Forandring i Bestemmelserne om Fuldbyrdelse af Strafarbeide	185
26	—	Cirk. fra Rigsadvokaten ang. Politiets Forpligtelse til at yde Bistand mod ulovlig Indtrængen eller Forbliven i privat Hus	575
18	Septbr.	Skr. om, hvorvidt Bøder vedtagne efter Forelæg skal indbrives ved Exekution eller ved Udpantning	475
25	—	Cirk. fra Rigsadvokaten ang. forskjellige Spørgsmaal	483
27	—	Cirk. ang. Attestationer ang. Rimeligheden af Salærer for Aktorer, Forsvarere og Sagkyndige under Politisager	485
17	Oktbr.	Skr. vedkommende Affoning af Bøder	496
8	Decbr.	Skr. ang. Bistand af norske Politimyndigheder til Eftersøgelse og Arrestation m. v. af Mandskaber fra her liggende nederlandske Skibe	540

1891 Side.
18 Decbr. Skr. ang. Udvirkelse af Permission for militære Mandskaber i Anledning af Indkaldelse til strafferetslige Forhandlinger 546
21 — Res. om Ikrafttræden af Lov om Forandring i Bestemmelserne om Fuldbyrdelse af Strafarbeide . . . 550
21 — Res. om Forandring i Reglement for Fangebehandlingen samt om Reglement ang. Revselse for disciplinære Forseelser i Bodsfængslet 556
30 Decbr. Skr. om Regler med Hensyn til Forbryderes Indsættelse i Bodsfængslet 564

Handel, Haandværk, Fabriker, Bergværker.

1893.
18 Marts. Res. om Gager til 2 Fabrikinspektører 56
8 Mai. Skr. om, hvorvidt der i visse Tilfælde kan meddeles Handelsbrev til gifte Kvinder 108
3 Juni. Res. om Deling af Landet i Fabrikdistrikter m. m. . . 165
26 — Res. ang. Patentvæsenets Indtægter og Udgifter . . . 200
27 — Res. ang. Omfanget af de stedlige Fabriktilsyns Myndighed m. v. 205
27 — Skr. ang. Forstaaelsen af Handelslovens § 24 . . . 210
28 — Skr. ang. Hvervet som Formand i det stedlige Fabriktilsyn 210
1 Juli. Res. om Instrux for Fabrikinspektørerne 232
5 — Cirk. ang. Lister over de ved Fabriker m. v. beskjæftigede Børn og unge Mennesker 249
12 — Veiledning med Hensyn til Dampkjedlers Betjening . . . 254
22 Juli. Cirk. ang. Schema for den Protokol over anmeldte Anlæg, der skal føres af Formanden i det stedlige Fabriktilsyn 399
5 August. Skr. ang. Førelsen af de i § 9 i Bestemmelserne ang. Omfanget af de stedlige Fabriktilsyns Myndighed m. v. omhandlede Bøger 421
5 — Skr. om, hvorvidt Medlemmerne af de stedlige Fabriktilsyn kan kræve Godtgjørelse for sit Arbeide . . . 421
7 Septbr. Skr. om, hvorvidt Formanden i det stedlige Fabriktilsyn er berettiget til Godtgjørelse 454
21 Oktbr. Res. om Bestyrelse ved en konstitueret af Bergmesterembedet i vestre søndenfjeldske Bergdistrikt 502
25 — Skr. om Ulovmedholdigheden af en Anmeldelse til Handelsregistret, hvorefter et Selskab fører to forskjellige Firmaer 504

Jurisdiktions- og Grændseforandringer, Delinger, Navneforandringer for Distrikter.

1893
20 Jan. Res. om Deling af Bjellands Fordemoderdistrikt . . . 10

1893			Side.
25 Marts.	Res.	om Omregulering af Kistrands og Tanens Lægedistrikter	62
29 —	Res.	om Deling af et Jordemoderdistrikt i Hadsel Herred	67
19 Mai.	Res.	om Deling af Rodø og Melø Jordemoderdistrikt	143
8 Juni.	Res.	om Deling af Hosanger Jordemoderdistrikt	169
8 —	Res.	om Deling af Bruviks Do.	170
14 —	Res.	om Deling af Aure Herred	179
1 Juli.	Res.	om Deling af Herrederne Herred, Bakke samt Nes og Hitterø	232
4 Septbr.	Res.	om Deling af Aker Præstegjæld	452
8 —	Res.	om Oprettelse af Veitestrandens Jordemoderdistrikt	455
9 —	Res.	om Oprettelse af Øre Præstegjæld	458
14 —	Res.	om Deling af Haa Herred	466
21 Oktbr.	Res.	om Henlæggelse af en Gaard fra Nordfolden til Sørfolden Sogn og Herred	502
28 —	Res.	om Ophævelse af Fællesskabet mellem Vadsø By og Landdistrikt	506
3 Novbr.	Res.	om Henlæggelse af Heggebygden i Hornindalen fra Indvikens til Nordfjordeidets Lægedistrikt	508
3 —	Res.	om Henlæggelse af Valberg Sogn fra Østlofotens til Buksnes Lægedistrikt	508
21 Decbr.	Res.	om Oprettelse af Etnedalens Præstegjæld, Herred og Thinglag	551

Kirker og Kirkegaarde.

1893.			
25 Febr.	Res.	ang. Kirkegaarde i Trondhjem	28
10 Mai.	Res.	om et Kapel paa Ormøen i Østre Aker	112
20 —	Cirk.	ang. Kirkekoncerter	144
14 Juni.	Res.	om et Kapel for Distriktet Ytre Sognedalen i Norderhovs Præstegjælds Hovedsogn	178
7 Oktbr.	Res.	om Opførelse af en Kapelkirke for Distriktet Bjoestranden i Fjelbergs Præstegjæld	489

Kjøb- og Ladesteder.

1893.			
21 Oktbr.	Res.	om Opmaaling af Tomter og Grunde i Stavanger	499

Kommune- og Valgvæsen.

1893.			
17 Febr.	Telegram	om, hvorvidt Spitsbergenfarere kan stemme skriftlig ved Kommunevalg	25
23 —	Skr.	ang. Forstaaelsen af § 35 i Lov om Formandskaber i Kjøbstæderne	27

1893			Side.
4 Marts.	Skr.	ang. Lovligheden af et Overformyndervalg . . .	38
21 —	Skr.	ang. Varslet efter Lov om Formandskaber i Kjøbstæderne § 36	58
21 —	Skr.	ang. Opraab efter Mandtallet m. v. ved de kommunale Valg	59
18 April.	Skr.	ang. Behandlingen af en Sag, hvori 2 af en Kommunebestyrelses 4 Medlemmer var inhabile . . .	85
27 Mai.	Telegram	ang. Lovligheden af en Kommunebevilgning til Skadelidte i Værdalen	150
5 Juli.	Skr.	ang. Spørgsmaal om Gyldigheden af et Kommunevalg	252
9 August.	Skr.	ang. Fremgangsmaaden ved et Valg paa Repræsentanter for et Herred	441
9 Septbr.	Skr.	ang. Inhabilitet paa Grund af Slægtskab hos Medlemmer af en Herredsstyrelse ved Behandling af Spørgsmaal om Besættelse af en Lensmandsbestilling eller lignende	459
13 —	Skr.	om, hvorvidt en Mand, der havde været fraflyttet Distriktet, fremdeles var Medlem af sammes Herredsstyrelse	460
20 Septbr.	Skr.	om, hvorvidt der for at undgaa, at begge Forligelseskommissærer afgaar paa samme Tid, er Adgang til at lade den ene blive staaende et Aar efter Udløbet af den ordinære Funktionstid	477
10 Novbr.	Skr.	ang. Funktionstiden for et Medlem af en Ligningskommission, der tidligere havde deltaget i dennes Forhandlinger som Suppleant	519
22 Decbr.	Skr.	om, hvorvidt Opraab er nødvendigt ved Valg paa Forligelseskommissær	560

Kongen og Kongehuset.

1893.			
4 Juli.	Res.	ang. Kommissionerne til Tilsyn med Kroningsregaliernes Opbevaring	247
25 Septbr.	Res.	ang. Kongens og Kronprindsens Appanage . . .	483

Landvæsen.

1893.			
1 Juli.	Lov	indeholdende Tillæg til Lovgivningen om det beneficerede Gods	228
14 —	Lov	indeholdende Tillæg til Lov af 26de August 1854 angaaende Adgang til Laan til Jordbrugets Fremme	271
14 —	Lov	om Pigtraads Anvendelse til Gjærde	273
20 —	Res.	om Forandring i Reglerne for Udlaan af Jorddyrkningsfondets Midler	396

1893 Side
21 Septbr. Plak. om Forbud mod Indførsel af levende Kreaturer fra Finmarken til Rigets øvrige Distrikter 477

Love og Grundlovsbestemmelser.

1893.
15 April. Lov ang. Forandring i Betingelserne for Udnævnelse til Stiftamtmand m. m. 82
10 Mai Lov om Ed 109
10 — Lov indeholdende Forandringer i Lov om Rettergangsmaaden i Straffesager af 1ste Juli 1887. . . . 110
26 Juni Lov om Forandring i Bestemmelserne om Fulbyrdelse af Strafarbeide 185
26 — Lov ang. Foranstaltninger mod Indførelse af asiatisk Kolera 186
26 — Lov indeholdende Tillæg til Lov om kommunale Slagtehuse, Kjødkontrol m. v. af 27de Juni 1892 . . 187
26 — Lov indeholdende Forandringer i og Tillæg til Lov om Fredning af Hummer af 17de Juni 1879 . . . 188
26 — Lov om Sildefiskerierne 188
26 — Lov om Torskefiskerierne i Stavanger, Søndre og Nordre Bergenhus Amter 196
26 — Lov indeholdende Tillæg til Lov om Fredning af Lax og Søørret af 20de Juni 1891 197
26 — Lov indeholdende Tillæg til Lov af 6te Juli 1892 om Ophævelse af Adgang til at betinge Forkjøbsret i visse Tilfælde m. v. 198
26 — Lov indeholdende Tillæg til Lov angaaende Veivæsenet af 15de September 1851 198
1 Juli Lov indeholdende Forandring i de om Ægteskabslysning gjældende Bestemmelser 228
1 — Lov indeholdende Tillæg til Lovgivningen om det beneficerede Gods 228
1 — Lov indeholdende Forandringer i og Tillæg til Lovgivningen om Pensionskassen for Statens Bestillingsmænd 229
4 — Lov om Forfatterret og Kunstnerret 235
14 — Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark m. v. 255
14 — Lov om Skydsvæsenet 257
14 — Lov indeholdende Tillæg til Lov af 26de August 1854 ang. Adgang til Laan til Jordbrugets Fremme . . 271
14 — Lov om Militærlovgivningens Anvendelse paa de til Armeens Veterinærkorps hørende Personer 272
14 — Lov indeholdende Tillæg til Lov af 28de Juni 1887 om Brændevins Tilvirkning og Omdestillation 272

1893		Side
14 Juli.	Lov indeholdende Forandring i Lov om Tilvirkning af Malt af 12te Oktober 1857	272
14 —	Lov om Pigtraads Anvendelse til Gjerde	273
14 —	Lov om Forandring i Lov om Vasdragenes Benyttelse af 1ste Juli 1887	273
20 —	Lov om Sjofarten	295
20 —	Lov om Stranding og Vrag	374
20 —	Lov om Værnskogens Bevarelse og mod Skogens Ødelæggelse	379
20 —	Lov om Forandring i Lov af 18de Juni 1884 om Salg og Udskjænkning af Øl, Vin, Mjød og Cider paa Landet	381
20 —	Lov om Forandring i Lov af 18de Juni 1884 om Udskjænkning og Udsalg af Øl, Vin, Mjød og Cider i Kjøbstæderne og Ladestederne	382
20 —	Lov indeholdende Tillæg til Loven om Torskefiskeriet i Nordlands Amt og Senjens og Tromsø Fogderier af 23de Mai 1857	383
20 —	Lov indeholdende Forandringer i og Tillæg til Lov af 29de Juni 1892 om Skat paa Indtægt og Formue til Stat og Kommune	384
20 —	Lov indeholdende Forandring i Lov af 15de April 1882 med Tillægslov af 30te Mai 1891 om Landkommunernes Skattevæsen	389
20 —	Lov indeholdende Forandring i Lov af 15de April 1882 med Tillægslov af 30te Mai 1891 om Bykommunernes Skattevæsen	391
20 —	Lov om Anlæg af Skydebaner med Statsbidrag	393
21 Decbr.	Res. om Ikrafttræden af Lov om Forandring i Bestemmelserne om Fuldbyrdelse af Strafarbeide	550

Maal og Vægt.

1893.		
23 Mai.	Skr. ang. Lovligheden af at benytte ujusterede Maal- og Vægtredskaber ved Bortsættelse af Akkordarbeide ved et Værk	147
14 Juli.	Res. om Tillæg til og Forandring i Reglementet for Justervæsenet	279

Medicinal- og Sundhedsvæsen.

1893.		
7 Jan.	Res. om Udsættelse med Kjødkontrol for Kongsberg, Drammen, Sandefjord, Kristiansund, Larvik, Skien og Horten	3

1893			Side
7	Jan.	Ref. om Oprettelse af et Apothek i Hiterdals Herred	4
13	—	Ref. om Udsættelse med Kjødkontrol for Arendal, Haugesund og Kragerø	6
23	—	Kgl. Anordn. om Ophævelse af de provisoriske Anordninger af 31te August 1892 angaaende Foranstaltninger mod landværts Indbringelse af asiatisk Kolera m. v.	11
30	—	Ref. om Udsættelse med Kjødkontrol for Hamar	16
4	Febr.	Ref. om Sundhedsforskrifter for Roldals Herred	16
4	—	Ref. om Do. for Stadsbygdens Herred	17
4	—	Ref. om Do. for Værø Herred	17
4	—	Ref. om Do. for Tromsøsundets Herred	17
18	—	Ref. om Do. for Flakstad Herred	25
18	—	Ref. om Tillæg til Do. for Vega Herred	25
25	—	Ref. om Forpligtelser for den nye Distriktslæge uden fast Distrikt i Finmarkens Amt	29
25	—	Ref. om Do. for Distriktslægen i Vardø	29
6	Marts.	Ref. om Sundhedsforskrifter for Graus Herred	44
6	—	Ref. om Do. for Eidanger Herred	44
8	—	Plak. om Ophævelse af Paabud om Rensning af Linned og Beklædningsgjenstande, som medføres af Reisende fra Rusland m. v.	46
14	—	Skr. ang. en Dyrlæges Tilkommende for en Reise til Besigtigelse af mishandlede Kreaturer	51
25	—	Ref. om Sundhedsforskrifter for Søndre Lands Herred	61
25	—	Ref. om Do. for Gjerpens Herred	61
25	—	Ref. om Indtægter og Udgifter ved Rigshospitalet m. v.	62
29	—	Skr. ang. Honorar til Privatlæger for Tilsyn med Fattige	68
12	April.	Instrux for Statsfysikus i Kristiania	79
13	—	Skr. om, hvorvidt Apothekere kan kræve sig fritagne for at være Medlemmer af Sundhedskommissionen i Kjøbstæderne	81
15	—	Ref. om Sundhedsforskrifter for Porsgrund	82
15	—	Ref. om Do. for Øiestad Herred	82
15	—	Ref. om Oprettelse af et Apothek i Nedre Stjørdalens Herred	82
21	—	Ref. om Sundhedsforskrifter for Nissedals Herred	87
21	—	Ref. om Do. for Ladestedet Kopervik	87
10	Mai.	Ref. om Do. for Nordfolden-Kjerringø Herred	111
10	—	Ref. om Tillæg til Do. for Stavanger	111
3	Juni.	Ref. om Udsættelse med Kjødkontrol for Horten	163
3	—	Ref. om Do. for Arendal	163
3	—	Ref. om nye Sundhedsforskrifter for Aalesund	164
3	—	Ref. om en fælles Tilsynskomite for Lungegaardshospitalet og Pleiestiftelsen for Spedalske No. 1	164
3	—	Ref. om Forpligtelse for Distriktslægen i Kirkebø Lægedistrikt	164

1893			Side
14	Juni.	Res. om Oprettelse af en Poliklinik for Tandsygdomme	179
21	—	Skr. om, hvorvidt en Formand i en Sundhedskommission kan kræve særlig Godtgjørelse som Medlem af det stedlige Fabriktilsyn	183
26	—	Lov ang. Foranstaltninger mod Indførelse af asiatisk Kolera	186
26	—	Lov indeholdende Tillæg til Lov om kommunale Slagtehuse, Kjødkontrol m. v. af 27de Juni 1892	187
26	—	Res. om nye Sundhedsforskrifter for Voldens Herred	199
26	—	Res. om Sundhedsforskrifter for Viktens Herred	199
26	—	Res. om forlænget Udsættelse med Kjødkontrol for Kristiania	199
27	—	Res. om Afgifter for Kjødkontrol i Stavanger	209
14	Juli.	Res. om Sundhedsforskrifter for Kvinnherreds Herred	275
14	—	Res. om Do. for Ytre Holmedals Herred	275
14	—	Res. om Do. for Dverbergs Herred	275
14	—	Res. om Bemyndigelse for Justitsdepartementet til at paabyde Foranstaltninger mod Kolera	275
14	—	Res. om Løn for en Statsdyrlæge for Tromsø Stift	279
20	—	Res. om nye Sundhedsforskrifter for Ørstens Herred	394
20	—	Res. ang. Afgifter for Kjødkontrol i Aalesund	396
28	—	Res. ang. Lønnen for Lægen ved Thomas Angells Hus m. v. i Trondhjem	407
28	—	Res. om Gage for et nyt Distriktslægeembede i Finmarken	408
28	—	Res. om Frafaldelse af Statens Ret til at indlægge Syge paa Amtssygehuset paa Kongsberg	414
1	Septbr.	Foranstaltninger i Anledning af Kolera	446
4	—	Plak. ang. Kvarantænebestemmelser mod Kolera	449
14	—	Res. om Forandring i og Tillæg til Sundhedsforskrifter for Molde	461
7	Oktbr.	Res. om Sundhedsforskrifter for Bø Herred i Nordlands Amt	488
7	—	Instrux for Stadsfysikus i Kristiansand	489
14	—	Res. om Tillæg til Sundhedsforskrifter for Haugesund	495
14	—	Res. om Bestyrelse af Distriktslægeembeder ved Konstituerede	495
21	—	Res. om Autorisation af Rosenbergs Sindssygeasyls Afdeling for Mænd	502
8	Novbr.	Res. om Tillæg til Sundhedsforskrifter for Aalesund	508
8	—	Res. om Do. for Skjerstad Herred	508
8	—	Res. om Forpligtelse for Distriktslægen i Aamli til at bebo den for ham opførte Lægebolig	509
11	—	Skr. ang. Forholdet mellem en Distriktslæge og en Kommunelæge med Hensyn til Tilsynet med epidemiske Syge	519
15	—	Skr. ang. forskjellige Spørgsmaal vedk. Kvarantænevæsenet	525
20	—	Reglement for Statens Poliklinik for Tandsygdomme	533
9	Decbr.	Res. om Sundhedsforskrifter for Grimstad	540

1893			Side
9	Decbr.	Res. om Do. for Leko Herred	540
9	—	Res. om Tillæg til og Forandring i Sundhedsforskrifter for Kjelvik Herred	540
9	—	Res. om Afgifter for Kjødkontrol i Drammen	541
15	—	Res. om Deling af et Jordemoderdistrikt i Bratsberg Amt	545
18	—	Skr. ang. Spørgsmaal om Skydsgodtgjørelse til Privatlæger for Reiser i Fattigvæsenets Anliggender	546
19	—	Res. om Afgifter for Kjødkontrol i Moss	547
19	—	Res. om Do. i Kragerø	547
19	—	Res. om Do i Fredrikstad	548
21	—	Res. om Tilbagekaldelse af Autorisationen for Stavanger Bys Sindssygeindretning	552
21	—	Res. om Afgifter for Kjødkontrol i Kristiansund	552
21	—	Res. om Do. i Hamar	552
21	—	Res. om Do. i Kristiania	552
21	—	Res. om Do. i Tromsø	553
21	—	Res. om Do. i Kristiansand	554
21	—	Res. om Do. i Larvik	554
21	—	Res. om Do. i Tønsberg	554
21	—	Res. om Do. i Horten	555
21	—	Res. om Do. i Skien	555
21	—	Res. om Do. i Arendal	556
22	—	Res. om Do. i Bergen	560
29	—	Res. om Do. paa Kongsberg	563

Militærvæsen, Værnepligt.

1893.			
30	Jan.	Res. om Forandring i Reglementet for Søkrigsskolen	2
23	—	Res. om Opsætning af Ingeniørkorpsets og Ingeniørvaabenets Landværnsbataljon	13
4	Marts	Res. om Klæde til Uniformer for Ingeniørvaabenet, Infanteriet m. v.	38
6	—	Res. om Regulativ for Aflønning af Officerer m. v. ved Søetaten under Tjenstgjøring tilsøs	45
18	—	Res. om Opsætning af Ingeniørvaabenets Landværnsbataljon	56
18	—	Res. ang. Hesteholdsgodtgjørelsen	57
18	—	Res. ang. Kvartergodtgjørelsen	57
8	April.	Res. om Opsætning af Fæstnings- og Bjergartilleriets Landværnsbataljon	78
15	—	Res. om Opsætning af Sanitetskorpsets 3 Landværnskompagnier	83
21	—	Res. om Lønnings- og Kvarterreglement for Marinen	91
10	Mai.	Res. om Regulativ for Armeens Aflønning under Tjenstgjøring	113

1893			Side.
13 Mai.	Res.	om Reglement for Udskrivning af det søfarende Mandskab . . . . . (De til Reglementet hørende Planer er indtagne S. 567 og 574).	120
14 Juli.	Lov	om Militærlovgivningens Anvendelse paa de til Armeens Veterinærkorps hørende Personer	272
20 —	Lov	om Anlæg af Skydebaner med Statsbidrag . . .	393
28 —	Res.	ang. Behandlingen af militære Kommandosager . .	416
2 Septbr.	Cirk.	om Underretning til militære Personers Foresatte om Paalæg af Underholdningsbidrag	448
9 Septbr.	Res.	vedk. Chefsgaarden Kvam i Stod	457
9 —	Skr.	vedk. de Militærpersoner paalagte Underholdningsbidrag	459
14 —	Res.	ang. Jurisdiktion og Disciplinærmyndighed ved Marinens Sanitet	464
25 —	Res.	ang. Bevilgninger til Armeen	481
14 Oktbr.	Res.	om Tillæg til Planen for den norske Hærs Organisation	496
9 Decbr.	Res.	om Opsætning af Armeens Veterinærkorps . . .	541
9 —	Res.	ang. Modeller for nye Uniformsgjenstande for Artilleriet m. v.	542
18 —	Skr.	ang. Udvirkelse af Permission for militære Mandskaber i Anledning af Indkaldelse til strafferetslige Forhandlinger	546
30 —	Res.,	hvorved Marinens Værftschefer beordres til at være somilitære Distriktschefer	563

Pensionsvæsen, Pensions- og Enkekasser.

1893.			
25 Marts.	Res.	om Enkekasseindskud for Sekretæren ved Fyrdirektørembedet	62
1 Juli.	Lov	indeholdende Forandringer i og Tillæg til Lovgivningen om Pensionskassen for Statens Bestillingsmænd	229
14 —	Res.	om Forandring i Tillæg til Statuter for Jernbanernes Understøttelseskasser	280
14 —	Skr.	ang. Forstaaelsen af et Udtryk i Statuterne for de norske Statsbaners Pensionskasse	280
20 —	Res.	om Forandring i Bestemmelserne ang. Indskud i Pensionskassen for Statens Bestillingsmænd for Underofficerer m. v.	396
21 —	Skr.	ang. Forstaaelsen af et Udtryk i Tillæg til Statuterne for Jernbanernes Understøttelseskasser . . .	398
14 Septbr.	Res.	ang. Pensioner for Toihusløitnanters m. fl's Enker	464

Politivæsen.

1893			Side.
7	Jan.	Res. om Politivedtægter for Kristiansund	3
13	—	Res. om Do. for Tjøttø Herred	5
23	—	Res. om Do. for Lilleſtrømmen og Strømmen	11
23	—	Res. om Do. for Skedsmo Herred udenfor Lilleſtrømmen og Strømmen	11
23	—	Res. om Do. for Hiterdals Herred	11
23	—	Res. om Do. for Flaa Herred	12
23	—	Res. om Do. for Øksnes Herred	12
30	—	Res. om Do. for Børsens Herred	16
2	Marts.	Skr. ang. det lokale Politi's Forpligtelse til at yde Biſtand til Opretholdelse af Orden i Lagmandsrettens Lokale	34
6	—	Res. om Politivedtægter for Akers Herred	40
6	—	Res. om Do. for Aalens Herred	42
6	—	Res. om Do. for Alſtahaug Herred	43
6	—	Res. om Do. for Inderøens Herred	44
18	—	Res. om Do. for Horten med Carljohansværn	55
8	April.	Res. om Do. for Kvindherred Herred	73
8	—	Res. om Do. for Steigens Herred	73
21	—	Res. om Do. for Fet Herred	87
21	—	Res. om Kjøbſtadspolitilovgivningens Anvendelſe i Skjeberg Herred	87
21	—	Res. om Bidrag til Aflønning af en midlertidig Politiaſſiſtent i Kriſtianſund	89
21	—	Res. om Lønstillæg og Kontorholdsgodtgjørelſe for Kragerø Politimeſterembede	89
10	Mai.	Res. om Politivedtægter for Vingers Herred	111
10	—	Res. om Do. for Tønſet Herred	111
3	Juni.	Res. om Do. for Nordre Odalens Herred	162
3	—	Res. om Do. for Loms Herred	163
3	—	Res. om Do. for Skiaaker Herred	163
3	—	Res. om Do. for Gransherreds Herred	163
3	—	Res. om Do. for Os Herred, Søndre Bergenhus Amt	163
8	—	Res. om Do. for Urſkog Herred	169
8	—	Res. om Do. for Vikør Herred	169
8	—	Res. om Do. for Rindalen Herred	169
14	—	Res. om Forandring i Politivedtægter for Kongsvinger	177
26	—	Res. om Politivedtægter for Hurum Herred	199
14	Juli.	Res. om Do. for Stadsbygdens Herred	276
14	—	Res. om Do. for Sørums Herred	276
14	—	Res. om Lønsbidrag til en Politiaſſiſtent i Fredrikſtad	279
28	—	Res. om Politivedtægter for Nittedalens Herred	406

1893			Side.
28 Juli.	Res.	om Do. for Enebaks Herred	406
28 —	Res.	om Do. for Sannikedals Herred	407
28 —	Res.	om Do. for Brønnø Herred	407
28 —	Res.	om Do. for Ankenæs Herred	407
9 Septbr.	Res.	om Do. for Furnes Herred	456
9 —	Res.	om Do. for Romedals Herred	456
9 —	Res.	om Do. for Stange Herred	456
9 —	Res.	om Do. for Ringsaker Herred	456
9 —	Res.	om Do. for Bjugn Herred	457
14 —	Res.	om Do. for Solum Herred	460
14 —	Res.	om Do. for Hollen Herred	461
14 —	Res.	om Do. for Strandebarm Herred	461
14 —	Res.	om Do. for Aalesund	461
30 —	Skr.	ang. Udgifterne ved Lensmænds Reiser for som Politi at være tilstede under private Auktioner	486
7 Oktbr.	Res.	om Politivedtægter for Vanse Herred	488
7 —	Res.	om Do. for Vangs Herred	488
14 —	Res.	om Do. for Eidskogen Herred	493
14 —	Res.	om Do. for Søndre Frons Herred	493
14 —	Res.	om Do. for Ringebu Herred	493
14 —	Res.	om Do. for Øier Herred	494
14 —	Res.	om Do. for Østre Gausdals Herred	494
14 —	Res.	om Do. for Vestre Gausdals Herred	494
14 —	Res.	om Do. for Faaberg Herred	494
21 —	Res.	om Do. for Hurdalens Herred	498
21 —	Res.	om Do. for Eidsvold Herred	498
21 —	Res.	om Do. for Fering Herred	498
21 —	Res.	om Do. for Ullensaker Herred	498
21 —	Res.	om Do. for Nes Herred	499
21 —	Res.	om Do. for Gjerdrum Herred	499
28 —	Res.	om Do. for Torvestad Herred	505
9 Decbr.	Res.	om Do. for Ullensvang Herred	540
9 —	Res.	om Do. for Hegre Herred	540
21 —	Res.	om Do. for Nannestad Herred	549
21 —	Res.	om Do. for Jevnaker Herred	550
21 —	Res.	om Do. for Trondenes Herred udenfor Harstad og for Strandstedet Harstad	550
21 —	Res.	om Tillæg til Politivedtægt for Vadsø	550

Post- og Telegrafvæsen*).

1893.			
24 Jan.	Cirk.	ang. Forsendelse af levende Bier som Vareprøver til Nicaragua	13

*) Se ogsaa under Traktater.

1893			Side.
27 Jan.	Cirk.	ang. Forandring i Postreglementet, om Permission for Postaabnere samt om Adresse for Telegramanvisninger	15
9 Febr.	Cirk.	om Forsendelse af fede Sager m. v. som Vareprøver til Ecuador	20
18 —	Res.	ang. Antagelsen af Betjente m. v. ved Trondhjems Postkontor	26
27 —	Cirk.	ang. Forsendelse af fede Sager m. v. som Vareprøver til Transvaal samt ang. Tilbagesendelse og Adresseforandring i Forbindelse med de franske Kolonier	31
27 —	Skr.	ang. Opkrævning af den almindelige Postkonventions Taxter i Mauritius m. v.	31
3 Marts.	Res.	om Tillæg til Bestemmelserne om Postforbindelsen mellem Norge og Sverige	35
7 —	Cirk.	ang. Tilbagesendelse og Adresseforandring i Forbindelsen med Salvador	46
5 April.	Res.	om Portofrihedsattestationsret for Assistenter hos Landbrugsingeniørerne m. fl. offentlige Funktionærer	70
5 —	Cirk.	om, at Værøens Postaabneri vil blive benævnt Indre Nærø	71
8 —		Overenskomst om Telefonforbindelse mellem Norge og Sverige	74
15 —	Res.	om Gager for Postmestere i Værdalen og Harstad	83
15 —	Cirk.	om Underholdelse af Postaabnerier m. m.	84
10 Mai.	Res.	ang. Telegrafvæsenets Indtægter og Udgifter	112
31 —	Skr.	ang. et Spørgsmaal om Portofrihed	161
8 Juni.	Res.	om Portofrihedsattestationsret for Funktionærer ved Norges Bank	170
16 —	Cirk.	om Forandring i Postreglementet	181
24 —	Cirk.	om, at Værdalens Postaabneri overgaar til Postkontor	183
30 —	Res.	om Portofrihedsattestationsret for Fabrikinspektører m. fl.	219
8 Juli.	Cirk.	om Underholdelse af Underpostkontorer i Drammen	253
15 —	Cirk.	om Underholdelse af Postaabnerier	281
19 —	Cirk.	ang. et Spørgsmaal om Portofrihed	293
27 —	Skr.	ang. Opkrævning af den almindelige Postkonventions Taxter i Labuan	403
28 —	Res.	om Løn og Lønstillæg for endel Postaabnere m. v.	408
31 —	Res.	om Portofrihedsattestationsret for Kart-Konduktøren ved Statens Jernbaneanlæg og for Fuldmægtigen i Bogholderkontoret ved Norges Banks Afdeling i Kristiania	418
7 August	Cirk.	om Underholdelse af et Postaabneri Tarven	421
22 —	Cirk.	om Forandring i Postreglementet m. m.	443
29 —	Cirk.	om forandret Benævnelse paa tvende Postaabnerier	445

1893			Side.
15	Septbr.	Cirk. om Underholdelse af Postaabnerier m. m. . . .	474
22	—	Cirk. om Underholdelse af et Postaabneri paa Jernbanestoppestedet Kotsøien i Singsaas Herred	479
19	Oktbr.	Skr. ang. Forholdet for Opkrævning af den almindelige Postkonventions Taxter i Straits Settlements . .	497
21	—	Res. om Portofrihedsattestationsret for endel Funktionærer	502
21	—	Skr. ang. Forholdet for Opkrævning af den almindelige Postkonventions Taxter i Labuan og britisk Borneo	503
1	Novbr.	Res. om Underholdelse af Postaabnerier	507
21	Decbr.	Cirk. ang. Rettelse i Postreglementet, ang. Forsendelse af levende Bier som Vareprøver til Persien samt om Træden i Virksomhed af Underpostkontoret paa Bragerøens Jernbanestation	559
21	—	Skr. om portofri Forsendelse af Protokoller, anskaffede for offentlig eller kommunal Regning, til en Overøvrighed til Autorisation	560
22	—	Cirk. om Underholdelse af Postaabnerier m. m. . . .	561
30	—	Skr. om Forandring i Expeditionsreglementet til den internationale Hovedpostkonvention	563
Fortegnelse over Postanstalter			593
Fortegnelse over Telegraf- og Telefonstationer			665

Regjeringen, Embeds-, Bestillings- og Ombudsmænd i Almindelighed.

1893.			
3	Jan.	Skr. ang. Indrykkelse af offentlige Bekjendtgjørelser i lokale Blade	1
23	—	Res. om Nedsættelse af Lønnen for Kassereren ved det Nordlandske Kirke- og Skolefond	13
6	Marts.	Res. om Salg af Embedsgaarden for Sorenskriveren i Hadeland og Land	45
6	—	Res. om Trykning af Dødsanmeldelsesblanketter . . .	46
18	—	Res. om Indtægter og Udgifter ved den geografiske Opmaaling	57
22	—	Skr. ang. Anvendelse af Regnskabsmulkter m. v. mod kommunale Bestillingsmænd	60
1	April.	Skr. ang. Indbetaling af en Mulkt for Udeblivelse med Aflæggelse af Sportelregnskab	68
12	—	Skr. om, hvorvidt en Lensmand kan være Fuldmægtig for en Udvandringsagent	80
15	—	Lov ang. Forandring i Betingelserne for Udnævnelse til Stiftamtmand m. m.	82
20	—	Cirk. ang. Forligelseskommissærers Pligter og Rettigheder med Hensyn til Kaldsedler	85
21	—	Res. om Ophævelse af Zahlkassererembedet og Henlæggelse	

1893 Side.

af de samme paahvilende Kasseforretninger m. m., samt af Ind- og Udvexling af Skillemynt til Norges Bank 89

1 Mai. Cirk. ang. Expeditionsmaaden ved Ind- og Udbetalinger for Statskassens Regning ved Statens Oppebørselsbetjente 103

2 — Skr. om Forpligtelse for Fogder til at indkræve Landskyld af Postmester Knophs Gods og Kornbidrag til Universitetet 566

19 — Skr. ang. Fremgangsmaaden ved Forkyndelsen af Beskikkelser 144

27 — Cirk. ang. Schemaer for Extrakter af Regnskaberne over Statskassens ordinære Indtrader 150

1 Juni. Skr. ang. Udgifterne ved Anskaffelse af Lensmænds Dagbøger for Forkyndelser 162

5 — Cirk. om Indsendelse til Norges Bank af Kvitteringer for Udbetalinger for Statskassens Regning ved Oppebørselsbetjentene 165

8 — Res. om Gage og Kontorudgifter for Skattefogedembedet i Kristiania 169

24 — Cirk. ang. Tidspunktet for Zahlkasseforretningernes Overgang til Norges Bank 184

24 — Cirk. ang. Posteringen i Oppebørselsbetjentenes Extrakter og Indberetninger af de efter Zahlkasseforretningernes Overgang til Norges Bank effektuerede Indbetalinger paa Statskassens ordinære Indtrader m. v. 184

26 — Res. om Erstatning for Tab paa Kontorholdsgodtgjørelse 200

1 Juli. Res. om Gage og Kontorholdsgodtgjørelse for Borgermesterembedet i Trondhjem 232

4 — Skr. ang. Udgifterne ved Anskaffelse af Lensmændenes Dagbøger for Forkyndelser 247

5 — Cirk. ang. Remisser til „Zahlkassereren“ 248

7 — Cirk. ang. Indbetalinger fra Oppebørselsbetjente til Norges Bank 253

20 — Cirk. ang. kontante Remisser for Statskassen til Norges Bank 397

2 August Skr. ang. Salær til Lensmænd for Inkassation af Kornbidrag til Universitetet 576

26 — Cirk. ang. Remisser for Statskassens Regning fra Oppebørselsbetjente til Norges Bank 444

29 — Skr. ang. Fogders Pligt til at modtage Penge som Depositum 445

9 Septbr. Res. om et midlertidigt Gagetillæg for Stiftamtmanden i Kristiansand 457

12 — Skr. ang. Thinglæsning af Exekutionsforretninger . . . 459

13 — Skr. ang. Registrering af thinglæste Udpantninger for

1893				Side.
			Skatter og Brandkontingent samt af Grundsedler	460
14	—	Res.	om Erstatning for fri Bolig m. v. til Overstigeren i Kongsberg Sølvværks nordre Revier	466
14	—	Res.	om forhøiet Kontorholdsgodtgjørelse for Numedal og Sandsvers Sorenskriverembede	466
16	Septbr.	Skr.	om Autorisation af Skifteforvalteres Protokoller	474
16	—	Skr.	ang. Forstaaelsen af Udtrykket „Værdipapir" i Res. 28 Juli 1893 om Protokoller for Skifteforvaltere	475
25	—	Res.	om Bortfalden af den Fogden i Hardanger og Voss paalagte Afgift for Brugen af Embedsgaard	481
25	—	Res.	ang. Lønninger m. v. til Statsraadets Medlemmer	481
14	Oktbr.	Res.	om Opførelse af en Embedsbolig for Amtmanden i Finmarkens Amt	495
7	Novbr.	Cirk.	til Underdommere om Indbinding af Embedets Exemplar af Lovtidendes 2den Afdeling	508
9	Decbr.	Res.	om Afgivelse til Rigsarkivet og vedkommende Stiftsarkiver af ældre Skjøde- og Pantebøger m. v.	541
14	—	Skr.	ang. en Lensmands Forpligtelse til at tilstille Amtmanden Udskrift af Valgforretningen ved et Forligelseskommissærvalg	544

Religion, Gudstjeneste, Geistlighed.

1893.				
6	Marts.	Res.	om Gudstjeneste i Oslo	44
21	April.	Res.	om, at Dale Annexsogn af Ytre Holmedals Præstegjæld overgaar til Hovedsogn	88
21	—	Res.	om Ansættelse af en residerende Kapellan i Moss Præstegjæld	88
27	—	Skr.	ang. Indberetning om Dissenter, der ikke tilhører en ordnet Menighed	102
6	Juni.	Res.	ang. Gudstjenesterne i Indre Holmedal Præstegjæld	167
7	—	Cirk.	ang. Præsters Pligt til at nægte Begravelse, naar de finder Grund til at antage, at Vedkommende ikke er død en naturlig Død	168
20	—	Skr.,	hvorved indskjærpes, at Dissentermenigheders Protokoller føres nøiagtigt og fuldstændigt	182
1	Juli.	Res.	om Bevilgninger af Oplysningsvæsenets Understøttelsesfond	231
4	—	Res.	ang. Husleiegodtgjørelsen for Klokkeren ved Vestre Fredrikstad Bymenighed	247
14	—	Res.	ang. Kateketembedet for Hammerfest	280
20	—	Res.	om Ansættelse af en Kaldskapellan i Sandvikens Menighed i Bergen	394
9	Septbr.	Res.	ang. Undervisningen af Konfirmanderne fra Fede Annexsogn af Kvinnesdal Præstegjæld	457

1893 Side.
21 Septbr. Skr. om, hvem Enkesæderenten tilkommer i Tilfælde af et Sognekalds Deling 477
8 Novbr. Res. om Gudstjenesterne i Moss Præstegjæld, samt om Husleiegodtgjørelse for den residerende Kapellan sammesteds 509

Retten.

1893.
27 Marts. Skr. ang. Løsningsfristen for fast Gods, udlagt for Skat eller Brandkontingent 65
1 Mai. Cirk. fra Rigsadvokaten om, i hvilke Tilfælde Retsmøder bør holdes for lukkede Døre 565
10 — Lov om Ed 109
16 — Skr. om, at Sorenskriverens egen Fuldmægtig ikke bør beskikkes til Sættedommer 142
20 Juli. Res. ang. Maanedsthinget for Jølster m. v. 396
6 Septbr. Skr. om, hvorvidt en Forligelseskommissær kan udfærdige Kaldsedler til Forligelseskommissionen i Sager, hvori han skal møde som den ene Parts Fuldmægtig 454
14 — Res. om Lønning til en extraordinær Assessor ved Bergens Overret 466
12 Oktbr. Skr. om, hvorvidt Dommere er forpligtede til at irettelægge Dokumenter for Sagførere 492
21 Oktbr. Res. ang. Lagmandsthingene for Bratsberg og Nedenes Lagsogne 502
1 Decbr. Res. ang. Lagmandsthingene for Finmarkens Lagsogn . . 537
9 — Res. ang. Sage- og Skattethinget for Glemminge . . . 542
19 — Res. om Ophævelse for Bergens Vedkommende af Res. 14 Decbr. 1889 om Udtrækning af 2 Sæt Lagrettemænd til visse Lagmandsthinge 547

Skatter og Afgifter.

1893.
3 Jan. Skr. om, hvorvidt frivilligt Bidrag til et Veianlæg ved Skatteligningen kan fradrages Bidragsyderens Bruttoindtægter 1
5 — Cirk. ang. Anvendelsen af Bestemmelserne i Skattelov 29 Juni 1892 §§ 11 og 23 2
5 — Skr. ang. Beskatning af en Oplysningsvæsenets Fond tilhørende Skov, hvis Brug er tillagt Sognepræsten i et andet Præstegjæld 3
13 — Res. om Omordning af Skatteligningsvæsenet i Bergen 6
26 — Skr. ang. den Dissentere tilkommende Fritagelse for Ydelser til Statskirken 13

1893			Side.
27 Jan.	Res.	om Forandring i Ligningsregler for Hamar	14
7 Febr.	Cirk.	ang. Ligningskommissionernes Indberetninger om Skatteligningen	19
11 —	Plakat	ang. Refusion for Udgifter til Veivæsenet i 1892	20
16 —	Skr.	ang. Forstaaelsen af Byskattelovens § 10, 2den Passus	24
24 —	Skr.	ang. forskjellige Skattespørgsmaal	28
3 Marts.	Skr.	om, hvorvidt der for et enkelt Sogn af et Herred kan fattes særskilt Bestemmelse om, hvor stor Del af Skatten der skal udlignes paa Formuen	36
10 —	Res.	om Forandringer i og Tillæg til Ligningsregler for Bodø	47
16 —	Skr.	ang. Forstaaelsen af § 37 i Lov om Landkommunernes Skattevæsen	54
17 —	Skr.	om, hvorvidt der kan bevilges Ligningskommissionens Medlemmer Diæt eller Honorar	55
18 —	Skr.	ang. Beskatning af Indtægt ved Bygning af en Jernbane	58
4 April.	Skr.	ang. forskjellige Skattespørgsmaal	68
4 —	Skr.	ang. Afgift til Havnefondet af „Sildeolie" og „Gurry"	69
6 —	Telegram	om, hvorvidt en Foged kan være Formand i Amtsskattekommissionen	71
10 —	Skr.	ang. nogle Spørgsmaal vedkommende Ligningsvæsenet i Finmarken	78
17 —	Skr.	ang. Fremgangsmaaden ved Indtægtsansættelsen, hvor en Person driver flere Erhvervsgrene, der falder ind under den kommunale Landskattelovs § 42, 3die Passus	85
21 —	Kundgj.	ang. Afgift af stemplet Papir og Stempelmærker	86
22 —	Skr.	om, hvorvidt Medicinalafgift skal erlægges af Agnfild	101
25 —	Skr.	om, hvem der skal betale Skat af den i de særskilt solgte Træer paa en Gaard liggende Formue	102
26 —	Skr.	ang. Inddrivelse af Medicinalafgift	102
29 —	Skr.	om, at der ikke vil blive anvist en Skattekommissær Diætgodtgjørelse paa Reiser for at gjøre sig bekjendt med Ligninger i fremmede Distrikter	103
2 Mai.	Skr.	ang. Klager over Skatteligningen	104
5 —	Skr.	ang. Fristen for Tilendebringelse af Overligningskommissionens Forretning ifølge Lov 29 Juni 1892 § 14	107
6 —	Skr.	ang. Anvendeligheden af den i Skattelov 29 Juni 1892 § 28 indeholdte Straffebestemmelse	107
8 —	Skr.	ang. Klager, indkomne til Ligningskommissionen efter Klagefristens Udløb	108
12 —	Skr.	ang. Ligningskommissionens Behandling af Klager	119
12 —	Skr.	ang. Udlæggelse af Afskrift af Ligningsprotokollen	119
15 —	Skr.	om, hvorvidt et en Amtskommune tilhørende, men	

1893			Side.
		paa en Kjøbstads Grund liggende Sygehus kan iligs nes Formues- og Indtægtsskat til denne	120
16	Mai.	Skr. ang. Adgang til at faa et Skattespørgsmaal paakjendt af en Overskattekommission	143
18	—	Skr. om, hvorvidt en Skattekommissær er berettiget til at deltage i Ligningskommissionens Behandling af Klager	143
19	—	Skr. ang. Klokkertold af Jordeiendom paa Landet, der bruges af Kjøbstadindvaaner	143
23	—	Skr. om, hvorvidt Opkrævning af Statsskatten kunde overdrages en Herredskasserer	147
1	Juni.	Skr. ang. de ved Lignings- og Overligningskommissionernes Afgjørelse af indkomne Klager foranledigede nye Udregninger af Statsskat	162
3	—	Res. om mindre Skatter og Afgifter til Statskassen . .	164
7	—	Skr. ang. Forstaaelsen af § 34, 2det Punktum i Skattelov 29 Juni 1892	168
8	—	Skr. ang. Beskatning af Aktiereder selskaber	171
17	—	Res. om Forandring i Ligningsregler for Flekkefjord . .	182
22	—	Skr. ang. Skatlæggelse af Røros Værks Leilændinge . .	183
26	—	Skr. ang. Beskaffenheden af Tiende- og Offerskjeppekorn	203
27	—	Res. om Vedtægter ang. Skattetaxter m. v. for Haugesund	207
28	—	Skr. ang. Fristen for Indgivelse af Klager over Feil ved Statsskattens Udregning	211
30	—	Res. ang. Forandringer i Toldtarifen	211
30	—	Res. ang. Afgifter af Malt- og Brændevinstilvirkning . .	217
30	—	Cirk. ang. Schemaer for Fogdernes Kontributionsregnskaber	219
30	—	Cirk. ang. Do. for Skattefogders og Byfogders Do. . .	224
11	Juli.	Skr. ang. de Udskrifter af Ligningsforretninger, der tilstilles Amtsskattekommissionen	254
14	—	Kundgj. ang. Toldafgifter	275
14	—	Kundgj. ang. Afgifter af Malt- og Brændevinstilvirkning .	275
20	—	Lov indeholdende Forandringer i og Tillæg til Lov af 29de Juni 1892 om Skat paa Indtægt og Formue til Stat og Kommune	384
20	—	Lov indeholdende Forandring i Lov af 15de April 1882 med Tillægslov af 30te Mai 1891 om Landkommunernes Skattevæsen	389
20	—	Lov indeholdende Forandring i Lov af 15de April 1882 med Tillægslov af 30te Mai 1891 om Bykommunernes Skattevæsen	391
22	—	Skr. ang. en af en Ligningskommission med et utilstrækkeligt Antal Medlemmer udført Ligning	399
27	—	Skr. ang. Gyldigheden af en Lodtrækning til Afgjørelse af, hvilke Medlemmer der skulde udtræde af Ligningskommissionen	403

1893			Side.
28	Juli.	Kundgj. ang. Indtægtsskat til Statskassen i Budgetaaret fra 1ste Juli 1893 til 30te Juni 1894	403
11	Auguſt.	Skr. om, hvorvidt der er Adgang for en Ligningskommission til at foretage Forandringer i Ligningen, efterat alle Klager er endelig afgjorte	441
15	—	Reſ. om Forandring i Ligningsregler for Levangen	442
21	—	Skr. ang. en Overſkattekommissions Myndighed	443
15	—	Telegram om, hvorvidt et kommunevalgt Medlem, der har gjort Opbud, kan tiltræde Amtsſkattekommissionen	444
25	—	Skr. om Tilbageſendelſe til Ligningskommissionen af de Amtsſkattekommissionen tilſtillede Klager	444
30	—	Skr. ang. Amtsſkattekommissionens Myndighed til i Tilfælde at paabyde ny Ligning	446
18	Septbr.	Skr. ang. Skatfkrivning af navngivne Intereſſentſkaber m. m.	476
21	—	Cirk. ang. Regler for Opkrævning af Afgifter af fremmede Fartøier	478
10	Oktbr.	Reſ. om Forandring i Skatteydetægter for Kriſtiania	492
21	—	Plakat ang. Refuſion for Udgifter til Veivæſenet i første Halvdel af 1893	500
24	—	Skr. om, hvorvidt en af en Overſkattekommission afſagt Kjendelſe kan indankes for Amtsſkattekommissionen	504
28	—	Reſ. om Forandring i Ligningsregler for Tromsø	506
28	—	Reſ. om Do. for Holmeſtrand	506
28	—	Reſ. om Forandringer i og Tillæg til Ligningsregler for Larvik	507
1	Novbr.	Skr. ang. forſkjellige Ligningsſpørgsmaal	507
8	—	Cirk. til Skattekommisſærerne ang. de ved Lov af 20de Juli 1893 bevirkede Forandringer i Lov af 29de Juni 1892	518
16	Novbr.	Skr. ang. Tidspunktet for Udlæggelſe af Ligningsforretninger	527
16	—	Skr. ang. Lovligheden af en Udligning til et Veiarbeide	527
18/10	—	Kapitulſtaxter for 1893	529
28	—	Skr. ang. ſæreiende gift Kvindes Skattepligt	537
1	Decbr.	Skr. om, hvorvidt en Overligningskommissionen er berettiget til at forhøie Ligningskommissionens Anſættelſe, naar en Skatyder har klaget over, at den er for høi	538
5	—	Reſ. om Forandringer i Ligningsregler for Hamar	538
5	—	Skr. om, hvorvidt i Norge boſatte Perſoner kan ilignes perſonlig Skat af Kapitaler og faſte Eiendomme, der befinder ſig i Udlandet	538
5	—	Telegram om, at Herredsſkatter ikke kan inddrives ved Udpantning, efterat vedk. Ligning er underkjendt af Rigsſkattekommissionen	538
9	—	Telegram om, hvorvidt et Dampſkibsſelſkab, hvis Skibe gaar paa en Fjord, kan ſiges at drive Skibsrederi og ſaaledes indgaar under Byſkatteloven § 10, ſidſte Paſſus	542

1893			Side.
11	Decbr.	Skr. ang. Forstaaelsen af samme Lovbestemmelse . . .	542
12	—	Skr. om, hvorvidt Enkekassеindskud bør bringes i Fradrag ved Ansættelsen af en Embedsmands Indtægt . .	543
13	—	Skr. om, hvorvidt et Herred kan beskatte de til samme i Fisketiden ankommende Haandværkere m. m . . .	543
14	—	Skr. om, hvorvidt Skyds- og Diætgodtgjørelse, der oppebæres af Statens Veiingeniører, kan henregnes til skatbar Indtægt	544
15	—	Skr. ang. Forstaaelsen af den kommunale Landskattelovs § 33, 3die Passus	546
22	—	Skr. om, hvorvidt Bestemmelsen i Byskatteloven ang. Beskatning af unavngivne Interessentskaber, der driver Skibsrederi, er anvendelig paa de unavngivne Selskaber, der driver Sæl-, Hval- eller Bottlenosefangst	562

Skole- og Undervisningsvæsen.

1893.			
13	Jan.	Res. om Godkjendelse som Lærebog af Fjørtofts Bibelhistorie	6
27	—	Skr. ang. Udsættelse med Tiltrædelse af Lærerpost . .	15
30	—	Skr. om, hvorvidt Beregning af Rentes Rente skal indøves med Piger, som agter at tage Middelskoleexamen efter Lov 15 Juni 1875	16
6	Febr.	Skr. ang. Forstaaelsen af Seminarlovens § 17. . . .	19
11	—	Res. om Forandring i Reglement for medicinsk Embedsexamen	22
15	—	Skr. ang. Omkostninger ved Klæder, anskaffede til uformuende Børn i Anledning af deres Indsættelse paa Abnormskolen	23
20	—	Skr. ang. Betingelserne for Ansættelse som Lærer i Fortsættelsesskolen	26
23	—	Skr. ang. Oprettelse af egne Skoler for fjerntliggende Gaarde eller Grænder	26
24	—	Skr. ang. en Lærers Stemmeret ved Valg af et Medlem af Skolestyret	27
25	—	Skr. om, hvorvidt Arbeidere ved en udenfor en Bys Grændser liggende Fabrik er fritagne for Skat til Byens Skolevæsen	30
27	—	Skr. om, hvorvidt en Lærer, der tillige er Kirkesanger, kan fraſige ſig Lærerposten med Forbehold af Kirkesangerposten	30
27	—	Skr. ang. Straf for Udeblivelse fra Skolestyrets Møder .	30
28	—	Skr. om, hvorvidt Ordføreren i et Herred var berettiget til at nægte at blive staaende som Formand i Skolestyret	31
28	—	Skr. ang. Skatter og Byrder af Lærerjord	32

1893			Side.
1 Marts	Skr.	ang. Adgang til at ansætte Lærere paa Opsigelse	32
1 —	Skr.	ang. Sundhedskommissionens Udtalelse om Skolelokaler	32
1 —	Skr.	om Adgang for Skolestyret til at fatte forskjellig Beslutning om Undervisningssproget for de forskjellige Kredse og Fag	33
1 —	Skr.	ang. Udligningen af de Skolekredsene ifølge Landsskolelovens § 40 jfr. § 39 paahvilende Udgifter	33
1 —	Skr.	om, hvorvidt Skolestyret kan inddele en Skole i Klasser udover Skolelovens Krav	33
2 —	Skr.	ang. nogle i Skoleplanen for et Herreds Folkeskoler indtagne Bestemmelser	33
20 —	Cirk.	ang. den ved Res. 26 Febr. 1892 bestemte Forandring i Reglementet for Examen artium	58
25 —	Skr.	ang. Forstaaelsen af Byskolelovens § 4 og § 51, 1ste Led	63
28 —	Skr.	om, hvorvidt den Tid, hvori en Lærer vikarierer, kan medregnes i hans Tjenesteaar til Opnaaelse af Alderstillæg	66
28 —	Skr.	om Straf for Forældre, der tager sine med Hjemmel af Skoleloven udsatte Børn tilbage	66
6 April	Skr.	angaaende Udgifterne til Opvarmning m. v. vedkommende Fortsættelsesskoler	71
6 —	Skr.	ang. Skoletidens Beregning	72
7 —	Skr.	om, hvorvidt der var Adgang for en Lærerinde til at underkaste sig den praktiske Del af den høiere Lærerprøve for at forbedre sin tidligere absolverede Examen	72
13 —	Skr.	ang. Forstaaelsen af Landsskattelovens § 46 g.	80
14 —	Skr.	ang. Forelæggelsen af Bøder, der ilægges Forældre, som tilbageholder Børn fra Skolerne	81
26 —	Skr.	om, hvorvidt § 55 i Byskatteloven er anvendelig paa Børn under den skolepligtige Alder	102
29 —	Skr.	ang. Herredsstyrelsens Myndighed med Hensyn til Klassedelingen ved Folkeskolerne	102
3 Mai	Skr.	om Forpligtelse for Brugsarbeidere til at erlægge Skoleskat, naar deres Børn paa Grund af for lang Vei ikke kan søge Brugsskolen	105
3 —	Skr.	om, hvorvidt Skolestyrenes Formænd og Kommunebestyrelsernes Ordførere er forpligtede til at give Skoledirektøren Underretning om de Møder, i hvilke Skolesager skal forhandles	105
3 —	Skr.	ang. Adgang til Konstitution i Lærerposter i Folkeskolen	105
4 —	Skr.	ang. et Spørgsmaal om Anvendelse af den nye Skole-	

1893 Side.

lovs Lønningsregler i et Herred, der havde faaet Udsættelse med Skolelovens Gjennemførelse . . . 106
8 Mai Skr. ang. Skattepligt med Hensyn til Kredsudgifter til Folkeskolen 107
25 — Skr. ang. Fremgangsmaaden ved Lærerposters Besættelse. 148
6 Juni Skr. ang. Løn til en Lærer under Skolens Lukning paa Grund af Epidemi 167
26 — Res. om Lønningsregulativ for Lærerpersonalet ved Abnormskoler 202
20 Juli Skr. ang. Udgifterne ved Færgning af Børn paa Veien til Folkeskolen 398
22 — Skr. om Underretning til Skolestyret ang. Fattigkommissionens Beslutning med Hensyn til Anskaffelse af Klæder og Skotøi til skolepligtige Børn 398
22 — Skr. ang. Udgifterne ved Undervisning af Børn, der er udelukkede fra Folkeskolen 398
28 — Skr. om, hvilken Sprogform der skal forstaaes ved det i Skoleloven omhandlede „Landsmaal" . , . . . 416
29 August Skr. ang. Myndigheden med Hensyn til de administrative Afgjørelser vedkommende Opførelse af Skolehus for en Kreds 445
12 Septbr. Skr. ang. Forstaaelsen af Seminarlovens § 7 459
14 — Res. om Bestyrelse ved Konstitution af Rektor- og Overlærerembeder 465
14 — Res. ang. Lønninger og Lønstillæg paa Universitetets Budget 465
6 Oktbr. Skr. om, hvorvidt en Beslutning om Oprettelse af Poster ved Folkeskolen tiltrængte Kgl. Approbation . . . 487
7 — Res. om Indlemmelse af Ny Hellesunds Skoledistrikt i Søgne i Sognets Folkeskole 489
13 — Skr. ang. Fordeling af Udgifterne til en for flere Brug fælles Skole 493
19 — Skr. ang. en Lærers Forpligtelse til at finde sig i Omordning af hans Post m. m. 497
23 — Skr. om, hvorvidt en fuldstændig Lærerpost, der skal være forbunden med Stillingen som Kirkesanger, kan besættes paa Opsigelse 503
26 — Skr. om, hvorvidt en for Meneed til Fængsel paa Vand og Brød dømt Person kunde vælges til Medlem af Tilsynsudvalget 504
24 Novbr. Skr. om, hvorvidt Vikariater kan medregnes i Folkeskolelæreres Tjenestetid ved Spørgsmaal om Alderstillæg 535
15 Decbr. Skr. ang. det i Skolelovens § 47 d. omhandlede Valg af nye Medlemmer af Skolestyret, der skal tiltræde 1ste Januar 1894 545

Skovvæsen, Almenninger, Flødning, Kanalvæsen.

1893.
4 Marts Nye Bestemmelser i Brugsreglerne for Eidsvolds Bygdealmenning 38
8 April Res. om Reglement for Tømmerflødningen over Vansø og gjennem Mosseelven 73
8 — Res. om Sænkning af Indsøen Sitten m. m. 76
13 Mai Res. om Flødningsregler for Digeelvens Vasdrag . . . 119
9 Juni Brugsregler for Romedal Almenning 171
13 — Res. om nye Taxter for Benyttelse af Kanalværkerne i det Fredrikshaldske Vasdrag 171
26 — Res. om Vedtægter ved Tømmerlændsen i Sandeelven ved Herjegaarden i Sande 200
14 Juli Lov om Indskrænkninger i Brug af Ild i Skog og Mark m. v. 255
14 — Lov om Forandring i Lov om Vasdragenes Benyttelse af 1ste Juli 1887 274
17 — Tillægsbestemmelser til Brugsregler for de Hadelandske Bygdealmenninger 292
20 — Lov om Værnskogens Bevarelse og mod Skogenes Ødelæggelse 379
14 Septbr. Res. om Afgift af postførende Fartøier i Bandak—Nordsjøkanalen. 466
29 — Brugsregler for Mjelde Skibredes Bygdealmenning . . 486
3 Oktbr. Brugsregler for Taagaa Statsalmenning i Singsaas Herred 487
21 — Res. om Statuter for Stokkeelvens Fællesflødningsforening 499
21 — Res. om Ophævelse af Afgiften paa Tømmer, som flødes gjennem Gjævedalselven 502
21 — Res. om Forhøielse af Afgiften paa Trælast, som drives gjennem Fyrisvandet m. v. 503
14 Novbr. Res. ang. Fællesflødningen m. v. i Bingselven med Bielve i Buskeruds Amt 520
21 — Brugsregler for Strinde Bygdealmenning i Stod Herred . 534
9 Decbr. Res. om Tilladelse til at opføre en Slippedam for Nisser Vand m. v. 541

Sparebanker.

1893.
7 Jan. Res. om ny Plan for Spareskillingsbanken i Kristiania . 4
10 — Res. om Do. for Hobøl Sparebank 5
10 — Res. om Do. for Gjerdrums Do. 5
10 — Res. om Do. for Byglands Do. 5
17 — Res. ang. Forandringer i Planen for Mandals Sparebank 8
17 — Res. om ny Plan for Fredriksværns Sparebank . . . 9
27 — Res. om Do. for Østre Slidre Do. 14
27 — Res. om Plan for en Sparebank i Selje Herred . . . 14

1893			Side.
7	Febr.	Res. om ny Plan for Søgne og Greipstad Sparebank	19
17	—	Res. om Do. for Jevnakers Do.	24
17	—	Res. om Do. for Lørenskogens Do.	24
17	—	Res. om Forandringer i Planen for Molde Sparebank	25
28	—	Res. om ny Plan for Snaasens Sparebank	31
28	—	Res. om Do. for Lunder Sogns Do.	31
4	Marts	Res. om Do. for Høylands Do.	38
8	—	Res. om Forandringer i Planen for Vosseſtrandens Do.	46
8	—	Res. om ny Plan for Vefſens Do.	46
14	—	Res. om Do. for Koperviks Do.	54
18	—	Res. om Do. for Søndeled Herreds Do.	57
18	—	Res. om Do. for Skjervø Do.	57
27	—	Res. om Do. for Opdals Do.	64
5	April	Res. om Do. for Bø Do.	70
15	—	Res. om Do. for Kriſtianſands Do.	83
15	—	Res. om Do. for Rødenæs Do.	83
15	—	Res. om Do. for Bjelland og Grindums Do.	83
15	—	Res. om Do. for Attraa og Mæls Sognes Do.	84
15	—	Res. om Do. for Tjømø Do.	84
15	—	Res. om Do. for Brønnø Do.	84
21	—	Res. om Do. for Gjerſtad Herreds Do.	90
21	—	Res. om Forandring i Planen for Søndre Undals Do.	90
21	—	Res. om ny Plan for Drammens Do.	90
21	—	Res. om Do. for Namsos Do.	90
10	Mai	Res. om Do. for Hof Do.	113
10	—	Res. om Forandring i Planen for Alſtahaug Do.	113
10	—	Res. om ny Plan for Grongs Do.	113
10	—	Res om Do. for Hvaler Do.	113
19	—	Res. om Plan for en Sparebank i Budalens Herred	143
19	—	Res. om Forandringer i Planen for Kinſerviks Sparebank	143
8	Juni	Res. om ny Plan for Nærø og Viktens Do.	170
8	—	Res. om Do. for Aurlands Præſtegjælds Do.	170
8	—	Res. om Do. for Stordøens Do.	170
13	—	Res. om Do. for Holts Do.	177
13	—	Res. om Do. for Søndre Aurdals Do.	177
17	—	Res. om Do. for Lillehammer Do.	181
27	—	Res. om Do. for Øiſlebø og Laudals Do.	210
11	Juli	Res. om Ophævelſe af Bygdemagaſinet og Oprettelſe af en Sparebank i Joſtedal	253
8	Auguſt	Res. om ny Plan for Hadſels Do.	422
8	—	Res. om Forandring i Planen for Grue Do.	422
8	—	Res. om ny Plan for Sarpsborgs Do.	422
8	—	Res. om Do. for Eidsberg Do.	422
8	—	Res. om Do. for Finnø Do.	422
8	—	Res. om Do. for Hammerø Do.	422
25	—	Res. om Do. for Skodje Præſtegjælds Do.	443

1893			Side.
25 August	Res.	om Plan for Askevolds Do.	443
25 —	Res.	om ny Plan for Lunde Hovedsogns Do.	444
25 —	Res.	om Do. for Faabergs Do.	444
25 Septbr.	Res.	om Do. for Nes Hovedsogns Do.	453
10 Oktbr.	Res.	om Do. for Vestnes Do.	492
10 —	Res.	om Do. for Honefoss Do.	492
8 Decbr.	Res.	om Do. for Søndre Frons Do.	539
8 —	Res.	om Do. for Landvig Do.	539
8 —	Res.	om Do. for Leksvikens Do.	539
8 —	Res.	om Forandringer i Planen for Nore Do.	539
8 —	Res.	om ny Plan for Bolsø Do.	539
8 —	Res.	om Do. for Overhallens Do.	539
8 —	Res.	om Do. for Skedsmo Hovedsogns Do.	539
15 —	Res.	om Do. for Os Præstegjælds Do.	545
15 —	Res.	om Do. for Svelviks Do.	545
19 —	Res.	om Næs Do.	548
22 —	Res.	om Do. for Søndre Odalens Do.	560
22 —	Res.	om Do. for Selbu Do.	560

Sportelvæsen.

1893.			
4 Febr.	Res.	om Forhøielse af Betalingen for Udlægs- m. fl. Forretninger i Gildeskaals m. fl. Lensmandsdistrikter i Nordlands Amt	19
23 —	Skr.	om, hvorvidt en Lensmand er berettiget til Godtgjørelse for Lokale, naar Exekutionsforretninger til Inddrivelse af smaa Gjældsfordringer afholdes paa hans Kontor	27
27 Marts.	Skr.	ang. et Hovedstevnevidnes Ret til Godtgjørelsen for visse Tilsigelser	65
8 Mai.	Skr.	ang. Stevnevidners Tilkommende for de i § 3 i Lov om Varsler m. v. omhandlede Afskrifter	108
10 —	Res.	om forhøiet Godtgjørelse for Indkaldelser til Forligelseskommissionen m. v. for Stevnevidnerne i Evanger	112
24 —	Skr.	ang. Gebyr m. v. ved forgjæves Udpantning for Opfostringsbidrag	147
25 —	Skr.	om, hvorvidt Inkaminations- eller Protokollationsgebyr bør beregnes, naar Modkrav gjøres gjældende til Likvidation	148
27 —	Skr.	ang. Beregningen af Gebyr i et Konkursbo, hvis Behandling i Henhold til Konkurslovens § 20 bliver indstillet	150
4 Juli.	Skr.	om, hvorvidt Politikammeret i Kristiania kan beregne Gebyr for Autorisation af de i Vedtægt ang. Afgift	

1893 Side.

af visse Næringer i Kristiania af 21de Decbr. 1875 § 5 anordnede Protokoller 247
8 Juli. Skr. om, hvorvidt en Lensmand kunde beregne Godtgjørelse for Lokale under Efterforskninger 253
28 — Skr. om, hvorvidt der skal beregnes Gebyr for en af en Notarius publicus udfærdiget Attest paa et Pensionsdokument 417
1 August. Skr. om, hvorvidt der skulde beregnes Gebyr for Thinglæsning af Konstitution som Kasserer ved en Afdeling af Norges Bank 421
17 — Skr. om, hvorvidt en Lensmand kan beregne Salær for Nedlæggelse af det i § 15 i Lov om Underholdningsbidrag til Børn, hvis Forældre ikke har indgaaet Ægteskab med hinanden, omhandlede Forbud . 442
16 Septbr. Skr. om, hvorvidt der tilkom en Lensmand Gebyr for Publikation af en Auktion over Faar fra et Staten tilhørende Stamscheferi 475
19 — Skr. ang. Beregning af Salær for to for et Jernbaneanlæg afholdte Auktioner over endel af samme exproprierede Huse 477
20 — Skr. angaaende Beregning af Gebyr for Thinglæsning paa et Extrathing af et Dokument, der omhandler Eiendomme beliggende i flere af vedkommende Sorenskriveris Thinglage 477
30 — Skr. ang. Lensmænds Tilkommende efter Lov om smaa Gjældsfordringers Inddrivelse af 14de Juni 1879 § 3 for Afholdelse af Kontinuationsexekution . . . 486
2 Oktbr. Skr. ang. Størrelsen af Gebyr til Indrulleringen i et Tilfælde 487
20 — Skr. ang. Lensmænds Godtgjørelse for Tvangsauktioner . 497
26 — Skr. ang. Forpligtelsen til i et Tilfælde at betale Havnefogedpenge 505

Stempelvæsen.

1893.
8 Febr. Skr. om, hvorvidt der skal erlægges Stempelafgift for Kjøbekontrakter om Skibe 20
21 April. Kundgj. ang. Afgift af stemplet Papir og Stempelmærker 86
12 Mai. Skr. ang. Stempelafgiftens Beregning i et Tilfælde . . 119
31 — Cirk. ang. Indbetalingen af Stempelintrader gjennem Norges Bank 161
1 Juni. Cirk. ang. Indbetalinger af Stemplingsgebyrer gjennem Norges Bank 161
12 — Skr. ang. et Spørgsmaal om Stempelafgift 171
14 August. Skr. ang. Forstaaelsen af § 8 i Loven om stemplet Papir 441

1893 Side

20 Decbr. Skr. ang. de fornødne Tilhjemlingsdokumenter i Anledning af Mageskifte og paafølgende Salg af en Eiendom . 548

Storthinget, Stemmeret.

1888.

28 Juli. Skr. ang. Forstaaelsen af § 9 i Loven om norsk Statsborgerret 720

1890.

2 Aug. Storthingets Forretningsorden 577

Sverige.

1893.

14 Febr. Skr. om, hvorvidt en Smørfarve var at anse for svensk Tilvirkning 23

3 Marts. Res. om Tillæg til Bestemmelserne om Postforbindelsen mellem Norge og Sverige 35

8 April. Overenskomst om Telefonforbindelse mellem Norge og Sverige 74

30 Septbr. Cirk. ang. arresterede Personer, der skal transporteres fra Norge til Sverige 486

18 Novbr. Skr. ang. forandrede Bestemmelser med Hensyn til Anerkjendelse i Sverige af norske Fartøiers Maalebreve . 529

Søvæsen, Havne-, Lods-, Fyr- og Redningsvæsen.

1893.

10 Jan. Skr. ang. Forstaaelsen af § 9 i Lov om Styrmandseksamen 5

13 — Skr. ang. Forpligtelse for en Notarius publicus til at modtage en i Beskikkelsesform affattet Protest i et Søfartsanliggende 7

17 Febr. Skr. ang. Adgangen til at underkaste sig Dampskibsstyrmandseksamen og Skipperseksamen 25

20 — Skr. ang. Anvendeligheden af den i Mønstringslovens § 12 indeholdte Undtagelse fra Bestemmelsen om Afgivelse af Mandskabsfortegnelse 26

21 — Res. om Afholdelse af Dampskibsstyrmandseksamen i Bergen 26

14 Marts. Res. om Taxtreglement for Sarpsborgs Brygger . . . 51

21 — Telegram om, hvorvidt Førstelæreren ved en Navigationsskole kan være Censor ved Examen 59

21 April. Res. om Lønninger ved Fyrvæsenet 99

23 Mai. Res. om Lodsafløsning og Betaling for Lodsning i Glommen 145

3 Juni. Res. om Forandring i Anordning af Lodsstationer m. v. i søndenfjeldske Overlodsdistrikt 164

20 Juli. Lov om Sjøfarten 293

20 — Lov om Stranding og Vrag 375

24 — Skr. ang. Forstaaelsen af Mønstringslovens § 16 . . . 401

31 — Res. om Forandringer i Reglerne for Isvækning i Arendals Havn 41

1893			Side.
31 Juli.	Res	om Forandring i Taxtregulativ for Drøbaks kommunale Brygge	418
31 —	Res.	om Taxtregulativ for Benyttelsen af Kommunens Kaier i Stenkjær	419
19 Aug.	Skr.	ang. Forstaaelsen af § 13 i Reglementet for Maskinistexamen	443
7 Septbr.	Skr.	om, hvorvidt en svensk Undersaat kan erholde Certificat som Dampskibsmaskinist	454
14 —	Res.	om Plan for Tønsberg Sømandsskole	466
14 —	Res.	om Forandringer i og Tillæg til Instruktion for Fartøiers Maaling	466
23 —	Res.	om Taxtregulativ for Benyttelse af Kommunens Bryggер i Fredriksværn	479
23 —	Res.	ang. Taxtreglement for Benyttelse af Porsgrunds Brygger	480
14 Oktbr.	Res.	om Diætgodtgjørelse for Instruktører i Skibsmaaling	495
19 —	Cirk.	om Tilladelse for norske i Fart paa Udlandet gaaende Dampfartøier til at beholde ældre Maalebreve	497
18 Novbr.	Skr.	ang. forandrede Bestemmelser med Hensyn til Anerkjendelse i Sverige af norske Fartøiers Maalebreve	529
25 —	Skr.	ang. Nødvendigheden af Paa- og Afmønstring af norske Folk, som her i Landet forhyres med eller afskediges fra fremmede Fartøier	536
20 Decbr.	Skr.	ang. Lodsbetaling, naar et Dampskib indkommer med et andet Fartøi paa Slæb	549

Toldvæsen, Ind- og Udførsel.

1893.			
3 Jan.	Cirk.	ang. Oprindelsesbevis for Klipfisk, der udføres til Spanien	1
6 —	Plak.	om Forbud mod Indførsel af raa Huder fra Sverige	3
11 Febr.	Res.	om Inddragning af Toldinspektørembedet i Hammerfest m. v.	23
11 —	Skr.	om, hvorvidt en Toldopsynsmand kan være Medlem af et Dampskibsaktieselskabs Bestyrelse	23
14 —	Skr.	om, hvorvidt en Smørfarve var at anse for svensk Tilvirkning	23
18 —	Res.	om Inddragning af en Toldbetjentpost og Oprettelse af en Udhavnsbetjentpost i Bergens Tolddistrikt m. m.	25
25 —	Res.	om Inddragning af en Toldbetjentpost og Oprettelse af en Toldassistentpost i Bergens Tolddistrikt m. m.	29
10 Marts.	Plak.	ang. Indførsel af Klude og Filler fra det tyske Rige m. v.	47
13 —	Cirk.	ang. Indførsel af Klude og Filler fra de i Plakat 10de Marts nævnte Lande	48

1893			Side.
23 Marts.	Plak.	om Forbud mod Indførsel af raa Huder fra Danmark	61
25 —	Res.	ang. Lønninger og Lønstillæg vedkommende Toldvæsenet	61
25 —	Cirk.	ang. Forbud mod Indførsel af Husdyr m. v.	63
21 April.	Res.	om Inddragning af en Toldkontrollørpost og Oprettelse af en Toldassistentpost i Trondhjems Tolddistrikt	90
23 Mai.	Skr.	angaaende Forstaaelsen af Toldlovens § 103 c. i dens Anvendelse paa Artikelen The	147
6 Juni.	Plak.	om Forbud mod Indførsel af Husdyr m. v.	166
24 —	Skr.	ang. et Spørgsmaal om Drawback for Kornvarer	184
30 —	Res.	ang. Forandringer i Toldtarifen	211
14 Juli.	Kundgj.	ang. Toldafgifter	275
5 Septbr.	Cirk.	ang. Oprindelsesbeviser for norske Varer, der forsendes til Rusland	453
26 —	Plak.	om Forbud mod Indførsel af brugt Linned m. v. fra Ungarn og flere Lande	484
26 —	Cirk.	ang. Betingelser for Tilladelse til Indførsel af Klude og Filler fra Rusland med flere Lande	485

Traktater, Forhold til Udlandet, Konsulatvæsen.

1893.			
11 Jan.	Skr.	ang. Selskabet „The South-American Cable Company"s Tiltrædelse af den internationale Telegrafkonvention	5
16 —	Cirk.	ang. norske Handelsreisendes Stilling i Schweiz	7
7 April.	Res.	om Inddragning af Konsulatet i Leipzig	72
7 —	Res.	om Kontorbidrag til Vicekonsulen i Santos	72
2 Juni.	Res.	om Udvidelse af Distriktet for Vicekonsulatet i Newcastle	162
5 Juli.	Deklaration	ang. Forandring i Art. 6 i Handels- og Søfartstraktat med Østerrig-Ungarn af 3die Novbr. 1873	247
9 Aug.	Konvention	til Ordning af Handelsforholdene mellem Norge og Spanien	423
2 Septbr.	Skr.	ang. Opkrævning af den almindelige Postkonventions Taxter i Transvaal	448
3 Novbr.	Res.	om Udvidelse af Distriktet for Konsulatet i Singapore	508
8 —	Traktat	mellem Norge og Amerikas forenede Stater om Udleverelse af Forbrydere	509
11 —	Skr.	ang. Forandring i den internationale Hovedpostkonvention	520
17 —	Skr.	om Forandring i Expeditionsreglementet til den internationale Hovedpostkonvention	528
25 —	Skr.	ang. Nødvendigheden af Paa- og Afmønstring af norske Folk, som her i Landet forhyres med eller afskediges fra fremmede Fartøier	536

1893			Side.
4 Decbr.	Res.	ang. Fordelingen mellem de forenede Riger af Besparelser i Konsulskassen	538
8 —	Skr.	ang. Bistand af norske Politimyndigheder til Efterspørgelse og Arrestation m. v. af Mandskaber fra her liggende nederlandske Skibe	540

Veivæsen, Jernbaner, Skyds.

1893.			
13 Jan.	Skr.	ang. Fordeling af Diætgodtgjørelse paa forskjellige Tjenestereiser	6
17 —	Skr.	om, hvorvidt der kræves naadigst Approbation til Nedlæggelse af en fast Station	9
19 —	Skr.	ang. et Spørgsmaal om Gjærdehold mod offentlig Vei	9
11 Febr.	Plak.	ang. Refusion for Udgifter til Veivæsenet i 1892	20
2 Marts.	Skr.	om, hvorvidt Medlemmerne af en Overskattekommission kan beregne Skydsgodtgjørelse for Befaring af en Eiendom	35
3 —	Skr.	ang. Dispositionsretten over, hvad der voxer i Grøfter og Skraaninger ved offentlige Veie	35
25 —	Res.	om Tillæg til Fragtregler for Statsbanerne	61
27 —	Skr.	om, at et Medlem af Formandskabet kan forlange sig fritaget for at være Veirodemester	65
28 —	Skr.	ang. Lovmæssigheden af en Herredsstyrelses Beslutninger om Udførelse af Veiarbeider væsentlig ved Naturalarbeide fra endel af de arbeidspligtige Brug	66
17 Mai.	Skr.	om, hvorvidt en Skattekommissær, der i anden Egenskab havde fri Befordring med Jernbane, kunde beregne Skydsgodtgjørelse for Jernbanereiser	143
14 Juni.	Res.	om Forandring i Lønningsregulativ for Funktionærer ved Statsbanerne	179
14 —	Res.	om Tillæg til Fragtregler for Statsbanerne	180
26 —	Lov	indeholdende Tillæg til Lov angaaende Veivæsenet af 15de September 1851	198
26 —	Res.	om en forandret Ordning af de med Statsbidrag udførende Veiarbeiders Bestyrelse	203
14 Juli.	Lov	om Skydsvæsenet	257
18 —	Skr.	ang. Skydsgodtgjørelse for Stiftskapellaner	292
20 —	Res.	ang. Skydsgodtgjørelse for Assistenten ved Baneafdelingen under Styrelsen for Statens Jernbaner	396
9 Septbr.	Res.	om Skydsgodtgjørelse for Inspektører ved Haandgjerningsundervisningen samt Bestyreren af de offentlige Sløidlærerkurser	457
14 —	Skr.	ang. Forstaaelsen af et Udtryk i Bestemmelserne om Skyds- og Diætgodtgjørelse for Funktionærer ved Jernbaneanlæggene	474

1893 Side.

18 Septbr. Skr. om, hvorvidt Bestemmelsen i § 31 i Lov om offentlige Tjenestemænds Skyds- og Diætgodtgjørelse er anvendelig paa Jernbanernes Sagførere 475
14 Oktbr. Res. om Schemaer for Skydsdagbøger 495
21 — Plak. ang. Refusion for Udgifter til Veivæsenet i første Halvdel af 1893 500
3 Novbr. Res. ang. Skyds og Diæt for Landsskytterstyrets Medlemmer 508
25 — Res. om Skydsgodtgjørelse for Retstolke paa Tjenestereiser med egne Ren 536
23 Decbr. Skr. om, hvorvidt der tilkommer en Forligelseskommissær Skyds- og Diætgodtgjørelse for Reise til Deltagelse i Møde til Afgivelse af Forslag til Valg af Lagrette- og Domsmænd 562

Ægteskab, Forældre og Børn.

1893.

23 Febr. Skr. ang. Indsættelse i Tvangsarbeidsanstalt efter Lovene om Underholdningsbidrag af Personer fra Kristiania 27
25 — Res. om Reiseunderstøttelse og Beklædning for Personer, der i Henhold til Lovene om Underholdningsbidrag har været indsatte i Tvangsarbeidsanstalt 29
6 Marts Res. om Formen for Ægteskabsstiftelse inden „den katolsk apostolske Kirke“ 45
8 — Skr. ang. Indsættelse i Arbeidsanstalt efter Lovene om Underholdningsbidrag af Personer fra Bergen . . 47
11 — Skr. ang. Do. af Personer fra Smaalenenes, Akershus og Buskeruds Amter 47
11 — Skr. ang. Do. af Personer fra Kristians Amt 48
11 — Skr. ang. Do. af Personer fra Hedemarkens Amt. . . 48
18 — Res. om Tillæg til Planen for Horten Tvangsarbeidsanstalt ang. Indtagelse af Personer, indsatte efter Lovene om Underholdningsbidrag 56
22 — Skr. om Indsættelse i Arbeidsanstalt efter Lovene om Underholdningsbidrag af Personer fra Søndre Bergenhus Amt 59
22 — Skr. om Do. af Personer fra Nordre Bergenhus Amt . 60
22 — Skr. om Do. af Personer fra Romsdals Amt 60
5 April. Skr. ang. Do. af Personer fra Jarlsberg og Larviks Amt 71
6 — Telegr. i Anledning af et efter Lov om Underholdningsbidrag nedlagt Udvandringsforbud 72
12 — Skr. om Indsættelse i Tvangsarbeidsanstalt efter Lovene om Underholdningsbidrag af Personer fra Lister og Mandals Amt 80
14 — Skr. om, hvorvidt en Sognepræst var forpligtet til at re-

1893 Side.

			spektere et Forbud mod, at en af Fattigvæsenet understøttet Person indgik Ægteskab	81
6	Mai.	Skr.	om Anvendeligheden af Lov om Underholdningsbidrag paa de efter 1ste Jan. 1893 paaløbne Udgifter ved en Barnemoders Barselleie, uanseet om Nedkomsten er indtruffet tidligere	107
23	—	Telegr.	ang. Modtagelse af Kronarbeidere paa Vardøhus Fæstning	146
30	—	Skr.	ang. Indsættelse i Tvangsarbeidsanstalt efter Lovene om Underholdningsbidrag af Personer fra Finmarkens Amt	161
8	Juni.	Skr.	ang. Forstaaelsen af § 10 i Lov om Underholdningsbidrag af 6te Juli 1892 No. 4	170
26	—	Skr.	om Indsættelse i Trondhjems Tvangasrbeidsanstalt i Henhold til Lovene om Underholdningsbidrag af Personer fra Nordre (og Søndre) Trondhjems Amter .	204
26	—	Skr.	om Do. af Personer fra Nordlands Amt. . . .	204
1	Juli.	Lov	indeh. Forandring i de om Ægteskabslysning gjældende Bestemmelser	228
6	—	Skr.	om, hvorvidt Mægling mellem Ægtefæller er nødvendig i visse Skilsmissesager	252
26	—	Cirk.	ang. Fremgangsmaaden ved Forbud mod Udvandring m. v. i Henhold til Lovene om Underholdningsbidrag	401
28	—	Skr.	angaaende Forstaaelsen af Loven om Ægteskabslysning	417
17	Aug.	Skr.	om Indsættelse i Stavanger Arbeidsanstalt efter Lovene om Underholdningsbidrag	442
2	Septbr.	Cirk.	om Underretning til militære Personers Foresatte om Paalæggelse af Underholdningsbidrag	448
2	—	Skr.	ang. Længden af den Tid, hvori en Person kan indsættes i Tvangsarbeidsanstalt efter Lov om Underholdningsbidrag	448
9	—	Skr.	vedk. de Militærpersoner paalagte Underholdningsbidrag	459
14	Oktbr.	Res.	om Formen for Ægteskabsstiftelse for den evangelisk-lutherske Frimenighed i Buksnes	495
14	—	Res.	om Do. for „Christi Menighed“ i Fredrikstad . .	495
18	—	Skr.	ang. Indsættelse i Tvangsarbeidsanstalt ifølge Lovene om Underholdningsbidrag af Personer fra Nedenes Amts Landdistrikt	496
23	—	Skr.	ang. Forstaaelsen af Loven om Ægteskabslysning .	503
16	Novbr.	Skr.	ang. Indsættelse i Tvangsarbeidsanstalt efter Lovene om Underholdningsbidrag af Personer fra Søndre Trondhjems Amt	526
16	—	Skr.	ang. Do. af Personer fra Romsdals Amt . . .	526
16	—	Skr.	ang. Do. af Personer fra Nordre Trondhjems og Nordlands Amter	527
16	—	Skr.	ang. Do. af Personer fra Tromsø Amt	527
7	Decbr.	Skr.	ang. Do. af Personer fra Byerne i Nedenes Amt .	539

Rettelser og Tillæg.

a) vedkommende Aargangen 1888:

Side 65, Note 3. I den her citerede Skrivelse af 28de Juli 1888 fra Indredepartementet til Amtmanden i Bratsbergs Amt udtaltes den Mening, at Tilladelse efter § 9 i Lov om norsk Statsborgerret af 21de April 1888 var fornøden i et Tilfælde, hvori en Udlænding før Lovens Ikrafttræden havde erholdt Skjøde paa vedkommende Eiendom, medens Skjødets Thinglæsning først havde fundet Sted senere.

b) vedkommende Aargangen 1892:

Side 219, 2den Spalte, 3die Linie ovenfra, staar „af" istedetfor „hos".

c) vedkommende Aargangen 1893:

Side 14, 18de Linie ovenfra, staar „paa" istedetfor „ved".
— 50, i Kolumnetitlen, staar „Ref." istedetfor „Cirk."
— 55, i — — „Ref." — „Skr."
— 60, øverst i Margen staar „12 Marts" istedetfor „22 Marts".
— 66, i Kolumnetitlen, staar „Ref." istedetfor "Cirk."
— 232 skal Kolumnetitlen lyde: „Ref. om Gage- og Kontorholdsgodtgj. for Borgermesteren i Trondhjem."

Depotbiblioteket
h070 32 416

Norsk Lovtidende

1893.